

โครงการผลิตและสร้างสรรค์ละครเวที
เรื่อง SOS ช่วยรักษาหนูหน่อย

นายรัชชานนท์	เฉลิมธารานุกูล
นายภควัธ	ประสมศิลป์
นางสาวปนสร	เจริญเตี้ย
นางสาวอรรณา	ทับอินทร์
นายสถาปัตย์	นิลสกุล
นางสาวรัชนีสุดา	เทพเสนา
นางสาวแก้วตา	เกตุชรา
นายพนัส	กิจล้ำลือกุล
นางสาวศศิณี	พูลเจริญ

สาขาศิลปการแสดง

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปีการศึกษา 2564

โครงการผลิตและสร้างสรรค์ละครเวที
เรื่อง SOS ช่วยรักษาหนูหน่อย

นายรัชชานนท์	เฉลิมธารานุกูล
นายภควัธ	ประสมศิลป์
นางสาวปนสร	เจริญเตี้ย
นางสาวอันนา	ทับอินทร์
นายสถาปัตย์	นิลสกุล
นางสาวรัชนีสุดา	เทพเสนา
นางสาวแก้วตา	เกตุชรา
นายพนัส	กิจล้ำลือกุล
นางสาวศศิณี	พูลเจริญ

ศิลปะการแสดงนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต

สาขาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปีการศึกษา 2564

ศิลปะการแสดงนิพนธ์
โครงการผลิตและสร้างสรรค์ละครเวที
เรื่อง SOS ช่วยรักษาหนูหน่อย

ของ

นายรัชชานนท์	เฉลิมธารานุกูล	รหัสประจำตัว 61110010180
นายภควิช	ประสมศิลป์	รหัสประจำตัว 61110010176
นางสาวปณสร	เจริญเตี้ย	รหัสประจำตัว 61110010172
นางสาวอรรณา	ทับอินทร์	รหัสประจำตัว 61110010186
นายสถาปัตย์	นิลสกุล	รหัสประจำตัว 61110010099
นางสาววรรษ์สุดา	เทพเสนา	รหัสประจำตัว 61110010094
นางสาวแก้วตา	เกตุชรา	รหัสประจำตัว 61110010079
นายพนัส	กิจล้ำเลิศกุล	รหัสประจำตัว 61110010091
นางสาวศศิณี	พูลเจริญ	รหัสประจำตัว 61110010096

ศิลปะการแสดงนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต
สาขาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2564

คณะกรรมการศิลปะการแสดงนิพนธ์

.....

หัวหน้าสาขาวิชา

ศิลปะการแสดง

(อาจารย์ ดร.เศรษฐ์สิริ นรินทร์)

.....

อาจารย์ที่ปรึกษา

โครงการ

(อาจารย์ ดร.เศรษฐ์สิริ นรินทร์)

.....

อาจารย์ที่ปรึกษา

ประจำชั้นปี

(อาจารย์ ดร.ธัญญรัตน์ ประดิษฐ์แทน)

สารบัญ

หน้า

บทที่ 1 บทนำ

- 1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
- 1.2 วัตถุประสงค์
- 1.3 ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า
- 1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

บทที่ 2 ข้อมูลสัมพัทธ์

2.1. ข้อมูลสัมพัทธ์ด้านการกำกับการแสดง

- 2.1.1. ข้อมูลสัมพัทธ์เกี่ยวกับบทละครเรื่อง Romantic Fools
 - 2.1.1.1. ประวัติผู้แต่งบทละครเรื่อง Romantic Fools
 - 2.1.1.2. ประวัติความเป็นมาของบทละครเวทีเรื่อง Romantic Fools
- 2.1.2. ข้อมูลสัมพัทธ์เกี่ยวกับบทละครเรื่อง My First time
 - 2.1.2.1. ประวัติผู้แต่งบทละครเรื่อง My First time
 - 2.1.2.2. ประวัติความเป็นมาของบทละครเวทีเรื่อง My First time
- 2.1.3. ทฤษฎีความรัก
 - 2.1.3.1. ทฤษฎีสามเหลี่ยมแห่งความรัก (Triangular Theory of Love)
 - 2.1.3.2. ทฤษฎีความผูกพัน (Attachment Style)
- 2.1.4. การผลิตรายการโทรทัศน์
 - 2.1.4.1. แนวคิดกระบวนการผลิตรายการโทรทัศน์
 - 2.1.4.2. ขั้นตอนในการผลิตรายการโทรทัศน์

2.2. ข้อมูลสัมพัทธ์ด้านการแสดง

- 2.2.1. บทบาทหน้าที่ของนักแสดง
- 2.2.2. คุณสมบัตินักแสดงที่ดี
- 2.2.3. กระบวนการหรือขั้นตอน
 - 2.2.3.1. การวิเคราะห์ตัวละคร
 - 2.2.3.2. การเตรียมความพร้อมก่อนการแสดง หรือการซ้อม
 - 2.2.3.3. การเข้าใจจิตของมนุษย์ตามทฤษฎีของซิกมันด์ ฟรอยด์

- 2.2.4. เทคนิคด้านการแสดง
 - 2.2.4.1. อุทา ฮาเกน (UTAH HAGEN)
 - 2.2.4.2. คอนสแตนติน สตานิสลาฟกี (KONSTANTIN STANISLAVSKI)
- 2.3. ข้อมูลสัมพัทธ์ด้านการออกแบบฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก
 - 2.3.1. หน้าที่และบทบาทของฉาก
 - 2.3.2. องค์ประกอบในการออกแบบฉาก
 - 2.3.2.1. การจัดองค์ประกอบภาพ
 - 2.3.2.2. สี
 - 2.3.3. การวิเคราะห์ และตีความ บทละคร
- 2.4. ข้อมูลสัมพัทธ์ด้านการออกแบบแสง
 - 2.4.1. ทฤษฎีในการออกแบบแสง
 - 2.4.1.1. ประเภทของแสง
 - 2.4.1.2. การจัดองค์ประกอบของแสง
 - 2.4.2. ประเภทของไฟ
 - 2.4.3. การวิเคราะห์ และตีความบทละคร
- 2.5. ข้อมูลสัมพัทธ์ด้านการออกแบบเครื่องแต่งกาย
 - 2.5.1. ความหมาย และหน้าที่ของเครื่องแต่งกายเพื่อการแสดง
 - 2.5.1.1. เครื่องแต่งกายคืออะไร
 - 2.5.2. ความหมาย และหน้าที่ของนักออกแบบเครื่องแต่งกาย
 - 2.5.2.1. นักออกแบบเครื่องแต่งกาย คืออะไร
 - 2.5.2.2. คุณสมบัติ และ หลักการ การเป็นนักออกแบบเครื่องแต่งกาย
 - 2.5.3. แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการออกแบบเครื่องแต่งกาย
 - 2.5.3.1. การวิเคราะห์ตัวละคร
 - 2.5.3.2. องค์ประกอบศิลป์ในเครื่องแต่งกาย
- 2.6. ข้อมูลสัมพัทธ์ด้านการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดีย
 - 2.6.1. ความรู้เบื้องต้นทางด้านเทคนิคของสื่อวีดิทัศน์ และภาพไฟล์ดิจิทัล
 - 2.6.1.1. คุณลักษณะ ระบบสี และการเลือกใช้สำหรับการออกแบบสื่อแต่ละประเภท
 - 2.6.1.2. ความละเอียดและประเภทของไฟล์ที่นิยมใช้ในการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดีย
 - 2.6.2. แนวคิดและทฤษฎีการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียเบื้องต้น

- 2.6.2.1. หลักการดำเนินงานและการวางแผนขั้นตอนของการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดีย
- 2.6.2.2. องค์ประกอบพื้นฐานของสื่อดิจิทัลมีเดีย

บทที่ 3 การสร้างสรรค์ผลงาน

3.1. การสร้างสรรค์ผลงานด้านการกำกับการแสดง

3.1.1. ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานก่อนการกำกับการแสดง

- 3.1.1.1. การคัดเลือกบทละคร
- 3.1.1.2. การตีความและวิเคราะห์บทละคร
- 3.1.1.3. การคัดเลือกนักแสดงและทีมออกแบบ

3.1.2. ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานการกำกับการแสดง

- 3.1.2.1. การส่งความคืบหน้า 30 เปอร์เซ็นต์
- 3.1.2.2. การส่งความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์
- 3.1.2.3. การส่งความคืบหน้า 70 เปอร์เซ็นต์
- 3.1.2.4. การส่งความคืบหน้า 100 เปอร์เซ็นต์

3.1.3. ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานหลังการกำกับการแสดง

3.2. การสร้างสรรค์ผลงานด้านการแสดง

3.2.1. การส่งความคืบหน้า 30 เปอร์เซ็นต์

- 3.2.1.1. นิวเอิร์ธ
- 3.2.1.2. นาเดียร์
- 3.2.1.3. ชิง

3.2.2. การส่งความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์

- 3.2.2.1. นิวเอิร์ธ
- 3.2.2.2. นาเดียร์
- 3.2.2.3. ชิง

3.2.3. การส่งความคืบหน้า 70 เปอร์เซ็นต์

- 3.2.3.1. นิวเอิร์ธ
- 3.2.3.2. นาเดียร์
- 3.2.3.3. ชิง

3.2.4. การส่งความคืบหน้า 100 เปอร์เซ็นต์

- 3.2.4.1. นิวเอิร์ธ

3.2.4.2. นาเดียร์

3.2.4.3. ชิง

3.3. การสร้างสรรค์ผลงานด้านการออกแบบจากและอุปกรณ์ประกอบฉาก

3.3.1. การนำเสนอแนวทางการออกแบบต่อผู้กำกับ

3.3.2. การส่งความคืบหน้า 30 เปอร์เซ็นต์

3.3.3. การส่งความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์

3.3.4. การส่งความคืบหน้า 70 เปอร์เซ็นต์

3.3.5. การส่งความคืบหน้า 100 เปอร์เซ็นต์

3.4. การสร้างสรรค์ผลงานด้านการออกแบบแสง

3.4.1. การนำเสนอแนวทางการออกแบบต่อผู้กำกับ

3.4.2. การส่งความคืบหน้า 30 เปอร์เซ็นต์

3.4.3. การส่งความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์

3.4.4. การส่งความคืบหน้า 70 เปอร์เซ็นต์

3.4.5. การส่งความคืบหน้า 100 เปอร์เซ็นต์

3.5. การสร้างสรรค์ผลงานด้านการออกแบบเครื่องแต่งกาย

3.5.1. การนำเสนอแนวทางการออกแบบต่อผู้กำกับ

3.5.2. การส่งความคืบหน้า 30 เปอร์เซ็นต์

3.5.3. การส่งความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์

3.5.4. การส่งความคืบหน้า 70 เปอร์เซ็นต์

3.5.5. การส่งความคืบหน้า 100 เปอร์เซ็นต์

3.6. การสร้างสรรค์ผลงานด้านการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดีย

3.6.1. การนำเสนอแนวทางการออกแบบต่อผู้กำกับ

3.6.2. การส่งความคืบหน้า 30 เปอร์เซ็นต์

3.6.2.1. การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับรายการออนไลน์

3.6.2.2. การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับละครเรื่อง The Stepford Guy

3.6.2.3. การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับละครเรื่อง One Man's Secret Desire

3.6.2.4. การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับ Effect และ Transition

3.6.2.5. การออกแบบแบบสอบถาม

3.6.2.6. ข้อเสนอแนะและปรับปรุงพัฒนาผลงานในช่วงความคืบหน้า 30 เปอร์เซ็นต์

3.6.3. การส่งความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์

- 3.6.3.1. การออกแบบสื่อดิจิทัลสำหรับรายการ SOS ช่วยรักษาหุ่นยนต์
- 3.6.3.2. การออกแบบสื่อดิจิทัลสำหรับละครเรื่อง The Stepford Guy
- 3.6.3.3. การออกแบบสื่อดิจิทัลสำหรับละครเรื่อง One Man's Secret Desire
- 3.6.3.4. ข้อเสนอแนะและปรับแก้พัฒนาผลงานในช่วงความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์

3.6.4. การส่งความคืบหน้า 70 เปอร์เซ็นต์

- 3.6.4.1. การออกแบบสื่อดิจิทัลสำหรับรายการ SOS ช่วยรักษาหุ่นยนต์
- 3.6.4.2. การออกแบบสื่อดิจิทัลสำหรับละครเรื่อง The Stepford Guy
- 3.6.4.3. การออกแบบสื่อดิจิทัลสำหรับละครเรื่อง One Man's Secret Desire
- 3.6.4.4. ข้อเสนอแนะและปรับแก้พัฒนาผลงานในช่วงความคืบหน้า 70 เปอร์เซ็นต์

3.6.5. การส่งความคืบหน้า 100 เปอร์เซ็นต์

- 3.6.5.1. การออกแบบสื่อดิจิทัลสำหรับรายการ SOS ช่วยรักษาหุ่นยนต์
- 3.6.5.2. การออกแบบสื่อดิจิทัลสำหรับละครเรื่อง The Stepford Guy
- 3.6.5.3. การออกแบบสื่อดิจิทัลสำหรับละครเรื่อง One Man's Secret Desire
- 3.6.5.4. ข้อเสนอแนะและปรับแก้พัฒนาผลงานในช่วงความคืบหน้า 100 เปอร์เซ็นต์

บทที่ 4 สรุปผลการค้นคว้าและการสร้างสรรค์ผลงาน

4.1. สรุปผลการศึกษาด้านการกำกับการแสดง

- 4.1.1. ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาของการกำกับการแสดง
- 4.1.2. ข้อเสนอแนะจากผู้สร้างสรรค์ผลงานด้านการกำกับการแสดง

4.2. สรุปผลการศึกษาด้านการแสดง

- 4.2.1. ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาของการแสดง
- 4.2.2. ข้อเสนอแนะจากผู้สร้างสรรค์ผลงานด้านการแสดง

4.3. สรุปผลการศึกษาด้านการออกแบบฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก

- 4.3.1. ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาของการออกแบบฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก
- 4.3.2. ข้อเสนอแนะจากผู้สร้างสรรค์ผลงานด้านการออกแบบฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก

4.4. สรุปผลการศึกษาด้านการออกแบบแสง

- 4.4.1. ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาของการออกแบบแสง
- 4.4.2. ข้อเสนอแนะจากผู้สร้างสรรค์ผลงานด้านการออกแบบแสง

4.5. สรุปผลการศึกษาด้านการออกแบบเครื่องแต่งกาย

- 4.5.1. ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาของการออกแบบเครื่องแต่งกาย
- 4.5.2. ข้อเสนอแนะจากผู้สร้างสรรค์ผลงานด้านการออกแบบเครื่องแต่งกาย
- 4.6. สรุปผลการศึกษาด้านการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดีย
 - 4.6.1. ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาของการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดีย
 - 4.6.2. ข้อเสนอแนะจากผู้สร้างสรรค์ผลงานด้านการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดีย

สารบัญรูปภาพ

หน้า

- รูปที่ 2.1 ภาพถ่ายของคุณ Rich Orloff
- รูปที่ 2.2 ภาพโปสเตอร์โปรโมตละครเวทีเรื่อง Romantic Fools
- รูปที่ 2.3 ภาพถ่ายของคุณ Ken Davenport
- รูปที่ 2.4 ภาพโปสเตอร์โปรโมตละครเวทีเรื่อง My First Time
- รูปที่ 2.5 กฎสามส่วน
- รูปที่ 2.6 ความสมดุลภาพ
- รูปที่ 2.7 เส้นนำสายตา
- รูปที่ 2.8 ความสมมาตรและความเป็นแบบแผน
- รูปที่ 2.9 มุมมอง
- รูปที่ 2.10 ฉากหลัง
- รูปที่ 2.11 ความลึก
- รูปที่ 2.12 กรอบภาพ
- รูปที่ 2.13 การครอบตัด
- รูปที่ 2.14 การแบ่งวรรณะร้อนวรรณะเย็น
- รูปที่ 2.15 การใช้สีตรงข้าม
- รูปที่ 2.16 ทิศทางแสงจากด้านบน
- รูปที่ 2.17 ทิศทางแสงจากด้านหน้า
- รูปที่ 2.18 ทิศทางแสงจากด้านข้าง
- รูปที่ 2.19 ทิศทางแสงจากด้านหลัง
- รูปที่ 2.20 ทิศทางแสงจากด้านล่าง
- รูปที่ 2.21 แม่สีบวกของแสง
- รูปที่ 2.22 การผสมของแม่สีบวกของแสง
- รูปที่ 2.23 ขนาดและสัดส่วน (Size and Proportion)
- รูปที่ 2.24 ความกลมกลืน (Harmony)
- รูปที่ 2.25 การตัดกัน (contrast)
- รูปที่ 2.26 เอกภาพ (Unity)
- รูปที่ 2.27 การซ้ำ (Repetition)

- รูปที่ 2.28 จังหวะ (Rhythm)
- รูปที่ 2.29 การเน้น (Emphasis)
- รูปที่ 2.30 ความสมดุล (Balance)
- รูปที่ 2.31 ระบบสี RGB
- รูปที่ 2.32 ระบบสี CMYK
- รูปที่ 2.33 ระบบสี HSB
- รูปที่ 2.34 ระบบสี CIE LAB
- รูปที่ 3.1 รายละเอียดกฎระเบียบและโจทย์แบบทดสอบในการคัดเลือกนักแสดง
- รูปที่ 3.2 รายละเอียดแบบทดสอบความสามารถการแสดงทั่วไปในการคัดเลือกนักแสดง
- รูปที่ 3.3 รายละเอียดแบบทดสอบความสามารถในการเล่าเรื่องในการคัดเลือกนักแสดง
- รูปที่ 3.4 บรรยากาศการซ้อม บันทึกวิดีโอในโปรแกรมซูม (Zoom)
- รูปที่ 3.5 หน้าแรกของแบบสอบถาม ชี้แจงรายละเอียดของการทำแบบสอบถาม
- รูปที่ 3.6 หน้าที่สองของแบบสอบถาม รายละเอียดคำถามทั้ง 7 ข้อ
- รูปที่ 3.7 หน้าที่สองของแบบสอบถาม รายละเอียดคำถามทั้ง 7 ข้อ
- รูปที่ 3.8 หน้าที่สองของแบบสอบถาม คำกล่าวขอบคุณและมอบของขวัญ
- รูปที่ 3.9 หน้าสามของแบบสอบถาม รายละเอียดของการดูดวงด้วยไพ่ทาโร่ความรัก
- รูปที่ 3.10 หน้าสามของแบบสอบถาม เล็กไฟ 1 ใบจากการดูดวงด้วยไพ่ทาโร่ความรัก
- รูปที่ 3.11 หน้าสี่ของแบบสอบถาม รายละเอียดความหมายของไพ่ทาโร่ใบที่ 1
- รูปที่ 3.12 หน้าสี่ของแบบสอบถาม รายละเอียดความหมายของไพ่ทาโร่ใบที่ 2
- รูปที่ 3.13 หน้าสี่ของแบบสอบถาม รายละเอียดความหมายของไพ่ทาโร่ใบที่ 3
- รูปที่ 3.14 หน้าสี่ของแบบสอบถาม รายละเอียดความหมายของไพ่ทาโร่ใบที่ 4
- รูปที่ 3.15 รายละเอียดลำดับภาพเล่าเรื่อง (Storyboard) ของเรื่อง Stepford guy
- รูปที่ 3.16 รายละเอียดลำดับภาพเล่าเรื่อง (Storyboard) ของเรื่อง One man's secret desire
- รูปที่ 3.17 รายละเอียดลำดับภาพเล่าเรื่อง (Storyboard) ของเรื่อง One man's secret desire
- รูปที่ 3.18 บรรยากาศการถ่ายคลิปวิดีโอรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย
- รูปที่ 3.19 รูปช่วยในการวิเคราะห์ตัวละครสามี่
- รูปที่ 3.20 รูปช่วยในการวิเคราะห์ตัวละครชั้นนี้
- รูปที่ 3.21 รูปในการช่วยวิเคราะห์รูปลักษณะภายนอกของตัวละครภรรยา
- รูปที่ 3.22 รูปช่วยในการวิเคราะห์และสังเกตพฤติกรรมของตัวละครภรรยา

- รูปที่ 3.23 รูปที่ช่วยในการวิเคราะห์ตัวละครภรรยา
- รูปที่ 3.24 รูปช่วยในการวิเคราะห์และสังเกตพฤติกรรมของตัวละครก็
- รูปที่ 3.25 การเสนองานฉากต่อผู้กำกับ
- รูปที่ 3.26 ภาพรวมที่ปักอาศัยของนักแสดงนาเดียร์
- รูปที่ 3.27 ภาพรวมที่ปักอาศัยของนักแสดงนิวเอิร์ธ
- รูปที่ 3.28 ภาพรวมที่ปักอาศัยของนักแสดงชิง
- รูปที่ 3.29 ภาพรวมเมืองวอชิงตันดีซี
- รูปที่ 3.30 ภาพรวมเมืองดาร์มสตัดท์
- รูปที่ 3.31 ภาพรวมสถานที่ย่านอโศก
- รูปที่ 3.32 ภาพรวมสถานที่ย่านรัชดาภิเษก
- รูปที่ 3.33 โทนสีของรายการ
- รูปที่ 3.34 การกำหนดโทนสีของรายการ
- รูปที่ 3.35 การจัดวางหน้าจอของพิธีกรรายการในรูปแบบการแยกจัดรายการจากที่บ้าน
- รูปที่ 3.36 การออกแบบภายใต้แนวคิดเดียวกัน
- รูปที่ 3.37 ภาพรวมที่ปักอาศัยของนักแสดงนาเดียร์
- รูปที่ 3.38 ภาพมุมห้องที่ผู้ออกแบบเลือกเพื่อสร้างสรรค์ผลงานให้นาเดียร์
- รูปที่ 3.39 ภาพรวมที่ปักอาศัยของนักแสดงนิวเอิร์ธ
- รูปที่ 3.40 ภาพมุมห้องที่ผู้ออกแบบเลือกเพื่อสร้างสรรค์ผลงานให้นิวเอิร์ธ
- รูปที่ 3.41 ภาพรวมที่ปักอาศัยของนักแสดงชิง
- รูปที่ 3.42 ภาพมุมห้องที่ผู้ออกแบบเลือกเพื่อสร้างสรรค์ผลงานให้ชิง
- รูปที่ 3.43 ภาพสเก็ตออกแบบฉากรายการ
- รูปที่ 3.44 ภาพอุปกรณ์ประกอบฉากเรื่อง Stepford guy
- รูปที่ 3.45 ภาพสเก็ตฉากเรื่อง Stepford guy
- รูปที่ 3.46 ภาพอุปกรณ์ประกอบฉากเรื่อง One man's secret desire
- รูปที่ 3.47 ภาพสเก็ตฉากเรื่อง One man's secret desire
- รูปที่ 3.48 ภาพรายการ Mood & Tone ขาวดำ
- รูปที่ 3.49 ภาพรายการ Mood & Tone ร้อน
- รูปที่ 3.50 ภาพรายการ Mood & Tone เย็น
- รูปที่ 3.51 แพลนและภาพสเก็ตห้องนักแสดงนาเดียร์

- รูปที่ 3.52 แพลนและภาพสเก็ตห้องนักแสดงนิวเอิร์ธ
- รูปที่ 3.53 ผลงานออกแบบห้องนาเดียร์
- รูปที่ 3.54 ผลงานออกแบบห้องนิวเอิร์ธ
- รูปที่ 3.55 แพลนและภาพสเก็ตห้องนักแสดงซิง
- รูปที่ 3.56 แพลนและภาพสเก็ตห้องนักแสดงนิวเอิร์ธ
- รูปที่ 3.57 ผลงานออกแบบห้องซิง
- รูปที่ 3.58 ผลงานออกแบบห้องซิง
- รูปที่ 3.59 ผลงานออกแบบห้องนิวเอิร์ธ
- รูปที่ 3.60 ผลงานออกแบบห้องรายการนักแสดงทั้ง 3
- รูปที่ 3.61 ผลงานออกแบบห้องในเรื่อง Stepford guy
- รูปที่ 3.62 ผลงานออกแบบห้องในเรื่อง One man's secret desire
- รูปที่ 3.63 การเสนองานแสงต่อผู้กำกับ
- รูปที่ 3.64 ภายนอก ภายใน กลางวัน กลางคืน จากสถานที่ของนักแสดง
- รูปที่ 3.65 บรรยากาศภายนอกภายใน กลางวันกลางคืน เรื่อง The Stepford Guy
- รูปที่ 3.66 บรรยากาศภายนอกภายใน กลางวันกลางคืน เรื่อง One Man's Secret Desire
- รูปที่ 3.67 รูปแบบการตกแต่งไฟในการไลฟ์ และชนิดของไฟแต่ละประเภท
- รูปที่ 3.68 การหาข้อมูลละครเรื่อง The Stepford Guy , One Man's Secret Desire
ภายนอกภายใน กลางวันกลางคืน
- รูปที่ 3.69 ภาพการค้นหากการตกแต่งไฟในช่วงไลฟ์ 50 เปอร์เซนต์
- รูปที่ 3.70 จากการค้นหาห้องสีโทนร้อนเรื่อง The Stepford Guy
- รูปที่ 3.71 แสงโทนเย็นในเรื่อง One Man's Secret Desire
- รูปที่ 3.72 การตกแต่งไฟในช่วงรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย
- รูปที่ 3.73 ลักษณะการตกแต่งบรรยากาศเรื่อง The Stepford Guy
- รูปที่ 3.74 ลักษณะการตกแต่งบรรยากาศเรื่อง One Man's Secret Desire
- รูปที่ 3.75 การทดลองแสงไฟในช่วงรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย 70 เปอร์เซนต์
- รูปที่ 3.76 การทดลองแสงไฟในเรื่อง The Stepford Guy 70 เปอร์เซนต์
- รูปที่ 3.77 การทดลองแสงไฟในเรื่อง One Man's Secret Desire 70 เปอร์เซนต์
- รูปที่ 3.78 การจัดไฟในรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย 100 เปอร์เซนต์
- รูปที่ 3.79 แสงไฟในเรื่อง The Stepford Guy 100 เปอร์เซนต์

- รูปที่ 3.80 แสงไฟเรื่อง One Man's Secret Desire 100 เปอร์เซนต์
- รูปที่ 3.81 การนำเสนอคอสตูมต่อผู้กำกับในการคัดเลือกผู้ออกแบบ
- รูปที่ 3.82 การนำเสนอคอสตูมต่อผู้กำกับในการคัดเลือกผู้ออกแบบ
- รูปที่ 3.83 การวิเคราะห์ตัวละครในช่วงไลฟ์สด
- รูปที่ 3.84 เสื้อผ้าที่ถูกกำหนดให้นักแสดงในช่วงไลฟ์สด
- รูปที่ 3.85 วิเคราะห์ตัวละครเรื่อง The Stepford Guy
- รูปที่ 3.86 วิเคราะห์ตัวละครเรื่อง One Man's Secret Desire
- รูปที่ 3.87 ภาพการแต่งตัวของนักแสดงทั้ง 3 คน
- รูปที่ 3.88 การกำหนดรูปแบบนำเสนอในช่วงไลฟ์สด
- รูปที่ 3.89 การนำเสนอไอดีระหว่างการแสดง เรื่อง The Stepford Guy
- รูปที่ 3.90 การนำเสนอไอดีระหว่างการแสดง เรื่อง One Man's Secret Desire
- รูปที่ 3.91 รูปการออกแบบเครื่องแต่งกายให้นักแสดงทั้ง 3 คนสำหรับรายการ
- รูปที่ 3.92 ตลาดนัดรัฐวิกรณ์ (นวมินทร์)
- รูปที่ 3.93 ตลาดนัดรถไฟ (ศรีนครินทร์)
- รูปที่ 3.94 ขั้นตอนการจัดส่งเครื่องแต่งกายตามที่อยู่อาศัยของนักแสดง
- รูปที่ 3.95 การพิตติ้งเสื้อผ้ากับนักแสดง ในรูปแบบออนไลน์
- รูปที่ 3.96 การกำหนดเครื่องแต่งกาย เรื่อง The Stepford Guy
- รูปที่ 3.97 การพิตติ้งเสื้อผ้ากับนักแสดง ในรูปแบบออนไลน์
- รูปที่ 3.98 คาแรกเตอร์นักแสดง ก็
- รูปที่ 3.99 การกำหนดเครื่องแต่งกาย เรื่อง One Man's Secret Desire
- รูปที่ 3.100 การพิตติ้งเสื้อผ้ากับนักแสดง ในรูปแบบออนไลน์
- รูปที่ 3.101 การส่ง 100 เปอร์เซนต์
- รูปที่ 3.102 การแก้ทรงผมนักแสดงช่วง 100 เปอร์เซนต์
- รูปที่ 3.103 ภาพการแสดงส่งจริง 100 เปอร์เซนต์
- รูปที่ 3.104 ภาพการแสดงส่งจริง 100 เปอร์เซนต์
- รูปที่ 3.105 การแบ่งปันเรื่องราวในความทรงจำ
- รูปที่ 3.106 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
- รูปที่ 3.107 นำเสนอการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียภายใต้แนวคิดวิวัฒนาการการสื่อสารทางไกล
- รูปที่ 3.108 พีเจอาร์ของการถ่ายทอดสดผ่านช่องทาง Facebook

- รูปที่ 3.109 วิดีโอที่รายการออนไลน์ใช้สำหรับช่วงต้นและท้ายของการถ่ายทอดสด
- รูปที่ 3.110 การจัดวางหน้าจอของพิธีกรรายการในรูปแบบการแยกจัดรายการจากที่บ้าน
- รูปที่ 3.111 หน้าต่างโปรแกรม Streamlabs OBS
- รูปที่ 3.112 การถ่ายทอดสดครั้งแรก
- รูปที่ 3.113 การสื่อสารผ่านโทรศัพท์แบบเห็นหน้า
- รูปที่ 3.114 Google Home และแอปพลิเคชัน PEPPR
- รูปที่ 3.115 Effect และ Transition
- รูปที่ 3.116 รูปที่ใช้ในแบบสอบถาม
- รูปที่ 3.117 กล้องที่สามารถเชื่อมต่อกับคอมพิวเตอร์
- รูปที่ 3.118 การออกแบบภายใต้แนวคิดการเปิดแผนป้าย
- รูปที่ 3.119 สตอรี่บอร์ดและกราฟฟิตี้
- รูปที่ 3.120 การออกแบบชื่อนักแสดง
- รูปที่ 3.121 การออกแบบกรอบ
- รูปที่ 3.122 ช่วงต้นของการถ่ายทอดสด
- รูปที่ 3.123 การถ่ายทอดสดครั้งที่สอง
- รูปที่ 3.124 การวางโครงเรื่องสำหรับละครเรื่อง The Stepford Guy
- รูปที่ 3.125 การวางโครงเรื่องสำหรับละครเรื่อง One Man's Secret Desire
- รูปที่ 3.126 การเพิ่มสีภาพพื้นหลัง
- รูปที่ 3.127 การถ่ายทอดสดครั้งที่ 3
- รูปที่ 3.128 ละครเรื่อง The Stepford Guy
- รูปที่ 3.129 ละครเรื่อง One Man's Secret Desire
- รูปที่ 3.130 วิดีโอช่วงต้นและช่วงท้ายของรายการ
- รูปที่ 3.131 การถ่ายทอดสดครั้งที่ 4
- รูปที่ 3.132 ละครเรื่อง The Stepford Guy
- รูปที่ 3.133 ละครเรื่อง One Man's Secret Desire
- รูปที่ 3.134 End Credit

สารบัญตาราง

หน้า

- ตารางที่ 3.1 แสดงการวิเคราะห์โครงเรื่อง Romantic Fools
- ตารางที่ 3.2 แสดงการวิเคราะห์โครงเรื่อง My First Time
- ตารางที่ 3.3 แสดงการวิเคราะห์ตัวละครสำหรับการคัดเลือกนักแสดง
- ตารางที่ 3.4 ตารางคำตอบจากแบบสอบถาม
- ตารางที่ 3.5 แนวความคิดของรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย
- ตารางที่ 3.6 ตารางบทรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย
- ตารางที่ 3.7 ตารางบทละครรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย
- ตารางที่ 3.8 ตารางวิเคราะห์ตัวละครสามมี (เจมส์)
- ตารางที่ 3.9 ตารางวิเคราะห์ตัวละครชั้นนี้
- ตารางที่ 3.10 ตารางวิเคราะห์ตัวละครภรรยา (ไดอาน่า)
- ตารางที่ 3.11 ตารางวิเคราะห์ตัวละครก็
- ตารางที่ 3.12 ตารางวิเคราะห์ตัวละครพิธีกรนิวเอิร์ธ
- ตารางที่ 3.13 ตารางวิเคราะห์ตัวละครพิธีกรนาเดียร์
- ตารางที่ 3.14 ตารางวิเคราะห์ตัวละครพิธีกรชิง
- ตารางที่ 3.15 ตารางวิเคราะห์ลักษณะการแต่งกายของนักแสดง
- ตารางที่ 3.16 ตารางแสดงพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันของนักแสดง
- ตารางที่ 3.17 ตารางแสดงพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันระหว่างคู่รัก 6 คู่

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในชีวิตของมนุษย์ทุกคนเกิดมาย่อมต้องการความรักกันทุกคนเพราะความรักนั้นเป็นสิ่งที่ทำให้เราสามารถเติบโตขึ้นมาได้อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ความรักเป็นสิ่งที่คาดเดาไม่ได้ ไม่มีรูปแบบที่ตายตัว และส่งผลต่อชีวิตมนุษย์

มันสามารถทำให้ผู้คนรู้สึกดีและมีความสุขได้อย่างไม่น่าเชื่อ

แต่ในทางกลับกันมันก็สามารถทำร้ายเราให้รู้สึกทุกข์ทรมานได้เช่นกัน

อีกทั้งยังเป็นสิ่งที่มีความซับซ้อน และสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา

แต่ความรักก็ยังเป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนต้องมี ไม่ว่าจะป็นวัยไหนก็ตาม

ความรักนั้นมีหลากหลายรูปแบบ

ทำให้มีผู้ให้นิยามความหมายของความรักไว้หลากหลาย เช่น ลาสส์เวลล์ และลาสส์เวลล์

(อุมาพร ตรังคสมบัติ. 2545: 10 ; อ้างอิงมาจาก Lasswell and Lasswell. 1976) กล่าวว่า

ความรักระหว่างชายหญิงมีหลายแบบ แต่ละแบบเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ต่างกัน

ในช่วงต้นของการเกี่ยวพาราสีชายหญิงจะมีความรักแบบโรแมนติก (romantic love) เมื่อเวลา

ผ่านไปความรักที่มีเหตุผล (logical-sensible love) จะเกิดขึ้น

และเมื่อใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันนานวันเข้า ความรักฉันทมิตร (lifelong friendship) ก็จะเกิดขึ้นแทนที่

ผู้ศึกษาจึงได้ทำการเลือกและสนใจความรักในรูปแบบของความรักโรแมนติกหรือความรัก

ของคนสองคนที่มีต่อกัน เพราะด้วยลักษณะความรักความสัมพันธ์ของคนสองคนนั้น

มีความแตกต่างและไม่ซ้ำใคร การที่ได้เห็นมุมมองในเรื่องราวความรักของผู้อื่นนั้น

สามารถสะท้อน ให้มุมมอง แนวคิด และเตือนสติให้กับตัวเราเองได้

ซึ่งแต่ละคนสามารถนำทัศนคติหรือมุมมองเหล่านี้ไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับตัวเองได้

ผู้ศึกษาจึงเริ่มต้นศึกษามุมมองความรักความสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ

ที่ความรักส่งผลต่อความรู้สึกของคนเรา รวมทั้งความเป็นไปได้ของสถานการณ์ที่เกี่ยวกับความรัก

เพื่อที่จะได้เห็นมุมมองและเข้าใจความรักมากขึ้น ทั้งจากการสำรวจความคิดเห็น

การศึกษาผ่านบทละครเวทีที่ผลิต

เพื่อที่ในอนาคตเราจะสามารถรับมือกับปัญหาความรักที่อาจจะเกิดขึ้นกับตัวเราเองได้

ผ่านเรื่องราวบทละครและประสบการณ์ชีวิตของผู้คนที่มีความรัก ความสัมพันธ์ หรือช่วงเวลาที่มึนรัก

ผู้ศึกษาจึงสนใจประเด็นเหล่านี้

และเห็นว่าละครเวทีที่สามารถเล่าเรื่องราวและสอดแทรกมุมมอง ทศนคติ

และแนวคิดที่แปลกใหม่และหลากหลายกับผู้ที่ได้รับชม

อีกทั้งยังสร้างความบันเทิงให้กับผู้ชมที่ได้รับชมอีกด้วย

จึงได้นำละครเวทีมาเป็นเครื่องมือเพื่อที่จะสามารถรวบรวมความรู้และหวังว่าเมื่อผู้ชมประสบปัญหา เกี่ยวข้องกับความรักผู้ชมก็จะสามารถเข้าใจและรับมือกับปัญหาเหล่านั้นได้ดียิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษากระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะการแสดงเรื่อง SOS

ช่วยรักหนูหน่อยผ่านช่องทางออนไลน์

1.2.2 เพื่อพัฒนาทักษะด้านการกำกับการแสดง การแสดง

และการออกแบบเพื่อการแสดง

1.2.3 เพื่อศึกษาและทำความเข้าใจในเรื่องความรัก ความสัมพันธ์ของมนุษย์ที่หลากหลาย

1.3 ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า

1.3.1 ศึกษากระบวนการและขั้นตอนในการกำกับการแสดงละครเวทีรูปแบบออนไลน์เรื่อง SOS ช่วยรักหนูหน่อย

ผู้ศึกษา นายรัชชานนท์ เจริญธารานุกูล

1.3.2 ศึกษากระบวนการและขั้นตอนในการแสดงละครเวทีรูปแบบออนไลน์ เรื่อง SOS ช่วยรักหนูหน่อย

ผู้ศึกษา นายภควัชร ประสมศิลป์ ไนบท พิธีกร, สามี และชันนี่

ผู้ศึกษา นางสาวปนสร เจริญเตีย ไนบท พิธีกร และภรรยา

ผู้ศึกษา นางสาวอรรณา ทับอินทร์ ไนบท พิธีกร และกี

1.3.3 ศึกษากระบวนการและสร้างสรรค์ในการออกแบบฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก สำหรับการแสดงละครเวทีรูปแบบออนไลน์ ในเรื่อง SOS ช่วยรักหนูหน่อย

ผู้ศึกษา นายสถาปัตยกรรม นิลสกุล

1.3.4 ศึกษากระบวนการและสร้างสรรค์ในการออกแบบแสง

สำหรับการแสดงละครเวทีรูปแบบออนไลน์ ในเรื่อง SOS ช่วยรักหนูหน่อย

ผู้ศึกษา นางสาวรัชส์สุดา เทพเสนา

1.3.5 ศึกษากระบวนการและสร้างสรรค์ในการออกแบบเครื่องแต่งกาย

สำหรับการแสดงละครเวทีรูปแบบออนไลน์ ในเรื่อง SOS ช่วยรักหนูหน่อย

ผู้ศึกษา นางสาวแก้วตา เกตุชรา

ผู้ศึกษา นายพนัส กิจล้ำลือกุล

1.3.6 ศึกษากระบวนการและสร้างสรรค์ในการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดีย

สำหรับการแสดงละครเวทีรูปแบบออนไลน์ ในเรื่อง SOS ช่วยรักหนูหน่อย

ผู้ศึกษา นางสาวศศิณี พูลเจริญ

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1

ได้เรียนรู้กระบวนการคิดสร้างสรรค์ผลงานศิลปะการแสดงรูปแบบละครเวทีมากยิ่งขึ้น

1.4.2 ได้พัฒนาทักษะและความรู้ความสามารถทางด้านการทำงานกับการแสดง การแสดง และออกแบบเพื่อการแสดง

1.4.3 ได้เรียนรู้และเข้าใจในความรัก ความสัมพันธ์ของมนุษย์มากขึ้น และได้รับมุมมองที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้

บทที่ 2

ข้อมูลสัมพัทธ์

สำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้แบ่งหัวข้อในการค้นคว้า ศึกษาวิจัย เรียบเรียงและนำเสนอข้อมูลให้ออกมาเป็นหัวข้อ ดังนี้

- 2.1 ข้อมูลสัมพัทธ์ด้านการกำกับการแสดง
- 2.2 ข้อมูลสัมพัทธ์ด้านการแสดง
- 2.3 ข้อมูลสัมพัทธ์ด้านการออกแบบฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก
- 2.4 ข้อมูลสัมพัทธ์ด้านการออกแบบแสง
- 2.5 ข้อมูลสัมพัทธ์ด้านการออกแบบเครื่องแต่งกาย
- 2.6 ข้อมูลสัมพัทธ์ด้านการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดีย

2.1 ข้อมูลสัมพัทธ์ด้านการกำกับการแสดง

2.1.1 ข้อมูลสัมพัทธ์เกี่ยวกับบทละครเรื่อง **Romantic Fools** โดย Rich Orloff

2.1.1.1 ประวัติผู้แต่งบทละครเรื่อง **Romantic Fools**

Rich Orloff เกิดและเติบโตในชิคาโก และจบการศึกษาจาก Oberlin College ในโอไฮโอ ซึ่งปัจจุบัน Rich อาศัยอยู่ในนิวยอร์กซิตี ก่อนที่จะมาเป็นนักเขียนบทละคร เขาเคยเขียนงานให้กับหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ บทละครทีวี บทภาพยนตร์ และวิดีโอเพื่อการศึกษา ขณะอยู่ในโคโซโวจีนในปี 2000 เริ่มแรกเขาเขียนบทละครสำหรับเด็กเรื่อง SNOW WHITE AND THE SEVEN DWARFS FIGHT TUBERCULOSIS for Doctors of the World

Rich Orloff

เป็นหนึ่งในนักเขียนบทละครที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในประเทศสหรัฐอเมริกา บทละครของเขาได้รับผลงานยอดเยี่ยม รางวัลและเสียงหัวเราะมากมาย จากการสำรวจเรื่องตลกที่ได้รับการยกย่องในหัวข้อต่างๆ เช่น ความตลกขบขัน (FUNNY AS A CRUTCH) และการตั้งครมที่ไมต้องการ (ENGAGEMENT RULES) ไปจนถึงบทละครแนวสารคดี เช่น VIETNAM 101: THE WAR ON CAMPUS และ CHATTING WITH THE TEA PARTY บทละครของเขามีหลายสไตล์และหลายหัวข้อ

ละครยาวเต็มรูปแบบของเขา ได้มีถูกเขียนออกมามากกว่า 300

เรื่องและได้แสดงทั่วสหรัฐอเมริกาในโรงภาพยนตร์ต่างๆ เช่น Arizona Theatre Company, Arkansas Repertory Theatre, Dayton Playhouse, Florida Studio Theatre, New Jersey Rep, Next Act Theatre (Milwaukee), Phoenix Stage Company (Connecticut), Phoenix Theatre Company (Indianapolis), Phoenix Theatre Company (in Phoenix!) และในต่างประเทศอย่าง แคนาดา อังกฤษ สเปน ฝรั่งเศส เนเธอร์แลนด์ เยอรมนี ออสเตรเลีย สวิตเซอร์แลนด์ อิตาลี เซอร์เบีย กรีซ โรมานี บัลแกเรีย อิสราเอล แอฟริกาใต้ อินเดีย มาเลเซีย ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์

ละครสั้นคอเมดี้ของเขาได้รับการตีพิมพ์จัดครั้งในซีรีส์ Best American Short Plays ประจำปีและสี่ครั้งในกวีนิพนธ์ Best Ten-Minute Plays ประจำปี อีกทั้งผลงานของเขายังถูกรวมอยู่ในคอลเลกชันสองภาษา An Anthology of Contemporary American Plays ในหัวข้อ The Bedford Guide to Literature และในกวีนิพนธ์ที่ตีพิมพ์โดย Random House และ Western Michigan University Press Playscripts ได้ตีพิมพ์บทละครของเขาออกมาถึงแปดเล่ม

และในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาการเขียนบทละครของเขา ได้รับการต่อยอดไปสู่บท IT'S A BEAUTIFUL WOUND

เป็นบทพูดคนเดียวเกี่ยวกับอัตชีวประวัติที่เขาแสดงทั่วสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ปี 2018 ถึง 2020 และ BLESSINGS FROM THE PANDEMIC ซึ่งเป็นผลงานการแสดงผ่าน Zoom โดยโรงภาพยนตร์ทั้งสองแห่ง และโรงเรียน การทำงานร่วมกับนักแต่งเพลง Beth Ratay เขาได้ดัดแปลงละครสั้นสองเรื่องของเขาให้เป็นโอเปร่าสั้นอีกด้วย

รูปที่ 2.1 ภาพถ่ายของคุณ Rich Orloff
(จาก <https://www.richorloff.com/bio/>)

2.1.1.2 ประวัติความเป็นมาของบทละครเวทีเรื่อง Romantic Fools

Romantic Fools คือ "ละครคอมเมดี้ที่รวมเรื่องสั้น"

ซึ่งเป็นการแสดงและเล่าเรื่องของตัวละคร 12 ตัว ที่เล่าเกี่ยวกับ ผู้ชายทุกคน และ ผู้หญิงทุกคน ที่พวกเขาได้สำรวจโลกแห่งความรัก ความต้องการทางเพศ การออกเดท และความโรแมนติก แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของ Monty Python, Saturday Night Live, Jules Feiffer, Marx Brothers และความตลกขบขันแบบคลาสสิก

ซึ่งละครเวทีเรื่องนี้มีสไตล์ที่แตกต่างกันไปอย่างมาก และถูกผลิตมากกว่า 100 โปรดั๊กชันทั่วโลก

เรื่องเล่าเกี่ยวกับผู้ชายและผู้หญิงคู่หนึ่งที่เป็นคนธรรมดาได้บังเอิญพบเจอกัน

ทำให้การเดินทางความรักของพวกเขาได้เริ่มต้นขึ้นไปสู่ความสัมพันธ์ที่มั่นคงซึ่งระหว่างทางก็พบเจออุปสรรคมากมายที่เต็มไปด้วยความโศกเศร้า ในฉากต่างๆ

ที่นักแสดงแต่ละคนต้องแสดงบทบาทของพวกเขา

เราจะเห็นเรื่องราวในความสัมพันธ์ของพวกเขา และได้เห็นข้อคิด คำตอบ

และแนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในยุคปัจจุบัน จินตนาการทางเพศ ความคาดหวังที่สิ้นหวัง

การขอเสนอต่อรอง และการก้าวขึ้นสู่จุดสูงสุดในความสัมพันธ์ ขณะที่ผู้ชายและผู้หญิง

นำเราผ่านเหตุการณ์ร้ายๆ แต่ทุกครั้ง เราก็เริ่มเข้าใจว่าการพบคู่ชีวิตที่ใช้นั้นช่างมหัศจรรย์จริงๆ

จากเรื่องย่อและคำบรรยายข้างต้น

ทำให้ผู้ศึกษาเกิดความสนใจในเรื่องเป็นอย่างมาก เนื่องจากการเล่าเรื่องผ่านบุคคล 2 คน

ที่แตกต่างกันไปในแต่ละสถานการณ์ ผู้ศึกษาจึงได้ทำการแปลและอ่านบทออกมา โดยในเรื่อง

Romantic Fools นั้น มีเรื่องย่อยอีก 12 เรื่อง

โดยแต่ละเรื่องจะเล่าถึงผู้ชายและผู้หญิงในบริบทที่แตกต่างกัน ดังนี้

1) Find me a primitive man

เรื่องเล่าถึงผู้หญิงคนหนึ่งที่เกิดเหตุกับผู้ชายที่เพื่อนของเธอแนะนำ

แต่เขานั้นเป็นมนุษย์ถ้ำ ทำให้เธอกังวลเป็นอย่างมากในตอนแรกที่เจอกัน

แต่เขาไม่สามารถพูดภาษาคนปกติได้ ทำให้ทั้งคู่ต้องหาวิธีสื่อสารกัน

ซึ่งทำให้เธอและเขาได้รู้จักกันมากขึ้น แม้ว่าทั้งสองจะไม่ชอบนิสัยบางอย่างของอีกฝ่าย

จนเกือบทำให้ทั้งคู่จะเลิกคุยกันแล้ว

แต่พวกเขาก็หาทางกลับมาคุยกันดี ๆ ซึ่งทำให้พวกเขาเข้าใจกันมากขึ้นจากการพูดคุยกัน

2) Nightmare with a sexy skirt

เรื่องเล่าถึงความต้องการของผู้หญิง

โดยเล่าจากชายหญิงคู่หนึ่งที่นัดเจอกันที่อพาร์ทเมนต์

ทั้งคู่เริ่มต้นจากการทานข้าวแล้วชวนกันดูหนัง ในจังหวะที่เข้าด้ายเข้าเข็ม

ผู้หญิงหยุดนิ่งแล้วถามผู้ชายว่าต้องการเธอเพียงเพราะอารมณ์ชั่ววูบหรือรู้สึกจริงๆ

ผู้ชายก็ไม่สามารถตอบได้ จึงทำให้เขาอยากกลับบ้าน นั่นทำให้ผู้หญิงหัวเสียเป็นอย่างมากที่

เวลาที่เธอนัดเจอกับผู้ชายมักจะลงเอยด้วยเรื่องแบบนี้ ผู้ชายมักไม่จริงจังและไม่แน่นอน

เมื่อผู้ชายได้ฟังจึงยอมบอกเรื่องที่เขาต้องการคือ เขาต้องการความสัมพันธ์ที่ไม่ต้องจริงจัง

แค่เล่นๆและสบายๆเท่านั้น

เมื่อได้ยินแบบนี้ผู้หญิงจึงได้เอากุญแจมือล็อคตัวผู้ชายและจะขังเขาไว้ไม่ให้หนีและให้เขาเป็นสามีของเธออย่างแน่นอน

3) One man's secret desire

เรื่องเล่าถึงความต้องการของผู้ชาย

โดยเล่าถึงชายคนหนึ่งที่ได้นัดหญิงขายบริการให้มาบริการที่ห้อง

ในตอนแรกหญิงสาวที่เสนอข้อตกลง สิ่งที่ได้อยากได้ บริการที่เธอสามารถทำให้ได้

แต่ทุกข้อเสนอกลับถูกฝ่ายชายปฏิเสธทั้งหมด เขามีสิ่งหนึ่งที่อยากได้ แต่เขาอายุไม่กล้าพูด

ทำให้หญิงสาวเริ่มถามและเกลี้ยกล่อม ให้ฝ่ายชายยอมบอก จนในที่สุดเขาก็พูดว่า

เขาต้องการเช็ทส์แบบจืดชืด ที่ผู้ชายเป็นคนทำเพียงอย่างเดียว เธอก็บอกว่าเช็ทส์แบบนี้

เป็นที่ต้องการของผู้ชายเยอะมาก ไม่จำเป็นต้องอาย เรื่องเช็ทส์นั้นเป็นเรื่องที่ทั่วไปมาก

ทั้งสองฝ่ายต้องการอะไรก็พูดกันตรงๆแล้วทุกอย่างก็จะลงเอยด้วยดี

4) At the Orgy

เรื่องเล่าถึงความปรารถนาที่แฟนตาซี โดยเล่าถึงเพื่อน 2 คนที่เป็น ผู้ชายและผู้หญิง

ที่นั่งคุยกันในร้านเหล้า และมองลูกค้าคนอื่นๆในร้าน ว่าใครน่าจะชวนมาร่วมเช็ทส์หมู่ได้บ้าง

แล้วจะทำยังไงดี แล้วทำทำไหน แล้วทำไมถึงต้องเป็นคนนั้น ซึ่งคำถามเหล่านี้ก็มาจากผู้หญิง

ทำให้ผู้ชายไม่รู้จะตอบยังไงและพยายามเลี่ยงที่จะทำ

จนทำให้ผู้หญิงหมดความอดทนแล้วจะไปหาคุณนอนเอง ซึ่งทำให้ผู้ชายรับไม่ได้แล้วตำผู้หญิง

จนทำให้ทั้งคู่ก็ทะเลาะกันจนหาข้อสรุปไม่ได้

5) Sheep (or much ado about mutton)

เรื่องเล่าถึงความสัมพันธ์ต้องห้ามที่แฟนตาซี ที่คิดได้แต่อย่าเกิดขึ้นจริงเลย
 โดยเล่าถึงคู่สามีภรรยา ที่ภรรยาจับได้ว่าสามีมีชู้ แล้วชู้คือแกะตัวเมีย
 ทำให้เธอโกรธมากแล้วอยากจะทำอะไรที่ไม่ดีตรงไหน
 สามีก็อธิบายถึงความซึ้งซื่อและเขาโดนล่อลวง เขาอยากให้ภรรยาเข้าใจและเห็นใจเขาด้วย
 เพราะเขาก็ถูกแพะเลสเบียดเบียนแกะตัวนั้นไป
 เมื่อภรรยาได้ฟังเรื่องนั้นก็ให้สามีฟังสายเรียกเข้าจากหมอบประจำตัวว่าเขาป่วยเป็นโรคจากสัตว์
 ไม่ใช่โรคปกติทั่วไป แล้วเธอก็ได้ฆ่าแกะตัวหนึ่งที่เธอคิดว่าเป็นชู้ของเขาเพื่อแก้แค้น
 ทำให้สามีตกใจมาก แล้วถามว่าฆ่าตัวไหนไป สรุปว่าเธอฆ่าผิดตัว
 แกะที่เขาเป็นชู้คือแกะอีกตัวที่ตาโตและน่าหลงใหล
 ซึ่งนั่นก็คือแกะตัวที่ภรรยาก็แอบรักเหมือนกัน ทำให้ทั้งคู่เข้าใจกันและกลับมารักกันเหมือนเดิม

6) The stepford guy

เรื่องจะเล่าถึงสิ่งที่อยากได้กับสิ่งที่ควรได้จริงๆ จากความสัมพันธ์
 โดยเล่าถึงคู่สามีภรรยาที่อยู่ด้วยกันมานาน โดยที่สามีเป็นคนที่เรียบร้อยและเพอร์เฟกต์มาก
 จนทำให้ภรรยารู้สึกกระวนกระวายใจและต้องการที่จะมีทะเลาะกับสามี
 วันหนึ่งเธอได้โอกาสที่หนึ่งคุย
 เธอจึงหาเหตุผลมาทะเลาะแต่ไม่ว่ายังไงสามีก็หาทางแก้ไขของผิดพลาดทั้งหมดและเอาใจใส่ภรรยาตลอด จนภรรยาตั้งใจจะล้มเลิกความคิดแบบนี้
 เพราะเธอคิดว่าความสัมพันธ์แบบนี้คือความสัมพันธ์ที่ไม่สมบูรณ์
 เธอแค่ต้องการทะเลาะเพื่อให้ชีวิตความสัมพันธ์ต้องมีเรื่องดีและไม่ดีปะปนกันไป
 เมื่อสามีได้ยินจึงตำหนิภรรยาที่มีความคิดแบบนี้ และออกจากห้องไป
 แต่ไม่นานสามีก็กลับมาแล้วบอกว่าต้องทะเลาะแบบนี้ใช้มั๊ย

7) Nice tie

เนื้อเรื่องเล่าถึงความคาดหวัง ความกลัวในชีวิตความสัมพันธ์
 โดยเล่าถึงชายหญิงสองคน ที่เจอกันที่บาร์
 โดยฝ่ายชายพยายามเข้ามาชนแก้วและพูดคุยกับฝ่ายหญิง
 แต่ฝ่ายหญิงกลับปฏิเสธพร้อมทั้งให้เหตุผลว่าหากชนแก้วจะมีความสัมพันธ์เกิดขึ้นแล้วเรื่องความรักก็จะเข้ามาเรื่อยๆ ไม่ว่าจะ เป็น ความกลัว วิตกกังวล หึงหวง แพนนิค เลิกกรา ฯลฯ
 ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้ชีวิตของเธอพัง

ทำให้ฝ่ายตกใจไปสัปดาห์แต่เขาก็บอกถึงด้านอื่นๆของความรัคว่ามันไม่ได้มีแต่ความเศร้าและทุกข์ตรมเสมอไป แต่มีเรื่องความสุข มิตรภาพ ความเข้าใจ การปรับตัว พัฒนาตัวเอง ฯลฯ เช่นกัน เมื่อฝ่ายหญิงได้ยิน เธอจึงเริ่มเปิดใจแล้วคุยด้วย

8) Power is the greatest aphrodisiac of them all

เนื้อเรื่องเล่าถึงอำนาจและการควบคุมอีกฝ่ายในความสัมพันธ์

โดยเล่าเรื่องผ่านการแข่งจัดซื้อของคนสองคน

โดยที่ทั้งสองฝ่ายต่างพยายามที่จะเอาชนะอีกฝ่ายด้วยการ พูดถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องในตัวของคนว่าทำอะไรไม่ดีมาบ้าง รูปลักษณ์ นิสัย พฤติกรรม

เพื่อให้อีกฝ่ายรู้สึกแยะและผิดจนไม่สามารถเอาชนะอีกฝ่ายได้

เพื่อที่จะได้เป็นฝ่ายถูกจนสถานการณ์ทุกฝ่ายเริ่มตึงเครียด

และทั้งสองเลือกที่จะคุยกันให้ยอมผ่อนแรง เมื่อจะผ่อนแรงจริง

ต่างฝ่ายกลับออกแรงมากกว่าเดิมเพื่อที่จะเอาชนะอีกคน

9) Vegetarians is lust

เรื่องนี้เล่าถึงคู่รักที่สามารถผ่านอุปสรรคมาด้วยกันทุกปัญหา ยกเว้นเรื่องเรื่องหนึ่ง โดยเล่าถึงคู่สามีภรรยาคนหนึ่ง ที่สามีเป็นคนกินมังสวิรัต

เพียบพร้อมทุกอย่างยกเว้นเรื่องสมถภาพทางเพศ

ภรรยาจึงพยายามหาทางให้สามีสามารถตื่นตัวเพื่อที่จะมีเซ็กส์กันให้ดี

เธอจึงเลือกลองทุกวิธีทางกลับไม่เป็นผล จนเธอใช้วิธีการพูดชื่ออาหารฟาสต์ฟูด

อาหารที่ทำจากเนื้อสัตว์ ซึ่งมันกลับทำให้สามีสามารถตื่นตัวจนมีเซ็กส์กับเขาได้

10) Spaghetti Overture

เรื่องนี้เล่าถึงโมเมนต์สำคัญในความสัมพันธ์ โดยเล่าถึงคู่ชายหญิงที่คบกันมานาน แล้วฝ่ายชายพยายามที่จะขอฝ่ายหญิงแต่งงานในร้านอาหารอิตาลี

โดยในวันที่จะขอแต่งงานผู้ชายได้ซ่อนแหวนแต่งงานในซามสปาเก็ตตี้บายักษ์

แล้วเขาก็ได้ให้ผู้หญิงกินสปาเก็ตตี้จานนี้ แต่เธอก็ไม่สามารถกินจนหมดได้

เขาจึงพยายามบังคับให้กินให้หมดเพื่อจะได้เจอกับเซอร์ไพรส์ที่เขาซ่อน

แต่หญิงก็ไม่สามารถกินได้อยู่ดี ทั้งคู่เริ่มมีปากเสียงกัน

จนผู้ชายก็พูดออกมาว่าจะขอแต่งงานแต่ผู้หญิงก็ไม่เชื่อ

เขาจึงพยายามจะค้นหาแหวนในซามสปาเก็ดตั้นนั้นจนทำให้อาหารกระจายไปหมดแล้วเมื่อเห็นแหวนแต่งงานเธอเชื่อว่าเขา พูดเรื่องจริงจึงได้ตอบตกลง

11) The wedding planner

เรื่องเล่าถึงช่วงเวลาแห่งความทรงจำที่สำคัญในชีวิตคู่ โดยเล่าถึงเจ้าสาวเธอกำลังหาคนที่จะช่วยจัดงานแต่งงานจู่ๆก็มีนักวางแผนงานแต่งงานและงานศพเข้ามาหาเธอพร้อมกับเสนอโปรโมชันจัดงานแต่งงานให้เธอ โดยเธอก็รับฟังในช่วงแรก แต่นักวางแผนก็พยายามที่จะเสนอขายโปรโมชันจัดงานแต่งงานระยะยาว เพื่อมีกรณีต้องแต่งงานซ้ำ ซึ่งนั่นทำให้เธอหงุดหงิดมาก เธอพยายามปฏิเสธ เมื่อนักวางแผนเสนอขายไม่ได้ก็ขายโปรโมชันอื่นรวมไปถึงโปรโมชันงานศพครั้งใหญ่หนึ่งครั้ง แล้วก็พูดถึงเรื่องชีวิตที่คนเราสามารถจัดงานแต่งงานได้หลายครั้งในชีวิต แต่งานศพนั้นจัดได้ครั้งเดียว ซึ่งนั่นทำให้เธอโกรธมากและไล่เขาออกไป

12) Bride & Groom

เรื่องนี้จะเล่าถึงความรักในการอยู่ด้วยกัน โดยเล่าถึงงานแต่งงานงานหนึ่งที่เจ้าสาวไม่ยอมออกไปแสดงตัวในงานเนื่องจากเธอกลัวว่าหากแต่งงานกันไปแล้วเธออาจจะต้องเลิกกับเจ้าบ่าวของเธอ ซึ่งทำให้เจ้าบ่าวพยายามเข้ามาลอบแล้วพยายามหาวิธีให้เจ้าสาวออกไปแสดงตัว ทั้งคู่พูดถึงชีวิตรักความสัมพันธ์ที่ทั้งคู่อยู่ด้วยกันมานั้นดีแค่ไหน หากต้องหย่ากันจะทำอย่างไรต่อ เรื่องชีวิต เงินทอง ทรัพย์สิน เมื่อทั้งคู่พูดกันไปกันมา ทั้งคู่กลับใส่อารมณ์กันและกันจนทำให้ทั้งคู่ทะเลาะกัน แต่จู่ๆทุกอย่างก็หยุดลงแล้วทั้งคู่ก็มองหน้ากันแล้วยิ้มให้กับการทะเลาะที่เกิดขึ้นแล้วเจ้าสาวกับเจ้าบาวก็จูงมือกันออกไปแสดงตัวในงาน

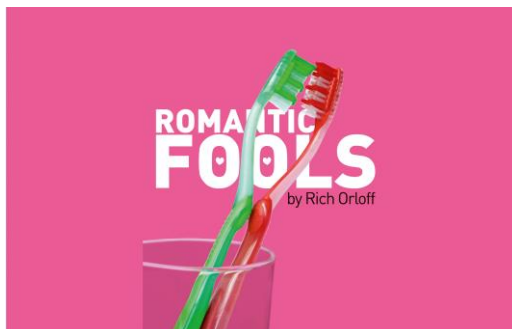
จากเนื้อเรื่องทั้ง 12 เรื่องที่กล่าวมาข้างต้นนั้น

ได้เล่าถึงประเด็นความรักที่แตกต่างกันไป

ซึ่งในแต่ละเรื่องมีเนื้อหาที่สอดแทรกแนวคิดการเริ่มต้นความสัมพันธ์ การเริ่มต้นมีความรัก การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น การสื่อสารซึ่งกันและกัน จนไปถึงการอยู่ด้วยกัน

ซึ่งทำให้ทางผู้ศึกษาเกิดความสนใจแต่ละเรื่องและวิธีการสื่อสารของใจความสำคัญของเรื่องที่แยบยล และสนุกสนานในการตีความ ผู้ศึกษาจึงได้เลือกเรื่องมา 4 เรื่องจาก 12 เรื่อง

เผื่อที่จะถ่ายทอดเรื่องราวความรักที่ต่างกันและเป็นความรักที่สามารถเกิดขึ้นกับใครก็ได้
ไม่ว่าจะเพศใด วัยใดก็ตาม

รูปที่ 2.2 ภาพโปสเตอร์โปรโมตละครเวทีเรื่อง Romantic Fools

(จาก <https://www.englishdramagroup.com/2019/02/03/our-next-production-romantic-fools/>)

2.1.2 ข้อมูลสัมพันธ์เกี่ยวกับบทละครเรื่อง My First time โดย Ken Davenport

2.1.2.1 ประวัติผู้แต่งบทละครเรื่อง My First time

Ken Davenport เป็นหนึ่งในโปรดิวเซอร์ให้กับวงการละครเวทีบรอดเวย์ ผู้เป็นเจ้าของรางวัล Tony Award และผ่านการผลิตละครเวทีที่หลากหลายเรื่อง ได้แก่ Once On This Island (ได้รับรางวัล Tony Award), Gettin' the Band Back Together, The Play that Goes Wrong, Groundhog Day (ถูกเสนอชื่อ), Deaf West Theatre's Spring Awakening (เสนอชื่อเข้าชิงรางวัล Tony Award), It's Only a Play, Macbeth นำแสดงโดย Alan Cumming, Godspell, Kinky Boots (Broadway - Tony Award, National Tour, ไตรอนโต, ออสเตเลียและ West End), The Visit (ถูกเสนอชื่อ), Mothers and Sons (ถูกเสนอชื่อ), The Bridges of Madison County (ทัวร์ทั่วประเทศ), Allegiance, Chinglish, Oleanna นำแสดงโดย Bill Pullman และ Julia Stiles, Speed-the-Plow, Will Ferrell's You're Welcome America (ถูกเสนอชื่อ), Blithe Spirit นำแสดงโดย Angela Lansbury (Broadway, West End และ ทัวร์แห่งชาติ) และบทละครเรื่อง 13

นอกจากการละครบรอดเวย์ เขาได้ผลิตและอำนวยการสร้างละครเวทีที่หลากหลายอีก ได้แก่ Daddy Long Legs, Altar Boyz (ร่วมสร้างสรรค์ผลงาน), My First Time (ผู้แต่ง), The Awesome 80's Prom (ผู้สร้าง), That Bachelorette Show! (ผู้สร้าง) และ Miss Abigail's

Guide to Dating, Mating & Marriage (ผู้แต่ง)

ผลงานของเขาได้รับการผลิตและถูกตีพิมพ์ในระดับสากลในกว่า 25 ประเทศทั่วโลก

อีกทั้งเขายังเป็นผู้ก่อตั้ง TheatreMakers Studio ซึ่งเป็นองค์กรระดับ "มาสเตอร์คลาส" ที่ไม่เหมือนใครซึ่งให้การฝึกอบรมและสร้างแรงบันดาลใจจากสิ่งที่ดีที่สุดของวงการละครเวทีบรอดเวย์แก่นักเขียน ผู้กำกับ โปรดิวเซอร์ และอื่นๆ

เขายังทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยการสร้างให้กับกลุ่ม Really Useful Group ของ Andrew Lloyd Webber

นอกจากผลิตโครงการละครเวทีของตัวเองแล้ว

เขายังเป็นผู้อำนวยการสร้างและที่ปรึกษาในวงการละครเวทีบรอดเวย์และนอกวงการละครเวทีบรอดเวย์อีกหลายโครงการ

รูปที่ 2.3 ภาพถ่ายของคุณ Ken Davenport

(จาก <https://kendavenport.com/>)

2.1.2.2 ประวัติความเป็นมาของบทละครเวทีเรื่อง My First time

บทละครเรื่อง My First Time เป็นการนำเสนอนักแสดงสีคน

ที่บอกเล่าเรื่องราวที่น่าเศร้าและน่าผิดหวังเกี่ยวกับประสบการณ์ทางเพศหรือเซ็กส์ครั้งแรกที่เขียนโดยผู้คนจากทั่วทุกมุมโลก

ซึ่งประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกนั้นเป็นหนึ่งในไม่กี่อย่างที่เกือบทุกคนบนโลกใบนี้ต้องประสบพบเจอเหมือนกัน แต่โดยปกติ พวกเรามักจะไม่ค่อยพูดถึงเรื่องแบบนี้ จนกระทั่งในปีพ.ศ. 2541

หนึ่งทศวรรษก่อนการเขียนบทละครได้เริ่มต้นขึ้น ได้มีการสร้างเว็บไซต์ขึ้นในชื่อ my first time เพื่อให้ผู้คนที่สามารถแบ่งปันเรื่องราวที่พบเจอของตนเองเกี่ยวกับประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกโดยไม่จำเป็นไม่ระบุชื่อได้บนโลกออนไลน์

เว็บไซต์ดังกล่าวได้กลายเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นทันที เนื่องจากมีเรื่องราวมากกว่า 40,000 เรื่อง หลั่งไหลเข้ามาจากทั่วโลก ทั้งที่ดูไกลเขลา อ่อนหวาน ไร้สาระ ตลก รักต่างเพศ รักร่วมเพศ ขี้อาย เซ็กซี่ หรือแม้กระทั่งเรื่องไม่คาดคิดรวมอยู่ในเว็บไซต์

โดยจะเป็นการแสดงที่นักแสดงและผู้ชมนั้น เป็นส่วนหนึ่งของการแสดง เพราะ

ในการแสดงแต่ละรอบผู้ชมจะได้แบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์ทางเพศหรือเซ็กซี่ครั้งแรก มาทำก่อนเริ่มการแสดงซึ่งแต่ละคำถามจะเป็นการ

สืบค้นและทำให้ผู้ทำได้รำลึกและหวนคิดถึงเหตุการณ์นั้นอีกครั้ง

แต่ผู้ชมก็ยังสามารถเลือกที่จะไม่ตอบแบบสอบถามนั้นได้ หากไม่สะดวกใจ

ซึ่งนั่นเป็นการให้สิทธิ์และเปิดกว้างในกับผู้ชม หลังจากทำแบบสอบถามจนจบ

ทีมงานจะเก็บแบบสอบถามแล้วนำไปสรุปผลแล้วนำไปให้กับนักแสดงเพื่อที่จะนำข้อมูลเหล่านั้นไปเสริมในการแสดง ซึ่งการแสดงแต่ละรอบนั้นจะไม่เหมือนกัน

จะมีความแตกต่างและมีคำตอบที่หลากหลาย

ทำให้ผู้ชมนั้นจะได้รับประสบการณ์แต่ละรอบไม่เหมือนกัน

หลังได้อ่านจากบทละครและเรื่องเล่าในเว็บไซต์ My First Time

ทำให้ผู้ศึกษาเกิดความสนใจในบทละครเรื่องนี้

เนื่องจากเป็นเรื่องที่คนทุกคนต้องเคยประสบพบเจอ คือ การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก

ในไม่แมนสถานการณ์ครั้งแรกของแต่ละคนนั้นต่างกัน ซึ่งบางคนอาจมีประสบการณ์ที่ดี

แต่บางคนก็ไม่ ซึ่งนั่นทำให้รสนิยม แนวคิด

และทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเซ็กซี่ของแต่ละคนนั้นต่างกัน

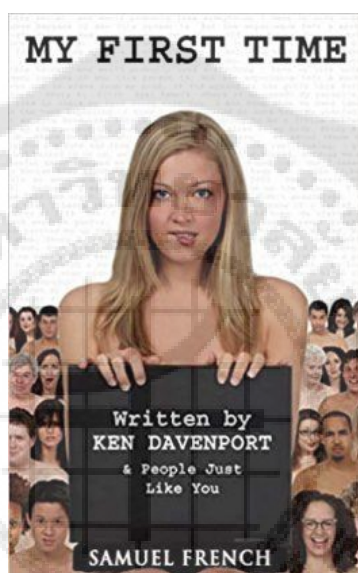
ทำให้มีความหลากหลายและความน่าตกตะลึงในเหตุการณ์ที่บางคนพบเจอ

นอกเหนือจากบทละครที่ส่วนหนึ่งที่มาจากร่องจริงของคนจากทั่วทุกมุมโลกแล้วนั้น

ผู้แต่งบทละครได้มีวิธีการแสดงละครที่น่าสนใจ คือ ก่อนเริ่มทำการแสดง

เมื่อผู้ชมเดินเข้ามานั่งในโรงละครแล้วจะมีทีมงานเดินมาแจกแบบสอบถามเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ของผู้ชม ซึ่งผู้ชมนั้นสามารถเลือกที่จะตอบคำถามได้

แล้วคำตอบนั้นจะถูกนำไปใช้จริงในการแสดงรอบนั้นๆ
 ทำให้ผู้ชมรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของการแสดงและเป็นนักแสดงอีกคนของเรื่องนี้
 ซึ่งทำให้ทางผู้ศึกษาชื่นชอบวิธีการนำเสนอและการให้ผู้ชมนั้นมีส่วนร่วมกับการแสดง
 ทำให้ผู้ชมรู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง
 อีกทั้งยังเพิ่มความน่าสนใจและความแปลกใหม่ให้กับละครเวทีอีกด้วย
 ผู้ศึกษาจึงได้นำวิธีการนำเสนอและการให้ผู้ชมเป็นส่วนหนึ่งของการแสดงมาเป็นแนวทางและประ
 ยุกต์ใช้ในการนำเสนอบทละครจากเรื่อง Romantic Fools ด้วย

รูปที่ 2.4 ภาพโปสเตอร์โปรโมตละครเวทีเรื่อง My First Time
 (จาก <https://kendavenport.com/projects/my-first-time/>)

2.1.3 ทฤษฎีความรัก

ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับความรัก
 เพื่อทำความเข้าใจความรักมากขึ้น เพราะความรักนั้นเกิดขึ้นได้หลายปัจจัย ซึ่งประกอบด้วย
 ด้านอารมณ์ความรู้สึกและด้านร่างกาย สารเคมีในสมองของแต่ละคนละคนรวมอยู่ด้วย
 ผู้ศึกษาจึงค้นคว้าข้อมูลเพื่อมาประกอบการกำกับการแสดง โดยมีทฤษฎี ดังนี้

2.1.3.1 ทฤษฎีสามเหลี่ยมแห่งความรัก (Triangular Theory of Love)

ความรักนั้น เป็นหนึ่งในพื้นฐานของชีวิตและเป็นสิ่งที่ยากจะคาดเดา
 เพราะไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์ไหน จะเพื่อน จะแฟน หรือคนที่คุยกัน
 มันทำให้เกิดความรู้สึกดีๆ มีความผูกพัน มีกลุ่มความรู้สึกจับตัวเป็นก้อน

บางครั้งเราก็พยายามอธิบายมันด้วยคำง่าย ๆ เช่น ชอบ รัก หรือหลง แต่ถ้าพอจะทำการวิเคราะห์มันออกมาให้ชัดเจน มันเลยยากที่เข้าใจ และทำให้ยากที่จะจัดการหรือพัฒนามัน

ซึ่งมีนักจิตวิทยาชาวอเมริกันนามว่า 'โรเบิร์ต เจฟฟรีย์ สเติร์นเบิร์ก' (Robert Jeffrey Sternberg)

อาจารย์ภาควิชาจิตวิทยาประจำมหาวิทยาลัยเยลได้เริ่มคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความรักขึ้นมาเพื่อตอบคำถามว่าทำไมนิยามความรักความสัมพันธ์ของแต่ละคนจึงแตกต่างกันออกไป ได้อธิบายองค์ประกอบของความสัมพันธ์ที่ก่อให้เกิดความรักไว้ 3 ประการ ดังนี้ (PITCHARM J., 2564, ย่อหน้า. 2)

- 1) ความสนิทสนม (Intimacy) เป็นองค์ประกอบด้านอารมณ์ที่ทำให้คนรู้สึกผูกพันกัน เกิดความเข้าใจ เกิดความเอื้ออาทรกัน โดยความรู้สึกนี้จะค่อย ๆ เกิดขึ้นเมื่อมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเป็นเวลานาน ซึ่งองค์ประกอบนี้เป็นส่วนหนึ่งในองค์ประกอบของทุกความสัมพันธ์
- 2) ความหลงใหล (Passion) หรือความเสน่หาเป็นแรงขับภายใน เรียกว่า แรงดึงดูดทางเพศ คือความรู้สึกเชิงโรแมนติก ความดึงดูดใจทางร่างกายไปจนถึงความใกล้ชิดทางเพศ แต่ความหลงใหลมีวันหมดอายุที่ไม่ชัดเจน หรือเรียกง่าย ๆ ว่า 'หมดแพสชัน' เมื่อไรก็ได้ เพราะเป็นเรื่องของความรู้สึกที่อยู่เหนือการควบคุม
- 3) ความผูกพัน (Commitment) เป็นการตัดสินใจ หรือเป็นองค์ประกอบในด้านความคิดที่มีการผูกมัด หรือมีการทำสัญญาต่อกันว่าจะใช้ชีวิตร่วมกันในระยะยาว และผันแปรไปตามระยะเวลา โดยแต่ละบุคคลอาจแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ผ่านมา

ทั้ง 3

องค์ประกอบนี้เปรียบเสมือนส่วนผสมหลักของความรักที่เมื่อผสมผสานออกมาในปริมาณที่แตกต่างกัน ย่อมทำให้รูปแบบของความรักความสัมพันธ์แตกต่างกันไปด้วย โดยสามารถแบ่งออกเป็น 8 รูปแบบ

- 1) Nonlove แปลตรงตัวว่า 'ไร้ซึ่งความรัก' เพราะไม่มีส่วนผสมทั้ง 3 อย่าง เป็นความรู้สึกกลาง ๆ เหมือนกับการทักทายหรือติดต่อคนทั่วไปในชีวิตประจำวัน
- 2) Friendship Love หรือ ความรักแบบฉันทน์เพื่อน คือความสัมพันธ์ที่มีเพียงองค์ประกอบความสนิทสนม (Intimacy) จึงเหมือนเพื่อนร่วมห้องที่ใกล้ชิดสนิทสนมกัน แต่ไม่ได้มีความรู้สึกหลงใหล ดึงดูด หรือมีข้อผูกมัด แต่ความสัมพันธ์รูปแบบนี้นับว่าเป็นพื้นฐานของความรักในรูปแบบอื่น ๆ ได้เช่นกัน
- 3) Infatuated Love หรือ ความรักแบบหลงเสน่ห์ คือความรักที่มีเฉพาะความหลงใหล (Passion) เช่นคำว่า 'รักแรกพบ' เพราะยังไม่เคยสนิทสนม หรือมีข้อผูกมัดใด ๆ แต่ถ้าวินเวลาผ่านไปแล้วยังไม่มี ความผูกพัน (Commitment) หรือความสนิทสนม (Intimacy) ความหลงใหลเหล่านี้ก็อาจจะจางหายไปตามกาลเวลา จนกลายเป็น Nonlove ได้เช่นกัน
- 4) Empty Love หรือ ความรักเพียงข้อผูกมัด รักอันว่างเปล่านี้มีเพียงองค์ประกอบของความผูกพัน (Commitment) อย่างทะเบียนสมรสหรือการตกลงคบหากัน ซึ่งกลายเป็นข้อผูกมัดที่ไร้รัก ขาดความผูกพัน เช่น ชีวิตแต่งงานที่ 'ไม่มีความสุข' แต่ไม่แน่ว่าหากกลับมาที่มีความใกล้ชิดกันมากขึ้น ก็อาจจะพัฒนากลับมาเป็นความรักในรูปแบบอื่นได้เช่นกัน
- 5) Romantic Love หรือ ความรักโรแมนติก คือความรักที่มีความสนิทสนม (Intimacy) และความหลงใหล (Passion) แต่ยังไม่มีความผูกพัน (Commitment) ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญก่อนจะไปถึงขั้นการแต่งงานหรือเริ่มมีสถานะที่ชัดเจน แต่หากวันเวลาผ่านไปแล้วยังไม่มีวิวัฒนาการขององค์ประกอบด้านความผูกพัน (Commitment) ความรักก็อาจจะจืดจางไปได้เช่นกัน อย่างไรก็ตาม

หากต่างฝ่ายต่างไม่ได้สนใจเรื่องข้อผูกมัด Romantic Love

ก็นับเป็นความรักอันหวานชื่นรูปแบบหนึ่งได้เช่นเดียวกัน

- 6) Companionate Love หรือ ความรักแบบกัณยานิมิตร
คือความรักที่มีความสนิทสนม (Intimacy) และความผูกพัน (Commitment)
แต่ไม่มีความหลงใหล (Passion) ความรักแบบนี้จะมั่นคงและหนักแน่นมากกว่า
Friendship Love เพราะมีความผูกพัน (Commitment) เพิ่มเข้ามา
อย่างคู่แต่งงานที่อยู่ด้วยกันมาอย่างยาวนาน
จนไม่จำเป็นต้องมีเรื่องให้รู้สึกใจเต้นแรงหรือตกหลุมรักอย่างสุดหัวใจ
แต่เป็นความผูกพัน สบายใจ และมั่นคง เช่น ความสัมพันธ์ในครอบครัว
หรือเพื่อนสนิท
- 7) Fatuous Love หรือ ความรักแบบหวิว هوا คือความรักที่มีความหลงใหล
(Passion) และความผูกพัน (Commitment) แต่ไม่มีความสนิทสนม (Intimacy)
ซึ่งจะเห็นได้ชัดในคู่รักที่เพิ่งจะตกหลุมรัก แต่งงาน
หรือคบกันแล้วเลิกแบบสายฟ้าแลบ
เพราะไม่ได้เรียนรู้และผูกพันกันจนเกิดความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนม (Intimacy)
- 8) Consummate Love หรือ ความรักที่สมบูรณ์ คือความรักที่มีครบทั้ง 3
องค์ประกอบ ไม่ว่าจะเป็นความหลงใหล (Passion)
ที่รู้สึกตกหลุมรักใครคนหนึ่งในทุก ๆ วัน ความสนิทสนม (Intimacy)
ที่รู้สึกผูกพัน ใกล้ชิด สนิทใจ และความผูกพัน (Commitment)
ที่ได้คบหาหรือแต่งงานกัน
นับเป็นภาพฝันอันสมบูรณ์แบบของความรักที่ใครหลายคนปรารถนา
อย่างไรก็ตาม สเติร์นเบิร์กกล่าวว่า
สิ่งที่ยากกว่าการสร้างความรักในรูปแบบนี้คือ
การรักษาให้ความรักแบบนี้คงอยู่ในระยะยาว

นอกจากนี้ยังมีหนึ่งองค์ประกอบที่เป็นส่วนสำคัญในทฤษฎีนี้คือ

ฮอว์โมนหรือสารเคมีในสมอง เพราะ มนุษย์เรานั้นนอกจากร่างกาย จิตใจที่เราารู้สึกแล้ว

สมองก็เป็นส่วนหนึ่งที่สั่งการเรา โดยสามารถแบ่งออกได้ 3 ประการ ดังนี้
(โรงพยาบาลเพชรเวช, 2021, ย่อหน้า. 2)

- 1) ความใคร่ คนเรามักถูกสัญชาตญาณหรือแรงขับภายในดึงดูดซึ่งกันและกันเสมอ โดยมีฮอร์โมนทางเพศเป็นตัวขับเคลื่อน
 - 1.1) ในผู้ชายจะมีฮอร์โมนเพศชาย คือ เทสโทสเตอโรน (Testosterone) ที่มาจากการผลิตของอัณฑะ
 - 1.2) ในผู้หญิงจะมีฮอร์โมนเพศหญิง คือ เอสโตรเจน (Estrogen) ที่มาจากการผลิตของรังไข่

ซึ่งทั้งสองมีศูนย์กลางการควบคุมอยู่ในสมองส่วนไฮโปทาลามัส ที่เป็นส่วนควบคุมร่างกาย ระบบประสาทอัตโนมัติ
- 2) ความหลงใหล หรือการตกหลุมรัก

อาการตกหลุมรักมักทำให้ตกอยู่ในภวังค์แห่งความรัก และอาจทำอะไรโดยที่ไม่รู้ตัว ซึ่งการทำงานของสมองจะเกี่ยวข้องกับกลุ่มสารเคมีที่ชื่อว่า “โมโนเอมีน” ได้แก่

 - 2.1) โดปามีน (Dopamine) เป็นสารแห่งความสุขที่จะหลั่งออกมาหลังรู้สึกพึงพอใจ
 - 2.2) อีพิเนฟริน (Epinehrine) หรือที่เรารู้จักกันในชื่อ อะดรีนาลีน จะกระตุ้นให้เราเกิดความรู้สึกตื่นเต้น เขินอายเวลาเจอคนที่ชอบ
 - 2.3) เซโรโทนิน (Serotonin) จะส่งผลต่อการแสดงออก เมื่อสมองหลั่งสารชนิดนี้ออกมาเราจะเกิดพฤติกรรมบางอย่างโดยที่ไม่รู้ตัว เช่น การเปลื่อยิ้ม เป็นต้น
- 3) ความผูกพัน เป็นความสัมพันธ์ในระยะยาว โดยถูกกระตุ้นจากฮอร์โมน 2 ชนิดคือ
 - 3.1) ออกซิโตซิน (Oxytocin) เป็นฮอร์โมนด้านความสัมพันธ์ หากคู่รักหรือคนในครอบครัวมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันบ่อยๆ จะทำให้สมองหลั่งสารชนิดนี้ออกมามาก ซึ่งทำให้รู้สึกผูกพันและสนิทสนมกันมากขึ้น
 - 3.2) วาโซเพรสซิน (Vasopressin) เป็นฮอร์โมนที่มีบทบาทต่อคู่รัก ทำให้เกิดความรู้สึกอยากใช้ชีวิตร่วมกัน

จากทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้นทั้งองค์ประกอบความรัก 3 อย่าง รูปแบบของความรักทั้ง 8 แบบ

และฮอร์โมนที่ถูกสร้างขึ้นมาแล้วนั้นเป็นเพียงแนวคิดและการวิเคราะห์ตีความทฤษฎีความรักเท่านั้น ซึ่งความรักนั้นสามารถตีความและสามารถเกิดขึ้น จางหาย

เปลี่ยนแปลงไปได้ตามกาลเวลาและด้วยปัจจัยอื่นๆได้เช่นกัน

ด้วยเหตุนี้ทางผู้ศึกษาจึงได้นำทฤษฎีดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการตีความบทละคร

การกำกับการแสดงให้กับนักแสดง เพราะผู้ศึกษาไม่สามารถตัดสินถูกหรือผิดกับความรักได้ ความรักของแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน

ผู้ศึกษาจึงพยายามรวบรวมข้อมูลและทำความเข้าใจความรักให้มากขึ้นเพื่อกำกับการแสดง

2.1.3.2 ทฤษฎีความผูกพัน (Attachment Style)

ความรักนั้นสามารถเกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ

แต่รูปแบบความรักแรกที่คนทุกคนได้พบเจอนั้นก็คือ ความรักจากพ่อแม่ซึ่งนั้นเป็นสิ่งที่ยืนยันการันตีได้ว่าเรานั้นจะสามารถเกิดมามีชีวิตรอดและเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ได้

ซึ่งความรักในวัยเด็กนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างมากที่เป็นตัวกำหนดลักษณะรูปแบบความรักของเราในอนาคต

Attachment Style

เป็นทฤษฎีที่ใช้อธิบายและสังเกตโดยถูกคิดค้นและพัฒนาขึ้นมาจากนักจิตวิทยาอย่าง “John Bowlby” เขาเป็นนักจิตวิทยาและทฤษฎีในเชิงจิตวิทยาชื่อดังอังกฤษ โดยที่มานั้นเริ่มต้นจาก

ในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง John Bowlby นั้นเกิดมาในหมู่ชนชั้นสูงของอังกฤษ

ซึ่งคนสมัยนั้นเชื่อกันว่า พ่อแม่ไม่ควรจะเลี้ยงลูกเอง เพราะจะเป็นการสปอยล์ลูก John Bowlby เลยเติบโตมากับพี่เลี้ยงคนหนึ่งตั้งแต่เด็ก จนกระทั่งวันหนึ่งพี่เลี้ยงคนนี้ลาออกไป

ทำให้เขารู้สึกเศร้าเสียใจมาก แต่ในความเศร้าเขาเองก็เก็บความสงสัยเอาไว้ด้วยว่า

ทำไมเขาถึงเสียใจกับการจากไปของพี่เลี้ยงยิ่งกว่าแม่ของตัวเองเสียอีก

และความสงสัยนี้ก็นำไปสู่ความเชื่อใหม่ของเขาที่ว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับลูกนั้นสำคัญต่อสุขภาพจิตของเด็กกว่าที่สมัยนั้นเชื่อกัน

ซึ่งต่อมาลูกศิษย์ของ John Bowlby ที่ชื่อว่า “Mary Ainsworth”

ก็ได้ทำการทดลองต่อในช่วงปี 1970 โดยการเอาเด็ก 3-4 ขวบ พร้อมกับแม่ของเด็ก

เข้ามาในห้องๆหนึ่ง ซึ่งเต็มไปด้วยของเล่นมากมาย รวมทั้งคนแปลกหน้าอีกคนหนึ่ง

จากนั้นก็ให้แม่ออกจากห้องไป เหลือให้เด็กอยู่กับคนแปลกหน้าแค่สองต่อสอง
แล้วก็ให้แม่เดินกลับเข้ามาในห้องใหม่อีกครั้งในอีกไม่กี่นาทีต่อมา
แล้วเธอก็ดูว่าพฤติกรรมของเด็กเป็นอย่างไร (นริศ สุมะมานนท์, 2562, ย่อหน้า. 1)

ปรากฏว่า เด็กมีพฤติกรรมแค่ 3 แบบเท่านั้น คือ

- 1) ร้องไห้ เมื่อแม่เดินออกไป แต่เมื่อแม่เดินกลับเข้ามาแล้ว ก็หยุดร้อง
แล้วก็กลับไปเล่นของเล่นใหม่
- 2) ร้องไห้ เมื่อแม่เดินออกไป แต่ถึงแม่จะกลับมาหาแล้ว
ก็ใช้เวลาชานานกว่าจะหยุดร้อง แล้วก็ยังไม่ยอมกลับไปเล่นของเล่น
จะอยู่แต่กับแม่อย่างเดียว
- 3) ยังคงเล่นของเล่น แม้ว่าแม่จะออกไป ไม่สนใจเมื่อแม่กลับเข้ามา
เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น
(แต่หัวใจเต้นแรงขึ้นเวลาที่แม่ออกไป)

ซึ่งต่อมาเมื่อทำการศึกษาเพิ่มเติมในผู้ใหญ่
นักจิตวิทยาก็พบว่าเวลาที่เรามีความสัมพันธ์เชิงคู่รัก
เราก็มีสไตล์ของความสัมพันธ์แทบไม่ต่างจากเด็ก
ทำให้สามารถแบ่งประเภทของเด็กหรือกลุ่มคน ออกมาได้ 3 ประเภท ดังนี้
(Chutamas T, 2564, ย่อหน้า. 3)

- 1) **Secure** บุคคลกลุ่มนี้เรียกได้ว่าเป็นบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง
มีความสมดุลระหว่างตนเองและผู้อื่นได้เป็นอย่างดี
มองความรักและการเอาใจใส่เป็นเรื่องสวยงาม เข้าใจมุมมองในด้านความรักเสมอ
เนื่องจากเป็นกลุ่มคนที่ถูกเลี้ยงดูมาจากความรักและความเอาใจใส่ที่สม่ำเสมอ
และเพียงพอต่อความต้องการ
นั่นจึงทำให้เขาเป็นคนที่มีความสม่ำเสมอกับตัวเองและผู้อื่นเช่นกันแต่ทว่าเวลามีปัญหา
สิ่งที่เขาต้องการคือเหตุผลและทางออก ต้องการการพูดกันอย่างตรงไปตรงมา
อีกทั้งเขายังเป็นเชื่อมั่นในตัวเองและผู้อื่น รวมถึงความสัมพันธ์ของเขาอีกด้วย
- 2) **Anxious** บุคคลกลุ่มนี้เรียกได้ว่าเป็นกลุ่มที่แทบจะเป็นส่วนใหญ่ในสังคม
เป็นกลุ่มที่ไม่ค่อยมั่นใจในความรักความสัมพันธ์
มีความกลัวในการเปิดใจตนเองกับผู้อื่น มีความต้องการความรักและการดูแลเอาใจใส่

มีความโลเล และสับสนในการกระทำต่าง ๆ

เนื่องจากในตอนเด็กพวกเขาอาจจะถูกเลี้ยงดูมาแบบพ่อแม่ที่ไม่ค่อยมีเวลาแต่ก็ยังดูแลไต่ ทำให้บ่อยครั้งตอนเด็กเขาต้องร้องไห้

หรือเรียกร้องความสนใจเพื่อให้พ่อแม่หันกลับมาดูแลพวกเขา

นั่นทำให้เขาเป็นคนที่ไม่ค่อยมั่นใจกับทำที่ที่ไม่เสมอต้นเสมอปลาย

หรือกังวลกับการเปลี่ยนแปลง แต่ทว่าคนกลุ่มนี้เป็นคนที่ชอบแสดงออกกับความรัก

ซื่ออ่อน และหวั่นไหวได้ง่าย สิ่งที่เขาต้องการคือ “ความเอาใจใส่ที่เสมอต้นเสมอปลาย”

3) **Avoidant** บุคคลกลุ่มนี้เป็นกลุ่มคนที่ต้องการพื้นที่ส่วนตัวค่อนข้างสูง

มีกำแพงและการปิดกั้นตัวเองจากผู้อื่น ไม่ค่อยไวใจใคร

สบายใจที่จะอยู่กับตัวเองมากกว่า เหตุที่เขาเป็นแบบนี้นี้อาจเพราะการเลี้ยงดูในอดีตที่ไม่ค่อยได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างเพียงพอ ไม่สม่ำเสมอ

หรืออาจจะห่างไกลจากครอบครัว จนทำให้ในเวลาเด็กเมื่อเขาต้องร้องไห้ หรือ

ต้องการความรักและไม่ได้ตามที่ต้องการ สิ่งที่เขาคิด ณ ตอนนั้นคือ

พึ่งพาตนเองและอยู่กับตนเองให้ได้ นั่นทำให้คนกลุ่มนี้เมื่อมีเวลามีแฟนนั้น

เขาชอบที่จะมีระยะห่างให้ตัวเองได้หายใจ

ไม่ชอบการถูกล้ำเส้นหรือล่วงเกินเรื่องส่วนตัว

อีกทั้งไม่ค่อยกล้าแสดงออกทางด้านความรักเสียเท่าไร

แต่เมื่อใดที่เขาเกิดความเชื่อมั่นในความสัมพันธ์เขาจะซื่อสัตย์และจะพยายามเข้าใจความสัมพันธ์เหล่านั้นเป็นอย่างดี

ซึ่งหลังจากได้ทำการแยกประเภทรูปแบบของกลุ่มคนออกมาแล้วนั้น

ทำให้เห็นได้ชัดเลยว่ารูปแบบความรักความสัมพันธ์ของคนคนหนึ่งนั้น

เกิดขึ้นมาจากการเลี้ยงดูในวัยเด็ก ซึ่งส่งผลต่อพัฒนาการทางสังคมและทางอารมณ์โดยตรง

ไม่เพียงแต่ด้านความรักเท่านั้น แต่รวมถึงการเข้าสังคม การรับมือและอยู่ร่วมกับผู้อื่น

ทำให้ทางผู้ศึกษาเล็งเห็นว่าทฤษฎีดังกล่าวมีหลักและแนวคิดในการกำกับแสดงที่แยบยล

เป็นแนวคิดที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ แนะนำให้กับนักแสดงและวิธีการทำงานได้อีกด้วย

2.1.4 การผลิตรายการโทรทัศน์

หลังจากได้ทำการศึกษาและเลือกบทละครแล้ว

ทางผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาหาข้อมูลในการผลิตรายการโทรทัศน์หรือรายการออนไลน์

เพื่อที่จะนำเรื่องราวในบทละครมีเรียบเรียงใหม่และคิดเนื้อเรื่องและแนวความคิดรายการขึ้นมา เพื่อทำการสร้างเป็นรายการใหม่สำหรับละครเวทีออนไลน์เรื่องนี้

2.1.4.1 แนวคิดกระบวนการผลิตรายการโทรทัศน์

ดร.บุญรักษ์ บุญญะเขตมาลา เคยกล่าวว่า “ภาพยนตร์” เป็นศิลปะแขนงที่ 7 ที่รวมเอาศิลปะทั้ง 6 แขนงวรรณกรรม จิตรกรรม ประติมากรรม สถาปัตยกรรม ดนตรี ละครไว้ด้วยกัน โทรทัศน์ ก็คือการต่อยอดของภาพยนตร์ ที่อาศัยวิทยาการและนวัตกรรมสมัยใหม่ เข้ามาเป็นเครื่องมือ แทนฟิล์มภาพยนตร์นั่นเองกระบวนการผลิตรายการโทรทัศน์เป็นการกำหนดแนวทางในการดำเนินงานของทีมงานฝ่ายต่างๆ (คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ, 2559, ย่อหน้า. 1)

ผู้ผลิตรายการโทรทัศน์จะมีสถานที่ทำงานที่เปลี่ยนไปตามรูปแบบของรายการบางรายการอาจจะต้องประจำอยู่ที่สตูดิโอ หรือ บางรายการอาจจะเป็นรายการที่ต้องออกไปถ่ายทำนอกสถานที่ ซึ่งสถานที่ก็จะเปลี่ยนไปตามเรื่องที่จะถ่าย อีกเช่นกัน และนอกเหนือจากขั้นตอนการถ่ายทำยังมีขั้นตอนอื่นๆอีก เช่น

- 1) การทำบทอาจจะต้องลงพื้นที่เพื่อหาข้อมูล
- 2) การออกไปเก็บภาพบรรยากาศต่างๆเพื่อนำมาประกอบในรายการ
- 3) การสัมภาษณ์ผู้รู้หรือผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องราวที่เราจะนำมาออกอากาศ
- 4) การออกไปหาหรือติดต่อสถานที่ถ่ายทำรายการ

ซึ่งโดยรวมแล้วการทำงานของผู้ผลิตรายการโทรทัศน์จะมีการเปลี่ยนสถานที่ทำงานไปเรื่อยๆ และจะมีการเข้าออฟฟิศในช่วงเตรียมงานก่อนการถ่ายทำ

แต่ในบางครั้งการเขียนสคริปหรือถ่ายทำนั้นสามารถทำได้เลยที่ออฟฟิศ ซึ่งบรรยากาศในออฟฟิศของผู้ผลิตรายการโทรทัศน์นั้น ก็จะมีทั้งบริษัทใหญ่ๆ และบริษัทที่จัดตั้งกันเองเล็กๆ

บรรยากาศโดยรวมจะสนุกสนานมีระบบการทำงานแบบเป็นพี่เป็นน้องกัน ด้วยรูปแบบการทำงานที่เป็นงานสายบันเทิง ระบบการทำงานก็จะแตกต่างไปจากงานประจำ คือเวลาเข้าและออกงานจะไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับงานในวันนั้น โดยเฉพาะวันที่มีการถ่ายทำรายการอาจกินเวลาในการทำงานมากกว่า 8 ชั่วโมง

ในการทำงานของผู้ผลิตโทรทัศน์ต้องทำงานร่วมกับอีกหลากหลายอาชีพ
เนื่องจากเป็นงานที่มีหลายขั้นตอน สามารถออกเป็นขั้นตอน ได้ดังนี้

1) คิดหัวข้อในการนำเสนอในแต่ละเทป

ในการผลิตรายการโทรทัศน์นั้นจะมีรูปแบบของรายการเป็นตัวกำหนดทิศทางว่าเราต้องการจะสื่อสารอะไรกับคนดู

ซึ่งในแต่ละครั้งนั้นก็ต้องเพิ่มความน่าสนใจไปเรื่อยๆ

เราจึงต้องคิดว่าเราจะนำเสนออะไร

ควรเป็นเรื่องที่ผู้ชมให้ความสนใจโดยอาจจะหยิบประเด็นเรื่องที่กำลังเป็นกระแสในปัจจุบัน

2) การหาข้อมูลในการทำสคริป

หลังจากที่เรารู้แล้วว่าเราต้องการจะนำเสนอเรื่องอะไร

ก็ต้องเริ่มหาข้อมูลทั้งจากการลงพื้นที่จริง สอบถามจากผู้รู้

หรือจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ทั้ง หนังสือ อินเทอร์เน็ต

โดยข้อมูลนั้นต้องมาจากแหล่งข่าวที่เชื่อถือได้ และเป็นความจริง

เพราะการทำงานสื่อนั้นการนำเสนอความจริงถือเป็นจรรยาบรรณและส่งผลกระทบต่อรายการ

เพราะหากนำเสนอข้อมูลที่ผิดๆก็จะทำให้ไม่มีคนเชื่อถือและเลือกที่จะไม่ชมรายการของเรา

3) วางแผนการถ่ายทำ

เมื่อเราได้สคริปที่ทำให้เรารู้ว่าต้องถ่ายทำอะไรก็จะมาวางแผนการถ่ายทำก่อน

หลัง ต้องไปถ่ายที่ไหน อย่างไร ติดต่อใครบ้าง ต้องมีการถ่ายอะไรบ้าง

เป็นขั้นตอนของการเตรียมงาน เตรียมซื้อของ ติดต่อประสานงานกับทีมต่างๆ

และกำหนดวัน เวลา ในการถ่ายทำ

เพราะการถ่ายทำรายการโทรทัศน์นั้นค่อนข้างมีเวลาที่จำกัด

การวางแผนที่ดีจะทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

4) การถ่ายทำ เป็นขั้นตอนการทำงานที่สำคัญที่สุด

การทำตามแผนงานจะทำให้ภาพที่ออกมาตรงตามเป้าหมายที่เราได้วางไว้

และเราควรเตรียมพร้อมรับมือกับปัญหาเฉพาะหน้าต่างๆที่อาจจะเกิดขึ้นระหว่างการทำงาน

5) การติดต่อ ส่วนใหญ่จะเป็นหน้าที่ของทีมติดต่อ

ผู้ผลิตหรือโปรดิวเซอร์จะเป็นคนที่ควบคุมทิศทางและกรอบให้กับรายการว่าควรจะติดต่ออย่างไรมีการเพิ่มเติมเทคนิคอย่างไร และเล่าเรื่องอย่างไร

ทุกขั้นตอนของการผลิตรายการ มีปัจจัย มีองค์ประกอบมีรายละเอียดต่างๆ

ทั้งเรื่องคน(Man), วัสดุ อุปกรณ์ (Material), งบประมาณ(money), การจัดการ(Management) รวมทั้งเวลา(Time) เข้ามาเกี่ยวข้อง (4M + 1T)

การเตรียมความพร้อมที่ดีจะทำให้งานสำเร็จไปแล้วครึ่งหนึ่ง เพื่อให้เกิดปัญหาน้อยที่สุดก่อนที่จะออกไปปฏิบัติงานจริง จึงต้องช่วยกันคิดตั้งสมมุติฐานว่าถ้าเกิดปัญหาขึ้นมาจะแก้ปัญหานั้นด้วยวิธีใดได้อย่างไร ตั้งคำถามและหาคำตอบไว้ล่วงหน้า ประชุมหาข้อสรุปถกเถียงกันในรายละเอียดให้จบ อธิบายให้ทุกคนเข้าใจความหมายตรงกัน แล้วมอบหมายหน้าที่แบ่งงานกันทำ แม้จะไม่ตรงตามนั้นทุกอย่างก็สามารถปรับยืดหยุ่นวิธีการทำงานได้ แต่หลักการนั้นยังคงอยู่เพื่อไปสู่จุดหมายเดียวกัน

2.1.4.2 ขั้นตอนในการผลิตรายการโทรทัศน์

ขั้นตอนในการผลิตรายการโทรทัศน์นั้น ได้ถูกแบ่งออกมาเป็น 3 ขั้นตอน

โดยเรียกกันว่า 3P นั่นคือ

P1 = Pre- production คือขั้นตอนของการเตรียมงาน ก่อนที่จะผลิตรายการจริง

P2 = Production คือขั้นตอนของการผลิตรายการ

P3 = Post -production คือขั้นตอนสุดท้าย เป็นการติดต่อก่อนที่จะนำไปเผยแพร่

ในแต่ละขั้นตอนทั้งสามพีนั้น (3P) มีความสำคัญเท่าๆกัน

โดยมีรายละเอียดของแต่ละขั้นตอนดังนี้

(โรงเรียนน้ำพองศึกษา, 2565, ย่อหน้า. 1)

1) P1 = การเตรียมงาน Pre- production

ในขั้นตอนนี้คือจุดเริ่มต้นของการทำงาน

หากมีการวางแผนเตรียมงานไว้ดีมีรายละเอียดขั้นตอน วิธีการทำงานชัดเจน

แม้จะต้องใช้งบประมาณใช้เวลามากกว่าขั้น ตอนอื่นๆก็คุ้มค่า

เพราะจะทำให้การทำงานในขั้นตอนอื่นๆ สะดวก รวดเร็ว ลดปัญหาต่างๆ ได้เป็นอย่างดี โดยมีรายละเอียดในแต่ละหัวข้อดังนี้

- 1.1) การวางแผน (Plan) คือการกำหนดทิศทางขั้นตอนในการทำงานว่าจะทำอะไร จะทำอย่างไรจะได้อะไร
 - เป็นการตั้งคำถามและหาคำตอบหาข้อสรุปให้ใกล้เคียงกับคำถามได้มากที่สุด โดยมีหัวข้อไว้ตั้งคำถามหลักๆ 7 หัวข้อคือ 5W+2H ดังนี้
 - 1.1.1.) กำหนดวัตถุประสงค์ ทำไมจึงต้องทำ (Why?)
 - เพื่อระบุสิ่งที่ต้องการอย่างชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้ มีขอบเขตในการดำเนินงาน
 - 1.1.2.) กำหนดเป้าหมาย จะทำอะไร (What?)
 - กำหนดเพื่อเป็นการคาดหวังผลสำเร็จไว้ล่วงหน้า ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ
 - 1.1.3.) จัดลำดับขั้นตอน การทำงาน จะทำเมื่อไร (When?) กำหนดระยะเวลาการทำงานแต่ละขั้นตอน ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงขั้นตอนสุดท้าย (วัน เดือน ปี)
 - 1.1.4.) กำหนดวิธีการทำงาน จะทำอย่างไร (How?) ระบุรายละเอียดในแต่ละกิจกรรมว่าจะต้องทำอย่างไร เขียนไว้ให้ละเอียดเพื่อสะดวกต่อการนำไปปฏิบัติจริง
 - 1.1.5.) กำหนดสถานที่ ที่ไหน (Where?) จะผลิตรายการ(ถ่ายทำ) ในสถานที่หรือนอกสถานที่ที่ไหนบ้าง(ระยะทางใกล้หรือไกล) ติดต่อกี่ไหน เสร็จแล้วจะนำไปเผยแพร่ที่ไหน
 - 1.1.6.) กำหนดผู้รับผิดชอบแต่ละขั้นตอน ว่าเป็นใคร (Who?) มอบหมายในแต่ละกิจกรรมระบุหน้าที่ขอบเขตในการทำงานให้ชัดเจน โดยคำนึงถึงคุณภาพของงาน และความรู้ความสามารถของคนอย่าให้คนล้นงาน(คนมากกว่างาน)

1.1.7.) กำหนดงบประมาณค่าใช้จ่าย เท่าไร (How much?)

คิดให้ละเอียดแม้ในส่วนปลีกย่อย

ที่อาจคาดไม่ถึงก็ต้องคิดเผื่อไว้

1.2) การจัดทำเนื้อหา(Content) เมื่อตั้งคำถามและหาคำตอบได้แล้ว

ก่อนที่จะผลิตรายการจำเป็นที่จะต้องมีเนื้อหาสำหรับใช้เขียนบทที่มีความถูกต้องชัดเจนและมีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายเนื้อหาจะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อสังคม

มีสาระที่ให้ข้อคิดที่ดีมีประโยชน์ต่อผู้ชมโดยมีที่มาของแหล่งข้อมูล ด้วยวิธีต่างๆ

1.2.1.) รวบรวม ค้นคว้าหาข้อมูลจาก

- เอกสาร ในห้องสมุด ผลงานวิจัย ฯลฯ

- บุคคลที่เกี่ยวข้อง ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ ฯลฯ

- สถานที่ โดยการออกไปสำรวจยังแหล่งพื้นที่จริง (Scout location)

1.2.2.) วิเคราะห์ข้อมูลที่ค้นคว้ารวบรวมมา สรุปจัดทำเป็นร่างเนื้อหา

1.2.3.) จัดทำเนื้อหาเรียบเรียงให้ถูกต้อง

เพื่อใช้เป็นแนวทางในการเขียนบท

1.3) เขียนบท (Script)

บทเป็นเสมือนแผนที่เดินทางหรือแบบแปลนการก่อสร้าง

หากมีรายละเอียดชัดเจนอ่านแล้วเข้าใจ

ก็จะทำให้การถ่ายทำสะดวกและรวดเร็วขึ้น โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1.3.1.) สร้างสรรค์รูปแบบการนำเสนอ (Creation) เช่น สารคดี สารคดี

ละคร ข่าว ฯลฯ อาจผสมผสานให้มีความหลากหลาย (Variety)

แต่อย่าให้เบี่ยงเบนประเด็นของเรื่อง

1.3.2.) กำหนดแก่นของเรื่อง (Theme) ต้องมีเอกภาพ (Unity) สั้น

อ่านแล้วเข้าใจง่าย ตัวอย่าง เช่น ธีม ของหนังเรื่องนางนาคคือ

ความรักและความพลัดพราก

- 1.3.3.) กำหนดเค้าโครงเรื่อง(Plot/Treatment) โดยกำหนดสัดส่วน เช่น มีบทนำ (Introduction) ประมาณ 10% มีเนื้อหา (Content) ประมาณ80% มีบทสรุป (Summary) ประมาณ10% และในตอนจบจะต้องมีจุดสุดยอดของเรื่อง (Climax)
- 1.3.4.) เขียนบทร่าง (Outline script) เมื่อกำหนดเค้าโครงเรื่องได้แล้ว ควรเขียนบทร่างเพื่อให้มองเห็นภาพกว้างๆ กำหนดฉาก บทสนทนาหรือคำบรรยาย
- 1.3.5.) เขียนบทสมบูรณ์ (Full script ,Shooting script,Screenplay) เมื่อแก้ไขบทร่างแล้ว จึงควรเขียนบทที่สมบูรณ์ เขียนให้ละเอียด อธิบายให้ชัดเจนทั้งขนาดภาพ มุมมอง แสง เสียง หากเป็นการแสดงจะต้องบอกถึงกริยา ท่าทาง อารมณ์ สถานที่และส่วนประกอบในฉากด้วย หรือจะเขียนเป็นภาพประกอบก็ได้ (Storyboard)
- 1.3.6.) ตรวจสอบก่อนนำไปใช้ถ่ายทำ ควรให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในคณะทำงานได้รับรู้ เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมและเข้าใจตรงกัน
- 1.4)การประสานงาน (Co-ordinate) การทำงานเป็นกลุ่ม เรื่องการประสานงานเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ต้องให้ทุกคนในกลุ่มรู้และเข้าใจตรงกัน การสื่อความหมายต้องชัดเจนไม่คลุมเครือ กำหนดนัดหมาย ประชุมวางแผน ขั้นตอนการทำงาน ใครมีหน้าที่ ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร เพื่อให้ทุกคนรู้บทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบและขอบเขตการทำงานของตนเอง ผู้ที่ทำหน้าที่นี้จึงมีความสำคัญมาก เพราะหากผิดพลาดก็จะกลายเป็นการประสานงาน
- 1.4.1.) คณะทำงาน (Staff)
- ผู้เขียนบท (Scriptwriter)
 - ผู้กำกับ (Director)

- ทีมงานด้านเทคนิค ภาพ แสง เสียง และระบบ (Engineer & Technician Team)

- ฉาก ศิลปกรรม กราฟิก (Scene setting Prop Art work Graphic)

- พิธีกร วิทยากร ผู้แสดง

1.4.2.) สถานที่ อยู่ที่ไหน ระยะทางใกล้หรือไกล เดินทางไปอย่างไร ต้องใช้พาหนะอะไร

- ถ่ายทำที่ไหน ในสถานที่ (Studio) หรือนอกสถานที่ (Outdoor)

- ติดต่อรายการ แบบ Off line / On line ที่ไหน

- เผยแพร่รายการ (สถานีออกอากาศหรือนำไปใช้ ที่ไหน)

1.4.3.) งบประมาณ (การเงิน พัสดุ ธุรการ)

- ค่าใช้จ่ายต่างๆ เช่น ค่าวิทยากร ผู้แสดง พิธีกร

- ค่าเช่าอุปกรณ์ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าที่พัก ค่าเดินทาง

จัดซื้อวัสดุประกอบรายการ ค่าโทรศัพท์

- ค่ารับส่ง เอกสารและอื่นๆที่จำเป็นต้องใช้จริง

2) P2 = การผลิตหรือถ่ายทำ Production

เมื่อถึงขั้นตอนนี้คือการนำแผนที่คิดไว้ มาปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรม แม้จะไม่ตรงตามแผนที่คิดไว้ทั้งหมด แต่ก็ต้องพยายามเดินตามแผนให้ได้มากที่สุด ในการถ่ายทำนั้นควรเลือกใช้อุปกรณ์ให้มีความเหมาะสมกับรูปแบบของรายการได้ดังนี้

2.1) การถ่ายทำในสถานที่(Studio) มีข้อได้เปรียบคือสามารถ ควบคุมแสง เสียง และจัดตกแต่งฉากได้โดยไม่ต้องกังวลกับสภาพดินฟ้าอากาศฝนตก อากาศร้อนหนาว สามารถควบคุมได้ทั้งหมด ถ่ายทำได้รวดเร็วเพราะมีกล้องมากกว่าหนึ่งตัว (ส่วนมากจะมีไม่ต่ำกว่าสามกล้อง) จะทำให้ถ่ายทำได้อย่างต่อเนื่องจากหลายมุมมอง มีลำดับขั้นตอนการทำงานดังนี้

2.1.1) จัดทำฉาก ตกแต่งฉากตามที่ออกแบบไว้

2.1.2) จัดแสงให้ได้บรรยากาศตามบทและสภาพของฉาก

2.1.3) ติดตั้งไมโครโฟนตามจำนวนและจุดที่กำหนด

2.1.4) จัดวาง

ตำแหน่งกล้องตามจุดที่กำหนดและทิศทางการเคลื่อนย้ายตามมุมและขนาดภาพ

2.1.5) ชักซ้อมกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งทีมด้านเทคนิค

และผู้ที่มาร่วมในรายการให้มีความ

เข้าใจตรงกัน

2.1.6) ลงมือถ่ายทำตามที่ได้ชักซ้อมไว้ ระหว่าง การบันทึกรายการ

(ในกรณีที่ไม่ใช่รายการสด)

หากไม่ถูกต้องจะต้องสั่งหยุด (Cut) ทันที ต้องควบคุมคุณภาพระดับเสียง ความถูกต้องของ

เนื้อหา เมื่อถ่ายทำจบแล้วควร ถ่ายภาพเผื่อไว้แก้ไข Insert

บ้างหรือเรียกว่าภาพ Cut a way

2.2.) การถ่ายทำนอกสถานที่ (Outdoor) แบ่งออกเป็นสองแบบคือ

2.2.1.) แบบใช้กล้องเดี่ยวเรียกว่าชุด ENG. (Electronic News Gathering) ลักษณะที่ตัวกล้องกับเครื่องบันทึกเทปประกอบติดกัน ทั้งแบบที่ถอดแยกส่วนได้ (Dock able) และแบบที่ประกอบเป็นชิ้นเดียวกัน (One-pieceหรือCamcorder) จึงเหมาะสำหรับงานถ่ายทำข่าว ถ่ายทำสารคดีที่ต้องการความคล่องตัวสะดวกรวดเร็วในการทำงาน ใช้ทีมงานไม่มากเพียงสองถึงสามคนก็ได้

2.2.2.) แบบใช้กล้องมากกว่าหนึ่งตัว เรียกว่าชุด EFP.(Electronic Field Product) ใช้อุปกรณ์คล้ายกับในห้องStudio

มีกล้องตั้งแต่สองกล้องขึ้นไปต่อสาย Cable จากกล้องเชื่อมไปเข้า

เครื่องผสมสัญญาณภาพ (Vision Mixer)

สามารถเลือกได้จากหลายกล้องและหลายมุมมองถ่ายทำกิจกรรมได้

อย่างต่อเนื่อง แต่ไม่ได้ติดตั้งอุปกรณ์ตายตัว สามารถเคลื่อนย้ายติดตั้งได้

ตามโอกาสและสภาพการใช้งานเหมาะกับรายการสนทนา สารคดี อภิปรายฯ

ที่มีการถ่ายทำนอกสถานที่ตามเหตุการณ์จริง

3) P3 = หลังการถ่ายทำ Post production

ในขั้นตอนนี้จะประกอบด้วยสองส่วนหลักๆ ด้วยกันคือ

3.1) การตัดต่อภาพ (Editing) การตัดต่อเป็นการตัดต่อส่วนที่เกินหรือไม่ต้องการออกให้มีความน่าติดตาม มีการใช้เทคนิคการตัดต่อมาช่วยให้รายการมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น โดยการทำงานจะเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตัดต่อเป็นผู้รับผิดชอบโดยมีผู้กำกับรายการให้ความเห็นและตรวจสอบงานร่วมกัน เพื่อส่งเสริมให้รายการให้ดีขึ้นได้เนื่องจากรายการโทรทัศน์เป็นจินตนาการของผู้เขียนสคริป

และการตัดต่อให้รายการเกิดความกระชับต่อเนื่องและให้ดำเนินไปอย่างราบรื่นน่าสนใจ อาจมีการนำสกรูปร่างต่างๆ เข้ามาใส่รายการมีช่วงต่างๆ เพิ่มเข้ามา การใส่เอฟเฟกซ์ให้รายการดูมีสีสันและน่าสนใจมากขึ้น

3.2) การลงเสียงและดนตรี (Sound and music)

ขั้นตอนต่อเนื่องจากการตัดต่อภาพคือการลงเสียงและดนตรี เปรียบเสมือนการตกแต่งงานลงรายละเอียดขั้นสุดท้ายก่อนส่งงานเตรียมแพร่ภาพออกอากาศนั้นคือหลังจากการตัดต่อภาพสมบูรณ์ทุกอย่างแล้วเรื่องได้ครบตามต้องการ หน้าที่ของเสียงเพลง ดนตรีประกอบ และเสียงประกอบต่างๆ จะช่วยเสริมสร้างอารมณ์ให้กับแต่ละช่วงให้น่าสนใจมากยิ่งขึ้นผู้ชมที่ได้ชมภาพและเสียงที่สมบูรณ์จะได้ ทั้งนี้การลงเสียงและดนตรีประกอบจะต้องคำนึงถึงความสมดุลของเสียง ความถี่ ไกลของเสียง

และความสำคัญระหว่างเสียงกับภาพอย่างไรก็ดีก่อนที่จะใส่เสียงประกอบหรือดนตรีประกอบอย่างไรในช่วงจังหวะใดจึงเหมาะสมมากที่สุด

เมื่อได้ทำการศึกษาวิธีการทำงานและแนวคิดในการผลิตรายการโทรทัศน์ ทำให้สามารถนำข้อมูลดังกล่าวมา สร้างเนื้อเรื่อง คอนเซ็ปต์ วิธีการสร้างใจความสำคัญของรายการ ซึ่งทำให้สิ่งที่ได้เรียนรู้มาเป็นแนวทางของแผนงานและประยุกต์ใช้ในการทำรายการรูปแบบออนไลน์เพื่อให้สอดคล้องวิกฤติการระบาดของไวรัสโควิด-19 ในปัจจุบัน ที่ไม่สามารถทำการแสดงบนเวทีได้อีกด้วย

2.2 ข้อมูลสัมพันธด้านการแสดง

2.2.1 บทบาทหน้าที่นักแสดง

นักแสดง คือ คนที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดเรื่องราวผ่านการแสดง ถ่ายทอดอารมณ์ต่าง ๆ ความรู้สึกนึกคิดของตัวละครไปสู่ผู้ชม นักแสดงสามารถมีได้อย่างน้อย 1 คนขึ้นไป ทั้งนี้ทั้งนั้นจำนวนของนักแสดงก็ขึ้นอยู่กับบทละครและความจำเป็นของละครเรื่องนั้น ๆ แต่ก่อนที่นักแสดงจะทำการแสดงได้อย่างสมบูรณ์นั้นนักแสดงต้องทำหน้าที่ในการฝึกซ้อม ทำความเข้าใจตัวละคร ควบคุมร่างกาย ควบคุมอารมณ์ จำบทพูด และลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ ของการแสดง เพื่อที่จะสามารถสื่อสารออกมาให้ผู้ชมได้เข้าใจและเข้าถึงเรื่องราวได้มากที่สุด หน้าที่นักแสดงจึงถือว่าเป็นผู้ที่มีความใกล้ชิดกับผู้ชมมากที่สุด เพราะในผลงานละครไม่ว่าจะเป็น บทละคร การกำกับการแสดง การแต่งกาย การออกแบบฉาก หรือแม้แต่การแต่งหน้า ก็ล้วนถูกถ่ายทอดออกมาผ่านนักแสดงทั้งสิ้น

การที่มีผู้กล่าวไว้ว่า

เราสามารถตัดทุกอย่างออกได้ในการจัดแสดงละครเว้นแต่ผู้แสดงกับผู้ชม ก็ไม่ได้หมายความว่าผู้ทำงานฝ่ายอื่น ๆ จะไร้ความหมาย หากขาดผู้มาทำหน้าที่อื่น ๆ แล้ว นักแสดงจะต้องเป็นผู้ทำหน้าที่นั้น ๆ แทน ควบคู่ไปกับการเป็นนักแสดงด้วย ดังนั้นนักแสดงจึงไม่ควรลำพอง นักแสดงที่ดีควรระลึกถึงหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างสูงสุดต่อผู้ชมและเพื่อ

อันร่วมงานทุกฝ่าย

หากไม่ตั้งใจทำให้ดีก็เท่ากับเป็นการทำลายทำลายทุกอย่างที่ร่วมสร้างกันมา สูญเสียเวลาและพลังงานในการผลิตละครไปโดยเปล่าประโยชน์

เมื่อใดนักแสดงมีสำนึกถูกต้องเกี่ยวกับอาชีพการแสดง มองเห็นคุณค่าของการแสดงว่าเป็นศิลปะอันลึกซึ้งละเอียดอ่อนที่สามารถทำให้ អំណុំមនុស្សចូលចិត្តខ្លួនឯងនិងអ្នកដទៃ

ภาคภูมิใจในโอกาสที่ได้เป็นผู้ให้ความสุขความบันเทิงใจแก่ผู้ชมซึ่งเป็นของข

วัลย์ล่ำค่าที่นักแสดงสามารถหยิบยื่นให้แก่เพื่อนมนุษย์ด้วยกัน เมื่อนั้น
นักแสดงก็ต้องขวนขวายหาความรู้ความชำนาญฝึกฝนตนเองอย่างไม่หยุด
ยั้ง เพื่อที่จะสามารถทำหน้าที่ของนักแสดงได้อย่างดีที่สุด...และนั่นคือ
จุดเริ่มต้นของการเป็น “ศิลปิน” (artist) ผู้เข้าถึง ศิลปะของการแสดง
อย่างสมบูรณ์
(สไตล พันธ์โกมล, 2542)

2.2.2 คุณสมบัตินักแสดงที่ดี

นักแสดงใคร ๆ ก็สามารถเป็นได้ แต่การเป็น “นักแสดงที่ดี”
นั้นต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติจึงจะสามารถถ่ายทอดการแสดงออกมาได้อย่างยอดเยี่ยม
สไตล พันธ์โกมล (2550, น. 92-96) ได้อธิบายคุณสมบัติเหล่านี้ไว้อย่างชัดเจน ดังนี้

- 1) ความงามของจิตใจ เป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับนักแสดง
เพราะหากนักแสดงคนใดขาดความงามของจิตใจ
ก็จะไม่สามารถถ่ายทอดความงามที่แท้จริงของศิลปะการแสดงออกมาให้ผู้ชมได้เลย
และจะเกิดความว่างเปล่า ไม่สามารถดึงดูดผู้ชมได้เป็นเวลานาน
ความงามภายนอกหรือรูปร่างหน้าตานั้นแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงกับความงามภายใน
จิตใจที่งดงามในแง่ของการแสดงนั้น หมายถึงนักแสดงผู้รักศิลปะของการแสดง
มีสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการแสดง และอุทิศตนให้กับศิลปะ มองเห็นคุณค่าอันลึกซึ้งของศิลปะ
สามารถทำให้มนุษย์สามารถเข้าใจตนเองและผู้อื่น

2) ความพร้อมของร่างกายและเสียง

นักแสดงต้องใช้ร่างกายและเสียงของตนเองในการถ่ายทอดผลงานศิลปะออกมาสู่ผู้ชม
จึงจำเป็นต้องฝึกฝนร่างกายและเสียงให้อยู่ในสภาพที่สามารถนำมาใช้ในการสร้างสรรค์
บทบาทการแสดง ความสามารถที่จะผ่อนคลายความตึงเครียดของร่างกาย
ความสามารถที่จะบังคับกล้ามเนื้อทุกส่วนให้เคลื่อนไหวไปตามต้องการ
ความสามารถที่จะบังคับเสียงในการพูดหรือร้องเพลง รวมถึงการหายใจที่ถูกต้อง
และความสามารถในการใช้ภาษาพูดเป็นอย่างดี

3) ความพร้อมของอารมณ์และความรู้สึก

นักแสดงที่ผู้ชมจดจำมักเป็นนักแสดงที่สามารถดึงดูอารมณ์และความสนใจจากผู้ชมตลอดระยะเวลาของการแสดง เมื่อการแสดงเสร็จสิ้นไปแล้ว

ความสามารถดังกล่าวก็มักจะอยู่ในความทรงจำของผู้ชม
ประทับใจต่อไปอีกเป็นเวลานาน

ความพร้อมของอารมณ์และความรู้สึกนี้ต้องสร้างจากภายในโดยไม่เสแสร้งแกล้งทำ
และถ่ายทอดออกมาอย่างมีศิลปะ มีวินัยและการควบคุมที่เหมาะสม

ไม่ตกเป็นทาสของอารมณ์ ความพร้อมของอารมณ์และความรู้สึกนี้
ต้องควบคู่ไปกับการพร้อมของร่างกายและเสียง เพราะถึงแม้จะมีอารมณ์อยู่ภายใน
แต่ถ้าร่างกายและเสียงไม่พร้อมก็จะไม่สามารถถ่ายทอดมันออกมาได้

4) ความพร้อมของประสาทสัมผัส

นักแสดงที่ดีต้องฝึกฝนประสาทสัมผัสให้มีความไวและละเอียดอ่อนจนสามารถนำมาใช้ในการแสดงได้อย่างดี

หากอยู่บนเวทีโดยที่ประสาทสัมผัสไม่พร้อมจะไม่สามารถรับความรู้สึกต่าง ๆ
ที่เกิดขึ้นจริง ๆ การแสดงจะไม่น่าเชื่อ

เวลาฟังคู่สนทนาเช่นกันหากนักแสดงไม่ได้ฟังจริง ๆ

จะกลายเป็นการโต้ตอบที่สร้างขึ้น ไม่ใช่การรับส่งของโสตประสาท

ดังนั้นนักแสดงที่ดีจะต้องหมั่นฝึกฝนประสาทสัมผัสทั้ง 5

ให้มีความพร้อมในการแสดงอย่างเต็มที่

5) สมာธิ นักแสดงที่ดีจะต้องมีสมาธิสูงจนสามารถรวมความคิด อารมณ์

ความรู้สึกไปจุดใดจุดหนึ่งตามความต้องการของบทบาทอย่างมีพลังและจุดหมายที่แน่นอน
การมีสมาธิจะทำให้นักแสดงเข้าถึงบทบาท ไม่ประหม่าตื่นกลัว

นักแสดงที่ขาดสมาธิจะไม่สามารถแสดงได้อย่างลึกซึ้งและแนบเนียน

ทำให้ไม่ดึงดูดใจผู้ชม

การมีสมาธิสูงทำให้นักแสดงสามารถแสดงได้อย่างเข้มข้นเข้าถึงอารมณ์

ทำให้คนดูเกิดความประทับใจ เชื่อและติดตามบทบาทของนักแสดงที่มีสมาธิสูง

6) ความสามารถในการสังเกต นักแสดงที่ดีต้องเป็นคนช่างสังเกต ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวคือครูที่สำคัญสำหรับนักแสดง ไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกของมนุษย์ในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ กัน หรือลักษณะอาการปฏิกิริยาต่าง ๆ ของคนวัยต่างกัน นักแสดงที่ไม่ช่างสังเกตจะแสดงด้วยการเสแสร้งแกล้งทำโดยไม่คำนึงถึงความเป็นจริง เพราะไม่เคยสังเกตนั่นเอง การสังเกตไม่ใช่แค่สังเกตอาการปฏิกิริยาภายนอก แต่ต้องสังเกตถึงอารมณ์ภายใน ความรู้สึกนึกคิดต่อสิ่งต่าง ๆ และบุคคลต่าง ๆ ในชีวิตจริง นักแสดงที่ดีจะต้องฝึกฝนจนกลายเป็นนิสัย มองเห็นทุกอย่างที่เข้ามาอย่างละเอียดลึกซึ้ง และนำความสามารถในการสังเกตนี้มาใช้ในการแสดงและการตีความบทละครได้อย่างดี

7) ความจำ นักแสดงต้องมีความจำดีนอกจากต้องสามารถจำบทบทการแสดงและการซ้อม ยังต้องจดจำอารมณ์ ความรู้สึก ทุกสิ่งที่สังเกตเห็น ทุกสิ่งที่เคยได้ยิน เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการแสดง จดจำและเก็บรักษาประสบการณ์ชีวิตเพื่อนำมาเป็นวัตถุดิบในการสร้างสรรค์การแสดง อาจกล่าวได้ว่าไม่มีการแสดงรูปแบบใดที่ไม่ต้องอาศัยความจำ

8) ความเข้าใจ นักแสดงที่ดีต้องมีความเข้าใจมนุษย์อย่างกว้างขวาง เข้าใจตนเองและผู้อื่น เข้าใจบทบาทและเข้าใจศิลปะในการแสดงได้อย่างดี ความเข้าใจจะช่วยให้นักแสดงเข้าถึง บทบาทหรือที่เรียกกันในวงการละครว่า “ตีบทแตก” เนื่องจากเข้าใจเหตุผลของการกระทำและคำพูดของตัวเอง ทำให้สามารถสวมบทบาทได้อย่างลึกซึ้งแนบเนียน

9) ความเชื่อ นักแสดงที่ดีต้องมีความเชื่อในบทบาทที่แสดง เพราะหากนักแสดงไม่เชื่อในการกระทำหรือคำพูดของตัวเอง

ผู้ชมก็ไม่สามารถเชื่อหรือคล้อยตามได้

การแสดงที่จริงจังต้องปราศจากการเสแสร้งแกล้งทำจะทำให้ผู้ชมสามารถรับสารที่ต้องการจะสื่อได้อย่างเต็มที่

10) วินัย ความตั้งใจจริง และความขยันหมั่นเพียร นักแสดงที่ดีต้องมีวินัย ความตั้งใจจริง และความขยันหมั่นเพียรที่จะพัฒนาตนเอง ฝึกซ้อม และเอาใจใส่ต่อหน้าที่การงานด้วยความรับผิดชอบสูงสุด นักแสดงที่ขาดวินัยจะไม่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ศิลปะการละครต้องอาศัยหน้าที่ต่าง ๆ การขาดวินัยของนักแสดงเพียงคนเดียว อาจทำลายผลรวมของงานจัดแสดงละครทั้งหมด

11) รสนิยมที่ดี

สามารถปลูกฝังได้จากการศึกษาให้เข้าใจถึงหลักวิชาที่สำคัญเกี่ยวกับการแสดงนอกจาก ทฤษฎีแล้ว ต้องพยายามหาประสบการณ์จากการดูละครที่ดี ร่วมงานละครที่ได้มาตรฐาน อ่านบทละครที่มีคุณค่าเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจและปลูกฝังรสนิยมที่ดี สามารถแยกแยะได้ว่าการแสดงอย่างไรมีศิลปะ อย่างไรขาดศิลปะ และนำความรู้มาพัฒนางานของตนเองได้

12) พรสวรรค์ หมายถึง คุณสมบัติเฉพาะตัวที่มีมาแต่กำเนิด

ทำให้นักแสดงผู้นั้นมีความสามารถทางการแสดงที่พิเศษกว่าผู้อื่น ฝึกหัดการแสดงได้ง่ายและไปไกลกว่าผู้อื่น มีความสามารถที่จะฝึกฝนตนเองในด้านต่าง ๆ ได้มากกว่าผู้อื่น แต่ในขณะเดียวกันนักแสดงที่มีพรสวรรค์บางครั้งมักจะเข้าใจผิดคิดว่ามีพรสวรรค์อยู่แล้ว ไม่ต้องขวนขวายหาความรู้หรือประสบการณ์เพิ่มใด ๆ ก็ทำให้การแสดงด้อยลงไปอย่างน่าเสียดาย ดังนั้น การมีพรสวรรค์นับว่าเป็นของดี แต่จำเป็นต้องฝึกฝนเพื่อพัฒนาพรสวรรค์ให้ดีขึ้น และสารภณนำมาใช้ได้ตลอดไป แต่เชื่อว่าคนที่ไม่มีพรสวรรค์จะเป็นนักแสดงที่ดีไม่ได้

เพราะการแสดงนั้นไม่ได้อาศัยเพียงพรสวรรค์เท่านั้น
แต่ต้องประกอบด้วยเครื่องมือทักษะต่าง ๆ
ซึ่งทักษะเหล่านั้นคือสิ่งที่สามารถฝึกฝนและพัฒนาได้

2.2.3 กระบวนการทำงานของนักแสดง

2.2.3.1 การวิเคราะห์ตัวละคร

การวิเคราะห์ตัวละคร คือ

สิ่งจำเป็นที่นักแสดงต้องทำเป็นอย่างแรกก่อนทำการฝึกซ้อมหรือทำการแสดง
จะช่วยให้นักแสดงสามารถเข้าใจและรู้จักตัวละคร และสามารถแสดงละครได้อย่างไม่เป็นการ
“เสแสร้ง”

เพราะหลังจากทำการวิเคราะห์ตัวละครอย่างดีแล้วนักแสดงจะเข้าใจเหตุผลในการกระทำของตัว
ละคร อารมณ์ คำพูด ท่าทาง และความรู้สึกนึกคิดของตัวละครได้อย่างดียิ่งขึ้น
ตัวละครในแต่ละเรื่องมีบทบาทสำคัญที่แตกต่างกัน และมีความสัมพันธ์กับตัวละครอื่น ๆ
แบ่งเป็น ตัวเอก (protagonist หรือ leading character) ตัวขัด (antagonist) ตัวรองหรือตัวเสริม
(supporting character) ตัวประกอบและตัวย่อย (minor character)

ลักษณะของตัวละครจะแตกต่างกันใน 4 ด้าน คือ

- 1) ลักษณะทางรูปร่าง หน้าตา ร่างกาย (physical characterization)
- 2) ภูมิหลังทางด้านสังคม (social) เศรษฐกิจ อาชีพ ศาสนา ครอบครัว

การศึกษา สิ่งแวดล้อม ฯลฯ

- 3) ด้านจิตวิทยา (psychological) ความต้องการ (desires)

ทัศนคติเกี่ยวกับชีวิต (attitudes) แรงผลักดัน (motivations) ความชอบ ความเกลียด
ความรู้สึกนึกคิด จิตใจ อารมณ์ ที่นำไปสู่พฤติกรรมและการตัดสินใจต่าง ๆ
การแสดงที่ซับซ้อนต่าง ๆ มักเกิดจากด้านนี้

- 4) ความสำนึกในความดีความชั่ว หรือศีลธรรม จริยธรรม

ซึ่งนำไปสู่ตัวละครตัดสินใจไปในทางที่แตกต่างกัน

ลักษณะของตัวละครจะวิเคราะห์ได้จากบทสนทนาของตัวเอง
หรือคนอื่นที่พูดถึงตัวละครนั้น หรือผู้เขียนระบุไว้ในบทนำหรือบทวิจารณ์

นักแสดงและผู้กำกับสามารถวิเคราะห์ได้จากการแสดงและปฏิกริยาของตัวละครนั้น ๆ
ในฉากต่าง ๆ

2.2.3.2 การซ้อม (การเตรียมความพร้อมก่อนการแสดง)

1) เตรียมก่อนซ้อม

สมาธิ คือสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งของนักแสดงในการซ้อม

หรือการทำการแสดง

ดังนั้นก่อนที่จะนักแสดงจะทำการซ้อมหรือเริ่มการแสดงจึงต้องทำการสร้างสมาธิขึ้นมาก่อน
การเตรียมตัวก่อนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง

เพื่อให้สามารถซ้อมหรือการทำการแสดงได้อย่างเต็มที่ และมีประสิทธิภาพ

1.1) การผ่อนคลายของร่างกายและจิตใจ

นักแสดงต้องรู้จักวิธีช่วยให้ร่างกายและจิตใจผ่อนคลายก่อนการแสดง

จะทำให้สามารถเคลื่อนไหวและมีปฏิกริยาตอบสนองได้อย่างทันทีทันใด

เมื่อผ่อนคลายทำให้นักแสดงเกิดความคิดสร้างสรรค์และการตอบสนองที่ดี (มัทนี รัตนิน, 2555)

1.2) ความเชื่อใจในคู่แสดงและกลุ่ม

การแสดงเป็นการกระทำต่อผู้อื่นและต่อหน้าผู้อื่น

ความกังวลใจเกี่ยวกับผู้อื่นจะส่งผลเสียต่อความสามารถในการแสดง

การเชื่อใจเป็นสิ่งที่ต้องลุกขึ้นมากระทำเองไม่ใช่รอให้เกิดขึ้นเอง

ความรู้สึกเชื่อใจเกิดจากการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น รู้จักให้

แบ่งปันและตระหนักต่อความรู้สึกของผู้อื่นเสมอ ความรู้สึกแข่งขันเป็นสิ่งต้องห้ามต่อนักแสดง

ต้องระลึกว่าการทำงานเป็นกลุ่มเท่านั้นจึงจะทำให้เกิดการสร้างสรรค์ละครที่เป็นศิลปะร่วมได้

เมื่อนักแสดงเชื่อมั่นกันและกัน จึงจะกล้ายอมแสดงตัวตนที่แท้จริง

ยอมทำสิ่งที่จะขายหน้าต่อหน้าผู้อื่น ปล่อยอารมณ์ความรู้สึกออกมาแบ่งปันกัน

สิ่งนี้คือหัวใจที่ทำให้ทักษะการแสดงพัฒนา และฝึกฝน (มัทนี รัตนิน, 2555)

1.3) การยอมรับที่จะถูกวิพากษ์วิจารณ์

การได้รับการวิพากษ์วิจารณ์นั้นเป็นสิ่งเจ็บปวด

และหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่นักแสดงจะถูกวิพากษ์วิจารณ์

ที่เจ็บปวดนั้นเพราะนักแสดงเป็นบุคคลที่จะได้รับการวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับตัวเองโดยตรง ไม่ว่าจะเป็นการวิจารณ์รูปลักษณ์ภายนอก หรือความสามารถ ซึ่งเกิดได้จากบุคคลรอบตัว ทั้งยังมีทั้งคำวิจารณ์ที่สร้างสรรค์และไม่สร้างสรรค์ ที่เกิดจากความจริงใจ ความเสแสร้ง หรืออคติ ทางออกที่ดีสำหรับนักแสดงคือ ทำใจให้หนักถึงข้อดีของการถูกวิพากษ์วิจารณ์ พัฒนาจากคำวิจารณ์ที่สร้างสรรค์ ไม่สนใจคำวิจารณ์ที่ไม่สร้างสรรค์ เพราะสุดท้ายแล้วไม่มีใครตอบสนองความพอใจของผู้ชมได้ทั้งหมด โดยเฉพาะการควบคุมอารมณ์และความรู้สึกของผู้ชม (มัทนี รัตติน, 2555)

1.4) ทักษะที่ว่าการแสดงนั้นตั้งอยู่บนความสุข

การเอาใจจริงเอาใจเกินไปไม่ สามารถพัฒนาทักษะของการแสดงได้ เพราะความจริงใจเกินไปมักปิดกั้นจินตนาการ และความเป็นศิลปะเพื่อความบันเทิง นักแสดงจึงควรทำใจให้สนุกกับการแสดงแม้ว่าที่ทำอยู่จะเป็นงานก็ตาม (มัทนี รัตติน, 2555)

1.5) ความอิสระทางร่างกาย ความคิด และความรู้สึก

นักแสดงที่มีความเป็นอิสระสูงจะสามารถสร้างสรรค์จินตนาการได้ทุกรูปแบบ สิ่งหนึ่งที่นักแสดงต้องเผชิญ คือความเสี่ยงทางด้านอารมณ์ความรู้สึก เพราะการแสดงเป็นศิลปะที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเหล่านี้ ถ้านักแสดงไม่มีความเป็นอิสระเพียงพอที่จะค้นหาและแสดงออก ก็คงยากที่จะพัฒนา หรือถูกจำกัดให้อยู่ในระดับใดระดับหนึ่งเท่านั้น (มัทนี รัตติน, 2555)

2) ซ้อมเพื่ออ่านบท และตีความ

ผู้แสดงทุกคนควรอยู่พร้อมกัน เพื่ออ่านบทของตนเอง

ผู้กำกับจะเป็นคนตีความบทละคร

อภิปรายเกี่ยวกับแนวทางของละครที่ต้องการนำเสนอ แจกแจงแนวคิดหลัก

แนวความคิดสำคัญ และทุกคนร่วมกันอภิปรายออกความคิดเห็น

ซักถามเกี่ยวกับบทละครร่วมกัน ผู้แสดงควรทำการบ้านมาล่วงหน้า

เพื่อศึกษาแง่มุมต่าง ๆ ปมขัดแย้ง ปัญหาทางสังคม และจิตวิทยาของตัวละคร

เพื่อความพร้อมในการอภิปรายแสดงความคิดเห็น

การซ้อมขั้นนี้อาจใช้ห้องธรรมดาในการซ้อม เพราะยังไม่เคลื่อนไหว (มัทนี โมซตารา รัตนิน, 2543, น. 94-95)

3) ซ้อม Blocking

ควรรใช้โรงละครหรือห้องโถงขนาดใหญ่

ที่ใกล้เคียงกับพื้นที่ของเวทีจริงผู้กำกับเวทีเริ่มขีดตำแหน่งการใช้พื้นที่ ตำแหน่งสิ่งต่าง ๆ ที่จะวางบนเวที ผู้กำกับการแสดงเริ่มวางตำแหน่งและทิศทางการเคลื่อนไหว กำหนดทิศทางท่าทาง การกระทำ ตามลำดับของฉากและองค์ (มัทนี โมซตารา รัตนิน, 2543, น. 94-95)

4) ซ้อมเพื่อขัดเกลารายละเอียด

ขั้นตอนนี้เน้นเรื่องอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร

การเปล่งเสียงให้ถูกต้อง การเคลื่อนไหว กิริยาท่าทาง กิจกรรม จังหวะลีลาให้เหมาะสม องค์ประกอบศิลป์ในแต่ละช่วงในแต่ละฉากให้มีความสมดุลย์ และมีสุนทรียภาพ

สื่อความหมายชัดเจน ซ้อมทบทวนความต่อเนื่องของอารมณ์ในแต่ละฉาก

หน้าที่ของนักแสดงในขั้นตอนนี้คือ ศึกษาและจำบทพูดให้ได้จนเป็นคำพูดของตนเอง

มีความเป็นธรรมชาติและมีชีวิตชีวา ถูกต้อง สมจริง

ในขั้นตอนนี้อุปกรณ์ประกอบฉากจะเป็นของจริงหรือเกือบจริงทั้งหมด

หากมีคิวเสียนักควนำมาซ้อมด้วย เพื่อให้จังหวะเข้ากับคำพูดและการกระทำของนักแสดง

(มัทนี โมซตารา รัตนิน, 2543, น. 94-95)

5) ซ้อมใหญ่ พร้อมเทคนิค

ซ้อมใหญ่ หมายถึง การซ้อมแบบเหมือนการแสดงจริงทุกประการ

มีการแต่งหน้า ทำผม แต่งตัวอย่างสมบูรณ์แบบ ซ้อมตั้งแต่ต้นจนจบโดยไม่มีหยุด

และมีการจับเวลาทำการแสดงจริง ผู้กำกับการแสดงจะต้องทำหน้าที่เป็นผู้ชม

เพื่อจดบันทึกข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการแสดง และนำมาปรับแก้ในภายหลัง

ซ้อมใหญ่อาจทำอย่างน้อย 2 ครั้ง

ครั้งสุดท้ายอาจมีผู้อื่นมาชมเพื่อทดลองปฏิบัติการตอบรับของผู้ชมว่าจุดใดได้ผล จุดใดไม่ได้ผล

โดยเฉพาะอย่างยิ่งละครตลก ถ้าผู้ชมไม่หัวเราะตรงจุด ผู้กำกับต้องวิเคราะห์หาสาเหตุ

สำรวจว่าจุดไหนผู้ชมหัวเราะดัง หัวเราะเบา จุดไหนผู้ชมหัวเราะโดยที่ไม่ได้คาดหมาย แต่ก็ต้องคำนึงด้วยว่าผู้ชมในรอบนี้อาจไม่ใช่ตัวแทนของผู้ชมทั่วไปอย่างแท้จริง (มัทนี โมฆดารา รัตนิน, 2543, น. 94-95)

2.2.3.3 การรับข้อเสนอแนะตอนซ้อมการแสดง

ในกระบวนการนี้ขณะนักแสดงฝึกซ้อม

ผู้กำกับจะคอยดูและสังเกตการณ์ตลอดเวลาเพื่อดูว่าส่วนไหนควรปรับแก้อย่างไร ในเรื่องรายละเอียดอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร การเปล่งเสียงให้ถูกต้อง การเคลื่อนไหว กิริยาท่าทาง กิจกรรม จังหวะลีลาให้เหมาะสม สื่อความหมายชัดเจน และนักแสดงร่วมแก้ไขและร่วมแสดงความคิดเห็นร่วมกัน

การรับข้อเสนอแนะและปรับแก้สามารถทำได้ตลอดช่วงการซ้อม เพื่อหาจุดที่ดีที่สุดในการนำเสนอตัวละคร

2.2.4 เทคนิคทางการแสดง

2.2.4.1 อุทา ฮาเกน (UTAH HAGEN)

อุทา ฮาเกน เป็นหนึ่งในอาจารย์สอนละครที่มีชื่อเสียงที่สุด หนังสือ Respect for Acting (1973) และ A Challenge for the Actor (1991)

ของเธอถูกใช้เป็นตำราเรียนในโรงเรียนการละคร มหาวิทยาลัย และโรงเรียนสอนดนตรีทั่วโลก ในหนังสือของเธอเรื่อง Respect for Acting Hagen ได้กล่าวถึงเทคนิค 9

คำถามที่นักแสดงต้องถามตัวเองเมื่อเตรียมตัวสำหรับบทบาท (เดอะ เอทีซี ทีม, 2563, ย่อหน้า

1)

1) ฉันคือใคร ?

ตัวละครของคุณคือใคร ? ระบุรายละเอียดทั้งหมด ชื่อ อายุ ลักษณะทางกายภาพ การศึกษา ความคิดเห็นส่วนตัว สิ่งที่ชอบ ไม่ชอบ ความกลัว จริยธรรม ความเชื่อ ฯลฯ

2) กี่โมง ?

ปี ฤดูกาล วัน นาทิ ช่วงเวลานั้นมีความสำคัญอย่างไร ?

3) ฉันอยู่ที่ไหน ?

ประเทศ เมือง หรือเมือง ละแวกบ้าน อาคาร ห้อง
หรือส่วนใดของห้องนั้น

4) รอบตัวฉันคืออะไร ?

เกิดอะไรขึ้นในสภาพแวดล้อมรอบตัวคุณ ? อากาศเป็นอย่างไร
ภูมิประเทศ ประชากร วัตถุที่อยู่รอบตัวคืออะไร

5) สถานการณ์ที่กำหนดคืออะไร?

ระบุเหตุการณ์ในอดีต และปัจจุบัน เกิดอะไรขึ้น
และจะเกิดอะไรขึ้นในอนาคต

6) ความสัมพันธ์ของฉันคืออะไร?

มากกว่าความสัมพันธ์ของคุณกับและกับผู้อื่น
มันคือความสัมพันธ์ของคุณกับวัตถุ ตัวละคร เหตุการณ์ ฯลฯ

7) ฉันต้องการอะไร ?

คุณต้องการอะไรที่ตอนนี้ ตัวละครของคุณต้องการอะไร
ความต้องการสูงสุดคืออะไร

8) มีอะไรมาขวางทางฉัน ?

อุปสรรคอะไรที่ทำให้คุณไม่ได้รับหรือบรรลุสิ่งที่ต้องการ

9) ฉันจะอย่างไรเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ ?

คุณทำอะไร ทางวาจา ทางร่างกาย หรือทั้งสองอย่าง
คุณใช้กลยุทธ์อะไร

2.2.4.2 คอนสแตนติน สตานิสลาฟกี (KONSTANTIN STANISLAVSKI)

สตานิสลาฟกี

เชื่อว่าจินตนาการเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะทำให้เรื่องราวในบทละครกลายเป็นจริงบนเวทีได้ ซึ่งจินตนาการจะทำงานควบคู่ไปกับการสังเกตและเทคนิคที่ชื่อว่า มนต์สมมติ (magic lf)

แบบฝึกหัดหนึ่งที่เขาคิดค้นขึ้น เริ่มต้นด้วยการให้นักแสดงสุ่มเลือกของขึ้นมา 5 อย่าง แล้วเตรียมสิ่งของเหล่านั้นไว้ในห้อง จากนั้นให้นักแสดงออกไปเดินตามถนนแล้วเลือกสังเกตคนหนึ่งคนที่พบ

ใช้เวลาประมาณ 10-15 นาทีในการสังเกตท่าทาง เสื้อผ้า

อากัปกริยาทุกอย่างก่อนจะกลับเข้าไปในห้อง แล้วใช้จินตนาการในการนึกภาพคนนั้น
ยอมให้ร่างกายตัวเองปรับเปลี่ยนเป็นคนๆนั้น

โดยไม่ใช้แค่การลอกเลียนแบบภายนอกเท่านั้น

เมื่อนักแสดงได้สวมบทบาทเป็นคนๆนั้นแล้ว

นักแสดงก็จะได้รับโจทย์ให้จินตนาการสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คน ๆ นั้นเผชิญอยู่

โดยตั้งคำถามขึ้นมากับตัวเองว่าถ้าเขาอยู่ในสถานที่หรือสถานการณ์ต่างๆเหล่านี้

เขาจะรับมืออย่างไร (magic if) รวมไปถึงสร้างความเชื่อมโยงกับสิ่งของทั้ง 5

อย่างที่เลือกไว้ในตอนแรก (กฤษณะ พันธุ์เพ็ง, 2560, ย่อหน้า. 2-3)

ทฤษฎีนี้เป็นการเข้าถึงตัวละครโดยการสร้างตัวละครขึ้นมาอย่างมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

ทำให้ตัวละครมีความหลากหลายเต็มไปด้วยความจริงใจและไม่พยายามที่จะเป็นตัวละคร
ในรูปแบบที่ฝืนและไม่ธรรมชาติ

2.2.4.3 การเข้าใจจิตของมนุษย์ตามทฤษฎีของซิกมันด์ ฟรอยด์

แนวคิดที่สำคัญคือ ฟรอยด์ เชื่อว่าพฤติกรรมส่วนใหญ่ของมนุษย์

มีแรงจูงใจมาจากจิตไร้สำนึก ซึ่งมักจะผลัดกันออกมาในรูปความฝัน การพูดพลั้งปาก
หรืออาการผิดปกติทางด้านจิตใจในด้านต่างๆ จิตจึงเป็นพลังงานรูปหนึ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลง
และไม่หยุดนิ่ง รวมถึงสัญชาตญาณ ที่ติดตัวมนุษย์มาตั้งแต่เกิด และเป็นสัญชาตญาณ
ที่แสดงให้เห็นถึงความปรารถนา และความต้องการ ที่จะได้รับความพึงพอใจ ในรูปแบบต่างๆ
และสัญชาตญาณในการป้องกันตนเอง

อันเป็นสัญชาตญาณที่ทำให้มนุษย์แสวงหาความพึงพอใจให้แก่ตนเองการทำงานของจิตแบ่งออก
ออกเป็น 3 ระดับ คือ

1) จิตไร้สำนึก (Unconscious Mind)

เป็นส่วนที่มีบทบาทสำคัญในการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์โดยเฉพาะพฤติกรรม
บางอย่างที่บุคคลแสดงออกไปโดยไม่รู้ตัว

ที่เกิดมาจากพลังของจิตไร้สำนึกซึ่งทำหน้าที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงออกไปตาม
หลักแห่งความพึงพอใจของตน และการทำงานของจิตไร้สำนึก

เกิดจากความปรารถนา หรือความต้องการของบุคคลที่เกิดขึ้นในวัยเด็ก
ที่ไม่ได้รับการยอมรับ เช่น การถูกห้าม หรือถูกลงโทษ
จะถูกเก็บกดไว้ในจิตส่วนนี้ ซึ่งเป็นกระบวนการปรับตัว
เมื่อเกิดความขัดแย้งทางจิตที่มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์ที่แสดง
ออกมาโดยไม่รู้ตัว เช่น การพูดพลั้งปาก ความฝัน เป็นต้น นอกจากนี้
สิ่งที่เก็บกดไว้ในจิตไร้สำนึกอาจมีอิทธิพลต่อการทำงานของร่างกาย
ทำให้ร่างกายไม่ปฏิบัติหน้าที่ไปตามแรงกระตุ้น เช่น
เด็กที่เก็บกดความรู้สึกมุ้งร้ายในเรื่องเพศในวัยเด็ก
เมื่อเติบโตขึ้นก็อาจหมดความรู้สึกทางเพศได้ ส่วนจิตไร้สำนึก
อาจเปรียบเสมือนก้อนน้ำแข็ง ส่วนใหญ่ที่อยู่ใต้ผิวน้ำ โดยมีจิตสำนึก
(Conscious Mind) เป็นส่วนของน้ำแข็งที่อยู่เหนือน้ำ ที่มีอยู่เพียงเล็กน้อย

2) จิตสำนึก (Conscious Mind)

ซึ่งเป็นสภาวะที่บุคคลรับรู้ตามประสาทสัมผัสทั้งห้า
ที่บุคคลจะมีการรู้ตัวตลอดเวลาว่ากำลังทำอะไรอยู่ คิดอะไรอยู่ คิดอย่างไรเป็น
การรับรู้โดยทั่วไปของมนุษย์ ที่ควบคุมการกระทำส่วนใหญ่ให้อยู่ในระดับรู้ตัว
(Awareness) และเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกมา โดยมีเจตนา
และมีจุดมุ่งหมายจิตสำนึกเป็นส่วนที่ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมสอดคล้องกับหลัก
ความเป็นจริงในสถานการณ์ต่างๆ โดยอาศัยหลักแห่งเหตุผล
และศีลธรรมที่ตนเองเชื่อถือเพื่อเป็นแนวทางในการแสดงพฤติกรรม

3) จิตก่อนสำนึก (Preconscious Mind)

เป็นส่วนของประสบการณ์ที่สะสมไว้แต่มีลักษณะเลื่อนๆ เมื่อถูกสภาวะ
หรือสิ่งกระตุ้นที่เหมาะสม หรือเมื่อบุคคลต้องการ นำกลับมาใช้ใหม่
ก็สามารถระลึกได้ และสามารถนำกลับมาใช้ในระดับจิตสำนึกได้
และเป็นส่วนที่อยู่ใกล้ชิดกับจิตสำนึกมากกว่าจิตไร้สำนึก

จะเห็นได้ว่าการทำงานของจิตทั้ง 3 ระดับจะมาจากทั้งส่วนของจิตไร้สำนึกที่มีพฤติกรรม
ส่วนใหญ่เป็นไปตามกระบวนการขั้นปฐมภูมิ (Primary
Process) เป็นไปตามแรงขับสัญชาตญาณ (Instinctual Drives)

และเมื่อมีการรับรู้กว้างไกลมากขึ้นจากตนเอง ไปยังบุคคลอื่น และสิ่งแวดล้อม
พลังในส่วนของจิตก่อนสำนึก และจิตสำนึก จะพัฒนาขึ้นเป็น กระบวนการขั้นทฤษฎี

2.3 ข้อมูลสัมพันธ์ด้านการออกแบบฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก

การออกแบบฉาก เป็นการสร้างสรรค์องค์ประกอบต่างๆ เพื่อการนำเสนอภาพของละคร
ประกอบไปด้วย การออกแบบฉาก อุปกรณ์ประกอบฉาก แสง มิติเดียว เครื่องแต่งกาย เป็นต้น
ซึ่งในการเรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการ เทคนิค วิธีในการออกแบบฉาก
ผู้ออกแบบควรมีความรู้หรือศักยภาพพื้นฐานในการจัดองค์ประกอบเพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผ
ผลงาน

2.3.1 หน้าที่และบทบาทของฉาก

ฉากละครสามารถสื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับละครเรื่องนั้นๆ ให้ผู้ชมได้รับรู้และเข้าใจ ได้แก่

- 1) ฉากกำหนดขอบเขต พื้นที่ของการแสดงละคร สามารถกำหนดตำแหน่ง
และทิศทางการเคลื่อนไหวของตัวละครได้อย่างชัดเจน
- 2) ฉากแสดงสภาพสถานที่ เหตุการณ์ต่างๆ ที่จะปรากฏในละคร อีกทั้งยังบ่งบอก ยุคสมัย
สภาพแวดล้อม บรรยากาศ ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ที่เกิดขึ้นในเรื่องอีกด้วย
- 3) ฉากแสดงสภาพสังคม เศรษฐกิจ ฐานะ ความเป็นอยู่ หน้าที่การทำงาน อำนาจ
ตำแหน่งของตัวละคร
- 4) ฉากแสดงการนำเสนอ
สามารถกำหนดรูปแบบของการนำเสนอละครหรือแนวทางการแสดงได้อย่างชัดเจนมาก
ยิ่งขึ้น เช่น ฉากละครรูปแบบเหมือนจริง(Realism)
ที่เน้นไปในรูปแบบสมจริงของสถานที่ ฉากรูปแบบเหนือจริง(Surrealism)
เป็นฉากที่มีรูปแบบแปลกตามีการบิดเบือน แต่งเติม ปรับเปลี่ยน
หรือขยายมุมมองจากความเหนือจริงทำให้เกิดความไม่สมจริง เป็นต้น
- 5) ฉากแสดงอารมณ์และสีสันให้กับละคร
เป็นองค์ประกอบหลักสำคัญของภาพที่ทำให้ผู้ชมนั้น
ได้เห็นและได้ไอบอุมบรรยากาศทั้งหมดของละครไว้

6) ฉากแสดงความคิด

สามารถแสดงให้เห็นถึงแนวความคิดหลักของเรื่องที่ต้องการจะสื่อสารให้แก่ผู้ชมได้รับรู้ และรู้สึกโดยการใช้วิธีการ การกำหนดพื้นที่จัดวางองค์ประกอบ การเลือกรูปแบบ การออกแบบ และรวมไปถึงการใช้สีและวัสดุเพิงเติมต่างๆ ประกอบการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อให้ฉากสามารถสื่อสารแนวความคิดของเรื่องได้อย่าง ชัดเจน

2.3.2 องค์ประกอบในการออกแบบฉาก

2.3.2.1 การจัดองค์ประกอบ

การที่ผู้ออกแบบนั้นเลือกอุปกรณ์หรือวัตถุที่ต้องการจะนำมาประกอบฉาก และมาอยู่ในตำแหน่งที่ผู้ออกแบบได้สร้างสรรค์มา ซึ่งการจัดองค์ประกอบภาพที่ดีนั้น จะช่วยในเรื่องของความน่าสนใจและเพิ่มคุณค่าทางศิลปะให้กับชิ้นงานนั้นมากยิ่งขึ้น การจัดองค์ประกอบภาพตามทฤษฎีนี้มีดังนี้

กฎสามส่วน (Rule of Thirds) การจัดองค์ประกอบของภาพให้ดูดี คือการเลือกวางตำแหน่งจุดสนใจของภาพ

โดยการแบ่งด้านกว้างและด้านยาวออกเป็นด้านละสามส่วน

มันจะทำให้ภาพถูกแบ่งเป็น 9 ช่อง จุดที่เส้นแบ่งตัดกันจะมีอยู่ 4 จุด

ถือเป็นตำแหน่งสำหรับวางส่วนสำคัญที่สุดของภาพ จะทำให้ภาพมีคุณค่าขึ้น

รูปที่ 2.5 กฎสามส่วน

จาก

ความสมดุลของภาพ (Balancing Elements)

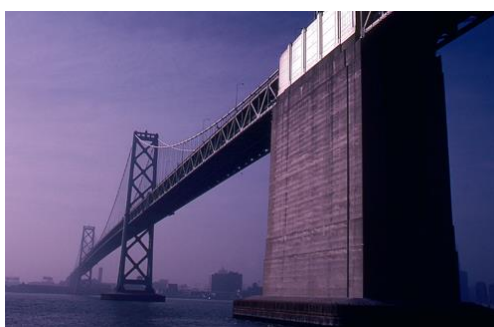
ในการจัดวางจุดสนใจเอียงไปด้านใดด้านหนึ่งของภาพตามกฎสามส่วนนั้น ทำให้น้ำหนักของภาพหนักไปทางด้านนั้น ส่วนอีกด้านหนึ่งจะดูโล่ง จึงควรรหาจุดสนใจรอง ๆ ไว้อีกด้านหนึ่งเป็นการถ่วงน้ำหนักให้ภาพดูสมดุลขึ้น ทั้งนี้ก็อย่าให้จุดสนใจรองนั้นมาลดความเด่นของจุดสนใจหลักจนเกินไป

รูปที่ 2.6 ความสมดุลภาพ

จาก

เส้นนำสายตา (Leading Line) โดยธรรมชาตินั้น เมื่อเรามองไปยังภาพถ่ายของคนเราจะเคลื่อนไปตามเส้นสายต่าง ๆ ที่ปรากฏในภาพ ดังนั้นเราสามารถที่จะจัดองค์ประกอบของภาพให้มีเส้นสาย และให้ผู้ชมเคลื่อนสายตาไปตามเส้นสายนั้น (เส้นสายเหล่านี้ อาจจะเป็นถนน ธารน้ำ ทิวเขา เส้นแบ่งของสีส้น เส้นแบ่งความเข้มของแสง ขอบเงาของวัตถุ ฯลฯ) ผ่านจุดสนใจจนเลยไกลออกไป เส้นสายเหล่านี้ อาจจะมีรูปทรงเป็นเส้นตรง เส้นเฉียง เส้นโค้ง เส้นซิกแซก ฯลฯ

รูปที่ 2.7 เส้นนำสายตา

จาก

ความสมมาตรและความเป็นแบบแผน (Symmetry and Patterns)

เราสามารถสร้างสรรค์ภาพที่มีความสมมาตรและเป็นแบบแผนดูน่าเบื่อหน่าย

ให้ดูน่าสนใจได้หากสามารถนำเสนอในมุมมองที่ผู้ชมไม่ได้คาดคิดมาก่อน

ในขณะที่เรากำลังเดินหามุมมอง

ให้ลองนึกคิดว่าช่วงบริเวณนั้นมีโครงสร้างอะไรที่เป็นแบบแผน มีความสมมาตร

อาจเป็นอาคาร สิ่งปลูกสร้าง หรือป่าเขา ลองส่องช่องมองกล้องดู ก็อาจได้ภาพที่มีคุณค่าได้

และหากเรามีการคิดต่างออกไปโดยวางจุดสนใจไปที่ตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งของภาพประเภท

นี้ ก็อาจได้ภาพที่ดูดีด้วยก็ได้

รูปที่ 2.8 ความสมมาตรและความเป็นแบบแผน

จาก

มุมมอง (Viewpoint)

ก่อนที่จะลงมือถ่ายภาพให้ลองใช้เวลาสักนิดคิดหามุมที่จะตั้งกล้องสำหรับบันทึกภาพ

แทนที่จะเป็นมุมมองในระดับสายตาซึ่งดูจำเจ หากลองก้มลงในมุมต่ำใกล้ระดับพื้น

หรือตะแคงกล้องทำมุมเอียง ๆ กับพื้น หรือป็นไปถ่ายในมุมสูง ฯลฯ อาจได้มุมมองที่ต่างออกไป

และสามารถสร้างความเร้าใจให้ผู้ชมภาพนั้น ๆ ได้

รูปที่ 2.9 มูมมอ

จาก

ฉากหลัง (Background)

บ่อยครั้งที่ภาพบางภาพที่น่าจะดูดีแต่พบว่าจุดสนใจกลับดูไม่เด่นพอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะฉากหลังดูวุ่นวายแย่งความสนใจจากจุดสนใจหลัก ดังนั้นในการถ่ายภาพให้หามุมกล้องที่ฉากหลังดูค่อนข้างเรียบ ไม่มีอะไรรกสายตา ไม่มีแสงสีที่จะมาแย่งสายตาไปจากจุดสนใจ อีกทางหนึ่งคือเปิดขนาดของอะเพอร์เจอร์ให้ใหญ่ขึ้นเพื่อให้ระยะชัดลึกน้อยลงทำให้ฉากหลังพร่ามัว การถ่ายของชิ้นเล็ก ๆ เช่นการถ่ายภาพดอกไม้ เราสามารถใช้กระดาษที่มีสีโทนมืดไปไว้ด้านหลังของดอกไม้ที่จะถ่ายเพื่อทำเป็นฉากหลังก็จะทำให้ภาพของดอกไม้ดูโดดเด่นขึ้น

รูปที่ 2.10 ฉากหลัง

จาก

ความลึก (Depth) แม้ว่าภาพถ่ายจะเป็นภาพสองมิติ

เราสามารถถ่ายทอดให้ภาพดูมีความลึกเพิ่มอีกมิติหนึ่งได้ โดยการจัดภาพให้มีทั้งฉากหน้า วัตถุ

และฉากหลัง ทำให้แต่ละช่วงดูต่างจากกัน อาจจะต่างกันที่โทนสี น้ำหนักของแสง ความคมชัด ด้วยการจัดวางที่ดีทำให้ภาพดูมีความลึกขึ้น

รูปที่ 2.11 ความลึก

จาก

กรอบภาพ (Framing) ภาพบางภาพอาจดูโล่ง ๆ

แต่หากเราแต่งภาพโดยให้มีฉากหน้า เช่น ให้มีกิ่งไม้ใบไม้มาแซม ๆ ที่ขอบภาพ สามารถทำให้ภาพดูตื้นไม่โล่งเหมือนเดิม การประกอบภาพด้วยขอบประตู หรือขอบหน้าต่างไว้ในบริเวณขอบของภาพสักสองถึงสี่ด้านก็ช่วยให้ภาพนั้น ๆ ดูไม่โล่งจนเกินไปได้เช่นกัน

การจัดให้มีกรอบภาพแบบธรรมชาตินี้ยังเป็นเทคนิคที่ช่วยให้จุดสนใจดูเด่นขึ้นและยังเพิ่มมิติให้กับภาพได้

รูปที่ 2.12 กรอบภาพ

จาก

การครอบตัด (Cropping)

บางครั้งการถ่ายภาพมีข้อจำกัดทำให้ไม่สามารถถ่ายภาพวัตถุหลักให้มีขนาดใหญ่เท่าที่ต้องการ อาจจะเป็นเพราะถ่ายในระยะไกลเกินไป

หรือบางครั้งภาพที่ถ่ายนั้นพบว่าจุดสนใจหลักถูกแย่งความสนใจจากสิ่งที่อยู่รอบ ๆ การครอบตัดเอาส่วนรอบนอกของภาพที่ไม่จำเป็นออกไปจึงช่วยแก้ปัญหานี้ได้ ช่วยทำให้สัดส่วนของจุดสนใจให้ใหญ่ขึ้นเทียบกับพื้นที่ที่เหลืออยู่ ในขณะที่กำลังเลือกส่วนเกินที่จะตัดออกนั้น ให้พิจารณาดูว่าตำแหน่งของจุดสนใจจะถูกเลื่อนไปอยู่ในตำแหน่งใดของภาพ ให้ใช้กฎสามส่วนมาปรับปรุงให้ภาพสมบูรณ์ขึ้น การตัดส่วนเกินออกก็มีข้อเสียคือทำให้รายละเอียดของภาพด้อยลง จึงไม่ควรทำการตัดส่วนเกินออกมากเกินไป และหากเป็นไปได้ ในช่วงทำการบันทึกภาพให้เดินเข้าไปใกล้วัตถุมากขึ้น หรือใช้เลนส์ซูมดึงภาพให้เข้ามาใกล้ขึ้น

รูปที่ 2.13 การครอบตัด

จาก

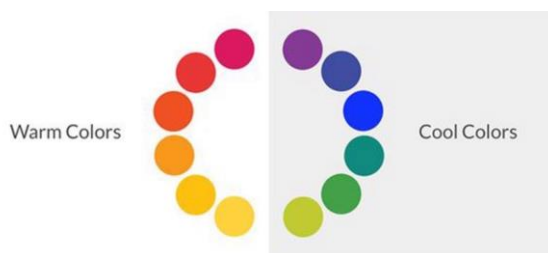
2.3.2.2 สีและการออกแบบ

หลักการใช้สี การใช้สีกับงานออกแบบนั้น อยู่ที่นักออกแบบมีจุดมุ่งหมายใดที่จะสร้างความสนใจ ความเข้าใจต่อผู้ดูเพื่อให้เข้าถึงจุดหมายที่ตนต้องการ หลักของการใช้สีดังนี้

1) การใช้สีวรรณะเดียว ความหมายของสีวรรณะเดียว (tone)

คือกลุ่มสีที่แบ่งออกเป็นวงล้อของสีเป็น 2 วรรณะ คือ วรรณะร้อน (warm tone) ซึ่งประกอบด้วย สีเหลือง สีส้ม สีแดง สีม่วง สีเหล่านี้ให้อิทธิพลต่อความรู้สึก ตื่นเต้น เร้าใจ กระฉับกระเฉง ถือว่าเป็นวรรณะร้อนวรรณะเย็น (cool tone) ประกอบด้วย สีเหลือง สีเขียว สีน้ำเงิน สีม่วง สีเหล่านี้ดู เย็นตาให้ความรู้สึก สงบ สดชื่น (สีเหลืองกับสีม่วงอยู่ได้ทั้งสองวรรณะ) การใช้สีแต่ละครั้งควรใช้สีวรรณะเดียวในภาพทั้ง

หมด เพราะจะทำให้ภาพความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน(เอกภาพ) กลมกลืน มีแรงจูงใจให้คล้อยตามได้มาก

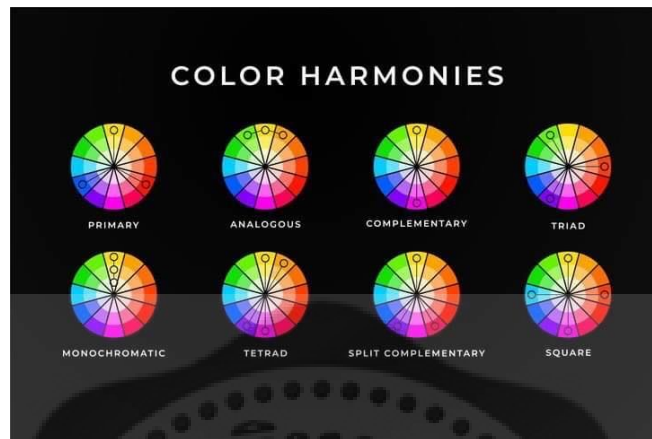

รูปที่ 2.14 การแบ่งวรรณะร้อนวรรณะเย็น

จาก

- 2) การใช้สีต่างวรรณะ** หลักการทั่วไป ใช้อัตราส่วน 80% ต่อ 20% ของวรรณะสี คือ ถ้าใช้สีวรรณะร้อน 80% สีวรรณะเย็นก็ 20% เป็นต้น ซึ่งการใช้แบบนี้สร้างจุดสนใจของผู้ดู ไม่ควรใช้อัตราส่วนที่เท่ากันเพราะจะทำให้ไม่มีสีโดดเด่น ไม่น่าสนใจ
- 3) การใช้สีตรงกันข้าม** สี ตรงข้ามจะทำให้ความรู้สึกที่ตัดกันรุนแรง สร้างความเด่น และเร้าใจได้มากแต่หากใช้ไม่ถูกหลัก หรือไม่เหมาะสม หรือใช้จำนวนสีมากเกินไป ก็จะทำให้ความรู้สึกพร่ามัว ลายตา ขัดแย้ง ควรใช้สีตรงข้าม ในอัตราส่วน 80% ต่อ20% หรือหากมีพื้นที่เท่ากันที่จำเป็นต้องใช้ ควรนำสีขาว หรือสีดำ เข้ามาเสริม เพื่อ ตัดเส้นให้แยกออกจากกันหรืออีกวิธีหนึ่งคือการลดความสดของสีตรงข้ามให้หม่นลงไป
- สีตรงข้ามมี 6 คู่ได้แก่
- สีเหลือง ตรงข้ามกับ สีม่วง
 - สีแดง ตรงข้ามกับ สีเขียว
 - สีน้ำเงิน ตรงข้ามกับ สีส้ม
 - สีเขียวเหลือง ตรงข้ามกับ สีม่วงแดง
 - สีส้มเหลือง ตรงข้ามกับ สีม่วงน้ำเงิน
 - สีส้มแดง ตรงข้ามกับ สีเขียวน้ำเงิน
- การใช้สีตัดกัน ควรคำนึงถึงความเป็นเอกภาพด้วย วิธีการใช้มีหลายวิธี เช่น ใช้สีให้มีปริมาณต่างกัน เช่น ใช้สีแดง 20 % สีเขียว 80% หรือ

ใช้เนื้อสีผสมในกันและกัน หรือใช้สีหนึ่งสีใดผสมกับสีคู่ที่ตัดกัน ด้วยปริมาณเล็กน้อย รวมทั้งการเอาสีที่ตัดกันมาทำให้เป็นลวดลายเล็ก ๆ สลับกัน

รูปที่ 2.15 การใช้สีตรงข้าม

จาก

เป้าหมายในการทำงานสีที่มีผลต่อการออกแบบ

- 1) สร้างความรู้สึก สีให้ความรู้สึกต่อผู้พบเห็นแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ และภูมิหลังของแต่ละคนสีบางสีสามารถรักษาบำบัดโรคจิตบางชนิดได้ การใช้สีภายในหรือภายนอกอาคาร จะมีผลต่อการ สัมผัส และสร้างบรรยากาศได้
 - 2) สร้างความน่าสนใจ สีมีอิทธิพลต่องานศิลปะการออกแบบ จะช่วยสร้างความประทับใจ และความน่าสนใจเป็นอันดับแรกที่พบเห็น
 - 3) สีบอกสัญลักษณ์ของวัตถุ ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ หรือภูมิหลัง เช่น สีแดงสัญลักษณ์ของไฟหรืออันตราย สีเขียวสัญลักษณ์แทนพืชหรือความปลอดภัย เป็นต้น
 - 4) สีช่วยให้เกิดการรับรู้และจดจำ
- งานศิลปะการออกแบบต้องการให้ผู้พบเห็นเกิดการจดจำ ในรูปแบบและผลงานหรือเกิดความประทับใจ การใช้สีจะต้องสะดุดตา และมีเอกภาพ

2.4 ข้อมูลสัมพันธ์ด้านการออกแบบแสง

2.4.1 ทฤษฎีในการออกแบบแสง

ประเภทของแสง

ประเภทของแสงเป็นสิ่งที่จำเป็นในการออกแบบแสงไฟ เพราะเราจะต้องเลือกใช้งานเพื่อสื่อสิ่งที่ต้องการจะแสดงให้เห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยจำแนกประเภทของไฟดังนี้

1) ไฟหลัก หรือ แสงหลัก (Key light or main light)

ทำหน้าที่เป็นตัวหลักที่ให้แสงสว่างกับนักแสดงหรือวัตถุ จะอยู่ด้านซ้ายหรือขวาก็ได้ จะทำมุมไม่เกิน 15 – 45 องศาจากหน้าตรงของแบบ และระดับความสูงของไฟจะสูงกว่าใบหน้าของตัวนักแสดงประมาณ 15-45 องศาส่องกลงมาที่ตัวนักแสดง

2) ไฟเสริม หรือ แสงเสริม (Fill light) เมื่อเราใช้ Key Light

อย่างเดียวมักจะเกิด contrast (ส่วนต่างแสงและเงา) เราจึงต้องใช้ Fill Light เป็นตัวช่วยเพื่อลบเงาที่เกิดขึ้นจากการใช้ Key Light ซึ่งมักจะใช้ไฟที่มีกำลังอ่อน หรืออุปกรณ์สะท้อนแสงช่วย โดยจะตั้งไว้ด้านตรงข้ามกับ Key Light และอยู่ในระดับสายตาของตัวนักแสดง Fill Light ช่วยสร้างความนุ่มนวลให้แสงเงา และช่วยเพิ่มมิติในการมองเห็นให้กับนักแสดงหรือวัตถุ

3) ไฟแยก หรือ แสงส่องหลัง (rimlight or back light)

จะทำให้เกิดแสงจากด้านหลังทำให้ตัวนักแสดงดูโดดเด่นขึ้นจากฉากหลังการวางตำแหน่งของไฟ จะวางอยู่ข้างหลังนักแสดงหรือวัตถุทางด้านข้าง และอยู่สูงกว่านักแสดงและส่องทำมุมประมาณ 45 องศาส่องลงมายังศีรษะ ไหล่ และหลัง นอกจากนี้ยังช่วยแยกตัวนักแสดงหรือวัตถุกับฉากหลังให้มีความชัดเจนมากขึ้นเพื่อสร้างมิติของนักแสดงได้อีกด้วย

4) ไฟฉาก หรือ แสงส่องฉาก (Background light)

เป็นไฟส่องฉากให้ชัดเจนขึ้น หรือ สร้างบรรยากาศประกอบฉาก ให้คนดูได้รับอารมณ์ในการแสดงมากขึ้น(metta,2559,ย่อหน้า15-20)

2.4.1.2 การจัดองค์ประกอบของแสง

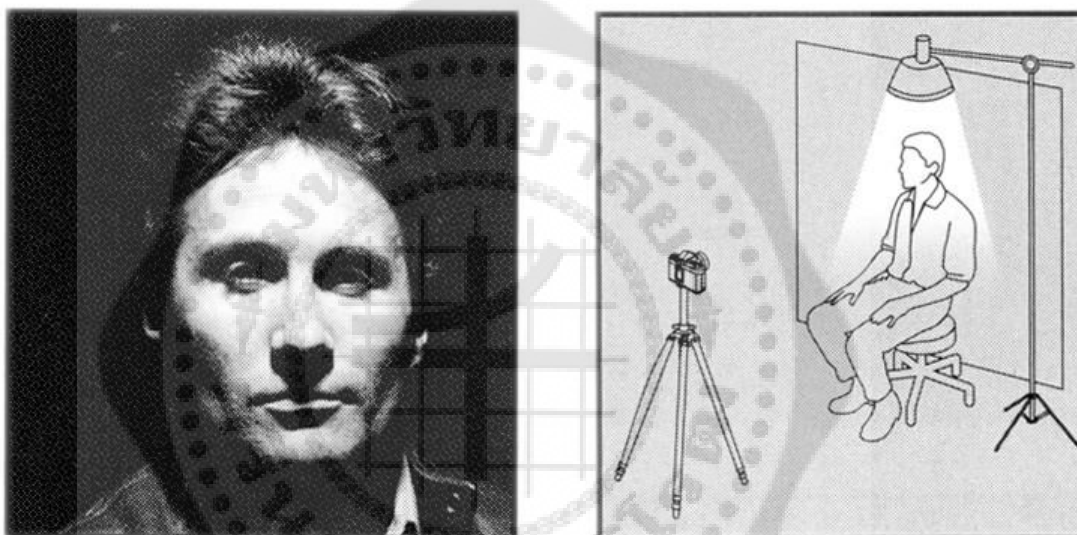
ทิศทางของแสง

ทิศทางแสงที่แตกต่างกันจะส่งต่อมิติของภาพ หรือให้อารมณ์ภาพแตกต่างกันได้
 ดังนั้นในการจัดภาพสิ่งที่ควรพิจารณาอีกอย่างคือความเหมาะสมของทิศทางของแสง
 โดยเราสามารถแบ่งทิศทางของแสงออกเป็น 5 ทิศทางใหญ่ๆ ดังนี้

1) ทิศทางจากด้านบน คือแหล่งกำเนิดแสงจะอยู่บนหัวเรา

จะทำให้เกิดเงาตกกระทบทางด้านล่างของนักแสดง

โดยมักใช้ในฉากที่ต้องการให้ตัวนักแสดงมีเงาขึ้นที่ผม หรือ สร้างออร่าดูเป็นผู้สูงส่ง
 ทำให้รู้สึกตื่นเต้น ลึกลับ ใช้ในตอนที่นักแสดงพูดสาระสำคัญที่ต้องการจะเน้นในเรื่องราว

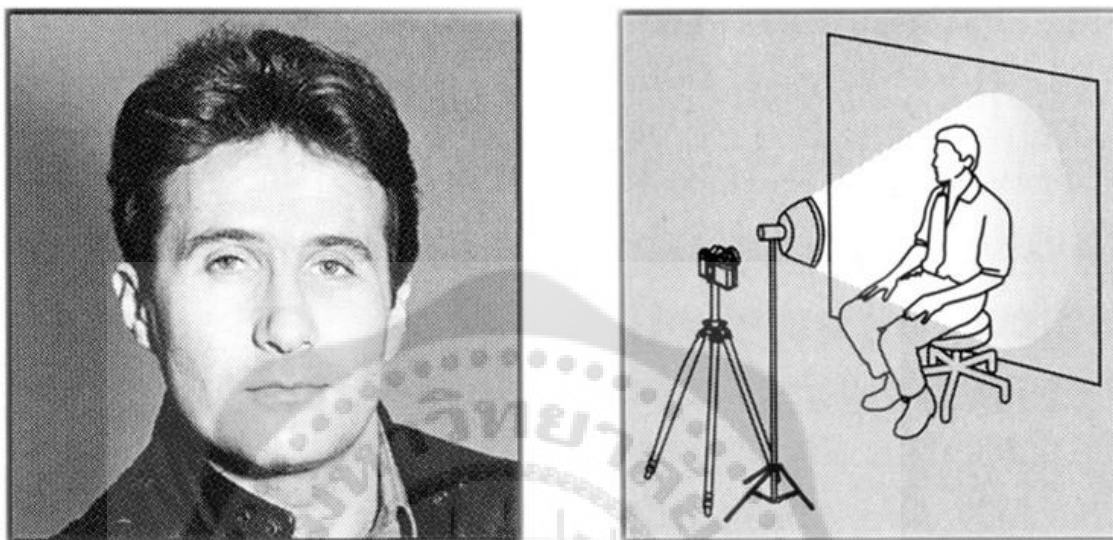
รูปที่ 2.16 ทิศทางแสงจากด้านบน

(จาก <https://celt.li.kmutt.ac.th/wp/index.php/2016/06/30/basic-light/>)

2) ทิศทางจากด้านหน้า

แสงที่ส่องมาจากทางด้านหน้าของนักแสดงจะช่วยให้ภาพมีความสว่างทั่วถึงทุกส่วนของพื้นที่การ
 แสดง ทำให้นักแสดงได้รับแสงสว่างได้ทั่วด้านหน้า

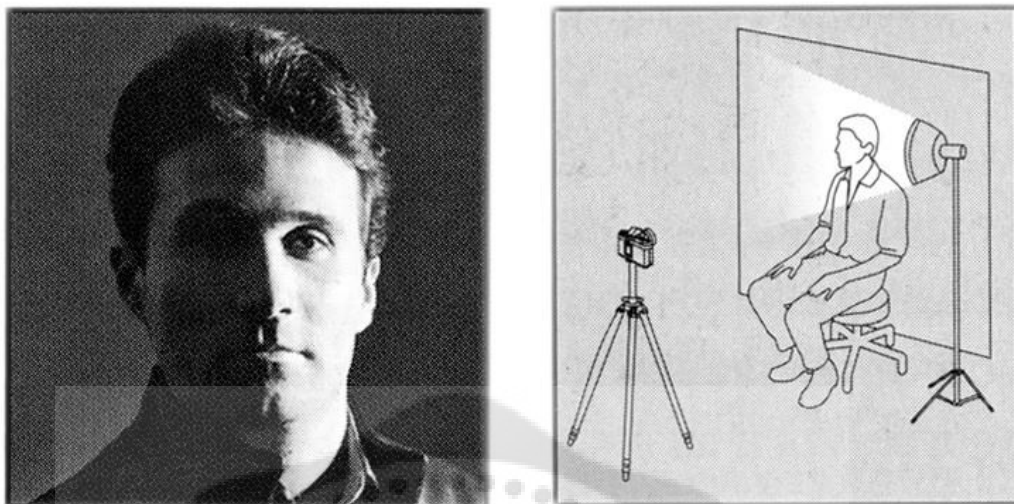
นักแสดงจะไม่มีเงาทำให้ดูมีลักษณะเรียบแบนไม่มีความลึก ความหนา
เหมาะสำหรับที่ต้องการเน้นให้เห็นรายละเอียด

รูปที่ 2.17 ทิศทางแสงจากด้านหน้า

(จาก <https://celt.li.kmutt.ac.th/wp/index.php/2016/06/30/basic-light/>)

3) ทิศทางแสงจากด้านข้าง แสงที่มาจากด้านข้างนี้ จะทำให้นักแสดงหรือวัตถุที่มีมิติ แต่จะทำให้เกิดแสงเงาทางด้านตรงข้ามของแสงโดยปกติมักจะใช้อุปกรณ์สะท้อนแสง หรือสร้างแสงที่อ่อนกว่าเพื่อเปิดเงาให้เห็นรายละเอียด และส่วนมากจะวางไว้ที่มุมราวๆ 45 องศาจากหน้าตรง แสงข้างจะช่วยขับเน้นใบหน้านักแสดง ช่วยให้แสดงรายละเอียดให้กับอารมณ์ของนักแสดง มากยิ่งขึ้น

รูปที่ 2.18 ทิศทางแสงจากด้านข้าง

(จาก <https://celt.li.kmutt.ac.th/wp/index.php/2016/06/30/basic-light/>)

4) ทิศทางแสงจากด้านหลัง

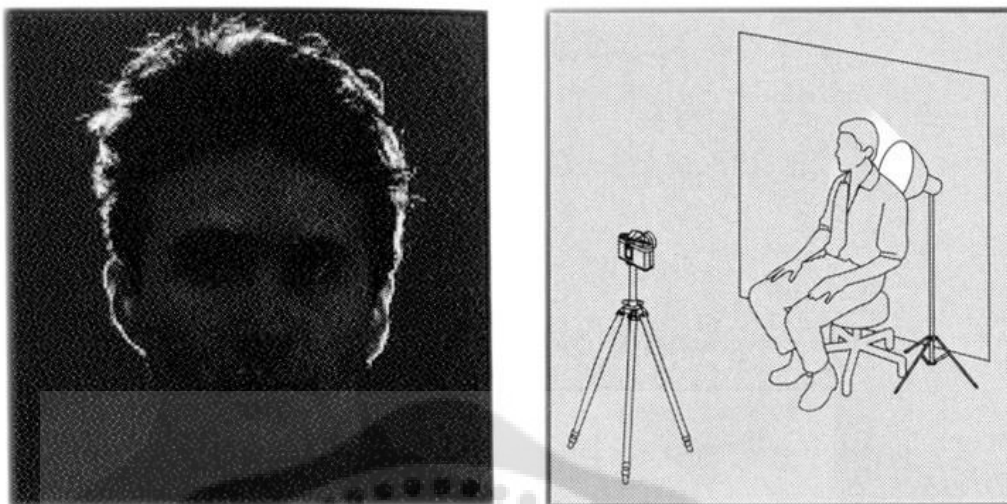
แสงที่ส่องมาจากด้านหลังของวัตถุทำให้มองเห็นวัตถุแยกออกจากพื้นฉากหลังชัดเจน บางครั้งก็จะเรียกว่าแสง "Rim light"

แต่อาจจะต้องระวังรายละเอียดด้านหน้าของตัวนักแสดงมืดเกินไป

อาจจะมีการจัดแสงช่วยหรือใช้อุปกรณ์สะท้อนแสงเพื่อให้เห็นรายละเอียดในส่วนนี้

จะไม่นิยมใช้จากทิศทางนี้อย่างเดียวเป็นเวลานานแต่ถ้าใช้ร่วมกับแสง

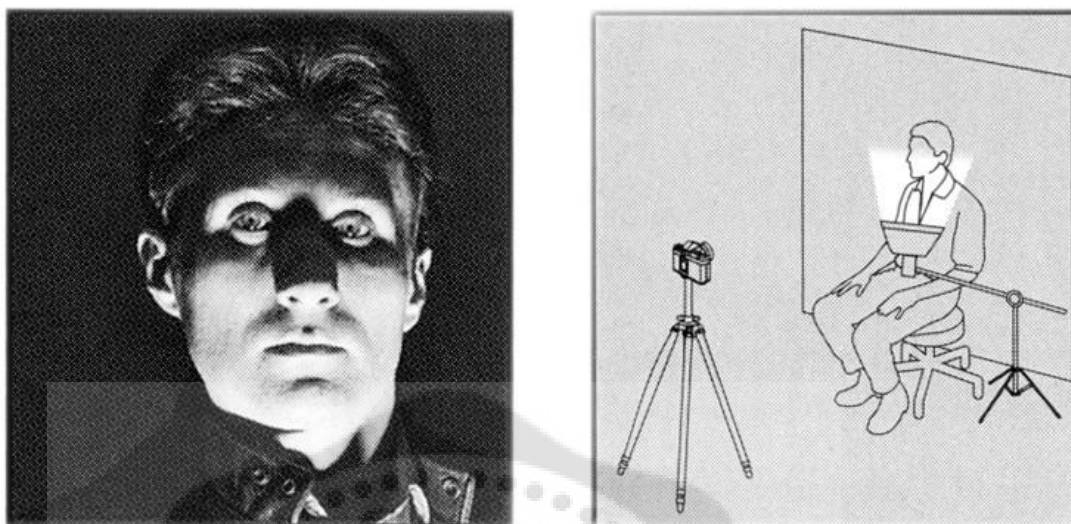
จากทิศทางอื่นจะทำให้มีมิติมากยิ่งขึ้น

รูปที่ 2.19 ทิศทางแสงจากด้านหลัง

(จาก <https://celt.li.kmutt.ac.th/wp/index.php/2016/06/30/basic-light/>)

5) ทิศทางแสงจากด้านล่าง แสงที่ส่องมาจากด้านล่างของตัวนักแสดง จะใช้เปิดเงาด้านล่างของตัวนักแสดง หรือใช้ในงานถ่ายฉากของขวัญ ผีหลอก หรือเปิดเงาใต้คาง แม้จะไม่นิยมใช้ แต่ก็สามารถจัดแสงให้ใช้งานได้ตามความเหมาะสม แสงในลักษณะนี้เราจะไม่พบในแสงธรรมชาติ ซึ่งจะช่วยขับเน้น รูปทรง และ บรรยากาศ ไม่เป็นที่นิยมในการจัดไฟบนเวที เพราะให้ความรู้สึกเหนือธรรมชาติ(metta,2559,ย่อหน้าที่9-14)

รูปที่ 2.20 ทิศทางแสงจากด้านล่าง
(จาก <https://celt.li.kmutt.ac.th/wp/index.php/2016/06/30/basic-light/>)

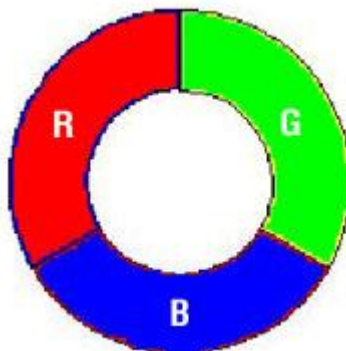
สีของแสงและความรู้สึก

ในการออกแบบแสงจะต้องศึกษาทำความเข้าใจในเรื่องแม่สีของแสง เพื่อนำมาใช้งาน และการเลือกสีแทนความรู้สึก สร้างบรรยากาศ เนื่องว่าเป็นการแสดงออนไลน์อาจทำให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงไม่ชัด การเลือกใช้สีไฟก็ช่วยทำให้เห็นถึงบรรยากาศและเปลี่ยนมู๊ดได้

1) สีของแสง แม่สีของแสง เกิดจากการหักเหของแสงผ่านแท่งแก้วปริซึม มี 3 สี คือ สีแดง สีเหลือง และสีน้ำเงิน อยู่ในรูปของแสงรังสี ซึ่งเป็นพลังงานชนิดเดียวที่มีสีคุณสมบัติของแสงสามารถนำมาใช้ ในการถ่ายภาพ ภาพโทรทัศน์ การจัดแสงสีในการแสดงต่าง ๆ

แม่สีบวกของแสง (Additive Color) หรือแม่สีวิทยาศาสตร์ มี 3 สี คือ

- สีแดง (RED R.)
- สีน้ำเงิน (BLUE B.)
- สีเขียว (GREEN G.)

รูปที่ 2.21 แม่สีบวกของแสง

(จาก <http://www.rmutphysics.com/charud/naturemystery/colour/colour1.htm>)

การผสมของแม่สีบวกของแสง

สีแดง + สีนํ้าเงิน + สีเขียว = สีขาว (WHITE)

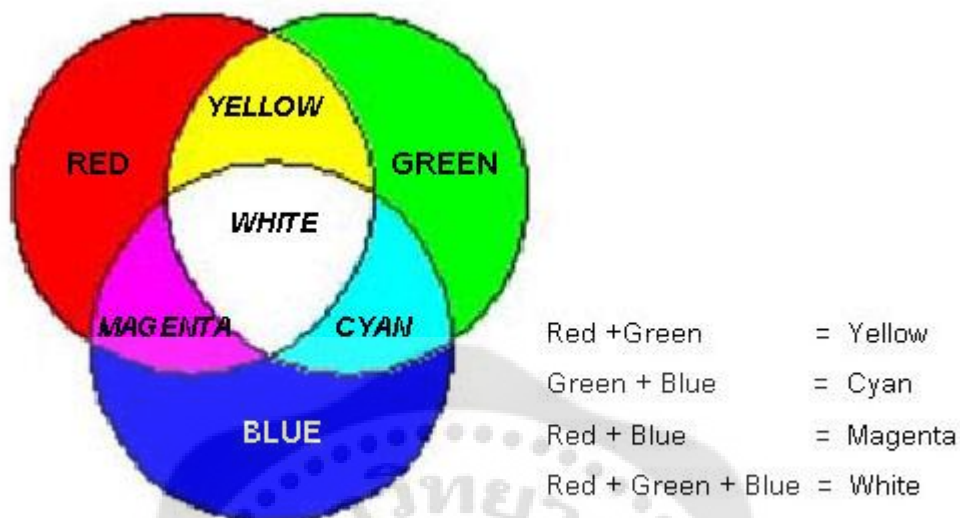
สีแดง + สีเขียว = สีเหลือง (YELLOW Y)

สีเขียว + สีนํ้าเงิน = สีนํ้าเงินแกมเขียว (CYAN)

สีแดง + สีนํ้าเงิน = สีแดงแกมม่วง (MAGENTA)

C)

M)

รูปที่ 2.22 การผสมของแม่สีบวกของแสง

(จาก <http://www.rmutphysics.com/charud/naturemystery/colour/colour1.htm>)

2) สีและความรู้สึก

ในแต่ละสีจะมีความหมายต่าง ๆ

แต่ละสีจะให้ความรู้สึกและอารมณ์ต่างกันไป โดยจะแยกเป็นโทนร้อน โทนเย็น และความหมายดังนี้ (wynnsoft solution,2559,ย่อหน้าที่1)

สีโทนร้อน ให้ความรู้สึกอบอุ่น มีพลัง สนุกสนาน เร่งเร้าอารมณ์

ดึงดูดความสนใจ ตื่นเต้น

สีโทนร้อนจะประกอบไปด้วยสีต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- สีแดง ให้ความรู้สึก เร้าร้อน รุนแรง สะเทือนอารมณ์ ดึงดูด

- สีส้มเหลือง ให้ความรู้สึก ร่าเริงมีชีวิตชีวา

- สีส้ม ให้ความรู้สึก มิตรภาพ ผู้หญิง หวังดี ความจริง บอบบาง

ละเอียดอ่อน โรแมนติก ความรัก

- สีส้มแดง ให้ความรู้สึก ความปรารถนา เรื่องทางเพศ

ความแข็งแกร่ง การครอบครอง

สีโทนเย็น โดยภาพรวมจะให้ความรู้สึก เย็นสบาย ผ่อนคลาย

สงบ ลึกลับ สุภาพ เยือกเย็น

วรรณะเย็นจะประกอบไปด้วยสีต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- สีเขียวเหลือง ให้ความรู้สึก หิงหวง ชี้คลาด คลื่นไส้

- สีเขียว ให้ความรู้สึก เป็นธรรมชาติ ผ่อนคลาย สงบ เรียบง่าย

อุดมสมบูรณ์

- สีน้ำเงิน ให้ความรู้สึก สุขุม เยือกเย็น หนักแน่น

- สีม่วงน้ำเงิน ให้ความรู้สึก ซ่อนเร้น ลึกลับ

- สีฟ้า ให้ความรู้สึก เยือกเย็น มั่นคง มีพลัง สงบ

2.4.2 ประเภทของไฟ

เนื่องจากในสถานการณ์โควิด

ทำให้การแสดงจำเป็นจะต้องเปลี่ยนจากละครเวทีมาสู่ละครที่ถูกจัดแสดงผ่านช่องทางออนไลน์ จึงได้ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับประเภทของไฟเพื่อให้รู้ลักษณะการใช้งานและเลือกใช้อย่างเหมาะสม โดยสามารถจำแนกประเภทไฟจากหลอดไฟไว้ดังนี้

1) หลอดไส้ (Incandescent Lamp)

เป็นหลอดไฟที่มีการใช้งานมานานมาก มีอีกชื่อที่เรียกคือ “หลอดดวงเทียน”

เพราะมีแสงแดง ฤคาลัยแสงเทียน

หลาย ๆ คนน่าจะคุ้นเคยกับหลอดชนิดนี้กันเป็นอย่างดี มีทั้งชนิดแบบแก้ว และผ้า

ไส้หลอดทำมาจากทั้งสแตนให้ความร้อนสูง

หลักการทำงานคือกระแสไฟฟ้าจะผ่านไส้หลอดเปลี่ยนจากพลังงานไฟฟ้าเป็นความร้อน เมื่อไส้หลอดร้อนจะเปล่งแสงออกมา

หลอดไส้ที่มีข้อเสียคือเมื่อมีความร้อนสะสมมากๆ อายุการใช้งานจะยิ่งสั้นลง โดยกินไฟมากเนื่องจากสูญเสียไปกับความร้อนที่เกิดขึ้น

2) หลอดฟลูออเรสเซนต์ (Fluorescent tube)

Fluorescent หรือหลอดเรืองแสง ให้แสงสว่างมากกว่าหลอดไส้ถึง 5 เท่า อายุการใช้งานนานกว่าหลอดไส้ประมาณ 7-8 เท่าตัว โดยตัวหลอดมีไส้โลหะทั้งสแตนด์ติดอยู่ที่ปลายทั้ง 2 ข้าง ของหลอด ผิวภายในฉาบด้วยสารเรืองแสง โดยมีการใส่ไอปรอทไว้เล็กน้อย หลักการทำงานคือเมื่อกระแสไฟฟ้าไหลผ่านปรอทจะคายพลังงานในรูปแบบรังสีอัลตราไวโอเล็ตเมื่อกระทบสารเรืองแสงที่ฉาบไว้หลอดก็จะเปล่งแสงออกมา อายุการใช้งานมีตั้งแต่ 6000 ถึง 20000 ชั่วโมง

3) หลอดฮาโลเจน (Halogen)

พัฒนามาจากหลอดไส้ที่ใช้ก๊าซฮาโลเจนบรรจุภายในทำให้ทนทานกว่าหลอดไส้ปกติให้ค่าความถูกต้องของสีถึง 100 % มักใช้กับพื้นที่ที่ต้องการแสงสว่างเป็นพิเศษ เช่นพื้นที่งานแสดงสินค้า มุมอับของบ้านห้องทำงาน อายุการใช้งาน 1500-3000 ชั่วโมง

4) หลอดเมทัลฮาไลด์ (Metal halide)

เป็นหลอดที่จัดอยู่ในกลุ่มให้ความเข้มแสงสูง หลักการทำงานคือ Arc ไฟฟ้าวิ่งผ่านก๊าซในโคมไฟ หลอด arc ที่มีขนาดเล็กจะผสมกับแรงดันสูงของอาร์กสออนปรอทและความหลากหลายของโลหะผสมกัน ทำให้เกิดสีสันต่างๆ ความร้อนที่เกิดขึ้นจากการแตกตัวของปรอทและไอโลหะที่ผลิตไฟนี้จะทำให้อุณหภูมิและความดันเพิ่มขึ้น หลอดเมทัลฮาไลด์จึงทำงานภายใต้ความดันและอุณหภูมิสูง ส่วนใหญ่จะใช้ส่องสว่างในสนามกีฬา ใช้เป็นไฟสตูดิโอเพื่อเน้นความสวยงาม โดยมีอายุการใช้งานถึง 24000 ชั่วโมง

5) หลอดแสงจันทร์ หรือ หลอดไฟไอบรอต

หลอดประเภทนี้ทำงานด้วยการปล่อยประจุความเข้มข้นสูงหลักการทำงานคือไอซีไฟฟ้าแรงสูงกระโดดผ่านไอบรอตที่อยู่ภายในหลอดเพื่อให้เกิดแสงสว่าง มีอายุการใช้งานประมาณ 24000 ชม มีค่าความถูกต้องของสีค่อนข้างต่ำ ให้แสงสีขาวค่อนข้างเข้ม

แสงจะออกนวลมีปริมาณแสงสว่างต่อวัตต์สูงกว่าหลอดชนิดอื่นๆ แสงส่องสว่างได้ไกลเหมาะกับ โรงงาน โกดังสินค้า สนามกีฬา

6) หลอดคอมแพคต์ฟลูออเรสเซนต์ หรือหลอดตะเกียบ

มีการทำงานคล้ายหลอดฟลูออเรสเซนต์ ที่เรารู้จักกันดีคือ”หลอดตะเกียบ” ซึ่งมีแบบที่บัลลาสต์ในตัว และแบบอยู่ภายนอก มีรูปร่างที่หลากหลาย เช่นแบบเกลียว แบบหลอดแบบหลอดสี่แฉก เป็นต้น โดยจะมีอายุการใช้งานที่มากกว่าหลอดฟลูออเรสเซนต์

7) หลอด LED

โดยหลอดไฟ LED ถือว่าได้รับการพัฒนามาจากเทคโนโลยีใหม่ๆ หลักการทำงานจะต่างจากหลอดทั่วไป โดยแสงสว่างเกิดขึ้นจากการเคลื่อนของอิเล็กตรอนภายในสารกึ่งตัวนำหลอด LED ลดจุดด้อยต่างๆ ของหลอดไฟที่ผ่านมา เช่น เรื่องความร้อนเนื่องจากการไม่มีการเผาไส้หลอด มีอายุการใช้งานที่นาน 50000 ชั่วโมง ใช้ Watt น้อยแต่ให้แสงสว่างมากกว่า ถนอมสายตา เนื่องจากมีการกระปริบของหลอดน้อยมาก ไม่มีสาร UV ทั้งยังเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเนื่องจากการไม่มีการใช้สารปรอท(นกอ้อยในโคมไฟ, 2562, ย่อหน้าที่ 4)

2.5 ข้อมูลสัมพันธ์ด้านการออกแบบเครื่องแต่งกาย

เครื่องแต่งกายที่มีความหลากหลายของแพทเทิร์น หลากหลายแนวสไตล์ หลากหลายสีสันทัน

เปรียบเสมือนเรื่องราวที่ผ่านเข้ามาในชีวิตประจำวันที่พบเจอมีหลากหลายประสบการณ์ ผู้ศึกษาจึงเห็นได้ว่า นักแสดงในหนึ่งคนนั้นที่ถูกเราสร้างสรรค์ด้วยการ แต่งแต้ม เพิ่มเติม และเติมเต็ม ล้วนมีความต่างและหลากหลาย

เราจึงเห็นความหลากหลายนี้นำมาต่อยอดผ่านเครื่องแต่งกาย ใช้เป็นแนวคิด เพื่อผู้ศึกษาเองใช้เป็นแนวทางการทำงานในครั้งนี้

2.5.1 ความหมาย และ หน้าที่ของเครื่องแต่งกายเพื่อการแสดง

การออกแบบเครื่องแต่งกายเป็นการแสดงแบบตัวอย่างของเครื่องแต่งกายเพื่อใช้ในการแสดงซึ่ง แบบตัวอย่างของเครื่องแต่งกายจะแตกต่างกันไปตามแนวคิดและความคิดสร้างสรรค์ของนักออกแบบ และเครื่องแต่งกายเพื่อการแสดงนั้น ถือเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่ง ในการสร้างสรรค์ผลงานละครเวที

เพราะเครื่องแต่งกายนับเป็นส่วนหนึ่งของนักแสดงหรือตัวละครทุกตัว เมื่อพวกเขาขึ้นเวทีเพื่อทำการแสดง

สิ่งที่พวกเขาสวมใส่จะสามารถบ่งบอกได้ว่าตัวละครตัวนั้นมีลักษณะอย่างไร เช่น

- 1) บ่งบอกวัฒนธรรม ความเชื่อ
- 2) บ่งบอกสถานภาพทางสังคมบุคลิกภาพและรสนิยมส่วนตัว
- 3) บุคลิกลักษณะนิสัย
- 4) อายุ
- 5) อาชีพ
- 6) มีพัฒนาการของตัวละคร

หน้าที่ของเครื่องแต่งกายเพื่อการแสดง

- 1) นำเสนอยุคสมัยของละครหรือเรื่องราวที่เกิดขึ้นในการแสดง เครื่องแต่งกาย นำเสนอภาพรวมของความนิยมของผู้คนในแต่ละสมัย เครื่องแต่งกายในแต่ละยุคสมัยก็ต่างมีเอกลักษณ์เฉพาะของตน ซึ่งสามารถบ่งบอกวิถีชีวิตและค่านิยม ของผู้คนในสมัยนั้นๆ เครื่องแต่งกายที่ตัวละครสวมใส่จึงสามารถแสดงเวลาที่ สถานการณ์ในละครนั้นเกิดขึ้นว่าเป็นช่วงเวลาใด

- 2) นำเสนอสถานที่ของละคร เครื่องแต่งกายแต่ละประเภทมีหน้าที่ต่างกัน เช่น เสื้อโค้ท เป็นเสื้อที่ใช้สวมใส่เมื่อต้องการออกนอกบ้านในฤดูหนาว หรือวันที่ มีอากาศหนาว โดยเป็นเครื่องแต่งกายที่จำเป็นในประเทศที่มีอากาศหนาว อย่างทวีปยุโรป ดังนั้นเมื่อตัวละครสวมใส่เครื่องแต่งกายประเภทใดคนดูก็จะสามารถเข้าใจได้ว่ามีลักษณะอากาศเป็นอย่างไร และน่าจะตั้งอยู่ภูมิภาคใด
- 3) นำเสนอบุคลิกลักษณะของตัวละคร เครื่องแต่งกายสามารถแสดงถึงบุคลิก ลักษณะนิสัยและระสนิยมของผู้สวมใส่
- 4) นำเสนอสถานภาพของตัวละคร รูปแบบ ลักษณะและรายละเอียดการตัดเย็บ ของเครื่องแต่งกายแสดงนำเสนอสถานภาพของตัวละคร ว่าตัวละครนั้นมี สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจเป็นอย่างไร เช่น ลักษณะการแต่งกายของ ชนชั้นสูง ชนชั้นกลาง และชนชั้นแรงงานในอดีตต่างมีรูปแบบที่แตกต่างกัน อย่างชัดเจน แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นความแตกต่างนี้ก็เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยและ ปัจจัยต่าง ๆ เช่น สถานการณ์ทางการเมือง ศาสนา สังคมและเศรษฐกิจ

2.5.2 ความหมาย และ หน้าที่ของนักร้องแบบเครื่องแต่งกาย

1) ความหมายของนักร้องแบบเครื่องแต่งกาย

นักร้องแบบเครื่องแต่งกายเพื่อการแสดง

จำเป็นจะต้องเป็นบุคคลที่ใฝ่หาความรู้และทำความเข้าใจกับสิ่งต่างๆอยู่เสมอ

เพราะก่อนที่นักร้องแบบเครื่องแต่งกายเพื่อการแสดงจะทำงานได้นั้น

จะต้องมีความรู้ความเข้าใจโดยพื้นฐานในเรื่องของประวัติศาสตร์ การจัดสร้างเครื่องแต่งกาย

ลักษณะของผ้าและมุมมองทางด้านศิลปะ

อีกทั้งยังรวมไปถึงความสามารถในการสื่อสารกับผู้ร่วมงาน เพื่อให้ง่ายต่อการทำงานเป็นทีม และยังทำให้ผลงานเป็นไปในทิศทางเดียวกันและเอื้อประโยชน์ต่อการแสดงนั้นๆยิ่งขึ้น

2) หน้าที่ของนักออกแบบเครื่องแต่งกาย

นักออกแบบเครื่องแต่งกาย คือ

บุคคลที่ต้องการสื่อสารและถ่ายทอดแนวทางการคิดของตนเองให้ผู้อื่นรับรู้

โดยผ่านทางเครื่องแต่งกายในรูปแบบต่างๆ เช่น

- อ่านทำความเข้าใจบทที่ได้รับอย่างลึกซึ้งและวิเคราะห์ถึงแก่นสารที่บ่งชี้ถึงความต้องการสื่อสารออกมาและจึงนำไปค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อสร้างความหมายต่างๆให้กับเครื่องแต่งกายของทุกตัวละคร ซึ่งต้องสามารถถ่ายทอดให้กับผู้ชมได้รับรู้ถึงบุคลิกลักษณะนิสัย รสนิยม สถานภาพทางสังคม และความเป็นตัวละครนั้นให้มากที่สุด
- ออกแบบผลงานโดยคำนึงถึงความเป็นจริงที่บ่งชี้ให้มา และเคารพทุกความคิดเห็น แนวทางการคิด ของผู้กำกับ และผู้ออกแบบศิลป์ในด้านอื่นๆ

2.5.3 แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการออกแบบเครื่องแต่งกาย

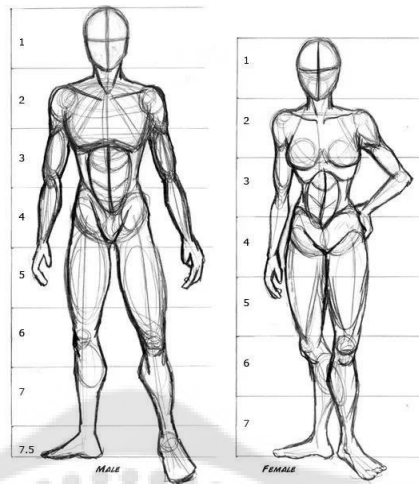
2.5.3.1 องค์ประกอบศิลป์ในเครื่องแต่งกาย

เครื่องแต่งกายนอกจาก จะเป็นการบอกเล่าขนาด รูปร่าง เพศ วัย และบุคลิกของการแสดง โดยมียุคประกอบสำคัญดังนี้

1. ขนาดและสัดส่วน (Size and Proportion)

ขนาดและสัดส่วนมีความสัมพันธ์กัน ขนาดเกี่ยวข้องกับสัดส่วน หากร่างกายมีขนาดใหญ่ สัดส่วนจะขยายใหญ่ ดังนั้นในการแต่งกาย หรือการออกแบบเสื้อผ้าจะแก้ไขข้อบกพร่องของร่างกายของผู้สวมใส่

HUMAN PROPORTION GUIDE
BY ALENALANE

รูปที่ 2.23 ขนาดและสัดส่วน (Size and Proportion)

(จาก <https://pin.it/czpGMtO>)

2. ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนในการแต่งกาย ได้แก่ ความกลมกลืนของสีเสื้อผ้าและการตกแต่ง การใช้สีตกแต่ง ควรมีความกลมกลืนกับบุคลิก อายุ เพศ และวัย

รูปที่ 2.24 ความกลมกลืน (Harmony)

(จาก <https://pin.it/ai3GdUI>)

3. การตัดกัน (Contrast)

การตัดกันในการแต่งกาย ทำได้หลายวิธี ทั้งในด้านการตัดกันด้วยขนาดลดหลาดย
แบบแพทเทิร์น หรือสี การตัดกันเพื่อจะสร้างจุดเด่น ดังนั้นในการตัดกัน
จึงควรคำนึงถึงผู้สวมใส่ว่ามีบุคลิกภาพที่เหมาะสม-อย่างไร
ในการตัดกันควรพิจารณาถึงปริมาณของการตัดกันให้พอดี

รูปที่ 2.25 การตัดกัน (contrast)

(จาก <https://www.glamthailand.com/content/14274/rag-amp-bone-นำเสนอ-contrast-amp-perspectives-การผสมผสานของแฟชั่น-ดนตรี-และเทคโนโลยี>)

4. เอกภาพ (Unity)

เอกภาพของการแต่งกายคล้ายกับความกลมกลืน
ซึ่งเน้นในด้านความสัมพันธ์และความสอดคล้องในการแต่งกายควรมีความสอดคล้องในด้านแ
บบ สี หรือการตกแต่ง ให้ผสมกลมกลืนเป็นกลุ่มเดียวกัน
หรือในลักษณะเดียวกันเพื่อดูเรียบร้อยสวยงาม

รูปที่ 2.26 เอกภาพ (Unity)

(จาก <https://pin.it/4EnDSIC>)

5. การซ้ำ (Repetition)

การซ้ำในการแต่งกายการเรียงกระดุมของเสื้อผ้าก็คือการซ้ำ การซ้ำทำในลักษณะของการตกแต่ง เช่น การติดลูกไม้รอบคอเสื้อ หรือชายกระโปรง หรือการตกแต่งด้วยลวดลายของผ้า และสีของการตกแต่ง เหตุที่ต้องทำซ้ำก็เพื่อดึงดูดความสนใจ หรือเบี่ยงเบนความสนใจของส่วนบกพร่องต่าง ๆ ของร่างกาย

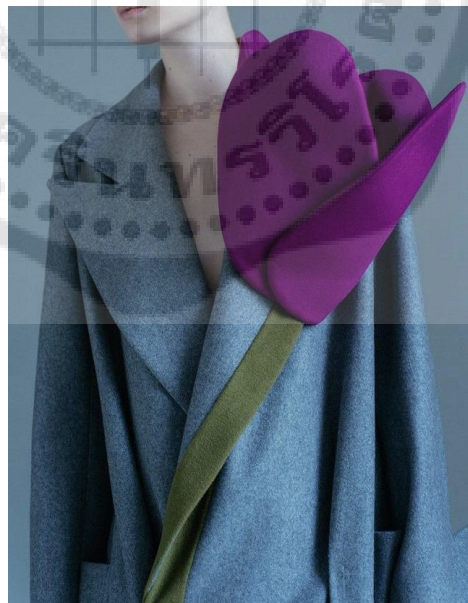
รูปที่ 2.27 การซ้ำ (Repetition)

(จาก <https://www.sanook.com/campus/1369267/>)

6. จังหวะ (Rhythm)

ในการแต่งกาย

จังหวะเปรียบเสมือนช่วงระยะเวลาของการนำสายตาที่เชื่อมโยงหรือต่อเนื่องกัน หรือการประสานต่อเนื่องกันของสายตาวงมีจังหวะของส่วนประกอบเครื่องแต่ง กาย เช่น ปกเสื้อ เข็มขัด กระโปรงหรือรองเท้า การออกแบบเสื้อผ้าอย่างมีจังหวะก็เพื่อสานองค์ประกอบย่อยเข้าเป็น องค์ประกอบใหญ่ เพื่อสร้างจุดเด่นที่ชัดเจน การเชื่อมโยงสายตาวงมีจังหวะสามารถทำได้โดยการซ้ำของวัสดุที่คล้ายกัน หรือต่างกัน โดยทำเป็นจังหวะที่เหมือนกันหรือต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการสร้างจุดสนใจนั้นๆ

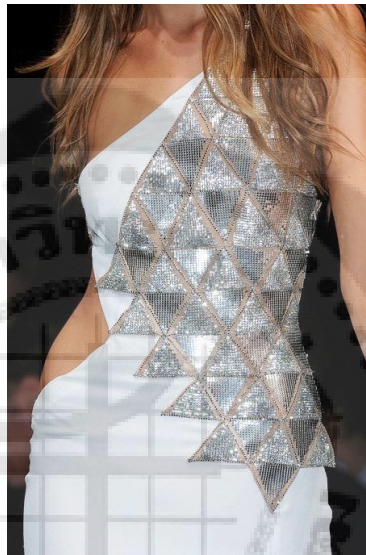

รูปที่ 2.28 จังหวะ (Rhythm)

(จาก <https://pin.it/7DcXI3X>)

7. การเน้น (Emphasis)

เมื่อจังหวะสร้างจุดเด่น จุดเด่นนั้นจะทำให้เกิดการเน้น
ในการเน้นของการแต่งกายเป็นการอำพรางข้อบกพร่อง โดยเบี่ยงเบนความสนใจไปยังส่วนอื่น
หรือในขณะเดียวกันการเน้นอาจเรียกร่องหรือสร้างจุดสนใจให้กับการออกแบบนั้น ๆ
ในการเน้นอาจเน้นด้วยเครื่องประดับ ลวดลาย หรือสีสันทึกลวดลายผ้า

รูปที่ 2.29 การเน้น (Emphasis)

(จาก <https://pin.it/7EfFCoT>)

8. ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลในการแต่งกายทำได้หลายวิธี
ในการสร้างความสมดุลของการแต่งกายจะจัดแบ่งเป็นด้านบน และด้านล่าง เช่น
เสื้อและกระโปรง หรือเสื้อกับกางเกง การทำให้สมดุล
อาจใช้ลวดลายหรือน้ำหนักของสีเสื้อผ้าช่วยในการแบ่งน้ำหนักได้

รูปที่ 2.30 ความสมดุล (Balance)

(จาก <https://pin.it/4gsK8HD>)

2.6 ข้อมูลสัมพันธ์ด้านการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดีย

2.6.1 ความรู้เบื้องต้นทางด้านเทคนิคของสื่อวีดิทัศน์ และภาพไฟล์ดิจิทัล

เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ที่เกิดขึ้น

ทำให้การแสดงจำเป็นจะต้องเปลี่ยนจากละครเวทีมาสู่ละครที่ถูกจัดแสดงผ่านช่องทางออนไลน์ จึงทำให้ผู้ศึกษาจำเป็นจะต้องศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียเพื่อนำมาปรับใช้ให้การแสดงนั้นสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2.6.1.1 คุณลักษณะ ระบบสี

และการเลือกใช้สำหรับการออกแบบสื่อแต่ละประเภท

ก่อนจะเริ่มออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียจำเป็นต้องศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับสีและคุณภาพของไฟล์ที่แสดงผ่านหน้าจอรวมถึงการเลือกใช้ในงานประเภทต่างๆ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตามความต้องการมากที่สุด

คุณลักษณะของสี

สีถือเป็นองค์ประกอบสำคัญในการออกแบบและสร้างงานศิลปะ เนื่องจากสีสามารถส่งผลกระทบต่ออารมณ์และความรู้สึกของผู้ชม รวมถึงถ่ายทอดความรู้สึกของผู้สร้างได้ ดังนั้นก่อนการเริ่มออกแบบจำเป็นต้องทำความเข้าใจธรรมชาติของสีเพื่อให้งานออกมาสมบูรณ์มากที่สุด โดยคุณลักษณะของสีสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประการ ดังนี้

- 1) สีแท้ (Hue) หมายถึง สีที่ยังไม่ถูกสีอื่นเข้าผสมให้เข้มขึ้นหรือจางลง เช่น สีแดง สีเหลือง และสีน้ำเงิน เป็นต้น
- 2) น้ำหนักของสี (Value) หมายถึง ค่าความอ่อนและความแก่หรือความสว่างและความมืดของสี โดยแบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ
 - 2.1) สีอ่อนหรือสีจาง (Tint) ใช้เรียกสีแท้ที่ถูกผสมด้วยสีขาว เช่น สีเทาและสีชมพู เป็นต้น
 - 2.2) สีแก่ (Shade) ใช้เรียกสีแท้ที่ถูกผสมด้วยสีดำ เช่น สีน้ำตาล เป็นต้น
- 3) ความเข้มหรือความจืดของสี (Intensity) คือ ค่าความเข้ม หรือ ความเด่นของสี หากสีนั้นอยู่ท่ามกลางสีที่มีน้ำหนักต่างค่ากันจะเห็นสภาพสีแท้สดใสมากขึ้น เช่น วงกลมสีแดง บนพื้นสีน้ำเงินอมเทา เป็นต้น

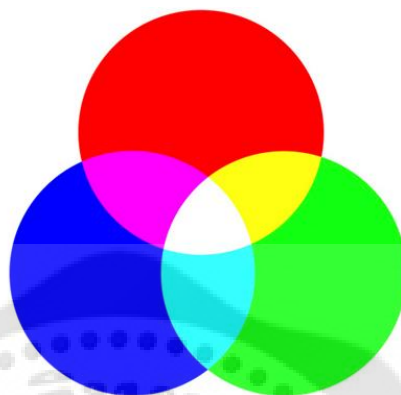
ระบบสี

โดยทั่วไปสีในธรรมชาติและสีที่สร้างขึ้นจะมีรูปแบบการมองเห็นของสีที่แตกต่างกัน ซึ่งรูปแบบการมองเห็นสีที่ใช้ในงานด้านการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียทั่วไปนั้นมีอยู่ด้วยกัน 4 ระบบ คือ

1) ระบบสี RGB

เป็นระบบสีที่ประกอบด้วยแม่สี 3 สีคือ สีแดง (Red), สีเขียว (Green) และสีน้ำเงิน (Blue) ในสัดส่วนความเข้มขั้นที่แตกต่างกัน เมื่อนำมาผสมกันทำให้เกิดสีต่างๆ

บนจอคอมพิวเตอร์ได้มากถึง 16.7 ล้านสี ซึ่งใกล้เคียงกับสีที่ตาเรามองเห็นได้โดยปกติ และจุดที่สีทั้งสามสีรวมกันจะกลายเป็นสีขาว นิยมเรียกการผสมสีแบบนี้ว่า การผสมสีแบบบวก (Additive) ซึ่งเป็นการนำเอาแม่สี 2 สีมาผสมกันเพื่อให้เกิดสีใหม่หรือการผสมสีขั้นที่ 1

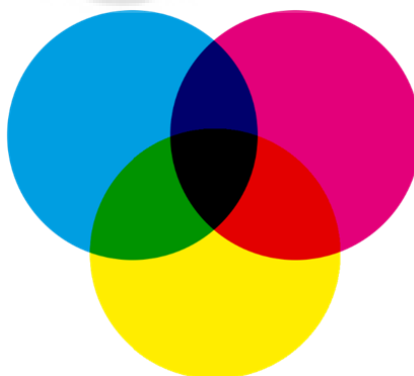

รูปที่ 2.31 ระบบสี RGB

(จาก <https://kineticadvertising.co.uk/2016/04/battle-of-the-printing-techniques/>)

2) ระบบสี CMYK

เป็นระบบสีที่ใช้กับเครื่องพิมพ์ ซึ่งประกอบด้วยสีพื้นฐาน คือ สีฟ้า (Cyan), สีม่วงแดง (Magenta), และสีเหลือง (Yellow) เมื่อนำสีทั้ง 3 สีมาผสมกันจะเกิดเป็น สีดำ (Black) แต่จะไม่ดำสนิทเนื่องจากหมึกพิมพ์มีความไม่บริสุทธิ์ โดยเรียกการผสมสีทั้ง 3 สีข้างต้นว่า การผสมสีแบบลบ (Subtractive Color) หลักการเกิดสีของระบบนี้คือ หมึกสีหนึ่งจะดูดกลืนสีจากสีหนึ่งแล้วสะท้อนกลับออกมาเป็นสีต่างๆ เช่น สีฟ้าดูดกลืนสีม่วงแล้วสะท้อนออกมาเป็นสีน้ำเงิน

รูปที่ 2.32 ระบบสี CMYK

(จาก https://commons.wikimedia.org/wiki/File:CMYK-color_model.png)

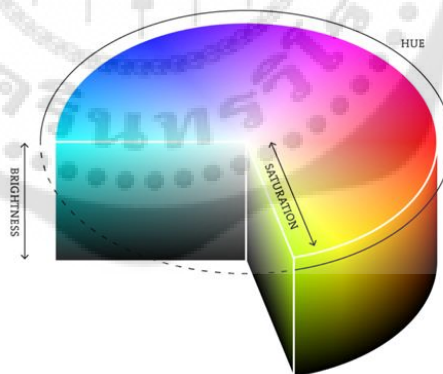
3) ระบบสี HSB

เป็นระบบสีพื้นฐานในการมองเห็นสีด้วยสายตาของมนุษย์ ประกอบด้วยลักษณะของสี 3 ลักษณะ ได้แก่

เฉดสี (Hue) คือ สีต่างๆ ที่สะท้อนออกมาจากวัตถุเข้ามายังตาของเรา ทำให้เราสามารถมองเห็นวัตถุเป็นสีต่างๆได้ ซึ่งแต่ละสีจะแตกต่างกันตามความยาวของคลื่นแสงที่มากกระทบวัตถุและสะท้อนกลับที่ตาของเรา

ความสดหรือความอิ่มตัวของสี (Saturation) ค่าความสดของสีจะเริ่มที่ 0 ถึง 100 โดยค่าสีที่ 0 สีจะมีความสดน้อย แต่ถ้ากำหนดที่ 100 สีจะมีความสดมาก ถ้าถูกวัดโดยตำแหน่งบนวงล้อสี ค่าความสดของสีจะเพิ่มขึ้นจากจุดกึ่งกลางไปจนถึงเส้นขอบวงล้อ โดยค่าที่เส้นขอบจะมีสีที่ชัดเจนและอิ่มตัวที่สุด

ระดับความสว่างและความมืดของสี (Brightness) ค่าความสว่างของสีจะเริ่มที่ 0 ถึง 100 ถ้ากำหนดที่ 0 ความสว่างจะน้อยซึ่งจะเป็นสีดำ แต่ถ้ากำหนดที่ 100 สีจะมีความสว่างมากที่สุด

รูปที่ 2.33 ระบบสี HSB

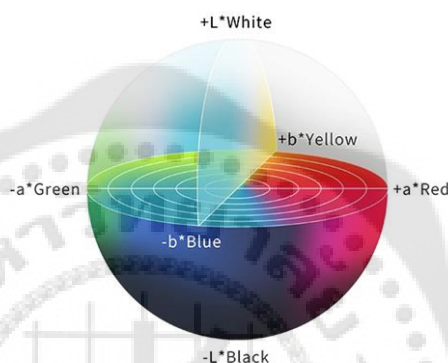
(จาก <https://papermore.co/2019/07/29/brightness-hue-and-saturation>)

4) ระบบสี CIE LAB

เป็นระบบที่ Commission International de l' Eclairage (CIE) ได้พัฒนาระบบของการวัดสีที่ไม่ขึ้นกับการมองเห็นของแต่ละบุคคล

เป็นระบบที่วัดสีออกมาเป็นตัวเลข และเป็นระบบที่สามารถนำไปคำนวณได้
ส่วนประกอบของโหมดสีนี้ ได้แก่

- L หรือ Luminance เป็นการกำหนดความสว่างซึ่งมีค่าตั้งแต่ 0 ถึง 100
ถ้ากำหนดที่ 0 จะกลายเป็นสีดำ แต่ถ้ากำหนดที่ 100 จะกลายเป็นสีขาว
- A เป็นค่าของสีที่ไล่จากสีเขียวไปสีแดง และ
- B เป็นค่าของสีที่ไล่จากสีน้ำเงินไปสีเหลือง

รูปที่ 2.34 ระบบสี CIE LAB

(จาก <https://www.linshangtech.com/tech/lab-color-model-color-meter-tech1432.html>)

การเลือกใช้ระบบสีสำหรับการออกแบบสื่อแต่ละประเภท

ในการเลือกใช้ระบบสีในการออกแบบสื่อ

จำเป็นจะต้องคำนึงชนิดหรือประเภทของสื่อที่ต้องการจะทำ

เนื่องจากหากเลือกใช้ระบบสีไม่ตรงกับประเภทของสื่อจะทำให้ผลลัพธ์ไม่ตรงตามที่ต้องการได้

โดยทั่วไประบบสีที่นิยมใช้กับการออกแบบสื่อมีอยู่ 2 ประเภท ได้แก่ ระบบสี RGB และ

CMYK ระบบสี RGB มีขอบเขตของสีค่อนข้างใหญ่และใกล้เคียงกับสีที่ตาเรามองเห็นปกติ

มักจะถูกใช้สำหรับการออกแบบสื่อดิจิทัลบนจอทีวีและจอคอมพิวเตอร์

ซึ่งสร้างจากการให้กำเนิดแสงสีแดง สีเขียว และสีน้ำเงิน ทำให้สีดูสว่างกว่าความเป็นจริง

ระบบสี CMYK จะตัดค่าสีที่ตาเรามองไม่เห็น

หรือไม่สามารถแยกแยะออกถึงความใกล้เคียงกันมากเกินไปได้ จึงเหมาะกับงานสิ่งพิมพ์ทุกชนิด

เช่น โปสเตอร์ สติกเกอร์ ป้ายไว้นิลต่าง ๆ เป็นต้น

ดังนั้นหากต้องการสีที่แสดงผลทางหน้าจอก็จะเลือกใช้ระบบสี RGB เท่านั้น

แต่เมื่อสั่งพิมพ์ไฟล์งานที่ตั้งค่าระบบสีเป็น RGB และสั่งพิมพ์ด้วยระบบสี CMYK

สีที่ได้จะเพี้ยนไปจากต้นฉบับ หากต้องการที่ออกแบบงานพิมพ์
 ที่ต้องควบคุมคุณภาพของสีควรใช้เป็นระบบสี CMYK จะปลอดภัยที่สุด
 และผู้ที่ใช้ควรจะทำ ความเข้าใจของงาน
 เพื่อให้งานที่ออกมาจะได้ค่าสีที่ตรงกับความต้องการมากที่สุด

2.6.1.2 ความละเอียดและประเภทของไฟล์

ความละเอียดและประเภทของไฟล์เป็นอีกส่วนสำคัญที่จำเป็นจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจก่อนเริ่มออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดีย
 เนื่องจากการเลือกความละเอียดและประเภทของไฟล์ให้ตรงกับประเภทสื่อที่ใช้งานจะช่วยให้สามารถแสดงผลงานไปสู่ผู้ชมได้ชัดเจนและละเอียดครบถ้วน

ความละเอียดของไฟล์และรูปภาพ

งานสื่อสิ่งพิมพ์ส่วนใหญ่แล้วเป็นงานที่ดูในระยะใกล้
 และเป็นงานที่ผ่านระบบการพิมพ์คุณภาพสูง
 ดังนั้นจึงมีความละเอียดของภาพสูงกว่างานที่นำเสนอบนจอภาพ
 สื่อสิ่งพิมพ์คุณภาพสูงส่วนใหญ่พิมพ์ด้วยความละเอียด 300 DPI (Dot Per Inch)
 แต่สิ่งพิมพ์บางประเภทอาจมีความละเอียดที่แตกต่างออกไป
 ส่วนความละเอียดของจอภาพทั่วไปนั้นจะเป็น 72 PPI (Pixels Per Inch)
 ดังนั้นการทำงานเพื่อแสดงผลบนจอภาพควรใช้ค่าความชัดเจน 72 PPI ขึ้นไป

ประเภทของไฟล์ที่นิยมใช้ในการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดีย

ประเภทของไฟล์มีไว้เพื่อจำแนกหน้าที่และรูปแบบของไฟล์ เพื่อให้ทราบได้ว่าไฟล์นั้นๆ
 มีหน้าที่อะไร ใช้ทำอะไร โดย อ.สุริยะ ฉายะเจริญ (2552, น. 2-5)
 ได้จำแนกประเภทไฟล์ที่นิยมใช้ในการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียมี 2 ประเภท ดังนี้

1) ไฟล์ประเภท Raster Based หรือ Bitmap

ซึ่งเกิดจากการนำเอาจุดสีเล็กๆ หลายจุดมารวมกันเพื่อให้เกิดภาพ
 มีรูปแบบและวัตถุประสงค์ในการใช้งานแตกต่างกันไป โดยไฟล์ประเภท Raster
 Based สามารถแบ่งออกได้เป็นอีกหลายชนิด เช่น ไฟล์ GIF (Graphic
 Interchange File) เหมาะกับการเก็บไฟล์รูปภาพขนาดเล็ก และมีจำนวนของสีน้อย
 มีขนาดไฟล์เล็กเพราะสร้างขึ้นมาเพื่อใช้ในระบบเครือข่าย ไฟล์ JPG (Joint
 Photographic Experts Group)

เป็นไฟล์ที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อบีบอัดข้อมูลภาพเพื่อให้มีขนาดกระทัดรัดเพื่อนำใช้งาน
 ในระบบอินเทอร์เน็ต ไฟล์ PSD (Photoshop Document)
 เป็นไฟล์ของโปรแกรมตัดต่อยอดนิยมอย่าง Adobe Photoshop
 เพื่อการแก้ไขตกแต่งรูปภาพ และไฟล์ PNG (Portable Network Graphics)
 เป็นไฟล์ชนิดล่าสุดที่นำมาใช้แสดงผลภาพบนเว็บเพจ

2) ไฟล์ประเภท Vector Based

ไฟล์ที่เกิดจากการคำนวณทางคณิตศาสตร์เพื่อให้เกิดภาพ
 หรือสามารถเรียกไฟล์ชนิดนี้ได้อีกอย่างหนึ่งว่าไฟล์ประเภท Postscript
 ไฟล์ชนิดนี้บางประเภทก็ยังสามารถเก็บภาพ Bitmap เอาไว้ได้อีกด้วย
 ส่วนใหญ่แล้วไฟล์ประเภท Vector
 จะถูกแบ่งแยกโดยโปรแกรมประยุกต์ที่ใช้ในการแก้ไขไฟล์นั้นๆ เช่น ไฟล์ AI
 (Adobe Illustrator) เป็นไฟล์ของ Adobe Illustrator จึงควรแก้ไขไฟล์ AI
 บนโปรแกรม Illustrator เท่านั้น

2.6.2 แนวคิดและทฤษฎีการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียเบื้องต้น

ในการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียจำเป็นจะต้องเรียนรู้และทำความเข้าใจแนวคิดและทฤษฎี
 เบื้องต้นก่อนการเริ่มต้นออกแบบ
 เพื่อนำแนวคิดและทฤษฎีต่างๆไปปรับใช้ในการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียได้อย่างเหมาะสม

2.6.2.1

หลักการดำเนินงานและการวางแผนขั้นตอนของการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดีย

ก่อนที่จะการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียประเภทใดก็ตาม
 ควรคำนึงถึงและวางแผนการดำเนินงานให้ชัดเจน เพื่อให้ตรงกับเป้าหมายที่ต้องการจะนำเสนอ
 และให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีตลอดกระบวนการ
 โดยสามารถกำหนดหลักการดำเนินงานและวางแผนขั้นตอนของการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียได้
 ดังนี้

1) วัตถุประสงค์

ผู้ออกแบบต้องรู้ว่าจะบอกเล่าเรื่องราวอะไรแก่ผู้ชมบ้าง
 ผู้ออกแบบต้องรู้วิธีการนำเสนอที่ดีและเหมาะสมกับเรื่องราวเหล่านั้นว่ามีเป้าหมาย

ของการออกแบบเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ใด เช่น เพื่อแนะนำ เผยแพร่
เพื่อให้ความรู้ หรือความบันเทิง เป็นต้น

2) กลุ่มเป้าหมาย

ผู้ออกแบบจะต้องศึกษากลุ่มเป้าหมายว่าเป็นเพศใด มีช่วงอายุเท่าใด
นิสิตนักศึกษาหรือเฉพาะกลุ่มสนใจ
สิ่งที่ต้องการนำเสนอั้นมีระดับความยากหรือง่ายเพียงใด ความเป็นสากลหรือไม่
ซึ่งผู้ออกแบบจำเป็นต้องรู้และเข้าใจเพื่อวางแผน ดำเนินการกับเรื่องราว
การออกแบบ และการนำเสนอให้ตรงจุดกับกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการได้ถูกต้อง

3) สิ่งที่ต้องการนำเสนอ

หากมีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายไว้ล่วงหน้าและชัดเจนแล้ว
จะทำให้ผู้ออกแบบมีความสะดวกในการที่จะบอกหรือสื่อความหมายได้ง่ายขึ้น เช่น
การเลือกใช้สัญลักษณ์ เครื่องหมาย และภาพประกอบต่าง ๆ
ได้ตรงตามระดับความสามารถในการรับรู้ของผู้ชม
จะช่วยให้เกิดความเข้าใจในความหมายของเรื่องราวนั้นๆ และสามารถจดจำได้ในเว
ลาอันรวดเร็ว

4) ประเภทสื่อที่ใช้ในการนำเสนอ

ผู้ออกแบบต้องมีความรู้เกี่ยวกับประเภทของสื่อ ศักยภาพของสื่อชนิดต่าง ๆ
และคำนึงถึงการเลือกใช้สื่อในการนำเสนอข่าวสารเป็นรูปแบบใด
จึงจะได้ผลดีมีความเหมาะสมกับข่าวสาร
และผู้ออกแบบควรจะใช้วิธีการจัดการกับข่าวสารนั้น อย่างไร
จึงจะสามารถโน้มน้าวจิตใจและสื่อความหมายต่อผู้ชมได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด
เช่น โปสเตอร์ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ เป็นต้น (หลักการออกแบบกราฟฟิก, 2552,
ย่อหน้าที่ 3)

2.6.2.2 องค์ประกอบพื้นฐานของสื่อดิจิทัลมีเดีย

ในการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียจำเป็นจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับแต่ละองค์
ประกอบ เพื่อจะสามารถใช้แต่ละองค์ประกอบและสื่อสารกับผู้ชมได้อย่างมีประสิทธิภาพ
โดยองค์ประกอบพื้นฐานของสื่อดิจิทัลมีเดียประกอบไปด้วยพื้นฐาน 5 ชนิดได้แก่

1) ข้อความ (Text)

ข้อความเป็นส่วนที่เกี่ยวกับเนื้อหาของสื่อดิจิทัลมีเดีย
ใช้แสดงรายละเอียดหรือเนื้อหาของเรื่องที่น่าสนใจ
ถือว่าเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของสื่อดิจิทัลมีเดียที่นำเสนอผ่านจอภาพของเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยสามารถเลือกรูปแบบและสีของตัวอักษรได้ตามความต้องการ

2) ภาพนิ่ง (Image)

ภาพนิ่งจะให้ผลในเชิงการเรียนรู้หรือรับรู้ด้วยการมองเห็นได้ดี
นอกจากนี้ยังสามารถถ่ายทอดความหมายได้ลึกซึ้งมากกว่าข้อความหรือตัวอักษร
ซึ่งข้อความหรือตัวอักษรจะมีข้อจำกัดทางด้านความแตกต่างของแต่ละภาษา

3) ภาพเคลื่อนไหว (Animation)

ภาพกราฟิกที่มีการเคลื่อนไหวเพื่อแสดงขั้นตอนหรือปรากฏการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ภาพเคลื่อนไหวจะช่วยดึงดูดความสนใจได้ดี
แต่จะมีปัญหาที่ขนาดของไฟล์และการผลิตภาพเคลื่อนไหวจะต้องใช้โปรแกรมที่มีคุณสมบัติเฉพาะทาง

4) วิดีโอ (Video)

วิดีโอเป็นองค์ประกอบของสื่อดิจิทัลมีเดียที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก
เนื่องจากวิดีโอสามารถนำเสนอข้อความหรือรูปภาพประกอบกับเสียงได้สมบูรณ์มากกว่าองค์ประกอบชนิดอื่นๆ
สิ่งที่ควรคำนึงถึงคือขนาดของไฟล์ที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพและประสิทธิภาพของวิดีโอได้

5) เสียง (Sound)

เสียงจะถูกจัดเก็บอยู่ในรูปของสัญญาณดิจิทัลซึ่งสามารถเล่นซ้ำกลับไปกลับมาได้
หากในสื่อดิจิทัลมีเดียมีการใช้เสียงที่เร้าใจและสอดคล้องกับเนื้อหาในการนำเสนอจะช่วยให้สื่อ
นี้เกิดความสมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้น
นอกจากนี้ยังช่วยสร้างความน่าสนใจและน่าติดตามในเรื่องราวต่างๆ ได้เป็นอย่างดี

2.6.2.3 การออกแบบองค์ประกอบศิลป์ในการสร้างสื่อดิจิทัลมีเดีย

การออกแบบองค์ประกอบศิลป์ในการสร้างสื่อดิจิทัลมีเดียจะช่วยให้งานมีความโดดเด่น
สามารถสื่อสารและกำหนดจุดสนใจให้กับผู้ชมมากขึ้น โดยจุฑารัตน์ จอกสูงเนิน (2556,
ย่อหน้าที่ 5) ได้กล่าวว่ามีหลักที่ต้องคำนึงในการออกแบบองค์ประกอบศิลป์อยู่ 4 ประการ ดังนี้

1) รูปแบบและขนาดของตัวอักษร

การสร้างรูปแบบตัวอักษรให้มีรูปแบบแปลกตาและสวยงามจะช่วยดึงดูดความสนใจได้เป็นอย่างดี โดยความชัดเจนและสวยงามจะต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ ขนาดของตัวอักษรก็มีความสำคัญไม่ต่างกัน ขนาดของตัวอักษรทุกตัวบนชิ้นงานต้องมีความพอดี อ่านได้ง่าย สื่อความหมายได้ดี นอกจากนั้นแล้วการจัดวางรูปแบบข้อความที่ดีก็จะช่วยให้การสื่อความหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

2) การกำหนดระยะห่างและพื้นที่ว่าง

การจัดพื้นที่ว่างมีวัตถุประสงค์เพื่อการจัดระเบียบและความชัดเจนของข้อมูล ระยะห่างหรือพื้นที่ว่างจะช่วยพักสายตาในการอ่าน ทำให้ดูสบายตา สร้างจังหวะลีลาขององค์ประกอบภาพให้เหมาะสมและสวยงาม

3) การกำหนดสี

สีมีบทบาทอย่างมากที่ช่วยเน้นความชัดเจน ทำให้สะดุดตา และสวยงาม การกำหนดสีใดๆ ขึ้นอยู่กับประเภทของงานนั้นๆ สิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงคือ สีบนตัวภาพ พื้นภาพและตัวอักษร ต้องมีความโดดเด่น ชัดเจน เหมาะกับกลุ่มเป้าหมายซึ่งมีความชอบที่แตกต่างกัน

4) การจัดวางตำแหน่ง

เป็นการจัดวางโครงร่างทั้งหมดที่จะกำหนดตำแหน่งขนาดของภาพประกอบ ตำแหน่งของข้อความทั้งหมด และส่วนประกอบอื่นๆที่ปรากฏ ซึ่งต้องคำนึงถึงจุดเด่นที่ควรเน้น ความสมดุลต่างๆ ความสบายตาในการมอง ความพอเหมาะพอดีช่วยให้งานออกแบบมีความน่าเชื่อถือและน่าสนใจ

บทที่ 3

การสร้างสรรค์ผลงาน

3.1 การสร้างสรรค์ผลงานด้านการกำกับการแสดง

3.1.1 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานก่อนการกำกับการแสดง

3.1.1.1 การคัดเลือกบทละคร

การเริ่มต้นทำละครเวทีนั้น สิ่งที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งเลยคือ บทละคร เนื่องจากเป็นสิ่งที่ผู้กำกับนั้นต้องทำการศึกษา ตีความ และทำความเข้าใจให้ได้มากที่สุดเพื่อที่จะสามารถนำบทละครนั้น มาทำการสร้างและดัดแปลงให้ออกมาเป็นในรูปแบบของเรา ซึ่งกว่าจะมาเป็นบทละคร SOS ช่วยรักษาหุ่นน้อย ในตอนท้ายนั้น ผู้เขียนได้มีกระบวนการคัดเลือกบทละคร ดังนี้

1) สืบรวจประเด็นปัญหาที่ตนเองสนใจ

ผู้ศึกษานั้นได้ทำการคิดและสำรวจตนเองว่า ช่วงชีวิตที่ผ่านมาว่าตนนั้นได้สนใจเรื่องในเรื่องอะไร และมีเรื่องอะไรที่รู้สึกติดค้างคาใจบ้าง ซึ่งหลังจากได้ทำการสำรวจตนเอง ทำให้พบว่า ผู้ศึกษานั้น มีเรื่องที่ติดค้างคาใจเรื่องหนึ่งที่เห็นได้ชัด นั่นคือ เรื่องความรัก ไม่ใช่ความรักแบบครอบครัว พี่น้อง หรือเพื่อนสนิทมิตรสหาย แต่เป็นเรื่อง ความรักโรแมนติกระหว่างคนสองคน เนื่องจากผู้ศึกษายังไม่เคยมีความรักความสัมพันธ์แบบคนรักเลยสักครั้งในชีวิต จึงทำให้ผู้ศึกษาเกิดความสงสัยที่ว่าความรักคืออะไร คนสองคนมีความรักกันได้ยังไง มีวิธีรักกันอยู่ร่วมกัน หรือมีวิธีแก้ปัญหาร่วมกันยังไงบ้าง ทำให้บางคนถึงประสบความสำเร็จในความรักง่ายจัง แต่บางคนต้องพบเจออุปสรรคความรักมากมาย จึงทำให้ผู้ศึกษาได้ทำการค้นหาบทละครเวที ซึ่งได้ทำการเลือกมา 2 บทละคร นั่นก็คือ Romantic Fools และ My First time ที่เล่าเรื่องของความรักความสัมพันธ์ และเทคนิคในการสื่อสารนำเสนอกับผู้ชม

2) จำนวนของนักแสดงและเพื่อนนักแสดงในรุ่น

ปัจจัยต่อมาที่ผู้ศึกษาต้องคำนึงถึง คือ จำนวนของนักแสดงและจำนวนของเพื่อนในรุ่น เนื่องจากสถานการณ์การระบาดของโควิด-19 นั้นทำให้การจัดทำละครเวทีนั้นเป็นไปได้ยากและมีความเสี่ยงสูง จึงทำให้ต้องปรับรูปแบบในการทำละครเวทีไปเป็นรูปแบบออนไลน์ คือการ

นำเสนอจัดแสดงบนแพลตฟอร์มออนไลน์ ทำให้การคัดเลือกบทละคร
คัดเลือกจำนวนตัวละครนั้นถูกจำกัดไปด้วย โดยที่จำนวนนักแสดงในแต่ละเรื่องไม่ควรเกิน 4
คน เพื่อให้ง่ายต่อการทำงานและการซ้อม

3) สถานการณ์การระบาดของโควิด-19

ปัจจัยที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์การระบาดของโควิด-19

ทำให้ไม่สามารถนัดมารวมตัวกันเพื่อจัดการแสดงหรือแม้กระทั่งซ้อมบทละครกันได้
จึงจำเป็นที่จะต้องมีการนำเสนอผ่านรูปแบบออนไลน์
เนื่องจากจำเป็นต้องทำละครเวทีให้นำเสนอออกมาบนช่องทางออนไลน์
ทำให้การคัดเลือกบทละครและวิธีการนำเสนอปรับเปลี่ยนไปด้วย
เพื่อให้นักแสดงและทีมออกแบบสามารถคิดและสร้างสรรค์ผลงานได้เต็มที่
จึงได้ทำการคัดเลือกบทละครที่สามารถเปิดกว้างให้ตีความได้หลากหลายรูปแบบ
สามารถวิพากษ์วิจารณ์วิธีการนำเสนอ คาแรกเตอร์ตัวละคร จาก พร็อพ แสงสี ต่างๆออกมาได้มากมาย
นั่นจึงเป็นปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงด้วยเช่นกัน

3.1.1.2 การตีความและวิเคราะห์บทละคร

ในการเริ่มต้นการวิเคราะห์และตีความบทละครนั้น
ทางผู้ศึกษาได้ทำการแบ่งเนื้อเรื่องและวิเคราะห์เรื่องราวของแต่ละบทละครเอาไว้
โดยเริ่มต้นจาก Romantic Fools และ My First Time ตามลำดับ

เรื่อง	ประเด็นปัญหาที่กล่าวถึง	Message
1. Find me a primitive man	- มีประเด็นการตั้งความหวังว่าจะมีความรักที่ดีของคนเรา - มีประเด็นของความตั้งใจที่จะสื่อสารพูดคุยกันระหว่างคนสองคนที่แตกต่างกัน	- การเรียนรู้และทำความเข้าใจในความแตกต่างของแต่ละคน - การเริ่มต้นความสัมพันธ์เพื่อที่จะสานต่อความสัมพันธ์
2. Nightmare with a	-	- ทุกเพศล้วนมีสิทธิ์เท่าเทียมกัน

<p>sexy skirt</p>	<p>มีประเด็นความต้องการในเรื่องเพศของเพศหญิงที่มีสิทธิ์ทำกับเพศชาย แม้แต่ไม่เป็นที่พูดถึงโดยทั่วไป</p> <p>-</p> <p>มีประเด็นการคุมคามทางเพศที่ฝ่ายหนึ่งทำกับอีกฝ่ายหนึ่งโดยไม่ยินยอม</p>	<p>ไม่ควรจะมีใครที่ถูกตีความตีกรอบด้วยเครื่องเพศ</p> <p>-</p> <p>การคุมคามทางเพศนั้นไม่ควรถูกมองว่าปกติ</p>
<p>3. One man's secret desire</p>	<p>-</p> <p>มีประเด็นการพูดถึงเรื่องเซ็กส์และอาชีพขายบริการเพื่อที่จะให้เข้าใจและสบายใจ</p> <p>-</p> <p>มีประเด็นความภาคภูมิใจในตัวเองในสิ่งที่ทำได้</p>	<p>- เรื่องการมีเซ็กส์กัน เป็นเรื่องที่สามารถพูดคุยกันได้โดยไม่ต้องอาย</p> <p>- การมีเซ็กส์นั้นเป็นสิ่งที่ทั้งสองฝ่ายต้องตกลงและยินยอมทั้งคู่</p> <p>- ความภาคภูมิใจในตนเองต่อเรื่องที่ทำตนเองทำให้นั้นเป็นสิ่งสำคัญ</p>
<p>4. At the orgy</p>	<p>-</p> <p>มีประเด็นเรื่องของการต้องการทางเพศและความเชื่อที่ถูกตีกรอบด้วยเพศ</p>	<p>-</p> <p>บางครั้งความเชื่อหรือแนวคิดบางอย่างของสังคมนั้นหลอหลอมทำให้เราคล้อยตามไปกับแนวคิดนั้นโดยไม่รู้ตัว</p>
<p>5. Sheep (or much ado about mutton)</p>	<p>-</p> <p>มีประเด็นเรื่องของการนอกใจและการตกหลุมรักเพียงชั่ววูบของคนเรา</p>	<p>- การนอกใจนั้นเป็นสิ่งที่รับไม่ได้ แต่ในบางครั้งตัวเราเองนั้นแหละที่เลือกที่จะนอกใจเอง</p> <p>-</p> <p>ความรักที่เรารู้สึกบางอย่างอาจจะเพียงเพียงความลุ่มหลงเพียงเท่านั้น</p>

6. The stepford guy	<ul style="list-style-type: none"> - มีประเด็นความรักที่ต้องการความสมบูรณ์แบบ - มีประเด็นการพอใจในสิ่งที่มี 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีความรักความสัมพันธ์ไหนที่จะสมบูรณ์แบบได้ 100%
7. Nice tie	<ul style="list-style-type: none"> - มีประเด็นความกลัวความกังวลที่มีต่อความรักความสัมพันธ์ 	<ul style="list-style-type: none"> - อย่าตัดโอกาสของตัวเองเพียงเพราะยังไม่เคยทำหรือรู้จักมัน
8. Power is the greatest aphrodisiac of them all	<ul style="list-style-type: none"> - มีประเด็นความสัมพันธ์ที่เป็นพิษ(Toxic) - มีประเด็นการแย่งชิงอำนาจกันในความสัมพันธ์ 	<ul style="list-style-type: none"> - ความรักคือการเข้าใจและไว้น้ำใจเชื่อใจกัน - ใจเขาใจเรา อย่าพูดทำร้ายคนอื่นเพียงเพื่อที่จะเอาชนะ
9. Vegetarians is lust	<ul style="list-style-type: none"> - มีประเด็นปัญหาทั่วไปในแต่ละคู่ความสัมพันธ์ที่ต้องพบเจอ - มีประเด็นปัญหาสมรรถภาพทางเพศเสื่อม 	<ul style="list-style-type: none"> - แต่ละคู่มีปัญหาที่แตกต่างกัน ถ้าคู่เราโอเคก็ไม่จำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนแปลงเพื่อนอื่น - เซ็กส์ก็เป็นส่วนสำคัญในความรัก
10. Spaghetti overture	<ul style="list-style-type: none"> - มีประเด็นความเชื่อใจและจริงจังในความสัมพันธ์และการตัดสินใจแต่งงาน 	<ul style="list-style-type: none"> - การแต่งงานเป็นเรื่องสำคัญในชีวิต มันคือการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ของชีวิต
11. The wedding planner	<ul style="list-style-type: none"> - มีประเด็นเรื่องของการไม่ยึดติดในความรัก ความสัมพันธ์ - 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นเรื่องของมุมมองที่มีต่อวิถีชีวิต การเปรียบเทียบกันของงานแต่งงานกับงานศพ เพราะคนเรามีเพียงชีวิตเดียว ควรทำอะไรให้ถึงที่สุด

	มีประเด็นของการให้ความสำคัญ สำคัญกับชีวิตตนเอง	
12. Bride & Groom	- มีประเด็นความกลัวที่คู่ของ เราจะเปลี่ยนแปลงไป - มีประเด็นการตั้งความหวังแ ละกลัวการสูญเสียคนรักไป	- บางครั้งที่ความสัมพันธ์มีปัญหา นั้นเกิด จากการไม่พูดคุยกันแบบเปิดอก ทำให้มีขุนหมองแครงใจกัน - คนที่เป็นสามีภรรยา กัน สิ่งที่ควรมีในชีวิตคู่คือ การเข้าอกเข้าใจซึ่งกันและกัน

ตารางที่ 3.1 แสดงการวิเคราะห์โครงเรื่อง Romantic Fools
(จาก ผู้ศึกษา)

Scene	ประเด็นที่กล่าวถึง	เรื่องเล่าที่เกิดขึ้น
Prologue	พูดถึงข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับเช็กส์	1. เรื่องเล่าของผู้ชายคนหนึ่งที่เปิดเว็บไซต์ myfirsttime และเล่าเรื่องต่างๆในนั้น 2. เรื่องเล่า ของคู่ชายหญิงที่นัดมีเช็กส์ หลังจากได้อ่านเรื่องเล่าจากเว็บไซต์ myfirsttime (เรื่อง#26999)
1	พูดถึงประเด็นการพบเจอคนรักครั้งแรก จนไปถึงความลับเกี่ยวกับเช็กส์ที่แต่ละคนเก็บไว้	1. เรื่องเล่าของผู้ชายคนหนึ่งทีทะเลาะกับแฟน จนทำให้เขาอยู่กับเพื่อนตัดสินใจเดินทางไปทำงานที่อื่น จนพบหญิงสาวคนหนึ่งแล้วเกิดทำเรื่องผิดพลาดจนทำให้เขาอับอาย (เรื่อง#1851)
2	พูดถึงการมีเช็กส์ครั้งแรกและประสบ	1.

	<p>การณ์ที่ไม่คิดว่าจะเจอ</p>	<p>เรื่องเล่าของผู้หญิงคนหนึ่งที่ได้มีโอกาสนอนค้างบ้านเพื่อนสนิทเธอจนกลายเป็นค่าคืนที่เธอลืมไม่ลง (เรื่อง#16264)</p> <p>2. เรื่องเล่าของหนุ่มวัยรุ่นกับรุ่นพี่ที่มีเซ็กส์กัน หนุ่โหดที่ห้องจัดรายการวิทยุตอนกลางคืน (เรื่อง#1853)</p> <p>3. เรื่องเล่าของหญิงสาวมัธยมปลายกับครูสอนพิเศษผู้พิการครั้งล่าง การเข้าอกเข้าใจในเงื่อนไขสุขภาพกับการรับมือและสำเร็จภารกิจเสียวะสะท้อน (เรื่อง#548)</p> <p>4. เรื่องเล่าของชายวัย34 ที่รักษาพรหมจรรย์ไว้ให้กับผู้หญิงที่เขารักและจะแต่งงานด้วย (เรื่อง#20126)</p> <p>5. เรื่องเล่าของหญิงวัย 42 ที่กล่าวชื่นชมและให้กำลังใจชายวัย 34 ที่รักษาพรหมจรรย์ เพื่อคนที่รักและเธอก็ทำแบบเดียวกัน (เรื่อง#20153)</p> <p>6. เรื่องเล่าของหญิงสาววัยรุ่นที่อยากลองมีเซ็กส์ เพราะเพื่อน ๆ ของเธอเคยทำไปแล้ว ซึ่งเธอก็อยากรู้ว่าการมีเซ็กส์นั้นรู้สึกยังไง (เรื่อง#34130)</p> <p>7. เรื่องเล่าของผู้หญิงคนหนึ่ง ที่จะบอกผู้ชายว่าไม่ต้องอายหรือกังวลถ้ายังไม่เคยมีเซ็กส์ เพราะการมีเซ็กส์เป็นสิ่งที่เราเลือกได้ว่าจะทำกับใคร</p>
--	-------------------------------	---

		(เรื่อง#7690)
3	พูดถึงประเด็นการวางแผนและเตรียมตัวในการมีเซ็กส์ครั้งแรก	<p>1. เรื่องเล่าของชายหนุ่มวัย 21 ที่แฟนของเขาเดินเข้ามาปรึกษาว่าอยากมีเซ็กส์ที่ไหนในวันวาเลนไทน์ (เรื่อง#1332)</p> <p>2. เรื่องเล่าของผู้ชายคนหนึ่งที่ยังเอิญไปเจอเพื่อนบ้านบนรถบัสแล้วคุยกันถูกคอจนชวนไปบ้านแล้วได้อยู่ในห้องเดียวกันจนถึงเช้า (เรื่อง#35373)</p> <p>3. เรื่องเล่าของชายคนหนึ่งที่ยังเอิญเจอหญิงสาวทั้งคู่ถูกใจกันกับรถไฟฟ้าใต้ดิน จึงพยายามเดินมาใกล้กันในเวลาที่ตัวติดกันนั้น ทำให้รู้ดียิ่งกว่ามีเซ็กส์เสียอีก (เรื่อง#451)</p> <p>4. เรื่องเล่าของพี่สาวที่มีน้องเป็นโรคกลัวผีเมีย ทำให้มีชีวิตอยู่ต่อได้อีกไม่นาน เธอพยายามหาทางให้น้องได้รู้จักกับเซ็กส์ในทริปครอบครัวก่อนที่จะจากไป (เรื่อง#1058)</p> <p>5. เรื่องเล่าของชายคนหนึ่งที่ต้องเดินทางไปต่างประเทศบังเอิญได้เจอกับผู้หญิงคนหนึ่งแล้วทั้งคู่เกิดถูกชะตา จากนั้นประสบการณ์เสียงบนฟ้าจึงเริ่มขึ้น (เรื่อง#25176)</p>
4	พูดถึงความรุนแรงทางเพศ การถูกคุกคามทางเพศ (sexual abuse)	<p>1. เรื่องเล่าของผู้ชายที่เป็นสื่อผู้หญิงที่พยายามล่อลวงผู้หญิงคนหนึ่งมา มีเพศสัมพันธ์ (เรื่อง#3564)</p> <p>2.</p>

		<p>เรื่องเล่าถึงเพื่อนคนหนึ่งที่ถูกทำร้ายร่างกาย โดนครอบครัวบังคับให้ไปงานพรมกับลูกชายขุนนาง เธอถูกข่มขืนและทรมาน แต่พ่อแม่ของเพื่อนก็ยังจับเธอแต่งงานกับเขา</p> <p>ไม่นานครอบครัวของเพื่อนก็ย้ายออกจากเมืองแล้วไม่ได้เจอกันอีก (เรื่อง#417)</p> <p>3.</p> <p>เรื่องเล่าของหญิงสาวคนหนึ่งที่เคยถูกข่มขืน โดนจับมาเป็นเครื่องบำเรอเกมให้กับผู้ชาย เธอจึงตำท้อและประนามการกระทำเหล่านี้ (เรื่อง#6985)</p>
5	<p>พูดถึงการพัฒนาความรัก ความสัมพันธ์ของคนเรา ความรู้สึกดีๆต่อคนที่ใช่</p>	<p>1.</p> <p>เรื่องเล่าถึงเด็กชายคนหนึ่งที่มีใจดีและแอบชอบเด็กสาวเพื่อนบ้าน เมื่อวันเวลาผ่านไป ถึงคู่ก็สนิทกันและพัฒนาความสัมพันธ์ไปเรื่อยๆ (เรื่อง#8115)</p>
6	<p>พูดถึงความรู้สึกบนเตียง ตัดหาราคะ เสน่ห์</p>	<p>1.</p> <p>บทบรรยายอารมณ์ความรู้สึกและเสียงร้องบนเตียงขณะมีเซ็กส์</p>
7	<p>พูดถึงมุมมองของศาสนาคริสต์ที่มีต่อการมีเซ็กส์ (โดยมองว่าเซ็กส์นั้นคือบาป)</p>	<p>1.</p> <p>แนวคิดคำสอนแบบสุดโต่งที่ต่อต้านการมีเซ็กส์ เป็นบทบรรยายที่ถูกเอามาพูดถึง จากนั้นก็มีการถกเถียง อธิปราชัยเล็กน้อย</p>
8	<p>พูดถึงการป้องกันในการมีเซ็กส์ (Save Sex) รวมถึงการตั้งท้องพลาดท้อง และทำแท้ง</p>	<p>1.</p> <p>เรื่องเล่าถึงหญิงสาวที่ถูกคุมทรมานโดยแฟนและเพื่อนของเธอเอง แล้วแฟนตัวเองก็ไม่สนใจว่าเธอจะเป็นยังไง จะท้องมัยแล้วถ้าท้องจะทำยังไง</p>

		(เรื่อง#1436) 2. เรื่องเล่าถึงการมีเซ็กซ์ด้วยการหลอกล่อจน ทำให้อีกฝ่ายตายใจและคล้อยตาม จากนั้นก็ทิ้งปัญหาที่ตามมาให้อีกฝ่ายจัดการ เอง (เรื่อง#7188)
9	พูดถึงความรู้สึกต่างๆมากมายเมื่อมี ความรัก ไม่ว่าจะเป็นที่ใจ มีสุข เสียใจ การพลัดพราก จนไปถึงความหมายของการมีชีวิต และการที่เราให้ความสำคัญกับเซ็กซ์ นั้น มากน้อยแค่ไหน	1. บทสรุปทั้งหมดของเรื่อง ขมวดประเด็นและพูดถึงชีวิต ความรัก และเซ็กซ์ ว่าสิ่งเหล่านี้มีความหมายกับเรายังไง

ตารางที่ 3.2 แสดงการวิเคราะห์โครงเรื่อง My First Time
(จาก ผู้ศึกษา)

หลังจากได้อ่านบทละครเรื่อง Romantic Fools และ My First Time ทั้ง 2 เรื่องแล้ว
จึงได้ทำการแปลและคัดเลือกบทละครบางบทออกมา ได้แก่ Find me a primitive man, One
man's secret desire, The stepford guy และBride & Groom จากเรื่อง Romantic Fools และ
เรื่องเล่า#16264, เรื่องเล่า#548, เรื่องเล่า #34130 และ เรื่องเล่า#35373 จากเรื่อง My First
Time โดยเรื่องทั้งหมดที่ได้เลือกมานั้นมีความหลากหลายและประเด็นที่น่าสนใจต่างกัน
อีกทั้งยังมีเนื้อเรื่องและตัวละครคาแรกเตอร์ที่แตกต่างกัน
ซึ่งทำให้สามารถตีความได้หลากหลาย เพื่อให้เพื่อนๆในรุ่นได้อ่านบทละคร วิเคราะห์
ทำความเข้าใจ ตีความและออกแบบแนวคิดการนำเสนอ
เพื่อที่จะได้ตัดสินใจเข้าคัดเลือกนักแสดงและทีมงานของโปรดักชั่น

3.1.1.3 การคัดเลือกนักแสดงและทีมออกแบบ

1) การคัดเลือกนักแสดง

การคัดเลือกนักแสดงนั้นเป็นขั้นตอนที่สำคัญของผู้กำกับ
ในการที่จะหานักแสดงที่เหมาะสมกับบทบาท คาแรกเตอร์ที่ได้รับ เพื่อที่จะนำเสนอ
ถ่ายทอดเรื่องราวในบทละครให้ออกมาได้อย่างสมบูรณ์ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1.1) การวิเคราะห์ตัวละคร

การวิเคราะห์ตัวละครในเรื่อง Romantic Fools และ My First Time ทั้งหมดนั้น
มีความหลากหลายของตัวละคร เนื้อเรื่อง และจำเป็นต้องใช้เวลานาน
ทำให้ผู้ศึกษาได้ทำการกำหนดขอบเขตและตีความตัวละครเบื้องต้น ดังนี้

ตัวละคร	ลักษณะที่โดดเด่น
ผู้ชาย (Man)	เป็นตัวละครที่มีความลึกลับทางเพศ สามารถแสดง เป็นชายหรือเกย์ได้โดยไม่เขอะเขิน ร่างกายสูงโปร่งดูภูมิฐาน มีเสน่ห์ดึงดูดให้รู้สึกหลงใหล นามอง สามารถแสดงอารมณ์ออกมาได้ชัดเจน เช่น ว่ารู้สึกดีแอบชอบ หรือ เขินอาย หรือโกรธจน เป็นต้น
ผู้หญิง (Woman)	เป็นตัวละครที่มีความลึกลับทางเพศ สามารถแสดง เป็นผู้หญิงหรือเลสเบี้ยนได้โดยไม่เขอะเขิน ร่างกายสมส่วน ดูมีเสน่ห์เวลาพูด พูดแล้วน่าฟัง สามารถแสดงอารมณ์ออกมาได้ชัดเจน เช่น ว่ารู้สึกดีแอบชอบ หรือ เขินอาย หรือโกรธจน เป็นต้น

ตารางที่ 3.3 แสดงการวิเคราะห์ตัวละครสำหรับการคัดเลือกนักแสดง

(จาก ผู้ศึกษา)

ผู้ศึกษาได้กำหนดลักษณะที่โดดเด่นของตัวละคร ผู้ชายและผู้หญิง
นั้นไว้เพื่อนักแสดงที่ต้องการจะมาคัดเลือกตัวละครนั้น
ให้สามารถกำหนดแนวทางการเล่นคาแรกเตอร์ได้หลากหลายบทบาท
เนื่องจากบทละครแต่ละเรื่องเป็นบทละครสั้น ทำให้ต้องมีการเปลี่ยนคาแรกเตอร์
เพื่อให้ตัวละครนั้น ดูแตกต่างกันไป ไม่ใช่ตัวละครเดิมนั่นเอง

1.2) การคัดเลือกนักแสดงจากโจทย์แบบทดสอบ

เมื่อนักแสดงได้ทำการอ่านบทละครเบื้องต้นและตีความตัวละคร
ผู้กำกับได้มีการกำหนดโจทย์แบบทดสอบ เพื่อคัดเลือกนักแสดง โดยแบ่งออกมาเป็น 2 ส่วน คือ
การทดสอบความสามารถการแสดงทั่วไป และ การทดสอบความสามารถในการเล่าเรื่อง
แล้วทำการถ่ายคลิปแล้วส่งมาแพลตฟอร์มออนไลน์ ดังนี้

Actor Audition

ส่งคลิป
-> 15 Aug. 2564
-> Google Classroom

ขั้นตอนการอดิชั่นนักแสดง

1. อ่านบทและข้อมูลจากผกก.
2. เลือกบท (นักแสดง 1 คน 3 ตัวละคร จากเรื่องเดียวกันหรือคนละเรื่องก็ได้)
3. อัลดคลิปวิดีโอตามโจทย์ของแต่ละเรื่อง
4. ส่งคลิปมาทาง Google Classroom (ภายในวันอาทิตย์ที่ 15 สิงหาคม 2564)

คลิปวิดีโอที่จะส่งอดิชั่นประกอบด้วย 2 Part

Part A : VDO Clip จำนวน 2 คลิป

->บท Monologue ที่เป็น Open Scene ทุกคนได้บทไปแล้วตีความตามที่ต้องการจะถ่ายทอด โดยแสดงมา 2 เวอร์ชัน จากบทเดียวกันนะคะ (การส่งคลิป เลือกได้ 2 แบบคือ

1. แสดง 2 เวอร์ชัน ในคลิปเดียว ความยาวทั้งหมดไม่เกิน 2 นาที
2. แสดง 1 เวอร์ชัน ต่อ 1 คลิป ความยาวคลิปละไม่เกิน 1 นาที)

Part B : VDO Clip จำนวน 3 คลิป

->อ่าน โจทย์จากผกก. ในเรื่องที่เราจะอดิชั่น ดูว่าตัวละครที่จะอดิชั่นมีโทษคืออะไร จากนั้นอัลดคลิป 1 ตัวละคร ต่อ 1 คลิป(ความยาวคลิปละไม่เกิน 1 นาที)

^^รวมแล้วนักแสดงหนึ่งคน ส่งคลิปมาทั้งหมด 4-5 คลิปนะคะ^^

Break a Leg !!

รูปที่ 3.1 รายละเอียดกฎระเบียบและโจทย์แบบทดสอบในการคัดเลือกนักแสดง
(จาก ผู้ศึกษา)

Part A

(สำหรับนักแสดงทุกคน)

OPEN SCENE : MONOLOGUE

^^อ่านบทต่อไป แล้วตีความเพื่อนำเสนอ 2 เวอร์ชัน^^

1. ตีความตัวละครได้อิสระ
2. เลือกวิธีการนำเสนอได้ ไม่จำกัด
3. เปลี่ยนสรรพนามได้
4. ใช้อุปกรณ์ประกอบได้
5. ใช้ดนตรีประกอบได้ (ถ้าจำเป็นกับเรื่อง)

การส่งคลิปใน Part A ทำได้ 2 แบบคือ

1. แสดง 2 เวอร์ชัน ในคลิปเดียว ความยาวทั้งหมดไม่เกิน 2 นาที
2. แสดง 1 เวอร์ชัน ต่อ 1 คลิป ความยาวคลิปละไม่เกิน 1 นาที

“ตอนแรกฉันก็สงสัยบางอย่าง แต่ท่าทีของเขามันช่างดูสงบ และใจเย็น จนฉันวางใจ อยู่มาวันหนึ่ง ฉันได้ยินเสียงประตู หลังบ้านปิด ฉันเห็นเขายืนอยู่ตรงนั้น ในมือของเขาถือ กระต่าย ฉันได้แต่คิดและพูดว่า อย่า อย่า อย่า เขาจ้องและเล็งปืนมาที่ฉัน...”

ส่งคลิป
-> 15 Aug. 2564
-> Google Classroom

รูปที่ 3.2 รายละเอียดแบบทดสอบความสามารถการแสดงทั่วไปในการคัดเลือกนักแสดง
(จาก ผู้ศึกษา)

รูปที่ 3.3 รายละเอียดแบบทดสอบความสามารถในการเล่าเรื่องในการคัดเลือกนักแสดง (จาก ผู้ศึกษา)

หลังจากได้ดูคลิปวิดีโอของนักแสดงที่ส่งเข้ามาคัดเลือกนักแสดงเป็นนักแสดงในเรื่อง Romantic Fools และ My First Time แล้วนั้น ผู้ศึกษาได้ทำการคัดเลือกนักแสดง ออกมา ดังนี้

1. ผู้ชาย (Man) รับบทโดย นายภควัฒ์ ประสมศิลป์ (นิวเอิร์ธ)

เหตุผลที่เลือก เพราะ

นิวเอิร์ธสามารถสื่ออารมณ์ความรู้สึกและแสดงออกได้อย่างชัดเจน อีกทั้งในวันคัดเลือกนักแสดง นิวเอิร์ธสามารถปรับบทบาทและวิธีการแสดงให้เข้ากับคู่แสดงได้เป็นอย่างดี ทำให้เวลาแสดงไม่ดูตลกสายตาผู้ชมจนทำให้คู่แสดงดูจางจิตไป อีกทั้งยังมีจังหวะจะโคนให้อารมณ์ความรู้สึกเวลามีความรักได้อย่างชัดเจน

2. ผู้หญิง (Woman) รับบทโดย นางสาวปนสร เจริญเตีย (นาเดียร์)

เหตุผลที่เลือก เพราะ นาเดียร์มีเสน่ห์บางอย่างที่เวลาอยู่ในกล้องวิดีโอ นั้น ดึงดูดคนดู

ให้ความรู้สึกน่าติดตาม น่ามอง อีกทั้งนาเดียร์มีเทคนิคจังหวะการพูดที่ชัดเจน แบ่งวรรค

และนำเสนอตัวเองได้ดี อีกทั้งยังมีเคมีโมเมนต์กับนิวเอิร์ธที่เวลาแสดงด้วยกันน่าติดตาม และการแสดงของนาเดียร์ยังสามารถเล่นได้อย่างสุดโต่ง ไม่เขอะเขินเวลาได้รับบทที่ไม่สอดคล้องกับชีวิตจริง

3. ผู้หญิง (Woman) รับบทโดย นางสาวอันหา ทับอินทร์ (ชิง)

เหตุผลที่เลือก เพราะ ชิงมีเสน่ห์บางอย่างในการแสดงที่เล่นออกมาได้เป็นธรรมชาติ ในวันคัดเลือกนักแสดงชิงได้นำเสนอลูกเล่นและจริตที่น่าสนใจ ซึ่งชิงนั้นมีคาแรกเตอร์ที่แตกต่างจากนาเดียร์ทำให้ทั้ง 2 คน ไม่ซ้ำไลน์กัน ยิ่งเพิ่มเสน่ห์และสีสันให้การดำเนินเรื่อง และชิงยังสามารถจับคู่เคมีโมเมนต์กับนิวเอิร์ธได้ดีอีกด้วย

2) การคัดเลือกทีมงานออกแบบ

การคัดเลือกทีมงานออกแบบนั้นสำคัญมากต่อผู้กำกับเช่นเดียวกัน เนื่องจากงานออกแบบนั้น เป็นงานที่ประกอบไปด้วยองค์ประกอบศิลป์ต่างๆ ผู้ออกแบบจึงเป็นคนที่คิดสร้างสรรค์ ผสมผสาน และคอยเติมเต็มสิ่งที่เป็นนามธรรมต่างๆ เช่น ไอเดีย แนวคิด ภาพโครงร่าง ให้ออกมาเป็นรูปธรรมที่ผู้กำกับและนักแสดงจับต้องได้ โดยคัดเลือกจากการนำเสนอฟรีเซนต์ แนวคิด ไอเดีย การตีความ เทคนิคที่ต้องการจะนำเสนอในละครเรื่องนี้ โดยผู้ที่ได้รับการคัดเลือกมี ดังนี้

1. ผู้ออกแบบฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก ได้แก่ นายสถาปัตยกรรม นิลสกุล โพล์คเกอร์

เหตุผลที่เลือก เพราะ โพล์คเกอร์ตั้งใจนำเสนอแนวคิดประสบการณ์จะเติมเต็มสิ่งที่ขาดหาย โดยใช้ลูกเล่นของจิ๊กซอร์มาใช้ในการเติมเต็มงานออกแบบฉาก ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าสนใจและไอเดียดี เพราะ การทำโปรดักชันนี้คือการเรียนรู้จักความรักไปด้วยกัน ผ่านเรื่องเล่าหรือเหตุการณ์ความรักต่างๆ

2. ผู้ออกแบบแสง ได้แก่ นางสาวรัชชสุดา เทพเสนา (ถุงแป้ง)

เหตุผลที่เลือก เพราะ ถุงแป้งได้นำเสนอแนวคิดความแตกต่างสร้างความสัมพันธ์ที่หลากหลาย และมีการใช้ลูกเล่นการเติมเต็มเข้ามา ร่วมกับการใช้แสงที่หลากหลาย ส่องผ่านกระจก สะท้อนมุมมอง ซึ่งสอดคล้องกับโพล์คเกอร์

ทำให้การไอเดียออกแบบแสงของถุงแบ้งสามารถไปในทางเดียวกับฉากได้อย่างลงตัว และน่าสนใจ

3. ผู้ออกแบบเครื่องแต่งกาย ได้แก่ นางสาวแก้วตา เกตุชรา (เหมือนฝัน)

เหตุผลที่เลือก เพราะ เหมือนฝันได้นำเสนอแนวคิดมากกว่าความรักคือความเข้าใจ นำเสนอความแตกต่างสื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกของสิ่งที่ไม่เหมือนกันแต่อยู่ร่วมกันได้ เพิ่มความแปลกใหม่ให้กับการดำเนินเรื่อง เพราะไอเดียการออกแบบฉากและไฟเป็นการเพิ่มเติมเข้าไปแล้ว สิ่งเหมือนฝันเสนอเป็นการปรับเปลี่ยนให้การเพิ่มนั้นมีความหลากหลายมากขึ้น

4. ผู้ออกแบบเครื่องแต่งกาย ได้แก่ นายพนัส กิจล่ำลือกุล (เจมส์สัน)

เหตุผลที่เลือก เพราะ เจมส์สันได้นำเสนอแนวคิดความรักและความแตกต่างในตัวเอง ซึ่งสิ่งที่น่าสนใจ มีความคล้ายกันกับการออกแบบของเหมือนฝัน ซึ่งทำให้งานออกแบบเครื่องกายไปในทางเดียวกัน นำเสนอความแปลกไม่เหมือนใครในงานเครื่องแต่งกาย อีกทั้งมีเนื้องานที่ต้องจัดการกับเครื่องแต่งกายของนักแสดงถึง 3 คน

5. ผู้ออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดีย ได้แก่ นางสาวศศิณี พูลเจริญ (รีพลีท)

เหตุผลที่เลือก เพราะ รีพลีทได้นำเสนองานเป็นการทำมีเดียดิจิทัล คือการใช้งานมีเดียเพื่อช่วยส่งเสริมงานออกแบบอื่นๆ ช่วยนำเสนอเรื่องราวบทละคร เพิ่มลูกเล่นในการนำเสนอออนไลน์ อีกทั้งยังมีไอเดียการแบ่งปันเรื่องราวในความทรงจำนั้นคือ การแชร์ประสบการณ์และการเรียนรู้เรื่องราวความรักไปด้วยกัน

3.1.2 ขั้นตอนการสร้างสรรคผลงานการกำกับการแสดง

3.1.2.1 การส่งความคืบหน้า 30 เปอร์เซ็นต์

การส่งความคืบหน้า 30 เปอร์เซ็นต์นั้น ได้ทำการค้นคว้าหาข้อมูล พัฒนา และปรับปรุงผลงาน โดยมีการกำหนดข้อตกลงต่างๆในการทำงานร่วมกัน ทำความเข้าใจจนไปถึงการซ้อมและอัดคลิปวิดีโอเพื่อส่งความคืบหน้า 30 เปอร์เซ็นต์ให้กับคณาจารย์

1) การวางกำหนดการต่าง ๆ ร่วมกัน

1.1) การอ่านบทและทำความเข้าใจร่วมกัน

เริ่มแรกหลังจากได้นักแสดงและทีมงานจนครบ ผู้ศึกษาได้ทำการนัดแนะและพูดคุยกันว่าต้องการจะนำเสนอเรื่องราวความรักและเรียนรู้ความรักไปด้วยกัน โดยเริ่มทำการอ่านบทครั้งแรกพร้อมกัน เพื่อแบ่งตัวละคร แบ่งเนื้อเรื่อง วางตำแหน่งและบทบาท โดยสรุปออกมาเป็น ดังนี้

เนื้อเรื่องจากบทละครจาก Romantic Fools และ My First Time

The stepford guy จะแสดงโดย นิวเอิร์ธ และนาเดียร์

One man's secret desire จะแสดงโดย นิวเอิร์ธ และชิง

Nice Tie และเรื่องเล่า #16264 ได้ผสมและดัดแปลงเป็น

ความรักครึ่งมีธยมจะแสดงโดย นาเดียร์ และชิง

อีกทั้งได้เลือกวิธีการนำเสนอของ My First Time มาใช้ โดยปรับเปลี่ยนเป็นรายการออนไลน์ (Live) ซึ่งจะแสดงโดย นิวเอิร์ธ นาเดียร์ และชิง

1.2) การวางกำหนดการซ้อม ได้ทำการปรึกษากันว่าจะมีการซ้อมในวันจันทร์ถึงวันศุกร์

ช่วง 13.00 -16.00 น.โดยประมาณ

ซึ่งวันอังคารจะเป็นวันที่รายงานความคืบหน้าอธิบายให้คุณครูฟังในสิ่งที่ทำมาในแต่ละอาทิตย์ เพื่อให้เข้าใจกันโดยทั่วกันและไม่เกิดการสับสนวุ่นวายในอนาคต

1.3) การถ่ายคลิปวิดีโอ

ช่วงแรกจะทำการบันทึกวิดีโอจากโปรแกรมบันทึกวิดีโอที่มีอยู่ในเครื่องคอมพิวเตอร์

เพื่อถ่ายต่อการเก็บข้อมูล แต่มีปัญหาเรื่องขนาดของไฟล์ที่ใหญ่

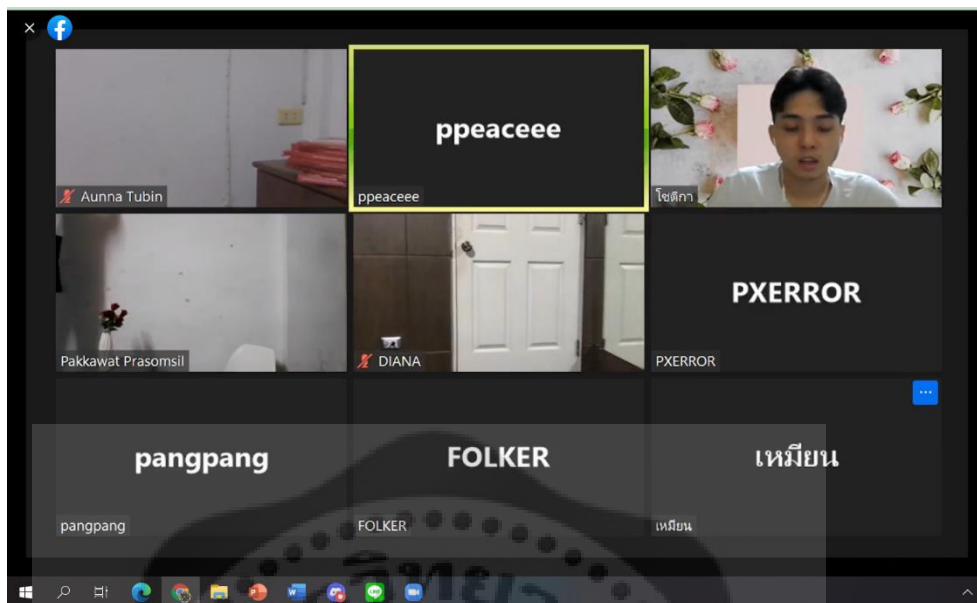
จึงได้มีการปรับเปลี่ยนเป็นการบันทึกวิดีโอจาก โปรแกรม OBS Studio

ที่สามารถบันทึกภาพและวิดีโอได้

อีกทั้งยังมีขนาดไฟล์ที่เล็กและสามารถทำการถ่ายทอดสดในตัวได้อีก ซึ่งการ

ถ่ายคลิปวิดีโอถ่ายทอดสด (Live) จะทำการแสดงในกลุ่ม Facebook ที่ชื่อ Romantic Test

ซึ่งเป็นกลุ่มที่ใช้บันทึกถ่ายและทดลองการไลฟ์สดนั่นเอง

รูปที่ 3.4 บรรยากาศการZoom บันทึกวิดีโอในโปรแกรมZoom (Zoom)

(จาก ผู้ศึกษา)

2) การZoom

การZoomละครออนไลน์นั้น ผู้ศึกษาได้แบ่งช่วงการZoomออกมาตามเนื้อหาของบทละคร โดย แบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ รายการออนไลน์, เรื่อง Stepford guy และเรื่อง One man's secret desire ตามลำดับ

2.1) รายการออนไลน์

ส่วนของรายการออนไลน์ผู้ศึกษาได้ทำคิดแนวทางในการนำเสนอละครให้เป็นช่องทางออนไลน์ คือ การถ่ายทอดสด (Live) โดยเนื้อหาจะเป็นการพูดคุยกันระหว่างเพื่อน 3 คน ในรายการสด(ไลฟ์) ซึ่งอ้างอิงจากการเล่าเรื่อง(Talk Show) จากรายการ TED Talk, Q&A ของ youtuber, รายการคลับพายด์ย์ หรือรายการพุดทอล์กพุดโทร ผู้ศึกษาจะเน้นถึงประเด็นความรักต่างๆ กว่าแชร์ประสบการณ์เรื่องเล่า ซึ่งแต่ละคนจะมีหัวข้อในการพูดคุยเพื่อที่จะเชื่อมโยงกับละครจากบท Romantic Fools โดยในช่วงเริ่มแรกนั้นจะมีละครอยู่ 3 เรื่อง คือ Stepford guy, One man's secret desire และความรักครึ่งมัธยม

แต่ในการทำบทรายการนั้น ไม่สามารถดำเนินรายการโดยให้มีเรื่องเล่าถึง 3 เรื่องได้ เนื่องจากจะทำให้รายการนานเกินไปแล้วยังทำให้รายการน่าเบื่อไม่สามารถดึงดูดผู้ชมไว้ได้

ผู้ศึกษาจึงได้ทำการตัดเรื่องเล่าออก 1 เรื่อง คือ ความรักครั้งมัธยม
เนื่องจากบทนั้นยังไม่ได้ถูกเรียบเรียงให้สมบูรณ์และสารที่ต้องการจะสื่อยังเบาบางนั่นเอง

2.2) เรื่อง Stepford guy

เรื่อง Stepford guy

ในช่วงเริ่มต้นนั้นได้มีการให้นักแสดงทำความเข้าใจบทและวิเคราะห์ตัวละครเบื้องต้น
ค้นหาว่าตัวละครที่ได้รับมานั้น มีความต้องการอะไร มีจุดประสงค์อะไรในบท
ปัญหาในช่วงแรกๆนั้น คือการจำบท และการทำความเข้าใจและปรับบริบทของเรื่อง
เนื่องจากจำเป็นต้องปรับบริบทจากการพูดคุยกันธรรมดาในห้อง
มาเป็นการวิดีโอคอลกันเพื่อให้เข้ากับรูปแบบช่องทางออนไลน์ผ่านโปรแกรมซูม (Zoom)
ทำให้ต้องกำหนดวิธีการแสดงและสิ่งที่ต้องแสดงออกมาระหว่างการแสดง
อีกทั้งยังมีปัญหาเรื่องของการกำหนดสถานที่และลักษณะนิสัย พฤติกรรมของตัวละครอีก
ซึ่งในตอนนี้ได้กำหนดเป็น เมืองวอลซิงตัน ประเทศสหรัฐอเมริกา

2.3) เรื่อง One man's secret desire

เรื่อง One man's secret desire

ในช่วงเริ่มต้นนั้นได้มีการให้นักแสดงทำความเข้าใจบทและวิเคราะห์ตัวละครเบื้องต้น
ค้นหาว่าตัวละครที่ได้รับมานั้น มีความต้องการอะไร มีจุดประสงค์อะไรในบท
ปัญหาในช่วงแรกๆ คือการวิเคราะห์ภูมิหลังและกำหนดสถานที่
ซึ่งในตอนนี้เป็นประเทศเยอรมนี
และมีปัญหาในวิธีการนำเสนอให้สามารถอยู่ในรูปแบบรายการออนไลน์ได้
เนื่องจากบทละครนั้นเกี่ยวกับการมีเซ็กส์กัน
การที่จะตั้งกล้องในห้องแล้วดำเนินเรื่องราวนั้นดูไม่สมเหตุสมผลเท่าไร
จึงต้องค้นหาวิธีการนำเสนอต่อไปนั่นเอง

3) การคิดแบบสอบถาม

เรื่องแบบสอบถามนั้น

ดูคิดค้นขึ้นมาเพื่อใช้ในการสำรวจและเก็บข้อมูลประสบการณ์ความรักของผู้ที่ประสบพบเจอ
โดยใช้แนวคิดและหลักการเดียวกับ เว็บไซต์ myfirsttime
ที่ให้ผู้คนนั้นได้เข้ามาเล่าและแชร์ประสบการณ์หรือเรื่องราวต่างๆที่เคยพบเจอเจอขึ้น

เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ประกอบในการวางเรื่องเล่าและเป็นหัวข้อให้นักแสดงนั้นสามารถนำมาพูดเกริ่นเข้าละครนั้น โดยรูปแบบและคำถามมี ดังนี้

Romantic Fools & My First Time

philzaza2010@gmail.com (ยังไม่แชร์) สลับบัญชี

สวัสดีทุกคน ตอนนี้เรากำลังทำวิจัยเกี่ยวกับความรักอยู่ แต่เรายังอ่อนประสบการณ์ด้านความรักอยู่เลยเนี่ยสิ มีแต่ภาพจินตนาการว่ารักจะเป็นแบบไหนบ้างน่าา อยากให้ทุกคนช่วยเล่าเรื่องราวหรือประสบการณ์ความรัก เพื่อเปิดโลกให้เราได้เห็นมุมมองความรักมากขึ้น เพราะเรื่องราวของทุกคนมันมีคุณค่ากับเรามากเลยจริงๆ (^_^)♡

ถัดไป

ล้างแบบฟอร์ม

ห้ามสงรหัสผ่านใน Google ฟอร์ม

เนื้อหาที่มีได้ถูกสร้างขึ้นหรือรับรองโดย Google รายงานการละเมิด - ข้อกำหนดในการให้บริการ - นโยบายความเป็นส่วนตัว

รูปที่ 3.5 หน้าแรกของแบบสอบถาม ซึ่งแจ้งรายละเอียดของการทำแบบสอบถาม (จาก ผู้ศึกษา)

Romantic Fools & My First Time

✉ philzaza2010@gmail.com (ยังไมแนช) สลับบัญชี 🔒

เรามาแบ่งปันเรื่องราวกัน ทุกคนไม่ต้องกังวลว่าจะเล่าตื้อมัย เล่ามาได้หมดเลย เพราะเราอยากจะรู้ว่าความรักนั้นคืออะไร เจอกันนะ ❤️👉

1. ทุกคนมีภาพฝันของความรักยังงัยบ้างหรือ?

คำตอบของคุณ _____

2. แล้วในความจริงความรักของทุกคนเป็นยังงัย?

คำตอบของคุณ _____

3. อันนี้ข้อมถามเรื่องจอกเปอร์ตชนิดนี้ง ก่อนจะมีเซ็กส์ครั้งแรก ทุกคนคิดว่ามันจะเป็นยังงัยหรือ?

คำตอบของคุณ _____

รูปที่ 3.6 หน้าที่สองของแบบสอบถาม รายละเอียดคำถามทั้ง 7 ข้อ
(จาก ผู้ศึกษา)

4. แล้วในความจริงการมีเช็คครั้งแรกของทุกคนมันเป็นยังไง?

คำตอบของคุณ _____

5. อันนี้มาแนวครามาหน่อยๆ แล้วในชีวิตของทุกคนมีเรื่องเกี่ยวกับความรักที่จำได้ไม่ลืมเลยไหม?
(แต่ดีไม่ได้ทั้งหมดเลยนะ)

คำตอบของคุณ _____

6. ความรักในช่วงโควิดของทุกคนเป็นยังไงบ้าง?

คำตอบของคุณ _____

7. สุดท้ายแล้วทุกคนมีอะไรอยากจะฝากถึงเราเกี่ยวกับความรักมั๊ย?

คำตอบของคุณ _____

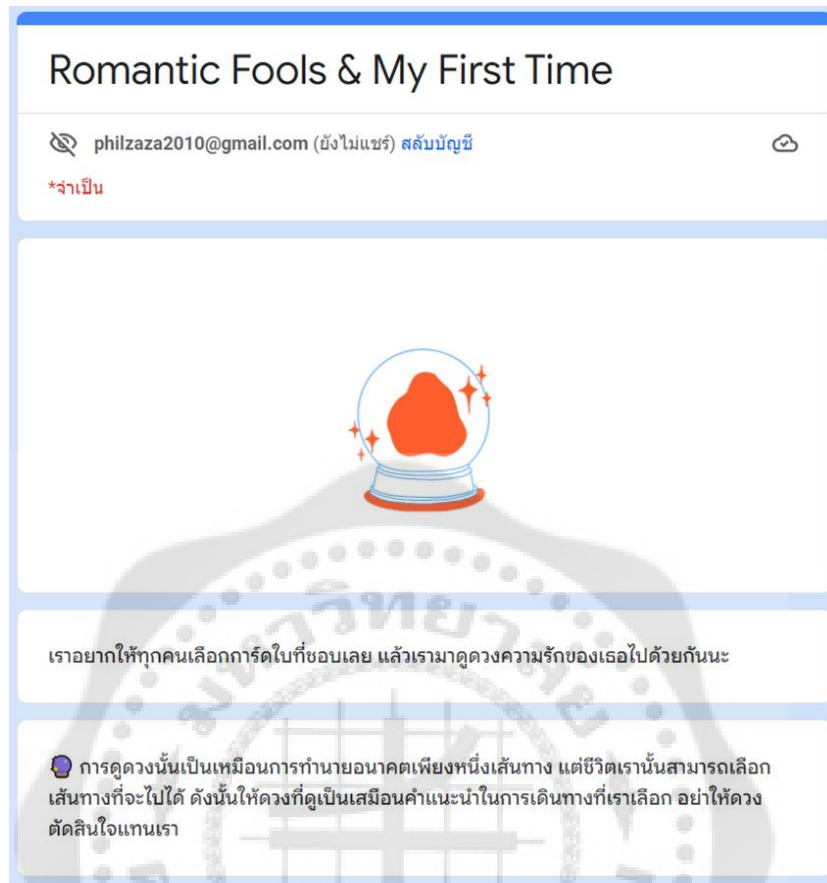
รูปที่ 3.7 หน้าที่สองของแบบสอบถาม รายละเอียดคำถามทั้ง 7 ข้อ
(จาก ผู้ศึกษา)

ขอบคุณทุกคนที่เข้ามาแบ่งปันเรื่องราวของทุกคนนะ มันมีความหมายกับเรามาก ทุกคนอุทิศส่ทำให้ประสบการณ์ที่มีค่ากับทุกคนมา เราก็อยากจะให้ประสบการณ์ที่น่ารักกับเธอเหมือนกัน

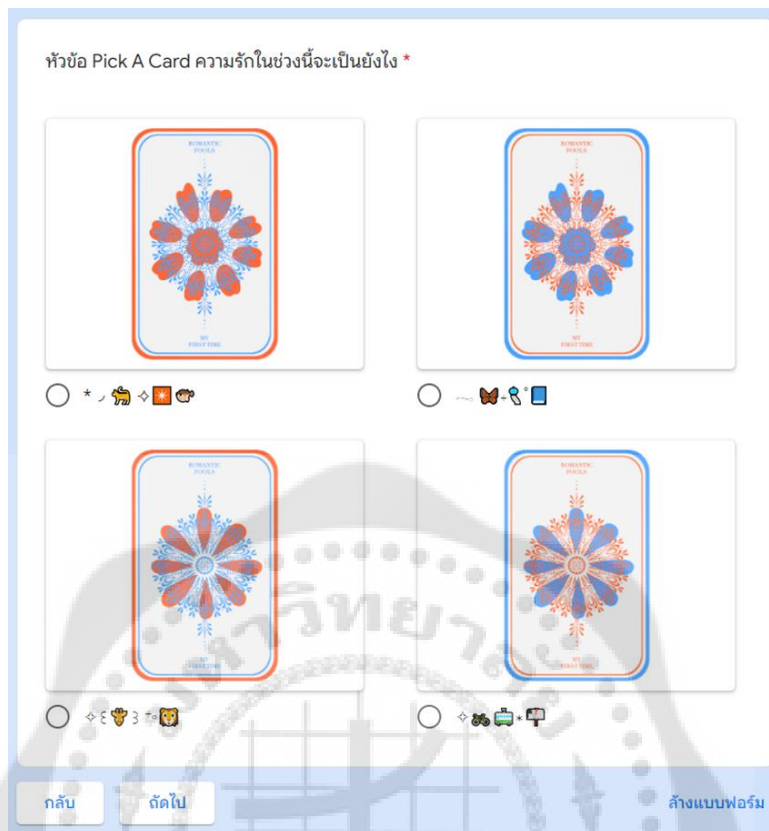

กลับ ถัดไป ล้างแบบฟอร์ม

รูปที่ 3.8 หน้าที่สองของแบบสอบถาม คำกล่าวขอบคุณและมอบของขวัญ
(จาก ผู้ศึกษา)

รูปที่ 3.9 หน้าี่สามของแบบสอบถาม รายละเอียดของการดูดวงด้วยไพ่ทาโร่ความรัก
(จาก ผู้ศึกษา)

รูปที่ 3.10 หน้าี่สามของแบบสอบถาม เลือกไฟ 1 ไบจากการดูดวงด้วยไฟทาโร่ความรัก
(จาก ผู้ศึกษา)

ใบที่ 1 Six of Pentacles

ROMANTIC FOOLS

MY FIRST TIME

◆ ความรักของคนโสด ในช่วงนี้คุณมีโอกาสที่จะได้เจอผู้คนมากมายเข้ามาในชีวิต มีคนมากมายที่อยากจะทำหาคุณ ไม่ว่าจะเป็นการอยากรู้จัก อยากใกล้ชิด หรืออยากให้คุณช่วยเหลือ คุณควรดูและพิจารณาให้ดีว่าคนที่เขามานั้น เข้ามาด้วยจุดประสงค์อะไร เมื่อรู้จุดประสงค์แล้วจะทำให้คุณรับมือกับคนนั้นได้ง่ายขึ้น แล้วคุณสามารถเลือกคนที่ใช่ให้กับตัวคุณได้

◆ ความรักของคนมีคู่ ในช่วงนี้คุณควรใส่ใจเรื่องเล็กน้อยของแต่ละฝ่ายให้มากขึ้นบ้าง การเอาใจใส่กัน คอยดูแลกันนั้นเป็นสิ่งที่ดี เป็นน้ำหล่อเลี้ยงความสัมพันธ์ให้หวานชื่น เป็นผู้ให้แก่กันและกัน อย่าให้มีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่ให้อย่างเดียว หากเอาใจกันแล้วทุกอย่างจะขึ้นมื่นกว่าที่เคย

กลับ ส่ง

ล้างแบบฟอร์ม

รูปที่ 3.11 หน้าทีสี่ของแบบสอบถาม รายละเอียดความหมายของไพ่ทาโรโปที่ 1
(จาก ผู้ศึกษา)

🦋 📶 📱

ใบที่ 2 The Star

ROMANTIC FOOLS

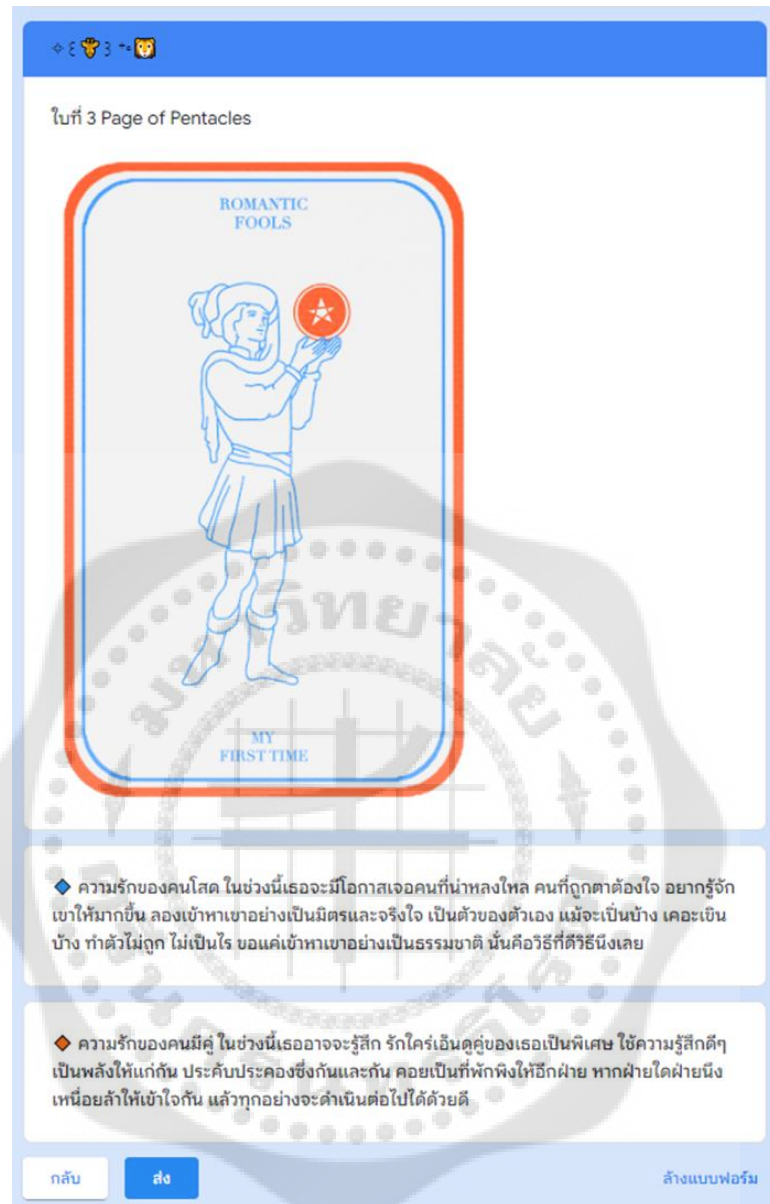
MY FIRST TIME

◆ ความรักของคนโสด ในช่วงนี้คุณมีโอกาสที่จะได้พบเจอกับคนที่ใช่หมดตลอด การที่ได้พบเจอกันจะเปรียบเสมือนความหวังที่เข้ามาในชีวิต การได้พบเจอและรู้จักคนคนนี้จะทำให้คุณได้เรียนรู้ในเรื่องของความรักมากขึ้น สีสันของความรัก และอาจจะเป็นอีกหนึ่งเรื่องราวที่น่าจดจำในชีวิตของคุณ

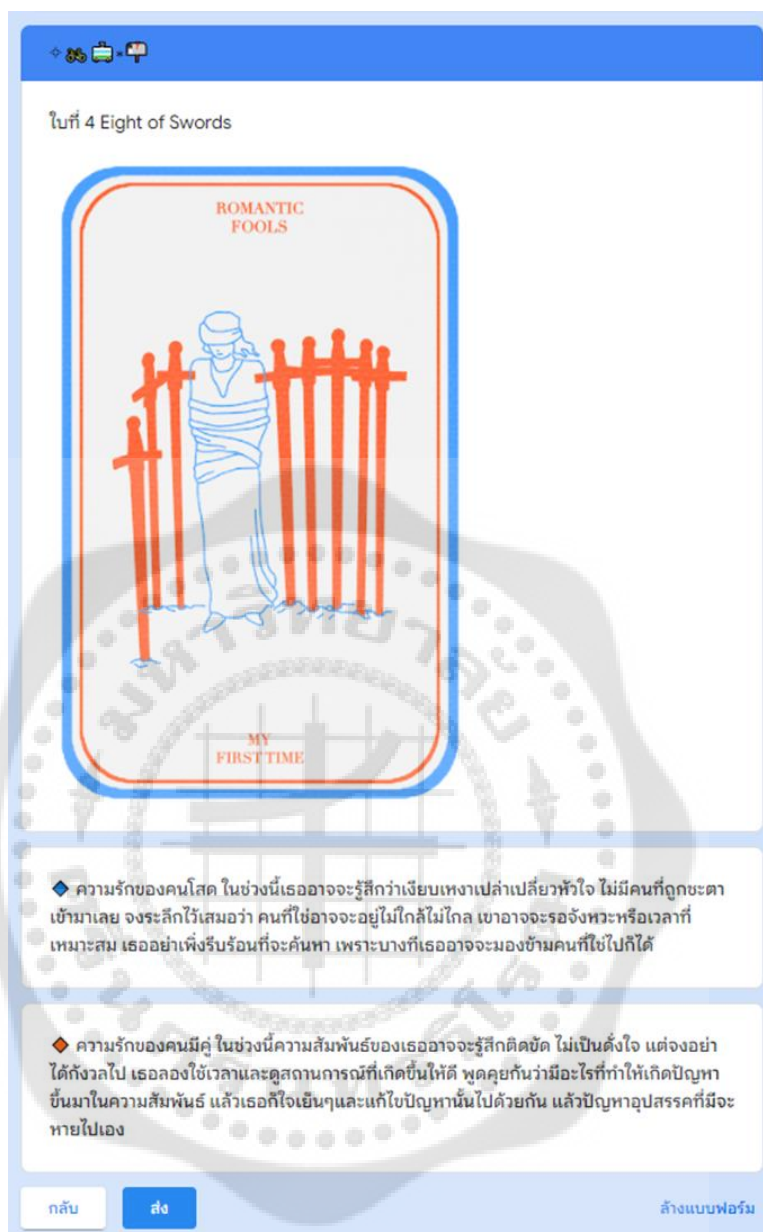
◆ ความรักของคนมีคู่ ในช่วงนี้ความสัมพันธ์ของคุณจะราบรื่นไปได้ด้วยดี ไม่มีเรื่องหนักใจหรือรบกวนใจให้เข้ามาวุ่นวาย ดูแลรักษาน้ำใจกันและกัน คู่ไหนที่ง้ออ่อนก็จะมีการคืนดีกัน ส่วนคู่ไหนที่ต้องการเจ้าตัวน้อย อาจจะมีการกำเนิดเจ้าหนูตัวน้อยเข้ามาในชีวิตคู่ของคุณก็ได้

กลับ ส่ง ล้างแบบฟอร์ม

รูปที่ 3.12 หน้าทีสี่ของแบบสอบถาม รายละเอียดความหมายของไพ่ทาโรใบที่ 2 (จาก ผู้ศึกษา)

รูปที่ 3.13 หน้าทีสี่ของแบบสอบถาม รายละเอียดความหมายของไพ่ทาโรใบที่ 3
(จาก ผู้ศึกษา)

รูปที่ 3.14 หน้าสีของแบบสอบถาม รายละเอียดความหมายของไพ่ทาโรใบที่ 4 (จาก ผู้ศึกษา)

หลังจากการได้เผยแพร่แบบสอบถามออกได้ ทำให้ได้รับคำตอบที่หลากหลาย มีผู้ที่ทำแบบสอบถามมากมายมาให้คำตอบ เล่าประสบการณ์ เรื่องราวต่างๆที่เคยพบเจอ ทำให้มีเรื่องราวและประเด็นบางอย่างที่น่าสนใจมาใช้ในการทำงานต่อไป ซึ่งคำตอบของแบบสอบถาม มีดังนี้

	คอยจับพอดีกคนนนอยู่ข้าง ๆ ก็นน				เข้าไปวุ่นวายในชีวิตเค้า 55555555		นบั้ง55555 555 ละไอ้เจ้าคุณ ความรักกคน นั่นมันไป อยู่ไหนปรา กฏตัวสักทีเถ อะ ชั้นอยากรักไ ครรลัคนน น 😞 ชาติที่แล้วช้ นไปสาบาน อะไรไว้ ไม่เอาแล้ว ยกเลิกจะมี แฟนนนน น!!!!
2	ใครสักคนที่ ตอนแก่ง ตัวแล้วกล้า เดินจับมือก น กล้าแสดงค ความรักต่อก นในที่สาธา ณะ	ยังไม่เจอไ ครคนนั้นเ ลย	ต้องเขินมากแ ่นๆเลย แล้วก็อาจจะเ จับมากละมั้ง	ไม่รู้ค่าบ ยังไม่เคยมี	แฟนเก่าคบซ้อน มันตะหงิดสักพักใหญ่ๆ แล้ว แต่ก็อยากเชื่อใจจนถึง ที่สุด สุดท้ายก็ตามสืบเองจน รู้ทุกอย่าง ก็เลยจบแบบไม่สวยเล ย	กำลังคุย กับคนๆ หนึ่งได้เก ือบ 2 เดือนแล้ว ว ไปเจอมา 2 ครั้ง แปลกมา	ทุกการเริ่มต้ นใหม่ทำไม มันเหนื่อยจัง เหนื่อยจะทำ ความรู้จัก เหนื่อยจะชว นคุย เหนื่อยจะไว้ ใจ

	หรือต่อหน้า คนอื่น			ทุกวันนี้ก็ยังแค้นฝังหุ่น อยู่	<p>กที่เจอกันแล้วไม่รู้สึกอึดอัดเลย ทำทุกอย่างเหมือนแฟน แต่ยังไม่คบกัน แต่ก็ไม่ได้ไว้ใจขนาดนั้น เซ็นมันบอกกว่าเค้าไม่ได้คุยกับเราคนเดียวก็เผื่อใจไว้บ้าง แต่ถ้าเลิกคุยกันต้องคิดถึงแน่ๆเลย</p>	<p>เหนื่อยจะเขื่อใจ แต่สุดท้ายเราก็ก้ามั่นอยู่ดี ที่คิดแบบนี้ อาจจะเป็นเพราะว่าอดีตเคยเจอเรื่องหนักมาก ก็เลยเปิดใจยากนิดนึงล่ะ มั้ง</p>
--	-----------------------	--	--	-----------------------------------	--	---

3	การมีความ สุขและคว ามเข้าใจกันใ นความสัม พันธ์นั้นๆ	ตอนนี้เป็ นความรัก ที่เหมือน จะอึดตัวเ เพราะคบกัน มานาน แล้ว แต่ก่อนจะ มาถึงจุดนี้ ก็ผ่านอะไ รมาเยอะ มาก และในคว ามสัมพันธ์ ไม่ได้มีแ ต่ความสุข เสมอไป	คิดแค่ว่าเจ็บ5 55555	ก็เจ็บ5555 55555555 5	ไม่มีนะ	ห่างเหิน มาก ไม่ได้เจอ กันจะ5เ เดือนแล้ว แต่ก็พยายามทำใ ห้ความสัมพันธ์ไม่ จืดจางไ ปด้วย พยายาม หาเวลาคู ยกัน	อยากเห็นคว ามรักในมุม ที่ไม่เคยเห็น :-))
4	คนที่อยู่กัน ได้เหมือนเ เพื่อนและแ แฟน คุยกันได้ทุ กเรื่อง เป็นเซฟโ นของกันแ ละกัน	ประมาณ poppy love ครับ	ไม่เคยครับ แต่คงจะตื่นเต้ นมากๆครับ	ไม่เคยครั บบ	เคยตอนมัธยมปลายเร าชอบเค้าฝ่ายเดียวมา นานมากแต่สุดท้ายก็ เลิกชอบแล้วครับ	ในยุคโค วิดไม่ได้ มีความรั กแบบแ แฟนข้าม าเลยครั บ	ความรักเป็น สิ่งสวยงามค รับแต่บางที่ มันก็ทำร้ายเ เราได้เช่นกัน ครับ

<p>หม่ๆที่จะเข้ ามาทั้งปัญ หา ทั้งความสุข โอกาส อะไรก็ตาม ที่จะเข้ามา ตามช่วงอา ยุ วัยรุ่น วัยทำงาน ไปจนแก่</p>	<p>ก็จบแล้ว ยรุ่น เรายังไม่ ลยไปถึงวิ ยทำงานข องเค้า อะไรแบบ นี้ แต่ก็ไม่เป็ นไรนะทุก อย่างเริ่มไ หม่ได้หม ด อาจจะเจ อเนื้อคู่ตอ นแก่แล้ว มานั่งเล่า ว่าประสบ การณ์คว ามรักที่ผ่ นมาเป็นยั งไงให้ฟัง ก็ได้ก็สนุ กดี</p>	<p>ว่านั่นเลยอยา กลอง</p>			<p>ตอนนี้ก็ มาเป็นฟี วแอบขอ บคนคน นึ่งอีกอัน นี้แบบส บ งตัวเอง พรั่าเพื่อ พรรณนา ทุกวัน ลงสตอรี ลงอะไรก็ ให้เค้ามา ดูคะ ในเมื่อเจ อกันไม่ไ ด้ก็ใช้โซ เชียลให้ เป็นประโ ยชน เป็นบ้า ป็นบอทุ กวัน</p>	
---	---	-------------------------------	--	--	---	--

6	รักกันอยู่ดี วยกันไป นแต่งงานมี ครอบครัวที่ น่ารัก	พังพินาศ ไปแล้ว	ก็ต้องเล่าโลม กรุบจะเอาเล ยไม่ได้นะคะ พล	ดีมากจำ นเลิกกัน	มันจำสิ่งดีๆที่เค้าเคย ทำให้แต่พอเลิกกันสิ่งดี ๆกับเหี้ยตีกันหมดเลย	ไม่ได้เจอ กันปลั้วไ มรู้เลยว่า จะไปต่อ ได้มัยค์ าจริงจังก บเรามัย แต่จากท รงไม่น่า แน่ๆ	รักจะมาหา เราในเวลาที่ไม่ ช้ไม่ต้องดิ้นร น
7	คนสองคน ที่เข้าใจกัน เชื่อใจกัน รักกันในแบ บที่อีกฝ่าย เป็น	รักกันแต่ ความคิด หลายๆ อย่างไม่ตร งกัน	ไม่เคยมีคะ ะ	ไม่เคยมีค ะ	มีหมดคะ	ทำให้ได้ รู้ธาตุแท้ ของอีกฝ ายมากขึ้น ในเวลาไม่ ได้เจอไม่ ได้อยู่ด้ว ยกัน	ถ้าคนมันใช่ เดี๋ยวก็หาทา งเจอกันเอง ไม่ต้องออกไ ไปตามหา
8	รักคือตะวัน รักคือดวงจ นทร์ รักคือใจอัน ร้อนแรงไร้ จุดหมาย	แต่รักฉัน คือฝันไป ค่าลงดวง ใจฉันได้แ ตฝัน	ต้องเร้าใจ	แห้ง	มี	แห้ง เงียบ ไม่ได้เจอ ใครเลยย ย	เราคิดว่าคว ามรักนั้นมัน จะมาก็มาเอ งแบบไม่ได้ ตั้งตัว เราอาจจะต้อ งไฝหามันบ้า

							ง แต่ถ้าความรั กมันไม่ใช่ โลกก็จะแยก เราออกจาก กันเอง แต่ในทางกลั บกันถ้าคนที่ ใช้มีจริง สักวันโลกก็ คงเหวี่ยงเรา ไปเจอคนคน นั้นเหมือนกั น
9	พบรักกับห นุ่มรูปหล่อ มันคง ดูแลดี	เป็นผญเ เหมือนกัน ค่ะ 😞 	อาจจะเจ็บจน ไม่ได้รู้สึกอะไ รเท่าไร	ดีค่ะ รู้สึกเขิน ขึ้นอยู่กับอี กฝ่ายด้วย ค่ะว่าทำแ บบไหน	มีค่ะ เป็นที่เคยมีมาส่วนไห ญไม่ดีเบย แบบว่าชอบมีเรื่องคนอื่น เข้ามาเกี่ยวเช่น แฟนเก่าไร้อะค่ะ หรือแบบแฟนที่โตกว่า แต่ขอให้ชื้อนั้นชื้อนี้ เลี้ยงนั้นนี้ไม่หยุดเลย รู้สึกเหมือนเป็นฝ่ายให้ อย่างเดียวค่ะ	อาจจะไ ม่ฟินเท่า ตอนไม่มี ค่ะ เพราะเจ อกันน้อย ลง+สุขภ าพจิตที่เ ลี่ยไปกับ รัฐบาลช ุดนี้ ทำให้หุ ตหงิดง่า	ขอให้สมหวัง เจอคนที่ดี ๆ ๆๆดูแลดี ๆ แล้วก็รู้สึกมี คุณค่ากับเข านะค่ะ 😞

						<p>ยมากคะ แต่ก็ช่วย กันประค องอย่าง ดี คอลกันบ ่อยๆ แต่ถ้าไป เที่ยวตัว ยกันไม่ ได้ ก็ไปหาที่ บ้านเลย สิคะ</p>	
10	<p>อยู่กับคนที่ เรารักช่วย เหลือซึ่งกัน และกันอย่า งมีความสุข</p>	<p>มีทั้งความ สุขและทุ กข์ ดีบ้างทะเล าะบ้างป นๆกัน</p>	<p>ก็ตื่นตื่น ประหม่า งๆค่อยหาวิ ธีกันไป</p>	<p>ตื่นตื่น แต่เจ็บ</p>	<p>ก็คบกันมานานมากแล้ว วุ่นๆก็ขอห่างไปโดยที่ เราไม่เข้าใจเหตุผล</p>	<p>พอมายู่ ด้วยกันก็ มีทั้งแฮป ปีและเห นื่อยที่ทะเล าะกัน บ่อย</p>	<p>สำหรับเรา รักที่แฮปปี ๆอย่างเดียว จริง หรือ แต่การทะเล าะกันก็ทำให้ เราเข้าใจกัน มากยิ่งขึ้น</p>

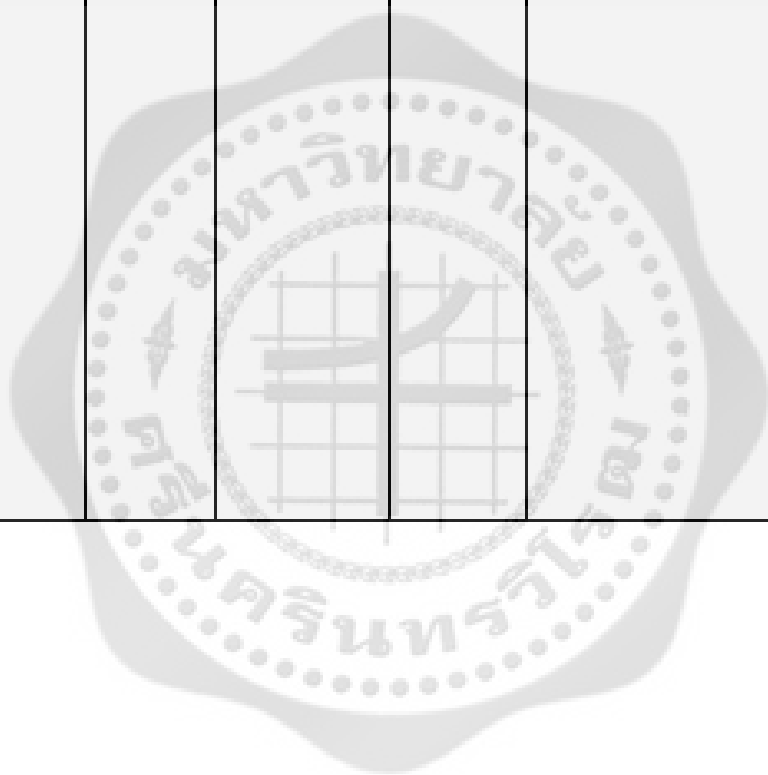
11	คนที่เข้าใจ ราแบบทุก อย่างอะ เป็นตัวของ ตัวเองได้ เต็มที่ มีอะไรก็แซ ร์กันพากัน ดีอะ เข้ากับสังค มทั้งเพื่อน ทั้งงานทั้งค รอบครัวเรา ได้	มันก็ดี แต่อาจจะ ยังไม่เข้าใจ สังคมเร ามั้ง แบบพอโ ดแล้วเรา ก็ต่างไปมี สังคมใหม่ ๆอะ แต่แบบเว ล่ายู่ด้วย กันมันดี นะ หาไรกินห าไรทำตัว ยกัน	กลัวว555555 กลัวว่าแบบจ ะพลาดมัยนะ จะเป็นยังไง ะอะไรประมา ณนั้น	ก็ยังคงกลัว แต่แบบมัน นก็ทำให้เร าอ่อนคลา ยลง555555	แฟนเก่าละกัน มันไม่เข้าใจเรื่องสังคม เรื่องเพื่อนเรารวมถึงเรื่อง งานด้วยนะ แบบพอไปเรื่อยๆแล้ว การมีกันเหมือนจุดให้ ราไม่กล้าทำอะไรใหม่ๆ กับเพื่อนเลยอะต้องคอย กังวลตลอด เลยเล็กดีกว่า แต่เวลาอยู่ด้วยกันมันแ บบตีมากๆ	เหี่ยวเฉา มากกว่า าาาาา ปกติก็หา ยากอยู่แ ลิวนี้ยาก ขึ้นไปอีก เหงาก็เล ntinder หาคนคุย แก้เบื่อไ ปค่า555 555	ชอบการมีค วามรักนะ แต่อยากให้ ความรักใจดี กับเราบ้างเ เพราะบางทีค วามรักก็หนัก ล้วยจนไม่อย่า กมี55555555
12	ความรักใน ฝันคือแบบ มีความสุข ด้วยกันทุก วัน ไม่ทะเลาะ กัน ไปไหนมาไ ไหนด้วยกัน	ความเป็น จริงก็ไม่ต างอะไรมา ก แต่แต่อาจ จะมีขึ้นมี ลง มีกระทบ กระทบกัน	ตอนแรกคิดว่า มันจะเจ็บบ บ แบบไม่ยาก ทำเลย อ่านในไหนก้ บอกว่าเจ็บ แต่ก็คิดว่าจ ะ	พอได้ลอง ก็เจ็บจริงๆ 555555 แล้วความ ครั้งแรกคื อไปไม่เป็ นทั้งคู้งก้ นหมด รู้อยู่ไหน	มี คือความรักครั้งแรก แฟนคนแรกที่คบกันก็ อว่าค่อนข้างนาน แต่พอเลิกกันแล้วเจ็บใ จตรงที่มันกลายเป็นเห มือนคนไม่รู้ตักไปชะงั น แม้แต่ความเป็นเพื่อน อ	ไม่ดีเลย ห่างจาก แฟนรู้สึก ทำให้ทะเล ละกันม ากขึ้นนะ เหมือนพ อไม่เจอ กันละมัน	รักเพื่อนๆค า สู้ๆนะคะอิอิ

บ่อยๆ เทคแคร์กัน ซ์พอร์ตกัน น	บ้าง แต่ก็ต้อง พูดคุยกัน ด้วยเหตุผล และพยายาม เข้าใจ อีกฝ่าย	ทำงานแบบโ ฟลไปเลย	หาไม่เจอ เงอะงะมา ก	คำก็ไม่ให้เรา ทั้งที่เลิกกันด้วยดี	ไม่ได้ชำระ พลังแ ล้วยก็ไม่ไ ด้พูดคุ กันแบบ ขนาดนั้น แล้วยังถ้ าเป็นคน ติดสกินช ิพ คือเห็ อนขาดอ ะไรไป
--	--	----------------------	---------------------------	---------------------------------------	---

13	ภาพฝันคว ามรักของเ ราคือ คนที่มาถูก ที่ถูกเวลาแ ละถูกต้อง /เราอยากแ ซรัข้อความ ที่เราชอบม ากจากหนังสือที่เราอ่าน นเจอ อันนี้ก็เป็ นสิ่งที่อยู่ใน ใจเราลึกๆ เหมือนกัน :-) : “เรามีความ กลัวลึกๆใน ใจว่าเราคือ คนที่ไม่มีไ ครรัก ความกลัวนี้ นทำให้เรา อยู่ลำพัง แต่การอยู่เ เพียงลำพัง	ห่างหายจ ากการรู้จัก รักคนอื่น นไปเยอะ มากเลย เลยได้มีเว ลากลับมา รักตัวเอง มากขึ้น	(-)	(-)	ส่วนใหญ่ เวลา ทำให้เราลืมไปเกือบห มดเลยแหะ เหมือนถ้าเดินผ่านกันค งได้แต่เห็นคนนั้นเป็นค นที่เคยรู้จักกันไปแล้ว ไม่ได้มีภาพแฟรชแบล คอะไรกลับมา	ดีนะ ได้กลับมา ารู้จักตัวเ องมากขึ้น นกว่าเดิ มเยอะม ากเลยน ะ /รักตัวเอง งนั้นแหล ะ แต่คงต้อ งเรียนรู้ที่ จะรักคน อื่นให้มา กกว่าเดิ มอีกหน อย	เราเคยหาคำ ตอบว่าคว ามรักคืออะไร นะ (เคยเสพติด ความรักในรู ปแบบตราม า รูปแบบโรแม นติกที่เสียน และไม่ค่อยเ มคเซนเท่าไ หฺร) เราพยายามหา มาตลอด อ่านหนังสือ ดูหนัง ทำทุกอย่าง แต่พอวันหนึ่ง เราเลิกหาม นไปเพราะเร ารู้สึกว่า ถ้ามันใช่ มันมีจริง เราคงสัมผัส ได้ มีคำตอบได้
----	--	---	-----	-----	--	---	--

<p>นั้นต่างหาก กที่ทำให้เร าคิดว่าเรา คือคนที่ไม่ มีใครรัก วันหนึ่งที่คุณ ันไม่รู้ว่ามี ื่อไหร่ ุณอาจจะ ับรถไปตา มถนน และวันหนึ่ง ที่คุณไม่รู้ว ่าเมื่อไหร่ เขา หรือเธอ อาจจะรอ ูตรงนั้น ุณจะได้รั บความรักเ เพราะนี่เป็น ครั้งแรกใน ีวิตของคุณ ณ ที่คุณจะไม่ ไปได้ยู่เพียง ลำพังอย่าง แท้จริง</p>								<p>ด้วยตัวมันเ อดโดยที่ไม่ต้อ งหา แต่สุดท้ายเร าคงบอกได้ว ่า โลกนี้คงจะน ายอยู่มากขึ้น ถ้าเรามีคว ามรักที่ดีให้ต อกันกับทุกส ิ่ง /จริงๆคำตอ บเราน่าจะเป ็ี่ยนไปเมื่อมี ความรักเข้า มาอีกครั้งนะ ตอนนั้นโลกเ ราะคงกลายเป็น ี่นสีชมพูสด ใสกว่านี้เลย</p>
---	--	--	--	--	--	--	--	--

คุณจะถูกเลือกให้ไม่ต้องง้อเพียงคนเดียว”						
---	--	--	--	--	--	--

14	<p>อย่างแรกค งต้องสบาย ใจ เหมือนมีฟู กใหญ่ๆให้ ทิ้งตัวใส่ได้ ทั้งวันที่แฮ ปปีทั้งวันที่ แซ่ด เป็นตัวของ ตัวเองได้สู ดๆ อินเรื่องโก ล้ๆกัน ไม่มีอะไรไ ห้กังวลให้ล งเล แบบถามไ ด้คุยได้เล่า ให้ฟังแลก เปลี่ยนกันไ ด้ทุกเรื่องเ หมือนมีเพ็ อนสนิทเพ็ มอีกคน</p>	<p>5555555 555มันยัง สบายใจ อยู่ ยังทั้งตัวไ ด้เค้าพร้อม มรับ แต่ที่วาด ฝันไว้ว่าเ อ้อออกจะ เป็นตัวเอ งสุดๆคือ หายไปก่อ น อันนี้ต้อง ปรับค๊ะ ปรับกันแ หลกลาน 55555 ยิ่งใช้ยิ่งต้ องพยายาม ม แล้วนี่เป็น คนใจดี(เอ้ าชมตัวเอง งละ)เออพิ ลยอม</p>	<p>ต้าชช55555 555 กุกแล้ว55555 ปรึกษาเพื่อน ยอะแม็ก แบบเค้าจะเล ยหอมมิ่ง เค้าจะรีบเลย หรือ แล้วเลิขหาอ่า นเยอะมาก กลัวเจ็บ แพนนิคไปห มดด ก่อนหน้านี้คือ ไม่รู้ไรเลยแบ บเลยย ไม่เคยสนใจเ ลย พอถึงเวลาก็ค อก็ตัดะ ไปไม่เปนเนอ ะ คนใจดี(เอ้ าชมตัวเอง งละ)เออพิ ลยอม</p>	<p>ซ่า 555555555 555555555 ซ่าตลอดท าง มันคือควา ม่ไม่รู้อะ กู่ไม่รู้ไรเล ย ทำไม่เป็น สักอย่าง แพนกูคือเ บิตคลาสส อนเลยสิค ะ sex101 แล้วแพนกู ตกใจที่เป นครั้งแรกไ งั้น เออส่วนเรี องเจ็บ ก็เจ็บจึงแ ด่แบบทนไ ด้ แต่เลือดอ อกเป็นเชื้อ นแตก</p>	<p>เปนแพนเก่าๆคนหนึ่งที ป็นซิมเศร้า ตอนคบกับกิตินะ ดีเลยแต่คบกันแป๊ปเดี ยว ตอนเลิกกัน เค้าเศร้ามาก ละก็แบบไปเขียนบล้อ กว่าไม่อยากจะอยู่แล้ว กูเป็นความสุขทั้งหมด ที่เค้ามี ตอนนีไม่มีแล้ว ไม่อยากจะอยู่ กุกแล้วมาก กูใช้ชีวิตแบบแพนนิคไ มกล้าหัวเราะ หัวเราะมีความสุขแล้วรู้ สึกผิด นอนไม่หลับกลัวเค้าทำ ไรไม่ดีแล้วไม่มีคนไปช วย เพราะคิดว่าเราไปเป็น ต้นเหตุให้เค้าไม่อยาก อยู่ กลัวเค้าตายมาก แพนนิค เซ็คโซเซี่ยวเค้าตลอด เวลา สรุปกูเป็นซิมเศร้าหนัก อยู่พักใหญ่</p>	<p>กิตินะ แต่เจอกั นยากมา ก มากๆ ต้องแบบ ไม่บ้านเ ค้ำก็ห้อง กุเลย กุกอยากอ อกไปเดี นเล่นกิน ข้าวนอก บ้านบ้าง; —; น่าจะหว านชื่นกวั านี้</p>	<p>คิดไม่ออก แต่อยากแชร์ ว่าตอนมีคว ามรัก ก็เอาให้สุดไ ปเลยหัวปัก หัวป่าพูดถึง 20ชมต่อวัน ถ้ามันต้องจ บลงจะได้ไม่ เสียตาย เพราะชั้นเตี มที่มาก</p>
----	--	---	---	---	--	---	--

		<p>ดังนั้นอะไร ปรับให้ ดีไม่เห็น การควบคุม ก็ปรับใ ห้เรื่อย ๆ แอบเล่าว่า าเมื่อก่อน นี้ไม่ยอม ปรับอะไร เลยยย แบบเลยย คิดว่าทำไ มเราต้อง ปรับอะไร เพื่อคนอื่น น เพราะเรา ยังไม่ขอใ ห้เค้าปรับ ไ้เลย แต่ตอนนี้เ ลิกเซ็ดละ เคกูปรับใ ห้555555 5</p>				
--	--	--	--	--	--	--

15	ขอแต่ใครสักคนที่เข้าใจเราแล้วทำอะไรบ้างรอบๆ ไปด้วยกันในทุกวันแค่นั้นก็พอแล้วมั้ง	มันก็มีผิดหวังกันบ้างแหละ ก็ถือซะว่าครั้งหนึ่งเราเคยได้ใช้ความรู้สึกในการรักใคร่สักคนแล้วกัน	ทุกคนจะกลัวกลัวว่าทำออกมาไม่ดีกลัวเค้าไม่เสารตกลัวไปหมด	แรกๆคงจะระส่ำระสายกลัวก่อน อยู่กับการเล่นาโลมด้วยไหมด	ส่วนตัวคุณะทุกคนมีความรักที่จำใจดีไม่ลืมกันทั้งนั้นไม่ว่าจะเป็นการสูญเสียความรักหรือทุกรูปแบบถ้าเราได้ใช้ความรสมันแปลว่าเราได้ใช้ความรักแล้วไม่ว่าเค้าจะเป็ใครก็ตาม	โอ้ยยย พุดละใจเจ็บ เราเจอคนเข้ามามากมายเลย แต่กลับกลายเป็นว่าไปเจออีกกันไม่ได้หลายๆคน พยายามพุงให้ฝานโควิดได้ แต่ในขณะเดียวมันหลายๆคนก็หายไปเพราะโควิดอี.....ตลก	ไม่ว่าใครเข้ามาไม่ว่าโลกจะเป็นยังไงหรือวันนี้แะตจะมีแฟนหรือไม่มีแฟน สิ่งที่สำคัญที่สุดคือแกต้องรักตัวเองให้มากๆ นั่นคือความรักที่จะอยู่กับบแกไปจนตาย สุดท้ายนี้ถ้าเธอสามารถมอบความรักให้กับคนอื่นๆ ได้ ก็ลองดูเผื่อโลกนี้จะน่าอยู่ขึ้น จังง
----	--	--	---	---	---	--	---

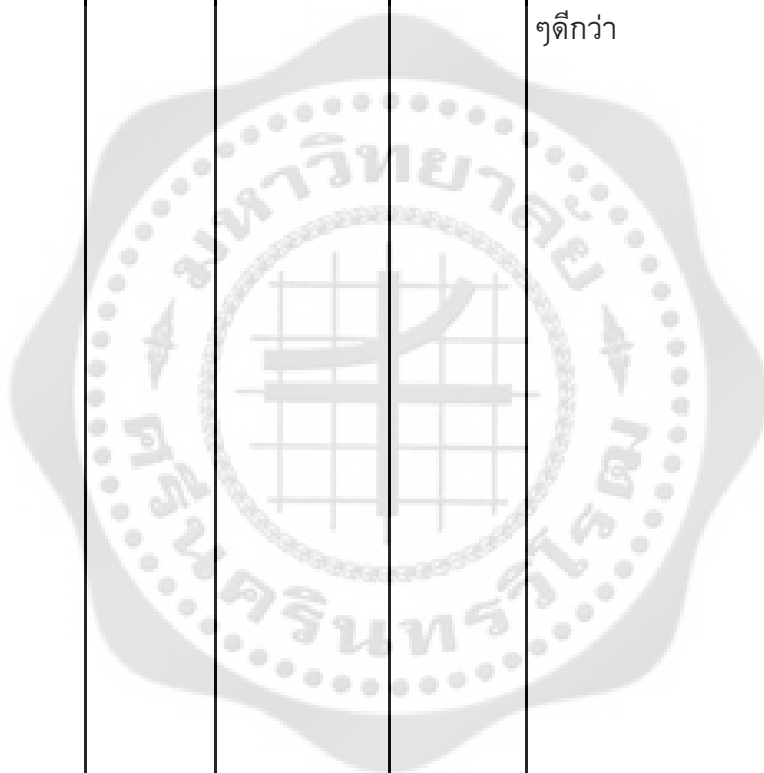
16	ไม่เคยมีภา พฝันของค วามรักเลย หลายคน อาจจะคิดถึ งการแต่ง านหรือการ อยู่ด้วยกัน สร้างครอบ ครัวด้วยกัน แต่ส่วนตัว คิดว่าในอน าคตจะเป็น ยังไงมันก็ซึ นอยู่กับกา รกระทำใน ปัจจุบันแล้ว นๆเลย ถ้าอยากเดี บโตไปด้วย กันก็แค่จับ มือกัน สร้างความ มั่นใจและซึ ดเจนให้กัน รายละเอียด ดเล็กๆอย่า	ที่พิมพ์เรี องรายละเอียด อียดเล็กๆ ไปในข้อแ รก ดูเหมือนเ ป็นเรื่องง ายนะแต่ ทำจริงมัน ยากมาก ๆเลย555 55555 บัจจัยรอบ ข้างหรือค วามคิดที่ เปลี่ยนไป สังคมที่แ ดกต่างกั นและอะไ รอีกยิบย ยมันส่ง ผลถึงความ สัมพันธ์ หมดเลย หลายๆค นอาจจะคิ ดว่าแค่ค	มันอยู่ที่มุ่มม องคนนะว่าจะ นิยามให้ sex ครั้งแรกเป็นแ บบไหนบางค นต้องมีกับแพ นเท่านั้นหรือ บางคนมี sex กับใครก็ได้ที่ รักกับเค้าโอเ ค ดีลกันได้เพราะ ะอยากเปิดปร ะสบการณ์ให้ มๆให้กับตัวเ อง ซึ่งมันก็ไม่ได้ ผิดเลย สิทธิ์ของเรา ะนะอะ แต่โดยส่วนตั วรู้สึกว่าจะแต่ งฝ่ายต่างพอไ จและโอเคใน สิ่งที่จะทำ อธิบายให้เข้า ใจว่านี่คือครั้ง	พูดได้มั้ยว ายังไม่มี	ตั้งแต่โตมา นี่เป็นความรัก(?)ครั้งแรก เดียวที่มีเลย ไม่รู้ว่ามันดีมั้ยมันก่อน ข้างจะงงๆแหละ จะเล่าให้ฟังตั้งแต่เริ่มเ ลยแล้วกัน เริ่มจากการได้รู้จักกัน ตอนมัธยมเพราะเค้าเป็น เพื่อนพี่รหัส รู้จักกันวันแรกก็แอดเฟ รนในเฟสบุ๊คมาเลย เร็วมาก5555555555 แต่ตอนแรกก็ไม่ได้อู้สึก ยู่ยู่ยู่ที่ใจนะ จนได้เข้าไปในโลกเค้าเ รื่อยๆ ได้รู้จักกันมากขึ้น เริ่มรู้สึกดี ๆต่อกัน พี่รหัสกับเพื่อนบางคน ที่รู้เค้าก็เชียร์กันหมด ตอนนั้นก็แอบเขินๆนะ แต่จู่ๆเค้าก็มีแฟน งกันเป็นไก่ตาแตกเล็ ย ตอนนั้นก็เสียใจนะ แต่ด้วยความยังเด็กบว กกับใช้ความรู้สึกมากก	ไม่มีควา มรักในช่ วงนี้เลย แค่เรียน ก็เหนื่อย แล้ว	ความรักเป็น ความรู้สึกที่ ซับซ้อนมาก ๆ เราคิดว่าในโ ลกนี้ไม่มีใคร เข้าใจความรั กแบบต้องแ ่พรอกเพราะ ะทุกครั้งที่เรา เริ่มต้นใหม่ เราก็ต้องเรีย นรู้ความรักไ หม่ทุกครั้ง แต่กลับกันค วามรักแบบ อื่นเข้าใจง่าย กว่ามาก ๆ ไม่ว่าจะแบบ ครอบครัหรือ อแบบเพื่อน แปลกดีนะ5 555555 มันเลยทำให้ คนหลายๆค นให้คำนิยา มความรักแ
----	---	---	---	--------------------------	--	---	--

งความเข้าไ	นสองคนรั	แรก	ว่าความคิด	ตกต่างกัน
จกัน	กกันมันก็	วิธีการป้องกั	มันเจ็บแต่ก็ยังคุยอยู่55	แต่สิ่งหนึ่งที่เร
มีอะไรก็แซ	พอแต่โล	นหรือการทำ	55555555	าเข้ามาตลอด
รักันตลอด	กความจริ	แม้กระทั่งรส	ก็ยังคุยกับเค้าต่อมาเรี	ดคือทุกคนตั
ชอบอะไร	งมันโหดรั	นิยม	อยๆ	องการความ
ไม่ชอบอะไร	ายกว่าคำ	หรือชอบเซต	เพื่อนๆหรือพี่รหัสเดือ	รักแต่เค้าจะเ
ร	พูดที่ดีเส	อื่นๆที่ตกลงกั	นก็ไม่ค่อยจะฟัง	ลือกกความรั
หรืออยากถ	มอแหละ	นไว้	ดูแย่มากเลยใช้มัย	กแบบไหนใ
ามอะไรก็ถ	บวกกับค	ที่เข้าใจกันแล	ถ้าย่อนเวลากลับไปได้	ห้เข้ามาในชี
ามมาตรงๆ	วามที่แย	ะจะไม่ทำมันแ	ก็คงไม่ไปคุยหรือก	วิตก็เป็นเรื่อ
และพยายาม	กไม่ออกว	กินกว่าที่คุยกั	แต่นั้นแหละต่อให้ทำ	งที่เค้าต้องต้
มปรับเข้าห	าตกลงเรา	นไว้	พลาดแคไหน	ดสิ้นใจจากค
ากันเพราะ	รักกันแบ	มันก็ถือว่าเป็น	ไม่ว่าอดีตหรือปัจจุบัน	ความรู้สึกรของ
ทุกคนเดิบโ	บไหนกัน	น sex	เราก็ยังเป็นเราอยู่ดี	ตัวเอง
ตขึ้นทุกวัน	แน่	ครั้งแรกที่ดีแ	มันเปลี่ยนแปลงอะไรไ	อยากมีตอน
อยู่แล้ว	ทำไมควา	ลัวนะ	ม่ได้	ไหนก็ได้
ยังงี้ก็ได้	มรู้สึกถึงเ		จนเค้าเลิกกับแฟน	เช่น
เห็นภาพฝัน	เปลี่ยน		แต่มันไม่เศร้าเลยสักนิ	วันนี้อายกมี
ของความรั	แล้วมันเป		ดเดียวก็ไม่	แฟน
กสักวันแน่	ลี่ยนตอน		มันบอกใจหายมากกว่า	แต่พรุ้งนี้ไม่
นอน	ไหน		สิ่งที่เกิดขึ้นมันเลยทำไ	อยากมีแล้ว
	สุดท้ายต่ำ		ห้เราอยากลองอีกครั้ง	ก็เป็นเรื่องป
	งฝ่ายต่าง		มันคืออะไรนั้	กตินะ
	ท้อ		แต่รอบนี้มีสถานะแล้ว	ความรู้สึกเร
	ไม่มีแรงพ		นะ เป็นแฟนกันเลย	าเปลี่ยนไปทุ
	อที่จะยื้อกั		แต่นั้นแหละก็ไปกันไม่	กวัน
	นไว้เพราะ		ได้ยู่ดี	แต่สำหรับเร
	ะภาพฝัน		เราคิดนะว่าต้องเศรั้ม	ามุมมองควา

	<p>ของความ รักที่คิดว่า สักวันมัน จะเห็น มันก็ไม่มี หนทางที่ จะให้เห็นเ ลย เห็นแต่คำ ว่าพี่น้อง5 5555555 5 ก็เลยต้อง ปล่อยมือ กันไป แยกย้าย กันไปมีชี วิตของตัว เอง</p>		<p>ากแน่เลยแต่คิดผิด เรากับเค้าก็เลยมานั่งคุ ยกันว่าทำไม เพราะความสัมพันธ์มัน ดีมาก ๆ ถึงจะมีปัญหาแบบที่บอ กไปในข้อสองบ้างแต่มัน ก็ไม่ได้ถึงขั้นทะเลาะ กันหนักมากขนาดนั้น ผลสรุปที่ได้คือมันรู้จัก กันมากเกินไป มันเกินกว่าที่จะมาอยู่ใน ความสัมพันธ์แบบคน รัก เราควรอยู่กันแบบเพื่อ นหรือพี่น้องกันมากกว่า า(เพิ่งมาคิดได้ตอนเล็ก นี่แหละ) ถ้าถามว่าทำไม ตอบไม่ได้อะ ความรู้สึกมันบอกว่าที่ ผ่านมาความรู้สึกแบบ คนรักของเราสองคนเรี มจาก100แล้วลดเหลือ 0อะไรประมาณนี้ บวกกับเราและพี่เค้ามี วิถีการใช้ชีวิต สังคม ความคิดที่แตกต่างกันไ</p>	<p>มรักก็เหมือน นที่บอกไปซ้ อแรกเลย เราตั้งใจเขีย นมากๆเลย นะอยากให้มี นเป็นประโยชน์ กับพี่จริง ๆ สู้ๆนะคะ เป็นกำลังใจใ ห้</p>
--	---	--	--	--

				<p> กระดับนี้ตั้งแต่จุดหมาย ดันมาเหมือนกัน เลยทำให้แยกไม่ออกว่า าท่จริงแล้วเรารักกันแบบ บไหน มันแยกไม่ออกว่าจริงๆ นะเรารักกันแบบไหน เราอยากได้เพื่อนร่วมท างที่ดีหรืออยากได้คู่รัก ที่ดี โคตรแปลก55555555 5 ก็เลยเปลี่ยนสถานะจา กคนรักเป็นพี่น้องที่ดีต่ อกันมากๆ ให้ความสำคัญให้เวลา กับเค้าในแบบพี่น้อง ก็มีความสุขกันมากขึ้น และถ้าเค้าจะมีคนใหม่เ ราก็ยินดีด้วยมากๆ หวังดีกับเค้าเสมอเลย นะ อาจจะอ่านแล้วรู้สึกว่าร ะโลกสวยหรือน้ำเน่า นะ แต่มันเป็นเรื่องจริงที่เกิ ดขึ้นในชีวิตจริงที่ทำให้ เราเติบโตขึ้นและเปิดโ </p>	
--	--	--	--	---	--

					ลกมุมใหม่ๆเรามากเล ย กลายเป็นคนเฉยๆกับเ รื่องความรักไปเลยแห ละ5555555555 มีก็ได้ไม่มีก็ไม่เป็นไร รอเจอคนที่เราโอเคจริง ๆดีกว่า		
--	--	--	--	--	---	--	--

17	เป็นคนทีค อยเติมเต็ม เรา ซ์พอร์ตเร า อยู่ข้างเราใ นวนที่แยที่ สุด ทำให้ใจเตี นแรงบ่อย ๆ เติมความสุ ขให้กันเสม อ รักเราที่เป็ นเราครับ	ยังไม่เคยเ จอครับ55 5555555 5	คิดว่ามันไม่ใ ด้านสนใจ เฉยๆมาก คิดว่าไม่จำเป็ นต้องมี เป็นสิ่งที่ไม่จำ เป็นในชีวิตครั บ	เฉยๆครับ 5555 เพราะคู่เซ้ กส์ทำได้ไ มดีก็เลยเฉ ยๆ เป็นในชีวิตครั บ	ไม่รู้ว่าเป็ความรักได้ มั้ย แต่เป็นจูบแรกของผมค รับ คือผมไปตีวหนังสือที่บ้ านเขา แล้วก็ชอบเขาด้วยแล้ว ก็ได้จูบกัน แต่หลังจากนั้นเค้าก็ตีต้ วออกห่างจนตอนนี้ก็ ลายเป็นเพื่อนเฉยๆครั บ ไม่ได้รังเกียจกัน	เหงาจน ต้องโหล ดทินเดอ ร์มาเล่น	ขอให้ทุกคน ได้เจอความ รักที่ดีๆ ไม่ต้องรีบไ วคว้ามันมา ก็ได้ เพราะผมเชื่ อว่าซักวันนึ ง โลกจะเหวี่ย งคนที่ใช่สำ หรับเรามาใ ห้เราเองครับ เพราะฉะนั้น อย่าได้วิ่งไล่ ตามความรัก เลย รักตัวเองให้ มากๆแล้วค ความรักที่ล้น เหลือของคุณ จะถูกแบ่งบ้ นให้คนอื่นๆนั้ เองครับ
----	--	--	--	---	---	--	--

18	เข้าใจกันก็พอแล้วแหละ	ดีนะ รู้สึกว่าได้เจอคนที่เข้าใจกัน	มันน่าจะแบบ รู้สึกดีมั้ง555	ง แบบ ทำตัวไม่ถูกต้อง ตื่นเต้น5555	เคยโดนหลอกอะแบบ คำแค่มาร่วมกับความ รู้สึกเราเฉยๆอะ	ดีนะแฮปปี้ดี เพราะอยู่ด้วยกันตลอด	ก็ความรักมันมีหลายรูปแบบแหละ ทั้งต้องลองผิดลองถูก เราอาจจะเคยเชื่อสุดใจว่าเราต้องการความรักแบบนี้ หรือแบบที่เราคาดหวังไว้ แต่สุดท้ายใจมันก็จะบอกร้องแหละ
19	ได้จับมือผ่านทุกเรื่องราวไปด้วยกัน เข้าใจกัน ดูแลกัน เชื่อใจกัน	ไม่เป็นเหมือนฝันเลย แต่อย่างนี้ อัยก็ยังมีความ เวลาดี ๆ อยู่บ้าง	น่ากลัว 😬	ยังไม่เคย5555555	มี เป็นความรู้สึกงงๆ เหมือนจะลืมได้แต่ก็ยังไม่ลืม มีทั้งช่วงเวลาที่คิดถึงนึกถึงบ้างทั้งช่วงที่มีความสุขและไม่มีความสุข	ยากกก	

20	อยากมีรัก ที่สมบูรณ์แบบ ที่เรา รักที่เราเป็ นเราพร้อม เดินหน้าไป ด้วยกัน	หลายรสช าติของคว ามรัก มีทั้งสุข ทุกข์เศร้า	คิดว่าสนุก มันส์ เสียว ตื่นเต้น รั้าใจ เลือดสูบฉีดดี	ฟิน	มีหลายรสชาติที่จำไม่ เคยลืม	หิวโหย ขาดแคล น	เปิดใจอมรั บมัน ปล่อยใจให้ส บาย มันคือวัฏจักร ของชีวิต
21	ความรักที่ เข้าใจกัน และมั่นคง	ต้องปรับ ตัวเข้าหา กันอยู่เสมอ เพราะทุก คนเปลี่ยน ไปได้ในทุก ๆวัน ทำให้บาง ที่เกิดควา มไม่เข้าใจ กัน อย่างวันกั อนเขาขอ บที่เราทำ แบบนี้ หลายวัน ต่อมาเขา ไม่ชอบให้	เล็กเล็ก เขินๆมั้ง 555555	ยังไม่เคยมี จับ;-;	ก็คงจะเป็นความรักใน ตอนนี้ เพราะเป็นแฟนคนแรก ที่คบได้นานมากๆและ อยากให้เป็นคนสุดท้าย	คิดถึงแพ น ทะเลาะกั บบ่อยตั ย;-;	ความรักมัน ทำให้เรามีค วามสุขได้ และก็ทำให้ เราเจ็บปวดไ ด้มากๆเช่น กัน เพราะนั้นคว ามรักมันน่า กลัวเหมือน กันนะ เพราะเหมือน กับที่เราต้ องเป็นผู้ให้ ผู้ขึ้นอะ555 55

						กกว่า ความรัก	
23	อยู่ข้างๆกัน นเสมอในทุก กโมเมนต์	หายไปไหน แล้วไม่รู้	โรแมนติกเร้า อารมณ์	ตะกุกเหมี อนหัวใจ ะวาย	มีแลมันดีมากๆเหมือน ที่ฝันไว้ในข้อหนึ่งเลย	ไม่ดีเลย ยิ่งห่างยี้ งพัง	ความรักเป็น อย่างเดียวที่ ไม่สามารถมี ใครสอนเราไ ด้นอกจากเร าเองที่จะเรีย นรู้ที่จะรู้จักกั บมัน
24	คุยได้ทุกเรื่ อง สนับสนุนกัน นละกัน ซัพพอด และเป็นที พีกเวลาเห น้อยยยย	เหงาาา รักเพื่อน รักรอบครั ว รักตัวเอง รักคนที่เร ารรัก	เขินดิ แบบเราต้องเ ปลื้ยต่อหน้า เค้านะ	...ยังไม่เค ยมี พีเจบนะ	มีสิ อยู่ไ้เค้าก็หายไป ชะกลับมา ละก็หายไปอีก หายไปเลยตลอดกาล ไม่ได้ลาสักคำ แต่เค้าคงลืมเราไปละ	ไม่มีเหมี อนเดิม	เรารสว่าเวล านี้รักก็กัไป ถอะ ชีวิตในวันซ้า งหน้าจะเป งไม่รู้อะ มีโอกาสิให้รั กก็รัก

25	<p>บอบอุ่น ได้อยู่กับค นที่เรารักไ ปในทุกๆวั นโดยที่ควา มรู้สึกยังเห มือนวันแร กที่ชอบ</p>	<p>ไม่มีอะไร สวยงามเ สมอไป หนูก็ผ่าน ความเจ็บ ปวดมหา ลายเรื่อง แต่หนูรู้สึก กว่าหนูผ่า นความเจ็บ ปวดเพื่ อโตขึ้นเพื่ อเข้าใจคว ามรักมาก ขึ้น ถึงตอนนี้ อาจจะยัง ไม่ได้เข้าไป ทั้งหมด แต่มันก็ ทำให้ได้เ เรียนรู้อะ ทำให้หนูโ ตขึ้นมาก ๆเลย:-)</p>	<p>ชอบคำว่าจากเ ปรต5555555 5 คิดว่าน่าจะมี ความสุข ตื่นเต้น ไม่มีอะไรต้อง เครียด แค่สนุกไปกับ มัน บปวดเพื่ อโตขึ้นเพื่ อเข้าใจคว ามรักมาก ขึ้น ถึงตอนนี้ อาจจะยัง ไม่ได้เข้าไป ทั้งหมด แต่มันก็ ทำให้ได้เ เรียนรู้อะ ทำให้หนูโ ตขึ้นมาก ๆเลย:-)</p>	<p>กลัวมาก ๆ กลัวเจ็บก กลัวพลาด กลัวว่าเรา จะลดค่าตัว เองรีปาว แล้ว ถ้าเกิดเรา ลิกกับคน นี้แล้วไปมี ใหม่อีกคน จะรังเกียจ เรามั๊ย (พอย้อนก ลับมามอง เหตุผลนี้ ทำให้คิดว ่า ถ้าเราคิดแ บบนี้แสดง ว่าเราไม่ไ ด้รักคนนั้น ขนาดนั้นรี ปาวนะ ซึ่งตอนนี้ก็ เลิกกับคน นั้นมาแล้ว</p>	<p>สำหรับหนูแต่ละคนที่ค บจะมีเรื่องราวที่ทำให้ เราจำไม่ลืมอยู่ เพียงแต่ว่าพอเลิกกันไป แล้วมันก็เป็นเพียงคว ามทรงจำที่ดีแต่ก็ไม่ได้ คิดว่าอยากจะทำกลับไปอี ก ปล่อยไว้ให้มันเป็นคว ามทรงจำที่ดีแบบนี้ก็ดีแ ล้ว แต่ถ้าไม่ลืมเลยน่าจะเป็ นคดียแล้วไม่ได้คบ เจ็บสุดแล้วคะ5555555 555 คุยมาหลายเดือนตอน แรกบอกรู้สึกดีสุดทำย บอกว่ารู้สึกแค่แบบน้อ ง ไปพักคะไม่ได้คุยเพื่อ อยากมีพี่ชายเพิ่มค่าา</p>	<p>ด้วยควา มที่หนูยัง อยู่คอนโ ดเลยได้ อยู่ด้วยกั น แต่ก็มีช่ว งแยกกัน บ้างแต่ก็ ไม่ได้เป็ นปัญหา อะไรคะแ ม่มีน้อยไ จบ้างที่ไ ม่ค่อยได้ คุยกัน เพราะอีก คนไม่ค่อย ยว่างเวล ่าไม่ตรง กัน แต่ด้วยที่ เคยตอบ ไปว่าเรา รู้สึกโตขึ้ นจากคว ามรักที่ผั</p>	<p>รู้สึกว่าถึงคว ามรักจะสวย งาม แต่มันไม่มี อะไรสมบูรณ์ แบบบนโลก เราคิดว่าคน นี้ใช่แต่พอค บกันไปอาจ จะไม่รอดก็ไ ด้ แล้วก็หนูขอ บที่มีคนบอก ว่าคนที่ใช่ค ็พอเราเจอ คนที่ใช่กว่า เราก็ไม่เปลี่ย นใจ รู้สึกกับคนนี้ แค่คนเดียว รู้สึกเหมือนวั นที่ชอบกันถึ งจะมีทะเลาะ กันแต่ก็ไม่ไ ปไหน มันจริงมาก ๆเลย</p>
----	--	---	---	--	--	--	--

				<p>)</p> <p>ตอนแรกคิดว่ามันเป็นเรื่องใหญ่และไกลตัวมากแต่พอได้เจอสังคมที่โตขึ้น</p> <p>เจอสังคมหลายแบบก็ทำให้รู้ว่ามันเป็นเรื่องธรรมดา</p> <p>อยู่ที่ตัวเราและคู่ของเราว่าจะทำไ้มันเหมาะสมได้มั้ย</p> <p>ย</p> <p>(ป้องกันตัวเองยังไม่ยากให้พ่อแม่มีหลานต่อน้องยังเรียนนะจู้)</p>	<p>านมา</p> <p>ทำให้เราเข้าใจแงงน้อยลง</p> <p>ไม่ได้ต้องคอยตลอดแค่ให้รู้ว่าคิดถึงกัน</p> <p>พอว่างก็ตอบกันโถ่รหากัน</p> <p>รักกันเหมือนเดิม</p> <p>ก็พอแล้ว</p> <p>♡</p>
--	--	--	--	--	--

26	เราวาดฝันว่าอยากเป็นเหมือนนางเอกนิตยสารแจ่มใสที่มีพระเอกแบบดาราๆ มีเงินๆ มีรถหรูๆ รักมากดูแล 55555 ความใฝ่ฝันในชีวิตของเด็กน้อยคนหนึ่ง ความรักต่อคุณผู้ชาย ความรักเปลี่ยนคนได้	มันไม่ได้เหมือนในนิยายเลย มันเป็นอย่างอื่นอะไรที่ simple มากๆ เป็นเรื่องของจังหวัดเวลาตัวคุณเองมาถึงแม้ว่ามันจะ simple แต่เราก็รู้สึกว่าการมีความรักมันแสนหนักหน่วง	เราคิดว่ามันต้องแบบได้แสงเทียนอะไรที่ทุกคนบรรยายกาศเป็นใจ มองตากันหวานๆ แล้วค่อยๆ เริ่มมี sex ด้วยกัน ทุกอย่างดูอบอุ่นไป ด้วยความรัก	ของเรามันเริ่มจากการเล่นเกมน้ำพุ แล้วทุกอย่างก็เริ่มขึ้นเลย ไม่มีคำว่าดีแสงเทียนด้วย บรรยายกาศโรแมนติกด้วยคศโรแมนติก ในคืนนั้นครั้งแรกของเราดูมีแต่ความต้องการ การที่เราารู้สึกว่าเราชอบเขา ก็เลยปล่อยตัวปล่อยใจไป แต่รู้มั้ยมันเป็นครั้งแรกที่เจ็บมา	มีสิ เป็นคนแรกของเราในเรื่องอย่างว่าเป็นคนที่เราคิดว่าจะเปลี่ยนเค้าได้ จากความรักที่อยู่ในใจ ทำทุกอย่างเพื่อให้ได้ คำว่า รัก มาแล้วเราก็ได้คำนั้นมาจริงๆ แต่เราก็รู้ว่าหลังจากที่ถลำลึกลงไปมากแล้ว ว่า เค้าก็ใช้คำว่า รัก กับคนอื่นเหมือนกัน เค้าไม่ได้มีแค่เราและเราก็คงเหมือนอย่างนั้นนานมากเพราะเชื่อในคำพูดของเค้า แต่สุดท้ายเราก็เลือกที่จะเดินออกมา มันเจ็บปวดมากเลยนะ เวลาเจออะไรแบบนี้ เราสูญเสียความเป็นตัวของตัวเองไป ด้วยตัวเองไปด้วย	ความรัก ช่วงโควิตของเรา กับแฟน คนปัจจุบัน นถือวาทิมากเลย เธออยู่ด้วยกันในเดือน โดเต็ยวกัน กักตัวด้วยกัน เหมือนเร ่าได้เรียน รู้ที่จะเข้าใจกันแล ะกันมาก ขึ้น ู้สึกเสียใจ คอ ใต้ลองท ะละะกัน ในเรื่องไ ม่เป็นเรื่อง ึ่ง ผีกสกล	ความรักมันขึ้นอยู่กับเราว่าเราจะเลือกอยู่ตรงไหนที่เราคิดว่าใช่สำหรับเรา อย่าไปพยายามอยู่ในจุดที่ไม่ใช่ของเรา นะ ให้รักตัวเอง และเชื่อว่ายังมีอีกหลายๆ ที่ให้เราลองไปอยู่และค้นหา จงอย่าให้เขามาทำให้เราทุกคนสูญเสียความเป็นตัวของตัวเองไปนะ :)
----	--	---	--	---	--	---	--

				<p>กๆ</p> <p>เราเลือดอ</p> <p>อกด้วย</p> <p>สุดท้ายพอ</p> <p>เช้าวันใหม่</p> <p>มาเราก็มี</p> <p>sex</p> <p>อีกครั้งผ่า</p> <p>นความเจี</p> <p>บปวดที่ยัง</p> <p>คงอยู่ตั้งแ</p> <p>ดเมื่อคืนนี้</p> <p>นแหละ</p>		<p>ารทำกับ</p> <p>ข้าวให้กั</p> <p>นและกัน</p> <p>มันก็ทำไ</p> <p>ห้เราเข้า</p> <p>ใจกันแล</p> <p>ะกันมาก</p> <p>ขึ้นนะ</p>
27	<p>การที่เราได้</p> <p>รักกับคนที่</p> <p>ชอบจริงๆ</p>	<p>ยอมรับตั</p> <p>วของตัวเ</p> <p>องได้</p>	<p>ออกมาไม่ดีแ</p> <p>่นๆ</p> <p>แต่ออกมาได้</p> <p>ดีกว่าที่คิด</p> <p>อย่าไปคิดมา</p> <p>ก</p> <p>เรื่องพวกนี้ต้อ</p> <p>งคุยกันเยอะ</p> <p>ๆ</p> <p>ครั้งแรกอย่าห</p> <p>วังสูง</p>	<p>ออกมาดีก</p> <p>ว่าที่คิด</p> <p>ควรมีฟีดแบ</p> <p>คกันแต่ไ</p> <p>ม่ได้จริงจัง</p> <p>ขนาดนั้นน</p> <p>ะ555555</p> <p>คุยกันเล่น</p> <p>ๆเอา</p>		<p>ปกติดีครั</p> <p>บ</p> <p>ในส่วนตัว</p> <p>ผมมองว่าแ</p> <p>พนักคือเพื่อ</p> <p>นของเราอีก</p> <p>คนที่โครตส</p> <p>นิต</p> <p>เป็นเซฟโซน</p> <p>ของเรา</p>

28	มีความสุข	ไม่ค่อยเห มือนที่คิด ไว้	มันเป็นเซ็กที่เ ชินๆหน่อย	ไม่กี่ที่ เสร็จ ตอนครึ่งแ รกเป็นครึ่ง แรกทั้งคู่	เขาอมรับเรื่องลูกเราไ ด้	อยู่ด้วยกัน แต่ตอน นี้เขาอยู่ ต่างจังหวัด	ความรักเป็น สิ่งที่สวยงาม
29	แต่อยากมีใ ครสักคนที่ คอยอยู่ตัว ข้างๆไม่ว าจะเจอเรือ งที่ดีหรือร้ าและก็คอย ซ์พอร์ทกั นและกัน	คิดว่าคว ามรักของแ แต่ละคนที่ เจอไม่เหม อนกันเพร าะคงมาร กมีหลายรู ปแบบ	คิดว่ามันน่า จะเจ็บ	ก็ตีมันจำไ มิได้แล้ว	ก็มีนะเป็นความรักที่แ มากๆเราทำดีกับเขาทุ กอย่างพยายามเข้าใจ เขาในทุกเรื่องๆให้กำลัง ใจซัพพอร์ตทุกอย่าง แต่สิ่งที่ได้กลับมาคือค วามเห็นแก่ตัวของอีกฝ ายที่เขาบั่นทอนเราทำไ ้ให้เราเสียใจซ้ำๆในหบา ยเรื่องที่เขาไม่เคยคิดจ ะแก้ไขมันเลย	ไปได้เรือ ๆเลยไ ไม่ค่อยได้ เจอกันแ แต่มีทะเล ะกันบ้าง งแต่ก็พย ายามคุย กันปรับค วามเข้าใจ กันได้	ก็ขอให้ทุก คนที่อาจจะ เคยเจอคว ามรักแ ต่อจากนี้ไป ก็ขอให้เลือก คนที่ดีหรือพ บเจอแต่คน ดีๆเข้ามาใน ชีวิตนะคะอ ย่าเพิ่งใจร้อ นรีบตัดสินใจ เลือกคบใคร สักคนเพียง แต่เหงา

30	คงอยากมีความรักดีๆ ที่มีความสุข ขัฟพอร์ตซ์ วิต อยู่กันไปเรื่อย ๆ อะไรแบบนั้น	เรียกว่าไง อะ จะดีก็ดีที่สุด จะแยกก็ไม่แย่ มีคนเข้ามาแต่ก็ไม่มั่นคง เจอคนที่ชอบแต่เขาไม่ชอบ เจอคนที่ไม่ชอบแต่เขาดีจนชอบ ขาดันชอบ มันยากอะที่จะเจอความรักคนรักที่มันพอดีกัน	แบบในหนังป๊ะ พิลโรแมนติกแบบฟิลเวอดีชิระทวย	เจีบ55555 55555 รู้สึกแบบนี้ ูทำไรอยู่ จะไปต่อหรือพอแค่นี้ 55555555 55	มีแฟนคนแรกทีแบบมันผ่านอะไรมาด้วยกัน ต่อมาด้วยกัน เรียนรู้กันมา ตอนคบกันคือดีมาก ที่บ้านชอบ ช่วยขัฟพอร์ตซ์กัน มันดูแลดีมาก คือเคยไปเที่ยวกันละนี่ เมนมานางคือไปหาน้ำร้อนมาประคบ ไปหาซื้อยา แบบบ๊องข้าว555555 55ทำทุกอย่าง ยอมมาส่งที่บ้านทั้งที่บ้านมันไกลเรามาก แล้วเราเป็นคนตื่นสาย แล้วนี่รรใกล้กัน มันจะเอาข้าวกับขนมมที่นี้ชอบอะมาฝากลูง ยามให้ ตอนพ่อนี้เข้ารพมันก็มาเผ้าด้วย มาอยู่เป็นเพื่อน คือเป็นส่วนหนึ่งจริงๆ ที่ชอบทำของหาย มันจะเป็นคนคอยแบบ	บูตแม่ ตอนแรก คุยคนนึง เหมือนจะดีแต่ลือ คดาวไก ลกันครส เป็ลียน พอคยุค นใหม่อ้า วก็ยังไม่ ได้เจออี ก จนมาคุย อีกคนเนี่ย ก็ยังมี เรื่องให้ไม่ ได้เจอ เปิดเทอม มงานเย อะ;-;	ขอให้ละครเรื่องนี้เติมเป็ ยมไปด้วยค วามรัก
----	--	--	--	--	--	--	--

					ออกชื่อให้เป็นทุกอย่างอ ะ มากกว่าคำว่าแฟน คือมันดีมากๆๆๆๆ ๆ		
31	เราอยากมี ความรักที่ช รรมดา ตื่นมาเจอก น นอนไปพร อมกัน มีความสุข และความท กข์ด้วยกัน เป็นความส บายใจให้ก น เป็นตัวเองใ นแบบที่ไม่ ต้องกังวล อีกฝ่ายจะ มองเราไม่ ดี	ความรักข องเราดีน ะ ดีมาก ๆ เป็ นทุกอย่าง เหมือนที่ ฝันไว้เลย แต่เรารู้ว าใจคนเปลี่ ยนได้ตล อดเวลา ไม่รู้ว่าอีก กี่เดือนหรื อกี่ปี ความรักที่ ดีของเรา จะเปลี่ย นไป แต่ในควา	คิดว่าเป็นเรื่อ งกรรมของคน เรานะ	อ้อตอบบ ากนะ แต่ดี ถือว่าเซ็ก ส์เป็นส่วน หนึ่งที่ทำไ ห้เค้าคิดถึ งเรา หรือเราคิด ถึงเค้าแท น55555	คงเป็นรักครั้งแรก เค้าดีกับเรามาก ดีมากจนเราไม่คิดว่าจะ เจอผช.ที่ทำเพื่อเราขอ มเรา ดีกับเราทุกอย่างได้ข าดนี้ น	ปกตินะ เพราะเร าก็ไม่ได้ ออกไปไ น บ้านแพ นก็ทุกค นทำงาน ที่บ้านก นหมด ไปหากัน ได้ปกติ	ความรัก เป็นสิ่งที่เรา กำหนดได้เอ งว่าเราสมค วรจะมีความ รักแบบไหน เรามีค่าและ เหมาะกับคว ามรักนั้นรึป ่าว หรือความรัก นั้นเป็นแค่ คำพูดจากป ากคนโกหก

		มเปลี่ยนไ ปนั้นจะไม่ ใช้เราแน่ นอน					
32	ได้อยู่กับค นที่เรารักอ อย่างมีความ สุข	มีทุกขมีสุ ขบ้างแต่ก็ อยู่เป็นกำ ลังใจให้ก น	ครั้งแรกก็จะก ลัวๆเจ็บกลัวไ ปหมดทั้งที่ไม่ เคย555	ความรู้แป ลกใหม่จริ งๆที่ไม่เค ยมาก่อน เจ็บแต่เต็ม ใจ	รักครั้งแรกใจ ทั้งเจ็บและรักเลิกกันก ลับมาเป็นพี่น้องจากก นและวนกลับมาเจอกัน อีก จนถึงปัจจุบัน	อยู่ด้วยกัน นเครียด ด้วยกันแ แต่เป็นกำ ลังใจให้ก นสู้ไปด้ว ยกัน	ความรักเป็น สิ่งที่สวยงาม มีทั้งความสุ ขความเจ็บ คิดจะรักก็รัก เลย ไม่มีอะไรผิด รักก็คือรัก

33	คิดว่าต้องเป็นความรักที่เข้าใจกันและกัน เข้าใจในควมเป็นตัวของตัวเองของทั้ง 2 ฝ่าย ชื่อสัตย์ ไม่ใช่อารมณ์ เป็นความสบายใจของกันและกัน	สบายใจที่มีเขาอยู่ตรงนี้ ไม่ค่อยทะเลาะกัน ไม่ได้มีปัญหาอะไร เขาก็เป็นคนที่น่ารักคนหนึ่ง มีเหตุผล เป็นเขาที่ก็มีชื่อเสียง เขาก็ไม่ได้เปิดตัว ไม่ได้ออกสื่อ มีผู้หญิงเข้ามาหาเขาตลอด แต่มันเลยจุดที่เราจะมาระวางกันแล้ว เพราะรู้สึกความลับมันไม่มี	รู้สึกเป็นเรื่องที่น่ากลัว คิดว่ามันน่าจะเจ็บ ละไหนจะเล็ดดอกอีก รู้สึกมันดูเป็นเรื่องใหญ่ประมาณหนึ่ง คนหนึ่ง แต่ความเป็นเขาที่ก็มีชื่อเสียง เขาก็ไม่ได้เปิดตัว ไม่ได้ออกสื่อ มีผู้หญิงเข้ามาหาเขาตลอด แต่มันเลยจุดที่เราจะมาระวางกันแล้ว เพราะรู้สึกความลับมันไม่มี	รู้สึกเสียต้าย อยากจะลบบอกจากความทรงจำ ตอนนั้นคบกับทอม ไม่ได้หวังนะแต่ตอนนั้นเพิ่งคบกันไม่นาน ยังไม่ได้รู้สึกว่าจะมีอะไรกับเขาอะ แต่ยอมให้เพราะกลัวไม่ให้เขาโกรธ ขี้เกียจจะง้อ	มี ตอนคบกับทอม ตั้งแต่ตอนคุยกัน อยู่ๆมันก็ตีสขึ้นมา รู้สึกอยากอยู่คนเดียว ไม่อยากตอบใคร นี่ก็นึกว่าเราไปทำอะไรผิด สรุปลือเมเนสส์มาเลยเกิ ดอารมณ์ตีส ละมันก็คุยหลายคน นี่ก็ไม่ว่าไรเพราะยังไม่คบกัน ทุกคนก็มีสิทธิ์เลือกสิ่งที่ดีที่สุด แต่พอมันรู้ว่าเราก็กุญกับคนอื่นเหมือนกัน มันก็มาโกรธ พอคบกันก็คือคนที่ประสาทแตกเบอร์ 1 ทำอะไรไม่ถูกใจนิดหน่อยก็โกรธ ก็ทะเลาะกัน พอเราอธิบาย มันก็หาว่าเถียง ไม่เคยจะยอมรับผิดชอบ ไม่คิดเลยนะว่าเธอจะเป็นคนแบบนี้	เรื่อยๆแบบไม่มีอะไรพิเศษ เพราะเราก็กไม่ได้ไปไหน เขาก็ไม่ได้ไปไหน เรียบร้อยไลน์ก็งานเยอะ เราก็กทำแ่ทำงาน ไม่ค่อยได้คุยกัน แต่โดยรวมก็ยังเป็นความสัมพันธ์ที่ดีอยู่	ขอให้ทุกคนเจอความรักที่ดี ขอให้เจอความรักที่ไม่ทำให้เราร้องไห้ เพราะนี่ก็มองว่าทุกคนสมควรเจอความรักที่ดีในแบบของตัวเอง
----	---	--	---	--	---	--	--

	<p>นโลก ถ้าเขานอ กใจวันหนึ่ง เราก็จะได้ รู้เอง และเหนือ สิ่งอื่นใดที่ ว่ามา คือ ยังไม่ได้ค บกัน คุยกันมา ครึ่งปี เหตุผลที่ เขาให้เราไ ด้คือเขายั งไม่พร้อม เราก็ทำไ ด้แต่รอเท่า ที่อยากจ ะรอ อยู่เท่าที่ไ หว</p>		<p>นี่ก็ยอมง้อตลอด ยอมขอโทษตลอด โกรธไม่ยอมคุยด้วยเป็ นวัน นี่ก็ยังง้อ พอเป็นเราโกรธเขาบ้า ง ตาม 2-3 ครั้งว่าเป็นอะไร โกรธเธอ พอเราไม่ตอบ มันก็ไม่คุยด้วย มางอนกลับ คือเป็นเหี้ยไรเธอ ละมาพูดว่า ถ้ายังไม่หายจะไม่ง้อแ ล้วนะ มีงเฟิ่งง้อกูได้ไม่ถึง 10 นาที ที่กูง้อมีงเป็นวัน อีควาย คือไง ตัวเองทำได้แต่คนอื่น ทำไม่ได้เธอ ละปัญหาใหญ่สุดของก ารคบไอ้ก็คือ แฟนเก่าที่ชื่อมีน อีมีนนี่ก็ต่อแผล พอเห็นผัวเก่ามีแฟนไห ่มหน่อยทำมาเป็นนอยา กจะสานไมตรี ทำมาเป็นทักมาถามนู๋</p>		
--	--	--	---	--	--

				<p> นี่ พอเราบอกว่าไม่ชอบ มันก็ไม่บอกเราว่ามีมัน หักมา มันก็ไปแอบคุยกัน บางที่มันก็หักก็มีมันไปก่ อน ละคือยังไง ให้เราจับได้ ละข้ออ้างคือ ก็มันไม่มีอะไร เค้าไม่ได้คิดอะไร มันก็ไม่ได้คิดอะไร ทุเรศ นั่นสมองหรือตาตุ่ม โง่ยิ่งกว่าโง่ที่ไม่รู้ว่าผญ มันต่อแหล มารยา พอเลิกกันก็มาโวยวาย ว่าทำไมเราถึงทำแบบ นี้ โวยว่าเราจำแต่เรื่องแย ๆ เรื่องดีๆไม่เคยจำ เอาไปเล่าให้คนอื่นฟัง ก็เล่าแต่เรื่องแยๆ เอ่อคือ เรื่องดีๆอะมีไม่ถึง 1 ใน 4 ของเรื่องเหี้ยที่มันทำ คบกันเงินมึงก็ไม่มี เกาะกุแตกไม่พอ </p>	
--	--	--	--	---	--

					<p>เกาะบ้าน</p> <p>เกาะพ่อแม่ภูแตก</p> <p>มาอาศัยบ้านภู</p> <p>ไม่เคยช่วยทำงานบ้าน</p> <p>ละมาโมโหที่เพื่อนเราต</p> <p>า</p> <p>ซึ่งเราคูยกันในไอจีหลุ</p> <p>มที่มีแต่เพื่อนสนิท</p> <p>แต่มันเอาเราไปตำในไ</p> <p>อจีหลัก ก็โอเคเนอะ</p> <p>ตำคนอื่นที่เอาตัวเองไป</p> <p>ปตำกับเพื่อน</p> <p>แต่ที่ตัวเองตำลงไอจีห</p> <p>ลัก ก็แล้วแต่</p> <p>ตรรกะคนแบบนี้ก็ขอใ</p> <p>ห้เจริญ ฤษะคำาา</p>		
--	--	--	--	--	---	--	--

34	<p>คงเป็นคว มรักที่ดูแล ซึ่งกันและกัน น เป็นเพื่อน พี่ น้อง ให้กัน คอยเล่าเรื่อ งราวทั้งดีแ ละร้ายให้กัน น คอยอยู่ข้าง ๆเสมอ ผลักต้นคว ามฝันของ กันและกัน</p>	<p>คงเป็นคว มรักที่ส บายใจจะ อยู่ตรงนี้ คอยเล่าเรื่อ งราวที่เ จจะมาแต่ล ะวัน คอยอยู่ข้าง ๆเวลามี ปัญหา รับฟังกัน ทั้งในแง่ล บและบว ก</p>	<p>คงเป็นความรู้ สึกว่าเขาจะอ อยู่กับเราไปตล อด</p>	<p>คงเป็นเรื่อ งความซั วูปในคว มหลงไหล</p>	<p>คงเป็นเรื่องราวที่เราารู้สึ กไม่ดีทุกครั้งทีนึกถึง</p>	<p>ห่างไกล แต่ก็ติดต อกันตลอด ด มันก็ดีนะ ได้วันระ ยะมานั่ง ค้นหาสิ่ง ที่เราอยาก จะทำที่ บ้าน</p>	<p>ความรักมัน คือสิ่งที่ดี มันช่วยทำไ ห้ตัวเราอย ากพัฒนา ปรับปรุงตัวเ อง พยายามคิด ในแง่ดี แต่ถ้าเวลาที่ เราสับสนหรือ รู้สึกคิดเยอ ะ ลองเอาหัวใจ จนำแทนคว ามคิดนะ มันจะช่วยให้ เยอะเลย ^_^</p>
35	<p>ความรักแบบ เสมอต้น เสมอปลาย เข้าใจกัน ชอบในแบบ ที่เราเป็น</p>	<p>การจะชอบ บางคนหนึ่ง เป็นเรื่องย ากมาก ทุกวันนี้ยี่ งโควิดก็ย ากที่จะเจอ</p>	<p>ครั้งแรกก็น่า จะไม่เพอร์เฟค</p>		<p>เขามาจีบเราแต่สุดท้าย ก็ไม่เลือกเรา อยู่ๆก็หายไป ปล่อยให้เรารอ เราก็รอเขาตลอดนั่นแ แหละ ทั้งๆที่รู้ว่าเขาก็มีคนอื่น</p>	<p>ว่างเปล่า เพราะว่า ชอบเจอ ตัวก่อนคุณ ยในแซท แต่ตอน นี้ออกไป</p>	<p>ควรมูฟออน ได้แล้วกับค วามสัมพันธ์ ที่ยังที่ทำให้ ชีวิตเราแย่</p>

		อกับความ รักกับคน ที่ชอบ คนที่เราชอบ เขาก็ไม่ชอบ คนที่เราไม่ชอบก็มา ชอบเรา			ไปแล้วสรุปคือ มันยากที่จะผูกพันนะ	ไหนไม่ไ ด้	
36	จะลำบากแ คไหน ก็ยังไม่ไป ด้วยกัน	เจอแต่คน ใจร้าย คนที่พร้อม จะอยู่กับ เราเราก็ ไม่ได้รัก	ไม่เคยคิดมา ก่อนเลย รู้แต่ว่าเวลาดู หนังไปแล้วมี เสียท้อง	มันเกิดขึ้น รวดเร็วมาก เรายังแอบ อึ้งอยู่เลยก็ บครั้งแรก	มีคะ เคยโดนแฟนที่คบมา 2 ปี คล้ายๆเกาะเรากินเลย แล้วก็นอกใจเราคะ	อย่าเรียก ว่าความรักเลยอะ 555555 เจอแต่ค นผ่านมา ผ่านไป	ความรักไม่มี ถูกผิด อยู่ที่ใช้มันยั งไง เข้าใจมันรีเป ล่า ถ้าใช้ผิดอาจ จะกลายเป็น ความเห็นแก่ ตัวได้
37	คิดว่าความ รักคือสิ่งที่มี เติมเต็มใ นสิ่งที่ขาดไ ห้กันและกัน น ยกตัวอย่าง	ถ้าเอาเหื่อ งความรัก แบบวัยรุ่น คือผมยัย งไม่เคยมี แต่ทุกวัน นี้คิดว่าคว	อันนี้ไม่รู้จะค้ บ5555555	ไม่เคยมีค้ บบ	น่าจะเป็นรักครั้งแรกต อนประมาณม.5ม.6ตอ นนั้นไปชอบพี่คนหนึ่ง แล้วก็ได้คุยกันผ่านทาง ไลน์คือตอนนั้นชอบพี่ค นนี้มากเป็นคนคุยคนแ รกดด้วย	ตอนนี้ไม่ มีเลย55 5555	สู้ๆนะครับพี่ ๆ อยากดูละคร แล้ว

ผู้ชายที่ชี้แจง	ามรักที่ผ มได้นำจะ มาจากคน ในครอบครัว ให้เค้าไม่เห งา	มรักที่ผ มได้นำจะ มาจากคน ในครอบครัว ให้เค้าไม่เห งา	นคอยsup portกัน ดูแลกันค้ บบ	ก็คุยกันประมาณ4- 5เดือนแบบไม่ได้เจอห น้ากันเลยเพราะตอนนั้ นติดเรียน+เซ็น55555 แต่คุยกันตลอดเวลา จนอยู่ดีๆเค้าก็หายไป ลยย แล้วผมตกใจมากนึกว่า เป็นอะไรรี่ปาว สรุปรวันต่อมาในไอจีเค้ าก็ลงรูปเปิดตั้สแพน ตอนนั้นช็อคมาก5555 5ซิมไปประมาณ2- 3เดือน		
-----------------	--	---	---------------------------------------	--	--	--

ตารางที่ 3.4 ตารางคำตอบจากแบบสอบถาม
(จาก ผู้ศึกษา)

ซึ่งคำตอบในแบบสอบถามนั้นเป็นการเล่าประสบการณ์และสิ่งที่พบเจอ
ทำให้ผู้ศึกษานำข้อมูลเหล่านี้มีเป็นข้อมูลเบื้องต้นเพื่อนำมาตัดแปลง
ปรับบริบทให้เข้ากับหัวข้อและนักแสดงที่จะพูดเป็นบทละครต่อไป

4) ข้อเสนอแนะ 30 เปอร์เซ็นต์

ข้อเสนอแนะจากคุณครูด้านการกำกับการแสดงสำหรับช่วง 30 เปอร์เซ็นต์นั้น มีดังนี้

- รายละเอียดการนำเสนอ น่าสนใจ

ในเรื่องของลูกเล่นการถ่ายทอดสดผ่านโปรแกรมเฟสบุ๊ก (Facebook Live)

ทำให้ดูเป็นกันเอง

แต่ลองหาช่องทางอื่นๆในการถ่ายทอดต่อไปเพื่อพบเจอโปรแกรมที่น่าสนใจ

และจำเป็นต้องเลือกยืนยันช่องทางที่จะถ่ายทอดสดในการส่งความคืบหน้าครั้งต่อไป

- บททั้ง 3 ส่วน ในช่วงการถ่ายทอดสด (Live) นั้นยังไม่ปะติดปะต่อ ให้เรียบเรียงใหม่ให้สมบูรณ์ต่อให้สารที่ต้องการจะสื่อชัดเจนยิ่งขึ้น ต่อมาโครงสร้างของการถ่ายทอดสด (Live) ต้องพัฒนาอย่างจริงจังให้มีแนวความคิดหรือแนวทางของรายการอย่างจริงจัง เหมือนการทำรายการโทรทัศน์หรือรายการออนไลน์เลย ส่วนบทละครอีก 2 เรื่องนั้น ต้องมีการปรับบริบท สถานที่ให้เข้าใจง่ายกว่านี้
- แบบสอบถาม นำข้อมูลที่ได้มาเรียบเรียงและกำหนดหัวข้อที่จะเกริ่นเพื่อส่งเข้าเนื้อเรื่องละครให้เร็วที่สุด เพราะ ถือเป็นโครงเรื่องที่จะกำหนดทิศทางเนื้อเรื่องต่อไป
- การกำกับนักแสดง เพิ่มความน่าสนใจของสารที่ต้องการจะสื่อให้กับบท เพื่อที่จะช่วยผลักดันความสามารถและกระตุ้นนักแสดง

3.1.2.2 การส่งความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์

การส่งความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์ หลังจากได้รับข้อเสนอแนะ คำแนะนำเกี่ยวกับการกำกับการแสดงและบทของละครจึงได้มีการพัฒนาต่อมา โดยแบ่งเป็นการซ้อมทั้ง 3 ส่วน และการคิดค้นแนวความคิดของรายการ

1) การซ้อม

1.1) รายการออนไลน์

ในช่วงแรกหลังจากได้รับข้อเสนอแนะ

ผู้ศึกษาได้ตัดสินใจพักการทำโครงเรื่องและบทช่วงรายการออนไลน์เอาไว้ก่อนแล้วตัดสินใจคิดหาแนวความคิดของรายการ แต่การซ้อมจะเป็นการแก้ไขสถานการณ์เบื้องต้น การพูดแบบพิธีกร จับจังหวะระหว่างนักแสดงกัน

เพื่อไม่ให้นักแสดงลืมหักชะพื้นฐานของ การแสดงละครไป ปัญหาที่พบเจอ คือ

- การคิดค้นรายการ รู้ว่ารายการของเราต้องการจะสื่อสารอะไร

นำเสนอแบบไหน กลุ่มตลาดกลุ่มผู้ชมคือวัยใด สนใจอะไร

ซึ่งในช่วงแรกนั้นมีการปรับเปลี่ยนอยู่ตลอด

สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้ศึกษาและทีมงานทุกคนในโปรดักชันมาประชุมกัน

เพื่อความชัดเจนและรู้ทันข้อมูลทุกคน

- หาคาแรกเตอร์ของพิธีกร ภูมิหลัง ผู้ศึกษาตัดสินใจว่าจะไม่ให้นักแสดงทั้ง 3 คน แสดงเป็นพิธีกรด้วยตัวตนเอง เพราะจะทำให้รายการดูไม่สนุกและทำให้นักแสดงตัดสินใจลำบากว่าจะแสดงออกอย่างไร ทำให้ต้องมีการประชุมกับนักแสดง เพื่อทำภูมิหลังและรายละเอียดความเป็นพิธีกรให้กับนักแสดง

- การแบ่งช่วงของรายการ เรียบเรียงลำดับของเรื่อง และโครงสร้างของละครทั้งหมด เป็นสิ่งที่ทำให้สับสน เนื่องจากเรื่องเล่าจากบทละคร และเรื่องเกริ่นเข้าละครนั้นสามารถดัดแปลงหรือนำเสนอได้หลากหลายมาก ทำให้มีการปรับเปลี่ยนลำดับการเล่าเรื่องเสมอ อีกทั้งยังต้องรอแนวความคิดของรายการที่ชัดเจน เพื่อที่จะได้ทำการแบ่งช่วงรายการ วางโครงเรื่องต่อไป ทำให้งานในส่วนที่มีเวลาทำน้อยลงไปอีก

- เวลา เนื่องจากต้องบริหารเวลาที่มี แบ่งให้กับการซ้อมในส่วนอื่นและการคิดค้นแนวความคิดของรายการแล้ว ทำให้ไม่สามารถใช้เวลาทำงานส่วนหนึ่งได้มากนัก ไม่เช่นนั้นจะทำให้งานส่วนอื่นไม่เสร็จ

1.2) เรื่อง Stepford guy

สำหรับการซ้อมในเรื่อง Stepford guy

หลังจากที่ได้รับคำแนะนำในช่วงส่งความคืบหน้า 30 เปอร์เซ็นต์ ทำให้มีการพัฒนาตัวละครและบทเพิ่ม อีกทั้งยังมีการกำหนดมุมกล้อง ตำแหน่งขอบเขตในการแสดง และวิธีการถ่ายทำ และได้ทำการปรับสถานที่ที่เกิดขึ้นในเรื่องให้เป็นใน กรุงเทพมหานคร, ประเทศไทย ทำให้ง่ายต่อนักแสดงและทีมงานอื่น ๆ ในการหาข้อมูลและบริบทสังคม ซึ่งปัญหาที่พบเจอ คือ การกำหนดแนวการแสดง เนื่องจากมีข้อเสนอแนะที่ได้แบ่งออกเป็น 2 วิธีในการแสดง อย่างเช่น ตัวละครภรรยาที่รับบทโดย นาเดียร์ สามารถแสดงออกได้หลายแบบ จะดีใจ จะเสียใจ หรือตกใจก็สามารถทำได้ ทำให้ผู้ศึกษาและนักแสดงปรึกษากันหรือเลือกวิธีการแสดงกัน โดยเป็นการทดลองไปก่อน ว่าเหมาะสมหรือไม่ แล้วจากนั้นแก้ไขแลพให้คุณครูแนะนำหรือปรับแก้ตรงจุดที่ควรเพิ่มไป

1.3) เรื่อง One man's secret desire

สำหรับการซ้อมในเรื่อง One man's secret desire

หลังจากที่ได้รับคำแนะนำในช่วงส่งความคืบหน้า 30 เปอร์เซนต์

ทำให้มีการพัฒนาตัวละครและบทเพิ่ม

โดยจะเน้นไปในการพัฒนาตัวละครผู้ชายและสาวขายบริการ เพราะยังรู้สึกวาทัง 2

ตัวละคร สามารถพัฒนาและมีเสน่ห์ได้มากกว่านี้ ทั้งในด้านภูมิหลัง ทักษะคติ

แนวคิดของตัวละครกับนักแสดงที่ต้องพัฒนาเพิ่ม

และได้ทำการปรับสถานที่ที่เกิดขึ้นในเรื่องให้เป็นใน กรุงเทพฯ, ประเทศไทย

ทำให้ง่ายต่อนักแสดงและทีมงานอื่น ๆ ในการหาข้อมูลและบริบทสังคม

ปัญหาที่พบเจอนั้น มีอยู่ 2 เรื่อง คือ การทำความเข้าใจตัวละคร

จำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าจากผู้รู้หรือข้อเท็จจริง เพื่อให้นักแสดงสามารถเข้าใจแนวคิด

หลักการของตัวละครได้อย่างชัดเจน

และการปรับบริบทจากเดิมที่ตัวละครอยู่ด้วยกันในห้อง

เป็นการคุยกันผ่านทางโปรแกรม ซึ่งการปรับบริบทนั้น

ผู้ศึกษากังวลเรื่องของการสื่อสารในสิ่งที่บ่งบอความต้องการจะสื่อว่าจะขาดหายไปหรือไม่

ทำให้มีการคิดรูปแบบหรือการกำหนดสถานที่ใหม่อยู่บ่อยครั้ง

2) การคิดค้นแนวความคิดของรายการ

การเริ่มต้นการคิดค้นแนวความคิดของรายการ

ผู้ศึกษาได้ทำการหาข้อมูลในการทำรายการโทรทัศน์

จากนั้นก็ดัดแปลงเป็นรายการออนไลน์ โดยหาวางแนวคิดของรายการ

จากนั้นจึงทำสคริปหรือตารางลำดับเวลาและลำดับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น

ปัญหานั้นเกิดขึ้นในช่วงเริ่มต้น เพราะ

ได้มีการคิดแนวทางและช่วงของรายการต่าง ๆ มากมาย เช่น

จะเป็นรายการพูดคุยความรักของกลุ่มเพื่อนสมัย หรือ

รายการถามมาตอบไปกับปัญหาความรัก หรือจะมีช่วง How To ...

ที่จะมาสอนวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ หรือ ช่วง Tip Talk ที่จะแนะนำสิ่งที่ดีควรทำในความรัก

แต่ทั้งหมดก็ถูกยกเลิกเนื่องจาก

ผู้ศึกษามองว่าการที่จะมาสอนคนอื่นเรื่องความรักนั้นเป็นไปได้

ไม่มีใครที่เข้าใจความรักไปทั้งหมด

ผู้ศึกษาจึงหันมาสนใจการการแชร์ประสบการณ์จากมุมมองความรักด้านต่างๆ
 ดีกว่าและให้ผู้ชมนั้นสามารถตีความความรักได้เอง สามารถทำตามหรือไม่ทำตามก็ได้
 จึงได้เกิดแนวความคิดของรายการเป็น รายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย
 ที่พิธีกรจะนำเรื่องราวหรือปัญหาความรักมาพูดคุยกัน
 แชร์มุมมองและวิธีการปัญหาของตัวเอง เพื่อที่จะให้ผู้ชมนั้นสามารถเลือกใช้วิธีการ
 แล้วผู้ชมก็สามารถเข้ามาแชร์มุมมองหรือวิธีการของตัวเองด้วยได้เช่นกัน
 จากการพิมพ์ข้อความสดเข้าไปในช่องข้อความของรายการ
 เป็นเสมือนพื้นที่ที่ทุกคนเข้ามาพูดคุยกัน แชร์ปัญหาและแก้ไขด้วยกัน ดังนี้

รายการ

SOS ช่วยรักหนูหน่อย

วัตถุประสงค์

1. เป็นพื้นที่ Save zone ในการ Share เรื่องราว / เพื่อนที่เจอปัญหาเดียวกัน
2. พื้นที่ขอความช่วยเหลือ จะทำอย่างไรดี
3. ช่วยกันหาวิธีการรับมือกับปัญหา

กลุ่มเป้าหมาย

วัยเรา (มหาวิทยาลัย)

First Jobber

ความยาว

30 นาที

รูปแบบการนำเสนอ

Talk ผสม โชว์เพื่อให้ Case Study แล้วมาพูดคุยถกเถียงให้เห็นมุมมอง จนเกิดเป็นความเข้าใจ
 หรือทางเลือก

ช่วงต่างๆในรายการ (ให้ลองลิสต์มาก่อนว่าอาจจะมีช่วงอะไรบ้าง แล้วลองเอามาวางดู)

ช่วงที่ 1 คьюเพลินๆ เกรีนรัก : เปิดรายการ แนะนำรายการ / เข้า Topic เพื่อโยนเข้า

ช่วงที่ 2 “มีเรื่องแล้วค่าา” เริ่ม Topic เรื่องเกี่ยวกับปัญหาในความรัก ความสัมพันธ์

- ปัญหาจากเพื่อน (วิคนี้ คือเรื่องราวของความรักที่แสนเพอร์เฟ็ค) คนหนึ่งที่มีแฟนดีเกินไป

หนูอยากให้เค้าเลว

บ้างทำไงดีคะ? พิธีกรก็จะแชร์มุมมองของตัวเองว่าควรทำอย่างไรดี

- จากนั้นเปิดคลิป Case Study เรื่อง Stepford Guy ว่ามีคนเจอเรื่องแบบนี้แล้วเค้าทำยังไง (มีmessage ที่จะบอกไม่มีความรัก ความสัมพันธ์ไหนที่จะสมบูรณ์แบบ100%)

- เมื่อดูคลิปจบ ก็จะเข้าสู่ส่วน “อย่าหาว่าพี่สอน” จะมาสรุปกันทำยังไงดี แนะนำกันไป

ช่วงที่ 3 “ไปทำอ้อทำไหน” เริ่ม Topic เรื่องเกี่ยวกับปัญหาเรื่องเซ็กซ์ เรื่องใต้สะดือ

- ปัญหาในวันนี้จากทางบ้าน(วิชนี้ คือเรื่องราวชีวิตเซ็กซ์แบบที่ต้องการ)

แฟนไม่ชอบมีเซ็กซ์เลย แถมทำแล้วก็

เฉยๆ ทำยังไงดีคะ ไม่รู้จะพูดกับเค้ายังไงดี

พิธีกรก็จะแชร์มุมมองของตัวเองว่าควรทำยังไงดี

- จากนั้นเปิดคลิป Case Study เรื่อง one man secret

desireว่ามีคนเจอเรื่องแบบนี้แล้วเค้าทำยังไง

(มี message ที่จะบอกการสนิยม ความชอบในเรื่องเซ็กซ์ เป็นสิ่งที่สามารถคุยกันได้

ไม่ต้องอาย)

- เมื่อดูคลิปจบ ก็จะเข้าสู่ส่วน “อย่าหาว่าพี่สอน” จะมาสรุปกันทำยังไงดี แนะนำกันไป

ช่วงที่ 4 พูดปิดรายการ ข้อคิด คำคม ขอบคุณสปอนเซอร์ ติดตามคลิปต่อไป ฝากกดสับตะไคร้

กดไลค์ กดแชร์

ภูมิหลัง กลุ่มเพื่อนที่ได้รวมตัวกันเปิดช่องยูทูป แล้วได้ทำรายการพูดคุยกันในเรื่องความรัก ให้รายการเป็นเหมือนพื้นที่บรรเทาทุกข์ มีปัญหา

คำถามอะไรเกี่ยวกับความสัมพันธ์ก็มาแชร์ๆกันและหาวิธีแก้ไขกันต่อไป

โดยพิธีกรจะเป็นคนนำเรื่องราวต่างๆมาแชร์มุมมองกันและกัน

คาแรกเตอร์ ชิง แชร์มุมมองจากฝ่ายคนที่อยู่นอกความสัมพันธ์ เป็นกลางความสัมพันธ์

ใช้สมองนำ

นาเดียร์ แชร์มุมมองคนที่ยึดหยุ่นกับความสัมพันธ์ ตามสถานการณ์ ใช้ความรู้สึกนำ

นิวเอิร์ธ แชร์มุมมองคนที่เชื่อมั่นในความรัก จริงจังในความสัมพันธ์ ใช้จิตใจนำ

Theme “เราจะได้เรียนรู้บางอย่างจากความรักเสมอ”

Mood&Tone

Keyword พุดคุย เต็มเต็ม หลากหลาย มุมมอง เรียนรู้

ตารางที่ 3.5 แนวความคิดของรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย
(จาก ผู้ศึกษา)

3) ข้อเสนอแนะ 50 เปอร์เซ็นต์

ข้อเสนอแนะจากคุณครูด้านการกำกับการแสดงสำหรับช่วง 50 เปอร์เซ็นต์นั้น มีดังนี้

- รายการออนไลน์ ประเด็นรายการและหัวข้อในการเกริ่นนำละครนั้น ยังดูไม่น่าสนใจ ประเด็นที่ต้องการจะสื่อสารยังเบาบาง ไม่ชัดเจน ต้องการความชัดเจนกว่าในด้านการกำกับ และกำหนดคาแรกเตอร์ของพิธีกรให้ชัดเจนว่าจะเพื่อนคุยกันหรือพิธีกรอ่านข่าว สรุปให้ชัดเจนว่าต้องการรูปแบบไหน แต่ภาพรวมโอเค มีสีสัน เห็นลูกเล่นที่ต้องการจะนำเสนอ
- เรื่อง Stepford guy อยากเห็นความจริงจังของสถานการณ์เพิ่มขึ้น คาแรกเตอร์ตัวละครลองทำต่อไป ช่วงท้ายของเรื่องสามารถขยี้ตรามาได้
- เรื่อง One man's secret desire ช่วงต้นนั้นมีแต่ข้อมูล แต่อารมณ์ความรู้สึกช่วงท้ายนั้นขาดหาย หากจุดที่เพิ่มอารมณ์ให้นักแสดงได้จะโอเค
- วิธีการนำเสนอ ให้ปรับเปลี่ยนจากการเล่นจริงในวันแสดง (Live) เป็นการอัดวิดีโอถ่ายทอดสดแล้วเอามาเปิดแทน เพื่อให้เนื้อเรื่องกระชับไม่ยาวเกินไป และให้เข้ากับเทศกาลหิวแสงของรุ่นน้องปี 2

3.1.2.3 การส่งความคืบหน้า 70 เปอร์เซ็นต์

การส่งความคืบหน้า 70 เปอร์เซนต์นั้น
 จะเป็นการปรับแก้ในส่วนของเนื้อเรื่องของรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย
 และการปรับปรุงเพิ่มความสมบูรณ์ให้กับบทละครของเรื่อง Stepford guy และ One
 man's secret desire โดยมีการพัฒนา ดังนี้

1) การซ่อม

1.1) รายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย

การซ่อมช่วงรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อยในการส่งความคืบหน้า 70
 เปอร์เซนต์นั้น จะเน้นไปในการทำบทของรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย
 โดยอ้างอิงการทำบทรายการจากบทรายการโทรทัศน์ที่มีลำดับกำหนดการชัดเจน
 แต่ละช่วงทำอะไร มีเวลาเท่าไร
 อีกทั้งการทำบทรายการช่วยให้นักแสดงเข้าใจบทมากขึ้นในการถ่ายทำนั้นก็สมารถตัด
 ช่วงเพื่อถ่ายคลิปแล้วถ่ายใหม่ได้ โดยไม่ต้องแสดงยาว (Long Take) อีกต่อไป โดย
 บทรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อยมี ดังนี้

สคริปต์รายการออนไลน์ SOS ช่วยรักหนูหน่อย

รายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย

ความยาว 30 นาที

ตอนที่ 1

ที่	ภาพ	เสียง
1	ภาพมีเดียสแตนด์บายรอเปิดไลฟ์	เพลงบรรเลง
2	ไตเติ้ล เปิดรายการ	ชื่อรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย

3	พิธีกรเปิดรายการ	<p>พิธีกร :</p> <p>สวัสดีค่า พบพวกเรา นาเดียร์ ชิง นิวเอิร์ธ</p> <p>นาเดียร์ :</p> <p>ในรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย ที่เราจะมาแก้ปัญหาความรักที่หลายคนเจอ และร่วมแชร์มุมมองเกี่ยวกับปัญหานั้นกัน</p> <p>นิวเอิร์ธ :</p> <p>ซึ่งก่อนที่จะมาเป็นรายการนี้ เราได้ทำการรีเสิร์ช กูเกิ้ลฟอร์ม หาข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาความรักของเพื่อน ๆ พี่ๆ น้อง ก็เห็นว่ามีประเด็นเกี่ยวกับความรัก เพียบเลย</p> <p>ชิง :</p> <p>วันนี้เราก็จะมาแชร์มุมมองความรักไปด้วยกัน น เพื่อทุกคนจะ shopping เอาความคิดเห็น แนวทางต่าง ๆ ไปปรับใช้ได้ ทุก ๆ คนสามารถพิมพ์แชทไลฟ์ เม้าท์มอย จอย ๆ ได้เลย</p> <p>นาเดียร์ :</p> <p>ซึ่งแต่ละประเด็นที่จะคุยกัน ก็จะมีละครสั้น</p>
---	------------------	---

		<p>ๆ ให้อู ดัวย ซึ่งในกูเกิ้ลฟอร์มที่เราหามา ที่อปปีคฮอตฮิตที่คนพูดถึงเข้ามาเยอะมาก เลยคือ การทะเลาะดัวยเรื่องไม่เป็นเรื่อง ส่วนต่อนี้ไปพบกับเรื่องแรกของรายการเล ย !!!</p>
4	มีเดียโลโก้รายการช่วง มีเรื่องแล้วจ้า	มีเรื่องแล้วจ้า

5	พิธีกร ชิง มานั่งอ่านจดหมายจากทางบ้าน	<p>KEYWORD : ทะเลาะ</p> <p>Headline :</p> <p>ชิง :</p> <p>สำหรับเรื่องแรกของเรามาจาก DM ที่น้อง ๆ มาให้เรา</p> <p>ถามว่าเคยทะเลาะกับแฟนด้วยเรื่องไม่เป็นเรื่องมั้ยะ</p> <p>เรื่องมีอยู่ว่า</p> <p>หนูใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันกับแฟน</p> <p>วันหนึ่งแฟนหนูใช้ให้ไปซื้อข้าว นึกไปซื้อพอหนูกลับมา เอาข้าวให้ หนูมานั่งทำงาน แล้วก็ฉีดสเปรย์เช็ดจอน้ำตบู่ไปด้วย</p> <p>แล้วเค้าก็เอาข้าวมากินข้าง ๆ ฉีดไปอีกที พัดลมเป่าไปโดนข้าวเค้า เค้าโวยวายจ้ำจ๋าหนู จีปากไม่หยุดเลย ก็ขอโทษไปแล้ว</p> <p>เพราะหนูรู้ว่าหนูผิด</p> <p>แต่เค้าไม่ยอมกินต่อ เค้างอน</p> <p>ขับรถออกไปเลย เป็นพี่ พี่ทำไงคะ</p> <p>(พิธีกรทั้ง 3 ตอบคำถามของน้องเลย ว่าควรทำยังไงหรือมีคำแนะนำอะไรบ้าง)</p> <p>นาเดียร์ :</p>
---	---------------------------------------	--

		มันไม่เห็นจะแปลกเลยคะน้อง คนที่ไม่เคยทะเลาะกันเลยเนี่ยสิแปลก (ตัดเข้าละคร)
6	คลิปวิดีโอเรื่อง Stepford Guy	ละครสั้น
7	พิธีกร 3 คนมาสรุปช่วง มีเรื่องแล้วค่า	หลังจากดูจบ ช่วงที่รีแอ็คกับคอมเม้นต์ต่างๆกับไลฟ์แชท เพื่อสรุปแล้วตอบคำถามจากจดหมาย นาเดียร์ : สำหรับประเด็นแรกก็เฝ้ามองสนุกสนานกัน ไปแล้ว เรามีอีกประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจไม่แพ้กัน เดี๋ยวเราไปคุยกันดีกว่าค่าา
8	มีเดียโลโก้รายการช่วงมีเรื่องแล้วจ้า2	ชื่อช่วง มีเรื่องแล้วจ้า2

9	<p>พิธีกร นิวเอิร์ธ พูดถึงข้อความในไลฟ์แชท เรื่องความลับที่ไม่กล้าบอกแฟน</p>	<p>KEYWORD : ความลับ</p> <p>Headline :</p> <p>นิวเอิร์ธ :</p> <p>เราได้ไปรวบรวมข้อมูลกูเกิ้ลฟอรัมมาจากเพื่อนๆ</p> <p>เราเจอประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับ “ความลับ”</p> <p>ทุกคนแน่ใจได้ยังไงว่าสามารถพูดทุกอย่างกับแฟนได้</p> <p>ยังไงก็ต้องมีซักรื่องแหละที่พวกคุณไม่กล้าบอก กูเชื่อ</p> <p>ชิง : เออใช่ ไหนลองเม้นหน่อยสิ ว่าแต่ละคนมีเรื่องอะไรบ้าง</p> <p>นาเดียร์ :</p> <p>นี่มีเรื่อง ที่ไปเจอในรีเสิชที่หามา มันเป็นเรื่อง</p> <p>คือแฟนเก่าทักมาปรึกษาเรื่องงาน ขอความช่วยเหลือ</p> <p>เลยต้องไปกินข้าวเพื่อคุยงาน</p> <p>เราไม่สบายใจเลยที่ต้องออกไป</p> <p>เพราะว่าเราไม่ได้บอกเค้าไปทำอะไร</p> <p>กลัวทำให้แฟนเราเข้าใจผิด</p>
---	--	--

		<p>ควรบอกแฟนดีมัยหรือไม่ต้องบอกแหละดีแล แล้ว</p> <p>(พิธีกรทั้ง 3 ตอบคำถามของน้องเลย ว่าควรทำยังไงหรือมีคำแนะนำอะไรบ้าง)</p> <p>(พอเล่าจบ มานั่งดูเม้นคนดูว่ามีเรื่องอะไรบ้าง ถ้ามีเรื่องบนเตียงก็ลากเข้ามาเลย ถ้าไม่มีก็บอกว่า)</p> <p>นิวเอิร์ธ :</p> <p><u>มันก็มีเรื่องหนึ่งที่ คนส่วนใหญ่ไม่กล้าบอก ก็คือเรื่องบนเตียง</u></p> <p>ชิง : ซ้ายยย ทุกคนเคยคิดมัยว่า คนเป็นแฟนกันพูดอะไรกันได้บ้าง สามารถพูดคุยทุกเรื่องกับแฟนได้มัย (ตัดเข้าละคร)</p>
10	คลิปวิดีโอเรื่อง One man secret desire	ละครสั้น
11	พิธีกร 3 คนมาสรุปช่วง มีเรื่องแล้วค่า	<p>หลังจากดูจบ</p> <p>ช่วงที่รีแอ็คกับคอมเม้นต่าง ๆ กับไลฟ์แชท (เมื่อคุยกันพอประมาณ เข้าสู่ช่วงบอกลา)</p>

12	บทส่งท้ายรายการ	<p>นาเดียร์ :</p> <p>และวันนี้ เวลาของพวกเราทั้งหมดลงแล้ว ขอขอบคุณทุกคนที่เข้ามาดูรายการของพวก เรา</p> <p>ซิง :</p> <p>หวังว่ารายการของพวกเราจะทำให้ทุกคนไ ด้เจอมุมมองความรักมากขึ้นและสุดท้ายนี้ก็ ขอให้ทุกคนได้พบเจอกับความรักที่ดีนะคะ</p> <p>นิวเอิร์ธ :</p> <p>ความรักก็เหมือนหนังสือ ต่อให้อ่านมามากแค่ไหนสุดท้ายก็ต้องเรียน รู้กันไปเรื่อยๆอยู่ดี แล้ววันนี้พวกเราก็ขอตัวลาไปก่อนกับราย การ SOS ช่วยรักหนูหน่อย บ้ายบาย</p>
----	-----------------	--

ตารางที่ 3.6 ตารางบทรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย
(จาก ผู้ศึกษา)

ปัญหาที่พบเจอ คือ การเรียงเรียงลำดับการพูดและการกำหนดบทพูดชัดเจน
เพื่อให้ครั้งต่อๆไปที่พูดบทนั้นเหมือนกัน
เพราะในการซ้อมที่ผ่านมานักแสดงต้องแสดงเป็นพิธีกรที่ต้องต้นสดเพื่อรับมือตามสถานการณ์ที่
เกิดขึ้นทำให้บทนั้นไม่คงที่ การที่กำหนดบทชัดเจนนั้นจึงช่วยนักแสดงในทางหนึ่งที่มีบทให้จำ
แต่ก็ต้องจำให้เร็วที่สุดเนื่องจากจำเป็นที่จะต้องเล่นให้ครบทั้งเรื่อง
เพื่อคุณภาพรวมและหาจุดบกพร่องที่ต้องแก้ไข

1.2) เรื่อง Stepford guy

การซ้อมเรื่อง Stepford guy ในการส่งความคืบหน้า 70 เปอร์เซนต์ เป็นไปได้อย่างราบรื่น ในด้านของการพัฒนาตัวละครนั้น นักแสดงทั้ง 2 คน นาเดียร์และนิวเอิร์ธ มีความเข้าใจในบทและตัวละครอย่างดีเยี่ยม ทำให้สามารถแสดงอารมณ์ออกมาได้สมจริง และเข้าถึงบทบาท ส่วนด้านบทละครนั้นคงที่แล้ว ทั้งบริบท สถานที่จากการส่งความคืบหน้า 50 เปอร์เซนต์ ปัญหาที่พบเจอจะเป็นเพียงการที่ต้องแสดงต่อหน้ากล้องเพื่อถ่ายวิดีโอ ทำให้ต้องมีสมาธิยิ่งขึ้นไปอีก เนื่องจากเวลาถ่ายทำบทของเรื่องนี้ ไม่เหมาะที่จะตัดแบ่งเพื่อถ่ายทำได้ ไม่เช่นนั้นจะทำให้ความต่อเนื่องของอารมณ์หายไป ทำให้ต้องแสดงยาวรวดเดียว เพื่อความสมบูรณ์ ทำให้นักแสดงทั้ง 2 คน เหนื่อยล้ามาก เมื่อต้องแสดงหลาย ๆ รอบจะเห็นอาการล้าของนักแสดงชัดเจน จึงต้องมีการพักเบรกให้นักแสดงพักผ่อน

1.3) เรื่อง One man's secret desire

การซ้อมเรื่อง One man's secret desire ในการส่งความคืบหน้า 70 เปอร์เซนต์ เป็นไปได้อย่างราบรื่นเช่นเดียวกัน เนื่องจากได้ปรับเปลี่ยนบริบทให้เป็นการคุยในโปรแกรมออนไลน์เพื่อประหยัดเวลาในการบริการแล้วจากนั้นจึงเดินทางไปหากันและกัน ทำให้สามารถใช้การดำเนินเรื่องแบบตัดภาพได้ ทำให้ง่ายต่อการทำบทและความเข้าใจบริบทอีกด้วย ด้านตัวละครนักแสดงทั้ง 2 คน ชิงและนิวเอิร์ธ เข้าใจในตัวละครและภูมิหลังดีขึ้นเป็นอย่างมาก ทำให้สามารถแสดงอารมณ์และสื่อสารออกมาได้เป็นอย่างดี ปัญหาที่พบเจอ คือ การถ่ายคลิปวิดีโอที่ ชิง ต้องมีฉากที่ต้องลบเครื่องสำอางจริงๆ ทำให้ต้องเล่นให้สมบูรณ์หรือผิดพลาดน้อยที่สุด เพื่อไม่ให้นักแสดงต้องแต่งหน้าหลายรอบ แต่ก็ไม่มีวิธีแก้คือการแบ่งช่วงบทในการถ่ายทำ เรื่องบทละครเรื่องนี้สามารถแบ่งช่วงอารมณ์ได้โดยไม่ทำให้อารมณ์ตัวละครหาย จึงง่ายต่อการถ่ายทำมากขึ้นและยังช่วยไม่ให้นักแสดงเหนื่อยเกินไปอีกด้วย

2) การถ่ายคลิป อัดวิดีโอ

การถ่ายคลิป

อัดวิดีโอนั้นมีขั้นตอนที่ต้องเริ่มแรกจากการเขียนลำดับภาพเล่าเรื่อง (Storyboard) เพื่อช่วยให้รู้ว่าแต่ละฉาก แต่ละบทนั้นคือช่วงไหนถึงช่วงไหน โดยผู้ศึกษาได้วาดลำดับภาพเล่าเรื่องของเรื่อง Stepford guy และ One man's secret desire

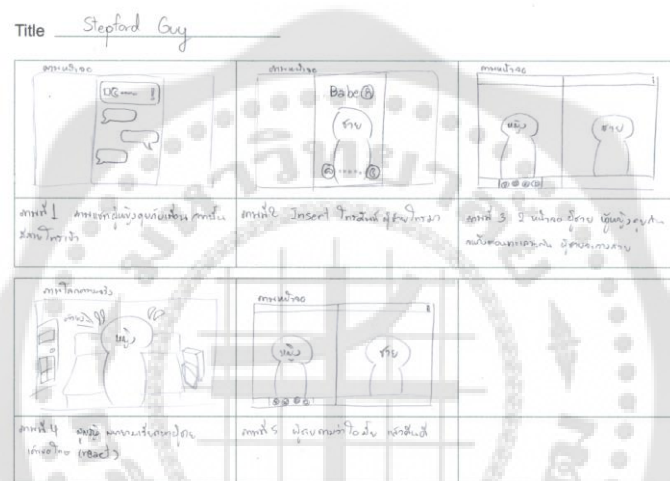
เอาไว้เพื่อใช้ประกอบการถ่ายคลิปลวิดีโอ

เพราะจะช่วยให้การเรียงลำดับการถ่ายทำเป็นไปได้อย่างยิ่งขึ้น

อีกทั้งยังช่วยให้ทุกคนในโปรดักชันจำขึ้นที่จะถ่ายและสื่อสารได้เข้าใจกัน ส่วนรายการ SOS

ช่วยรักหนูหน่อย จะดำเนินการถ่ายคลิปลวิดีโอตามบทรายการ (Script) นั้นเอง

ซึ่งลำดับภาพเล่าเรื่อง (Storyboard) ของเรื่อง Stepford guy และ One man's secret desire มีดังนี้

รูปที่ 3.15 รายละเอียดลำดับภาพเล่าเรื่อง (Storyboard) ของเรื่อง Stepford guy
(จาก ผู้ศึกษา)

จนไปถึงเตรียมพร้อมของระหว่างที่ใช้ในการบันทึกวิดีโอ โดยจะมีการนัดช่วงเวลาก่อนถ่ายทำ
อย่างน้อย 1-2 ชั่วโมง

เพื่อให้ทีมงานกำหนดและบอกนักแสดงว่าของต่างๆควรวางตำแหน่งไหนเพราะไม่สามารถไป
ตรวมตัวกันได้ ทำให้ทีมงานต้องคอยดูตำแหน่งสิ่งของและนักแสดงให้จัดห้องเอง

ซึ่งทีมงานได้มีการบอกกล่าวและส่งแบบโครงสร้างของฉาก

ตำแหน่งไฟไว้ก่อนแล้วทำให้การดำเนินงานผ่านไปได้ง่ายขึ้น

และในระหว่างที่มีการจัดห้องของนักแสดงอยู่นั้น นักแสดงที่เหลือจะทำการแต่งตัว

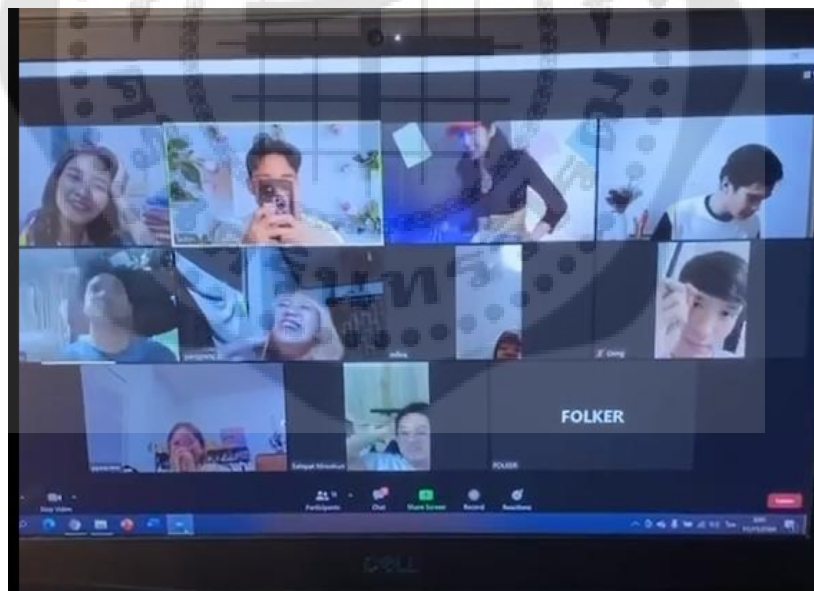
แต่งหน้าและสวมใส่เครื่องแต่งกาย แล้วให้ทีมงานตรวจสอบและเวียนกันไป

เมื่อทุกอย่างเรียบร้อย ก็จะทำเนิการอุ่นเครื่องร่างกายให้กระฉับกระเฉง แล้วจึงทำการถ่ายทำ
อัดคลิปวิดีโอ โดยจะอัดคลิปไปที่ละฉาก

ซึ่งจะมีการกำหนดตกลงกันว่าจะแสดงถึงช่วงไหนของเรื่อง

ตามลำดับภาพเล่าเรื่องและบทของรายการ

หากจำเป็นต้องแสดงยาวก็จะให้นักแสดงทำสมาธิแล้วจากนั้นจึงค่อยอัดคลิป

รูปที่ 3.18 บรรยากาศการถ่ายคลิปลิโอรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย

(จาก ผู้ศึกษา)

3) ข้อเสนอแนะ 70 เปอร์เซ็นต์

ข้อเสนอแนะจากคุณครูด้านการกำกับการแสดงสำหรับช่วง 70 เปอร์เซ็นต์นั้น
มีดังนี้

- รายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย รายการโดยภาพรวมสนุกมากขึ้น มีแนวทางที่ชัดเจน บางช่วงมีอารมณ์เรื่อยๆไปบ้าง สิ่งที่ต้องเพิ่มคือ ประเด็นของรายการคนดูจะได้อะไร นอกจากความสนุก ซึ่งตอนนี้มีแต่ความสนุกเท่านั้น
- ประเด็นของรายการเดิมนั้นยังไม่ชัดเจน ดูค่างๆค่างๆ ทำให้ไม่รู้ว่าอะไรจะสื่ออะไร
- ครูจึงแนะนำการสร้างเนื้อเรื่องเหตุการณ์เพิ่มในช่วงรายการ คือ
- เหตุการณ์แฟนเก่าสมมติของนิวเอิร์ชโทรเข้ามาสร้างความปั่นป่วนให้นิวเอิร์ช
- ทุกคนเลยหาทางแก้ปัญหาและดำเนินรายการต่อไป
- เพื่อเป็นเส้นเรื่องที่จะให้รายการมีความน่าสนใจมากขึ้น ไม่ใช่แค่รายการอย่างเดียว
- เรื่อง Stepford guy ภาพรวมนั้นโอเค สนุก คาแรกเตอร์ตัวละครทั้ง 2
- ตัวมีสีสันแล้วเสน่ห์ ดูแล้วสนุกมีช่วงที่ตลกและฮาขึ้น
- แต่อยากให้มีวิธีการแสดงของตัวละครภรรยาให้ดราม่ามากขึ้น
- เพื่อเพิ่มสีสันให้กับเรื่อง
- เรื่อง One man's secret desire ภาพรวมโอเค ทุกอย่างเรียบร้อย เข้าใจมากขึ้น
- สมเหตุสมผลบริบทชัดเจน มีสีสัน
- เห็นความแก่นซำของตัวละครและความตลกของสถานการณ์

3.1.2.4 การส่งความคืบหน้า 100 เปอร์เซนต์

การส่งความคืบหน้า 100 เปอร์เซนต์นั้น

จะเป็นการเพิ่มเส้นเรื่องในส่วน of รายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย และการปรับปรุงเพิ่มความสมบูรณ์ให้กับตัวละครของเรื่อง Stepford guy และ One man's secret desire โดยมีการพัฒนา ดังนี้

1) การซ่อม

1.1) รายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย

รายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย

หลังจากได้รับข้อเสนอแนะมาแล้วนั้นจึงได้มีการเพิ่มเนื้อเรื่อง เหตุการณ์เพื่อให้เกิดความสนุกและประเด็นที่ต้องการจะสื่อ ซึ่งเหตุการณ์นั้นคือการที่แฟนเก่าสมมติของนิวเอิร์ช (ชื่อน้องเอมี) โทรเข้ามาสร้างความปั่นป่วนให้นิวเอิร์ช ทำให้นิวเอิร์ชรู้สึกกระอักกระอ่วน

ไม่เป็นตัวเองและถูกน้องสบประมาทว่าดีพอแล้วหรือที่จะมาสอนความรัก
 ทำให้ทุกคนต้องหาทางแก้ปัญหาและดำเนินรายการต่อไปให้ได้
 โดยพยายามบอกกับน้องว่าความรักคืออะไรผ่านละครที่ได้จัดเตรียมไว้ (เรื่อง Stepford
 guy และเรื่อง One man's secret desire)
 โดยไม่พยายามที่จะสอนน้องเอมีแต่จะเป็นการบอกเล่าถึงเหตุผลหรือมุมมองความคิดอื่
 นๆ เพื่อที่จะให้น้องเอมีและผู้ชมที่ได้ดูน่ากลับไปคิดและตีความต่อเอง
 โดยการเพิ่มตัวละครสมมติเพื่อกล่าวถึงและใช้สร้างสถานการณ์นั้นช่วยเพิ่มความน่าสนใจ
 ใจให้กับรายการ
 โดยไม่ทำให้รายการน่าเบื่อและใช้ประโยชน์จากการทำบทรายการมากขึ้น
 อีกทั้งยังช่วยให้ รายการ SOS ช่วยรักษาหนูน้อยมีประเด็นที่ต้องการจะสื่อสาร
 พร้อมกับมุมมองความคิดใน เรื่อง Stepford guy และเรื่อง One man's secret desire
 อีกด้วย โดยบทของสถานการณ์ที่ได้เพิ่มขึ้นจะการมาของน้องเอมี มีดังนี้

ความคาดหวัง อีมี “เราคาดหวังอะไรจากความรักได้บ้าง”

ความรักที่คนหนึ่งคาดหวังจากอีกคนตลอด

1. เปิดรายการ (แนะนำตัวปกติ)

พิธีกร : สวัสดีค่า พบพวกเรา นาเดียร์ ชิง นิวเอิร์ธ

นาเดียร์ : ในรายการ SOS ช่วยรักษาหนูน้อย
 ที่เราจะมาแก้ปัญหาความรักที่หลายคนเจอ
 และร่วมแชร์มุมมองเกี่ยวกับปัญหานั้นกัน

นิวเอิร์ธ : ซึ่งก่อนที่จะมาเป็นรายการนี้ เราได้ทำการรีเสิร์ช กูเกิ้ลฟอรั่ม
 หาข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาความรักของเพื่อน ๆ พี่ๆ น้อง
 ก็เห็นว่าประเด็นเกี่ยวกับความรัก เยียบเลย

ชิง : วันนี้เราก็จะมาแชร์มุมมองความรักไปด้วยกัน เผื่อทุกคนจะ shopping
 เอาความคิดเห็น แนวทางต่าง ๆ ไปปรับใช้ได้ ทุกๆคนสามารถพิมพ์แชทไลฟ์
 มาทักมอย จอยๆ ได้เลย

นาเดียร์ : ซึ่งแต่ละประเด็นที่จะคุยกัน ก็จะมีละครสั้น ๆ ให้อู๋ ด้วย
 ซึ่งในกุ๊กกึ่งฟอร์มที่เราหามา ท็อปปิคฮอตฮิตที่คนพูดถึงเข้ามาเยอะมากเลยคือ
 การทะเลาะด้วยเรื่องไม่เป็นเรื่อง ส่วนตอนนี้อย่าไปพบกับเรื่องแรกของรายการเลย !!!

2. เข้าสู่ช่วง มีเรื่องแล้วจ้า

KEYWORD : ทะเลาะ

Headline :

ชิง : สำหรับเรื่องแรกของเรามาจาก DM ที่น้องๆมาให้เรา
 ถามว่าเคยทะเลาะกับแฟนด้วยเรื่องไม่เป็นเรื่องมั๊ยคะ

เรื่องมีอยู่ว่า

หนูใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันกับแฟน วันหนึ่งแฟนหนูชี้ให้ไปซื้อข้าว นี่ก็ไปซื้อ พอหนูกลับมา
 เอาข้าวให้ หนูมานั่งทำงาน แล้วก็ฉีดสเปรย์เช็ดจอนี้ตบคุไปด้วย
 แล้วเค้าก็เอาข้าวมากินข้างๆ ฉีดไปอีกที พัดลมเป่าสเปรย์ไปโดนข้าวเค้า เค้าโวยวายจ้า
 ต่าหนู จี๊ปากไม่หยุดเลย ก็ขอโทษไปแล้ว เพราะหนูรู้ว่าหนูผิดแต่เค้าไม่ยอมกินต่อ เค้างอน
 ขั้บรถออกไปเลย เป็นพี พีทำไงคะ

(พิธีกรทั้ง 3 ตอบคำถามของน้องเลย ว่าควรทำยังไงหรือมีคำแนะนำอะไรบ้าง)

อ่านคอมเมนต์ ตอบแล้ว มาเรื่อย ๆ

นาเดียร์ : เอมีถ้าม แหมม พีเอิร์ธ สอนคนอื่นเก่งจัง เรื่องของตัวเองดีริยังน่า

(บีท)

นาเดียร์ : อร่าาาา แรงแนะ หมายถึงผู้ชายเนี่ยแรงแนะะะะ

ชิง : (อ่านมันต่อ)

นิเวียร์ : (ตอบข้อความเล็กน้อย) พี่ก็ไม่ได้เก่งอะไรหรอก พี่แค่มาแชร์
แชร์มุมมองผ่านประสบการณ์ที่พี่ได้เคยเจอมา

ชิง : เออ เหมือนอย่างเราเนี่ยไม่เคยมีแฟน ไม่มีประสบการณ์
แต่ก็มาเพื่อแชร์มุมมองอีกมุมหนึ่งในแบบของเรา
ก็ตามคอนเซ็ปต์รายการของเราเนอะคะมันคือการมาแชร์มุมมอง มาเฝ้ามอย
ไม่ได้มาสอนใครนะแกกกกก

นาเดียร์ : ใช่คะ ไม่เก่งเลย พี่ก็เป็นคนที่ผิดหวังกับความรักมาก็เยอะเหมือนกัน
เรามาแชร์และเล่าสู่กันฟังเนอะ ถึงต้องมี3คน 3มุมมองไป

นิเวียร์ : ส่วนผมก็เป็นคนที่เพิ่งไม่ประสบความสำเร็จกับความรักนะครับ
เอาอย่างนี้แล้วกันครับ ผมก็มีคำถามให้คนดูแล้วมาแชร์กันว่า ในความรัก
ความสัมพันธ์คู่ หนึ่งคนเราจะดีพอสำหรับคน หนึ่งได้ยังไง (ไม่อยู่ในสคริป)

ชิง : ว้าววว เป็นคำถามที่ดีมากเลย คนไม่มีแฟนอย่างเราก็คงอยากรู้เหมือนกัน

นาเดียร์ : อยากรู้เหมือนกันคะ เพราะเวลาคบกับใครก็ไม่เคยดีพอเลย เพราะฉะนั้น
พี่มีละครมาให้ดูคะ แต่คุณนี่แต่เค้าทะเลาะกันเพราะดีไม่พอ

เปิดเรื่อง Stepford

3. ดูจบ ก็มาตอบคำถามของน้องทางบ้าน

คำตอบให้น้อง

นาเดียร์ : ที่น้องถามมาแปลกมัย ว่าไม่ทะเลาะกันนี่สิแปลก การทะเลาะ
ขัดแย้งกันเป็นเรื่องธรรมชาติของชีวิตคู่ อีนี้แปลกกว่าอีกนะคะไม่มีเรื่องทะเลาะ
ยังหาเรื่องมาทะเลาะได้

ชิง : คิดว่ามันเป็นเรื่องของ มายเช็ต ถ้าเป็นเรา

เราจะประคับประคองให้มันดีแบบนี้ไปเรื่อย ๆ ไม่หาเรื่องมาทะเลาะ

นิวเอิร์ธ : เพราะบางคู่ บางคน เค้ามีมายเซ็ดแบบนั้นจริงนะมีความคาดหวังสูงมาก พอไม่ได้ตั้งใจก็จะเลยต้องทะเลาะกัน เหมือนกับน้องคนนี่ครับที่ส่งเรื่องราวเข้ามา เราเข้าสู่เรื่องต่อไปกันเลียดีกว่า

เข้าช่วง “มีเรื่องแล้วจ้าาา” (หนึ่ง)

เรื่องจากน้องนิว (เล่าเรื่องเอิร์ธ).....น้องเขาเล่าว่า ผมคบกับแฟนคนหนึ่ง

ในช่วงแรก ๆ เราไม่ได้มีปัญหาอะไรกัน แต่พอผ่านไปสักพัก

เค้าเริ่มมีความคาดหวังอยากให้ผมเป็นแบบนั้นเป็นแบบนี้จนผมรู้เริ่มเสียความเป็น

ตัวเองไป ผมเลยตัดสินใจคุยกับแฟนเรื่องนี้ตอนแรก ๆ เค้าเหมือนจะเข้าใจแต่สุดท้าย

มันก็กลับมาเป็นแบบเดิมจนทำให้เราทะเลาะกันมากขึ้นกว่าเดิมผมเลยอยากถามพวกพี่ๆ ว่า

ผมควรจะทำยังไงดีครับ

(เรื่องชีวิตถูกคาดหวังยังงี้)

ชิง : เราว่ามีอะไรก็เปิดใจไปเลย มีปัญหาตรงไหนจะได้แก้ไขปรับปรุง

หาทางออกไปด้วยกัน จะได้ไม่มีอะไรค้างคา

นาเดียร์ : ถ้าพูดไปแล้วต้องทะเลาะ ก็เก็บไว้ดีกว่า

นิวเอิร์ธ : บอกว่าของตัวเองเป็น พูดไม่ได้ ถ้าพูดแล้วเขาไม่ฟัง

แล้วเราไม่เป็นตัวเอง เขาไม่แฮปปี้ สุดท้ายก็อาจจะต้องยอมรับว่ามันไม่เหมาะสม

แยกกันอาจแฮปปี้กว่า

นาเดียร์ : นี่คงเป็นเหตุผลที่ผู้ชายส่วนใหญ่เลือกที่เก็บเป็นความลับ

เหมือนกับละครที่เตรียมมาไว้เลย ไปดูกันดีกว่า

นิวเอิร์ธ : แต่ทุกคนอย่าลืม คำถามที่ผมได้ถามไปตอนต้นไลฟ์ ว่า

ความสัมพันธ์ๆ หนึ่งคนเราจะดีพอสำหรับคนๆ หนึ่งได้ยังไง นะครับ

เปิดเรื่อง oneman

4. ดูจบก็ตอบน้องนิวอีกรอบหนึ่ง

ชิง : นี่นายยย พอผู้ชายพูดเค้าก็ได้สิ่งที่ต้องการ เหมือนที่เราบอกไปตอนแรกเลย มีไรก็พูดไป จะได้ไม่ต้องมีอะไรค้างคา

นาเดียร์ : เออถ้าพูดไปแล้วมันวิคเหมือนในละครก็พูดไปเลย แต่เรื่องของน้องนิวมันก็มีบางเรื่องมันพูดไม่ได้ขนาดนั้นเนอะ

ถ้าพูดไปแล้วมันแยหรือทำให้เกิดปัญหาใหญ่ เป็นกฎก็เลือกที่จะไม่พูดดีกว่า

นิวเอิร์ธ : เรื่องของน้องนิวกับเรื่องของละคร

มีต้นเหตุที่เกิดจากปัญหาเดียวกันเลยนะครั้น คือ การคาดหวัง เมื่อมีการคาดหวัง จะมีคนที่คาดหวัง และคนที่ถูกคาดหวัง

ซึ่งคนที่อยู่ในสภาวะถูกคาดหวังยอมไม่แฮปปี้เป็นธรรมดาเหมือนตอนที่พ่อแม่คาดหวังอยากให้เราสอบได้ที่ 1 พอเรียนก็เกร็ง พอเกร็งก็ไม่เข้าใจ ไม่สนุก สุดท้าย ที่

1 ก็ไม่ได้ ความสุขก็ไม่มี / ไม่เหมือนกับเวลาที่เราร่วมเล่นกับเพื่อน

ไม่ต้องคาดหวังอะไร เรามีความสุขเป็นที่ 1 เลย

5. กลับมาที่คำถามตอนต้นไลฟ์

นิวเอิร์ธ : และมาถึงคำถามสำคัญที่เราถามไว้ตั้งแต่ต้นรายการนะครั้น

“ความสัมพันธ์คู่หนึ่งคนเราจะดีพอสำหรับคนๆหนึ่งได้ยังไง ?”

ชิง : สุดท้ายแล้วไม่มีใครพอเฟคไปหมดทุกอย่าง

ถ้าพยายามแล้วสุดท้ายมันไปต่อไม่ไหวจริงๆ ก็พอเถอะ

นาเดียร์ : ใช่เลยคะ เราแค่เป็นแบบในตัวเราแหละ

ซักวันหนึ่งเราจะเจอคนที่เข้ากับเราและรับในความเป็นเราได้

เพราะกูไซเคยพยายามแล้ว มันเหนื่อย5555555 #ขอคนรับได้

นิวเอิร์ธ : ความสัมพันธ์ คือเรื่องของคน 2 คนครั้น ไม่ใช่เรื่องของใครคนใดคนหนึ่ง

แทนที่จะดีพอสำหรับ “ใครคนใดคนหนึ่ง”

เปลี่ยนเป็นเราจะทำยังไงให้พอดีสำหรับ “เราสองคน”

ผมว่านั่นคือคำถามไปสู่ความสัมพันธ์ที่แท้จริงครับ

6. ปิดรายการ

นาเดียร์ : และวันนี้ เวลาของพวกเราก็กว๊มดลงแล้ว

ขอขอบคุณทุกคนที่เข้ามาดูรายการของพวกเรา

เชื่อว่าทุกคนต้องเคยเจอกับปัญหาความรักมากันทั้งนั้นแหละ แต่ไม่เป็นไรนะ

ยังไงสักวันเราจะต้องได้เจอกับความรักที่เหมาะสมกับเราแน่นอน

ชิง :

หวังว่ารายการของพวกเราจะทำให้ทุกคนได้เจอมุมมองความรักมากขึ้นและสุดท้าย

นี้ก็ขอให้ทุกคนได้พบเจอกับความรักที่ดีในแบบของตัวเองนะคะ

นิวเอิร์ธ : ฝากถึงคุณผู้ชมนะคะว่า ถ้าเรารักใครสักคนแล้วเลิกไป

อย่าไปหาว่าใครเป็นคนผิด เพราะความรักไม่มีคำว่าผิดหรือถูก

แล้ววันนี้พวกเราขอลาไปก่อนกับรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย บ้ายบาย

ตารางที่ 3.7 ตารางบทละครรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย

(จาก ผู้ศึกษา)

ปัญหาที่พบเจอ คือ

การเพิ่มสถานการณ์ในภายเวลาที่ม่จำกัดเนื่องจากระยะเวลาหลังจาก

การฟังข้อเสนอแนะช่วงความคืบหน้า 70 เปอร์เซ็นต์จนถึงกำหนดส่งความคืบหน้า 100

เปอร์เซ็นต์นั้นมี 10 วันทำให้ต้องบริหารเวลาในการถ่ายทำเรื่อง Stepford guy และ

One man's secret desire ด้วย

ทำให้เกิดความตึงเครียดและการคิดบทใหม่ขึ้นต้องใช้เวลาเช่นกัน

1.2) เรื่อง Stepford guy

หลังจากได้รับข้อเสนอแนะช่วงความคืบหน้า 70 เปอร์เซ็นต์

ได้มีการปรับเปลี่ยนวิธีการแสดงของตัวละครรรรยาเล็กน้อยให้มีสีสันมากขึ้นตามคำแนะนำ

ซึ่งในวันถ่ายวิดีโอนักแสดงทั้ง 2 คน

ก็แสดงออกมาได้ดีมากและนาเดียร์ก็ยังคงปรับเปลี่ยนวิธีการเล่นได้อย่างเป็นธรรมชาติ ทำให้ในการถ่ายวิดีโอ นั้น ดำเนินไปได้ด้วยความราบรื่น รวมทั้งทีมงานทุกคนก็สามารถจัดการกำหนดฉาก อุปกรณ์ประกอบฉาก ไฟ ได้อย่างสมบูรณ์ โดยไม่มีปัญหาเกิดขึ้น

1.3) เรื่อง One man's secret desire

หลังจากได้รับข้อเสนอแนะช่วงความคืบหน้า 70 เปอร์เซนต์

ทุกอย่างเรียบร้อยและโอเคเป็นอย่างมาก สำหรับการส่งความคืบหน้า 100 เปอร์เซนต์ได้มีการถ่ายวิดีโออีกครั้งเพื่อความสมบูรณ์และเรียบร้อย ซึ่งในวันถ่ายวิดีโอนักแสดงทั้ง 2 คน ก็สามารถแสดงได้ดีและออกมาอย่างเป็นธรรมชาติ ทำให้ในการถ่ายวิดีโอ นั้น ดำเนินไปได้ด้วยความราบรื่น รวมทั้งทีมงานทุกคนก็สามารถจัดการกำหนดฉาก อุปกรณ์ประกอบฉาก ไฟ ได้อย่างสมบูรณ์ โดยไม่มีปัญหาเกิดขึ้น

2) ข้อเสนอแนะ 100 เปอร์เซนต์

ข้อเสนอแนะจากคุณครูด้านการกำกับการแสดงสำหรับช่วง 100 เปอร์เซนต์นั้นมีดังนี้

- รายการ SOS ช่วยรักษาหนูหน่อย เนื้อเรื่องออกมาดีมาก

เห็นประเด็นสื่อสารชัดเจน มีสารให้คนดูได้รับชัดเจน

การดำเนินเรื่องมีความเป็นรายการออนไลน์เสมือนการดูรายการออนไลน์ในยูทูปจริงๆ นักแสดงเป็นพิธีกรได้จริงๆ

- เรื่อง Stepford guy เนื้อเรื่อง ตัวละคร น่ารักขึ้นมา

มีเสน่ห์มีจังหวะลุ้นในติดตาม ประเด็นที่ต้องการจะสื่อชัดเจน ทุกอย่างลงตัว

- เรื่อง One man's secret desire เนื้อเรื่อง ตัวละคร สถานการณ์ชัดเจน มีสีสัน

เปรี๊ยะซ่า มีความลุ้นน่าติดตาม ประเด็นชัดเจน ทุกอย่างลงตัว

- ภาพรวม ทุกอย่างทั้งด้านการกำกับการแสดง นักแสดง ทีมงานโปรดักชั่น

ทุกอย่างพร้อมและสามารถเผยแพร่ผลงานออกไปได้

สิ่งที่ต้องเพิ่มหลังจากนี้เป็นเพียงการใส่รายชื่อทีมงาน ผู้สนับสนุน (End Credit)

เพื่อเป็นผลงานที่สามารถนำไปโชว์ได้

3.1.3 ขั้นตอนการสร้างสรรคผลงานหลังการกำกับการแสดง

หลังจากขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานการกำกับการแสดงเสร็จเรียบร้อยแล้ว
 ได้คลิปรีดิโอไฟล์งานที่สมบูรณ์พร้อมปล่อยสู่สาธารณะชนแล้ว
 ได้มีการติดต่อเพิ่มรายชื่อทีมงาน ผู้สนับสนุน (End Credit) ตามข้อเสนอแนะ
 อีกทั้งยังได้มีการปรับรายละเอียดของคลิปรีดิโอให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น อย่างเช่น
 การปรับจังหวะเสียงเพลง ปรับความคมชัดของภาพ
 เพื่อที่จะนำไปเปิดในเทศกาลหิวแสงของรุ่นน้องปี 2 ต่อไป

3.2 การสร้างสรรค์ผลงานด้านการแสดง

3.2.1 ความคืบหน้า 30 เปอร์เซ็นต์

3.2.1.1 นิวเอิร์ธ

1) สามี รับบทโดย นาย ภควัฒ์ ประสมศิลป์

ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ตัวละครจากบทละคร
 สามารถวิเคราะห์ตัวละครตามทฤษฎี UTAH HAGEN ได้ดังนี้

หัวข้อ	รายละเอียด
--------	------------

<p>ฉันเป็นใคร ?</p>	<p>ชื่อ : เจมส์</p> <p>อายุ : 25 - 30 ปี</p> <p>ลักษณะทางกายภาพ : ผิวสีขาวยุโรป ผมสีดำ ตาสีน้ำตาลสูง 180-183 เซนติเมตร น้ำหนัก 64-66 กิโลกรัม</p> <p>นิสัย :</p> <p>เอาใจใส่คนรอบข้างโดยเฉพาะคนที่เขารัก เป็นคนที่มีความละเอียดอ่อน ใส่ใจรายละเอียดเล็กๆน้อยๆ</p> <p>ความสัมพันธ์ : สามี ของ Women</p> <p>ความเชื่อ :</p> <p>อยากดูแลภรรยาให้เขามีความสุขที่สุดเพื่อที่จะ อยู่กับภรรยาไปนานๆ</p> <p>ความกลัว :</p> <p>กลัวภรรยาไม่มีความสุขและเลิกกับเขา</p> <p>มุมมองความรัก : ความรัก คือการที่เราได้ทำให้คนที่เรารักมีความสุขและไ ด้เห็นคนที่เรารักมีความสุขในทุกๆวัน</p>
<p>กี่โมง ?</p>	<p>เย็น - ค่ำ</p>
<p>ฉันอยู่ที่ไหน ?</p>	<p>บ้านเจมส์กับภรรยา ประเทศไทย</p>

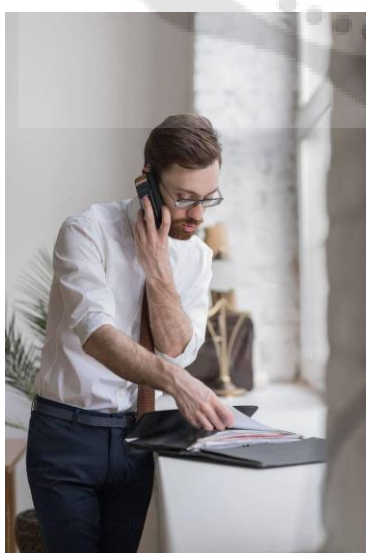
<p>รอบตัวฉันคืออะไร ?</p>	<p>สามีกลับบ้านมาใช้ชีวิตประจำวันปกติ พบว่าภรรยาทำที่ที่เปลี่ยนไปจากเดิมและเห็นว่าภรรยามีนิสัยที่ค่อนข้างผิดปกติไปจึงพยายามเข้าไปพูดคุยกับเธอ</p>
<p>สถานการณ์ที่กำหนดคืออะไร ?</p>	<p>อดีต : ชีวิตคู่รักสามี - ภรรยาปกติ ไม่เคยทะเลาะกันและมีความสุขด้วยกันมาตลอด</p> <p>ปัจจุบัน : ภรรยาคิดว่าความสัมพันธ์ของคู่นั้นเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่ดีเพราะคู่ของเขานั้นไม่เคยทะเลาะเหมือนกับคู่อื่นๆที่เธอได้ฟังมาจากเพื่อนๆ จึงเกิดการทะเลาะกัน</p> <p>อนาคต : ทั้งคู่ปรารถนาเข้าใจกันและทำให้ความสัมพันธ์นี้ยังคงอยู่ต่อไปและดีขึ้นในทุกๆวัน</p>
<p>ความสัมพันธ์ของฉันคืออะไร ?</p>	<p>เป็น “สามี” ของ “ภรรยา”</p>
<p>ฉันต้องการอะไร ?</p>	<p>ความต้องการในทันที : อยากให้ภรรยากลับมาเป็นแบบเดิม</p> <p>ความต้องการโดยรวม : อยากให้เธอมีความสุขและเข้าใจซึ่งกันและกัน</p>

มีอะไรมาขวางทางฉัน ?	ภรรยาไม่เข้าใจและไม่รับฟังในสิ่งที่สามีพูด
ฉันจะทำอย่างไรเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ ?	ทางกายภาพ : ยิ้ม รับฟังในสิ่งที่ภรรยาพูด ทางวาจา : ไกล่เกลี่ย, พยายามเข้าใจในสิ่งที่ภรรยาต้องการ

ตารางที่ 3.8 ตารางวิเคราะห์ตัวละครสามมี (เจมส์)

(จาก ผู้ศึกษา)

ผู้ศึกษายังใช้ทฤษฎีความรู้จาก คอนสแตนติน สตานิสลาฟกี (KONSTANTIN STANISLAVSKI) มาช่วยในการวิเคราะห์ และสังเกตพฤติกรรมของตัวละครอีกด้วย โดยเริ่มจากหาภาพเพื่อศึกษาบุคลิกลักษณะภายนอกกว่ามีการแต่งกาย อย่างไร และสังเกตลักษณะภายในบุคคลใกล้ตัวที่เคยเจอที่มีลักษณะคาแรคเตอร์คล้ายตัวละครเจมส์ไม่ว่าจะเป็นด้านความเชื่อ ทศนคติ แล้วใช้จินตนาการในการนึกภาพคนนั้น ยอมให้ร่างกายตัวเองปรับเปลี่ยนเป็นคนๆนั้น โดยนำมาใช้ในการแสดงเพื่อให้ตัวละคร “เจมส์” มีความกลมมากขึ้น

รูปที่ 3.19 รูปช่วยในการวิเคราะห์ตัวละครสามมี

(จาก pinterest.com)

ข้อเสนอแนะสำหรับความคืบหน้า 30 เปอร์เซนต์ ตัวละคร เจมส์

คาแรคเตอร์ยังไม่ใช้ที่ตามวิเคราะห์มา ตัวละครเจมส์ สามารถเสนอได้ดีกว่านี้
เอาใจใส่ได้มากกว่านี้ เวล่านักแสดงยิ้มทำให้ตัวละครของ เจมส์ดูน่าสนใจ
นักแสดงลองพยายามยิ้มเยาะๆ เพื่อให้ตัวละครเจมส์ดูเสน่ดมากขึ้น
เพราะตอนที่นักแสดงไม่ยิ้มมันทำให้ดูนิ่งเกินไป

2) ชั้นนี้ รับบทโดย นาย ภควิช ประสมศิลป์

ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ตัวละครจากบทละคร
สามารถวิเคราะห์ตัวละครตามทฤษฎี
UTAH HAGEN ได้ดังนี้

หัวข้อ	รายละเอียด
--------	------------

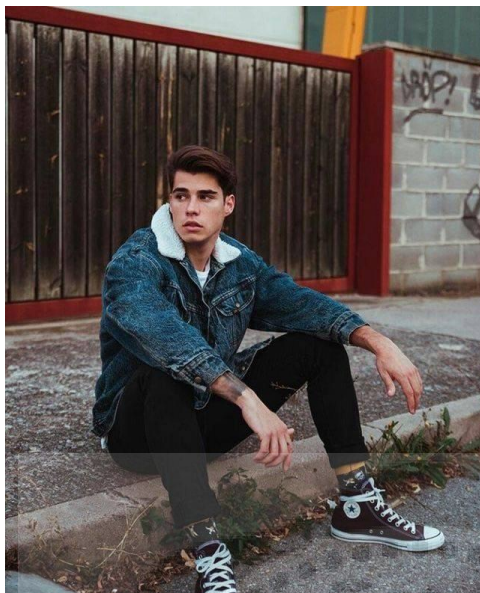
<p>ฉันเป็นใคร ?</p>	<p>ชื่อ : ชันนี่</p> <p>อายุ : 25 - 27 ปี</p> <p>ลักษณะทางกายภาพ : ผิวสีขาวยุโรป ผมสีดำ ตาสีน้ำตาลสูง 180-183 เซนติเมตร น้ำหนัก 64-66 กิโลกรัม</p> <p>นิสัย : อัจฉริยะดี เข้าสังคมเก่ง ชอบลองอะไรใหม่ๆอยู่ตลอดเวลา</p> <p>ความสัมพันธ์ : ลูกค้า ของ "ก๊ี้"</p> <p>ความเชื่อ : การมี sex ที่ดีจะต้องตื่นเต้นเร้าใจ และมีความสุขทั้งสองฝ่าย</p> <p>ความกลัว : กลัวคนอื่นมองว่า การมีเซ็กแบบจืดชืดมันเป็นสิ่งที่แปลก</p> <p>มุมมองเรื่อง sex : การมี sex ไม่จำเป็นต้องตื่นเต้นตลอดเวลา เพราะมันทำให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งกดดันจนไม่มีคว ามสุขกับ sex</p>
<p>กี่โมง ?</p>	<p>ช่วงกลางวัน : 14.00 น. - 13.00 น.</p> <p>ช่วงกลางคืน : 22.00 น. - 23.00 น.</p>

ฉันอยู่ที่ไหน ?	กรุงเทพฯ ประเทศไทย บ้านกี้ คอนโดชันนี้
รอบตัวฉันคืออะไร ?	ชั้นนี้ คิดว่าการมี sex แบบที่เขาผ่านมาเป็นสิ่งที่น่าเบื่อไปแล้ว เขาจึงอยากลองอะไรที่มันธรรมดาและเป็น Basic เช่น การมี sexแบบจืดชืดดูบ้าง
สถานการณ์ที่กำหนดคืออะไร ?	อดีต : เขาได้เจอกับผู้หญิงมาเยอะและได้มี sex กับผู้หญิงมาทุกรูปแบบและทุกท่า ปัจจุบัน : เขาคิดว่าเขาเบื่อกับการมี sex ที่มันตื้อตื้นตันตลอดเวลา เขาเลยอยากที่จะมี sex ที่จืดชืดและไม่ตื้อตื้นตันตลอดเวลา จึงมาใช้บริการกับ “กี้” อนาคต : เขาได้สิ่งที่เขาต้องการและได้รู้ว่าการมี sex ไม่จำเป็นต้องตื้อตื้นตันตลอดเวลา
ความสัมพันธ์ของฉันคืออะไร ?	ลูกค้า ของ “กี้”
ฉันต้องการอะไร ?	ความต้องการในทันที : อยากให้กี้เสนอรายการ sexแบบจืดชืดก่อนที่เขาจะพูดเอง

	ความต้องการโดยรวม : อยากได้ sex ที่ธรรมดาตัวเองจะได้ไม่ต้องรู้สึกกดดันเวลามี sex
มีอะไรมาขวางทางฉัน ?	ต้องรักษามาต เพื่อไม่ให้ดูเป็นผู้ชายที่ไม่เคยผ่านเรื่องพวกนี้มาก่อน
ฉันจะทําอย่างไรเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ ?	ทางกายภาพ : ลุกลี้ลุกลอน ทำตัวไม่ถูก ทางวาจา : พูดจาห้วนๆห้าวๆ, โก่งเกี้ยวเพื่อให้ได้ในสิ่งที่ต้องการ

ตารางที่ 3.9 ตารางวิเคราะห์ตัวละครชั้นนี้
(จาก ผู้ศึกษา)

ผู้ศึกษายังใช้ทฤษฎีความรู้จาก คอนสแตนติน สตานิสลาฟกี (KONSTANTIN STANISLAVSKI) มาช่วยในการวิเคราะห์ และสังเกตพฤติกรรมของตัวละครอีกด้วย โดยเริ่มจากหาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพสถาปนิก หาดภาพเพื่อศึกษานุคลิกลักษณะภายนอก และสังเกตลักษณะภายในบุคคลใกล้ตัวเนื่องจากบุคคลใกล้ตัวได้ประกอบอาชีพสถาปนิกทำให้ผู้ศึกษาได้สังเกตลักษณะภายในของคนประกอบอาชีพสถาปนิกไม่ว่าจะเป็นด้านความเชื่อ ทศนคติ และรวมถึงสภาพแวดล้อมการทำงานแล้วใช้จินตนาการในการนึกภาพคนนั้นยอมให้ร่างกายตัวเองปรับเปลี่ยนเป็นคนๆนั้น โดยได้รับโจทย์จากผู้กำกับว่าอยากให้ตัวละครนี้ได้พูดบางอย่าง จินตนาการสถานการณ์ที่ตัวละครนั้นกำลังเผชิญอยู่ แล้วนำมารวมกับบุคลิก ความเชื่อ ความต้องการ ของตัวละคร ชั้นนี้ เพื่อให้ตัวละครชั้นนี้มีความกลมมมากที่สุด

รูปที่ 3.20 รูปช่วยในการวิเคราะห์ตัวละครชั้นนี้

(จาก pinterest.com)

ข้อเสนอแนะสำหรับความคืบหน้า 30 เปอร์เซ็นต์ ตัวละคร ชั้นนี้

คาแรคเตอร์ยังไม่ชัด นักแสดงยังไม่ค่อยอยู่ด้วยกัน จังหวะรับส่งยังไม่ค่อยดี ทำให้เรื่องยังไม่กระชับ คำพูดมีติดขัดยังไม่เข้าปาก บางคำสามารถปรับบทให้เข้าปากได้

3) นิวเอิร์ธ รับผิดชอบโดย นาย ภควิธ ประสมศิลป์

ในช่วงแรกวันแสดงจะมีการไลฟ์สดจริงๆ ยังไม่มีสคิปรายการ โดยนิวเอิร์ธได้รับมอบหมายให้เป็นคนพูดส่งเข้าเรื่อง One man secret design โดยพูดถึงประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเซ็กซ์ของตัวเองเพื่อเป็นจุดเชื่อมโยงให้ส่งเข้าเรื่องโดยระหว่างซ้อมได้ลองจัดรายการมีสโคปเวลากำหนดว่าช่วงนี้ต้องใช้เวลากี่นาทีในการจัดรายการเพื่อไม่ให้ไม่เกินเวลาที่กำหนดให้ โดยการส่งความคืบหน้าในครั้งนีทางตัวผู้ศึกษาได้เห็นปัญหาหลายอย่างของส่วนนี้คือยังมีการแย่งกันพูด ลำดับขั้นตอนการจัดรายการยังไม่ค่อยดี ในวันจริงคิดว่าอาจจะคุมเวลาไม่ได้มากขนาดนี้เพราะต้องมีการตอบความคิดเห็นคนดูในระหว่างที่ไลฟ์

ข้อเสนอแนะสำหรับการส่งความคืบหน้า 30 เปอร์เซ็นต์ ตัวละคร

นิวเอิร์ธ ช่วงถ่ายทดสอบ

ต้องเป็นตัวแทนของผู้ชาย คอยตอบคำถามในมุมมองของผู้ชาย
 ตอนนี้ยังนั่งเกินไปเหมือนมาพูดเฉยๆทำให้ไลฟ์น่าเบื่อไม่น่าติดตาม
 ยังมีจังหวะพูดจนอาจจะต้องข้อมเยอะๆเพื่อให้รู้จังหวะกันมากขึ้น
 ตัวนิวเอิร์ธตอนนี้จ่มไม่ค่อยได้ออกความคิดเห็นเห็นทำให้กลายเป็นไม่ค่อยออกความคิ
 ดเห็น จังหวะส่งเข้าละครยังห้วนไปหน่อย
 สามารถหาวิธีส่งเข้าละครให้คนดูรู้สึกกระซากมากกว่านี้ได้

3.2.1.2 นาเดียร์

1) ภรรยา รับบทโดย นางสาว ปนสร เจริญเตี้ย

ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ตัวละครจากบทละคร สามารถวิเคราะห์ตัวละครตามทฤษฎี
 UTAH HAGEN ได้ดังนี้

หัวข้อ	รายละเอียด
ฉันเป็นใคร?	<p>ชื่อ : ใตอาน่า</p> <p>อายุ : 25 - 35 ปี</p> <p>ลักษณะทางกายภาพ : สาวเอเชีย, ผมสีน้ำตาลเข้ม, ตาสีน้ำตาล, ผิวสีขาวยุคนี้อย่าง, สูง 160 - 165 ซม., น้ำหนัก 45 - 50 กก.</p> <p>นิสัย : Perfectionist, ละเอียดอ่อน, เอาแต่ใจ, สมัยนิยม, อารมณ์ร้อน, เฮฮา, คิดมาก</p> <p>ความสัมพันธ์ : ภรรยา ของ MAN</p> <p>ความเชื่อ : อยากอยู่กับสามีไปนานๆ</p> <p>ความกลัว : กลัวสามีไม่สนใจ และ นอกใจ</p> <p>มุมมองความรัก :</p>

	<p>ความรักที่ดีต้องมีอุปสรรคหรือความไม่เข้าใจกันจนทำให้มีเรื่องราวต้องทะเลาะกันแต่สุดท้ายคู่รักก็สามารถผ่านอุปสรรคนั้นมาได้</p> <p><u>“ความสัมพันธ์ที่ยืนยาวได้ต้องมีการทะเลาะกัน”</u></p>
กี่โมง?	เย็น - ค่ำ
ฉันอยู่ที่ไหน?	บ้านของสามี-ภรรยา ที่ประเทศไทย
รอบตัวฉันคืออะไร?	ภรรยาทนไม่ไหวกับนิสัยที่ดีเกินไปของสามี จึงทำให้เธอไม่พอใจและเลิกที่จะบอกกับสามีตรงๆว่าเธอต้องการทะเลาะ เพราะเธอคิดว่าการทะเลาะกันจะทำให้ความสัมพันธ์ของเธอดีขึ้น
สถานการณ์ที่กำหนดคืออะไร?	<p>อดีต : ชีวิตคู่รักสามี - ภรรยาปกติ แต่สามีมีนิสัยที่ดีเกินไป</p> <p>ปัจจุบัน : ภรรยาทนไม่ไหวกับความสัมพันธ์ ทำให้ทั้ง 2 คนเถียงกันเพื่อที่จะแก้ปัญหาที่ทะเลาะกัน</p> <p>อนาคต : ทั้งคู่เข้าใจกันมากขึ้นและมีความสุขกับความสัมพัทธ์นี้</p>
ความสัมพันธ์ของฉันคืออะไร?	เป็น “ภรรยา” ของ สามี

ฉันต้องการอะไร?	<p>ความต้องการในทันที : ต้องการจะทะเลาะเพื่อที่จะได้มีความสัมพันธ์ที่ดีกับสามี</p> <p>ความต้องการโดยรวม : อยากอยู่กับสามีไปนานๆ</p>
มีอะไรมาขวางทางฉัน?	สามีไม่เข้าใจ และ ยังทำนิสัยที่ดีมากๆ ใ้
ฉันจะได้อย่างไรเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ?	<p>ทางกายภาพ : นั่งหน้าบึ้ง อึดอัด งอน</p> <p>ทางวาจา : โกล่เกลี่ย, ตะโกน, พูดตรงๆ เรื่องที่ไม่พอใจ, พูดในสิ่งที่ทำให้สามีรู้ว่าเราไม่พอใจอยู่</p>

ตารางที่ 3.10 ตารางวิเคราะห์ตัวละครภรรยา (ไดอาน่า)

(จาก ผู้ศึกษา)

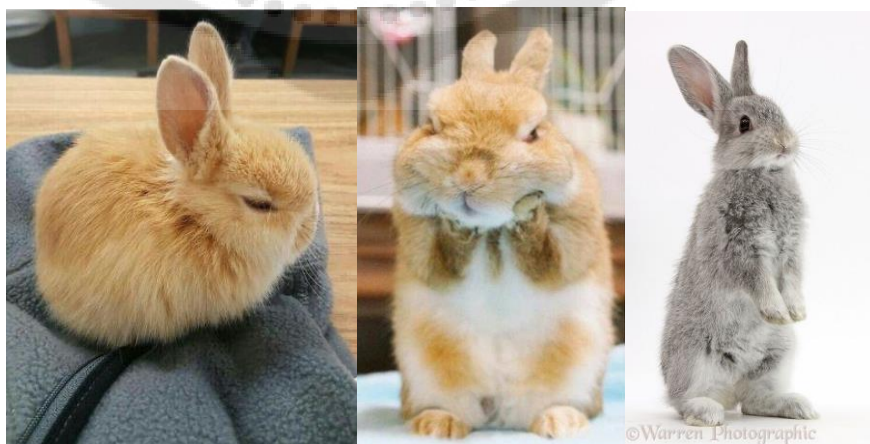
ผู้ศึกษายังใช้ทฤษฎีความรู้จาก คอนสแตนติน สตานิสลาฟกี (KONSTANTIN STANISLAVSKI) มาช่วยในการวิเคราะห์ และสังเกตพฤติกรรมของตัวละครอีกด้วย โดยเริ่มจากการหารูปภาพที่คิดว่าใกล้เคียงผู้หญิงคนนี้มากที่สุดจินตนาการว่าเธอต้องหันหน้าตาเป็นแบบไหน รอยยิ้มของเธอเป็นอย่างไรในรูปภาพนั้น แล้วลองทำตามเธอและลองเข้าไปเป็นเธอ

รูปที่ 3.21 รูปในการช่วยวิเคราะห์รูปลักษณะภายนอกของตัวละครรรรยา

(จาก pinterest.com)

หลังจากได้รูปลักษณะภายนอกของผู้หญิงคนนี้แล้ว ผู้ศึกษาได้ทำการหารูปภาพของสัตว์เพื่อศึกษาบุคลิกภายนอกและนิสัยของตัวละคร และสัตว์ที่คิดว่าใกล้เคียงกับตัวละครมากที่สุดคือ “กระต่าย” สัตว์ตัวนี้มีรูปลักษณะภายนอกที่น่ารัก และน่าเอ็นดู มีนิสัยอ่อนโยน ฉลาด และเป็นสัตว์สังคม แต่ก็ยังมีความบอบบางทั้งร่างกายและจิตใจ ตกใจง่าย และต้องการใส่ใจและการดูแลสูง จึงใช้คลิปวิดีโอของกระต่ายเพื่อศึกษา บุคลิกภาพภายนอก การหันมอง แววดา พฤติกรรมต่างๆ และจังหวะของมัน เพื่อที่จะทำให้ตัวละคร “ไดอาน่า” มีความกลมกล่อมและเป็นธรรมชาติตามที่วิเคราะห์และจินตนาการมากที่สุด

รูปที่ 3.22 รูปช่วยในการวิเคราะห์และสังเกตพฤติกรรมของตัวละครรรรยา

(จาก pinterest.com)

ผู้ศึกษายังได้ทำการหาสิ่งของที่บ่งบอกหรือนิยามความเป็นตัวของตัวละคร นั่นก็ “ไหมพรม” ไหมพรมนั้นมีหลายประเภท มีทั้งแบบนุ่มและแบบแข็ง แต่เมื่ออยู่ตัวคนเดียวแล้วนั้นก็จะเป็นแค่ไหมพรมธรรมดาไม่มีอะไรพิเศษ ต้องอาศัยการเติมเต็มโดยการถักทอขึ้นเป็นสิ่งต่างๆ เช่น ผ้าพันคอ หรือ หมวกไหมพรมที่สามารถให้ความอบอุ่นแก่คนที่ครอบครอง ไหมพรมนั้นจะมีคุณค่ามากขึ้น และ ทำประโยชน์ได้อีกมากมาย

รูปที่ 3.23 รูปที่ช่วยในการวิเคราะห์ตัวละครภรรยา
(จาก pinterest.com)

ข้อเสนอแนะสำหรับความคืบหน้า 30 เปอร์เซนต์ ตัวละคร ไดอาน่า

ระหว่างประโยคที่พูดกันสามารถมีการตอบสนองได้ รับจากตัวละคร “สามี” ได้มากกว่านี้ เสน่ห์ของตัวละครตัวนี้คือ “การคาดหวัง” เมื่ออีกฝ่าย ไม่ทำตามที่ต้องการ ตัวละครมีความไม่พอใจ คาดหวังมาก ผิดหวังมาก สามารถขึ้นลงได้มากกว่านี้ อยู่รับการตอบรับของตัวละคร ห้ามคิดเอง การแสดงมีความรู้สถานการณ์ก่อน ไม่ต้องกลัวว่าจะไม่น่ารัก ให้เล่นเป็นธรรมชาติของตัวละครไปเลย ตำแหน่งมีความอยู่ที่เดิม สามารถ จัดตำแหน่งหลากหลายได้มากกว่านี้ เช่น การลุกเดิน การเข้าใกล้กล้อง การอยู่ใกล้กล้อง หรือการออกจากกล้อง ต้องไปให้สุดทาง

อยู่กับความต้องการของตัวละคร ตัวละครอีกฝ่ายต้องทะเลาะกับฉันเดี๋ยวนี้ ช่วงพีคของเรื่องตัวละครต้องอยู่กับการไม่พอใจจนทำให้เกิดการทะเลาะโดยที่ไม่รู้ตัว ให้คิดว่า “ของตาย=ผัว”

2) นาเดียร์ รับบทโดย นางสาว ปนสร เจริญเตี้ย

ในช่วงแรกของการทำงาน รูปแบบของการนำเสนอจะมีการแสดงสดในรูปแบบของการไลฟ์ผ่านช่องทางต่างๆ และตัวละคร “นาเดียร์” ก็คือตัวตนของนักแสดงเอง ยังไม่มีความซับซ้อนในแง่ของคาแรคเตอร์ และบทพูดสามารถพูดตามที่เรา รู้สึกได้เลย แค่ว่าไลฟ์เข้าสู่ละครที่เตรียมมา ก่อนการซ้อมได้มีการตั้งแบบสอบถามผู้ชม 3 ข้อผ่านรูปแบบของกูเกิ้ลฟอร์ม

1. ความสัมพันธ์ของคุณรักที่ดีที่สุดต้องเป็นยังไง?
2. ประสบการณ์รักครั้งไหนที่จำไม่ลืม
3. วิธีรักช่วงโควิดหน่อย

ระหว่างการซ้อมนักแสดงทั้ง 3 คนได้ลองต้นสดบทให้มีความเชื่อมโยงกับข้อมูลที่หามา และลองทำเหมือนไลฟ์ที่เห็นกันได้ทั่วไป โดยไลฟ์มีการใช้ภาษาทางการในการคุยกัน เช่น เรียกพิธีกรอีกคนว่า คุณชิง คุณนิเวียร์ หลังจากได้มีการคุยกันและได้รับข้อเสนอแนะหลังซ้อมแล้ว จึงปรับแก้ทำให้เกิดรูปแบบของการเป็นรายการ รายการมีชื่อว่า “ไดอารี่นี้รัก” ซึ่งจะเป็นรายการที่เกี่ยวกับการรวบรวมเรื่องราวความรัก จากทั่วโลกว่าจะมีความรักรูปแบบไหนบ้าง และปรับให้รูปแบบของรายการมีความเป็นกันเองมากขึ้น เช่น การใช้ภาษาที่ผู้ชมสามารถเข้าถึงได้มากขึ้น และรู้สึกร่วมไปกับพิธีกร

ข้อเสนอแนะสำหรับการส่งความคืบหน้า 30 เปอร์เซนต์ ตัวละคร

นาเดียร์ ช่วงถ่ายทดสอบ

ในด้านของคาแรคเตอร์พิธีกรโอเคแล้ว แต่ทั้ง 3 คนยังไม่มี ความไปด้วยกัน ไม่มีประเด็นที่จะจับไปด้วยกันได้ขนาดนั้น เหมือนทุกคนไม่ได้

สนใจในเรื่องนี้ เลยทำให้ในบางช่วงเกิดช่องว่างระหว่างรายการขึ้น
 และด้วยความที่ยังไม่มีสคริปต์และลำดับการพูดของรายการเลยทำให้พิธีกรทั้ง3คนยังพูดชนกันใน
 นบางช่วง ทำให้รายการยังไม่มีคความน่าสนใจเรื่องที่เล่ามีความสั้นแต่ดูเอื่อย ไม่มีประเด็น
 ภาพรวมๆแล้วยังไม่มีพลังหรือความกระตือรือร้นของพิธีกร เลยดึงความน่าสนใจ
 ของผู้ชมไว้ไม่อยู่

3.2.1.3 ชิง

1) กี้ รับบทโดย นางสาวอันนา ทับอินทร์

ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ตัวละครจากบทละคร สามารถวิเคราะห์ตัวละครตามทฤษฎี
 UTAH HAGEN ได้ดังนี้

หัวข้อ	รายละเอียด
ฉันคือใคร ?	<p>ชื่อ : กี้</p> <p>อายุ : 23 ปี</p> <p>ลักษณะทางกายภาพ : สาวเอเชีย, ผมสีน้ำตาลเข้ม, ตาสีน้ำตาล, ผิวสีน้ำตาล, สูง 163 - 165 ซม., น้ำหนัก 45 - 50 กก</p> <p>นิสัย : เป็นคนอหังการดี พูดเก่ง รู้จักที่จะวิเคราะห์ผู้คนและพูดคุยได้อย่างไหลลื่น ทำงานเก่งมีความเป็นมืออาชีพสูง</p> <p>ความสัมพันธ์ : ความสัมพันธ์ก็กับฉันนี่ เป็นผู้ให้บริการกับผู้รับบริการ</p> <p>ความเชื่อ : เรื่อง sex เป็นเรื่องปกติของมนุษย์ เราสามารถพูดคุยเรื่องนี้กันได้อย่างจริงจัง , มีกำแพงความรักเพราะเรื่องงาน</p>

	<p>เป็นไปไม่ได้ที่จะเจอรักจากที่ทำงาน งานคืองาน</p> <p>ความกลัว : กลัวปิดการขายไม่ได้ในเวลาที่กำหนด ยอดตก</p> <p>มุมมองความรัก : ตัวอาชีพที่ทำอยู่ทำให้เราเจอคนที่รักเราอย่างจริงใจได้ยาก มีกำแพงความรักเพราะเรื่องงาน เป็นไปไม่ได้ที่จะเจอรักจากที่ทำงาน งานคืองาน</p>
กี่โมง ?	<p>ช่วงกลางวัน : 14.00 น. - 13.00 น.</p> <p>ช่วงกลางคืน : 22.00 น. - 23.00 น.</p>
ฉันอยู่ที่ไหน ?	<p>กรุงเทพ ประเทศไทย</p> <p>บ้านกี้</p> <p>คอนโดชันนี้</p>
รอบตัวฉันคืออะไร ?	<p>ห้องในบ้านของกี้ที่จัดฉากพื้นหลังในมุมหนึ่งของห้อง ติดไฟสี โคมไฟต่าง ๆ</p> <p>คอมพิวเตอร์สำหรับทำงาน</p>
สถานการณ์ที่กำหนดคืออะไร ?	<p>อดีต : ทำอาชีพขายบริการและได้เจอลูกค้ามาหลากหลายรูปแบบ</p> <p>ปัจจุบัน : ฉันนี้ไม่ยอมบอกความต้องการของตัวเอง ก็พยายามขายและปิดการขายให้ได้เร็วที่สุด</p> <p>อนาคต : กี้ปิดการขายได้ในที่สุด และกี้ทำให้ฉันนี้เปิดใจที่จะยอมรับความต้องการของตนเอง และบอกความต้องการที่ชัดเจนให้กี้ได้รู้</p>
ความสัมพันธ์ของฉันคืออะไร ?	<p>ความสัมพันธ์ของกี้กับฉันนี้คือ ผู้ให้บริการกับผู้รับบริการ</p>

ฉันต้องการอะไร ?	ก็พยายามขายและปิดการขายให้ได้เร็วที่สุด
มีอะไรมาขวางทางฉัน ?	ฉันนี้ไม่ยอมบอกความต้องการที่แท้จริง ไม่กล้าพูดความรู้สึกและความต้องการออกมา
ฉันจะได้อย่างไรเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ ?	สังเกตฉันนี้ หาวิธีพยายามพูดคุย และโน้มน้าวฉันนี้ ยกเหตุผล และข้อกำหนดต่าง ๆ ขึ้นมา เพื่อให้ฉันนี้กล้าที่จะยอมบอกความต้องการของตัวเอง

ตารางที่ 3.11 ตารางวิเคราะห์ตัวละครที่

(จาก ผู้ศึกษา)

1.1) ผู้ศึกษายังใช้ทฤษฎีความรู้จาก คอนสแตนติน สแตนนิสลอฟกี

(KONSTANTIN STANISLAVSKI) มาช่วยในการวิเคราะห์

และสังเกตพฤติกรรมของตัวละครอีกด้วย โดยเริ่มจากหาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพขายบริการ
หาภาพ หาวิดีโอการสัมภาษณ์ผู้ปฏิบัติงานจริง เพื่อสังเกตการทำงาน พฤติกรรม ความคิด
ความเชื่อ และบุคลิกลักษณะทั้งภายในและภายนอก แล้วใช้จินตนาการในการนี้ภาพคนนั้น
ยอมให้ร่างกายตัวเองปรับเปลี่ยนเป็นคนๆนั้น

โดยได้รับโจทย์จากผู้กำกับว่าอยากให้ตัวละครนี้ลองทำบางอย่าง จินตนาการสถานการณ์ต่าง ๆ
ที่คน ๆ นั้นเผชิญอยู่

โดยตั้งคำถามขึ้นมากับตัวเองว่าถ้าเขาอยู่ในสถานที่หรือสถานการณ์ต่างๆเหล่านี้

เขาจะรับมืออย่างไร แล้วนำมาพร้อมกับบุคลิกลักษณะ ความเชื่อ ความต้องการ

ของตัวละครที่บทละครกำหนด เพื่อให้ตัวละครนี้มีความสมเหตุสมผล และกลมกลืนมากที่สุด

หาสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับตัวละครมา 1 อย่าง หาสัตว์ที่คิดว่ามีพฤติกรรมใกล้เคียงกับตัวละคร

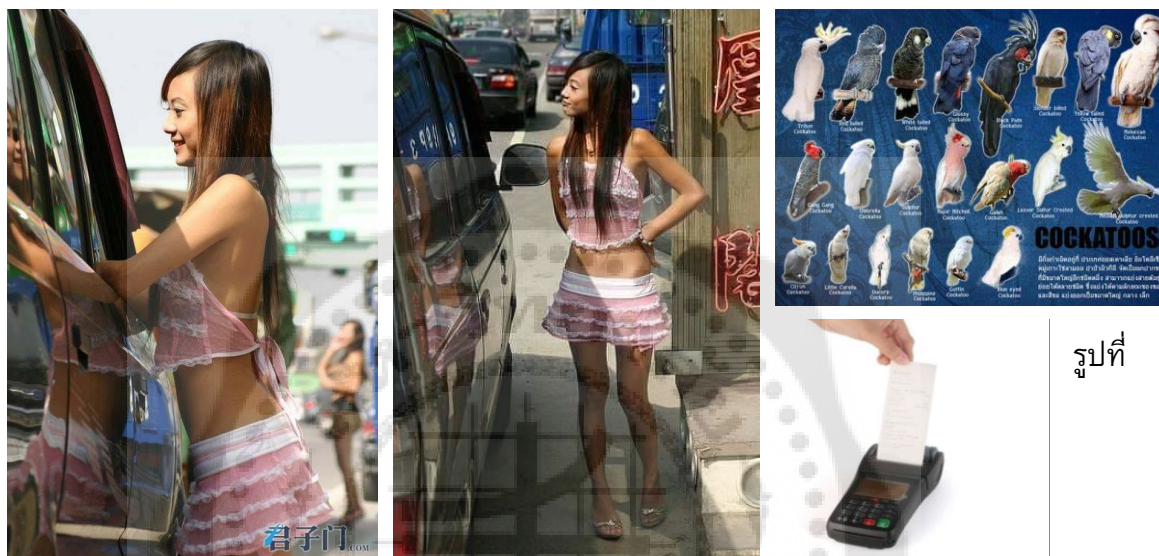
โดยดูคลิปศึกษาอย่างน้อย 5 นาที เลือกนกกระต๊ว สังเกตนิสัย บุคลิกลักษณะของนกกระต๊ว

ลองนำมาประยุกต์ใช้กับนิสัย จังหวะการพูดของตัวละคร ที่เลือกนกกระต๊วเพราะ

มีสีขนสวยงามสดใส ฉลาด ขี้อ่อน นัวเนีย ขี้เล่น เป็นสัตว์สังคม พูดเก่ง

ชอบเรียกร้องความสนใจ

ซึ่งลักษณะดังกล่าวทำให้รู้สึกว่ามีคล้ายคลึงกับบุคลิกของตัวละครที่วิเคราะห์มาบางส่วน และนำบุคลิกภาพของนกกระตัวมารวมกันเพื่อให้สมบูรณ์

3.24 รูปช่วยในการวิเคราะห์และสังเกตพฤติกรรมของตัวละคร
(จาก pinterest.com)

รูปที่

ก

ข้อเสนอแนะสำหรับการส่งความคืบหน้า 30 เปอร์เซนต์ ตัวละคร

ก

ต้องเข้าข้างตัวละคร เข้าใจเหตุผลของการกระทำของตัวละคร
ในช่วงแรกที่ลองเล่นเป็นก็โดยที่ยังไม่หาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพเพิ่มเติมส่งผลให้ข้อมูลยังไม่แน่น
ให้ไปหาข้อมูลเพิ่มเติมเรื่องการขายบริการ อาชีพขายบริการ รูปแบบอาชีพ การทำงาน
มาให้ละเอียด ศึกษาวิธีการเอาตัวรอดของตัวละคร มาขายของเพื่อปิดการขาย
ห้ามมีความรู้สึกครึ่ง ๆ กลาง ๆ มีอะไรให้บอกตรง ๆ ต้องตรงประเด็น ปิดการขายให้เร็ว
อ่านลูกค้าให้ออก รู้ความรู้สึกของลูกค้า ข้อมูลในหัวต้องแน่น

2) ชิง รับบทโดยนางสาวอันนา ทับอินทร์

ในช่วงเริ่มแรกของการทำรายการออนไลน์หรือการถ่ายทอดสดเป็นการทดลองการออกอากาศแบบลวก ๆ โดยยังไม่มีแนวความคิดของรายการ โดยชิงได้เป็นคนพูดเกริ่นเพื่อส่งหัวข้อเข้าละครเรื่อง Stepford Guy จึงได้ค้นหาเรื่องเล่าจากแบบสอบถามและประสบการณ์ส่วนตัวจากคนรู้จัก จากนั้นนำมาลองเขียนขั้ดเกลาออกมาเป็นบท บทในช่วงนี้จะเป็นการนำเสนอเรื่องความรักในอุดมคติ จึงได้บทย่อออกมาดังนี้

- สวัสดิ์ทักทายผู้ชม อ่านคอมเมนต์หน่อย
- ถามเรื่องชีวิตรักช่วงโควิด
- อยากมีแฟนแบบไหน

แต่ถ้าแฟนในอุดมคติของเราอยากเหมือนในนิยายเรื่องนี้ พระเอกเรื่องนี้คือสามีแห่งชาติมากกกก เขาชื่อธิดิ ขอเรียกเขาว่าคุณติละกัน ลองจินตนาการดูถ้าเราได้เป็นนางเอกเรื่องนี้คงเหมือนถูกหวยรางวัลที่ 1 คุณติแอบชอบเรามา 16 ปี จากเพื่อนสนิทจนได้มาเป็นคู่แต่งงานคอยดูแล คอยอยู่ข้างเราเสมอเมื่อเราต้องการใครสักคน เราทำกับข้าวไม่เก่งคุณติก็ทำให้รักและให้เกียรติเราเสมอ ทำให้เรารู้สึกได้ว่าเราเป็นคนสำคัญสำหรับเขา เราท้อคุณติก็บอกว่าถ้าเป็นไปได้ก็อยากท้องแทนเพราะกลัวเราเจ็บ เราเคยถามคุณติว่าคุณติคิดยังไงกับคนที่ภรรยาท้องอยู่ แต่สามีกลับไปเที่ยว เพราะภรรยาตอบสนองความต้องการทางเพศไม่ได้ คุณติตอบกลับมาทันทีว่า “ลำบากนักก็ตัดทิ้งให้ตัวนเถอะ” อ้อยย พ่อคุณ พ่อสามีแห่งชาติ

- ฟังดูอุดมคติเนอะ ก็แน่ล่ะมันเป็นนิยาย แต่ไม่แน่ว่าอาจจะมีคนแบบนี้อยู่จริง ๆ ก็ได้ แล้วทุกคนว่าแฟนที่ดีต้องเป็นยังไง แล้วความสัมพันธ์แบบไหนถึงจะเรียกว่าพอดี

ข้อเสนอแนะสำหรับการส่งความคืบหน้า 30 เปอร์เซนต์ ตัวละคร

ชิง ช่วงถ่ายทอดสด

ต้องเป็นคนที่ทำหน้าที่ถามคำถามของเรื่อง เพื่อส่งเข้าหัวข้อแต่ละหัวข้อในเรื่อง ต้องเป็นคนที่ทำหน้าที่ส่งสัย แต่ตอนแสดงความคิดเห็นต้องมีความมั่นใจคิดอย่างไร พูดอย่างนั้น จริงใจ พูดโน้มน้าวในเชิงมุมมองในอุดมคติ ให้จับเวลาตอนพูดเกริ่นก่อนเข้าบทคุณติอย่าให้เกิน 1 นาที

เพราะถ้าช้าจะทำให้หน้าเบื่อ และกินเวลาของเรื่องทั้งหมด และช่วงแรกของรายการจะนานเกินไป
 พูดให้เร็วขึ้น กระชับมากกว่านี้ มีพลังและกระตือรือร้นให้มากขึ้น
 ถ้าไม่จะทำให้มู้ดของรายการน่าเบื่อตั้งแต่เริ่มต้น

3.2.2 การส่งความคืบหน้า 50 เปอร์เซนต์

3.2.2.1 นิวเอิร์ธ

1) เจมส์ รับบทโดย นาย ภควัฒ์ ประสมศิลป์

หลังจากที่ส่งความคืบหน้า 30 เปอร์เซนต์
 ทางผู้ศึกษาได้นำข้อเสนอแนะจากราวที่แล้วมาปรับแก้
 โดยเริ่มจากอ่านบทอีกรอบและนำมาวิเคราะห์ให้ใหม่อีกครั้งให้ละเอียดมากขึ้นและ
 หาข้อมูลจากเวลาเดินไปข้างนอกสังเกตคนรอบข้างที่มีลักษณะคาแรคเตอร์ที่
 ทางผู้ศึกษาคิดว่าใกล้เคียงกับตัวละครเจมส์เพื่อนำข้อมูลเหล่านี้มาพัฒนาคาแร
 คเตอร์ของตัวละครมากขึ้นซึ่งผลการสังเกตได้เห็นถึงการแต่งกายและลักษณะ
 การพูดว่ามีลักษณะการพูดแบบไหน
 และเข้าใจถึงการกระทำว่าการกระทำนี้ทำเพื่ออะไร
 มีวิธีการแสดงออกมาอย่างไร
 และได้ปรับเพิ่มให้ตัวละครเจมส์แสดงออกถึงความรักความใส่ใจต่อตัวภรรยา
 ของเขามากขึ้นหาภูมิหลังเพิ่มว่าก่อนหน้าที่จะแต่งงานกันตัวละครสามีกับภรรยา
 คู่นี้ผ่านอะไรมาบ้าง รักกันมากขนาดไหน
 เพื่อจะเป็นเครื่องมือที่จะให้ภายในของตัวละครมีความลึกซึ้งมากขึ้นและแสดงอ
 ออกมาให้ได้มากที่สุดและสมเหตุสมผลที่สุด

**ข้อเสนอแนะสำหรับการส่งความคืบหน้า 50 เปอร์เซนต์ ตัวละคร
 เจมส์**

คาแรคเตอร์มีความเสถียรมากขึ้นกว่าครั้งที่แล้ว
 ให้นักแสดงทั้งสองคนสังเกตคู่แสดงมากขึ้น รับส่งกันมากขึ้น
 บางจังหวะสามารถทำให้กระชับขึ้นได้
 ยังมีบางคำที่ยังไม่เข้าปากนักแสดงสามารถปรับคำให้เข้าปากนักแสดงได้

2) ชั้นนี้ รับผิดชอบต่อ นาย ภควัฒ์ ประสมศิลป์

หลังจากที่ส่งความคืบหน้า 30 เปอร์เซ็นต์

ทางผู้ศึกษาได้นำข้อเสนอแนะจากคราวที่แล้วมาปรับแก้ โดยเริ่มจาก

สำรวจคนในครอบครัวของผู้ศึกษาที่ทำอาชีพเป็น สถาปนิก

ว่ามีการดำเนินชีวิตอย่างไรมีสังคมแบบไหน ผลการสำรวจพบว่า

ในด้านการงานจะมีการแบ่งหน้าที่กันชัดเจนว่ากลุ่มไหนจะรับผิดชอบส่วนไหนของโ

ปรเจคนี่ที่ได้รับ เช่น โปรเจคนี่ได้รับมอบหมายให้ออกแบบภายในของห้างฯ

ทางทีมที่ได้รับโปรเจคนี่ก็ต้องแบ่งกลุ่มว่ากลุ่มไหนจะรับผิดชอบชั้นไหนหรือส่วนไหน

ของภายในห้างเป็นต้น กิจกรรมผ่อนคลายหลังจากเลิกงาน

คนในบริษัทบางคนก็กลับบ้านไปหาครอบครัวบางคนจะแวะหาร้านนั่งดื่มคุยกันสังสรรค์

กันก่อนกลับบ้าน ส่วนทางด้านชีวิตประจำวันหลังจากหยุดทำงาน

ส่วนใหญ่แล้วจะใช้เวลาไปกับการพักผ่อนโดยการออกไปข้างนอกช้อปปิ้ง

นัดเพื่อนที่ทำงานไปกินข้าวข้างนอกด้วยกัน

หรือบางอาทิตย์ก็นอนพักผ่อนอยู่ที่บ้านของตัวเอง ส่วนทางด้านการแต่งกาย

จะแต่งกายที่มีดีไซน์ที่เรียบๆใส่สบายแต่ดูดีเป็นต้น

หลังจากได้ข้อมูลจากการสำรวจครั้งนี้ทำให้เข้าใจถึงความคิด ทัศนคติในการใช้ชีวิต

และสภาพแวดล้อมของ สถาปนิก มากขึ้นว่าเหตุและผลของการกระทำนั้นๆคืออะไร

ทำให้ทางผู้ศึกษานำข้อมูลเหล่านี้มาเพิ่มด้านภูมิหลังและคาแรคเตอร์ของตัวชั้นนี้เพื่อ

ให้มีมิติมากขึ้น

เมื่อทำด้านคาแรคเตอร์แล้วต่อมาก็คือการปรับคำพูดของบทให้เข้าปากนักแสดงมากขึ้น

นแต่ยังคงความหมายเดิมของตัวละครที่ต้องการจะสื่อในแต่ละคำ

ข้อเสนอแนะสำหรับการส่งความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์ ตัวละคร

ชั้นนี้

ตัวละครชั้นนี้หนึ่งเกินไป

เพิ่มความขี้เล่นได้มากกว่านี้ตอนนี้ตัวละครเหมือนคนที่เพิ่งจะมีอะไรกับผู้หญิงครั้งแรก

ทั้งๆที่ตัวละครนี้ผ่านผู้หญิงมาเยอะมาก

อาจจะเพิ่มความขี้เล่นมากกว่านี้เพื่อให้รู้สึกว่ามีความแพรวพราวมีประสบการณ์กับเรื่องนี้มาพอสมควรไม่ใช่เพิ่งได้ลองครั้งนี้ครั้งแรก

3) นิวเอิร์ธ รับบทโดย นาย ภควัฒ์ ประสมศิลป์

หลังจากส่งความคืบหน้า 30

เปอร์เซ็นต์ไปทางผู้ศึกษาได้นำข้อเสนอแนะมาแก้ไขโดยเริ่มจากทางผู้ศึกษาได้ไปดูรายการที่จัดขึ้นบนสื่อออนไลน์ต่างๆ เช่น รายการคืนพุทธมุตผ้าห่ม และรายการหมี Live ปะ เพื่อไปศึกษาเกี่ยวกับทักษะการพูดของพิธีกร การหาจังหวะแสดงความคิดเห็นของพิธีกรของแต่ละคน และรวมถึงจังหวะส่งเข้าช่วงแต่ช่วงของรายการว่ามีการส่งเข้าช่วงอย่างไรบ้าง ซึ่งได้พบว่าเวลาส่งเข้าช่วงของรายการจะรวมสรุปจบกับเนื้อหาที่กำลังสนทนากันอยู่และพูดตัดไปเลยว่าจะช่วงต่อไปชื่อช่วงอะไร ผู้ศึกษาจึงได้นำส่วนนี้มาฝึกซ้อมเพื่อให้แต่ละช่วงเข้าและช่วงจบประเด็นเร็วที่สุด แต่เข้าใจถึงประเด็นที่พูดจริงๆ

ข้อเสนอแนะสำหรับการส่งความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์ ตัวละคร นิวเอิร์ธ ช่วงถ่ายทดสอบ

ลำดับการดำเนินรายการยังจัดเรียงเนื้อเรื่องได้ไม่ค่อยดี

แบ่งกันพูดมากเกินไปทำให้รู้สึกว่ามันเป็นคิวเกินไปและดูไม่เป็นธรรมชาติ

อาจจะต้องเพิ่มความเป็นตัวเองมากกว่านี้

ยังดูเป็นพิธีกรรมมากเกินไปถ้าปรับได้อาจจะทำให้รายการน่าติดตามมากขึ้น

3.2.2.2 นาเดียร์

1) ไดอาน่า รับบทโดย นางสาว ปนสร เจริญเตี้ย

หลังจากที่ส่งความคืบหน้า 30 เปอร์เซ็นต์

ทางผู้ศึกษาได้นำข้อเสนอแนะมาปรับแก้ โดยเริ่มจากการปรับบทให้เข้ากับปากนักแสดงมากขึ้น และทำการเช็คข้อบกพร่องกับนักแสดง เช่น ให้สถานการณ์มาแล้วนักแสดงต้นสดบทกัน ทำให้เกิดการอยู่

ด้วยกันมากขึ้น และทำให้เห็นภูมิหลังของตัวละครมากขึ้นว่า สามี-ภรรยาคู่นี้รักกันมากขนาดไหน ผ่านอะไรกันมาบ้าง ทำให้การแสดงมีมิติมากขึ้น มีการเพิ่มอารมณ์ลึกซึ้งในแง่การแสดงตอนท้ายของเรื่อง ให้มีความสมเหตุสมผลกับสถานการณ์และสมจริงมากขึ้น มีการเปลี่ยนมุมมองจากกล้องคอมพิวเตอร์มาเป็นกล้องจากโทรศัพท์ เป็นมุมมองของการวิดีโอคอลกัน ทำให้ตำแหน่งของภาพมีความหลากหลายมากขึ้น เช่น การล้มตัวลง การหันกล้องไปทางอื่น

ข้อเสนอแนะสำหรับการส่งความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์ ตัวละคร ไดอาน่า

มีภาวะหย่อนในเรื่อง สามารถกระชับได้มากกว่านี้ ความต้องการของตัวละครคือ “ฉันต้องการทะเลาะเดี๋ยวนี้!” สามารถมีได้มากกว่านี้อีก ต้องพูดกับตัวเองในใจว่า “คุณช่วยทำอะไรที่ไม่ดีมั่งได้มัย” พอสามีทำตัวดีเกินไปจนไม่มีอะไรให้ทะเลาะกันแล้ว อารมณ์ไม่พอใจพุ่งได้มากกว่านี้อีก และตอนจบไม่ต้องดึงดราม่า

2) นาเดียร์ รับบทโดย นางสาว ปนสร เจริญเตี้ย

หลังจากส่งความคืบหน้า 30 เปอร์เซ็นต์ ทางผู้ศึกษาได้เห็นปัญหาและได้นำข้อเสนอมาปรับแก้โดยเริ่มจากการให้นักแสดงร่วมกันเขียนสคริปการและกำหนดคาแรคเตอร์ของพิธีกรให้ชัดเจน มากยิ่งขึ้น มีการแบ่งช่วงกันพูดอย่างชัดเจน จนทำให้เกิดเป็นรายการ “S.O.S ช่วยรักหนูหน่อย” จะเป็นรายการที่พิธีกรทั้ง3คน จะมาแก้ปัญหาคือความรัก และจะมาร่วมแชร์ประสบการณ์และมุมมองเกี่ยวกับปัญหาเหล่านั้น และมีช่วง2ช่วงเพิ่มเข้ามา คือ ช่วง “มีเรื่องแล้วจ้า” ที่จะเกี่ยวกับปัญหาความรักของคนทางบ้าน และ “ช่วงไปทำอิท่าไหน” ที่จะเกี่ยวเรื่องเซ็กซ์ ซึ่งตัวของ “นาเดียร์” จะเป็นตัวแทนของหญิงสาวที่เคยมีแฟนและมีประสบการณ์การมีความรักมาก่อน

น ระหว่างการฝึกซ้อมก็ได้มีการเว็คซ้อปนักแสดงทั้ง3 โดยที่จะให้โจทย์หรือหัวข้อมาและนักแสดงต้องแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนั้นภายใน 10-20 วินาที โดยความคิดเห็นนั้นต้องมีความเข้าใจง่าย กระชับ และสามารถทำให้คนดูเชื่อในสิ่งที่เราพูด เว็คซ้อปนี้ทำให้ตัวนักแสดงพูดกระชับมากยิ่งขึ้น และ ทำให้ภาวะหย่อนของในส่วนของไลฟ์นั้นน้อยลง

ข้อเสนอแนะสำหรับการส่งความคืบหน้า 50 เปอร์เซนต์ ตัวละครนาเดียร์ ช่วงถ่ายทดสอบ

ไลฟ์มีความเป็นรูปแบบรายการมากขึ้น มีรูปแบบที่สามารถที่จะนำไปพัฒนาต่อได้ สามารถกระชับได้มากกว่านี้ มีบางช่วงที่ยังมีช่องว่างอยู่แต่น้อยกว่าการส่ง 30 เปอร์เซนต์ ในด้านของคาแรคเตอร์ของนาเดียร์โอเคแล้ว แต่ให้ตัดการพูดหรือการแสดงความคิดเห็นของเรื่อง “เซ็กส์” ออก เพราะด้วยคาแรคเตอร์ของพิธีกรที่ยังเขินอายในการพูดเรื่องนี้ เลยทำให้คนดูรู้สึกกระอักกระอ่วนได้ การส่งเข้าละครสามารถกระชับได้มากกว่านี้ ตอนนี้นี้ยังมี ความหย่อนและพูดไปเรื่อยอยู่ อยากให้ในส่วนไลฟ์เป็นละครไปเลยโดยให้พิธีกรทั้ง 3 คน เป็นตัวละครที่มีอีกเส้นเรื่องหนึ่ง โดยที่ จะมีตัวละครลับเข้ามาทำให้เกิดจุดวิกฤติของเรื่อง ไลฟ์นี้อาจจะนำเสนอใจขึ้น ไลฟ์ขาดปฏิสัมพันธ์กับคนดูเลยทำให้ไม่เหมือนไลฟ์

3.2.2.3 ชิง

1) กี่ รับบทโดย นางสาวอรรษา ทับอินทร์

ในช่วงความคืบหน้า 50 เปอร์เซนต์นี้ได้ลองทำการปรับแก้จาก 30 เปอร์เซนต์ โดยได้ทำการหาข้อมูลเพิ่มเติมเรื่องการขายบริการ อาชีพขายบริการ รูปแบบอาชีพ และการทำงานให้มากขึ้น ละเอียดมากขึ้น เพื่อศึกษาพฤติกรรม ความคิดของตัวละครอย่างเข้าใจให้มากที่สุด

1.1) ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพขายบริการ

(สืบค้นจาก

<https://www.youtube.com/watch?v=KbHEriKcdBU>)

การขายบริการทางเพศมี 2 ประเภท

1.2.1) ในระบบ มีสังกัด มีร้านค้า มีกติกาก

มีคนดูแลชัดเจน เช่น อาบอบนวด การขายบริการทางเพศในระบบจะมีกติกากต่าง ๆ ค่าตัวผู้ขายบริการ ส่วนแบ่ง ราคาขายชัดเจน ลูกค้ำรู้หมดว่าผู้ขายบริการคนไหนเกรดเท่าไร ราคาเท่าไร ทำอะไรได้บ้าง แม้จะเป็นเด็กไซดไลน์ก็ต้องแก้ผ้าให้ดูหมด ให้ร้านตรวจจุดบกพร่อง ให้ลูกค้ำที่จะเชียร์ขายเด็กคนนี้ให้เข้ามาดูด้วย โดยทั่วไปแล้วผู้ขายบริการจะถูกฝึกโดยครูฝึก ฝึกทำยังไงให้เสร็จ/ไม่เสร็จ สอนเรื่องอารมณ์ ไปนอนกับลูกค้ำซึ่งก็คือคนแปลกหน้าจะทำให้เสียชื่อร้านไม่ได้ ต้องส่งเสียงตรงแคไหน ทำประมาณไหน ยกตัว ร่อนตัว อาบน้ำต้องขัดตรงไหน ฯลฯ เช่น ในเวลา 2 ชั่วโมง ถ้าไม่ยากโดนกระทำ2รอบ ต้องยื้อเวลาเสร็จของลูกค้ำให้ได้ ให้เสร็จใกล้ ๆ หมดเวลา เพราะถ้าโดนทำมากกว่ารอบไม่มีการคิดเงินเพิ่ม แต่ในปัจจุบันผู้ขายบริการส่วนใหญ่คิดว่าการฝึกเป็นเรื่องเสียเวลาและไม่จำเป็น และการค้าในระบบจะมีค่าตัว ค่าคุ้มครองให้ตำรวจ มีมาเพียงเป็นตัวกลางคอยคุมร้าน

1.2.2) ขายตรง สมัยนี้เอื้ออำนวยมาก

พัฒนามาเป็นโมเดลลิ่ง เอเจนต์ หรือโซเซียลมีเดียของผู้ขายโดยตรง เช่น เฟสบุ๊ค, อินสตาแกรม, โอนลี่แฟนส์ ฯลฯ

1.2) ข้อมูลสรุปจากคลิปการสัมภาษณ์

(สืบค้นจาก

<https://www.youtube.com/watch?v=KbHEriKcdBU>)

1.2.1) ทำไมถึงเลือกอาชีพนี้ ?

ส่วนใหญ่ต้องการความสะดวกสบาย อยากมีชีวิตที่ดี ไม่ใช่ผู้ชายตัวไม่ต้องพยายาม มันก็ต้องพยายามเหมือนกัน เพียงแต่มันได้มาง่าย

1.2.2) รายได้ ?

ถ้าเป็นงานอ่าง ธรรมดาจะการันตี 2-3 รอบ รอบละ 1,500 บาท ใน 20 วันตกประมาณ 9หมื่นบาทแล้ว โดยไม่รวมเงินพิเศษ แต่ถ้าไซต์ไลน์ ถ้าแบบถึงตัวประมาณ 3,000 บาทเป็นเงินสด การันตี 2 รอบ รวมได้ประมาณ 7,000 บาท มีแอบรับงานก็จะได้เงินเพิ่มอีก อาบอบนวดเปิดตั้งแต่บ่ายโมง บางทีก็ 11 โมง

1.2.3) มีโดนข่มขืนมั้ย ?

มี แต่ป้องกันตัวเองไม่ได้ บ้างก็โดนเบียดค่าตัวอีก นี่ทำให้เห็นว่าอาชีพขายบริการควรถูกกฎหมายในไทยซักที เพราะมันก็เป็นอาชีพที่สุจริต แต่แลกมาด้วยความเสี่ยงมากมาย

1.2.4) เราไม่ได้ขายศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

แต่ศักดิ์ศรีที่สูญเสียไป คือศักดิ์ศรีที่จะมีอยู่ในสังคม มันคือเกียรติที่จะอยู่ร่วมกับคนในสังคม ต้องการจะบอกว่าชั้นก็ไม่ได้ด้อยไปกว่าคนอื่น อะไรที่คนอื่นมีชั้นก็มีได้ คนที่ทำอาชีพนี้ส่วนใหญ่ จะหาสิ่งปรุ้งแต่งทางอารมณ์เพื่อนำมาลบความรู้สึกภายใน ชื่อว่าวัตถุต่าง ๆ การใช้ชีวิตส่วนใหญ่คนที่ทำอาชีพนี้จะเป็นสายบุญ สายบริจาค ลองไปดูวัดส่วนใหญ่ โสภณที่ทั้งนั้นแหละที่ทำบุญใหญ่ ๆ สายบุญกันสุด ๆ ทำเพื่อให้รู้สึกดีกับตัวเอง ชื่อความรู้สึกผิดพลาด เพราะสังคมจัดให้เราอยู่ในฐานะที่ถูกด้วยค่ากว่าคนอื่น

ข้อเสนอแนะสำหรับการส่งความคืบหน้า 50 เปอร์เซนต์

ตัวละคร กี่

ยังไม่เห็นความชำนาญ มีแต่ข้อมูล

อยากให้เพิ่มเน้นคาแรคเตอร์ให้มากกว่านี้ ลองไปดูเรื่อง Pose ใน Netflix

อาจช่วยให้เห็นแนวทางมากยิ่งขึ้น ไปทำคาแรคเตอร์มาให้เสถียร

ตอนช่วงสุดท้ายที่มีการบิดอารมณ์ตัวละครไปทำมาให้ชัดมากกว่านี้

2) ขิง รับบทโดย นางสาวอันนา ทับอินทร์

จากข้อเสนอแนะหลังจากการส่งความคืบหน้า 30 เปอร์เซ็นต์

ผู้ศึกษาได้ไปทำการปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ

โดยทำการซ่อมเรื่องการฝึกคิดอย่างรวดเร็วและตรงไปตรงมา ทำให้มีการกล่าวพูดมากขึ้น ไม่คิดเยอะจนทำให้รายการเกิดช่วงเงียบ โดยผู้กำกับถามคำถามง่าย ๆ เช่น สมมติให้ผู้ศึกษาด้านนักแสดงทั้ง 3 คนเป็นคนขายข้าวมันไก่ และต้องพูดให้กระชับ รวดเร็ว และเข้าใจง่ายที่สุด เพื่อโฆษณาร้านข้าวมันไก่ของตัวเองให้น่าซื้อมากที่สุด ภายในเวลา 10 วินาที และก่อนซ่อมพาร์ทไลฟ์ต้องอบอุ่นร่างกายให้ดีเพื่อให้ร่างกายตื่น และมีความกระตือรือร้น ส่วนใหญ่พาร์ทไลฟ์จะพยายามซ่อมช่วงเวลากลางวัน เพื่อให้นักแสดงตื่นตัวมากที่สุด ฝึกการพูดจับคำให้มากขึ้นและพูดให้เร็วโดยที่ยังฟังรู้เรื่อง

ข้อเสนอแนะสำหรับการส่งความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์ ตัวละคร

ชิง ช่วงถ่ายทอทดสอบ

ดูมีความเป็นรายการมากขึ้น แต่ยังมีช่วงที่รอกันพูด เงียบเป็นช่วง ๆ เหมือนไม่รู้จะพูดอะไรต่อ แต่มีไม่มากเท่าไร บางทีก็ยังไม่พูดติดกัน อาจด้วยเป็นเพราะสัญญาณอินเทอร์เน็ต ทำให้เกิดความดีเลย์เลยทำให้ดูเหมือนแย่งกันพูด ให้เขียนบทรายการมาให้แน่นมีสคริปต์รายการบอกเลยว่าช่วงนี้พูดเรื่องอะไร ส่งต่อละครยังไง ช่วงคุณติเริ่มรู้สึกว่ามันไม่ค่อยเวิร์คเท่าไร อาจเพราะซ่อมจนซ้ำ และไม่มีเส้นเรื่องหลักให้เกาะในช่วงถ่ายทอทดสอบ ทำให้ดูเหมือนพูดไปเรื่อย ๆ ไม่รู้จะขมวดจบพาร์ทนี้ที่ตรงไหน

3.2.3 การส่งความคืบหน้า 70 เปอร์เซ็นต์

3.2.3.1 นิวเอิร์ธ

1) เจมส์ รับบทโดย นาย ภควัฒ์ ประสมศิลป์

หลังจากส่งความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์ไป

ทางผู้ศึกษาได้มีการทำกิจกรรมเว็ทช็อปเพื่อหาภูมิหลังของตัวละครว่าชีวิตประจำวันของคู่สามีภรรยาทำอะไร รักกันมากแค่ไหน

โดยกิจกรรมเริ่มจากที่ให้ทุกคนทำกิจวัตรประจำวันของตัวเองแล้วค่อยมาพบกัน

โดยทางผู้ศึกษาได้พบว่า ชีวิตก่อนจะมาเป็นแฟน

ตัวเจมส์เป็นพนักงานบริษัททำงานเกี่ยวกับที่ปรึกษาทางการเงิน
 จนวันหนึ่งได้ไปพบกับลูกค้าคนหนึ่งที่เป็นผู้หญิงทำให้ตัวของเจมส์นั้นรู้สึกอะไรบางอย่างแ
 ละเนื่องด้วยตัวเขานั้นเป็นที่ปรึกษาทางการเงินของผู้หญิงคนนี้ทำให้ได้พูดคุยและรู้จักม
 ากขึ้นเวลาผ่านไป

ความสัมพันธ์ของทั้งสองคนเริ่มมากกว่าลูกค้ากับที่ปรึกษาทางการเงิน
 ทำให้วันหนึ่งเจมส์ได้ขอเธอแต่งงานและใช้ชีวิตด้วยกันมาจนถึงทุกวันนี้
 ตลอดเวลาที่ผ่านมามาตั้งแต่ยังไม่เป็นแฟนกันจนถึงตอนนี้เจมส์ดูแลเอาใจใส่ตัวภรรยาของ
 เขาดีมากและไม่เคยมีเรื่องทะเลาะกันจนถึงทุกวันนี้เป็นต้น

ซึ่งภุมิหลังนี้ที่ได้มาจากกิจกรรมทางผู้ศึกษาได้นำมาเพิ่มให้ทั้งสองตัวละคร
 และโฟกัสกับคู่แสดงมากขึ้นทำให้

เห็นความรู้สึกรการเอาใจใส่ของตัวผู้ชายที่พยายามจะพูดคุยกับตัวภรรยามากขึ้น
 ถึงแม้ว่าตัวภรรยาจะไม่ฟังเขาเลยสักนิดแต่ตัวละครเจมส์ไม่เคยพูดไม่ดีกับภรรยาของ
 เขาเลย

**ข้อเสนอแนะสำหรับการส่งความคืบหน้า 70 เปอร์เซนต์ ตัวละคร
 เจมส์**

ตัวละครเสถียรดีแล้ว จังหวะกระชับขึ้น

ทั้งคู่รับส่งกันดีขึ้นทำให้สถานการณ์สนุกขึ้น

อาจจะต้องระวังเรื่องการพูดยังมีพูดเร็วอยู่บ้างทำให้ฟังบทไม่ชัด

อาจจะต้องเพิ่มตอนต้นให้มีอะไรเปิดมาก่อนเพราะตอนนี้มันเปิดมาแล้วเข้าเรื่องเลยอาจ
 จะต้องมีฉากเล็ก ๆ เพื่อเป็นหัวเรื่องก่อนเข้าเรื่อง

2) ชั้นนี้ รับบทโดย นาย ภควัฒ์ ประสมศิลป์

หลังจากส่งความคืบหน้า 50

เปอร์เซนต์ไปทางผู้ศึกษาได้ไปหาจุดที่สามารถเพิ่มความตื่นเต้นของตัวละครได้โดย
 หาจากการวิเคราะห์บทที่ผ่านมาพบว่าจุดที่สามารถทำให้ตัวละครนี้มีความน่าสนใจขึ้นคือ
 อจุดที่ ชั้นนี้

กลัวก็คิดว่าตัวเองไม่มีประสบการณ์ในด้านนี้ทั้ง ๆ ที่เข้าผ่านมาเยอะแล้วแต่เค้าแค่อยาก
 ได้เช็คส์แบบจืดชืด

ซึ่งตัวชั้นนี้คิดว่าคนปกติทั่วไปอาจจะไม่ทำกันเลยกลัวว่าก็จะแซวตัวเองและตัวเองจะ

สียมาด

โดยระหว่างช่องทางผู้ศึกษาได้ช่วยกันหาจุดที่คิดว่ามันยังไม่กระชับแล้วแก้ไขมัน โดยการอยู่กับคู่แสดงมากขึ้นรับส่งกันเร็วขึ้นตามสถานการณ์ และได้มีกิจกรรมเว็ทซ้อปเพิ่มหาภูมิหลังกับตัวละครเพิ่มตัว โดยให้ทำกิจวัตรประจำวันของตัวเองว่าวันหนึ่งตัวละครได้พบเจอหรือทำอะไรมาบ้าง และเมื่อทั้งสองคนได้มาเจอกันตัวละครผู้ชายจะแสดงออกแบบไหนเพื่อให้ได้ในสิ่งที่ต้องการ

ข้อเสนอแนะสำหรับการส่งความคืบหน้า 70 เปอร์เซ็นต์ ตัวละคร ชั้นนี้

คาแรคเตอร์ชัดขึ้นเห็นความขี้เล่นการพยายามตกลงอะไรบางอย่างของตัวละครมากขึ้น จังหวะกระชับขึ้นทำให้ตัวละครสนุกขึ้น บางจังหวะตัวชั้นนี้ไม่ต้องรีบเล่นก็ได้ค่อยอยู่กับความรู้สึกของตัวละครบ้างก็ได้ ตอนนี้พอพยายามทำให้ทุกอย่างกระชับขึ้น บางอย่างมันอย่างเป็นเร็วไปหมด ลองเปลี่ยนรูปแบบจากเดิมมาเป็นการนัดคุยกันผ่านแอปพลิเคชันของร้านใหม่ อาจจะทำให้ตัวเรื่องน่าติดตาม และตัวละครน่าสนใจมากขึ้น

3) นิวเอิร์ธ รับบทโดย นาย ภควัฒ์ ประสมศิลป์

หลังจากส่งความคืบหน้า 50

เปอร์เซ็นต์ไปทางผู้ศึกษาได้เห็นปัญหาและได้นำคำแนะนำมาปรับแก้โดยเริ่มจาก ร่วมกันเขียนสคริป์รายการ หากลุ่มเป้าหมายของรายการนี้ และรวมไปถึงวางคาแรคเตอร์พิธีกรให้ชัดเจน จนได้ชื่อรายการ คือ “S.O.S ช่วยรักหนูหน่อย” โดยแต่ละคนจะเป็นตัวแทนของคนในสังคม เช่น นิวเอิร์ธเป็นตัวแทนของผู้ชายที่คอยแสดงความคิดเห็นผ่านมุมมองของผู้ชายว่าในหัวข้อนี้ผู้ชายมีความคิดเห็น หรือ มุมมองแบบไหน ในระหว่างการชอมนั้นได้มีการเว็ทซ้อปพิธีกรโดยเป็นกิจกรรมที่ให้แต่ละคนแสดงความคิดเห็นของตัวเองจากหัวข้อเรื่องที่ได้รับเหมือนกันและต้องจบให้ได้ภายใน 15 วินาที เพื่อฝึกให้พิธีกรพูดกระชับเข้าใจง่ายและรวดเร็วมากขึ้น ทำให้ส่งความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์ในรอบนี้มีความกระชับมาก

พูดชนกันน้อยลง

แต่ยังมีบางจังหวะที่ยังพูดชนกันบ้างและสามารถกระชับได้กว่านี้

**ข้อเสนอแนะสำหรับการส่งความคืบหน้า 70 เปอร์เซนต์ ตัวละคร
นิวเอิร์ธ ช่วงถ่ายทอดสด**

รายการกระชับมากขึ้นแต่สามารถกระชับได้มากกว่านี้
ไม่ต้องเอาเรื่องรสนิยมทางเพศของตัวเองมาพูดเพื่อเชื่อมละคร
สามารถหาเรื่องอื่นมาแทนได้

ตัวนิวเอิร์ธยังคงนิ่งเหมือนเดิมเลยทำให้รู้สึกว่แค่มาพูดเป็นคิ้วเฉยๆ
แต่เห็นการแสดงความคิดเห็นมากขึ้นหลังจากที่ส่งความคืบหน้า70เปอร์เซนต์ไป
ป คิดว่าถ้าไลฟ์สดครั้งนี้ไม่ได้ไลฟ์จริงๆในวันแสดง
แต่เป็นละครที่มีตัวละครผู้หญิงอีกคนอาจจะเป็นแฟนเก่าของตัวนิวเอิร์ธ
มาแสดงความคิดเห็นตอนจัดรายการ
เพื่อให้เรื่องมีความขัดแย้งเพิ่มขึ้นเพราะว่าตอนนี้รายการยังมีความเป็นแพทเทิ
น้อยอยู่ถ้าเพิ่มตัวละครผู้หญิงที่เป็นแฟนเก่าของตัวละครนิวเอิร์ธขึ้นมาละครอาจ
จะน่าสนใจและน่าติดตามมากขึ้น

3.2.3.2 หาเดียร์

1) ไดอาน่า รับบทโดย นางสาว ปนสร เจริญเตี้ย

หลังจากส่งความคืบหน้า 50 เปอร์เซนต์ไป ทางผู้ศึกษาได้
นำข้อเสนอแนะมาปรับแก้ มีการทำกิจกรรมปฏิบัติจนได้ภูมิหลังของ
ตัวละครที่แข็งแรงและชัดเจนขึ้น โดยที่เจมส์เจอกับตัวละครไดอาน่าที่
ทำงานซึ่งเขานั้นเป็นพนักงานบริษัททำงานเกี่ยวกับที่ปรึกษาทางการเงิน
และไดอาน่าก็เป็นลูกค้ำของเขา
ไดอาน่ามีเสน่ห์บางอย่างที่เจมส์เห็นแล้วก็ตกหลุมรักและพยายามที่จะทำความรู้จักไดอ
าน่าให้มากขึ้น ทั้ง2คนพัฒนา
ความสัมพันธ์มาเรื่อยๆจนเขาแต่งงานจนตอนนี้เป็นเวลา2ปีแล้วที่เขาอยู่ด้วยกันมา
พวกเขาเป็นคู่ที่ไม่เคยทะเลาะกันหรือมีปัญหาอะไรกันเลย โดย

สามีจะพยายามตามใจภรรยาทุกอย่างไม่ให้ขาดตกบกพร่องในเรื่องต่างๆ

รู้หมดว่าภรรยาชอบให้ทำอะไร ไม่ชอบให้ทำอะไร

หลังจากนั้นก็นำภูมิหลังที่เจอเหล่านี้มาสร้างเป็นความต้องการสูงสุดของตัวละครภรรยา นั่นก็คือ “ฉันต้องการทะเลาะกับเธอเดี๋ยวนี้!” “หยุดเป็นคนดีซักที!”

ทำให้การแสดงมีความต้องการของตัวละครมากขึ้นและให้ตัวละครมีการกระทำที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น ทำให้การแสดงเกิดจากการรับจากอีกฝ่ายและแสดงออกมา

ข้อเสนอแนะสำหรับการส่งความคืบหน้า 70 เปอร์เซ็นต์ ตัวละคร

ไดอาน่า

มีความน่าสนใจแล้วและสามารถนำไปพัฒนาต่อได้แต่การแสดงยังมีความ “เล่นระดับเดียว” อยู่ คือการมีอารมณ์อยู่อารมณ์เดียว ทำให้ยังดึงเสน่ห์ของตัวละครออกมาได้ไม่สุด และยังไม่น่าสนใจ อย่าแสดงอาการจู้จี้จุกจิก ฟุ่มฟายตั้งแต่แรก ให้เอาจุดนี้ไปใส่ไว้ข้างหลังสุดเพื่อที่จะได้เซอร์ไพรส์คนดู ต้องจริงจังกับเรื่องนี้มากๆ ก็ทำให้ตัวละครตัวนี้มีมิติมากยิ่งขึ้น มุมกล้องขยับไปมาจนดูไม่รู้เรื่อง สามารถลดการขยับของกล้องได้มากกว่านี้ ไม่ต้องพูดสิ่งที่คิดของตัวละครออกมาทั้งหมด และตอนสุดท้ายสามารถดึงอารมณ์ของความเสียใจได้มากกว่านี้ แต่ไม่ต้องถึงขั้นร้องไห้ฟูมฟาย

2) นาเดียร์ รับบทโดย นางสาว ปนสร เจริญเตี้ย

หลังจากส่งความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์ไปทางผู้ศึกษา ได้นำข้อเสนอแนะมาปรับแก้ดังนี้ ตัดช่วง “ไปทำอีท่าไหน” ออก และเปลี่ยนให้มีช่วง “มีเรื่องแล้วจ้า” 2 ช่วง โดยจะมีปัญหาของผู้ชม 2 เรื่อง โดยทำการรีเสิชจากเว็บไซต์ที่มีคนเข้ามาระบายหรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาความรัก นั่นก็คือเว็บไซต์ “พันทิป” เรื่องที่เอามาจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ “การทะเลาะด้วยเรื่องไม่เป็นเรื่อง” และ “ความลับ” โดยทั้ง 2 เรื่องนี้จะโยงเข้าสู่ละครได้ มีการเขียนโครงบทให้มีความเข้าใจง่ายและเข้ากับปากพิธีกรมากขึ้น

การส่งเข้ามีความกระชับและไม่ยืดเยื้อ ได้ทำการปฏิบัติโดยที่ให้นักแสดงทั้ง 3 คนพูดในสิ่งที่ผู้กำกับให้หัวข้อมาและหาจุดร่วมระหว่างตัวนักแสดงกับเรื่องนั้น และได้ทำการวางคาแรคเตอร์ของพิธีกรอย่างชัดเจนมากขึ้น โดยที่ “นาเดียร์” จะเป็นตัวแทนของหญิงสาวที่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรักมาก่อนและเป็นคนที่ไ้มเคยสมหวังในความรักเลยและตัวนาเดียร์ได้รับหน้าที่ในการเล่าปัญหาช่วงที่ 2 ที่เกี่ยวกับ “ความลับ” และเป็นคนส่งเข้าละครเรื่องที่ 2 มีการเพิ่มช่วงให้พิธีกรอ่านคอมเม้นท์มากขึ้น มีปฏิสัมพันธ์กับคนดูมากขึ้น ในส่วนของข้อเสนอแนะที่จะทำให้ไลฟ์นี้เป็นละครไปเลย ทางผู้ศึกษาเห็นร่วมกันว่าอยากที่จะทำให้ไลฟ์นี้มีความสดใหม่ ไม่อยากให้เกิดการวางแผนมาก่อนแล้ว เลยยังคงความเป็นไลฟ์สดนี้ไว้

ข้อเสนอแนะสำหรับการส่งความคืบหน้า 70 เปอร์เซนต์

ตัวละคร นาเดียร์ ช่วงถ่ายทอดสด

ไลฟ์มีความเป็นรูปแบบรายการมากขึ้น มีรูปแบบที่สามารถที่จะนำไปพัฒนาต่อได้ เห็นว่าพิธีกรสนุกแล้วรู้สึกร่วมไปกับปัญหานั้น ๆ มากขึ้น มีความธรรมชาติของตัวพิธีกรแล้ว ช่องว่างระหว่างรายการน้อยลง แต่บทยังไม่แข็งแรงและความกระตือรือร้นของพิธีกรยังเบาอยู่ ในบางช่วง การมาไลฟ์นั้นยังไม่มีจุดมุ่งหมายหรือกำหนดผู้ชมที่แน่นอน เลยทำให้ไลฟ์นั้นไม่มีอะไรน่าสนใจเลย อยากให้มีอีกเส้นเรื่องหนึ่ง เข้ามาทำให้เกิดจุดวิกฤติของเรื่อง โดยทำให้ไลฟ์นั้นเป็นละครไปด้วยเลย โดยมีตัวละครอีกตัวที่จะมาทำให้เรื่องน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

3.2.3.3 ชิง

1) ก็ รับบทโดย นางสาวอรรษา ทับอินทร์

จากข้อเสนอแนะช่วง 50

เปอร์เซนต์ผู้ศึกษาได้ไปทำการแก้ไขโดยได้ไปดูแนวทางจากเรื่อง Pose ใน Netflix เพื่อหาแนวทางและนำมาปรับให้เข้ากับตัวละครโดยหยิบอินเนอร์ พลังของตัวละครในเรื่อง Pose มาลองปรับให้เข้ากับตัวละครก็

เพื่อหาคาแรคเตอร์ให้ก็มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น
 ปรึกษาผู้กำกับเพื่อหาแนวทางคาแรคเตอร์ให้เสถียรมากยิ่งขึ้น
 โดยอ้างอิงจากคาแรคเตอร์เดิมที่ทำการลอกเลียนพฤติกรรมของคนขายบริการทางเพศใ
 นเวลาทำงานจริง ๆ และนำมาผสมกับ แนวทางจากเรื่อง Pose
 เพื่อสร้างคาแรคเตอร์ให้ดูชัดมากยิ่งขึ้น
 และทำการเล่นช่วงสุดท้ายที่มีการปิดอารมณ์ตัวละครให้ชัดโดยทำการฝึกซ้อมกับนิวเอริ
 ธ เพื่อหาจังหวะที่ชัดที่สุด
 ได้มีการลองเขียนสตอรี่บอร์ดของเรื่องเพื่อความเข้าใจให้เป็นภาพเดียวกันสำหรับการถ
 ายทำแบบออนไลน์

ข้อเสนอแนะสำหรับการส่งความคืบหน้า 70 เปอร์เซ็นต์ ตัวละคร

ก็

ดีขึ้น เจอแนวทางของคาแรคเตอร์ก็แล้ว

ให้คงไว้อย่าให้มันหายไปเล่นให้เหมือนเดิมตลอดเรื่อง มาถูกทาง เหลือแค่ไปซ้อมมาให้คล่อง
 และรักษามันไว้ ซ้อมบ่อย ๆ ให้เข้าเนื้อ เล่นแล้วรู้สึกสนุก
 แต่จังหวะบางช่วงต้องปรับให้ช้ากว่านี้ เล่นเร็วเกินไป อย่ารีบ ค่อย ๆ เล่น ให้เห็นความรู้สึก
 อารมณ์ของตัวละครให้มากขึ้น พูดเร็วได้ แต่อย่าพูดเร็วเกินไปจนฟังบางคำไม่รู้เรื่อง
 มีปัญหาเรื่องตอนหลบฉากไปเปลี่ยนชุดคู่แสดงได้ยินเสียงไม่ชัด หรือไม่ได้ยินเลย

2) ขิง รับผิดชอบโดย นางสาวอรรณา ทับอินทร์

จากข้อเสนอแนะช่วง 50

เปอร์เซ็นต์ได้มีการเขียนสคริปต์รายการขึ้นมาเพื่อให้รายการสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น
 เน้นไปในการทำบทของรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย
 โดยอ้างอิงการทำรายการจากบทรายการโทรทัศน์ที่มีลำดับกำหนดการชัดเจน
 แต่ละช่วงทำอะไร มีเวลาเท่าไร มีบทมีคิวพูดเพื่อส่งหัวข้อต่าง ๆ
 และส่งเข้าช่วงละครทั้งสามเรื่อง
 อีกทั้งการทำรายการช่วยให้นักแสดงเข้าใจคิวของรายการมากขึ้น
 ในการถ่ายทำนั้นก็สามารตัดช่วงเพื่อถ่ายคลิปแล้วถ่ายใหม่ได้ โดยไม่ต้องแสดงยาว (Long

Take) อีกต่อไป

เนื่องจากเปลี่ยนจากการนำเสนอศิลปะวิทยานิพนธ์รูปแบบออนไลน์ถ่ายทอดสด กลายเป็นอัดคลิปแทน

ข้อเสนอแนะสำหรับการส่งความคืบหน้า 70 เปอร์เซ็นต์ ตัวละคร ชิง ช่วงถ่ายทอดสด

รายการสนุกมากขึ้น ดูมีแนวทางมากขึ้น แต่รู้สึกว่าขาดประเด็นไป ดูแล้วยังรู้สึกเรื่อย ๆ เหมือนรายการก็ดำเนินไปเรื่อย ๆ ไม่มีแก่นอะไรให้จับ มีแค่มานั่งคุยสนุก ๆ พิธีกรนั่งพูดไปเรื่อย ๆ แต่ขาดสิ่งที่คนดูจะได้รับหลังจากดู ต้องการให้คนดูได้รับอะไร ตอนพูดเรื่องเช็กส์มู้ดรายการดูระอึกระอ่วน ดูไม่เข้ากับพิธีกร เราสามารถนำเสนอประเด็นเดิมโดยที่ไม่ต้องยกตัวอย่างเรื่องเช็กส์มู้ดได้หรือไม่ ?

3.2.4 การส่งความคืบหน้า 100 เปอร์เซ็นต์

3.2.4.1 นิวเอิร์ธ

1) เจมส์ รับบทโดย นาย ภควิธ ประสมศิลป์

จากการส่งความคืบหน้า 70 เปอร์เซ็นต์ที่ผ่านมา ทางผู้ศึกษาได้นำข้อเสนอแนะมาพัฒนาต่อเพื่อให้เรื่องน่าติดตามและสนุกมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องจังหวะ คาแรคเตอร์ หรือการเทศน์กับความรู้สึกของตัวละครทำให้ตัวละครและสถานการณ์ในเรื่องดีขึ้นกว่าเดิมและการส่งการส่งความคืบหน้า 100 เปอร์เซ็นต์ครั้งนี้ที่มีการเพิ่มตอนต้นเรื่องเข้ามาตอนที่ตัวละครเจมส์เพิ่งกลับบ้านมาแล้วไม่เจอภรรยาจนทำให้คำรู้สึกไม่ดี ทำให้เรื่องมีต้นกลางจบที่สมบูรณ์ และยังช่วยให้ตัวละครผู้ชายมีความรู้สึกที่แปลกไปกว่าแต่ก่อน ก่อนที่จะได้เจอภรรยามากขึ้น ยิ่งทำให้เห็นถึงความห่วงใยและความเอาใจใส่ต่อภรรยาของเขามากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการส่งความคืบหน้า 100 เปอร์เซ็นต์

ตัวละคร เจมส์

เรื่องสนุกน่าติดตามไม่น่าเบื่อ เรื่องมีความกระชับเข้าใจง่าย
 จังหวะสับเปลี่ยนอารมณ์กะทันหันของตัวผู้ชายสมูทขึ้นมาก
 ไม่มีปัญหาในเรื่องบทไม่เข้าปากแล้ว พูดไม่ติดขัดฟังรู้เรื่อง

2) ชันนี่ รับบทโดย นาย ภควัฒ์ ประสมศิลป์

จากการส่งความคืบหน้า 70 เปอร์เซนต์

ที่ได้มีข้อเสนอแนะที่วาลองปรับเปลี่ยนรูปแบบการนำเสนอให้ดูผ่านวิดีโอคอลของเว็บ
 ร้านที่ซื้อบริการ

ทำให้ทางนักแสดงต้องปรับจังหวะการเข้าออกของตัวละครและจังหวะการเล่นของนักแสดง
 เช่นตอนที่ ก๊อ ดวก ออก

จากที่ตัวของชันนี่ที่กำลังตั้งเครียดเมื่อเห็นแบบนี้ทำให้ตัวชันนี่ค่อย ๆ รู้สึกผ่อนคลายลง
 เป็นต้น

และได้ค่อย ๆ เพิ่มความรู้สึกของตัวละครชันนี่ให้ค่อย ๆ ไล่ระดับความเครียดไปจนถึงจุดที่ต้อ
 ่งพูดความจริงให้สมูทขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการส่งความคืบหน้า 100 เปอร์เซนต์

ตัวละคร เจมส์

จังหวะการเล่นกระชับทำให้น่าติดตาม รับส่งกับคู่แสดงได้ดี

พูดไม่ติดขัดชัดเจนทุกคำ

มีความทะล้นมากกว่าครั้งที่แล้วแต่ก็ยังเห็นสภาวะของตัวละครผู้ชายที่มีความตึงเครียด
 ดออะไรบางอย่าง ตัวละครแสดงออกดูไม่นิ่งจนเกินไป

3) นิเวียร์ธ รับบทโดย นาย ภควัฒ์ ประสมศิลป์

หลังจากส่งความคืบหน้า 70

เปอร์เซนต์ทางผู้ศึกษาได้นำข้อเสนอแนะที่ว่า

“ลองเอาตัวละครอีกตัวเข้ามาทำให้เรื่องมีความขัดแย้งเพิ่มขึ้น

อาจจะทำให้เรื่องน่าติดตามขึ้น”

ทำให้ได้มีการนำตัวละครแฟนเก่าของนิเวียร์ธเข้ามาทำให้เกิดความขัดแย้งโดยการที่ก
 ่อนหน้านั้นนิเวียร์ธได้เลิกกับแฟนเก่าไปแล้วเมื่อไม่2ถึง3เดือนที่แล้วทำให้วันหนึ่งตอนนิเว
 อีร์ธกำลังจัดรายการ

แฟนเก่าคนนี้เข้ามาดูและมาแสดงความคิดเห็นในรายการที่พูดถึงตัวนิวเอิร์ธว่า
“เรื่องของตัวเองดีแล้วหรือ”

ทำให้นิวเอิร์ธเห็นและรู้สึกไม่โอเครกับแฟนเก่าของเขาและพยายามพูดคุยให้แฟนเก่า
เข้าใจและทำเหมือนกับว่าทุกคำถามคำพูดเป็นสคริปขอรายการที่ได้คิดมาก่อนหน้านี้แล้ว
วแต่จริงๆ มันเป็นคำพูดที่ตัวนิวเอิร์ธพยายามบอกอะไรบางอย่างถึงแฟนเก่า
ทำให้ทางผู้ศึกษาสามารถวิเคราะห์ตัวละครตามทฤษฎี UTAH HAGEN ได้ดังนี้

HAGEN ได้ดังนี้

หัวข้อ	รายละเอียด
ฉันเป็นใคร ?	<p>ชื่อ : นิวเอิร์ธ</p> <p>อายุ : 23 - 25 ปี</p> <p>ลักษณะทางกายภาพ : ผิวสีขาวเหลือง ผมสีดำ ตาสีน้ำตาลสูง 180-183 เซนติเมตร น้ำหนัก 64-66 กิโลกรัม</p> <p>นิสัย : อัจฉริยะดี ชอบเข้าสังคม เป็นคนที่ใช้ความรู้สึกมากกว่าเหตุผลเวลาตัดสินใจหรือจะทำอะไร</p> <p>ความสัมพันธ์ : เป็นเพื่อนกับ ชิง และ ไดอาน่า</p> <p>ความเชื่อ : คนเราไม่จำเป็นต้องใช้เหตุผลกับทุกเรื่องก็ได้บาง ที่เราควรใช้ความรู้สึกมากกว่าเหตุผลบ้างก็ได้</p> <p>ความกลัว : กลัวคนอื่นคิดว่าตัวเขานั้นใช้ความรู้สึกมากจน กินไปโดยไม่มีเหตุผล</p>

	<p>มุมมองความรัก : ความรัก คือการดูแลเอาใจใส่กันและกัน และพยายามปรับเข้าหากันแต่ยังคงความเป็นตัว เองอยู่</p>
<p>กี่โมง ?</p>	<p>เย็น - คำ</p>
<p>ฉันอยู่ที่ไหน ?</p>	<p>ห้องของนิวเอิร์ธ</p>
<p>รอบตัวฉันคืออะไร ?</p>	<p>พิธีกรสามคนนี่เป็พิธีกรดำเนินรายการนี้มาตลอดจนถึงสปดาห์นี้ได้มีแฟนเก่านิวเอิร์ธเข้ามาทำให้เกิดเรื่องวุ่นวายขึ้นในรายการ</p>

<p>สถานการณ์ที่กำหนดคืออะไร ?</p>	<p>อดีต :</p> <p>เคยคบกับผู้หญิงคนหนึ่งแต่สุดท้ายต้องเลิกกันเพราะเหตุผลที่ว่า</p> <p>ตัวผู้หญิงคาดหวังอยากให้เขาเป็นแบบหุ่นเป็นแบบนั้นมากเกินไปจนเขารู้สึกสูญเสียความเป็นตัวเอง</p> <p>ปัจจุบัน :</p> <p>แฟนเก่าได้เข้ามาแสงความคิดเห็นผ่านไลฟ์สดของรายการทำให้ตัวของเขารู้สึกไม่โอเค</p> <p>ไม่ควรพูดเรื่องส่วนตัวขณะที่เขากำลังจัดรายการอยู่</p> <p>นิเวียร์จึงใช้รายการของเขานั้นเป็นสื่อกลางไถรพูดคุยและบอกให้แฟนเก่าเข้าใจและให้จบลงกันด้วยดี</p> <p>อนาคต :</p> <p>แฟนเก่าเข้าใจและได้ไปเจอคนใหม่ที่สามารถเข้าากับเขาได้ดีกว่าและสบายใจกันทั้งสองฝ่าย</p>
<p>ความสัมพันธ์ของมันเป็นคืออะไร ?</p>	<p>เป็นเพื่อนกับชิงและได้อ่าน่าตั้งแต่มหาลัยจนถึงตอนนี้</p> <p>และเป็นแฟนเก่าของผู้หญิงที่มาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวเขาในสัปดาห์นี้</p>

ฉันต้องการอะไร ?	ความต้องการในทันที : อยากให้แฟนเก่าใจเย็นและรับฟังคำพูดของเขา มากขึ้น ความต้องการโดยรวม : อยากให้เขามีความสุขและไปเจอคนใหม่ที่เข้ากับ เขาได้จริงๆ
มีอะไรมาขวางทางฉัน ?	แฟนเก่าไม่รับฟังคำพูดของเขา
ฉันจะทำอย่างไรเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ ?	ทางกายภาพ : ยิ้ม และดำเนินรายการต่อไป ทางวาจา : ไกล่เกลี่ย, พยายามเข้าใจในมุมมองของแฟนเก่า ด้วย

ตารางที่ 3.12 ตารางวิเคราะห์ตัวละครพีธีกรนิวเอิร์ธ

(จาก ผู้ศึกษา)

ข้อเสนอแนะสำหรับการส่งความคืบหน้า 100 เปอร์เซ็นต์ ตัวละคร นิวเอิร์ธ ช่วงถ่ายทอดสด

รีแอคกับคอมเม้นท์ของแฟนเก่ายังไม่ชัดทำให้ไม่เห็นเส้นเรื่องนี้
 อาจจะทำให้นิวเอิร์ธรีแอคชัดไปเลยแล้วคนอื่นก็ช่วยกันให้รายการสามารถดำเนินไปต่อไปได้
 ใช้วิธีการพูดประณีตประหม่อมมากกว่านี้ตอนนี้คำพูดดูดูไปเหมือนกับว่าโทษแฟนเก่าเกินไป
 อาจเปลี่ยนวิธีการพูดเป็นพูดเพื่อพยายามอธิบายให้เขาเข้าใจเรา และใช้เหตุผลและผล
 หลังจากจบละครในรายการแต่ละเรื่อง

ระวังตอนเช้าช่วงต่อไปเอเนอจีจะลดลงทำให้คุณเรื่องไม่อยู่
พอมีตัวละครนี้เข้ามาทำให้เรื่องน่าติดตามมากขึ้น

3.2.4.2 หาเตียง

1) ไดอาน่า รับบทโดย นางสาว ปนสร เจริญเตี้ย

จากการส่งความคืบหน้า 70 เปอร์เซ็นต์ที่ผ่านมา

ทางผู้ศึกษาได้นำข้อเสนอแนะมาปรับแก้โดยการจินตนาการจากสถานการณ์จริง ๆ ว่า

ถ้าเราไม่พอใจแฟนของเรา เราจะแสดงมาในลักษณะไหน

เพราะการแสดงที่ผ่านมามีแต่การตะโกนหรือแสดงอาการงุ่นงิ่ง ซึ่งเป็น

แนวทางที่นาร์กหรือไม่จริงจังกินไป พอได้เว็ชช้อปก็พบกับแนวทางที่

ตัวละครมีความจริงจังกมากขึ้น จริงจังกกับการอยากทำให้ความสัมพันธ์ของเขาดีที่สุด

จริงจังกกับทุกการกระทำของสามี จนได้ตัวละครที่ออกมาที่มีมิติขึ้น

มาก ปรับมุมมองให้มีความนิ่งขึ้นและเน้นไปที่การกระทำมากกว่า

ในช่วงท้ายของเรื่องก่อนแสดงจริงได้มีเว็ชช้อปตัวละครไดอาน่าโดยเปิดเพลงและให้ลอง

จินตนาการว่า “เขาไปแล้วจริงๆทำไม่ถึงไม่มีคนอยากอยู่กับเราเลยนะ”

พร้อมกับมองสิ่งของรอบห้องที่มีความทรงจำเกี่ยวกับสามี และ ลองแสดงดู

พบว่าตัวละครมีความขึ้นลงของอารมณ์ได้อย่างสมจริงและมี

เหตุผลในตัวตัวละคร

ข้อเสนอแนะสำหรับการส่งความคืบหน้า 100 เปอร์เซ็นต์

ตัวละคร ไดอาน่า

ตัวละครมีมิติมากขึ้น เห็นความจริงจังกของตัวละครภรรยาแล้ว

ด้านการแสดงดีขึ้นมาก ตอนช่วงสุดท้ายดีขึ้น แต่ยังสามารถดีได้มากกว่านี้อีก

แต่ในการส่งความคืบหน้า 100 เปอร์เซ็นต์แบบนี้ถือว่าสามารถนำ

ออกไปแสดงให้คนดูดูได้แล้ว

3) หาเตียง รับบทโดย นางสาว ปนสร เจริญเตี้ย

หลังจากส่งความคืบหน้า 70 เปอร์เซ็นต์ ผู้ศึกษาได้ข้อเสนอ

แนะนำว่า “ทำให้ส่วนไลฟ์เป็นละครและมีตัวละครอีกตัวมาทำให้น่าสนใจมากยิ่งขึ้น” ผู้ศึกษาจึงนำปรับแก้โดยทำให้พิธีกรทั้ง3คนเป็นตัวละครที่มีชื่อเหมือนตัวพิธีกรเอง และเพิ่มตัวละครที่ชื่อว่า “เอมี อมรา” ที่เป็นแฟนเก่าของนิวเอิร์ธให้เข้ามาแสดงความคิดเห็นที่เป็นเชิงลบกับตัวละครนิวเอิร์ธจนทำให้เกิดความขัดแย้งกันเกิดขึ้น และทำให้เกิดคำถามของเรื่องว่า “คนคนหนึ่งจะสามารถดีพอสำหรับอีกคนหนึ่งได้ยังไง” ไลฟ์นี้จึงเป็นการตอบคำถามด้านความรักกับคนดูและเป็นสิ่งที่ตัวละครนิวเอิร์ธอยากจะบอกกับแฟนเก่าของเขาเช่นกัน ก่อนแสดงนักแสดงได้มีการเตรียมตัวในการวอร์มเสียง วอร์มร่างกาย เพื่อที่จะทำให้ไลฟ์มีพลังมากขึ้น ใส่ช่วงคุยกับคนดูมากขึ้น และปรับบททำให้การแบ่งช่วงพูดของพิธีกรมีความกระชับขึ้น ทำให้รายการไม่น่าเบื่อและสนุกมากขึ้น

ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ตัวละคร “นาเดียร์” ตามทฤษฎี UTAH HAGEN ได้ดังนี้

หัวข้อ	รายละเอียด
--------	------------

<p>ฉันเป็นใคร ?</p>	<p>ชื่อ : นาเดียร์</p> <p>อายุ : 23 - 25 ปี</p> <p>ลักษณะทางกายภาพ : ผิวสีน้ำผึ้ง ผมสีดำ ตาสีน้ำตาล สูง 164-165 เซนติเมตร น้ำหนัก 45-47 กิโลกรัม</p> <p>นิสัย : เป็นคนเฮฮา อารมณ์ดี ชอบเข้าสังคม มั่นใจ ฉลาด ไหวพริบดี</p> <p>ความสัมพันธ์ : เป็นเพื่อนกับ ชิง และ นิวเอิร์ธ</p> <p>ความเชื่อ : คนเราอยากทำอะไรก็ทำ จงรักตัวเองและไม่เสียดายที่จะได้ทำอะไรใหม่ๆ</p> <p>ความกลัว : กลัวความผิดหวังและไม่สมหวัง</p> <p>มุมมองความรัก : ความรักคือการเห็นใจกัน และต้องไม่ทำร้ายจิตใจกัน อยู่ด้วยกันเหมือนเพื่อนรู้ใจ</p>
<p>ก็โหมง ?</p>	<p>เย็น - คำ</p>
<p>ฉันอยู่ที่ไหน ?</p>	<p>ห้องของนาเดียร์</p>
<p>รอบตัวฉันคืออะไร ?</p>	<p>พิธีกรทั้ง3คนได้ไลฟ์ในรายการ “S.O.Sช่วยรักหนูหน่อย” ที่ทำกันเป็นประจำทุกอาทิตย์ แต่อาทิตย์นี้มี “น้องเอมี”</p>

	ที่เป็นแฟนเก่าของนิวเอิร์ธเข้ามาถามคำถามที่ทำให้นิวเอิร์ธเกิดความไม่พอใจ
สถานการณ์ที่กำหนดคืออะไร ?	อดีต : เป็นเพื่อนกับนิวเอิร์ธ และชิงตั้งแต่เข้ามาหาลัย และชวนกันมาทำรายการเกี่ยวกับความรักด้วยกัน ปัจจุบัน : ชิง นาเดียร์ นิวเอิร์ธ ทำรายการด้วยกัน และในวันนี้ได้มีแฟนเก่าของนิวเอิร์ธเข้ามาในรายการ อนาคต : นิวเอิร์ธได้บอกในสิ่งที่ตัวเองอยากจะบอก และทุกคนเข้าใจ รายการผ่านไปได้ด้วยดี
ความสัมพันธ์ของฉันคืออะไร ?	เป็นเพื่อนกับชิงและนาเดียร์ตั้งแต่มาหาลัยจนถึงตอนนี้
ฉันต้องการอะไร ?	ต้องการควบคุมให้สถานการณ์ในไลฟ์เป็นปกติและพยายามช่วยให้นิวเอิร์ธได้พูดในสิ่งที่อยากพูด
มีอะไรมาขวางทางฉัน ?	แฟนเก่าของนิวเอิร์ธไม่ยอมฟัง

ฉันจะทำอะไรเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ ?	ทางกายภาพ : ยิ้ม และดำเนินรายการต่อไป ทางวาจา : ไกล่เกลี่ย, พยายามเข้าใจในมุมมองของแฟนเก่า ด้วย
--	--

ตารางที่ 3.13 ตารางวิเคราะห์ตัวละครพิธีกรนาเดียร์
(จาก ผู้ศึกษา)

**ข้อเสนอแนะสำหรับการส่งความคืบหน้า 100 เปอร์เซ็นต์ ตัวละคร
นาเดียร์ ช่วงถ่ายทดสอบ**

หลังจากที่ผู้ศึกษาได้ทำการปรับให้การถ่ายทดสอบกลายเป็นละครแล้ว ทำให้เรื่องมีความสนุกมากขึ้น มีจุดมุ่งหมายและเรื่องที่ต้องการจะสื่อชัดเจนขึ้น มีต้น กลาง จบ เข้าใจง่าย ทำให้รายการ “S.O.Sช่วยรักหนูหน่อย” สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ช่วงฟังนิเวียร์ดีมาก รับฟังและตั้งใจฟังนิเวียร์จริงๆ ไม่มีใครแย่งใครพูด สามารถรับสถานการณ์ที่ไม่คาดคิดได้ดี มีการตอบสนองที่สมจริงและเป็นธรรมชาติมากขึ้น ความกระตือรือร้นมีมากขึ้น และสามารถดึงคนดูได้ สามารถนำออกไปสู่สายตาคนดูได้เลย แต่ถ้าจะให้ดีสามารถเพิ่มความกระตือรือร้นของพิธีกรได้มากกว่านี้ คนดูจะได้อยู่กับเราไปจนจบ

3.2.4.3 ชิง

1) ก็ รับบทโดย นางสาวอรรษา ทับอินทร์

หลังจากได้รับข้อเสนอแนะช่วง 70 เปอร์เซ็นต์
ผู้ศึกษาได้ไปแก้ไขตามจุดบกพร่องต่าง ๆ โดยซ่อมบอ่ย ๆ ซ้ำ ๆ เพื่อให้คาแรคเตอร์ของก๊องที่ ลองเล่นให้ซ้าลง ไม่รีบเพื่อค่อย ๆ แสดงอารมณ์

ไม่รีบเล่นให้ผ่าน ๆ ไป ค่อย ๆ ส่งสารถึงคนดู

และนัดแนะช่วงเปลี่ยนฉากกับผู้กำกับและฝ่ายออกแบบ ซ้อมเปลี่ยนฉาก

ซ้อมเปลี่ยนไฟในแต่ละฉาก ซ้อมเปลี่ยนชุด ถอดวิก ลบเครื่องสำอางค์จริง ๆ

และลองจับเวลา

ลองแก้ปัญหาเรื่องตอนเปลี่ยนชุดได้ยินเสียงไม่ชัดโดยหากคู่แสดงไม่ได้ยินสามารถถาม

ซ้ำอีกครั้งได้ และก็สามรถยื่นหน้าเข้ามาในจอและพูดอีกครั้งได้ โดยไม่ส่งผลต่อเรื่อง

แต่ถ้าคู่แสดงได้ยินก็เล่นไปตามปกติได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการส่งความคืบหน้า 100 เปอร์เซ็นต์

ตัวละคร ก

สนุกแล้ว รับส่งดี จังหวะดี ช่วงที่เสนอการขายจังหวะดี สนุกมาก

การบิดอารมณ์ตอนท้ายทำให้ตัวละครดูกลมมากขึ้น โดยรวมออกมาดีมาก

2) ชิง รับบทโดย นางสาวอันหา ทับอินทร์

จากข้อเสนอแนะหลักการส่งความคืบหน้า 70 เปอร์เซ็นต์

ทางผู้ศึกษาทุกฝ่ายได้ช่วยกันทำการสร้างเส้นเรื่องในช่วงถ่ายทดสอบทำให้เป็น

“ละครรูปแบบรายการ” และเปลี่ยนบทใหม่ทั้งหมดโดยตัดบทตรงคุณต้อออกไปเลย

และทำบทละครช่วงนี้ขึ้นมาใหม่ เป็นตัวละคร ชิง โดยใช้ชื่อจริงของผู้แสดง แต่เป็น

“ละคร” ทำให้ทางผู้ศึกษาสามารถวิเคราะห์ตัวละครตามทฤษฎี UTAH HAGEN ได้ดังนี้

หัวข้อ	รายละเอียด
--------	------------

<p>ฉันเป็นใคร ?</p>	<p>ชื่อ : ชิง</p> <p>อายุ : 23 - 25 ปี</p> <p>ลักษณะทางกายภาพ : เพศหญิง สูง 165 ซม. ผมดำ ผิวสองสี ตาสีน้ำตาลเข้ม น้ำหนัก 45 กิโลกรัม</p> <p>นิสัย : ประณีประณอม อัจฉริยะดี มองโลกในแง่ดี แก้ไขสถานการณ์ได้ดี</p> <p>ความสัมพันธ์ : เป็นเพื่อนกับ นิวเอิร์ธ และ ไดอาน่า</p> <p>ความเชื่อ : มีอะไรก็ค่อยพูดค่อยจากันได้ แล้วปัญหาจะค่อย ๆ คลี่คลายไปเอง</p> <p>ความกลัว : กลัวควบคุมสถานการณ์ไม่ได้</p> <p>มุมมองความรัก : การพูดคุยกันเยอะ ๆ การปรับความเข้าใจกันให้เข้าใจกันทั้งสองฝ่าย และเอาใจเขามาใส่ใจเราเป็นเรื่องสำคัญ</p>
<p>กี่โมง ?</p>	<p>เย็น - ค่ำ</p>
<p>ฉันอยู่ที่ไหน ?</p>	<p>ห้องของชิง</p> <p>มุมที่จัดโซนพื้นหลังและแสดงให้เหมือนสตูดิโอ</p>

<p>รอบตัวฉันคืออะไร ?</p>	<p>พิธีกรสามคนนี้เป็นพิธีกรดำเนินรายการนี้มาตลอดจนถึงสัปดาห์นี้ได้มีแฟนเก่านิวเอิร์ธเข้ามาทำให้เกิดเรื่องวุ่นวายขึ้นในรายการ</p>
<p>สถานการณ์ที่กำหนดคืออะไร ?</p>	<p>อดีต : เป็นเพื่อนกับนิวเอิร์ธ และได้อ่านตั้งแต่ข้ามหาลัย และชวนกันมาทำรายการเกี่ยวกับความรักด้วยกัน</p> <p>ปัจจุบัน : ชิง ได้อ่าน นิวเอิร์ธ ทำรายการด้วยกัน และในวันนี้ได้มีแฟนเก่าของนิวเอิร์ธเข้ามาในรายการ</p> <p>อนาคต : ทุกคนเข้าใจกันและก็ผ่านไปได้อย่างดี</p>
<p>ความสัมพันธ์ของฉันคืออะไร ?</p>	<p>เป็นเพื่อนกับนิวเอิร์ธและได้อ่านตั้งแต่ข้ามหาลัยจนถึงตอนนี้</p>
<p>ฉันต้องการอะไร ?</p>	<p>ต้องการความคุมสถานการณ์ในรายการและพยายามช่วยนิวเอิร์ธให้รับมือกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นให้ผ่านไปได้อย่างดี</p>
<p>มีอะไรมาขวางทางฉัน ?</p>	<p>แฟนเก่าของนิวเอิร์ธไม่ยอมรับฟัง</p>

<p>ฉันจะทำอะไรเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ ?</p>	<p>ทางกายภาพ : ยิ้มเยอะ ๆ ตอนช่วงจริงจังก็จริงจัง จริงใจ รับฟัง</p> <p>ทางวาจา : พยายามพูดควบคุมสถานการณ์ และเอาความประณีประณอมเข้าสู่ พยายามให้นิวเอิร์ธได้พูดความรู้สึกออกมาเนียน ๆ โดยที่แฟนเก่าของนิวเอิร์ธสามารถรับรู้ได้</p>
---	---

ตารางที่ 3.14 ตารางวิเคราะห์ตัวละครพิธีกรชิง
 (จาก ผู้ศึกษา)

มีการเพิ่มตัวละคร “เอมี” เข้ามาในรายการ เอมีเป็นแฟนเก่าของนิวเอิร์ธ ที่เข้ามาสร้างจุดขัดแย้งในรายการ โดยเอมีจะมาในรูปแบบของความคิดเห็นในรายการ และหลังจากได้รูปแบบรายการที่แข็งแรงแล้ว ได้มีการติดตั้งฉาก และไฟตามคำแนะนำของฝ่ายออกแบบ และลองซ้อมกับฉากและไฟคร่าว ๆ ลองเปลี่ยนแปลงชุดตามคิวของฝ่ายเสื้อผ้า เพื่อให้ฝ่ายออกแบบได้ดูเผื่อจะนำไปต่อยอดหรือปรับแก้เพิ่มเติมเป็นส่วนประกอบของการสร้างสรรค์ผลงาน

ข้อเสนอแนะสำหรับการส่งความคืบหน้า 100 เปอร์เซ็นต์ ตัวละคร ชิง ช่วงถ่ายทอดสด

หลังจากทำการสร้างเส้นเรื่องและปรับให้ช่วงถ่ายทอดสดเป็นละครแล้วก็ทำให้เรื่องดูสนุกมากขึ้น ดูมีจุดมุ่งหมาย มีต้น กลาง จบ จุดสูงสุดของเรื่อง จุดวิกฤต ทำให้เรื่อง sos ช่วยรักษาหุ่นน้อยสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ในช่วงแก้ไขปัญหาในรายการให้เป็นพลังงานบวกดีแล้ว

ช่วงฟังนิวเอิร์ธเปิดใจพูดในรายการดีมาก ตั้งใจฟังจริง ๆ และมีปฏิกิริยาจริง ๆ ทำให้ความสมจริงของละครมีมากขึ้น และช่วงแรก ๆ ของรายการพลังมาเต็มมาก แต่พอช่วงหลัง ๆ พิธีกรทุกคนเริ่มพลังหมด อย่าให้พลังหมด

ไม่งั้นรายการจะเริ่มน่าเบื่อคนดูจะผ่อนแรงตาม หลังจากนั้นให้เน้นซ้อมเยอะ ๆ จนเข้าเนื้อ เพื่อเตรียมอัดคลิปเพื่อส่ง

3.3 การสร้างสรรค์ผลงานด้านการออกแบบจากและอุปกรณ์ประกอบฉาก

3.3.1 การนำเสนองานต่อผู้กำกับ

การนำเสนองานในเทศกาลศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ ผู้ออกแบบได้อ่านบทละครทั้ง 2 เรื่องคือ Romantic Fools และ My First Time ทุกอย่างมันเกิดขึ้นด้วยความรัก เป็นเรื่องราวความรักต่าง ๆ ที่มีความน่าสนใจในรูปแบบที่ต่างกันออกไปในการพบเจอกัน เช่น การเจอกันต่างสถานที่ การเจอกันในรูปแบบซื้อขายบริการทางเพศ หรือแม้กระทั่งเป็นเรื่องของคนที่ยรักกันอยู่แล้วแต่มีปัญหาในรูปแบบของเค้า เป็นต้น มองสิ่งเหล่านี้คือประสบการณ์ความรัก ที่คิดว่ากำลังเล่าถึงความรักในแบบต่าง ๆ การพบเจอความรักในแบบต่าง ๆ ผู้ออกแบบมองเห็นถึง “การเติมเต็ม” แนวคิดมาจากจิกซอร์ เพราะการเติมเต็มเพื่อให้ภาพหรือความรู้สึกเหล่านี้ ออกมาให้สมบูรณ์ที่สุด

รูปที่ 3.25 การเสนองานจากต่อผู้กำกับ
(จาก ผู้ศึกษา)

3.3.2 การส่งความคืบหน้า 30 เปอร์เซ็นต์

ในกระบวนการ 30 เปอร์เซ็นต์

ได้สืบค้นและศึกษาข้อมูลจากบทละครอย่างละเอียด เพื่อเจาะจงเหตุการณ์ต่างๆ และนำมาวิเคราะห์ในการออกแบบฉาก ออกแบบพร็อพในการแสดง ทำให้เห็นถึงสถานที่ เหตุการณ์ สิ่งแวดล้อม อิริยาบถในการกระทำเพื่อเห็นถึงอุปกรณ์ต่างๆ ในการแสดง เนื่องจากบทเดิมของเรื่องนี้

ไม่ได้ระบุสถานที่เกิดเหตุการณ์หรือสถานภาพตัวละครอย่างชัดเจน

ทำให้ทุกคนในโปรดักชันมีการพูดคุยเพื่อตกลงกัน

เพื่อให้บทละครเป็นไปในทางเดียวกันเพื่อการออกแบบและการแสดง

ที่สำคัญต้องคำนึงถึงเหตุการณ์ปัจจุบันที่มีการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19

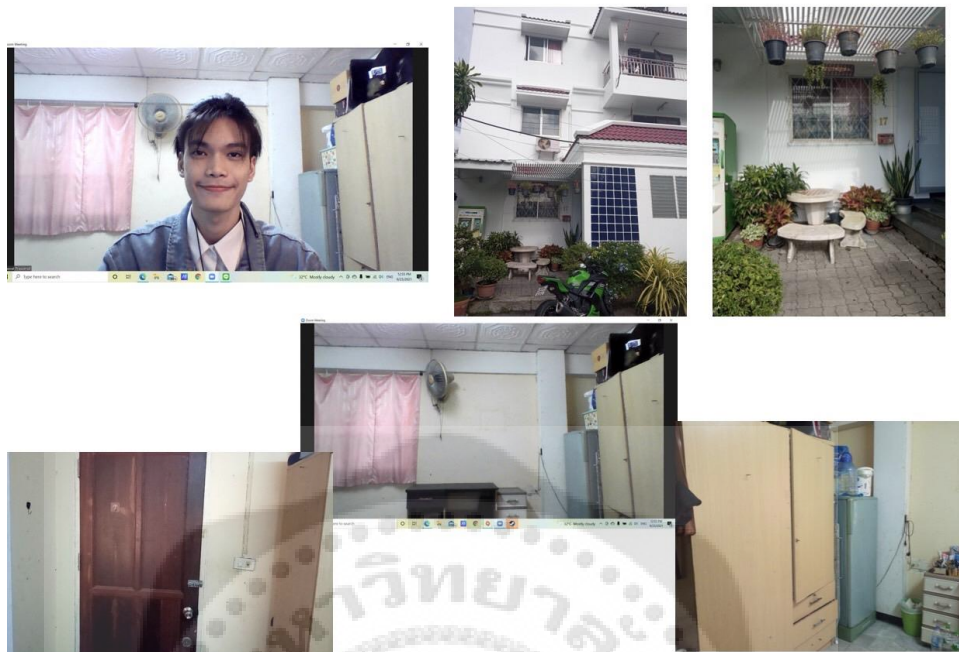
ทำให้การแสดงละครเวทีของเรา เป็นไปในช่องทางออนไลน์ ใน 30 เปอร์เซ็นต์จึงมีการสรุปได้ว่า ให้เกิดขึ้นในสถานที่ที่ได้ทำการรีเสิร์ชมา ตามบทละครทั้ง 2 เรื่องและการถ่ายทอทดสอบ คือ The stepford guy และ One man's secret desire ดังนี้

3.3.2.1 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับรายการออนไลน์

การทำรายการออนไลน์ในช่วงโควิด 19 ระบาดนั้น
จึงทำให้การค้นหาในการทำรายการออนไลน์จัดทำอยู่ที่พักอาศัยของนักแสดงจริงๆ
เพื่อสะดวกต่อนักแสดง และเป็นไปตามมาตรการของรัฐบาล และอุปกรณ์ประกอบฉากต่าง
ผู้ออกแบบจะทำการค้นหาเพื่อส่งไปให้นักแสดงแต่ละคน

รูปที่ 3.26 ภาพรวมที่พักอาศัยของนักแสดงนาเดียร์
(จาก ผู้ศึกษา)

รูปที่ 3.27 ภาพรวมที่พักอาศัยของนักแสดงนิวเอิร์ธ
(จาก ผู้ศึกษา)

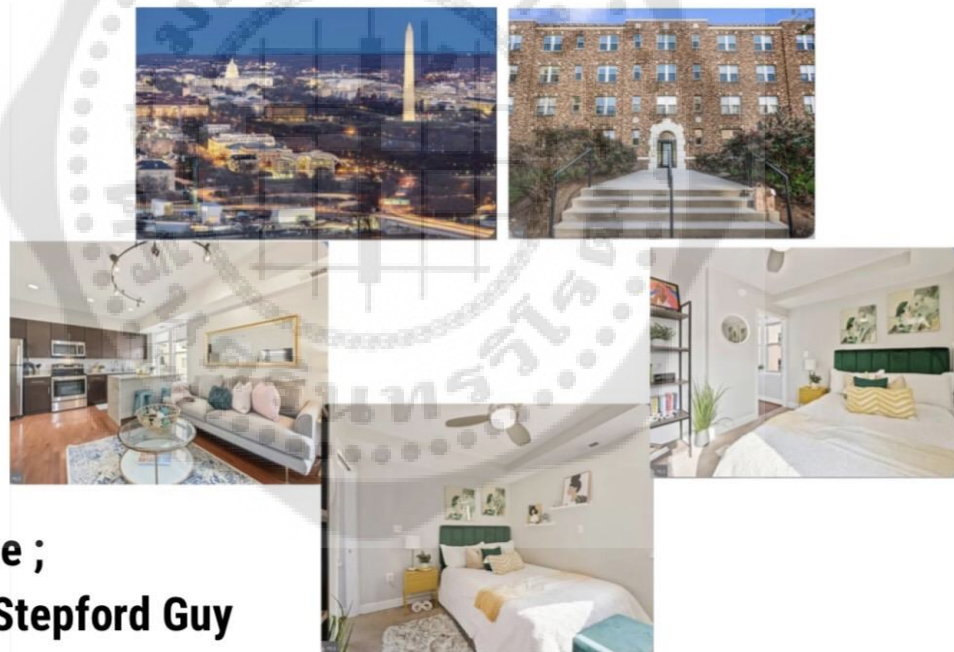

รูปที่ 3.28 ภาพรวมที่พักอาศัยของนักแสดงชิ่ง
(จาก ผู้ศึกษา)

3.3.2.2 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับละครเรื่อง The Stepford Guy

The stepford guy

เรื่องราวสามีภรรยาทำงานที่อยู่ใจกลางเมืองวอชิงตันดีซี
 เพราะเป็นเมืองที่ติด 1 ใน 3 ของโลกด้านการลงทุน
 และธุรกิจขนส่งเจริญสะดวกสบายต่อการทำงาน เพราะสามีเป็นนักลงทุน
 และภรรยาทำงานขายของออนไลน์แน่นอนว่าเป็นย่านธุรกิจที่มีความเจริญรุ่งเรือง
 ที่อยู่จิงพร้อมและสะดวกในหลายๆด้านของการใช้ชีวิตอยู่หรือการทำมาหากิน
 สถานที่แห่งนี้จึงเหมาะสมกับเรื่องนี้ ตึกที่ 1900 ชั้น 4 ขนาดห้อง 540
 ตร.ฟุต ได้สถานที่ดังนี้

**Scene ;
 The Stepford Guy**

รูปที่ 3.29 ภาพรวมเมืองวอชิงตันดีซี
 (จาก ผู้ศึกษา)

3.3.2.3 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับละครเรื่อง One Man's Secret

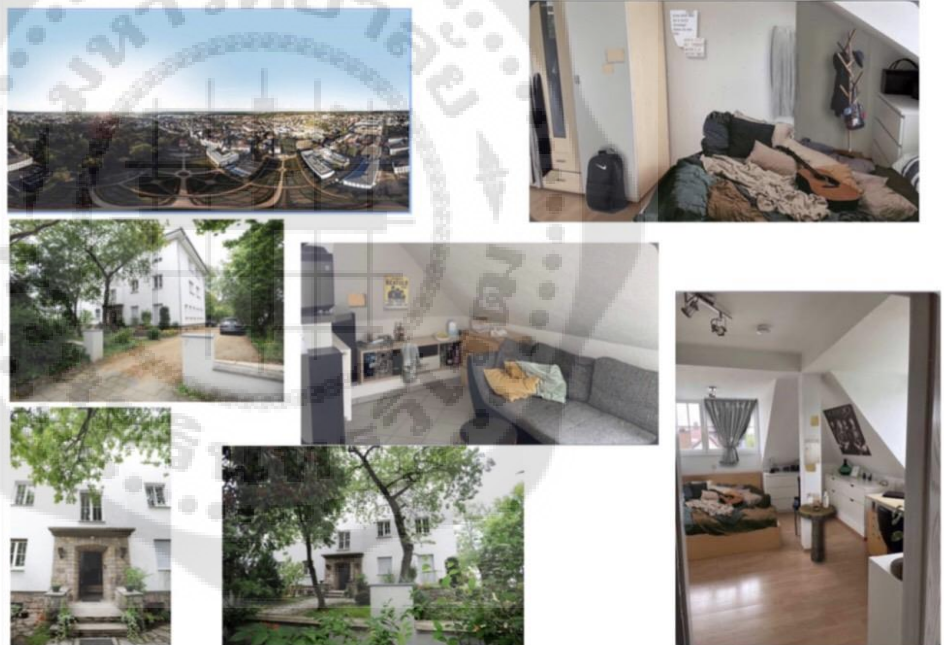
Desire

One man's secret desire

เรื่องราวชายหนุ่มเอเชียที่จะเรียนต่อปริญญาโทกับหญิงสาวขายบริการทางเพศ ที่อยู่คือสถานที่หรือเมืองที่รองรับในการทำงานขายบริการทางเพศ มีสวัสดิการ หรือใบรับรองอาชีพสำหรับการทำงานขายบริการทางเพศ เลือกเมืองดาร์มสตัดท์ ในประเทศเยอรมนี อีกทั้งยังใกล้กับที่พักอาศัยและสถานศึกษาที่ชายหนุ่มกำลังศึกษา (แฟรงค์เฟิร์ต ดาร์มสตัดท์)

เพราะชายหนุ่มคือนักศึกษาที่กำลังเรียนต่อปริญญาโทสถาปนิกการออกแบบภายใน(ที่นี่ให้ทุนเรียนฟรีสำหรับคนเอเชีย) ที่นี่ยังเป็นชุมชนเมืองที่เจริญรุ่งเรืองมีผู้คนมากมาย และสถานที่เยอะแยะมากมาย เช่น สวนสาธารณะ ผับ บาร์ เป็นต้น เหมาะกับการที่จะพบเจอกันของตัวละครในเรื่องนี้ ได้สถานที่ดังนี้

Scene ; One Man's Secret Desire

รูปที่ 3.30 ภาพรวมเมืองดาร์มสตัดท์
(จาก ผู้ศึกษา)

ข้อชี้แนะสำหรับความคืบหน้า 30 เปอร์เซ็นต์

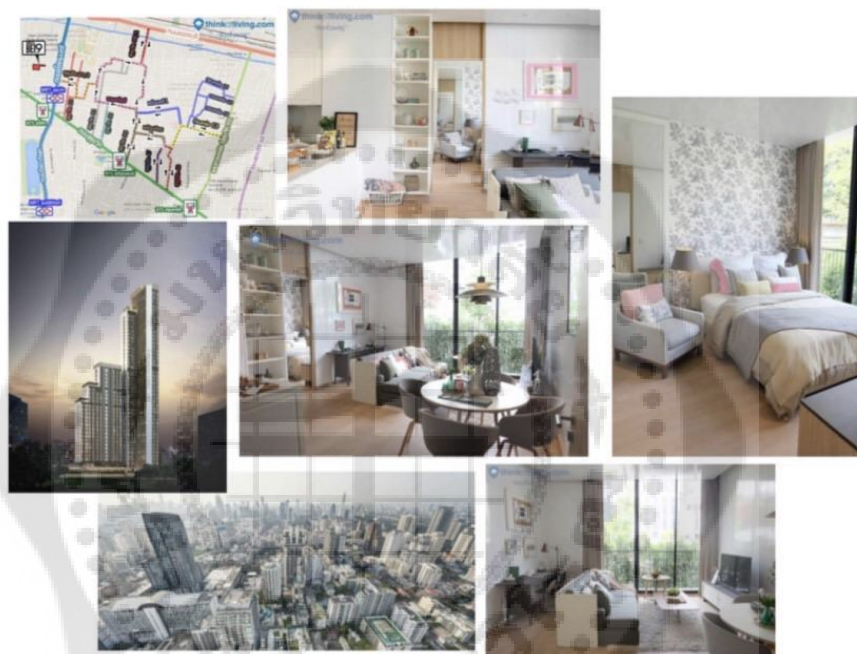
ในการถ่ายทอดสดสถานที่ที่เหมาะสมดีแล้ว

แต่ให้เปลี่ยนสถานที่ในช่วงละครจากต่างประเทศมาอยู่ในประเทศไทย

เพราะคิดว่าจะทำให้ยุ่งวุ่นวายและมีปัญหามากมายในการรีเสิร์ชและออกแบบงานในช่องทางออนไลน์ อยากได้อะไรที่ไม่คิดเยอะและง่ายต่อผู้ออกแบบ

ภายหลังงานรีเสิร์ชมากใน 30 เปอร์เซนต์ ได้รับเปลี่ยนมาอยู่ในประเทศไทย และเราได้สืบค้นสถานที่ ที่จะเหมาะสมกับเรื่องมากยิ่งขึ้น

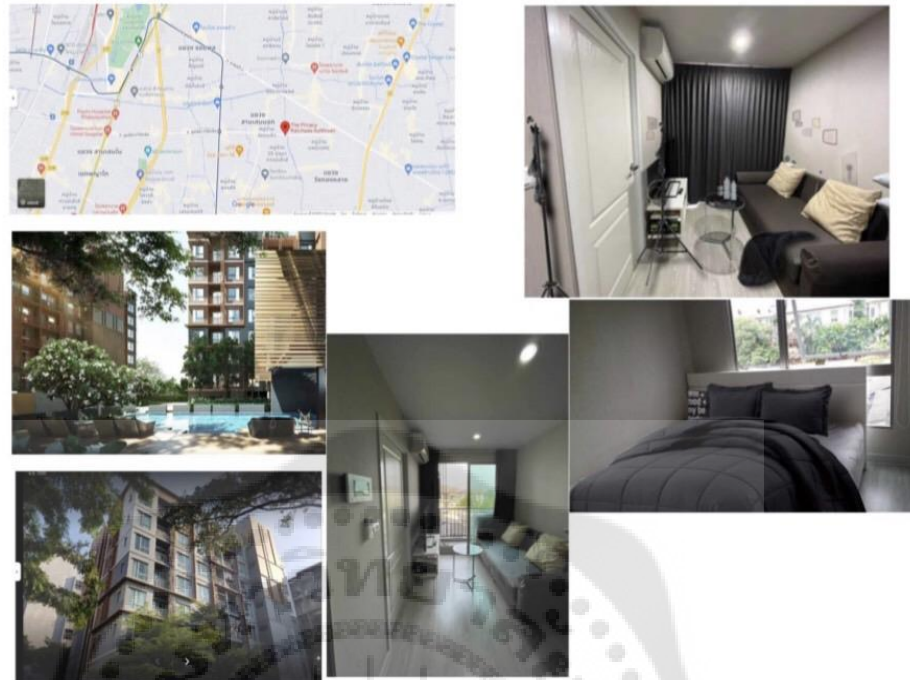
3.3.2.4 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับละครเรื่อง The Stepford Guy

รูปที่ 3.31 ภาพรวมสถานที่ย่านอโศก
(จาก ผู้ศึกษา)

3.3.2.5 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับละครเรื่อง One Man's Secret

Desire

รูปที่ 3.32 ภาพรวมสถานที่ย่านรัชดาภิเษก
(จาก ผู้ศึกษา)

ข้อเสนอแนะและการปรับแก้ผลงานในช่วงความคืบหน้า 30 เปอร์เซ็นต์
สิ่งที่หายังไม่จำเป็นขนาดนั้น อยากได้สถานที่ที่ใกล้ตัวมากที่สุด
ไม่ต้องคิดเยอะและเอาสถานที่ที่เราอยู่มาทำกับเรื่องนี้จะน่าสนใจกว่า
และลองหาอุปกรณ์ประกอบฉากที่จะใช้ในการแสดงมาด้วย

3.3.3 การส่งความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์

3.3.3.1 การสร้างสรรค์ผลงานด้านการออกแบบเพื่อการแสดง

ผู้ศึกษาจากฝ่ายออกแบบแต่ละองค์ประกอบได้ทำการศึกษาและสืบค้น
ข้อมูล รวมไปถึงได้มี
การกำหนดแนวทางในการออกแบบร่วมกัน
เพื่อให้การออกแบบในแต่ละองค์ประกอบไปในทิศทางเดียวกัน
และช่วยสื่อสารกับผู้ชมผ่านทางงานภาพให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

3.3.3.2 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับรายการบนช่องทางออนไลน์

เนื่องจากการเขียนบทละครรายการ SOS

ช่วยรักษาหุ่นน้อยเพิ่มเข้ามา เพื่อนำมาเชื่อม

ระหว่างบทละครเรื่อง The Stepford Guy และบทละครเรื่อง One Man's Secret Desire

ผู้ศึกษาจึงได้ศึกษาและสืบค้นรูปแบบและลักษณะของรายการบนช่องทางออนไลน์

โดยสามารถแบ่งหัวข้อที่ศึกษาและสืบค้นได้เป็น 3 หัวข้อ ดังนี้

3.3.3.3 โทนสีของรายการ

ผู้ศึกษาได้ศึกษาการใช้สีของรายการ มิ่งรู้ปะ? ซึ่งเป็นรายการบนช่องทาง

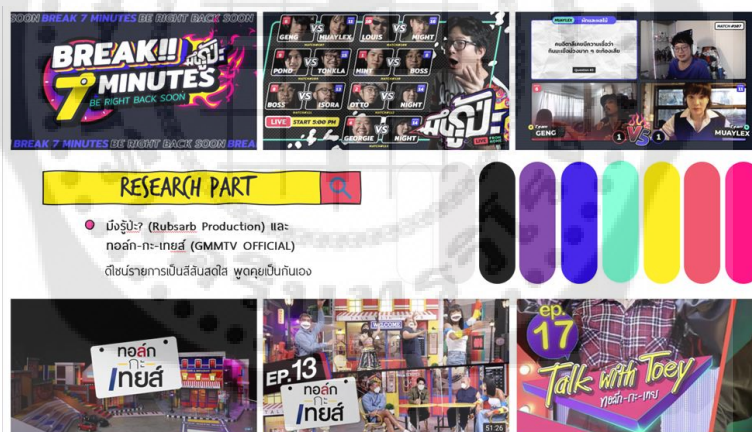
Twitch และ YouTube ของ

ช่อง RUBSARB Production และรายการ Talk with Toey ทอล์ก-กะ-เทย หรือ ทอล์ก กะ เทยส์

ในปัจจุบัน ซึ่งเป็นรายการบนช่องทาง YouTube ของช่อง GMMTV OFFICIAL

โดยทั้งสองรายการมีการใช้สีที่สดใสในการตกแต่งกรอบรายการและสถานที่ถ่ายทำหรือฉากข

องรายการ ทำให้รายการมีความเป็นกันเองและสนุกสนาน

รูปที่ 3.33 โทนสีของรายการ

(จาก ผู้ศึกษา)

3.3.3.4 การกำหนดโทนสีของรายการ

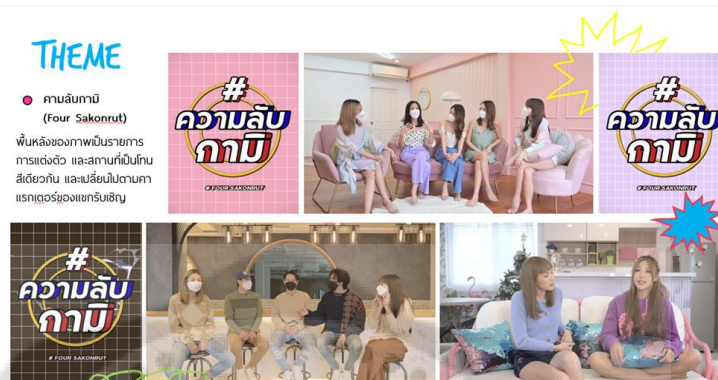
ผู้ศึกษาได้ศึกษารายการบนช่องทางออนไลน์ต่างๆเกี่ยวกับการกำหนด

โทนสีของรายการ

โดยมีรายการที่น่าสนใจและแตกต่างได้แก่รายการ #ความลับกามิ เป็นรายการบนช่องทาง

YouTube ของช่อง Four Sakonrut

โดยรายการนี้ได้มีการกำหนดโทนสีรายการให้แตกต่างกันในแต่ละตอน
โดยโทนสีของพื้นหลังโลโก้รายการ
สถานที่และเครื่องแต่งกายจะขึ้นอยู่กับคาแรกเตอร์ของแขกรับเชิญในเทปนั้นๆ

รูปที่ 3.34 การกำหนดโทนสีของรายการ
(จาก ผู้ศึกษา)

3.3.3.5

การจัดวางหน้าจอของพิธีกรรายการในรูปแบบการแยกจัดรายการจากที่บ้าน

ผู้ศึกษาได้ศึกษาจากรายการ หมี่ LIVE ปะ?

ซึ่งเป็นรายการบนช่องทาง YouTube ของช่อง

โคตรคูล รายการนี้จะมีการแต่งกายและจัดสถานที่เป็นธีมเดียวกันตามเทศกาลต่างๆ

โดยรวมจอพิธีกรให้อยู่ในกรอบเดียวกัน

ทำให้ผู้ชมรู้สึกคล้ายกับว่าพิธีกรจัดรายการในสถานที่เดียวกัน และรายการ ลีคลับรับชม

MYSTERY CLUB ซึ่งเป็นรายการบนช่องทาง YouTube ของช่อง Netflix Thailand

รายการนี้จะมีขยายจอผู้ที่เล่าเรื่องให้ใหญ่กว่าเพื่อเป็นการเพิ่มจุดสนใจให้กับผู้ชม

รูปที่ 3.35 การจัดวางหน้าจอของพิธีกรรายการในรูปแบบการแยกจัดรายการจากที่บ้าน
(จาก ผู้ศึกษา)

3.3.3.6

การวางรูปแบบและการสร้างสรรค์การแสดงผ่านช่องทางออนไลน์

ผู้ศึกษาแต่ละฝ่ายได้ร่วมกันกำหนดแนวคิดและรูปแบบของการนำเสนอ

ละครผ่านช่องทาง

ออนไลน์ โดยได้คำที่นำมาใช้เป็นแนวคิดในการออกแบบร่วมกันได้แก่ เรียนรู้ มุมมอง เต็มเต็ม
และมีการใช้สีเพื่อช่วยในการออกแบบ

โดยสามารถอธิบายแนวคิดกับการเลือกใช้สีในแต่ละช่วงของบทละครได้ดังนี้

3.3.3.7 รายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย

ผู้ศึกษาได้กำหนดให้รายการในช่วงแรกเป็นสีขาวยและสีดำ

เมื่อเข้าสู่ช่วงที่สองหรือช่วงหลัง

ละครเรื่อง The Stepford Guy รายการจะมีสีโทนร้อนเพิ่มเข้ามา

โดยสีโทนร้อนที่เพิ่มเข้ามาในรายการจะแทนการเรียนรู้และถูกเติมเต็มจากละครเรื่องนี้

และเมื่อเข้าสู่ช่วงสุดท้ายของรายการหรือช่วงหลังละครเรื่อง One Man's Secret Desire

รายการจะมีสีโทนเย็นเพิ่มเข้ามาและช่วยเติมเต็มสีสันให้กับรายการ

โดยสีโทนเย็นที่เพิ่มเข้ามาจะแทนการเรียนรู้และถูกเติมเต็มจากละครเรื่องที่สอง

โดยในช่วงสุดท้ายของรายการจะมีทั้งสีโทนร้อนและโทนเย็นที่แสดงถึงการเรียนรู้และเติมเต็มมุมมองจากละครทั้งสองเรื่องในรายการ

3.3.3.8 ละครเรื่อง The Stepford Guy

ผู้ศึกษาได้กำหนดให้ละครเรื่อง The Stepford Guy
เป็นสีโทนร้อนที่ให้ความรู้สึกเร้าร้อน

รุนแรง และมีชีวิตชีวา

โดยผู้ศึกษาได้แทนสีโทนร้อนกับการทะเลาะกันของตัวละครสามีและภรรยาในเรื่อง
นอกจากนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดให้ออกแบบองค์ประกอบต่างๆภายใต้แนวคิด มุมมองที่ไม่สมบูรณ์
โดยในช่วงแรกของละครจะเห็นถึงความสมบูรณ์ขององค์ประกอบต่างๆ
และแต่ละองค์ประกอบจะเริ่มไม่สมบูรณ์จากการกระทำของตัวละคร
และนำไปสู่มุมมองที่ไม่สมบูรณ์ในช่วงท้ายของละคร

3.3.3.9 ละครเรื่อง One Man's Secret Desire

ผู้ศึกษาได้นำสีโทนเย็นที่ให้ความรู้สึกมั่นใจ สงบ และผ่อนคลาย
มาออกแบบองค์ประกอบ

ในละครเรื่อง One Man's Secret Desire

โดยสีโทนเย็นแทนการเปิดเผยความต้องการของตัวละครชั้นนี้
นอกจากนี้ผู้ศึกษายังได้กำหนดแนวคิด มุมมองที่เปิดเผย
เพื่อใช้ในการออกแบบองค์ประกอบเพื่อส่งเสริมการสื่อสารกับผู้ชมผ่านงานภาพอีกด้วย
โดยในช่วงแรกของละครองค์ประกอบต่างๆจะไม่เปิดเผยหรือยังปิดอยู่
เมื่อเรื่องราวดำเนินไปองค์ประกอบต่างๆจะเริ่มเปิดเผยมากขึ้นจากการกระทำของตัวละคร
และนำไปสู่แนวคิด มุมมองที่เปิดเผยในตอนท้ายของละครเรื่องนี้

รูปที่ 3.36 การออกแบบภายใต้แนวคิดเดียวกัน

(จาก ผู้ศึกษา)

ในการพัฒนางานจาก 50 เปอร์เซนต์

ผู้ออกแบบได้ทำการปรับเปลี่ยนการรีเสิร์ชให้มาอยู่ในประเทศไทยและที่พักอาศัยของนักแสดงจริง ๆ ปรับแก้สถานที่

เลือกหามุมภายในที่พักอาศัยของนักแสดงเพื่อทำการสร้างสรรค์ฉากละครในพื้นที่ที่ได้เลือกมาและจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากเพื่อสะดวกต่อการทำงานในช่วงโควิด 19 ระบาด

ทั้งหมดที่ได้รับรีเสิร์ชข้างต้นจะแบ่งออกเป็น 2 ช่วงคือ ช่วงละครและการถ่ายทอดสด

และได้มีการปรับเปลี่ยนจากการถ่ายทอดสด มาเป็นรายการที่มีชื่อว่า SOS ช่วยรักษาหนูหน่อย

และผู้ออกแบบได้ทำภาพสเก็ตงานออกแบบที่จะนำมาใช้จริงในการทำละคร

เพื่อให้เข้าใจงานของผู้ออกแบบมากยิ่งขึ้น

อีกทั้งยังมีการใช้สีโทนเย็นโทนร้อนเพื่อเข้ามาเติมเต็มให้เรื่องทั้งหมดดูสมบูรณ์ขึ้น

3.3.3.10 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับรายการ SOS

ช่วยรักษาหนูหน่อย

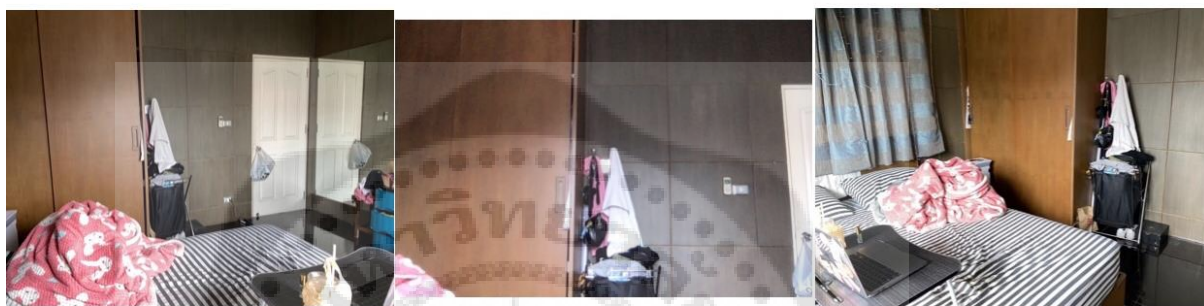
ในข้อมูลเรื่องนี้สำหรับ 50 เปอร์เซนต์นั้น

เราได้มีคำที่เป็นกุญแจสำคัญของเรื่องนี้นั้นคือคำว่า “เติมเต็ม” ในช่วงที่เป็นรายการ SOS

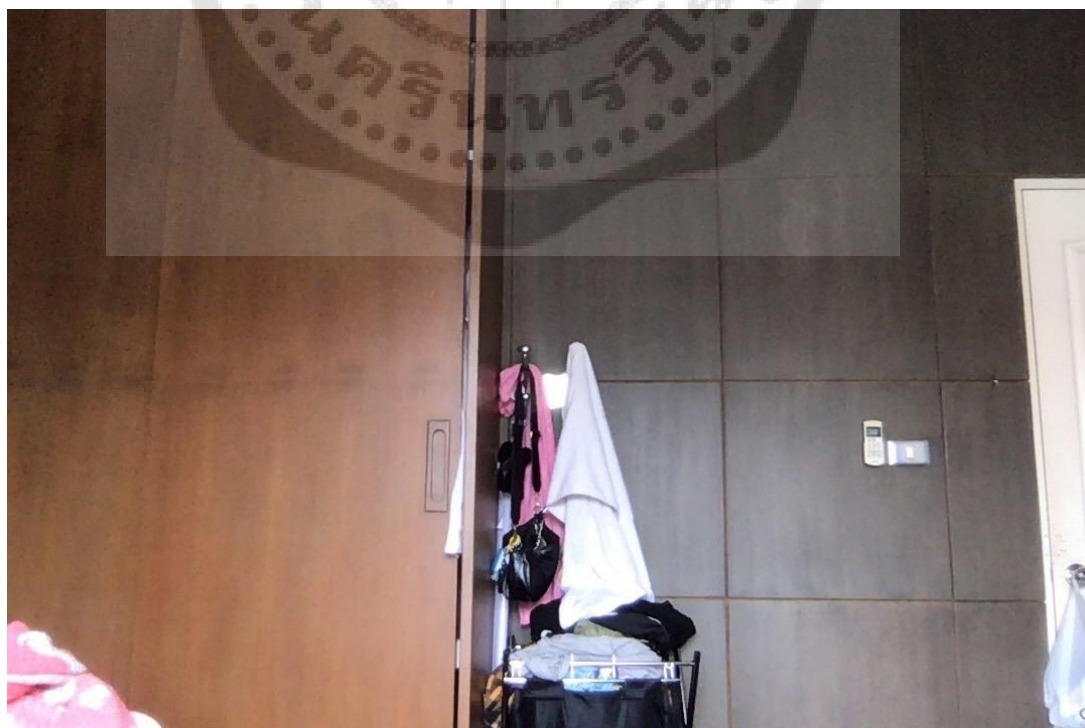
ช่วยรักษาหนูหน่อย เราจะเริ่มจากภาพเป็นสีขาวดำจนกลายเป็นเป็นภาพที่มีสีสัน

ช่วงนี้จะบ่งบอกคำว่าเติมเต็มได้อย่างชัดเจน สามารถเห็นได้จากช่วงต่างๆ

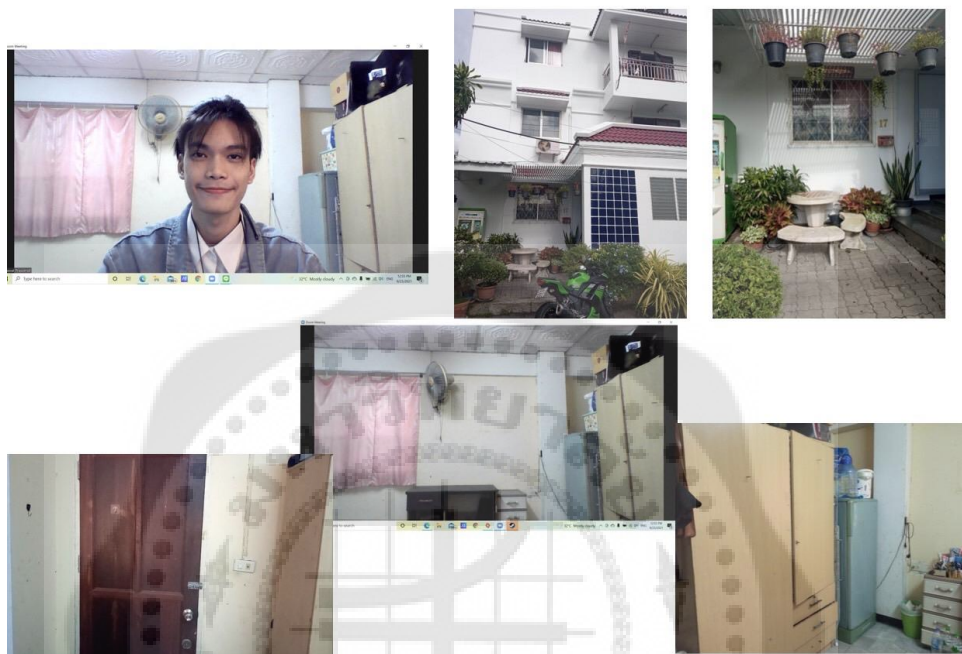
หลังจากที่มีช่วงละครเข้ามา

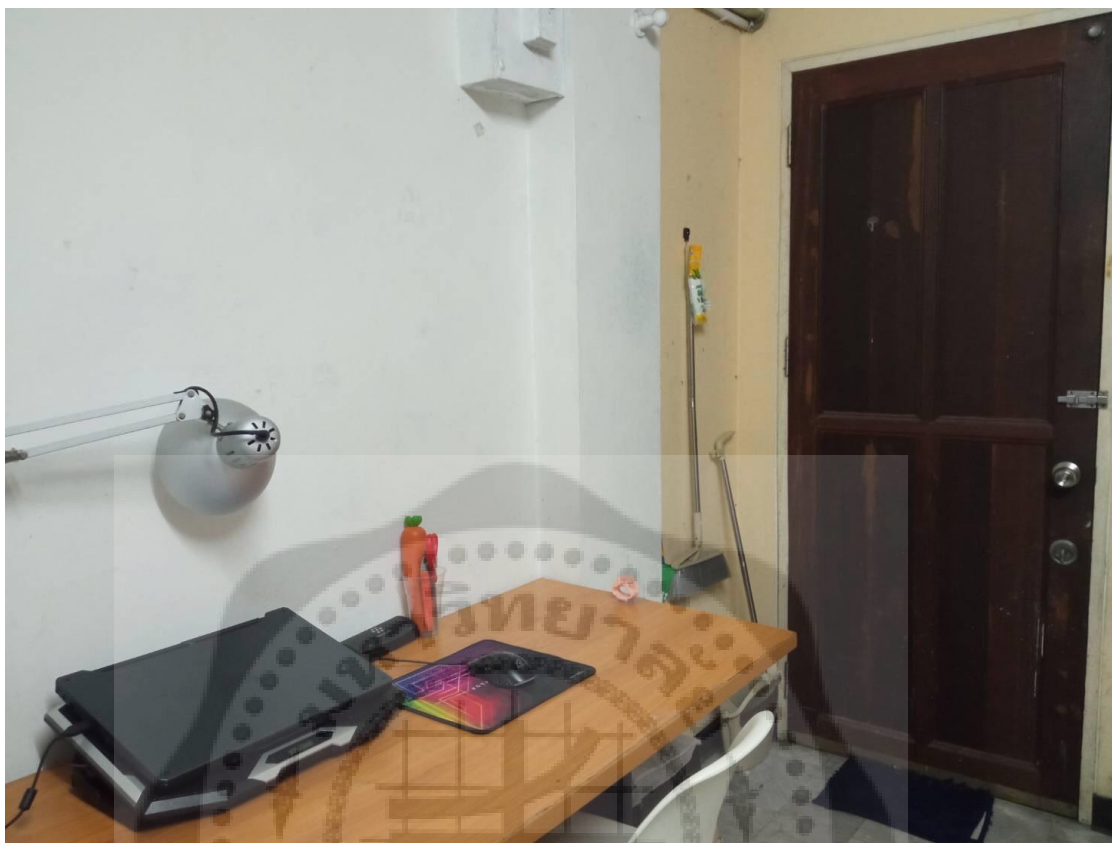
รูปที่ 3.37 ภาพรวมที่พักอาศัยของนักแสดงนาเดียร์
(จาก ผู้ศึกษา)

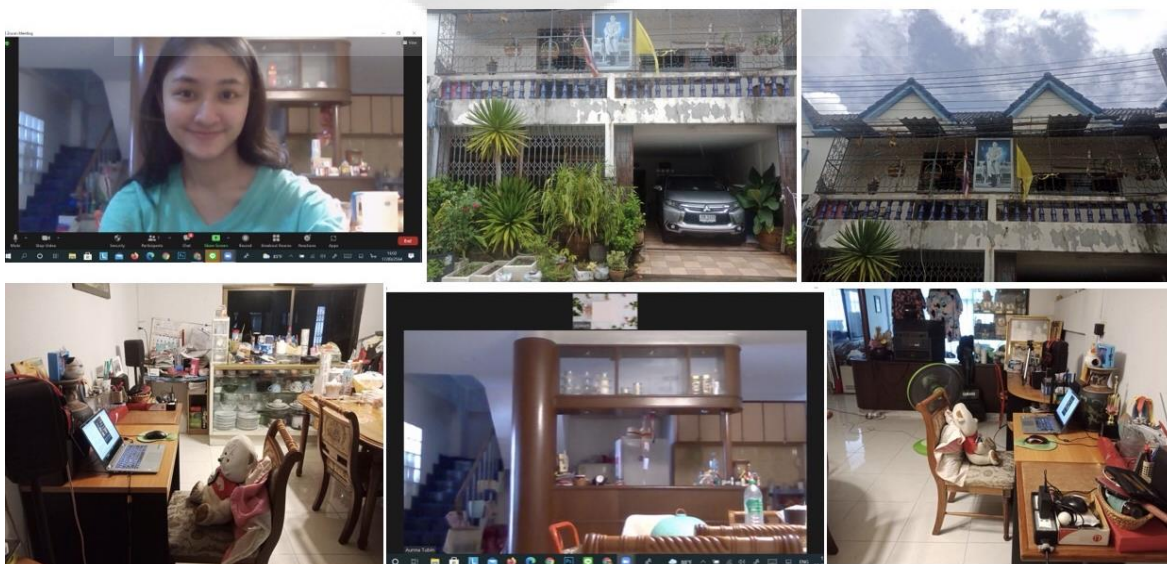
รูปที่ 3.38 ภาพมุมห้องที่ผู้ออกแบบเลือกเพื่อสร้างสรรค์ผลงานให้นาเดียร์
(จาก ผู้ศึกษา)

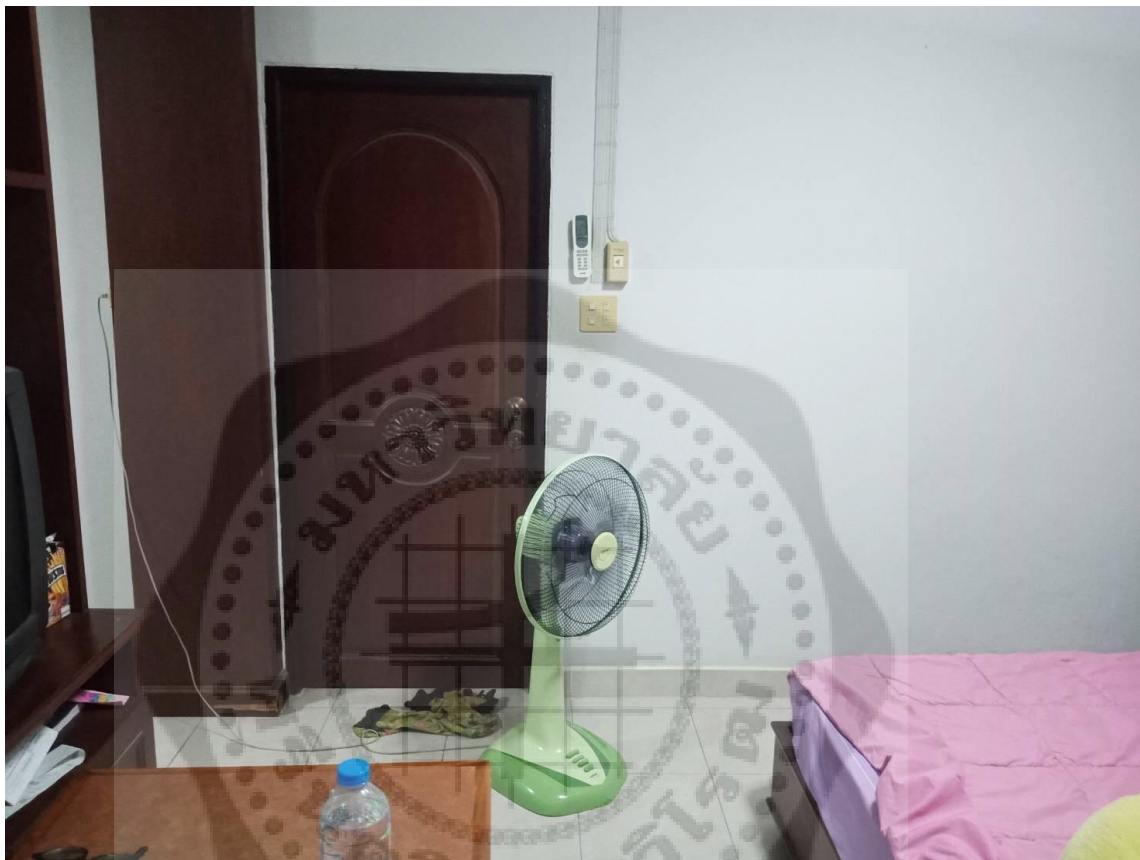
รูปที่ 3.39 ภาพรวมที่พักอาศัยของนักแสดงนิวเอิร์ธ
(จาก ผู้ศึกษา)

รูปที่ 3.40 ภาพมุมห้องที่ผู้ออกแบบเลือกเพื่อสร้างสรรค์ผลงานให้นิวเอิร์ธ
(จาก ผู้ศึกษา)

รูปที่ 3.41 ภาพรวมที่พักอาศัยของนักแสดงชิง
(จาก ผู้ศึกษา)

รูปที่ 3.42 ภาพมุมห้องที่ผู้ออกแบบเลือกเพื่อสร้างสรรค์ผลงานให้ชิง
(จาก ผู้ศึกษา)

SCENE : LIVE PART

เต็มเต็ม

เล่นกับการเต็มเต็มไปเรื่อยๆ เริ่มจากชาวต่างชาติไป เป็นสี่สิบ พาร์กนี่จะบ่งบอกการเต็มเต็มชัดเจน เห็นได้จากช่วงต่างๆ ที่มีพาร์กละครเสร็จจะถูก เต็มเข้ามาเรื่อยๆ และนำ Prop บางอย่าง มาเต็ม ในพาร์กไลฟ์หลังจากละครจบ

รูปที่ 3.43 ภาพสเก็ตออกแบบฉากรายการ
(จาก ผู้ศึกษา)

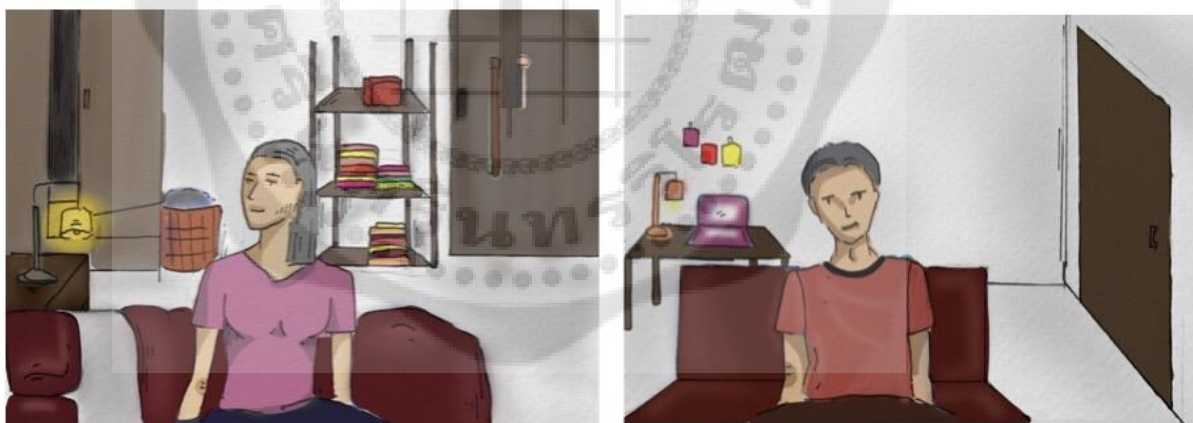
3.3.3.11 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับละครเรื่อง The Stepford

Guy

ได้ทำการเปลี่ยนแปลงมาอยู่ในที่พักอาศัยของนักแสดงจริงๆ และได้มีการจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากมาพอสมควร เพื่อสร้างสรรค์งานฉาก ในข้อมูลเรื่องนี้สำหรับ 50 เปอร์เซ็นต์นั้น เราได้มีคำที่เป็นกุญแจสำคัญของเรื่องนี้นั้นคือคำว่า “มุมมองที่ไม่สมบูรณ์” ผู้ออกแบบจึงเอาคำสำคัญของเรื่องนี้มาออกแบบฉาก เห็นได้จากช่วงแรกที่เปิดเรื่องมา เห็นถึงความสมบูรณ์แบบ แต่ในระหว่างการแสดงนั้นมีการเปลี่ยนที่ของอุปกรณ์ประกอบฉากไปเรื่อยๆ เช่น ผ้าห่มที่พับไว้ถูกทำให้กระจัดกระจายไม่เห็นถึงความเรียบร้อย เสื้อผ้าบนชั้น ก็ถูกโยนไปอีกมุมของห้อง เป็นต้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงความไม่สมบูรณ์ในตอนจบ

รูปที่ 3.44 ภาพอุปกรณ์ประกอบฉากจากเรื่อง Stepford guy
(จาก ผู้ศึกษา)

รูปที่ 3.45 ภาพสเก็ตจากเรื่อง Stepford guy
(จาก ผู้ศึกษา)

3.3.3.12 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับละครเรื่อง One Man's Secret Desire

ได้ทำการเปลี่ยนมาอยู่ในที่พักอาศัยของนักแสดงจริงๆ และได้มีการจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากมาพอสมควร เพื่อสร้างสรรค์งานฉาก

ในข้อมูลเรื่องนี้สำหรับ 50 เปอร์เซ็นต์นั้น

เราได้มีคำที่เป็นกุญแจสำคัญของเรื่องนี้ นั่นคือคำว่า “มุมมองที่เปิดเผย”

ผู้ออกแบบนำคำสำคัญมาใช้ในการออกแบบฉาก

โดยนำอุปกรณ์ประกอบฉากที่ได้ออกแบบและจัดหามา

นำมาปิดไว้ทั้งหมดเหมือนกับสิ่งนั้นไม่ได้มีการใช้มาก่อน

แต่ในระหว่างทางของการแสดงละครนั้น

นักแสดงจะเป็นคนกระทำกับอุปกรณ์ประกอบฉากเหล่านั้นเพื่อให้สิ่งเหล่านั้นถูกเปิด

รูปที่ 3.46 ภาพอุปกรณ์ประกอบฉากเรื่อง One man's secret desire

(จาก ผู้ศึกษา)

รูปที่ 3.47 ภาพสเก็ตจากเรื่อง One man's secret desire
(จาก ผู้ศึกษา)

ข้อเสนอแนะและการปรับแก้ผลงานในช่วงความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์

อยากได้แปลนห้อง และภาพสเก็ตห้องนักแสดงทั้ง 3 คน
และสามารถลงมือทำได้เลย

3.3.4 การส่งความคืบหน้า 70 เปอร์เซ็นต์

ความคืบหน้า 70 เปอร์เซ็นต์นั้น

ผู้ออกแบบได้ทำภาพสเก็ตและวาดแปลนห้องของนักแสดงทั้ง 3 คน
และมีการจัดทำงานที่ผู้ออกแบบได้สร้างสรรค์ขึ้นมาในรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย ใน 70
เปอร์เซ็นต์งานจึงออกมาชัดเจนยิ่งขึ้น

3.3.4.1 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย

ผู้ออกแบบได้เพิ่มเติมจาก 50

เปอร์เซ็นต์และจัดพื้นที่เพื่อการแสดงของนักแสดงทั้ง 3 คน

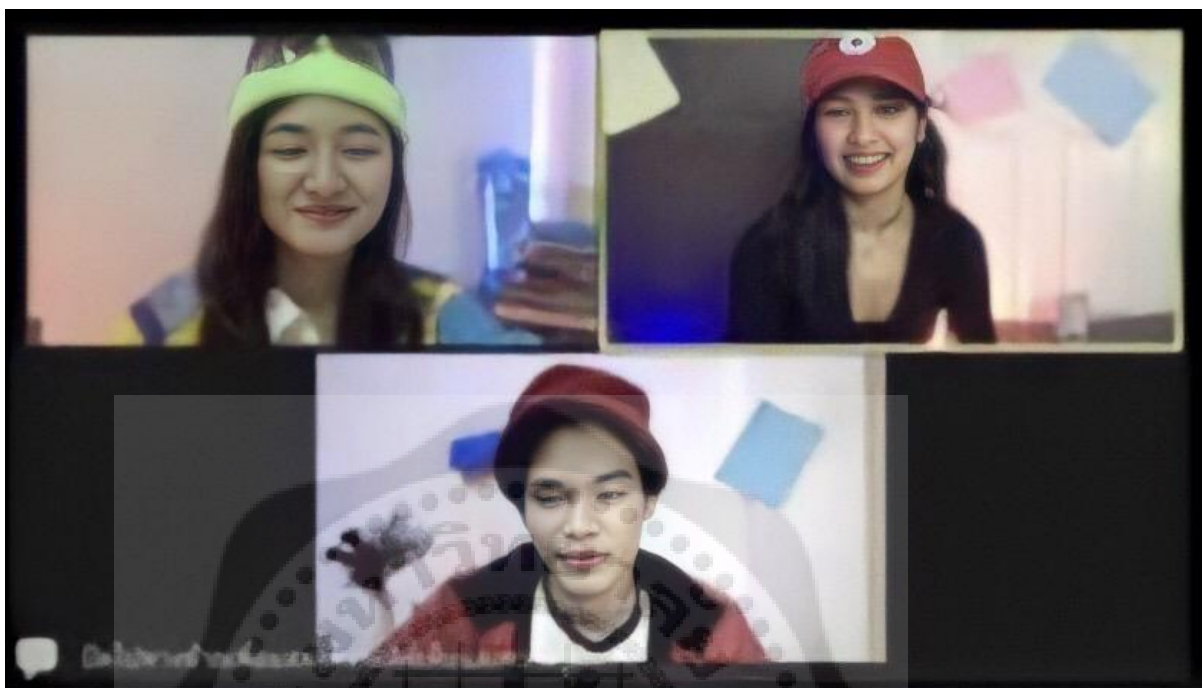
ได้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากให้นักแสดงและมีการจัดวางตามผู้ออกแบบต้องการ
ดูเรื่องการใช้สีของอุปกรณ์ประกอบฉากในแต่ละช่วงเพื่อให้ถูกต้องตามที่ผู้ออกแบบได้สร้างสรรค์
ไว้

รูปที่ 3.48 ภาพรายการ Mood & Tone ชาวดำ
(จาก ผู้ศึกษา)

รูปที่ 3.49 ภาพรายการ Mood & Tone ร้อน
(จาก ผู้ศึกษา)

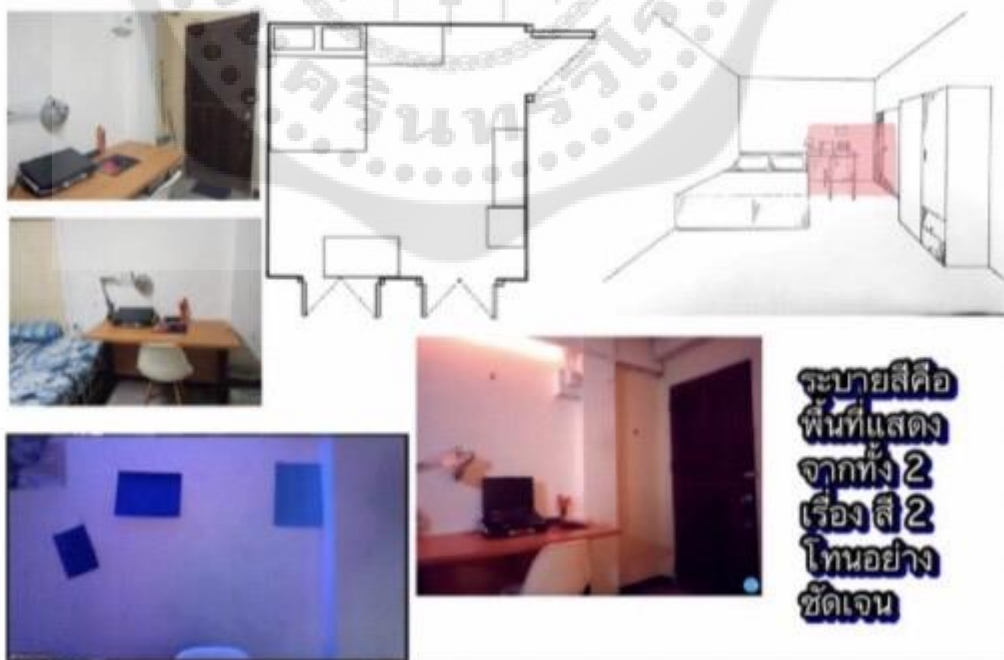
รูปที่ 3.50 ภาพรายการ Mood & Tone เย็น
(จาก ผู้ศึกษา)

3.3.4.2 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับละครเรื่อง **The Stepford Guy**

ได้จัดวางตามความต้องการของผู้ออกแบบ
และมีการซ้อมเพื่อดูมุมในการแสดงต่างๆ เพราะเรื่องนี้มีการเคลื่อนไหวกล้องตลอดทั้งเรื่อง
ทำให้ต้องดูอุปกรณ์ประกอบฉากอย่างละเอียด
เพื่อที่จะได้มีการปรับทิศทางที่จะทำให้งานออกแบบที่เราทำไว้ได้สื่อออกมาให้เห็นอย่างชัดเจน
และดูภาพรวมของสีในงาน

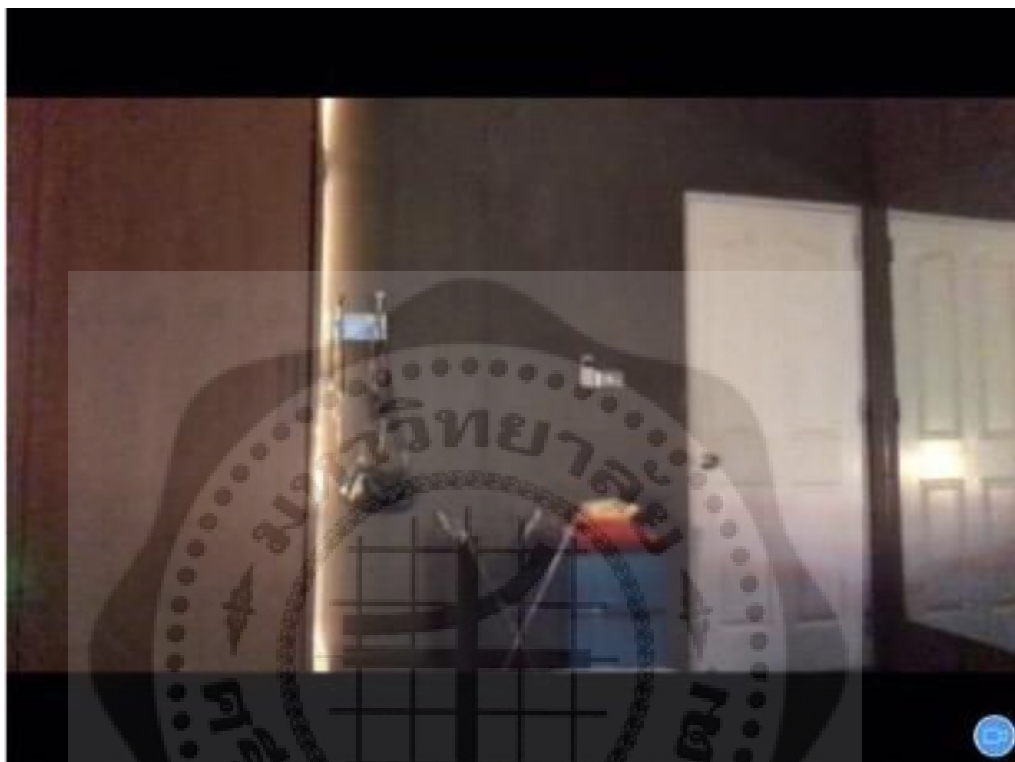

รูปที่ 3.51 แพลนและภาพสเก็ตห้องนักแสดงนาเดียร์
(จาก ผู้ศึกษา)

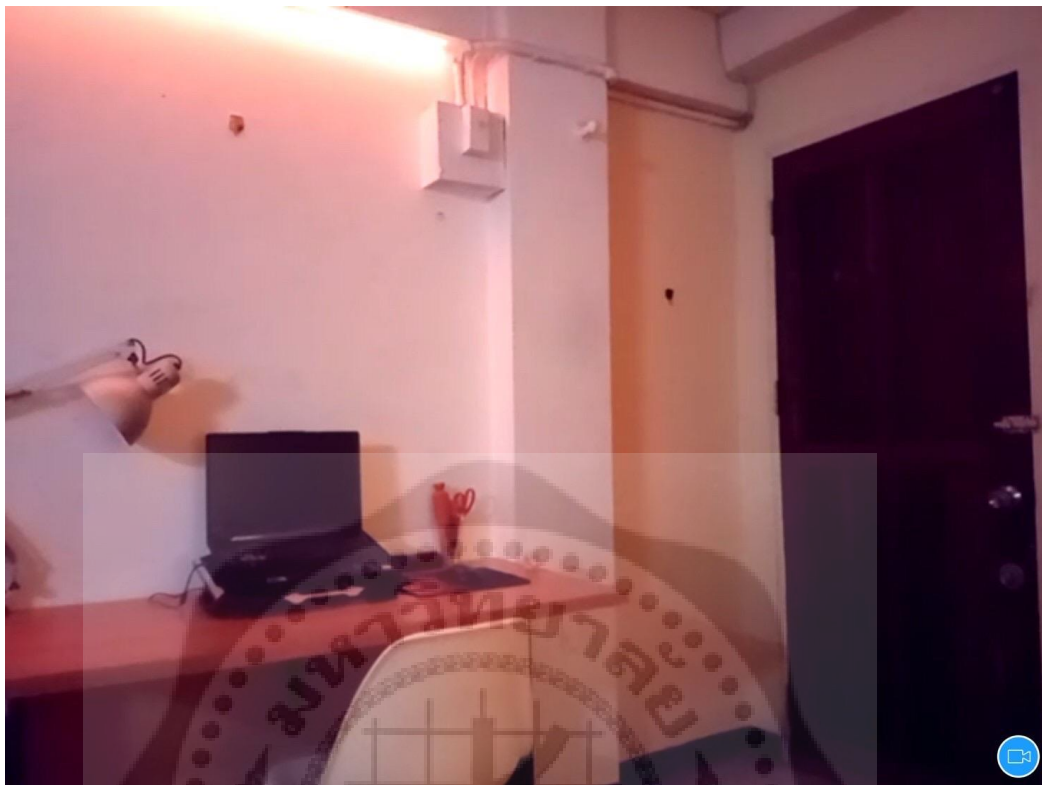
รูปที่ 3.52 แพลนและภาพสเก็ตห้องนักแสดงนิวเอิร์ธ

(จาก ผู้ศึกษา)

รูปที่ 3.53 ผลงานออกแบบห้องนาเดียร์

(จาก ผู้ศึกษา)

รูปที่ 3.54 ผลงานออกแบบห้องนิวเอิร์ธ
(จาก ผู้ศึกษา)

3.3.4.3 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับละครเรื่อง **One Man's Secret Desire**

ได้จัดวางตามผู้ออกแบบสร้างสรรค์

และซ่อมเพื่อดูความเรียบร้อยของอุปกรณ์ประกอบฉาก

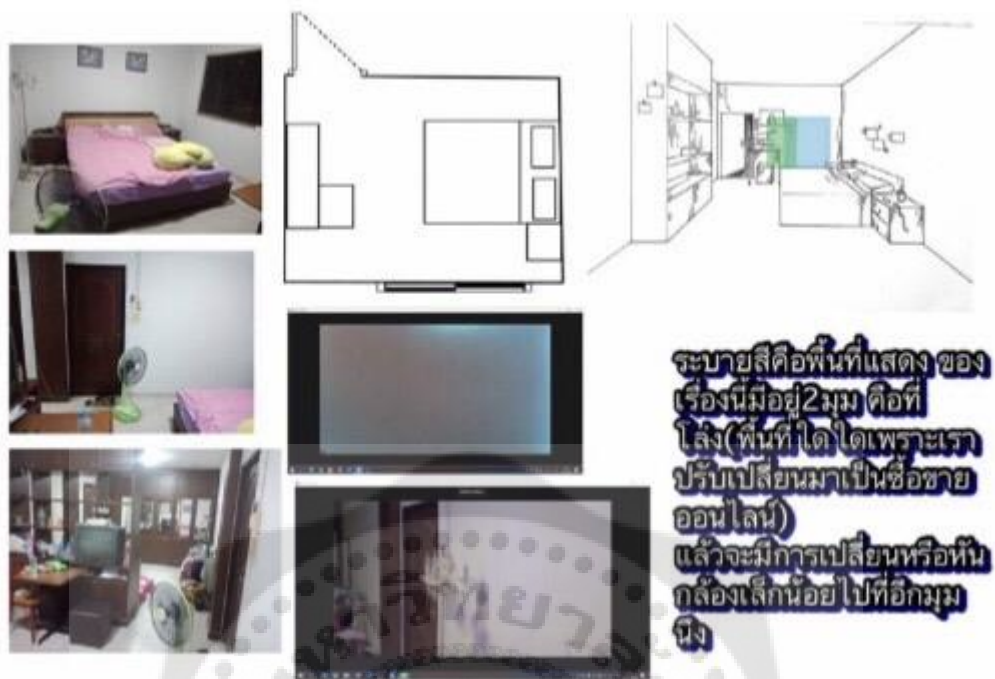
เนื่องจากเรื่องนี้ไม่ได้มีการเคลื่อนไหวของกล้องมากทำให้ง่ายต่อการจัดวาง

ดูภาพรวมของสีในงานออกแบบ

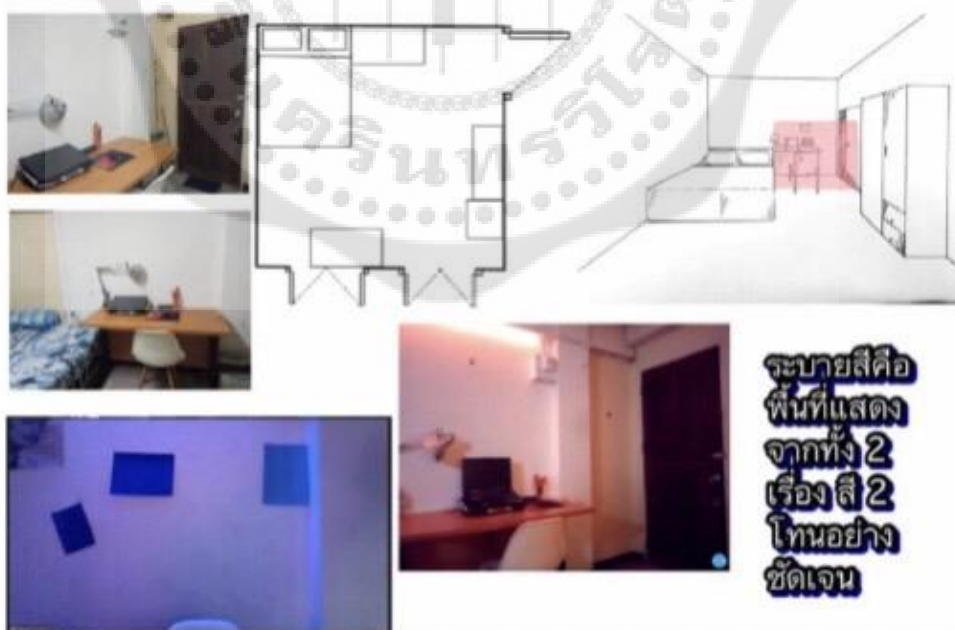
และที่สำคัญตอนได้ลงมือทำจริงต้องดูเรื่องความจำเป็นและความเหมาะสมอีกด้วย

และเรื่องนี้มีขยับไปอีกมุมเพียงเล็กน้อยทำให้มีการปรับเปลี่ยนไปจากภาพสเก็ตเล็กน้อย

แต่ยังคงความเป็นงานฉากของผู้ออกแบบที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นมา

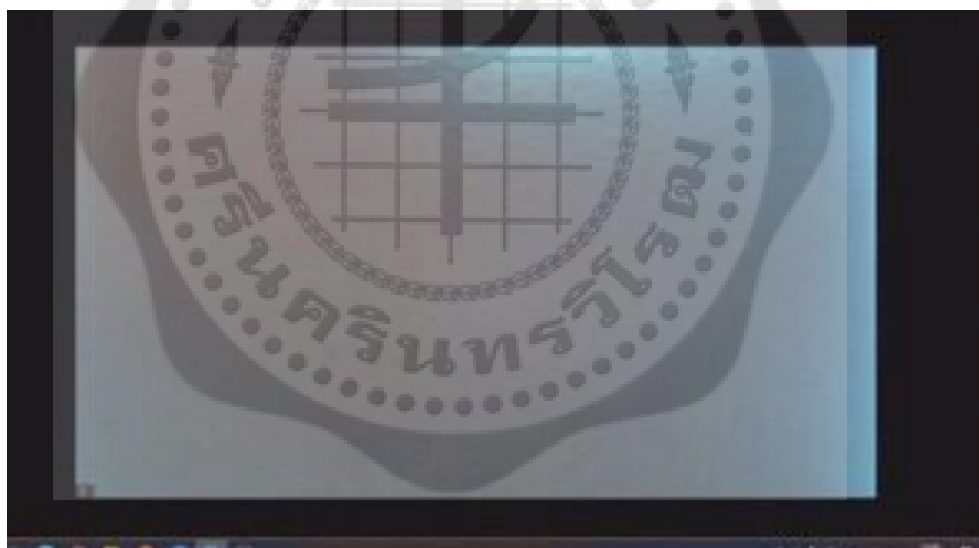
รูปที่ 3.55 แพลนและภาพสเก็ตห้องนักแสดงซิง
(จาก ผู้ศึกษา)

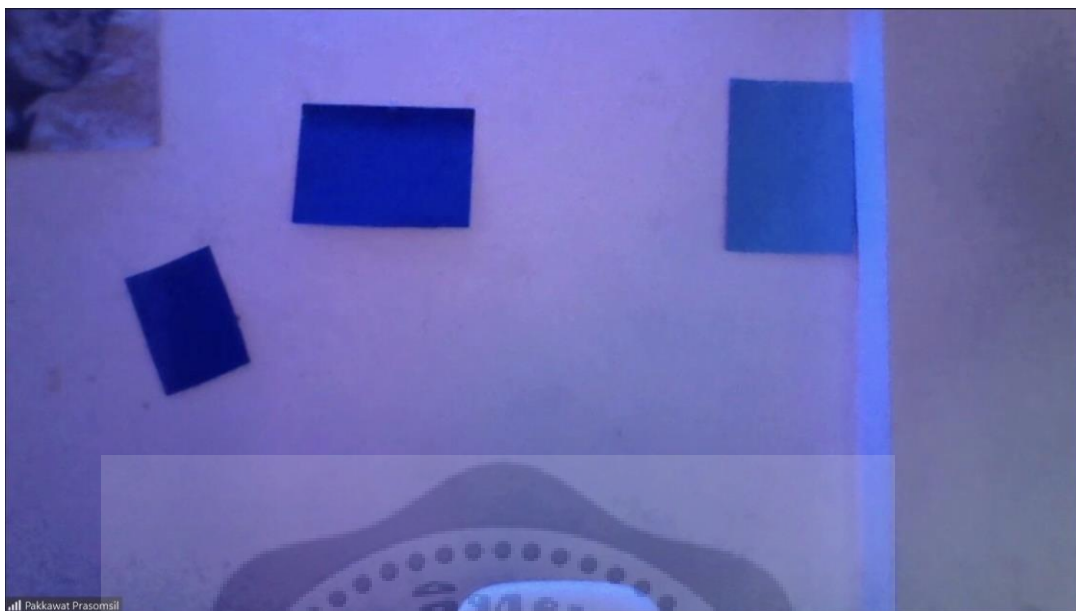
รูปที่ 3.56 แพลนและภาพสเก็ตห้องนักแสดงนิวเอิร์ธ
(จาก ผู้ศึกษา)

รูปที่ 3.57 ผลงานออกแบบห้องซิง
(จาก ผู้ศึกษา)

รูปที่ 3.58 ผลงานออกแบบห้องซิง
(จาก ผู้ศึกษา)

รูปที่ 3.59 ผลงานออกแบบห้องนิวเอิร์ธ
(จาก ผู้ศึกษา)

3.3.4.4 ข้อเสนอแนะและปรับแก้พัฒนาผลงานในช่วงความคืบหน้า 70 เปอร์เซ็นต์

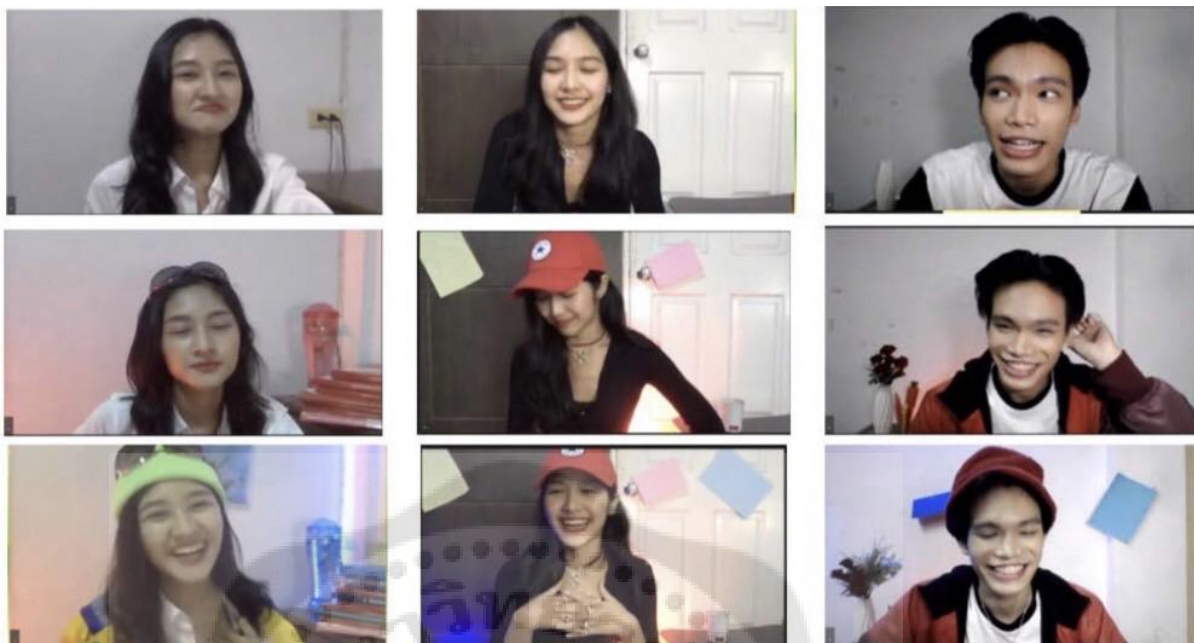
ครูทุกคนโอเคกับงานแล้วไม่มีปัญหาอะไรสามารถแสดงจริงได้เลย
แล้วแต่ผู้ออกแบบถ้าอยากปรับแก้ก็สามารถปรับได้

3.3.5 การส่งความคืบหน้า 100 เปอร์เซ็นต์

เนื่องจากความคืบหน้า 70 เปอร์เซ็นต์ ในการออกแบบจากทำได้ดี และไม่มีการปรับแก้
เพราะผู้ออกแบบพึงพอใจกับผลงาน ทำให้ 100 เปอร์เซ็นต์ เป็นการตรวจทานรายละเอียดต่างๆ
เพื่อไม่ให้ในการถ่ายทำผิดพลาด

3.3.5.1 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย

กระบวนการเหมือนกันกับ 70 เปอร์เซ็นต์
ส่วนใหญ่เป็นการดูความเรียบร้อยและความถูกต้องจากผู้ออกแบบ

รูปที่ 3.60 ผลงานออกแบบห้องรายการนักแสดงทั้ง 3
(จาก ผู้ศึกษา)

3.3.5.2 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับละครเรื่อง The Stepford Guy

กระบวนการเหมือนกันกับ 70 เปอร์เซ็นต์

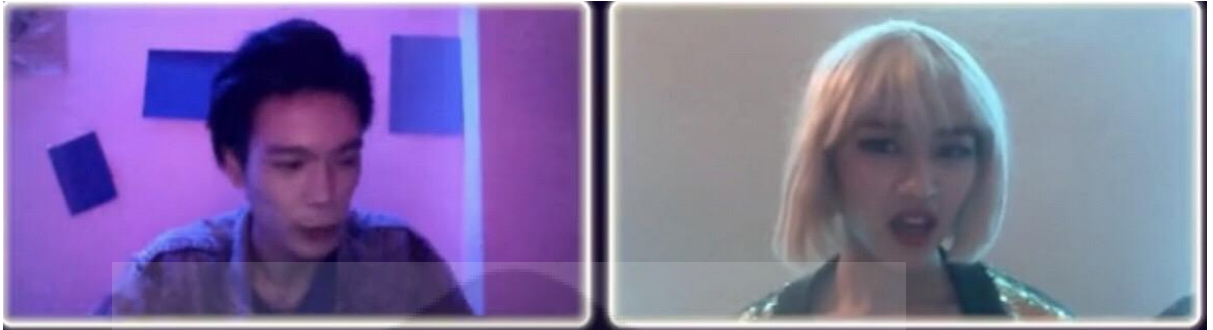
ส่วนใหญ่เป็นการดูความเรียบร้อยและความถูกต้องจากผู้ออกแบบ

รูปที่ 3.61 ผลงานออกแบบห้องในเรื่อง Stepford guy
(จาก ผู้ศึกษา)

3.3.5.3 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับละครเรื่อง One Man's Secret Desire

กระบวนการเหมือนกันกับ 70 เปอร์เซนต์
ส่วนใหญ่เป็นการดูความเรียบร้อยและความถูกต้องจากผู้ออกแบบ

รูปที่ 3.62 ผลงานออกแบบห้องในเรื่อง One man's secret desire
(จาก ผู้ศึกษา)

3.3.5.4 ข้อเสนอแนะและปรับแก้พัฒนาผลงานในช่วงความคืบหน้า 100 เปอร์เซนต์

สามารถนำไปถ่ายทอดสู่ผู้ชมได้แล้ว องค์กรประกอบของทุกฝ่ายมันสมบูรณ์
พึงพอใจกับผลงาน

3.4 การสร้างสรรค์ผลงานด้านการออกแบบแสง

3.4.1 การนำเสนองานต่อผู้กำกับ

หลังจากที่ได้อ่านบทละครเรื่อง Romantic Fools

โดยแบ่งเป็นเรื่องย่อยทั้งหมด 4 เรื่อง ได้แก่ Find Me A Private Man, One Man's Secret Desire, The Stepford Guy และ Bride and Groom และบทละครเรื่อง My First Time โดยแบ่งเป็นเรื่องย่อยทั้งหมด 4 เรื่อง ได้แก่ เรื่องเล่า #162164, เรื่องเล่า #548, เรื่องเล่า #34130 และเรื่องเล่า #35373

ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์บททำให้ผู้ศึกษาได้เห็นถึงความรักที่หลากหลายรูปแบบ ความแตกต่างในความสัมพันธ์ ทำให้ได้คำที่เป็นกุญแจสำคัญ คือ แยกต่าง หลากหลาย ความสัมพันธ์ และเติมเต็ม ผู้ศึกษาจึงได้เสนอผลงานภายใต้แนวคิด 'ความแตกต่างสร้างความสัมพันธ์ที่หลากหลาย' โดยแนวความคิดการออกแบบคือ 'สายรุ้ง' เนื่องจากสายรุ้งมีหลากหลายสีเปรียบกับทั้ง 8 เรื่องที่มีความหลากหลายในแต่ละคน

จึงได้หยิบเอาสีรุ้งมาใช้แทนอารมณ์ความรู้สึกและความสัมพันธ์ที่หลากหลาย และการนำเสนอก็คือการที่แสงส่องผ่านกระจกสีเข้ามาในห้องทำให้เกิดสีจากกระจกมากระทบวัตถุเป็นสีนั้นๆ บ่งบอกอารมณ์ที่หลากหลายในแต่ละเรื่อง

Romantic fools & My first time

Theme ความแตกต่างสร้างความสัมพันธ์ที่หลากหลาย

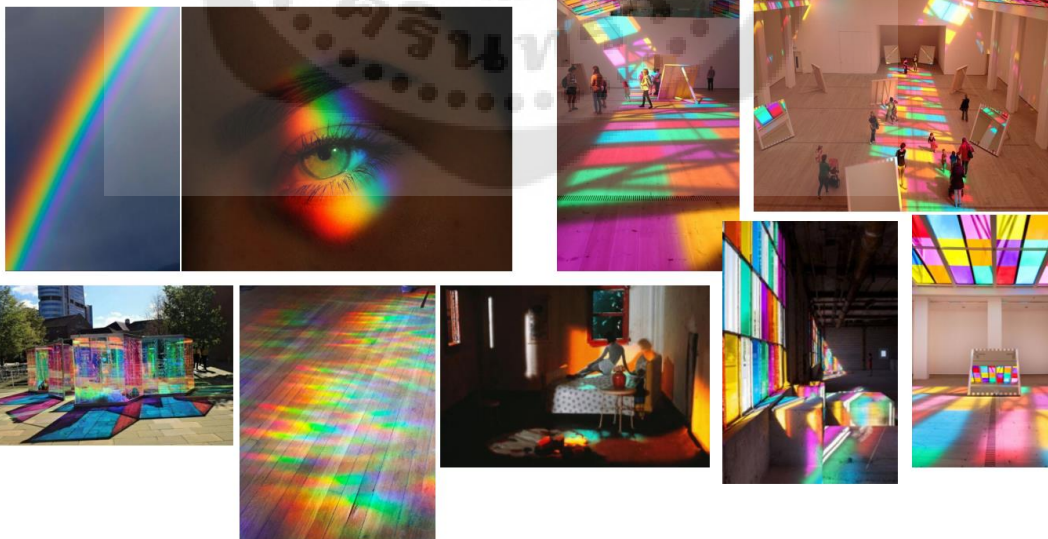
Keyword แตกต่าง หลากหลาย ความสัมพันธ์ เดิมเต็ม

Mood&tone

Concept Design

รูปที่ 3.63 การเสนองานแสงต่อผู้กำกับ

(จาก ผู้ศึกษา)

3.4.2 การส่งความคืบหน้า 30 เปอร์เซนต์

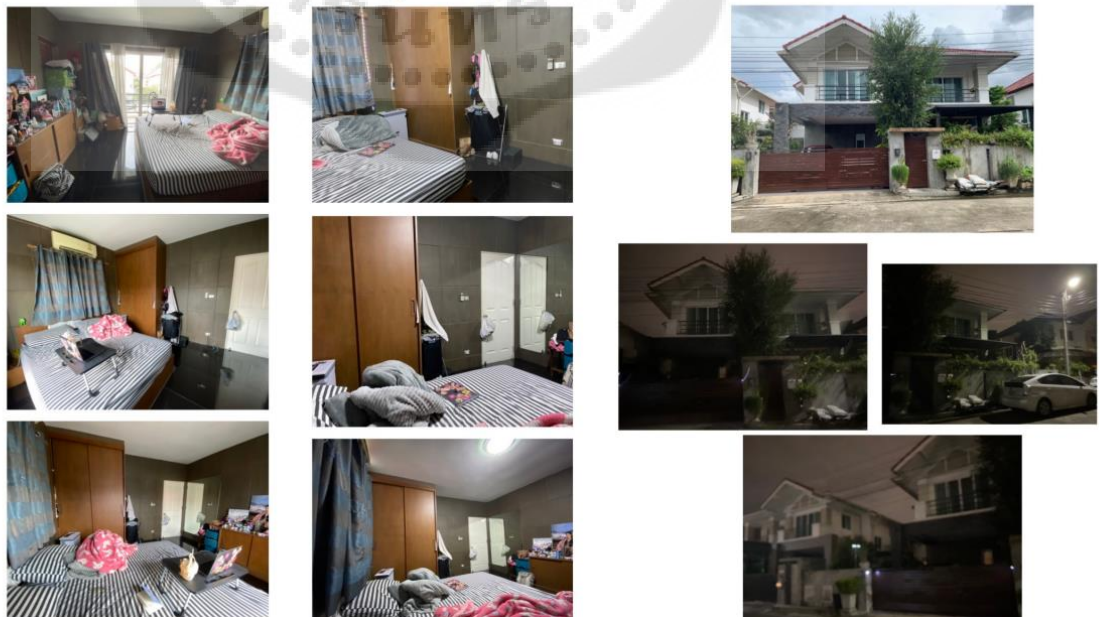
สำหรับกระบวนการในช่วง 30 เปอร์เซนต์

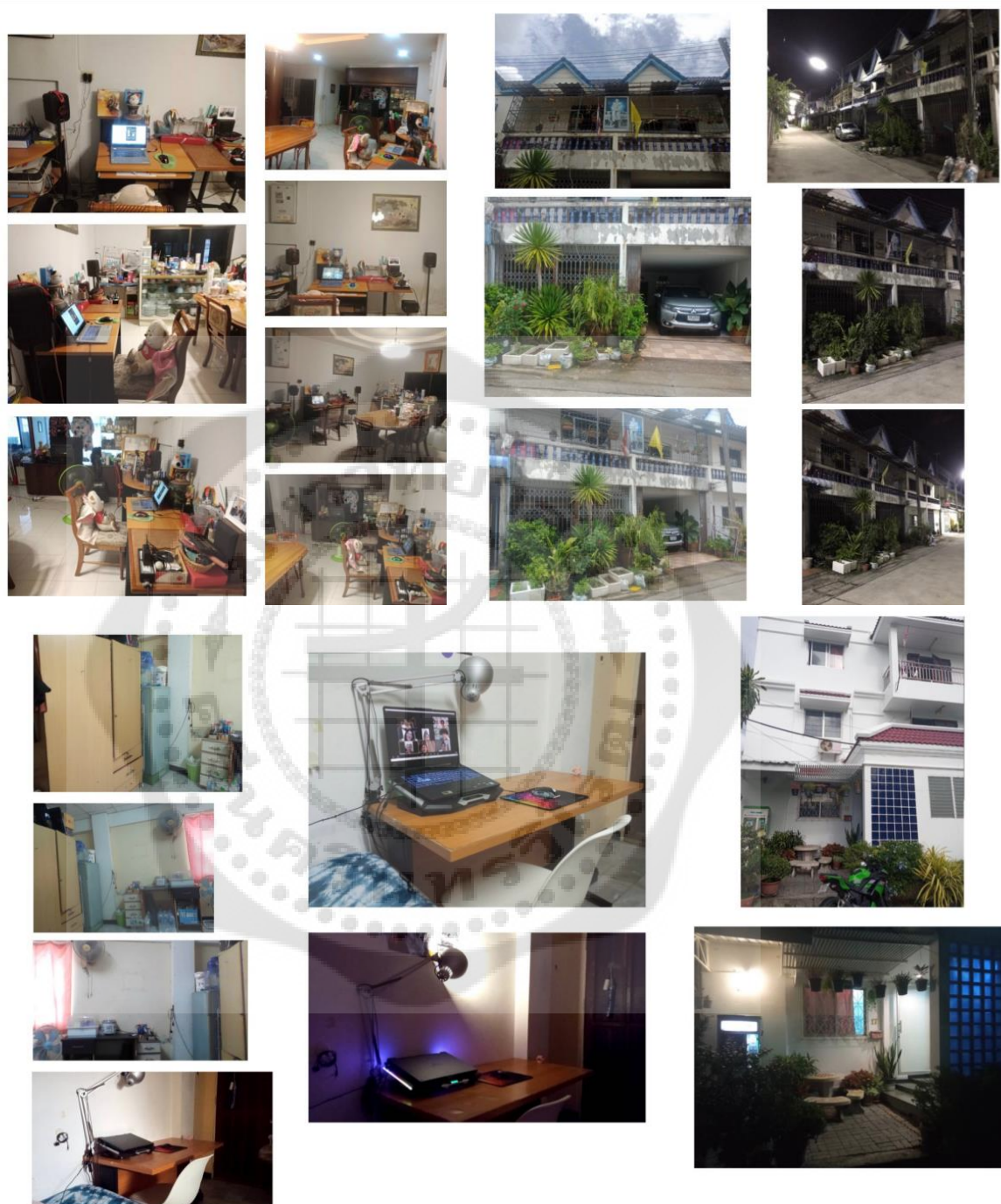
ผู้ศึกษาได้ศึกษาสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ เวลา ทิศทาง
แสงที่เกิดขึ้นจริงเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานก่อนจะนำมาออกแบบแสง
เนื่องจากสถานที่ที่ต่างกันก็ให้แสงและความรู้สึกที่แตกต่างออกไป
ผู้ศึกษาได้ศึกษาบทละครในช่วงต่างๆ โดยแบ่งเป็น 3 ช่วง ได้แก่ รายการออนไลน์ ละครเรื่อง
The Stepford Guy และละครเรื่อง One Man's secret Desire ดังนี้

3.4.2.1 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับรายการออนไลน์

เนื่องจากสถานการณ์โควิดทำให้เรื่องนี้เป็นช่องทางออนไลน์ ในช่วงของรายการออนไลน์
เป็นการถ่ายทอดสดจากที่บ้านของนักแสดง ผู้ศึกษาจึงได้สอบถามข้อมูลสถานที่ของนักแสดง
แสงภายนอกและภายในเวลา กลางวัน กลางคืน
เพื่อดูทิศทางและที่มาของแสงจากสถานที่จริงของนักแสดง

Lighting ; Live Part

รูปที่ 3.64 ภายนอก ภายใน กลางวัน กลางคืน จากสถานที่ของนักแสดง
(จาก ผู้ศึกษา)

3.4.2.2 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับละครเรื่อง The

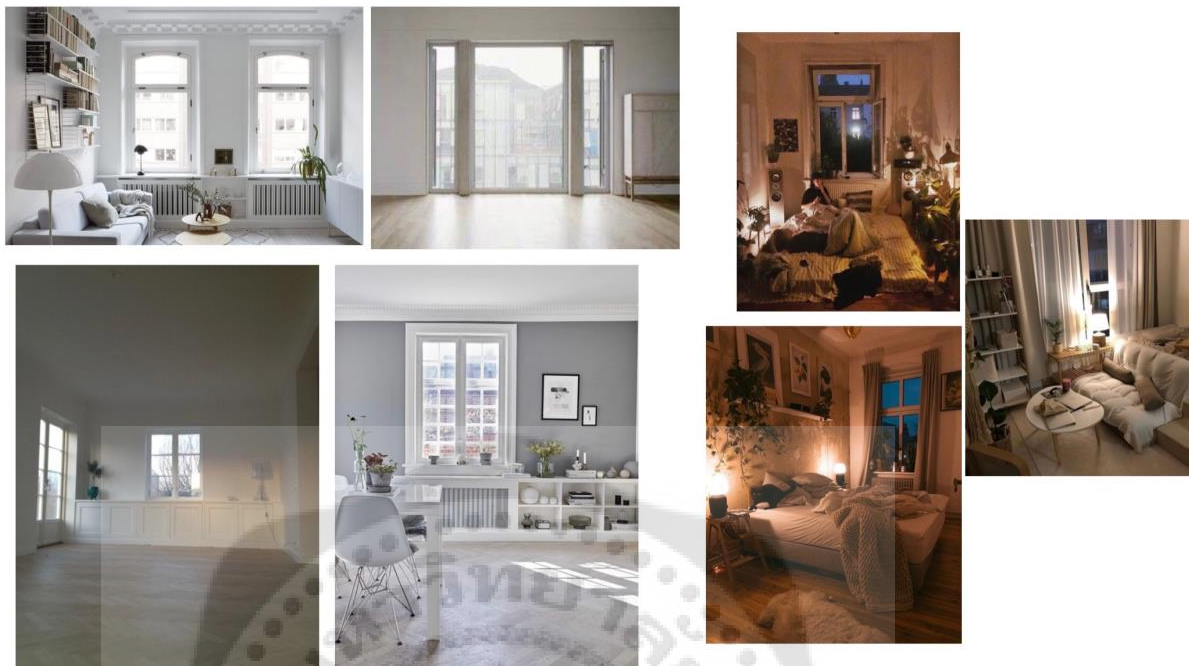
Stepford Guy

เรื่อง The Stepford Guy

หลังจากได้คุยและตกลงกันกับเพื่อนในโปรดักชั่นเรื่องสถานที่
 ผู้ศึกษาจึงได้หาข้อมูลแสงสถานที่ประเทศอเมริกา ห้องชั้นสาม ช่วงฤดูร้อน เวลา 18.00-19.00
 และบริเวณรอบๆที่อยู่ใจกลางเมือง ทั้งกลางวันและกลางคืน
 และทิศทางของแสงที่จะส่องเข้ามาภายในห้อง บรรยากาศภายในห้อง

Lighting ; The Stepford Guy

รูปที่ 3.65 บรรยากาศภายนอกภายใน กลางวันกลางคืน เรื่อง The Stepford Guy
(จาก ผู้ศึกษา)

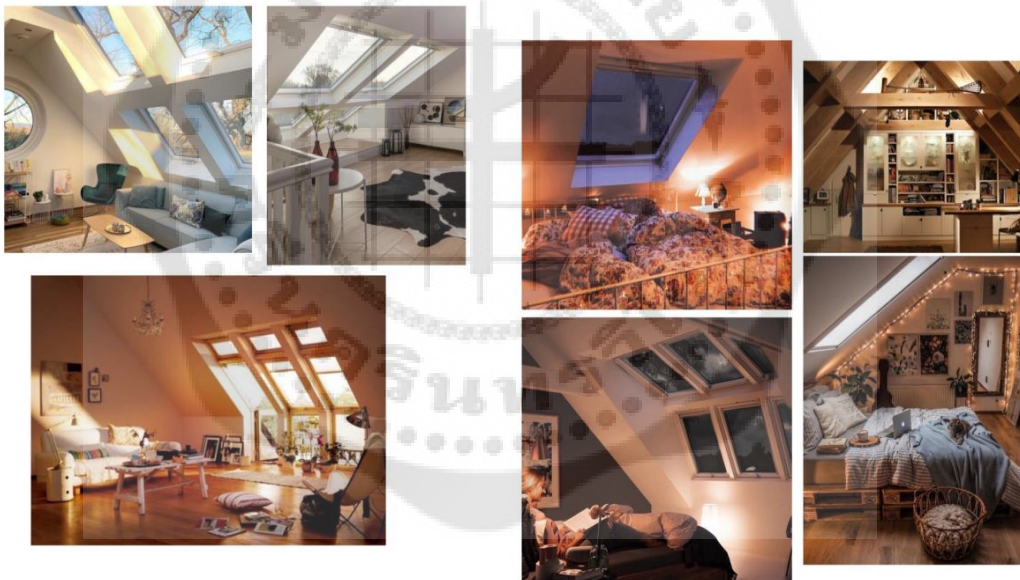
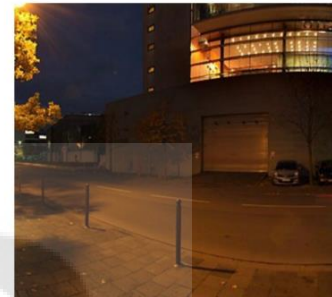
3.4.2.3 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับละครเรื่อง One

Man's Secret Desire

เรื่อง One Man's Secret Desire

ผู้ศึกษาได้ค้นหาหลังจากได้คุยและตกลงกันกับเพื่อนในโปรดักชั่นเรื่องสถานที่
ผู้ศึกษาจึงได้หาข้อมูลแสงสถานที่ประเทศเยอรมัน ในช่วงฤดูใบไม้ร่วง เวลา 20.00-22.00
ห้องชั้นใต้หลังคา ผู้ศึกษาได้หาข้อมูลบรรยากาศภายนอกตอนกลางวันและกลางคืน
ภายในกลางวันกลางคืนของสถานที่ เพื่อดูทิศทางของแสง และบรรยากาศ

Lighting ; One Man's Secret Desire

รูปที่ 3.66 บรรยากาศภายนอกภายใน กลางวันกลางวัน เรื่อง One Man's Secret Desire
(จาก ผู้ศึกษา)

3.4.2.4 ข้อเสนอแนะและการปรับแก้ผลภายในช่วงความคืบหน้า 30 เปอร์เซ็นต์

ในช่วงของรายการออนไลน์ผู้ศึกษาได้หาข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ไฟตกแต่งในการไลฟ์สดและชนิด

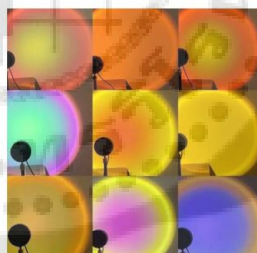
ของไฟแต่ละประเภท เพื่อให้แสงของนักแสดงทั้ง 3คนเหมือนอยู่สถานที่เดียวกัน และละครเรื่อง The Stepford Guy , One Man’s Secret Desire ถูกเปลี่ยนบริบทจากต่างประเทศมาเป็นบริบทไทย ผู้ศึกษาจึงได้หาข้อมูลสถานที่ในประเทศไทย และลักษณะการใช้ไฟภายในห้อง ทิศทางของแสง ช่วงเวลา เพื่อให้ผู้ศึกษาออกแบบแสงทั้ง 3ช่วงของเรื่องได้แตกต่างกัน

LIGHTING

ไฟ soft box

มีไว้ช่วยกระจายแสง กระจายความสว่างได้อย่างสม่ำเสมอ ให้แสงที่นุ่ม ไม่เป็นเงาแข็ง ทำให้ภาพดูดี

ไฟโรเซ่

สร้างบรรยากาศห้อง มีความเป็นปาร์ตี้ เลือกเปลี่ยนสีได้ มีการหักเหของแสง ตรงกลางและตรงขอบเป็นลักษณะเฉพาะ แปะหลอดงาได้

ไฟ LED เส้น

ตกแต่งห้อง สร้างบรรยากาศ มีให้เลือกหลายสี

ไฟวงแหวน

เป็นที่นิยมในการไลฟ์สด ทำให้ภาพสว่างมีมิติมากขึ้น ปรับแสงตามอุณหภูมิได้ มีที่ยึดโทรศัพท์

รูปที่ 3.67 รูปแบบการตกแต่งไฟในการไลฟ์ และชนิดของไฟแต่ละประเภท (จาก ผู้ศึกษา)

Stepford guy

บรรยากาศช่วงพลบค่ำ

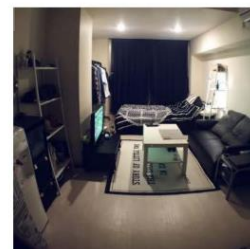
แสงในห้องจะเป็นแสง cool white

One man's secret desire

บรรยากาศเป็นช่วงตอนกลางคืน เวลา 20.00-22.00

แสงในห้องจะเป็นแสงแบบ cool white

รูปที่ 3.68 การหาข้อมูลละครเรื่อง The Stepford Guy , One Man's Secret Desire

ภายนอกภายใน กลางวันกลางคืน

(จาก ผู้ศึกษา)

3.4.3 การพัฒนาความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์

ในกระบวนการพัฒนาความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์

ผู้ศึกษาได้ศึกษาข้อมูลจากสถานที่พักอาศัยของนักแสดงทั้ง 3 คน เพื่อดูมุม ลักษณะห้องของนักแสดง เพื่อที่จะได้ออกแบบแสงของนักแสดงทั้ง 3 คน ไปในทางเดียวกัน

3.4.3.1 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับรายการ SOS

ช่วยรักหนูหน่อย

ในช่วงของรายการออนไลน์ได้ถูกพัฒนาเป็นรายการ SOS

ช่วยรักหนูหน่อย ซึ่งในช่วงของรายการจะมีคำที่เป็นกุญแจสำคัญคือ 'เติมเต็ม'

ผู้ออกแบบจึงได้ออกแบบแสงในช่วงของรายการ คือ

ในตอนแรกแสงจะเป็นแสงไฟจากห้องของนักแสดง ไม่มีการตกแต่ง เป็นแสงห้องปกติ และมีไฟวงแหวนช่วงรับหน้านักแสดงตอนไลฟ์ เมื่อเข้าสู่ช่วงที่ 2 หลังจากจบจากละครเรื่อง The Stepford Guy ก็มีการรับสีโทนร้อนจากเรื่องนี้เข้ามาช่วยเติมเต็มรายการ โดยจะนำไฟ LED มาตกแต่งสร้างบรรยากาศ และเมื่อเข้าสู่ช่วงที่ 3 ช่วงสุดท้ายของรายการหลังจบละครเรื่อง One Man's Secret Desire ในรายการช่วงนี้จะได้รับสีโทนร้อนจากเรื่อง The Stepford Guy และสีโทนเย็นจากเรื่อง One Man's Secret Desire เข้ามาเติมเต็ม

LIGHTING

ตอนไลฟ์ช่วงแรก
สีจะเป็นสีไฟปกติ

พอจบเรื่องแรกจะมีแสง
โทนร้อนจากเรื่องแรก
เพิ่มมาในพาทไลฟ์

พอจบเรื่อง 2 สีโทนเย็นจะเพิ่มในพาทไลฟ์
ทำให้พาทไลฟ์มีทั้งสีโทนร้อนและโทนเย็น

รูปที่ 3.69 ภาพการค้นหาคำการตกแต่งไฟในช่วงไลฟ์ 50 เปอร์เซ็นต์

(จาก ผู้ศึกษา)

3.4.3.2 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับละครเรื่อง The Stepford

Guy

ในเรื่อง The Stepford Guy จะมีคำที่เป็นกุญแจสำคัญคือ 'ไม่สมบูรณ์' ผู้ศึกษาได้ออกแบบแสงเรื่องนี้เป็นโทนสีร้อน โดยที่แสงตอนแรกจะกระจายกระจายจากหลายๆจุดแสดงความไม่สมบูรณ์ และหลังจากนั้นแสงก็ค่อยๆเข้าหากัน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

Stepford guy

แสงตอนแรกอาจจะกระจาย มา จากหลายๆจุด

แสงค่อยๆเข้าหากัน ดูกลมกลืน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

รูปที่ 3.70 จากการค้นหาห้องสีโทนร้อนเรื่อง The Stepford Guy

(จาก ผู้ศึกษา)

3.4.3.3 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับละครเรื่อง One

Man's Secret Desire

ในเรื่อง One Man's Secret Desire จะมีคำที่เป็นกุญแจสำคัญคือ 'เปิดเผย' ผู้ศึกษาได้ออกแบบแสงในเรื่องนี้เป็นสีโทนเย็น โดยแสงตอนแรกจะเป็นแสงจากจุดๆเดียว เมื่อตัวละครในเรื่องรู้สึกผ่อนคลายขึ้น แสงก็จะค่อยๆสว่างขึ้น ทำให้เห็นถึงการที่ตัวละครค่อยๆเปิดเผย

One man's secret desire

แสงแรกๆจะค่อนข้างมืด อยู่จุดๆเดียว แต่พอตัวละครรู้สึกผ่อนคลายมากขึ้นแสงก็จะค่อยๆสว่าง กระจายมากกว่าตอนแรก

รูปที่ 3.71 แสงโทนเย็นในเรื่อง One Man's Secret Desire
(จาก ผู้ศึกษา)

3.4.3.4

ข้อเสนอแนะและการปรับแก้ผลภายในช่วงความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์

ในส่วนของรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย

มีการปรับแก้ในช่วงสุดท้ายหลังจากจบละครเรื่อง One Man's Secret Desire

คือนำแสงโทนสีร้อนจากเรื่อง The Stepford Guy และสีโทนเย็นจากเรื่อง One Man's Secret

Desire 2 เรื่องมารวมกันทำให้เกิดเป็นแสงสีขาว แต่ก็ยังเห็นแสงสีโทนร้อนโทนเย็นอยู่

แสดงให้เห็นถึงมุมมองที่เปิดเผยจากเรื่อง One Man's Secret Desire

และแสงช่วงนี้จะช่วยซัพพอร์ตหน้าที่อื่นๆให้เห็นชัดมากขึ้น

เห็นมุมมองการเติมเต็มและเปิดเผยจากทั้ง 2 เรื่อง

LIGHTING

สีไลท์ตอนแรกจะเป็นไฟที่ได้จาก
ไฟวง สีห้องธรรมดาๆ

พอจบเรื่องแรกก็จะได้ไฟที่เป็นโทนร้อนจาก
เรื่องแรกมาช่วยเติมเต็มในพาทไลท์ จะใช้ไฟ
โรเซ่ไฟled มาช่วย

จบจากเรื่อง2 ไฟพาทไลท์จะเห็นทั้งไฟโทน
ร้อนและไฟโทนเย็นเข้ามา และรวมกัน
ออกเป็นสีขาว เพื่อช่วยซัพพอร์ตชุด พรอพ
ของเพื่อน เปิดเผยให้เห็นทุกสี

รูปที่ 3.72 การตกแต่งไฟในช่วงรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย
(จาก ผู้ศึกษา)

ในส่วนของละครเรื่อง The Stepford Guy
มีคำที่เป็นกุญแจสำคัญคือ 'ไม่สมบูรณ์' ผู้ศึกษาได้ออกแบบแสงเป็นสีโทนร้อน
แสงหลักจะเป็นแสงไฟจากห้องของนักแสดง มีแหล่งที่มาของแสงจากทีวี โคมไฟ
การตกแต่งห้องด้วยไฟ LED และไฟที่เกิดจากการกระทำของตัวละครให้เกิดไฟที่ไม่สมบูรณ์ขึ้น
เพื่อเชื่อมกับคำที่เป็นกุญแจสำคัญในเรื่องนี้

Stepford guy

ไฟเรื่องนี้จะเล่นกับสีโทนร้อน แสงหลักในห้องนี้เป็นไฟห้องปกติ แต่ก็มีการตกแต่งห้องจากคอมไฟ ไฟled แสงจากทีวี ไฟที่เกิดจากตัวละครผู้หญิงชวนผู้ชายทะเลาะ ทำให้เกิดมุมมองที่ไม่สมบูรณ์ ไฟช่วยให้เติมเต็มความไม่สมบูรณ์ไป

รูปที่ 3.73 ลักษณะการตกแต่งบรรยากาศเรื่อง The Stepford Guy
(จาก ผู้ศึกษา)

ในส่วนของละครเรื่อง One Man's Secret Desire มีคำที่เป็นกุญแจสำคัญคือ 'เปิดเผย' ผู้ศึกษาได้ออกแบบแสงเรื่องนี้เป็นโทนสีเย็น ห้องมีการตกแต่งบรรยากาศด้วยไฟ LED มีแหล่งที่มาของแสงจากการเปิดประตู หน้าต่าง แสงจากคอมไฟในเรื่องนี้จะค่อยๆสว่างขึ้นจากการกระทำของตัวละคร เพื่อให้เห็นถึงการค่อยๆเปิดเผย เชื่อมกับคำที่เป็นกุญแจสำคัญ แสงในเรื่องนี้จะค่อยๆพอร์ทหน้าที่อื่นๆให้เห็นชัดมากขึ้นอีกด้วย

Live

แสงตอนแรกจะเป็นแสงห้องปกติ ใโล่งๆ

พอจบเรื่องแรกจะมีแสงสีแดง สีโทนร้อนจากเรื่องแรก
เข้ามา ให้เห็นถึงงานเต็มเต็ม

รูปที่ 3.75 การทดลองแสงไฟในช่วงรายการ SOS ช่วยรักษาหนูน้อย 70 เปอร์เซ็นต์
(จาก ผู้ศึกษา)

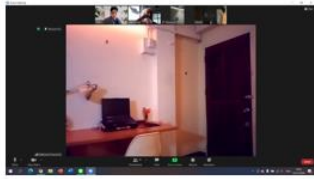
จบเรื่อง 2 สีโทนร้อนและโทนเย็นจากทั้ง 2 เรื่องเข้ามา
ผสมกันและเกิดแสงขาว เพื่อชัพพอร์ตชุดและฉาก
ให้เห็นได้รับการเต็มเต็มและเปิดเผย

3.4.4.2 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับละครเรื่อง The

Stepford Guy

เนื่องจากละครเรื่อง The Stepford Guy อยู่สถานที่เดียวกัน
แต่เนื่องด้วยสถานการณ์โควิด 19 นักแสดงทั้ง
2 คนที่แสดงเรื่องนี้ต้องถ่ายแยกห้องกันจากสถานที่พักของตนเองจากแพลตฟอร์มออนไลน์
ผู้ศึกษาจึงได้ออกแบบห้องของนักแสดงทั้ง 2 คน ให้เหมือนอยู่สถานที่เดียวกัน
ในเรื่องนี้จะใช้โทนสีร้อน โดยใช้ไฟหลักสีโทนเดียวกัน คือแสงไฟ warm white
ตกแต่งแสงไฟด้วยไฟ LED และจะมีไฟที่เกิดจากการกระทำของนักแสดง
ทำให้เกิดเป็นความไม่สมบูรณ์ที่เป็นคำกัญแจสำคัญในเรื่องนี้

Stepford guy

ไฟห้องเรื่องนี้จะเป็นไฟห้องปกติ worm white แต่จะมีการตกแต่งด้วยไฟแอลอีดี สีโทนอุ่นๆ

จะมีการเปิดไฟอ้อมโคมไฟ ให้มีการทะเลาะกัน ให้เห็นถึงการไม่เพอร์เฟค

รูปที่ 3.76 การทดลองแสงไฟในเรื่อง The Stepford Guy 70 เปอร์เซนต์

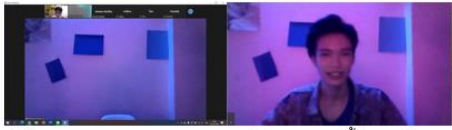
(จาก ผู้ศึกษา)

3.4.4.3 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับละครเรื่อง One Man's

Secret Desire

ในเรื่อง One Man's Secret Desire เนื่องจากเป็นการนัด sex แบบออนไลน์ สถานที่ของทั้ง 2 คน อยู่กันคนละที่ ผู้ศึกษาได้ออกแบบเรื่องนี้เป็นสีโทนเย็น โดยสถานที่ของฝั่งผู้ชายเป็นห้องของเขา ที่ตกแต่งห้องโทนมืดๆ และสถานที่ฝั่งผู้หญิงเป็นสถานที่บรรเทิง และไฟของทั้ง 2 คนจะค่อยสว่างขึ้นเรื่อยๆเพื่อให้เห็นถึงการเปิดเผย ซึ่งเป็นคำกุญแจสำคัญของเรื่องนี้

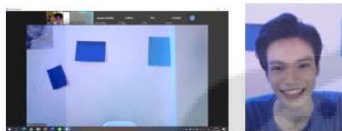
One man's secret desire

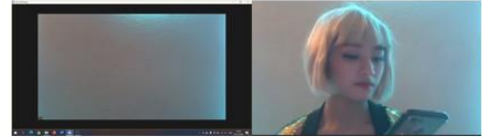
สีห้องของผชจะตกแต่งบรรยากาศห้องประมาณนี้ด้วยอาชีพของเขา
จะแต่งห้องด้วยไฟแอลซีดี

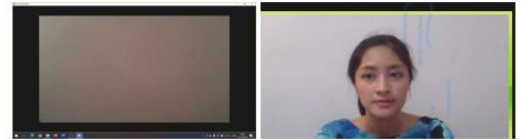
พอช่วงที่เริ่มกล่าวเรื่องsexที่ต้องการ ไฟจากหน้าจอคอมจะช่วยให้
ดูสว่างขึ้น เพื่อให้เห็นถึงการเริ่มเปิดเผย

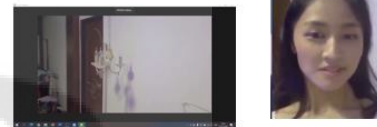
พอหลังจากเสร็จภารกิจ วิดีโอคอลหาผญจะมีการเปิดไฟ
ห้องให้สว่างขึ้น ให้เห็นว่ากำลังจะเปิดเผย

มุมห้องผญจะมีมุมที่จัดเป็นสถานที่ใดๆอยู่ มุมนี้ก็จะจัดแสงไฟให้ดู
เหมือนอยู่สถานบันเทิง จะตกแต่งด้วยไฟแอลซีดี

พอช่วงที่ลองเปลี่ยนชุดให้ผชดูก็จะปิดไฟที่ตกแต่งเป็นไฟห้อง
ธรรมดา ให้เห็นถึงการเปิดเผย

หลังจากเสร็จภารกิจกลับมาห้อง แสงก็เป็นไฟห้องปกติ

รูปที่ 3.77 การทบทองแสงไฟในเรื่อง One Man's Secret Desire 70 เปอร์เซนต์

(จาก ผู้ศึกษา)

3.4.4.4 ข้อเสนอแนะและการปรับแก้ผลภายในช่วงความคืบหน้า 70

เปอร์เซนต์

ผู้ศึกษาได้รับการตอบรับว่าองค์ประกอบต่างๆโอเคแล้ว

สามารถสื่อและเล่าเรื่องราวได้แล้ว

3.4.5 การส่งความคืบหน้า 100 เปอร์เซนต์

3.4.5.1 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับรายการ SOS

ช่วยรักหนูหน่อย

ในส่วนของกระบวนการส่งความคืบหน้า 100%

นั้น ผู้ศึกษาได้มีการจัดวางแสงไฟใหม่ในช่วงสุดท้ายหลังจากจบละครเรื่อง One Man's Secret Desire โดยที่ผู้ศึกษาได้ใช้หลักการผสมสีแม่สีของแสง ได้แก่ สีแดง สีเขียว สีน้ำเงิน ให้เกิดเป็นแสงสีขาว แต่จะเห็นเงาสีของทั้งโทนเย็นโทนร้อนอยู่ เพื่อให้เห็นถึงการถูกเติมเต็มและเปิดเผยในขณะเดียวกัน

LIGHTING

แสงตอนแรกจะเป็นแสงห้องปกติ โลกๆ
ใช้ไฟวงช่วยรับหน้า

พอจบเรื่องแรกจะมีสีโทนร้อนจากเรื่องแรกเข้ามาช่วยเติมเต็มในพาทไลฟ์ ทำให้ดูมีสีสันมากขึ้น

พอจบเรื่องที่ 2 จะมีสีโทนร้อนและสีโทนเย็นผสมกันจนเกิดแสงสีขาว แต่ก็เห็นสีจางๆ จากเงา อันนี้จะช่วยซัพพอร์ตจุดฉาก ให้เห็นการเติมเต็มและการเปิดเผย

รูปที่ 3.78 การจัดไฟในรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย 100 เปอร์เซ็นต์
(จาก ผู้ศึกษา)

3.4.5.2 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับละครเรื่อง The Stepford

Guy

ในกระบวนการส่งความคืบหน้า 100 เปอร์เซ็นต์
ผู้ศึกษาได้เพิ่มแสงไฟในส่วนของนักแสดงชาย คือไฟหวน ในช่วงที่ตัวละครทั้ง
2คนเริ่มทะเลาะกันเพื่อแสดงให้เห็นถึงการได้รับความไม่สมบูรณ์ของฝ่ายหญิงเข้ามา
เพื่อแสดงให้เห็นถึงคำที่เป็นกุญแจสำคัญของเรื่องนี้

สีห้องจะเป็นไฟห้องโถงขณะที่มีการตกแต่งด้วยไฟled

จะมีการเปิดไฟเพื่อชวนผู้ชายทะเลาะเพื่อหาความไม่เพอร์เฟค

หลังจากกลับจากห้องน้ำจะมีไฟกระพริบจากไฟหวอในห้อง
ของผู้ชายเป็นการรับความไม่เพอร์เฟคจากอารมณ์ผู้หญิงมา

รูปที่ 3.79 แสงไฟในเรื่อง The Stepford Guy 100 เปอร์เซนต์
(จาก ผู้ศึกษา)

3.4.5.3 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับละครเรื่อง One Man's

Secret Desire

ในกระบวนการส่งความคืบหน้า 100 เปอร์เซนต์

ผู้ศึกษาได้จัดวางไฟเพิ่มขึ้นเพื่อให้เห็นสีชัดมากขึ้น การนำเสนอเหมือนการส่งความคืบหน้า 70
เปอร์เซนต์

ห้องของผชจะตกแต่งด้วยไฟ led เป็นโทนมืดๆ ให้ความสวยงามไม่เปิดเผย สถานที่ที่ผญจะจัดไฟให้ดูเหมือนอยู่สถานบันเทิง

พอช่วงที่ผชเริ่มเปิดใจพูดเรื่อง sex ที่ต้องการไฟก็จะสว่างมากขึ้น แสดงให้เห็นการค่อยๆ เปิดเผยใจ ผญก็เริ่มเปิดให้เห็นความสว่างมากขึ้นให้ดูเหมือนอยู่บ้าน

หลังจากเสร็จภารกิจ ทั้งก็ได้เปิดเผย เปิดไฟให้เห็นชัดมากขึ้น แต่ก็มึสโตนเย็นๆอยู่กลางๆ

รูปที่ 3.80 แสงไฟเรื่อง One Man's Secret Desire 100 เปอร์เซ็นต์
(จาก ผู้ศึกษา)

3.4.5.4

ข้อเสนอแนะและการปรับแก้ผลภายในช่วงความคืบหน้า 100 เปอร์เซ็นต์

ในส่วนนี้ผู้ศึกษาได้รับการตอบรับว่าองค์ประกอบชัดเจนแล้ว สามารถสื่อและนำไปถ่ายทอดได้แล้ว

3.5 การสร้างสรรค์ผลงานด้านการออกแบบเครื่องแต่งกาย

3.5.1 การนำเสนองานต่อผู้กำกับ

จากการวิเคราะห์บทละครในรอบ Audition

ผู้ศึกษาทั้งสองคนได้ทำความเข้าใจในมุมมองเรื่องราวของความรัก และ ความสัมพันธ์ ในแต่ละเนื้อเรื่องดังนี้ Romantic Fools ทั้งหมด 4 เรื่อง ได้แก่ Find Me A Private Man, One Man's Secret Desire , The Stepford Guy และ Bride and Groom และบทละครเรื่อง My First Time ทั้งหมด 4 เรื่อง ได้แก่ เรื่องเล่า #162164, เรื่องเล่า #548, เรื่องเล่า #34130 และเรื่องเล่า #35373

จากการอ่านบทละครดั้งเดิมทั้ง 2 เรื่อง “ Romantic Fools” และ “My First Time” ผู้ศึกษาทั้งสองคนได้มองเห็นเรื่องในภาพที่ต่างกันออกไป

1) หลังได้อ่านบทละครดั้งเดิม ผู้ศึกษาได้มองเห็น Keyword คือ หลายสิ่ง เติมเต็ม สีส้น และ Theme ของเรื่องได้ประโยคว่า “ การเติมเต็มความต่าง ให้ไปสร้างในความหลากหลาย ”

ผู้ศึกษาได้มองเห็นถึงสารที่มอบให้หลังจากได้นำมาวิเคราะห์บทละครทั้งสองเรื่องว่า ทุกๆความรักหรือความสัมพันธ์ล้วนมีความแตกต่างกันออกไปที่ชัดเจน และ เราสามารถสร้างสิ่งที่พิเศษได้จากตัวเราเอง ไม่จำกัดวิธีว่าต้องมีทุกอย่าง ทุกสิ่งล้วนที่จะสร้างมันได้ด้วยดี และมีเหตุผลของมัน

ในส่วนของ concept design ผู้ศึกษาได้มอง ความรักความสัมพันธ์ต่าง ๆ นั้น เหมือนผ้าใบที่โล่งขาว ว่างเปล่า และมีการเพิ่มเติมเข้ามาไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวความรักที่แปลกใหม่ ความสัมพันธ์ที่น่าตื่นเต้น หรือ การได้ลองกับประสบการณ์ที่ไม่เคยเจอ ล้วนเป็นส่วนที่เข้ามามีบทบาท

ทำให้ผ้าใบที่โล่งนั้นได้เป็นผ้าใบที่สวยงามรูปแบบในฉบับของมัน

ในส่วนของ concept design

ผู้ศึกษาจึงได้แนวคิดในการออกแบบโดยให้การออกแบบเครื่องแต่งกาย
ใช้สีขาวเป็นสีหลักในการแต่งกายและมีเครื่องประดับ หรือพริ้วพต่าง ๆ เพิ่มเข้ามา
ซึ่งเป็นการเติมเต็ม ตกแต่งสีสันเข้ามา ในตลอดการแสดง เปรียบเสมือนความสัมพันธ์
ที่มีสิ่งต่างๆเข้ามาในทุกช่วงเวลาของความสัมพันธ์

รูปที่ 3.82 การนำเสนอคอลเลกชันต่อผู้กำกับในการคัดเลือกผู้ออกแบบ
(จาก ผู้ศึกษา)

3.5.2 การพัฒนาผลงานภายใต้ความคืบหน้า 30 เปอร์เซ็นต์

กระบวนการศึกษาและการทำงาน ในความคืบหน้า 30 เปอร์เซ็นต์
ตัวผู้ศึกษาได้ทำการรวบรวมข้อมูล และ สืบค้นแหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์
ที่สามารถนำมาปรับใช้ในการทำงานออกแบบเครื่องแต่งกายอย่างละเอียดและเหมาะสมสำหรับ
บทละครและตัวละคร

ในแต่ละเรื่อง มีทั้งหมด 3 ช่วง ได้แก่ รายการออนไลน์ ละครเรื่อง The Stepford Guy
และละครเรื่อง One Man's Secret Desire

นอกจากนี้ตัวผู้ศึกษาได้ทำการอ่านบทละครและนำมาวิเคราะห์ในส่วนของนิสัยให้สอดคล้องกับ
นักแสดงตามบทบาทนั้นๆ ว่าเหมาะสมกับนักแสดงคนใด เสื้อผ้าในชีวิตประจำวันเป็นแบบใด

3.5.2.1 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับรายการออนไลน์

สำหรับช่วง 30 เปอร์เซ็นต์ ของ รายการออนไลน์

ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ลักษณะนิสัยของตัวละคร และ ได้ทำงานร่วมกับนักแสดงในการเลือก และ
สำรวจเครื่องแต่งกายในชีวิตประจำวัน เพื่อนำมาศึกษาและทำงานในช่วง 30 เปอร์เซ็นต์
พร้อมกำหนดลักษณะการแต่งกายตามช่วงเวลาต่างๆของนักแสดงแต่ละคนดังนี้

- ชุดที่เลือกใส่ช่วงเวลานอน
- ชุดที่เลือกใส่อยู่บ้าน สามารถเดินทางไปสถานที่ใกล้เคียงที่อยู่อาศัยได้

- ชุดที่เลือกใส่ในช่วงเวลา ไปห้างสรรพสินค้า มหาวิทยาลัย
- ชุดที่เลือกใส่ในช่วงเวลาไปงานที่เป็นทางการ การกินเลี้ยง งานพบปะกับผู้ใหญ่

คำถาม	นิวเอิร์ธ	ซิง	นาเดียร์
ชุดที่เลือกใส่ช่วงเวลานอน	- เสื้อยืดคอกลมธรรมดา - กางเกงบ็อกเซอร์ - กางเกงวอมชายยาว	- เซ็ตเสื้อ กางเกง - ชุดบอล	- เซ็ตเสื้อ กางเกง - เสื้อยืด กางเกงขาสั้น
ชุดที่เลือกใส่อยู่บ้าน สามารถเดินทางไปที่ไหนก็ได้	- เสื้อยืดคอกลมธรรมดา - กางเกงวอมชายยาว	- เสื้อยืดกางเกงขำ - เสื้อยืดกางเกงขาสั้น (เน้นใส่สบาย)	- เสื้อยืดโอเวอร์ไซส์ กางเกงขาสั้น - เสื้อยืดโอเวอร์ไซส์ กางเกงวอร์ม
ชุดที่เลือกใส่ในช่วงเวลาไปห้างสรรพสินค้า มหาวิทยาลัย	- เสื้อยืดโอเวอร์ไซค์ - เสื้อคอเต่าแขนยาว - กางเกงขายาว เน้นใส่สบาย - กางเกงสแลค - รองเท้าบูทข้อสั้นแบบเกาหลี	- เสื้อยืด(ผ้าไหมพรม) - เสื้อครอป เหวลอย - กางเกงยีนส์ - รองเท้าผ้าใบ	- เสื้อครอปเหวลอย กางเกงวอร์ม - เสื้อยืดโอเวอร์ไซส์ กระโปรงสั้น - เสื้อเหวลอย - กางเกงยีนส์ - รองเท้าผ้าใบ
ชุดที่เลือกใส่ในช่วงเวลาไปงานที่เป็นทางการ การกินเลี้ยง งานพบปะกับผู้ใหญ่	- เสื้อเชิ้ตขาวแขนยาว - เสื้อสูทสีดำ - กางเกงสแลคสีดำ (ใส่ขาเต๋อให้เห็นตาตุ่ม) - รองเท้าคัทชูดำ	- ชุด เดรสเรียบ สีไม่ฉูดฉาด - รองเท้าคัทชูเปิดหัว	- เซ็ตเสื้อเกะออก กางเกง เสื้อสูทโอเวอร์ไซส์ สีดำเรียบหรู

ตารางที่ 3.15 ตารางวิเคราะห์ลักษณะการแต่งกายของนักแสดง

(จาก ผู้ศึกษา)

หลังจากผู้ศึกษาทั้งสองคนได้รวบรวมข้อมูลจากการสำรวจเครื่องแต่งกายของนักแสดงแล้ว

ผู้ศึกษาทั้งสองคนจึงได้มาปรึกษากันในฝ่ายของคอสตูมว่าเราจะกำหนดรูปแบบเสื้อผ้าให้กับนักแสดงที่จะให้มีความแตกต่างกันออกไปอย่างไรบ้าง

จึงใช้ช่วงเวลานี้ปรึกษากับทีมออกแบบในโปรดักชั่น และ ผู้กำกับ

และถามถึงนักแสดงที่วิเคราะห์คาเรคเตอร์ที่ตัวเองได้แสดง

เพื่อการทำงานที่ไปในทิศทางเดียวกันกับการทำงานในทีมออกแบบในฝ่ายต่างๆ

รูปที่ 3.83 การวิเคราะห์ตัวละครในช่วงไลฟ์สด

(จาก ผู้ศึกษา)

รูปที่ 3.84 เสื้อผ้าที่ถูกกำหนดให้นักแสดงในช่วงไลฟ์สด
(จาก ผู้ศึกษา)

3.5.2.2 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับละครเรื่อง The Stepford Guy

ในส่วนในเรื่อง The Stepford Guy

ตัวผู้ศึกษาทั้งสองคนได้อ่านบทในฉบับดั้งเดิมแล้วได้ศึกษาและวิเคราะห์ตัวละคร เช่น อายุ นิสัย อาชีพ รสนิยม ฐานะ และได้กำหนดคาแรคเตอร์ให้กับนักแสดง พร้อมกับจัดทำเครื่องแต่งกายในชีวิตประจำวันเพื่อที่จะได้เห็นคาแรคเตอร์ และ ลักษณะตัวละครที่ชัดเจนและเหมาะสมมากขึ้น

The Stepford Guy (นักแสดง นาเดียร์และนิวเอิร์ธ)

นักแสดงหญิง

คาแรคเตอร์ : สาวเอเชีย อายุ : 25-28 คนไทย ไม่ทำงาน เฮฮา สมัยนิยม เลิกของเข้าบ้านให้ผู้ชายจ่ายเงิน
อดีตเคยเป็นลูกค้าของผู้ชาย

อาชีพ : ขายของออนไลน์ ขายลิปสติค

สถานที่ : ห้องนอน จอมกับผู้ชายอยู่

นักแสดงชาย

คาแรคเตอร์ : อายุ : 25-28 ปีเะ ตรงเวลา ทำงานเกี่ยวกับการเงิน การลงทุน สุภาพ ออบอุ่น ไม่กระะเบียบ

สถานะ : แต่งงานแล้ว

อาชีพ : ที่ปรึกษาด้านการเงิน เงินเดือน 60,000-100,000

สถานที่ : อยู่ห้องมั่งคั่งในอพาร์ทเมนท์

นักแสดงผู้หญิง

นักแสดงผู้ชาย

รูปที่ 3.85 วิเคราะห์ตัวละครเรื่อง The Stepford Guy
(จาก ผู้ศึกษา)

3.5.2.3 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับละครเรื่อง One Man's Secret

Desire

จากการศึกษาและวิเคราะห์ผ่านบทละคร One Man's Secret Desire ผู้ศึกษาได้กำหนดคาแรกเตอร์และได้วิเคราะห์ตัวละครจากบทละครเรื่องนี้ ทั้ง 2 ตัวละคร เช่น อายุ นิสัย อาชีพ รสนิยม ฐานะ และได้กำหนดคาแรกเตอร์ให้กับนักแสดง พร้อมกับจัดทำเครื่องแต่งกายในชีวิตประจำวันเพื่อที่จะได้เห็นตัวตน และคาแรกเตอร์ที่ชัดเจน ในเนื้อเรื่องอย่างเหมาะสม

ในตัวละครผู้หญิงจะมีการเปลี่ยนรูปแบบเครื่องแต่งกายระหว่างเนื้อเรื่อง จึงจะเห็นได้อย่างชัดเจนในเรื่องของคาแรกเตอร์ที่เปลี่ยนแปลงไป

One Man's secret desire (นักแสดง ชิงและบิวเอิร์ธ)

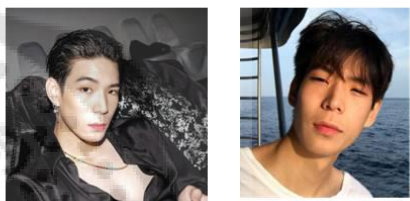
นักแสดงผู้หญิง

คาแรกเตอร์ : หญิงเยอรมันแท้ อายุ : 23-25 บุคต่ง นิสัยตรงไปตรงมา เข้มแข็งที่จับตามอง หุ่นวาดได้
 นาทีกาทราย สีสาดิ
 อาชีพ : Sex Worker
 สถานที่เกิด : เยอรมัน ยุโรป

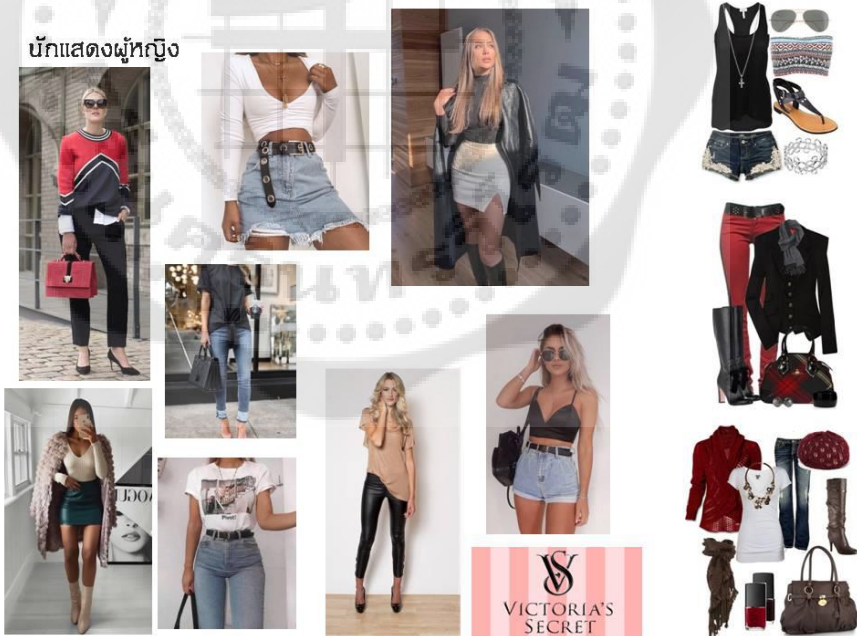

นักแสดงผู้ชาย

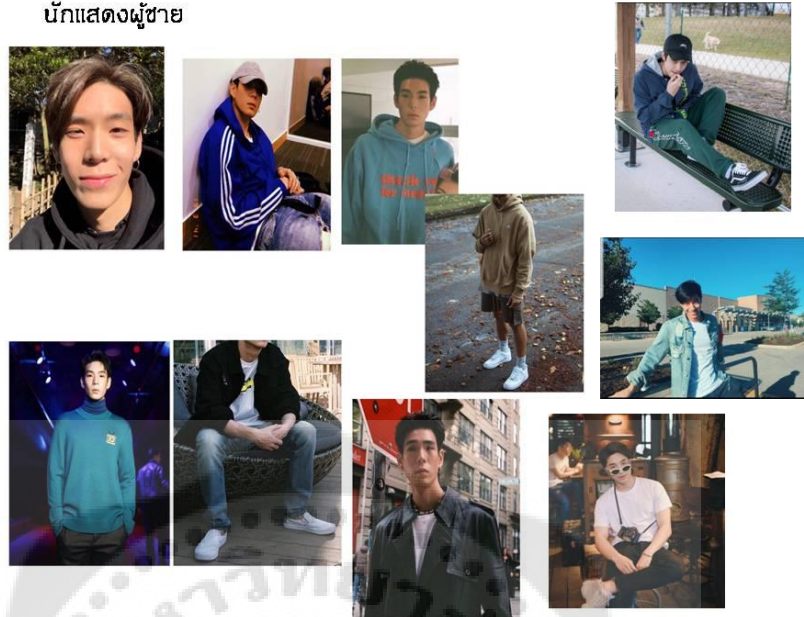
คาแรกเตอร์ : จีนอายุแบบคนเอเชีย อายุ : 23-25 ผ่านโลกมาระดับมึง ดูดี นำค้นหา หุ่นดี เล่นกีฬา
 ทำงาน : กำลังศึกษาไป ออกแบบภายใน สถาปัตยกรรม Technische Universitat Darmstadt
 ในแฟรงเฟิร์ต ประเทศเยอรมัน
 อาชีพ : นักศึกษา รับงานจากเอเจนซี่
 สถานที่เกิด : ไทย
 สถานที่ปัจจุบัน : เยอรมัน ป.โทที่เยอรมัน

นักแสดงผู้หญิง

นักแสดงผู้ชาย

รูปที่ 3.86 วิเคราะห์ตัวละครเรื่อง One Man's Secret Desire
(จาก ผู้ศึกษา)

3.5.2.4 ข้อเสนอแนะและการปรับแก้ผลงานในช่วงความคืบหน้า 30

เปอร์เซ็นต์

ผู้ศึกษาได้มีการค้นคว้าข้อมูลในการทำงานทั้งโปรดักชั่นและได้แก้ตัวบริบทของเรื่องจากเดิมที่เป็นของต่างประเทศให้ปรับเปลี่ยนมาเป็นประเทศไทย ในส่วนที่เป็น Romantic Fools

และในช่วงของไลฟ์สตูดิโอได้แนะนำให้มีการเจาะจงในเรื่องของรูปแบบสไตล์การแต่งตัวที่เป็นเอกลักษณ์ทั้ง 3 คน
เพื่อถ่ายต่อการทำงานไปยังฝ่ายออกแบบฝ่ายอื่นอีกด้วย

3.5.3 การพัฒนาผลงานภายใต้ความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์

3.5.3.1 การออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับรายการ sos ช่วยรักหนูหน่อย

ในการพัฒนาผลงานภายใต้ความคืบหน้า 50%

ผู้ศึกษาทั้งสองคนได้ทำการออกแบบเครื่องแต่งกาย ภายใต้แนวคิดการเติมเต็ม

โดยในรายการช่วง sos ช่วยรักหนูหน่อย

จะดำเนินเรื่องโดยให้นักแสดงทั้งสามคนเป็นพิธีกรผ่านรูปแบบการไลฟ์สด ผู้ศึกษาจึงใช้แนวคิดการเติมเต็ม โดยในช่วงแรกของการไลฟ์สดเปิดรายการ นักแสดงจะสวมเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย โดยเน้นสี ขาว/ดำ เป็นหลัก

เมื่อเข้าสู่ช่วงที่สองของรายการ หรือหลังละครเรื่อง The stepford Guy จะมีการเติมเต็มในส่วนของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายนักแสดง เช่น เครื่องประดับ หรือ เสื้อคลุม พร็อพต่างๆ โดยจะเลือกใช้สีโทนร้อนเป็นหลักในการถูกเติมเต็ม และเมื่อเข้าสู่ช่วงสุดท้ายของรายการ หรือ ช่วงหลังจบละครเรื่อง One Man's Secret Desire เครื่องแต่งกายของนักแสดงจะถูกเติมเต็มเข้าไปไม่ว่าจะเป็น พร็อพหรือเครื่องประดับ โดยจะเลือกใช้สีโทนเย็นเป็นหลัก เป็นการสื่อถึงละครเรื่องนี้ และเป็นการสื่อถึงในเรื่องการเติมเต็มสีสันผ่านเสื้อผ้าและพร็อพต่างๆของนักแสดง

PART : LIVE • **THE STEPFORD GUY** **ONE MEN SECRET DESIRE**

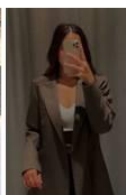
THEME เราจะได้เรียนรู้บางอย่างจากความรักเสมอ

KEY WORD **เติมเต็ม หลากหลาย มุมมอง**

ตู้เสื้อผ้าในชีวิตประจำวันของนักแสดง

นาเดียร์ อายุ 20-21 ปี กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย เป็นคนที่ตามเทรน และ เข้ากับสังคมได้ง่าย พูดคุยสนุก ช่วงที่ว่างliveสดผ่านโซเชียล ปัจจุบันยังเป็นคนขายของพวกเสื้อผ้า เครื่องประดับ สอนเต้น เป็นคนในกรุงเทพ

ตู้เสื้อผ้าในชีวิตประจำวันของนักแสดง

จิง อายุ 20-21 ปี กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย เป็นเพื่อนสนิทกับ นาเดียร์ เป็นคนที่พูดเก่ง เข้ากับคนอื่นง่าย อดยากดีใจดี กล้าแสดงความคิดเห็น เป็นคนรสนานินิยาย เป็นคนสงขลา

ตู้เสื้อผ้าในชีวิตประจำวันของนักแสดง

รูปที่ 3.87 ภาพการแต่งตัวของนักแสดงทั้ง 3 คน
(จาก ผู้ศึกษา)

หลังจากรับชมวิดีโอของแต่ละเรื่องเสร็จกลับมาในช่วงไลฟ์สด นักแสดงจะถูก เต็มเต็ม ด้วยสีสันไปเรื่อยๆ ผ่านเสื้อผ้าและพร็อพ ของนักแสดงทั้งสามคน

(จาก ผู้ศึกษา)

3.5.3.3 การออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับละครเรื่อง One Man's Secret Desire

ในส่วนของการพัฒนาผลงานภายใต้ความคืบหน้า 50%

ในเรื่องนี้ผู้ศึกษาได้ทำการตกลงเช่นเดียวกันว่าจะมีธีมหลักเป็นจุดพัฒนาผลงานการออกแบบเครื่องแต่งกายคือ ตรีม ปลดปล่อย เปิดเผย เปรียบเสมือนการที่ได้เปิดเผยตัวตน ไม่มีการซ่อนกมความลับใดๆ เปิดอกเปิดใจแลกเปลี่ยนทัศนคติในความสัมพันธ์ โดยผู้ศึกษาจะออกแบบเครื่องแต่งกายในเรื่องนี้ด้วยการถอดเครื่องประดับหรือเครื่องแต่งกายในแต่ละชั้นไปเรื่อยๆ ระหว่างการดำเนินเรื่องจนเหลือเครื่องแต่งกายชั้นเดียว

รูปที่ 3.90 การนำเสนอไอเดียระหว่างการแสดง เรื่อง One Man's Secret Desire

(จาก ผู้ศึกษา)

3.5.3.4 ข้อเสนอแนะและการปรับแก้ผลงานในช่วงความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์

ในการส่งความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์

ได้รับการตอบรับและข้อเสนอแนะจากคุณครูทุกท่านดังนี้ การเติมสีนารักดี เห็นแล้วว่าดีขึ้น 70% ทดลองทำได้แล้ว อยู่ในขั้นทดลองทำ คอस्टูมทำให้ 2 เรื่องกระโดดขึ้นอีก ช่วยให้คาแรกเตอร์ต่าง เป็นละคร ครีเอทเลย ให้รู้ว่าดูละครอยู่

จากข้อเสนอแนะของคุณครูทุกท่าน

ผู้ศึกษานำข้อเสนอแนะจากคุณครูและได้มาปรึกษากันถึงวิธีที่จะปรับแก้พัฒนางานให้คาแรกเตอร์ของนักแสดงในเรื่อง Stepford Guy และ One Man's Secret Desire ดูแตกต่างกันมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด มีความไม่สมจริง เพื่อให้การสื่อสารเป็นความต่างที่ชัดเจนที่สุดทั้ง 2 ช่วง ไลฟ์สด เรื่อง The Stepford Guy และ เรื่อง One Man's Secret Desire

3.5.4 การพัฒนาผลงานภายใต้ความคืบหน้า 70 เปอร์เซ็นต์

3.5.4.1 การออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับรายการ sos ช่วยรักหนูหน่อย

ในการส่งความคืบหน้า 70 เปอร์เซ็นต์

ตัวผู้ศึกษาได้ให้นักแสดงทดลองแต่งเครื่องแต่งกายตามการออกแบบภายใต้ความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์ โดยให้นักแสดง

(ซิง) แต่งกายด้วยเสื้อเชิ้ตสีขาวตัดครอป ในช่วงแรกของการไลฟ์สด

เมื่อเข้าสู่ช่วงสองของรายการให้มีการเพิ่มเลเยอร์ของเสื้อผ้าโดยการใส่เสื้อคลุมสีเหลือง เป็นสีโทนร้อน และในช่วงสุดท้ายของรายการ มีการเพิ่มเครื่องประดับคือหมวกสีเขียว และแว่นตา เป็นสีโทนเย็น

นักแสดง

(นิวเอิร์ธ) ในช่วงแรกของรายการไลฟ์สดแต่งกายด้วยเสื้อยืดสีขาว

เมื่อเข้าสู่ช่วงสองของรายการ มีการเพิ่มเสื้อคลุมสีแดงเป็นสีโทนร้อน และเครื่องประดับคือสร้อย ส่วนในช่วงสุดท้ายของรายการมีการเพิ่มหมวกเป็นสีโทนเย็นเข้ามา

นักแสดง

(จาก ผู้ศึกษา)

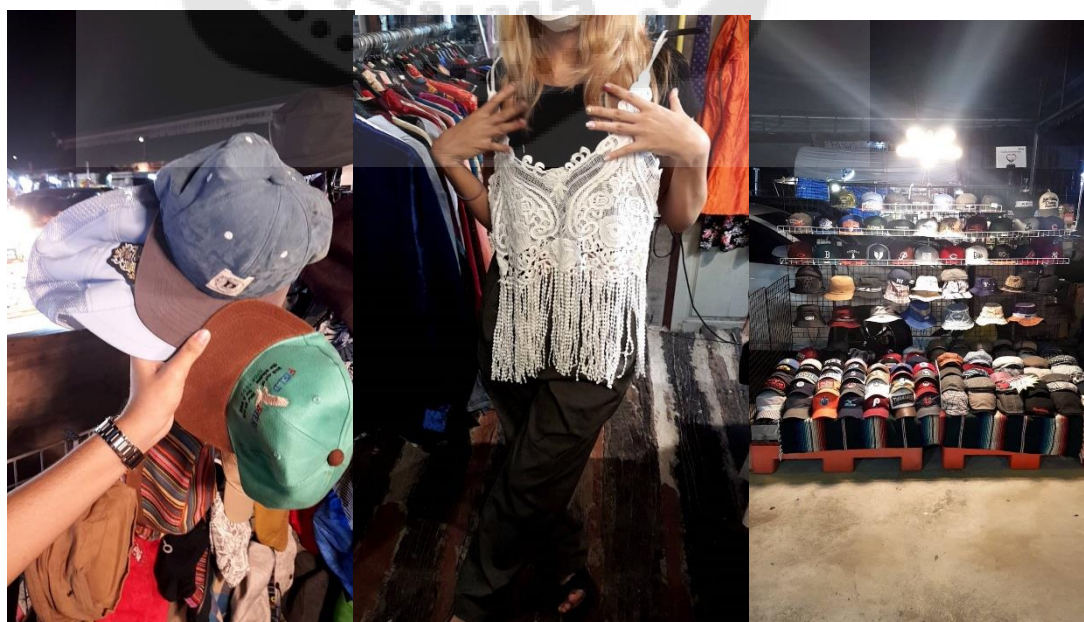
เมื่อผู้ศึกษาทั้งสองคนตัดสินใจในรูปแบบและมีข้อตกลงความเห็นร่วมกันแล้วจึงเริ่มลงพื้นที่ในการสำรวจ
เลือกซื้อเสื้อผ้าต่างๆ และเครื่องประดับที่ได้ตกลงกัน
และในบางส่วนผู้ศึกษาได้ใช้เสื้อผ้าของตัวเองเพื่อเป็นการประหยัดเงิน และ
หลีกเลี่ยงต่อสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)
ในขณะที่จัดทำละครเรื่องนี้ รวมไปถึงการเลือกซื้อผ่านหน้าเว็บออนไลน์ด้วยเช่นกัน

แต่เนื่องด้วยในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019
ทางโปรดักชันได้ปรึกษาหาข้อสรุปกันในเรื่องของการทำงาน
จึงได้ข้อสรุปว่าเราจะใช้วิธีการปฏิบัติการทำงานให้เป็นรูปแบบออนไลน์กันให้หมด
ทางผู้ศึกษาทั้งสองคนจึงจะต้องจัดเตรียมเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย และ
จัดส่งไปยังที่อยู่อาศัยของนักแสดงภายในโปรดักชันทุกคน และ
ได้มีการอธิบายเพิ่มเติมในการลองชุดของนักแสดงแต่ละคน
โดยการจัดเตรียมความพร้อมในแต่ละเรื่องของนักแสดงเพื่ออำนวยความสะดวกของนักแสดง
ทั้ง 3 คน และ รวมไปถึงเรื่องของการแต่งหน้าและทรงผมในระหว่างการแสดง
ได้มีการส่งข้อความส่วนตัวไปยังนักแสดงแต่ละคน และ
อธิบายขั้นตอนการแต่งหน้าและการจัดแต่งทรงผมของนักแสดง

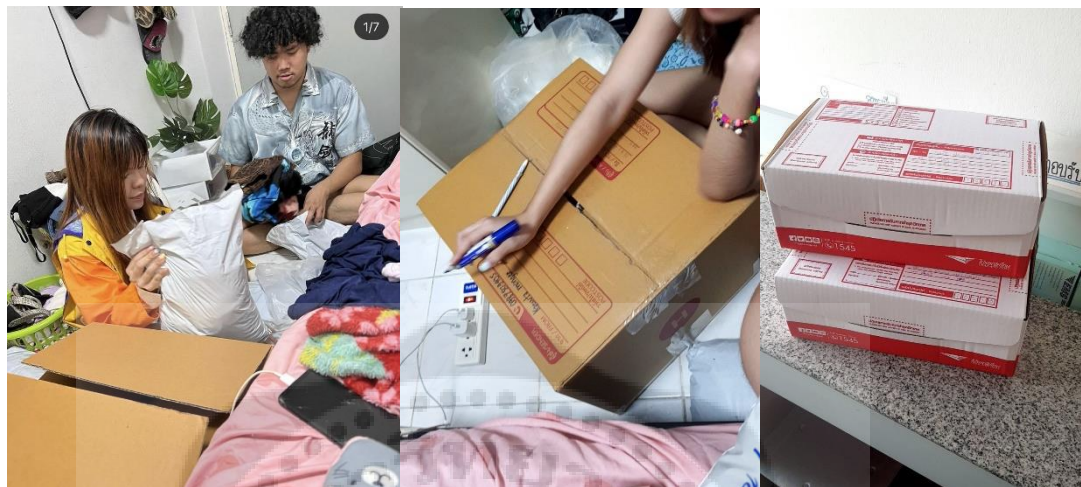
จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) นักแสดงจะต้องช่วยผู้ศึกษาทั้งสองคน ในเรื่องของการเปลี่ยนเครื่องแต่งกายระหว่างการแสดงในแต่ละซีน การแต่งหน้า และ จัดแต่งทรงผม นักแสดงทั้ง3คน จะต้องจัดการและเตรียมความพร้อมด้วยตัวเองทั้งหมด โดยยังอยู่ในความดูแลของผู้ศึกษาทั้งสองคนอยู่ตลอดเวลาจนจบการแสดง

รูปที่ 3.92 ตลาดนัดปัฐวิกรณ์ (นวมินทร์)
(จาก ผู้ศึกษา)

รูปที่ 3.93 ตลาดนัดรถไฟ (ศรีนครินทร์)
(จาก ผู้ศึกษา)

รูปที่ 3.94 ขั้นตอนการจัดส่งเครื่องแต่งกายตามที่อยู่อาศัยของนักแสดง
(จาก ผู้ศึกษา)

รูปที่ 3.95 การพิตติ้งเสื้อผ้ากับนักแสดง ในรูปแบบออนไลน์
(จาก ผู้ศึกษา)

3.5.4.2 การออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับละครเรื่อง The Stepford Guy

ผู้ศึกษาได้ออกแบบเครื่องแต่งกายโดยได้ปรับแก้และพัฒนาผลงานตามข้อเสนอแนะของคณาจารย์ทุกท่านในการส่งความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์ โดยมีการเพิ่มในส่วนของเครื่องประดับ แว่นตา และทรงผม ของนักแสดงชาย

(นิวเอิร์ธ)

เข้ามาเพื่อให้คาแรคเตอร์ของตัวละครมีความเป็นละครมากขึ้นกว่าเดิมตามบทบาท และแต่งกายโดยใส่เสื้อเชิ้ตลายตารางติดกระดุมทุกเม็ด และสูทตัวโคร่งสีน้ำตาล โดยเสื้อผ้าแต่งกายจะเป็นสีโทนร้อน ส่วนนักแสดงหญิง

(นาเดียร์) การแต่งกายโดยใส่เดรสสีชมพู เสื้อคลุมสีขาว

และมีการเพิ่มคอปกเสื้อแบบถอดได้สีขาว การแต่งกายจะเป็นสีโทนร้อนเช่นเดียวกัน

THE STEPFORD GUY (นิวเอิร์ธ)

THE STEPFORD GUY (นาเดียร์)

รูปที่ 3.96 การกำหนดเครื่องแต่งกาย เรื่อง The Stepford Guy
(จาก ผู้ศึกษา)

รูปที่ 3.97 การฟิตติ้งเสื้อผ้ากับนักแสดง ในรูปแบบออนไลน์
(จาก ผู้ศึกษา)

3.5.4.3 การออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับละครเรื่อง **One Man's Secret Desire**

ผู้ศึกษาได้ออกแบบเครื่องแต่งกายโดยได้ปรับแก้และพัฒนาผลงานตามข้อเสนอแนะของคณาจารย์ทุกท่านในการส่งความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์

โดยในตัวละครหญิง (ชิง) ผู้ศึกษาได้ให้นักแสดงแต่งกายสีโทนเย็น และทดลองสวมเครื่องแต่งกายสองแบบเพื่อให้ผู้ศึกษาดูความเหมาะสมและเป็นการพิจารณาว่าชุดแบบไหนสมบทยากับนักแสดงนั้นมากที่สุด โดยแบบแรกเป็นครอปขาว กระโปรงหนังสีน้ำตาล และเสื้อคลุม ในส่วนของชุดนอน เป็นเดรสตัวโคร่งสีฟ้าลายดอก

แบบที่สอง เป็นเตรสรัตรูปลายเสือดาว และมีขนเฟอร์สีขาว

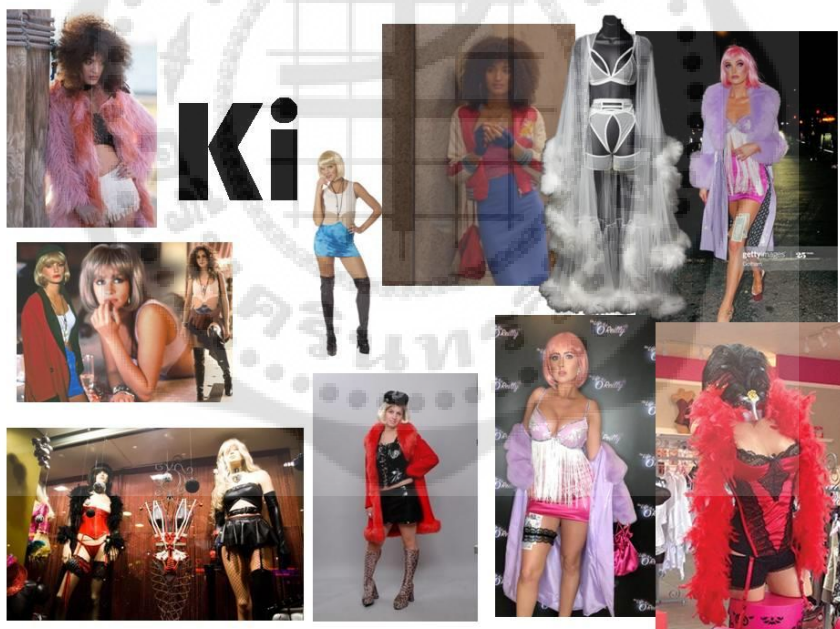
ในส่วนของชุดนอนเป็นเตรสลายดอกชมพู

นอกจากนี้ผู้ศึกษายังให้นักแสดงใส่วิกผมสั้นสีทองแบบหน้าม้า

เพื่อเป็นการเพิ่มความแรคเตอร์ของนักแสดงให้สมบทบาทมากขึ้น

ในส่วนของนักแสดงชาย (นิวเอิร์ธ) ผู้ศึกษาได้ให้นักแสดงแต่งกายเป็นโทนเย็นเช่นกัน โดยนักแสดงใส่เสื้อยืดสีฟ้า และมีเสื้อคลุมยีนส์สีซีด กางเกงยีนส์

ผู้ศึกษาได้ศึกษาเพิ่มเติมลักษณะในการจัดเลือกเครื่องแต่งกายที่สามารถสื่อสารผ่านเครื่องแต่งกายให้ชัดเจนและเห็นภาพมากขึ้นในตัวละครก็ ในเรื่อง One Man's Secret Desire ตัวผู้ศึกษาทั้งสองคน จึงได้มีการปรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของตัวละคร ก็ ทั้งเสื้อผ้า ทรงผม และการแต่งหน้า

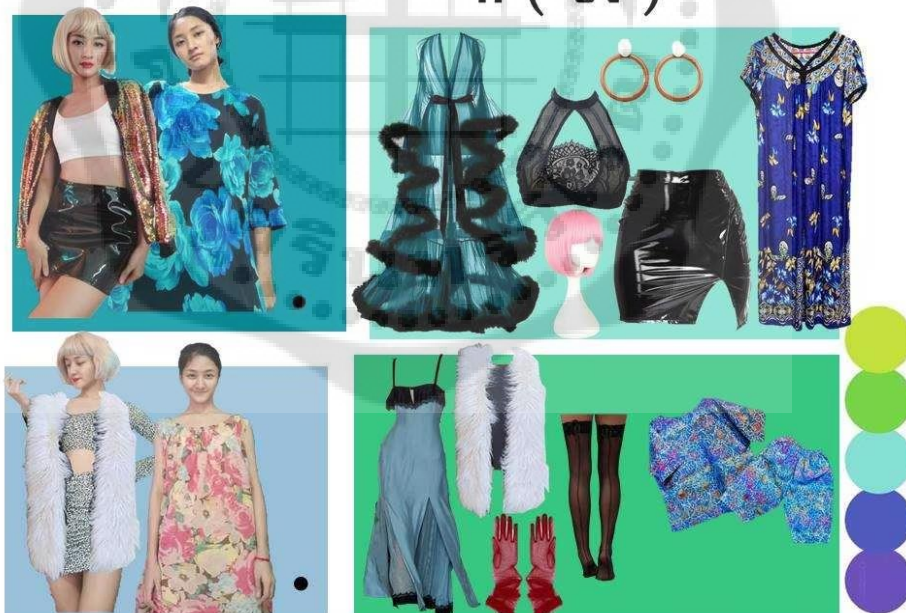
รูปที่ 3.98 คาแรคเตอร์นักแสดง ก็

(จาก ผู้ศึกษา)

ONE MEN SECRET DESIRE **ชัณฑ์ (นินาเอิร์ธ)**

ONE MEN SECRET DESIRE **ก๊ (บิง)**

รูปที่ 3.99 การกำหนดเครื่องแต่งกาย เรื่อง One Man's Secret Desire
(จาก ผู้ศึกษา)

รูปที่ 3.100 การพิตติ้งเสื้อผ้ากับนักแสดง ในรูปแบบออนไลน์
(จาก ผู้ศึกษา)

3.5.4.4 ข้อเสนอแนะและการปรับแก้ผลงานในช่วงความคืบหน้า 70 เปอร์เซ็นต์

ในการส่งความคืบหน้า 70 เปอร์เซ็นต์

ได้รับการตอบรับและข้อเสนอแนะจากคุณครูทุกท่านดังนี้ คือ ชุดของตัวละครหญิง (ซิง) ให้เลือกชุดเสื้อครอปสีขาวเอวลอยคลุมด้วยเสื้อสีทองและกระโปรงหนังสีดำ ตรงตามคาแรคเตอร์ของนักแสดงมากที่สุด และในส่วนของนักแสดงชาย (นิวเอิร์ธ)

ให้ทำการจัดแต่งทรงผมให้เข้ากับคาแรคเตอร์ของนักแสดงอีกหน่อยจะได้ดูสมจริง
นอกนั้นภาพรวมดูโอเค สมบูรณ์แบบ

จากข้อเสนอแนะของคุณครูทุกท่าน
ผู้ศึกษาได้นำข้อเสนอแนะจากคุณครูและนำมาปรึกษากันถึงวิธีที่มาปรับแก้และพัฒนา
งานเพื่อละครให้ดูสมบูรณ์แบบมากที่สุด

3.5.5 การส่งความคืบหน้า 100 เปอร์เซ็นต์

3.5.5.1 การออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับรายการ sos

ช่วยรักษาหุ่น้อย

ในการส่งความคืบหน้า 100 เปอร์เซ็นต์
ผู้ศึกษาได้พัฒนางานในส่วนของการออกแบบเครื่องแต่งกายให้สมบูรณ์แบบมากขึ้นจากการส่งค
ความคืบหน้า 70 เปอร์เซ็นต์ ภายได้ข้อเสนอแนะจากคุณครูทุกท่าน
โดยมีการเพิ่มเติมในส่วนขององค์ประกอบ หน้า และ ผม
ของนักแสดงให้ดูเป็นละครสมจริงมากยิ่งขึ้น ในส่วนของตัวนักแสดงชาย

(นิวเอิร์ธ) มีการแต่งหน้า และจัดแต่งทรงผมให้เข้ากับคาแรคเตอร์ตามบทบาท
นักแสดงหญิง

(ซิง) มีการเพิ่มการแต่งหน้า และ ทรงผม ให้เข้ากับคาแรคเตอร์ตามบทบาท
และนักแสดงหญิง

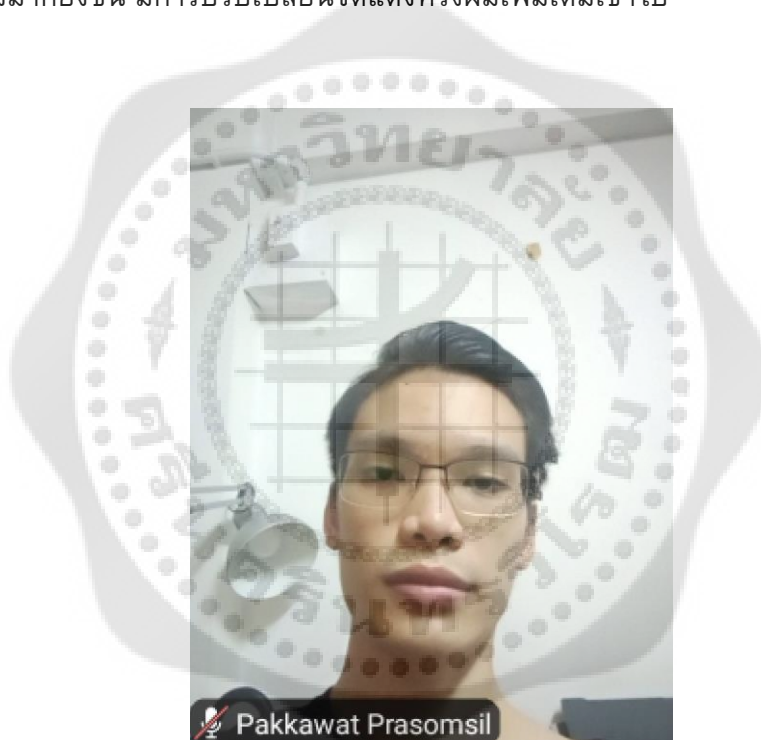
(นาเดียร์) มีการแต่งหน้า
และจัดแต่งทรงผมให้เข้ากับคาแรคเตอร์ตามบทบาทมากยิ่งขึ้น
และเพิ่มเครื่องแต่งกายคือเสื้อคลุม เข้าไปในการแสดงช่วงท้ายรายการ

รูปที่ 3.101 การส่ง 100 เปอร์เซ็นต์
(จาก ผู้ศึกษา)

3.5.5.2 การออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับละครเรื่อง The Stepford Guy

ในการส่งความคืบหน้า 100 เปอร์เซ็นต์ ผู้ศึกษาได้มีการแต่งหน้า และจัดแต่งทรงผมของนักแสดงให้เข้ากับคาแรคเตอร์ตามบทบาทมากยิ่งขึ้น และได้สังเกตเห็นถึงปัญหาของนักแสดงหญิง (นาเดียร์) ว่าในช่วงของการแสดง มีจังหวะที่นักแสดงต้องใช้ร่างกายในการแสดงและทำให้เดรสที่นักแสดงใส่มีการขยับขึ้นมาทำให้สั้นมาก ผู้ศึกษาจึงตกลงกันว่า ระหว่างการแสดงให้นักแสดงถอดเสื้อคลุมที่ตนใส่และนำมาผูกที่เอว ในส่วนนักแสดงชาย (นิวเอิร์ธ) มีการนำข้อเสนอแนะและคุณครูทุกท่านมาและนำมาปรับแก้ไขในเรื่องทรงผม ให้ดูสมจริงมากยิ่งขึ้น มีการปรับเปลี่ยนจัดแต่งทรงผมเพิ่มเติมเข้าไป

รูปที่ 3.102 การแก้ทรงผมนักแสดงช่วง 100 เปอร์เซ็นต์
(จาก ผู้ศึกษา)

รูปที่ 3.103 ภาพการแสดงส่งจริง 100 เปอร์เซ็นต์
(จาก ผู้ศึกษา)

3.5.5.3 การออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับละครเรื่อง **One Man's Secret Desire**

ในการส่งความคืบหน้า 100 เปอร์เซ็นต์

ผู้ศึกษาได้ทำการตกลงและตัดสินใจกันในส่วนของเครื่องแต่งกายนักแสดงหญิง

(ซิง) โดยคัดเลือกมาเหลือหนึ่งชุด คือ

เสื้อครอปสีขาวเอวลอยสวมทับด้วยเสื้อคลุมสีทอง กระโปรงหนังสีดำ และวิกสั้นสีทองมีหน้าม้า เป็นชุดที่ตรงกับบทบาทคาแรคเตอร์ของนักแสดงมากที่สุด อีกทั้งยังมีการแต่งหน้า จัดแต่งทรงผมของนักแสดง

ในส่วนของนักแสดงชาย

(นิวเอิร์ธ) ผู้ศึกษาได้พัฒนางานภายใต้ความคืบหน้า 100 เปอร์เซ็นต์โดยมีการแต่งหน้า และ จัดแต่งทรงผมให้ดูสมจริงเป็นละครตามบทบาทมากยิ่งขึ้น

รูปที่ 3.104 ภาพการแสดงส่งจริง 100 เปอร์เซ็นต์
(จาก ผู้ศึกษา)

3.6 การสร้างสรรค์ผลงานด้านการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดีย

3.6.1 การนำเสนองานต่อผู้กำกับ

จากการอ่านบทละครเรื่อง Romantic Fools ทั้งหมด 4 เรื่อง ได้แก่ Find Me A Private Man, One Man's Secret Desire , The Stepford Guy และ Bride and Groom และบทละครเรื่อง My First Time ทั้งหมด 4 เรื่อง ได้แก่ เรื่องเล่า #162164, เรื่องเล่า #548, เรื่องเล่า #34130 และเรื่องเล่า #35373

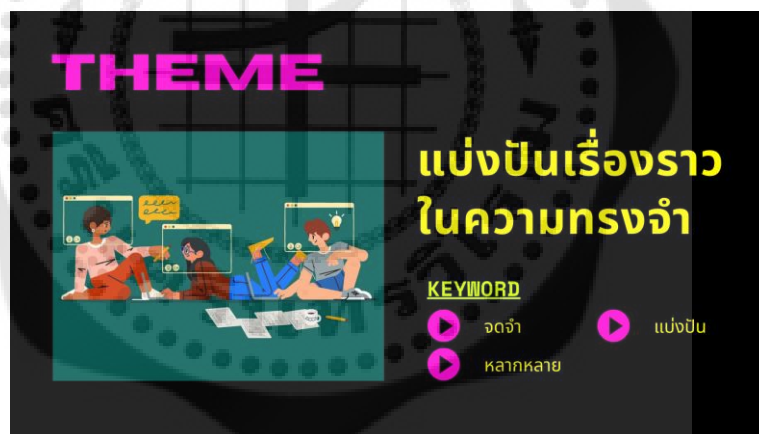
ทำให้ผู้ศึกษารู้สึกได้รับการแบ่งปันเรื่องราวความรักและความสัมพันธ์ในรูปแบบใหม่ๆ ที่ไม่เคยได้รับมาก่อน ผู้ศึกษาจึงได้เสนอผลงานภายใต้แนวคิด

“การแบ่งปันเรื่องราวในความทรงจำ” และมีคำว่า จดจำ แบ่งปัน

และหลากหลายมาเพื่อเติมการนำเสนอผลงาน

โดยนำรูปการพูดคุยกันของกลุ่มเพื่อนคุยกันผ่านทางออนไลน์

ซึ่งการคุยกันทางออนไลน์แบบเห็นหน้าทำให้รู้สึกใกล้ชิดกันมากขึ้น

รูปที่ 3.105 การแบ่งปันเรื่องราวในความทรงจำ

(จาก ผู้ศึกษา)

ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาและสืบค้นข้อมูลและรูปแบบของเว็บไซต์ myfirsttime.com ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่ผู้คนนำเรื่องราวครั้งแรกของตนมาแบ่งปันกัน และยังเป็นเรื่องราวที่ถูกนำไปสร้างเป็นบทละครเรื่อง My First Time อีกด้วย โดยรูปแบบของเว็บไซต์ถูกออกแบบมาให้คล้ายกับสมุดบันทึกเรื่องราวที่สามารถแบ่งปันให้กับผู้อื่นได้อีกด้วย

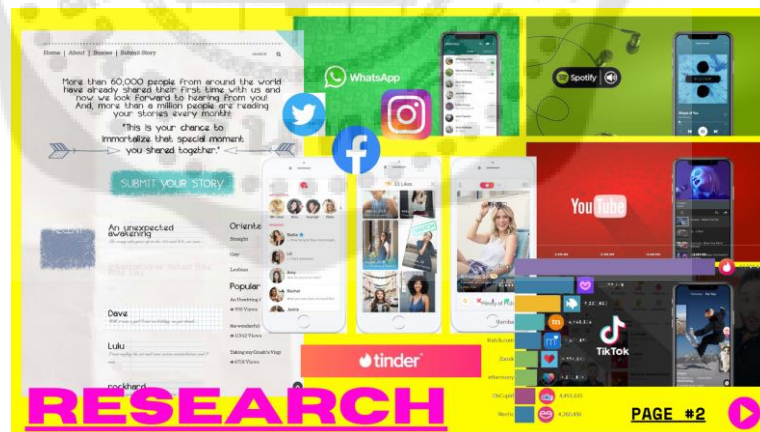
นอกจากนี้

ผู้ศึกษายังได้ศึกษาและสืบค้นเกี่ยวกับแอปพลิเคชันด้านการติดต่อสื่อสารที่เป็นที่นิยมของผู้คนทั่วโลก อ้างอิงจากจำนวนการติดตั้งในระบบปฏิบัติการ IOS และ Android ในปี พ.ศ. 2563 โดย Shanon Roberts ได้รวบรวมผลไว้ใน cyberclick.net ซึ่ง 8 อันดับ จาก 10

อันดับล้วนเป็นแอปพลิเคชันเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสาร ดังนี้ อันดับที่ 1 แอปพลิเคชัน TikTok อันดับที่ 2 แอปพลิเคชัน Facebook อันดับที่ 3 แอปพลิเคชัน Instagram อันดับที่ 4 แอปพลิเคชัน WhatsApp อันดับที่ 5 แอปพลิเคชัน Telegram อันดับที่ 7 แอปพลิเคชัน Zoom Meeting อันดับที่ 8 แอปพลิเคชัน Snapchat และอันดับที่ 9 แอปพลิเคชัน Messenger

เนื่องจากบทละครทั้งหมดล้วนเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์และความรัก

ผู้ศึกษาจึงได้ศึกษาและสืบค้นเกี่ยวกับแอปพลิเคชันที่ใช้ในการหาคู่หรือสร้างความสัมพันธ์ที่เป็นที่นิยมทั่วโลก อ้างอิงจากจำนวนการติดตั้งในระบบปฏิบัติการ IOS และ Android ในเดือนพฤษภาคม พ.ศ.2564 โดยเว็บไซต์ statista.com ได้รวบรวมผลไว้ 5 อันดับ ดังนี้ อันดับที่ 1 แอปพลิเคชัน Tinder อันดับที่ 2 แอปพลิเคชัน Badoo อันดับที่ 3 แอปพลิเคชัน Bumble อันดับที่ 4 แอปพลิเคชัน Lamour อันดับที่ 5 แอปพลิเคชัน Tantan

รูปที่ 3.106 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

(จาก ผู้ศึกษา)

หลังจากทำการศึกษาและสืบค้นแล้ว

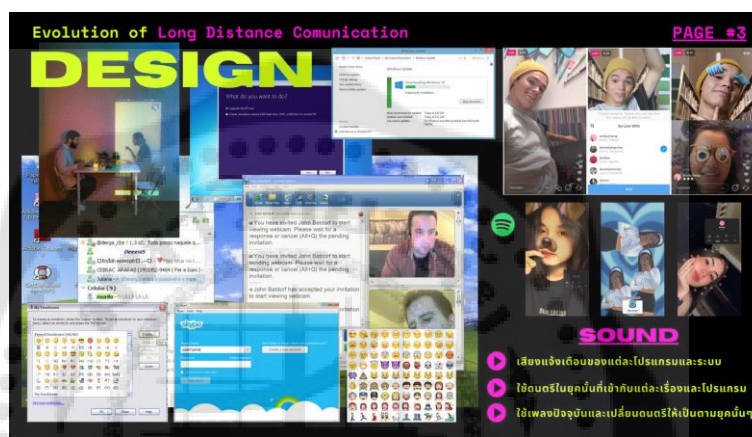
ผู้ศึกษาได้นำเสนอการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียภายใต้แนวคิด “วิวัฒนาการการสื่อสารทางไกล” โดยผู้ศึกษาได้แนวคิดนี้มาจากการที่ทุกความสัมพันธ์ล้วนต้องสื่อสารกันและอุปสรรคที่สำคัญคือระยะทาง แต่เทคโนโลยีในปัจจุบันสามารถช่วยทำให้รู้สึกใกล้ชิดกันมากขึ้นได้

และเนื่องจากบทละครมีจำนวนเยอะ

ซึ่งเรื่องราวที่เกิดขึ้นในบทละครแต่ละเรื่องสามารถเกิดขึ้นได้ในทุกยุคสมัยเหมือนที่ผู้กำกับได้บอกไว้ว่า ความรักที่ไม่มีวันเปลี่ยนแม้เวลาเปลี่ยน

นอกจากนี้ยังเป็นเหมือนการจดบันทึกวิวัฒนาการของการสื่อสารทางไกลและแบ่งปันเรื่องนี้ให้กับผู้ชม

รูปที่ 3.107 นำเสนอการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียภายใต้แนวคิดวิวัฒนาการการสื่อสารทางไกล

(จาก ผู้ศึกษา)

3.6.2 การส่งความคืบหน้า 30 เปอร์เซ็นต์

ในกระบวนการพัฒนาผลงานภายใต้ความคืบหน้า 30 เปอร์เซ็นต์ ผู้ศึกษาได้ศึกษาและสืบค้นข้อมูลสำหรับบทละครในช่วงต่างๆ โดยสามารถแบ่งได้เป็น 3 ช่วง ได้แก่ รายการออนไลน์ ละครเรื่อง The Stepford Guy และละครเรื่อง One Man's Secret Desire นอกจากการศึกษาและสืบค้นข้อมูลแล้ว

ผู้ศึกษา ยังได้เขียนถึงข้อเสนอแนะและการปรับแก้พัฒนาผลงานภายใต้ความคืบหน้า 30 เปอร์เซ็นต์

3.6.2.1 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับรายการออนไลน์

เนื่องจากรายการออนไลน์เป็นการถ่ายทอดสดผ่านแอปพลิเคชันหรือผ่านทางรูปแบบออนไลน์

ผู้ศึกษาจึงได้ทำการสอบถามนักแสดงทั้งสามคนถึงพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันและการถ่ายทอดสดผ่านแอปพลิเคชันเหล่านั้น โดยได้คำตอบดังนี้

คำถาม	นิวเอิร์ธ	นาเดีย	ชิง
1) ปกติเล่นแอปโซเชียลมีเดียอะไรบ้าง	Instagram, Facebook, TikTok	Facebook, Instagram, TikTok, Line, YouTube, Twitter	Twitter, Instagram, YouTube
2) เคยไลฟ์มัยในช่องทางไหนบ้าง	Vibie Live	Instagram	Instagram
3) ชอบไลฟ์เรื่องอะไร	พูดคุยเล่นกับคนดูร้องเพลงเล่นกีตาร์ ทำชาเลนจ์ที่คนดูให้ทำเพื่อแคนต์ี้	แล้วแต่อารมณ์ บางทีไม่มีไรทำก็ไลฟ์ แล้วก็ขายของออนไลน์	ไลฟ์เพราะไม่มีไรทำแล้ว ช่วงนั้นบ้าทำกับข้าวในหอ เลยแก๊งๆไลฟ์
4) ไลฟ์เวลาไหนบ้าง	ไม่มีเวลาตายตัว ว่างเวลาไหนหรืออยากไลฟ์ตอนไหนก็ไลฟ์	ช่วง 19.00-23.00	ช่วงค่าๆ แต่นานมากแล้ว ตั้งแต่ปี 1 อะ
5) ลงสตอรี่บ่อยมัย ชอบลงเกี่ยวกับอะไรอะ	ไม่บ่อย ลงเกี่ยวกับไลฟ์สไตล์ของเรา อาหาร	ไม่บ่อยมาก ลงเกี่ยวกับเพื่อนบ้าง บางวันรู้สึกสวยก็ถ่ายลง แชนแนลเพลง เต็ม Tiktok	ชอบลงสตอรี่แบบทั่วไป ชีวิตประจำวัน ตอนมีความสุข หรือตอนตลก ไม่ค่อยถ่ายตัวเองลงสตอรี่เท่าไร จะลงตอนที่เจอฟิลเตอร์ที่ทำให้รู้สึกมันใจ
6) ใช้ฟิลเตอร์เวลาไลฟ์หรือถ่ายลงสตอรี่มัย	เวลาไลฟ์ชอบใช้ฟิลเตอร์ เพราะขี้เกียจแต่งหน้า	ชอบมากขาดไม่ได้	ตอนไลฟ์ไม่ได้ใส่ฟิลเตอร์
7) ชอบฟิลเตอร์ประเภทไหน	ใช้ฟิลเตอร์แบบอาร์ตๆ เพราะปกติไม่ค่อยถ่ายหน้าตัวเองลง	ชอบฟิลเตอร์ที่ทำให้สวย หน้าสดใสฟิลเตอร์คือจ	ชอบแบบให้หน้าสวยแบบไม่เกินไป

	แต่ถ้าใช้ก็ใช้ฟิลเตอร์ที่ทำให้หน้าเนียนไม่เต็มปากและคิ้ว	บ แล้วก็ซาเลนตอบคำถามก็ชอบเล่น ตอนนี้ชอบเล่นที่มันตัดเสียงตลกดี เวลาบ่นหรืออะไร เรื่องที่เราจะดูไม่ร้ายแรงขนาดนั้น	ฟิลเตอร์ที่แสงสวยๆ หน้าเนียนๆ
--	--	--	----------------------------------

ตารางที่ 3.16 ตารางแสดงพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันของนักแสดง
(จาก ผู้ศึกษา)

นอกจากการสอบถามนักแสดงแล้ว สำหรับกระบวนการในช่วง 30
เปอร์เซ็นต์ของรายการออนไลน์
ผู้ศึกษาได้ศึกษาและสืบค้นเกี่ยวกับการถ่ายทอดสดผ่านช่องทาง Facebook
วิดีโอที่รายการออนไลน์ใช้สำหรับช่วงต้นและท้ายของการถ่ายทอดสด (Intro and Outro)
และการจัดวางหน้าจอของพิธีกรรายการในรูปแบบการแยกจัดรายการจากที่บ้าน

ผู้ศึกษาได้ศึกษาและสืบค้นเกี่ยวกับฟีเจอร์ของการถ่ายทอดสดผ่านช่องทาง Facebook
ที่ช่วยสร้างความบันเทิงให้กับทั้งผู้ใช้งานและผู้รับชม โดยฟีเจอร์ที่เป็นที่นิยมได้แก่
การแสดงความรู้สึกผ่านอีโมจิ (Emoji Reactions) การดูความคิดเห็นแบบ Real-Time (Real-
Time Comments) การถ่ายทอดสดเฉพาะกลุ่มที่สนใจ (Group and Event Live) และฟิลเตอร์
(Filters)

การแสดงความรู้สึกผ่านอีโมจิ (Emoji Reactions)

ผู้รับชมสามารถแสดงความรู้สึกขณะรับชมการถ่ายทอดสดผ่านอีโมจิได้ทั้งหมด 7 แบบ ได้แก่
ชอบ (Like) รัก (Love) เป็นห่วง (Care) หัวเราะ (Haha) ว้าว (Wow) เศร้า (Sad) และโกรธ
(Angry) โดยอีโมนิของผู้รับชมจะปรากฏอยู่ในวิดีโอในเวลาสั้นๆ แล้วจะหายไป
ทำให้ผู้ชมและผู้ใช้งานนั้นสามารถรับรู้ถึงความรู้สึกของผู้ชมคนอื่นๆ ในขณะนั้นได้ด้วย
นอกจากนี้เมื่อรับชมวิดีโอภายหลัง อีโมจิจะไปปรากฏตรงความคิดเห็นอีกด้วย

การดูความคิดเห็นแบบ Real-Time (Real-Time Comments)

หลังจากการถ่ายทอดสด ผู้ใช้งานสามารถบันทึกวิดีโอเก็บไว้สำหรับการรับชมภายหลัง และเมื่อรับชมภายหลังจะมีการขึ้นความคิดเห็นของผู้ชมตามเวลาที่ได้อัปโหลดวิดีโอ ทำให้สามารถรู้สึกเหมือนได้รับชมสดแม้จะเป็นการรับชมในภายหลัง

การถ่ายทอดสดเฉพาะกลุ่มที่สนใจ (Group and Event Live)

จะช่วยให้ผู้ใช้สามารถถ่ายทอดสดไปยังกลุ่มคนที่มีความสนใจตรงกันหรือคล้ายคลึงกันได้มากยิ่งขึ้น

การถ่ายทอดสดเฉพาะกลุ่มที่สนใจจะทำให้เราสามารถจำกัดคนดูให้เฉพาะคนที่อยู่ในกลุ่มหรือในอีเว้นท์ที่จัดขึ้นมาเท่านั้นที่สามารถดูได้ เช่น

เป็นการถ่ายทอดสดจากงานกิจกรรมเพื่อให้นักที่ไม่สามารถไปได้นั้นก็สามารถสัมผัสกับบรรยากาศภายในงานได้ด้วย เป็นต้น

ฟิลเตอร์ (Filters)

ผู้ใช้งานสามารถเลือกฟิลเตอร์เพื่อเปลี่ยนใบหน้าและสามารถเขียนหน้าจอตลอดสดได้คล้ายการแต่งรูป โดยมีฟิลเตอร์ให้เลือกหลากหลาย เช่น แต่งหน้า (Make-Up) ตลก (Funny) และสัตว์ (Animals) เป็นต้น

รูปที่ 3.108 ฟีเจอร์ของการถ่ายทอดสดผ่านช่องทาง Facebook

(จาก ผู้ศึกษา)

ผู้ศึกษาได้ศึกษาวิดีโอที่รายการออนไลน์นี้ใช้สำหรับช่วงต้นและท้ายของการถ่ายทอดสด (Intro and Outro) โดยจุดประสงค์ของวิดีโอในช่วงต้นของรายการหรือ Intro คือ ช่วยให้ระหว่างการรอผู้ชมเข้ารับชมการถ่ายทอดสดไม่น่าเบื่อหรือนิ่งจนเกินไป

และจุดประสงค์ของวิดีโอในช่วงท้ายของรายการหรือ Outro คือ

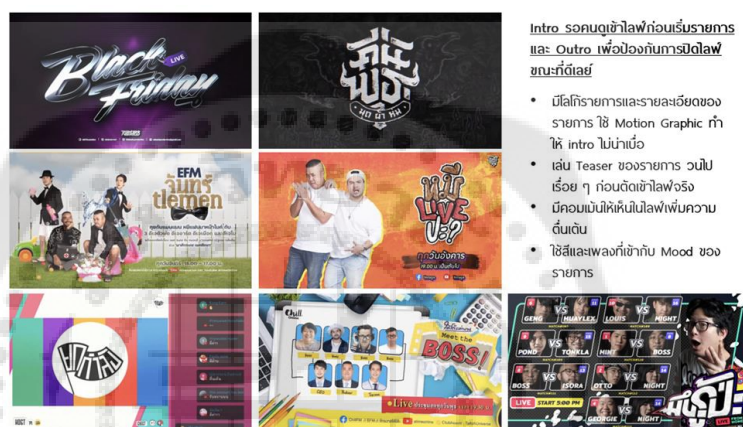
ป้องกันการหยุดการถ่ายทอดสดขณะที่มีการล่าช้าหรือ Delay 10 วินาที

โดยวิดีโอส่วนใหญ่มักจะใช้ภาพเคลื่อนไหวของโลโก้และรายละเอียดของรายการ

การเล่นตัวอย่างของรายการวนไปเรื่อยๆ

การแสดงให้เห็นความคิดเห็นของผู้ชมขณะรอและการใช้สีและเพลงให้เข้ากับ Mood

ของรายการ

Intro สอดดูเข้าไปก่อนเริ่มรายการ และ Outro เพื่อป้องกันการปิดlaw ขณะที่ดีเลย์

- มีโลโก้รายการและรายละเอียดของรายการ ใช้ Motion Graphic ทำให้ Intro ไม่น่าเบื่อ
- เล่น Teaser ของรายการ วนไปเรื่อย ๆ ก่อนตัดเข้าไลฟ์จริง
- มีคอมเมนต์ที่เห็นในไลฟ์เพิ่มความตื่นเต้น
- ใช้สีและเพลงที่เข้ากับ Mood ของรายการ

รูปที่ 3.109 วิดีโอที่รายการออนไลน์ใช้สำหรับช่วงต้นและท้ายของการถ่ายทอดสด

(จาก ผู้ศึกษา)

นอกจากนี้ผู้ศึกษายังได้ศึกษาการจัดวางหน้าจอของพิธีกรรายการในรูปแบบการแยกจัดรายการจากที่บ้าน โดยผู้ศึกษาสามารถสรุปได้ดังนี้

หากพิธีกรทุกคนมีบทบาทที่เท่ากัน จะมีการจัดวางให้ทุกช่องมีขนาดเท่ากัน

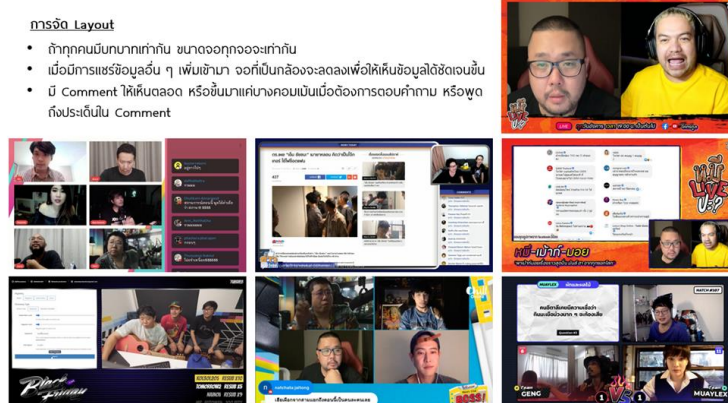
เพื่อให้ความสนใจของทุกคนเท่ากัน หากมีการแชร์ข้อมูลหรือหน้าจอเพิ่มเข้ามา

จะมีการลดขนาดจอของพิธีกรลง เพื่อให้ผู้ชมสามารถเห็นข้อมูลได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

และสามารถเลือกการแสดงความคิดเห็นของผู้ชมได้ 2 แบบ ได้แก่

การแสดงความคิดเห็นของผู้ชมทั้งหมด

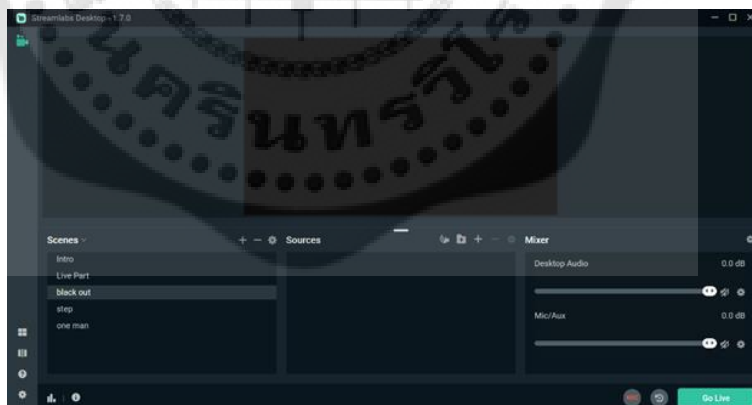
และการแสดงความคิดเห็นของผู้ชมเพียงความเห็นที่ต้องการตอบหรือกำลังพูดถึงประเด็นในความเห็นขณะนั้น

รูปที่ 3.110 การจัดวางหน้าจอของพิธีกรรายการในรูปแบบการแยกจัดรายการจากที่บ้าน
(จาก ผู้ศึกษา)

การถ่ายทอดสดผ่านช่องทาง Facebook

เป็นอีกหนึ่งอย่างที่ผู้ศึกษาได้ทำการทดลองทำจริงในช่วงความคืบหน้า 30 เปอร์เซ็นต์
ผู้ศึกษาได้ทำการถ่ายทอดสดผ่านโปรแกรม Streamlabs OBS
เนื่องจากหน้าต่างของโปรแกรมสามารถดูได้ง่าย
และมีฟังก์ชันที่ช่วยให้การถ่ายทอดสดนั้นสะดวกมากยิ่งขึ้น

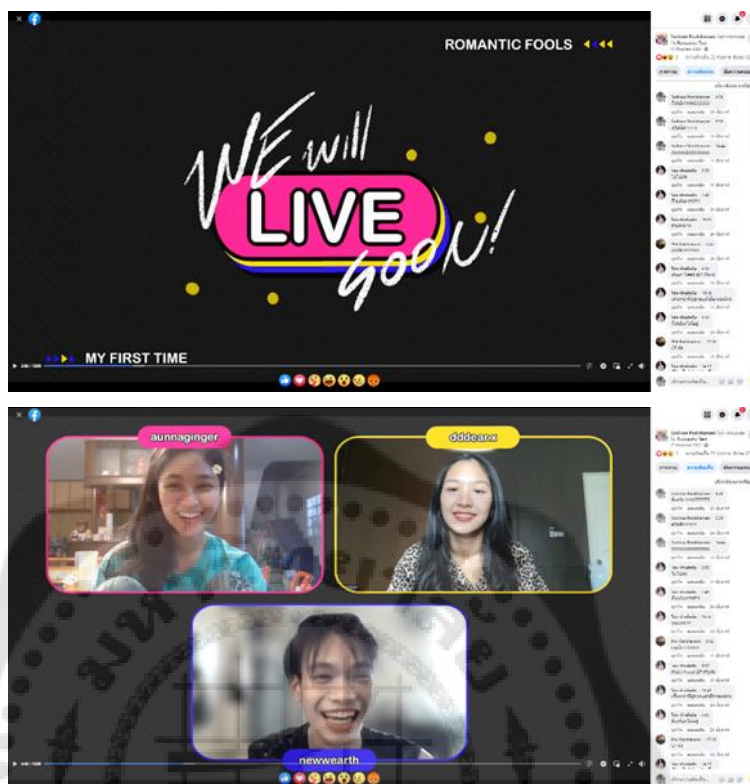

รูปที่ 3.111 หน้าต่างโปรแกรม Streamlabs OBS

(จาก ผู้ศึกษา)

สำหรับการทดลองถ่ายทอดสด

ผู้ศึกษาได้ทดลองสร้างวิดีโอที่ใช้ในช่วงต้นของรายการระหว่างรอผู้ชมเข้าร่วมการถ่ายทอดสด
และได้ทดลองสร้างกรอบและชื่อสำหรับพิธีกรแต่ละคน
โดยการใช้สีมาเพื่อช่วยแยกพิธีกรแต่ละคนให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

รูปที่ 3.112 การถ่ายทอดสดครั้งแรก
(จาก ผู้ศึกษา)

3.6.2.2 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับละครเรื่อง **The Stepford Guy**

ในกระบวนการพัฒนาผลงานภายใต้ความคืบหน้า 30 เปอร์เซ็นต์

ผู้ศึกษาได้ศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการพูดคุย

ติดต่อสื่อสารกันของคู่รักเมื่อต้องอยู่ในระยะทางที่ห่างกันและแอปพลิเคชันหรือช่องทางที่เป็นที่นิยมในการติดต่อสื่อสารระหว่างคู่รัก โดยการสอบถามจากคู่รักจำนวน 6 คู่ ดังนี้

ลำดับ	ติดต่อสื่อสารกันอย่างไรบ้าง	แอปพลิเคชันหรือช่องทางที่ใช้	วิถีโอดคอลเมื่อไหร่บ้าง
คู่ที่ 1	ปกติจะแชททุกวัน บางวันก็มีคอลบ้างถ้าว่าง เล่นเกมส์ ดูหนังด้วยกัน	Line	วิถีโอดคอลก็มีแต่ว่าไม่ได้บ่อยมาก เช่น ดูแมว
คู่ที่	แชทและคอล	Line, Instagram,	วิถีโอดก่อนนอนทุกวัน

2	หรือส่งอะไรตลกๆหรือน่ารักหมาแมวอะไรนี้ให้ดูกัน	Facebook, TikTok	
คู่ที่ 3	แชท มีคอลบ้างคืนวันคืน	Line	นานๆที ในโอกาสพิเศษ เช่นวันเกิด
คู่ที่ 4	คุยผ่านแชท วิดีโอคอลบ้าง	Line, Facebook	มีกิจกรรมจะทำให้ดู เช่น อาหารรูปหรือหลายๆครั้งเป็นผลต่อเนื่องมาจากคอลกันปกติ คิดถึงอยากเห็นหน้า
คู่ที่ 5	แชทและวิดีโอคอล ส่งรูปและคลิปบ้าง	Line, Instagram	วิดีโอคอลกันทุกวัน ไม่ได้เริ่มจากคอลธรรมดาจากก่อน แต่วิดีโอคอลเลย
คู่ที่ 6	แชทอย่างเดียว จะโทรเมื่ออยากโทร แต่ล่าสุดที่โทรก็คือโทรไปคุยเรื่องงาน	Line, Instagram	ไม่วิดีโอคอลเลย เพราะเป็นคนที่ถนัดพิมพ์มากกว่านะ(ในบางครั้ง) ช่วงแรกมีอยากบ้าง แต่พอหนึ่งๆคงที่แล้วก็ไม่ได้คอลหรืออะไร

ตารางที่ 3.17 ตารางแสดงพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันระหว่างคู่รัก 6 คู่
(จาก ผู้ศึกษา)

นอกจากนี้สำหรับการศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับละครเรื่อง The Stepford Guy นั้น ผู้ศึกษาได้ศึกษาและสืบค้นเกี่ยวกับการสื่อสารผ่านโทรศัพท์แบบเห็นหน้า (Video Call หรือ FaceTime) เนื่องจากในบทละครเป็นการสนทนากันระหว่างสามีและภรรยา การสื่อสารผ่านโทรศัพท์แบบเห็นหน้าจึงจะสามารถช่วยให้การดำเนินเรื่องราวนั้นดูเป็นธรรมชาติมากขึ้น

การสื่อสารผ่านโทรศัพท์แบบเห็นหน้า (Video Call หรือ FaceTime) มีฟังก์ชันที่พัฒนามาเพื่อให้ผู้ใช้งานสามารถสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยฟังก์ชันที่น่าสนใจของการ Video Call หรือ FaceTime ได้แก่ เสียงตามตำแหน่ง หรือ Spatial Audio ที่จะทำเสียงพูดขณะสนทนาฟังดูราวกับมาจากตำแหน่งหรือทิศทางของบุคคลนั้นที่อยู่บนหน้า

าจอจริงๆ พร้อมด้วยไมโครโฟนที่จะช่วยแยกเสียงพูดออกจากเสียงรบกวนรอบข้างอีกด้วย ฟังก์ชันภาพบุคคล หรือ Portrait เพื่อให้ผู้ใช้งานสามารถเบลออกจากด้านหลังได้ และการ Video Call หรือ FaceTime ถูกพัฒนาให้สามารถใช้ได้ในอุปกรณ์ที่หลากหลายทั้งในระบบ IOS และ Android โดยผ่านช่องทาง Google Chrome นอกจากนี้ยังมีฟังก์ชัน SharePlay ที่สามารถแชร์เพลงจาก Apple Music หรือหนังและวิดีโอจาก Apple TV ได้อีกด้วย

Media ; The Stepford Guy

VIDEO CALL / FACETIME

- Spatial Audio ก็จะทำให้เสียงพูดบน FaceTime ฟังดูราวกับว่ามาจากตำแหน่งที่บุคคลนั้นอยู่บนหน้าจอจริงๆ พร้อมด้วยไมโครโฟนใหม่ที่จะช่วยแยกเสียงพูดออกจากเสียงรบกวนรอบข้าง
- Portrait สำหรับการวิดีโอคอล เพื่อให้ผู้ใช้สามารถเบลออกจากหลังและไฟก็สว่างได้
- ไม่จำกัดอยู่ในอุปกรณ์ของ Apple อย่างเดียว สามารถเข้าผ่าน Chrome ได้
- SharePlay สามารถแชร์เพลงจาก Apple Music หรือ หนังและวิดีโอจาก Apple TV ได้

รูปที่ 3.113 การสื่อสารผ่านโทรศัพท์แบบเห็นหน้า
(จาก ผู้ศึกษา)

3.6.2.3 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับละครเรื่อง One Man's Secret Desire

สำหรับการศึกษาและสืบค้นข้อมูลสำหรับละครเรื่อง One Man's Secret Desire ผู้ศึกษาได้เลือกการนำเสนอเรื่องราวโดยใช้โปรเจคเตอร์ฉายไปบนกำแพง ทำให้ได้รับความรู้สึกเหมือนนักแสดงอยู่ในห้องเดียวกัน

โดยผู้ศึกษาได้ทำการสืบค้นวิธีที่จะทำให้การฉายโปรเจคเตอร์ไม่ดูล้ำสมัยจนเกินไป

ผู้ศึกษาจึงได้พบกับ Google Home

ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่จะช่วยทำให้การฉายโปรเจคเตอร์นั้นสมเหตุสมผล

Google Home คือ ลำโพงอัจฉริยะที่ทำงานด้วยคำสั่งเสียง หรือ voice-activated speaker ที่สามารถค้นหาและสั่งการสิ่งที่เชื่อมต่อได้ โดย Google Home นั้นสามารถติดตั้งได้ผ่านทาง Play Store หลังจากที่ติดตั้งและตั้งค่าต่าง ๆ ผ่านแอปพลิเคชัน Google Home เรียบร้อยแล้วสามารถเปิดการใช้งาน Google Home โดยพูดว่า “Okay Google”

หรือ “Hey Google” ตามด้วยคำสั่งที่เราต้องการให้ Google Home ช่วยเหลือ Google Home เป็นอุปกรณ์ที่พร้อมใช้งานตลอดเวลาหรือ Always-On มีไมโครโฟนที่มีคุณสมบัติรับคำสั่งเสียงได้แม้พูดจากอีกด้านหนึ่งของห้องก็ตาม

นอกจากการศึกษาเกี่ยวกับวิธีการแล้ว

ผู้ศึกษายังได้ศึกษาและสืบค้นเกี่ยวกับแอปพลิเคชันหรือช่องทางที่ใช้สำหรับติดต่อซื้อขายกับพนักงานบริการทางเพศในประเทศเยอรมนี

โดยแอปพลิเคชันที่เป็นที่นิยมมากที่สุดในประเทศเยอรมนีได้แก่ PEPPR ที่ถูกสร้างขึ้นโดย Pia

Poppenreiter ชาวออสเตรีย

มีจุดประสงค์เพื่อจะช่วยเหลือพนักงานบริการทางเพศให้ไม่ต้องเดินตามท้องถนนที่อยู่ในประเทศเยอรมนี ซึ่งมีอากาศหนาวเย็น โดยแอปพลิเคชัน PEPPR ได้มีการใช้ระบบค้นหาตำแหน่ง หรือ

GPS เพื่อให้สามารถติดต่อกับพนักงานบริการทางเพศที่ตำแหน่งใกล้เคียงที่สุดได้

นอกจากนี้แอปพลิเคชันนี้ยังมีตัวเลือกทั้งพนักงานหญิงและชาย

รูปที่ 3.114 Google Home และแอปพลิเคชัน PEPPR

(จาก ผู้ศึกษา)

3.6.2.4 การศึกษาและสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับ Effect และ Transition

เนื่องจากละครถูกแบ่งออกเป็น 3 ช่วง ได้แก่ รายการ SOS

ช่วยรักหนูหน่อย ละครเรื่อง The Stepford Guy และละครเรื่อง One Man's Secret Desire

ทำให้ทั้ง 3 ช่วงจะต้องถูกเชื่อมกัน

โดยนอกจากคำพูดของนักแสดงจะสามารถทำให้เชื่อมต่อแต่ละส่วนได้อย่างราบรื่นแล้ว

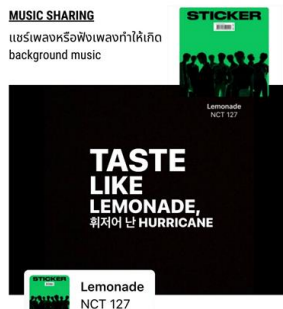
การออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียจะสามารถช่วยเล่าเรื่องราวให้ราบรื่นได้มากขึ้นอีกด้วย
ผู้ศึกษาจึงได้ศึกษาและสืบค้นเกี่ยวกับการเชื่อมต่อของวิดีโอในรูปแบบต่างๆ หรือ Transition
เพื่อสามารถนำมาปรับใช้ให้สื่อสารและเข้ากับเรื่องมากที่สุด โดยสามารถอธิบายแต่ละแบบได้
ดังนี้ การเปิดเพลง นอกจากจะเพิ่มลูกเล่นและความน่าสนใจให้กับวิดีโอ
ยังสามารถช่วยเพิ่มเพลงเป็นบรรยากาศ หรือ Background Music ได้อีกด้วย
การแจ้งเตือนข้อความ หรือ Notification
เป็นการเกริ่นนำเข้าสู่ละครและสามารถดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้
หน้าต่างแสดงข้อความสนทนาและอีเมล
สามารถช่วยเล่าเรื่องราวหรือแสดงข้อความจากแบบสอบถามหรือความคิดเห็นของผู้ชมได้
และการเปิดวิดีโอและหน้าจอ หรือ Video and Screen Sharing
จะสามารถเปิดวิดีโอที่ถ่ายทำไว้เรียบร้อยแล้ว

Media ; Effect / Transition

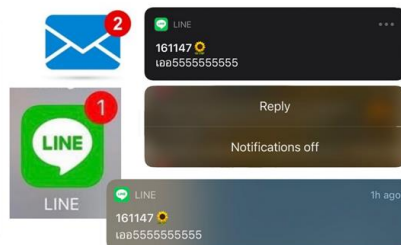
MUSIC SHARING

แชร์เพลงหรือฟังเพลงทำให้เกิด background music

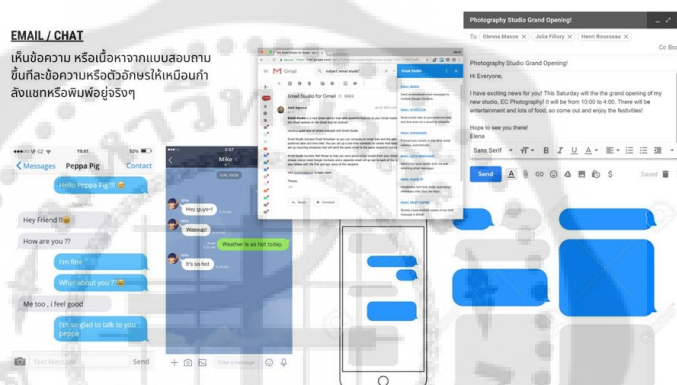
NOTIFICATION

การแจ้งเตือนข้อความหรืออีเมล เพื่อให้เกิดความสะดวกและเป็น transition เข้าโซเชียลมีเดีย

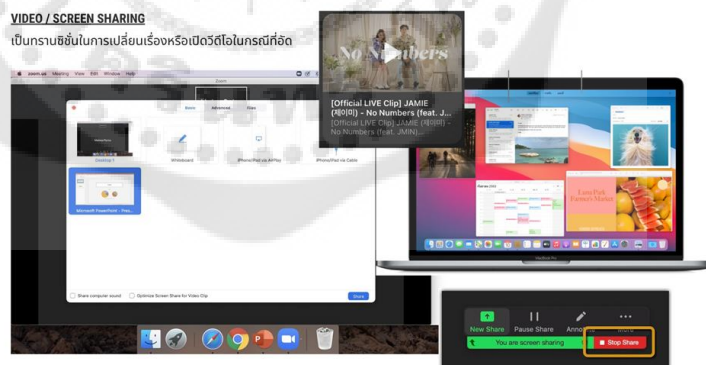
EMAIL / CHAT

เห็นข้อความ หรือเนื้อหาจากแบบสอตกน ขึ้นที่ข้อความหรือตัวอักษรให้เหมือนกำลังแชทหรือพิมพ์อยู่จริงๆ

VIDEO / SCREEN SHARING

เป็นทรานซิชันในการเปลี่ยนเรื่องหรือเปิดวิดีโอในกรณีที่ดี

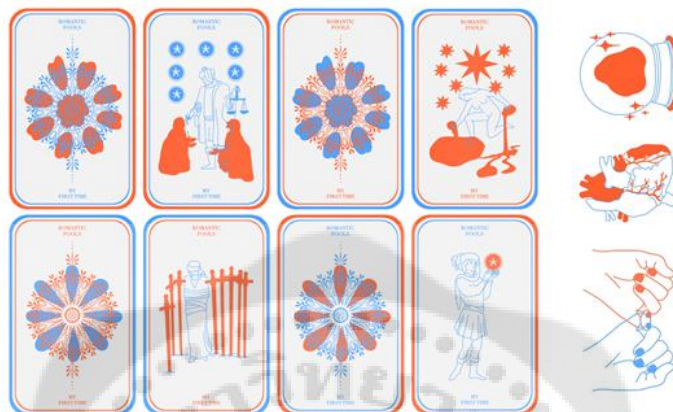

รูปที่ 3.115 Effect และ Transition

(จาก ผู้ศึกษา)

3.6.2.5 การออกแบบแบบสอบถาม

ผู้ศึกษาได้ทำการออกแบบแบบสอบถามให้ดูสะอาดตา เข้าถึงได้ง่าย และเป็นมิตร เนื่องจากคำถามในแบบสอบถามมีเรื่องที่เป็นข้อมูลส่วนตัว การออกแบบแบบสอบถามให้เป็นมิตรจึงจะช่วยให้ผู้ที่ทำแบบสอบถามนั้นสบายใจในการตอบ

าขึ้น

รูปที่ 3.116 รูปที่ใช้ในแบบสอบถาม
(จาก ผู้ศึกษา)

3.6.2.6 ข้อเสนอแนะและการปรับแก้ผลงานในช่วงความคืบหน้า 30 เปอร์เซ็นต์

เนื่องจากการแสดงผ่านช่องทางออนไลน์ ทำให้สื่อดิจิทัลมีเดียไม่ต้องเปลี่ยนวิธีการนำเสนอ เนื่องจากสามารถนำเสนอแบบเดิมได้แม้บริบทจะเปลี่ยน ยกเว้นการนำเสนอของเรื่อง One Man's Secret Desire ที่มีการฉายโปรเจคเตอร์และข้อมูลเกี่ยวกับแอปพลิเคชัน PEPPR การฉายโปรเจคเตอร์อาจเป็นอุปสรรคด้านการติดตั้งและการอำนวยความสะดวกแก่นักแสดง และแอปพลิเคชัน PEPPR เป็นแอปพลิเคชันที่นิยมใช้ในประเทศเยอรมนีเท่านั้น ทำให้ไม่สามารถใช้แอปพลิเคชันเดิมได้ในกรณีที่เปลี่ยนบริบท

เมื่อบริบทของละครเรื่อง One Man's Secret Desire

ถูกเปลี่ยนจากประเทศเยอรมนีเป็นประเทศไทย

ผู้ศึกษาจึงได้เลือกที่จะศึกษาและสืบค้นเกี่ยวกับบกล่องภายในห้องที่สามารถเชื่อมต่อและแสดงผล ลัพท์หรือภาพผ่านหน้าจอของคอมพิวเตอร์ได้ เนื่องจากบทละครเรื่อง One Man's Secret

Desire เป็นการสนทนาของตัวละครชั้นนี้และก็

โดยทั้งคู่นั่งอยู่หน้าจอคอมพิวเตอร์ภายในห้องของตัวเอง

โดยผู้ศึกษาได้ศึกษาและสืบค้นกล้องที่สามารถอยู่ในห้องทั้งหมด 3 ประเภท ได้แก่

กล้องคอมพิวเตอร์ iMac ซึ่งเป็นกล้องที่สามารถใช้งานได้กับโปรแกรม FaceTime และ Photo

Booth โดยส่องหน้าตรงไปยังผู้ใช้งาน กล้อง DSLR นำมาเชื่อมต่อเป็น Webcam

ซึ่งมีคุณภาพสูงกว่ากล้อง Webcam ทั่วไป โดยกล้อง DSLR

เป็นกล้องสำหรับช่างภาพซึ่งตรงกับอาชีพของตัวละครชั้นนี้ และกล้อง VDO Door Phone

ซึ่งเป็นกล้องที่ติดอยู่กับประตูเพื่อให้เห็นแขกที่มาที่ห้องโดยสามารถเชื่อมต่อกับคอมพิวเตอร์เพื่อ

Media ; One Man's Secret Desire

กำลังร่วมกับฉากเพื่อสามารถถ่ายจากคนละที่
แต่เหมือนอยู่ในที่เดียวกันแต่คนละมุมมอง

กล้อง iMac 27 นิ้ว

กล้องสำหรับ FaceTime หรือ Photo
Booth ส่องหน้ากล้องไปยังผู้ใช้งาน

กล้อง DSLR เป็น Webcam

เชื่อมเข้ากับคอมพิวเตอร์เพื่อส่องไปยังกล้อง
กล้อง iMac

กล้อง VDO Door Phone

กล้อง VDO Phone ที่ติดอยู่
กับประตูเพื่อให้เห็นคนที่มาและ
กดกริ่ง

แสดงผลลัพธ์และภาพทางหน้าจอได้

รูปที่ 3.117 กล้องที่สามารถเชื่อมต่อกับคอมพิวเตอร์

(จาก ผู้ศึกษา)

3.6.3 การส่งความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์

3.6.3.1 การออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียสำหรับรายการ SOS

ช่วยรักษาหนูน้อย

ในการพัฒนาผลงานภายใต้ความคืบหน้า 50%

ทางผู้ศึกษาได้ออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียของรายการ SOS ช่วยรักษาหนูน้อย ภายใต้แนวคิด

การเปิดแผ่นป้าย โดยนำลักษณะของการค่อยๆ เปิดแผ่นป้ายที่ปิดอยู่มาเป็นพื้นหลังขณะไลฟ์

ในช่วงแรกของรายการ รูปพื้นหลังจะถูกบังด้วยแผ่นป้ายทั้งหมด

ทำให้เห็นเพียงแค่สีขาวและสีดำ เมื่อเข้าสู่ช่วงที่สองของรายการหรือหลังละครเรื่อง The Stepford Guy จะมีแผ่นป้ายบางส่วนที่ถูกเปิดออกให้เห็นภาพพื้นหลัง โดยจะเลือกเปิดเฉพาะสีโทนร้อนแทนการถูกเติมเต็มจากละครเรื่องนี้ และการเปิดแผ่นป้ายเพียงบางส่วนแทนมุมมองที่ไม่สมบูรณ์ซึ่งเป็นแนวคิดของละครเรื่องนี้อีกด้วย และเมื่อเข้าสู่ช่วงสุดท้ายของรายการหรือช่วงหลังจบละครเรื่อง One Man's Secret Desire แผ่นป้ายทั้งหมดจะถูกเปิดออก ทำให้เห็นสีโทนเย็นซึ่งมาจากละครเรื่องนี้

นอกจากนี้แผ่นป้ายที่ถูกเปิดออกทั้งหมดนั้นแทนการออกแบบภายใต้แนวคิดมุมมองที่เปิดเผยจากละครเรื่องนี้อีกด้วย

รูปที่ 3.118 การออกแบบภายใต้แนวคิดการเปิดแผ่นป้าย

(จาก ผู้ศึกษา)

สตรีทอาร์ตและกราฟฟิตตี้

เป็นศิลปะประเภทหนึ่งที่มีถูกพบตามผนังหรือพื้นผิวต่างๆ

นอกจากจะใช้ในการเขียนชื่อแล้วยังนิยมใช้ในการแสดงออกทางความคิดหรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยสตรีทอาร์ตและกราฟฟิตตี้มีวัฒนธรรมการวาดทับกันหรือเรียกว่าการ Bomb ซึ่งถือว่าการเคารพและให้เกียรติซึ่งกันและกัน เหมือนการรับฟัง แลกเปลี่ยน

และยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างของรายการ SOS ช่วยรักกันหน่อย

ทำให้ผู้ศึกษาเลือกใช้สตรีทอาร์ตและกราฟฟิตตี้มาเป็นรูปแบบในการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดีย

นอกจากนี้รูปแบบของตัวอักษรที่ผู้ศึกษาเลือกใช้คือ Piece หรือ Fill-in

ซึ่งเป็นการเขียนคำหรือชื่อที่มีรายละเอียดมากขึ้นแต่ยังไม่ซับซ้อนมากนัก โดยคำว่า Fill-in ยังสอดคล้องกับคำว่าเติมเต็มซึ่งเป็นแนวคิดที่ใช้ในการออกแบบร่วมกัน

STREET ART AND GRAFFITI FONT

Street Art และ Graffiti นอกจากนิยมใช้เขียนชื่อแล้วยังนิยมใช้ในการแสดงออกทางความคิด หรือแสดงความคิดเห็น และมีการ Bomb งานหรือการวางกับ ซึ่งถือเป็นวัฒนธรรมและเป็นการท้าทายดีและ respect ซึ่งกันและกัน เหมือนกันเป็นรายการที่มีการรับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ศิลปะของฟอนต์ที่ออกมาเป็นแบบ Piece หรือ Fill-in ซึ่งเป็นการเขียนคำหรือชื่อที่มีลักษณะที่เติมเต็มซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งคำว่า Fill-in สอดคล้องกับการเติมเต็มหรือเติมสีเข้าไปที่เป็น concept design ของมันดี

รูปที่ 3.119 สตรีทอาร์ตและกราฟฟิตี้
(จาก ผู้ศึกษา)

รูปที่ 3.120 การออกแบบชื่อนักแสดง
(จาก ผู้ศึกษา)

รูปที่ 3.121 การออกแบบกรอบ

(จาก ผู้ศึกษา)

การถ่ายทดสอบในการส่งความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์นั้น

ผู้ศึกษาได้นำวิดีโอเปิดตัวช่วงแรกและกรอบที่ทดลองทำมาใช้

พร้อมกับการลองเปลี่ยนกรอบขณะถ่ายทดสอบ

ผู้ศึกษาพบว่าการเปลี่ยนสีกรอบในช่วงที่สองและช่วงสุดท้ายของรายการนั้นสามารถทำได้จริง

และไม่สะดุดตาเกินไป นอกจากนี้ผู้ศึกษายังคุ้นเคยกับโปรแกรม Streamlabs OBS มากขึ้น

รวมถึงใช้ฟังก์ชันต่างๆในโปรแกรมได้อย่างชำนาญมากขึ้น

สำหรับปัญหาที่พบเจอในการถ่ายทดสอบครั้งนี้ คือ Facebook

ซึ่งเป็นช่องทางที่ผู้ศึกษาใช้ทำการถ่ายทดสอบได้มีการปรับปรุงรูปแบบใหม่

ทำให้เครื่องมือต่างๆมีการสลับและเปลี่ยนตำแหน่ง

นอกจากนี้อีกหนึ่งอุปสรรคสำคัญคือสัญญาณอินเทอร์เน็ตของนักแสดงแต่ละคนและตัวผู้ศึกษาเองมีการขัดข้องระหว่างถ่ายทดสอบ ทำให้ต้องใช้เวลาในการถ่ายทำในช่วงนั้นซ้ำ

รูปที่ 3.122 ช่วงต้นของการถ่ายทดสอบ
(จาก ผู้ศึกษา)

รูปที่ 3.123 การถ่ายทดสอบครั้งที่สอง
(จาก ผู้ศึกษา)

3.6.3.2 การออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียสำหรับละครเรื่อง The Stepford Guy

เนื่องจากละครเรื่อง The Stepford Guy มีการถ่ายทำแยกจากรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย ผู้ศึกษาจึงออกแบบจุดเชื่อมต่อระหว่างทั้งสองส่วน หรือ Transition

ที่ช่วยเล่าเรื่องราวและทำให้ทุกส่วนต่อกันอย่างราบรื่น

ผู้ศึกษาได้หาแนวทางการนำเสนอร่วมกับผู้กำกับเพื่อให้เรื่องราวออกมาในทิศทางเดียวกัน

โดยได้ข้อสรุปว่าตัวละครทั้งสองคุยกันผ่านการโทรแบบเห็นหน้า หรือ Video Call

ผู้ศึกษาจึงเลือกการสนทนาผ่านข้อความมาช่วยในการเล่าเรื่อง

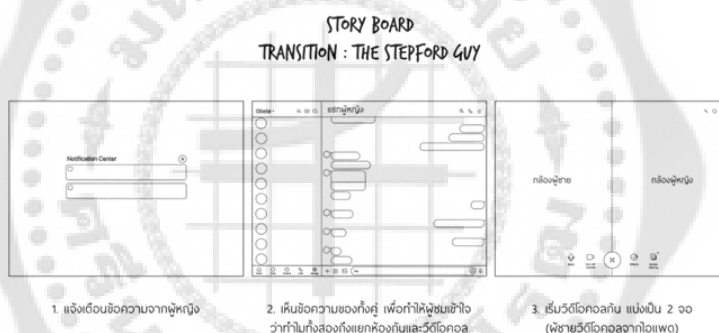
เนื่องจากการเห็นข้อความการสนทนาจะสามารถช่วยให้ผู้ชมเข้าใจถึงเหตุผลที่ตัวละครทั้งสองต้

วต้องพูดคุยกันผ่านการโทรแบบเห็นหน้า

นอกจากนี้การสนทนาผ่านข้อความจะช่วยเล่าเรื่องราวเหตุการณ์ก่อนหน้าได้อีกด้วย

ผู้ศึกษาจึงได้ทดลองวาดโครงเรื่องที่ต้องการนำเสนอ หรือ Story Board

เพื่อให้สามารถอธิบายให้ผู้กำกับเข้าใจในทิศทางเดียวกัน

รูปที่ 3.124 การวางโครงเรื่องสำหรับละครเรื่อง The Stepford Guy

(จาก ผู้ศึกษา)

3.6.3.3 การออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียสำหรับละครเรื่อง One Man's Secret

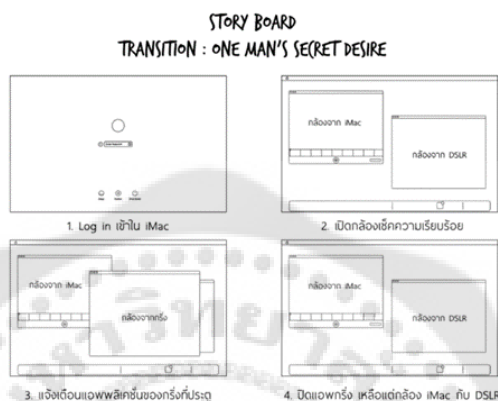
Desire

ละครเรื่อง One Man's Secret Desire

มีการวางแผนการถ่ายทำแยกออกจากรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย เช่นเดียวกับละครเรื่อง

The Stepford Guy ผู้ศึกษาจึงได้วาดโครงเรื่องที่ต้องการนำเสนอและปรึกษากับผู้กำกับ

โดยผู้ศึกษาได้เลือกให้เห็นหน้าจอคอมพิวเตอร์ของตัวละครซึ่งเป็นหน้าจอหลักในการนำเสนอ โดยการเปิดหน้าต่างแยกที่เป็นภาพจากกล้อง DSLR จะช่วยให้เห็นภาพฝั่งของตัวละคร และเมื่อทำงานร่วมกับฝ่ายฉากจะช่วยทำให้ทั้งสองจอเหมือนอยู่ในสถานที่เดียวกัน

รูปที่ 3.125 การวางโครงเรื่องสำหรับละครเรื่อง One Man's Secret Desire

(จาก ผู้ศึกษา)

3.6.3.4 ข้อเสนอแนะและปรับแก้พัฒนาผลงานในช่วงความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์

ในการส่งความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์

ได้รับการตอบรับและข้อเสนอแนะจากคุณครูทุกท่านดังนี้ ภาพรวมของการเต็มสี่เข้ามาดูน่ารักดี เห็นภาพชัดมากขึ้นจากการส่งความคืบหน้า 30 เปอร์เซ็นต์

สำหรับฝ่ายออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียอยากให้ออกแบบเพิ่มช่องความคิดเห็นของผู้ชมเข้าไป เพื่อให้เห็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างพิธีกรและผู้ชมมากขึ้น และสำหรับละครเรื่อง One Man's Secret Desire

หากเปลี่ยนวิธีการนำเสนอจากหน้าจอคอมพิวเตอร์ธรรมดาเป็นสถานบริการผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ท มีการสร้างกรอบและโลโก้ร้านจะช่วยเพิ่มความสุขให้กับเรื่องนี้ได้

จากข้อเสนอแนะของคุณครูทุกท่าน

ผู้ศึกษาได้ปรึกษากับผู้กำกับถึงการเปลี่ยนแปลงการนำเสนอในเรื่อง One Man's Secret

Desire ว่าสามารถเป็นไปได้ และจะลองเปลี่ยนวิธีการนำเสนอในช่วงการส่งความคืบหน้า 70

เปอร์เซ็นต์ นอกจากนี้ผู้ศึกษาได้ปรึกษากับผู้ศึกษาออกแบบฝ่ายอื่นๆ ถึงการเพิ่มความคิดเห็นของผู้ชมที่จะเพิ่มเข้ามาในหน้าจอ ซึ่งอาจทำให้ขนาดหน้าจอของพิธีกรเล็กลงและอาจทำให้เห็นองค์ประกอบอื่นๆ เล็กลงตามไปด้วย ผู้ศึกษาจึงได้ตกลงกันว่าจะลองทำโดยไม่ให้ส่วนของความคิดเห็นนั้นดึงดูดความสนใจจนเกินไป เพื่อให้ผู้ชมยังสามารถเห็นองค์ประกอบอื่นๆ ได้อย่างชัดเจน

3.6.4 การส่งความคืบหน้า 70 เปอร์เซ็นต์

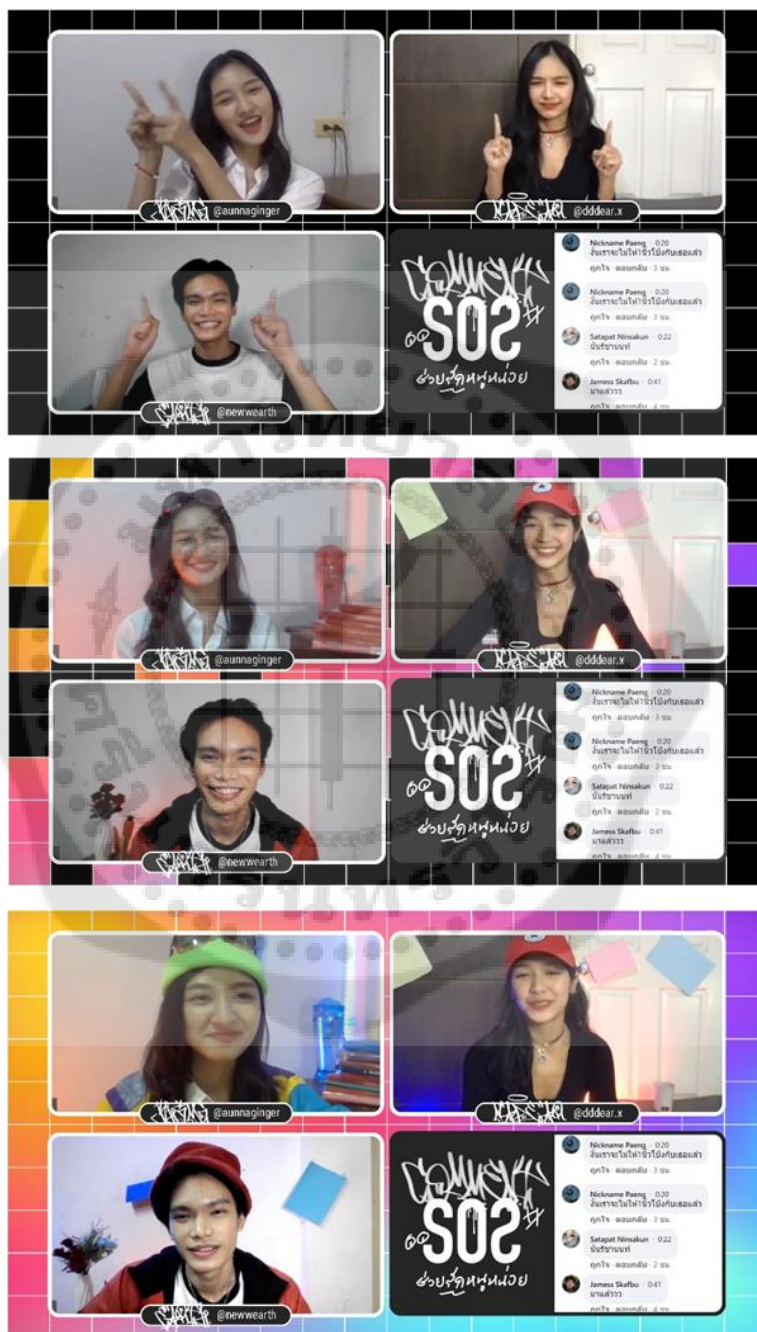
3.6.4.1 การออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียสำหรับรายการ SOS

ช่วยรักหนูหน่อย

ในการส่งความคืบหน้า 70 เปอร์เซ็นต์

ผู้ศึกษาได้ทดลองวิธีการเพิ่มสีโทนร้อนและโทนเย็นผ่านการเปิดแผ่นป้ายที่ภาพพื้นหลังตามที่ได้นำเสนอไปในการส่งความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์ โดยผู้ศึกษาได้แบ่งภาพพื้นหลังออกเป็น 3 แบบ ได้แก่ แผ่นป้ายปิดทั้งหมด แผ่นป้ายเปิดบางอันแทนมุมมองที่ไม่สมบูรณ์และให้เห็นเฉพาะส่วนที่เป็นสีโทนร้อนที่มาจากเรื่อง The Stepford Guy และแผ่นป้ายเปิดทั้งหมดแทนมุมมองที่เปิดเผยและให้เห็นส่วนที่เป็นสีโทนเย็นเพิ่มเข้ามาจากเรื่อง One Man's Secret Desire นอกจากนี้ภาพพื้นหลังแล้วผู้ศึกษายังได้ปรับโลโก้รายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย ให้อ่านได้ง่ายมากยิ่งขึ้นและดูไม่เยอะจนเกินไป เพื่อให้สมดุลกับภาพพื้นหลังที่มีสีเขียว

และผู้ศึกษายังคงใช้โลโก้ช่วงมีเรื่องแล้วจำอันเดิมเนื่องจากยังสามารถใช้งานด้วยกันได้อยู่ แต่ผู้ศึกษาได้เพิ่มลูกเล่นมากขึ้นด้วยการทำ Stop Motion เพื่อเพิ่มความสุขให้กับช่วงนี้

รูปที่ 3.126 การเติมสีภาพพื้นหลัง

(จาก ผู้ศึกษา)

หลังจากปรึกษากับคณะครูแล้วได้ข้อสรุปว่าจะไม่มีการถ่ายทอดสดรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อยในเทศกาลหิวแสงครั้งที่ 1 สามารถถ่ายทอดสดเพื่อถ่ายทำได้ แต่จะไม่มีถ่ายทอดสดในเทศกาลเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกในกับนิสิตชั้นปีที่ 2 ในการควบคุมและทำงานในเทศกาลหิวแสงครั้งที่ 1

ผู้ศึกษาจึงได้ลดการใส่กรอบของพิธีกรและการเปลี่ยนพื้นหลัง รวมไปถึงผู้ศึกษาได้ตัดสินใจที่จะเพิ่มองค์ประกอบต่างๆหลังจากการถ่ายทำเพื่อความสะดวกแล

ะเป็นการเพิ่มระยะเวลาในการสร้างองค์ประกอบต่างๆ อีกด้วย

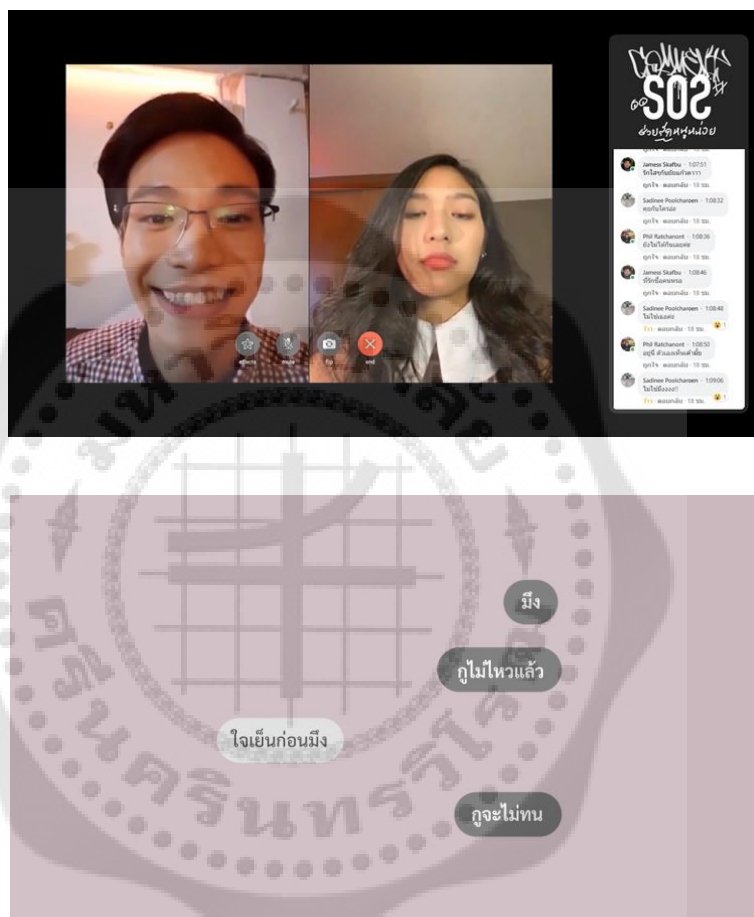
รูปที่ 3.127 การถ่ายทอดสดครั้งที่ 3

(จาก ผู้ศึกษา)

3.6.4.2 การออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียสำหรับละครเรื่อง The Stepford Guy

ผู้ศึกษาทดลองทำสื่อดิจิทัลมีเดียที่ใช้ในช่วงเริ่มต้นของละครเรื่อง The Stepford Guy ตามโครงเรื่องที่ได้ออกไว้ในช่วงการส่งความคืบหน้า 50 เปอร์เซ็นต์ ผู้ศึกษาได้นำบทสนทนาที่ผู้กำกับและนักแสดงช่วยกันสร้างขึ้น มา เพื่อให้ตรงกับสิ่งที่ตัวละครจะพิมพ์มากที่สุดมาทำเป็นเหมือนบทสนทนาที่กำลังเกิดขึ้น โดยระหว่างการทดลองสร้างได้มีการใส่เสียงนักแสดงเพิ่มเข้าไปตามข้อความที่ขึ้น แต่ผู้ศึกษาพบว่าการใส่เสียงนักแสดงเป็นการฉวยเนื้อเรื่องมากเกินไป ดังนั้นการตัดเสียงนักแสดงออกและเหลือเพียงข้อความจะช่วยเพิ่มความน่าค้นหาให้กับละครเพิ่ มขึ้นได้ ผู้ศึกษาได้ใช้สีชมพูเป็นสีพื้นหลังของบทสนทนา เพื่อให้ข้อความที่เป็นสีขาวและดำโดดเด่นขึ้น และสีชมพูยังเป็นสีโทนร้อน ซึ่งผู้ศึกษาฝ่ายออกแบบได้ตกลงร่วมกันที่จะให้เห็นสีโทนร้อนในละครเรื่องนี้

นอกจากบทสนทนาแล้วผู้ศึกษายังได้นำรูปแบบการโทรแบบเห็นหน้าหรือ Video Call มาใช้ในช่วงระหว่างเรื่องที่เห็นหน้านักแสดงทั้งสองคน โดยอ้างอิงรูปแบบจากการโทรแบบเห็นหน้าบนอุปกรณ์แท็บเล็ต เพื่อให้ผู้ชมสามารถเห็นหน้านักแสดงทั้งสองได้อย่างชัดเจน

รูปที่ 3.128 ละครเรื่อง The Stepford Guy

(จาก ผู้ศึกษา)

3.6.4.3 การออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียสำหรับละครเรื่อง One Man's Secret Desire

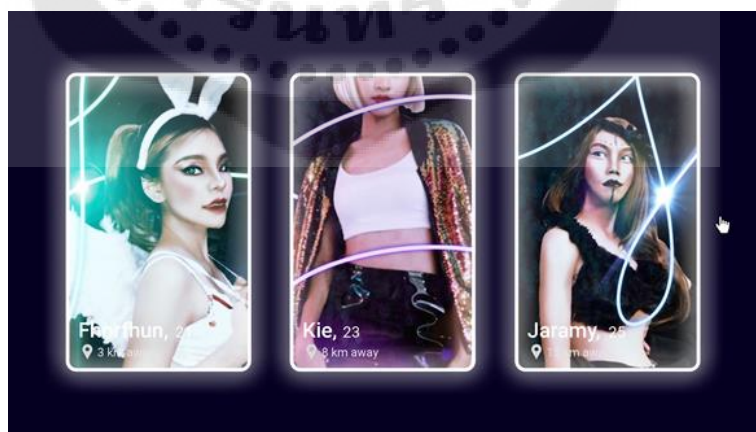
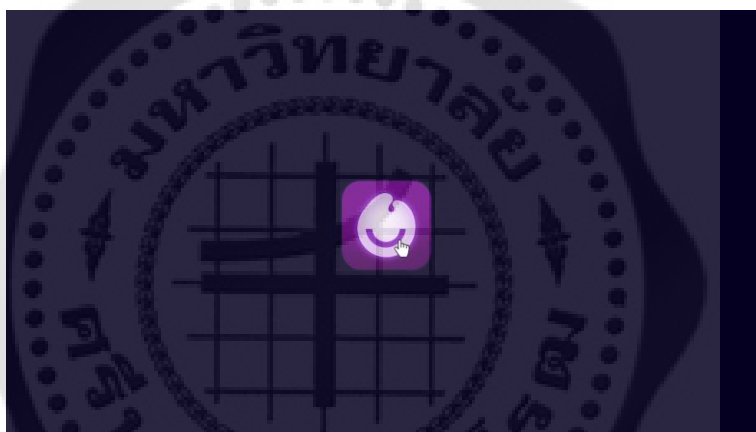
ผู้ศึกษาได้ตกลงร่วมกับผู้กำกับที่จะให้สถานบริการในละครเรื่อง One Man's Secret Desire อยู่ในรูปแบบแอปพลิเคชัน โดยผู้ศึกษาได้นำรูปแบบของแอปพลิเคชันหาคู่มาใช้ในการสร้างรูปแบบและโลโก้ของสถานบริการ โลโก้ของแอปพลิเคชันนั้นผู้ศึกษาได้นำไอคอนของแอปพลิเคชัน Tinder และ Badoo มารวมกันและดัดแปลงให้ไปในทิศทางเดียวกัน

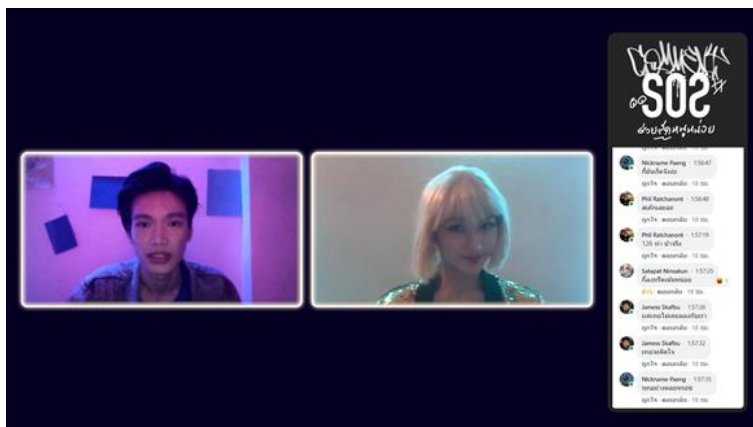
เพื่อให้ผู้ชมเห็นโลโก้และนึกถึงแอปพลิเคชันทั้งสองได้

และในหน้าตัวเลือกของพนักงานบริการทางเพศนั้น

ผู้ศึกษาได้ขอรูปภาพของผู้ศึกษาออกแบบฝ่ายอื่นตอนแต่งแดริคควินมาและนำมาตกแต่งเพิ่มให้
ไปในทิศทางเดียวกัน

โดยผู้ศึกษาตั้งใจให้รูปทั้งหมดดูเกินความเป็นจริงเพื่อให้รูปของตัวละครที่ดูธรรมดาตามากพอที่ตัวละครชั้นนี้จะเลือกพูดคุย เนื่องจากในบทละครนั้นตัวละครชั้นนี้มีความต้องการเซ็กส์แบบจี๊ดซี้ด แต่ในขณะที่เดียวกันผู้ศึกษายังได้เลือกรูปของตัวละครที่เห็นรูปร่างเพื่อเพิ่มเสน่ห์ให้กับตัวละคร
ก็อีกด้วย

รูปที่ 3.129 ละครเรื่อง One Man's Secret Desire
(จาก ผู้ศึกษา)

3.6.4.4 ข้อเสนอแนะและปรับแก้พัฒนาผลงานในช่วงความคืบหน้า 70 เปอร์เซ็นต์

ในส่วนหนังสือดิจิทัลมีเดียได้รับข้อเสนอแนะมาว่าอยากให้เพิ่มข้อมูลในช่วงแรกของละครเรื่อง One Man's Secret Desire เพื่อให้ผู้ชมสามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้นว่าแอปพลิเคชันนี้คืออะไร เช่น มีช่วงที่ขึ้นมาว่ายินดีต้อนรับ เป็นต้น และเพิ่มความลึกลับให้ผู้ชมเข้าใจว่าไม่ใช่การเช็คส์โฟนเหมือนสมัยก่อน

เมื่อได้รับข้อเสนอแนะแล้วผู้ศึกษาจึงได้ปรึกษากับผู้กำกับที่จะเป็นจากแอปพลิเคชันในละครเรื่อง One Man's Secret Desire เป็นเว็บไซต์ที่มีรายละเอียดมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นชื่อที่มา หรือการใช้งาน เพื่อให้สามารถนำไปออกแบบได้ง่ายและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

3.6.5 การส่งความคืบหน้า 100 เปอร์เซ็นต์

3.6.5.1 การออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียสำหรับรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย

ในการส่งความคืบหน้า 100 เปอร์เซ็นต์ ผู้ศึกษาได้พัฒนางานในส่วนวิดีโอสำหรับรอผู้ชมเข้าชมการถ่ายทอดสดหรือ Intro ของรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย โดยได้นำวิธีการ Stop Motion มาทำให้โลโก้รายการไม่นิ่งจนเกินไป

และในส่วนของภาพพื้นหลังได้มีการนำงานออกแบบทั้งหมดที่ได้ทำตั้งแต่เริ่มกระบวนการกับโปรดักชันนี้มารวมเข้าด้วยกัน โดยงานออกแบบทั้งหมดนั้นแสดงถึงการเรียนรู้ ซึ่งเป็นหนึ่งในคำที่ผู้ศึกษาได้นำมาใช้เป็นแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน นอกจากนี้ยังมีการเปลี่ยนสีพื้นหลังในวิดีโอช่วงท้ายหรือ Outro โดยมีทั้งสีโทนร้อนและสีโทนเย็น ซึ่งแสดงถึงการเติมเต็มจากการเรียนรู้เรื่องความรักและความสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ

ตลอดการทำงานร่วมกัน

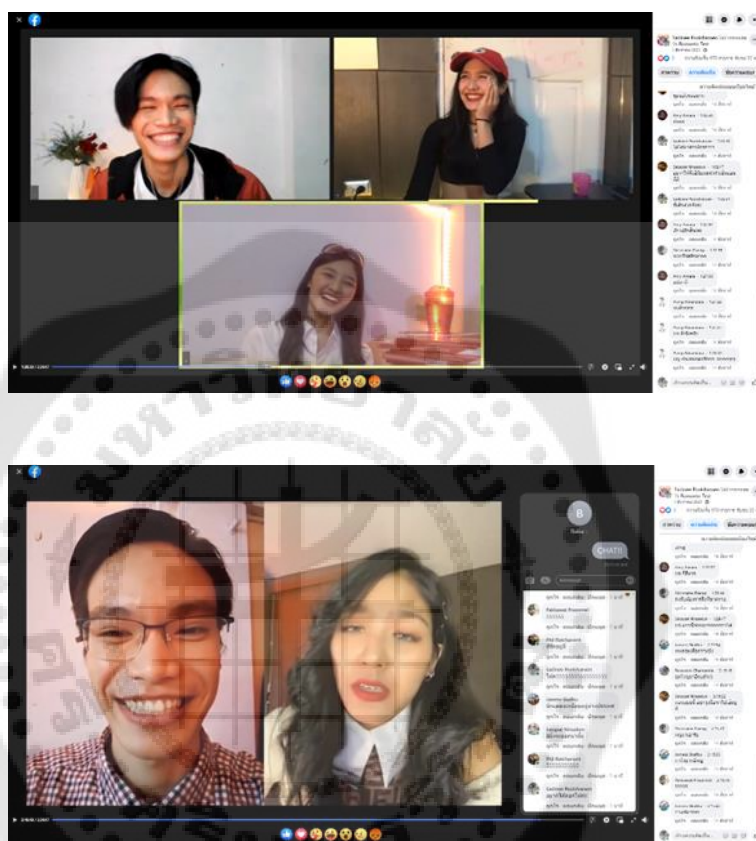
รูปที่ 3.130 วิดีโอช่วงต้นและช่วงท้ายของรายการ

(จาก ผู้ศึกษา)

การถ่ายทอดสดสำหรับการถ่ายทำรอบสุดท้ายนั้น

ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีเดียวกับการส่งความคืบหน้า 70 เปอร์เซนต์

โดยการไม่ใส่กรอบของพิธีกรขณะถ่ายทอดสด เพื่อความสะดวกต่อการถ่ายทำ
และได้ทดลองการเพิ่มความคิดเห็นในหน้าจอขณะถ่ายทอดสด
เพื่อสังเกตความล่าช้าของการแสดงความคิดเห็นบนหน้าจอและนำไปเป็นต้นแบบในการตัดต่อ

อไป

รูปที่ 3.131 การถ่ายทอดสดครั้งที่ 4

(จาก ผู้ศึกษา)

3.6.5.2 การออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียสำหรับละครเรื่อง The Stepford Guy

ผู้ศึกษาได้ตัดสินใจเปลี่ยนสีพื้นหลังและตัวอักษรของบทสนทนาในละครเรื่อง The Stepford Guy

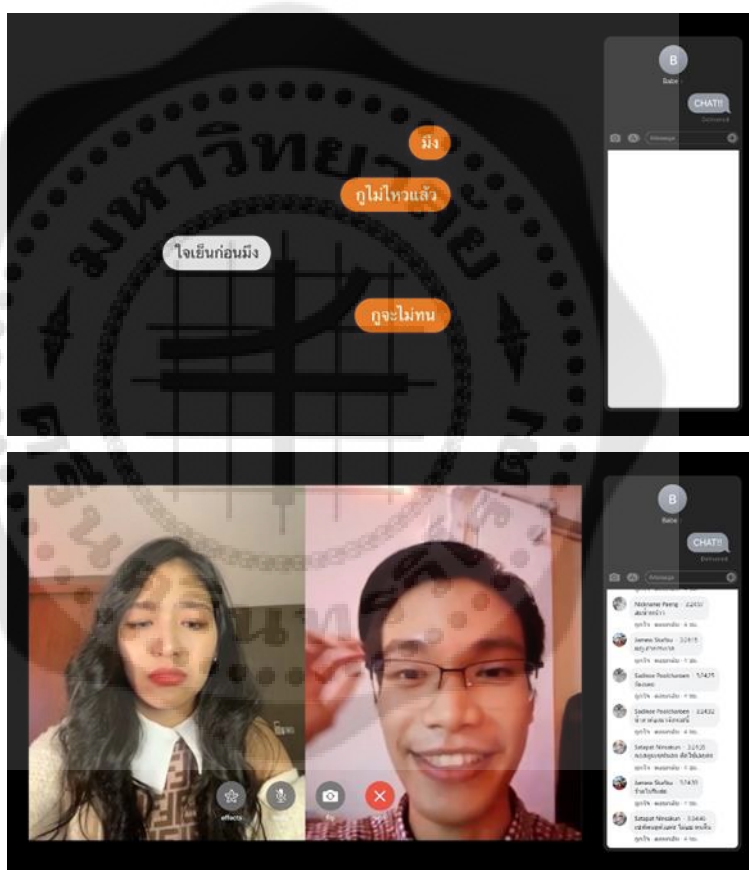
เนื่องจากสีชมพูของพื้นหลังนั้นไม่สามารถช่วยสื่อความรู้สึกของเรื่องหรือข้อความได้มากพอ ผู้ศึกษาได้เปลี่ยนจากพื้นหลังสีชมพูเป็นสีดำและเปลี่ยนสีข้อความเป็นสีขาวเพื่อเพิ่มความตื่นตัว และสื่อถึงอารมณ์ของตัวละครขณะพิมพ์ได้มากขึ้น

โดยพื้นหลังสีดำจะช่วยเพิ่มความโดดเด่นของข้อความได้

นอกจากนี้ผู้ศึกษาได้ปรับกรอบความคิดเห็นให้เข้ากับเนื้อเรื่องมากยิ่งขึ้น

โดยการนำรูปแบบของ iMessage มาใช้เพื่อให้เข้ากับรูปแบบการโทรของ FaceTime

และปรับสีข้อความจากสีน้ำเงินเป็นสีขาวเพื่อไม่ให้โดดเด่นจนเกินไป

รูปที่ 3.132 ละครเรื่อง The Stepford Guy

(จาก ผู้ศึกษา)

3.6.5.3 การออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียสำหรับละครเรื่อง One Man's Secret

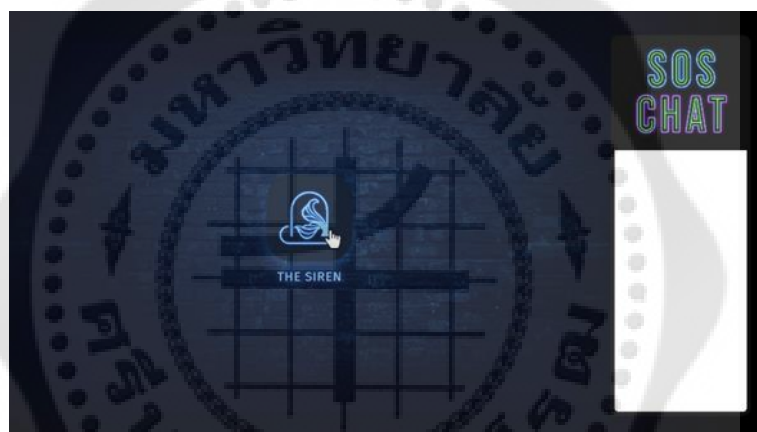
Desire

ละครเรื่อง One Man's Secret Desire

ได้มีการปรับรูปแบบให้เป็นเว็บไซต์มากขึ้น โดยผู้กำกับได้ตั้งชื่อเว็บไซต์นี้ว่า The Siren ผู้ศึกษาจึงได้นำลักษณะของนางไซเรนซึ่งเป็นตัวละครในเทพนิยายกรีกมาผสมกับสัญญาณไซเรนมาออกแบบโลโก้ของเว็บไซต์

และผู้ศึกษายังได้เพิ่มนางไซเรนมาเป็นไฟสัญลักษณ์หรือสัญญาณแจ้งลูกค้าในเว็บไซต์ว่าพนักงานได้ทำการกดบันทึกการสนทนาเรียบร้อยแล้ว

โดยผู้ศึกษาได้แรงบันดาลใจมาจากสายไฟตัดเป็นรูปผู้หญิงจากหน้าสถานบริการ นอกจากนี้ผู้ศึกษายังได้เพิ่มหน้าจอที่แสดงข้อความต้อนรับเพื่อให้ดูเป็นเว็บไซต์มากขึ้น

และยังเป็นการแนะนำผู้ชมเบื้องต้นถึงจุดประสงค์ของเว็บไซต์นี้

และผู้ศึกษายังได้เปลี่ยนสีรอบให้เข้ากับบรรยากาศของแสงในห้องของนักแสดงและได้เพิ่มปุ่มให้เหมือนการโทรแบบเห็นหน้าหรือ Video Call ผ่านช่องทางเว็บไซต์มากขึ้นอีกด้วย

รูปที่ 3.133 ละครเรื่อง One Man's Secret Desire

(จาก ผู้ศึกษา)

3.6.5.4 ข้อเสนอแนะและปรับแก้พัฒนาผลงานในช่วงความคืบหน้า 100 เปอร์เซ็นต์

ผู้ศึกษาได้รับการตอบรับว่าองค์ประกอบต่างๆ สามารถช่วยเล่าเรื่องราวได้และเพิ่มความสนุกให้กับละครได้มากยิ่งขึ้น และได้รับข้อเสนอแนะให้เพิ่มรายชื่อและหน้าที่ของผู้ศึกษาในช่วงท้ายของละครเพื่อให้ผู้ชมสามารถรับรู้ได้ว่าละครเรื่องนี้จัดทำโดยใคร

จากข้อเสนอแนะของคณะกรรมการทุกท่าน ผู้ศึกษาจึงได้เพิ่มรายชื่อและหน้าที่ทั้งหมดในช่วงท้ายของละคร โดยทำให้กระชับเพื่อไม่ให้ใช้เวลาในช่วงนี้นาน

รูปที่ 3.134 End Credit

(จาก ผู้ศึกษา)

บทที่ 4

สรุปผลการค้นคว้าและการสร้างสรรค์ผลงาน

4.1 สรุปผลการศึกษาด้านการกำกับการแสดง

การได้รับหน้าที่เป็นผู้กำกับการแสดงในการผลิตละครเวทีรูปแบบออนไลน์เรื่อง SOS ช่วยรักษาหน่อนั้น เป็นเรื่องที่ทำทนายตัวผู้ศึกษาเป็นอย่างมาก เนื่องจากประสบการณ์ในการกำกับการแสดงของผู้ศึกษาที่ผ่านมาเป็นการกำกับการแสดงสั้น ๆ

ซึ่งการที่ผู้ศึกษาได้มากำกับการแสดงละครเรื่องนี้ทำให้ผู้ศึกษาได้เรียนรู้กระบวนการทำงานด้านละครเวที การทำงานเบื้องหลัง รวมไปถึงการทำงานเป็นกลุ่มโปรดักชันร่วมกับผู้อื่น นอกจากนี้ยังทำให้ผู้ศึกษาได้พัฒนาตัวเองในด้านการบริหารจัดการงานต่าง ๆ การที่ได้เป็นผู้นำในการทำงาน

เป็นเสาหลักในการเลือกแนวทางภาพรวมของโปรดักชันเพื่อให้สามารถดำเนินงานต่อไปได้ ซึ่งทำให้ผู้ศึกษาต้องเป็นคนตัดสินใจและเลือกเส้นทางให้กับเพื่อนๆ ที่มงานทุกคนในโปรดักชัน โดยส่วนตัวผู้ศึกษานั้นมีความกังวลว่าตนจะสามารถทำออกมาได้ดีหรือไม่ เมื่อได้ลงมือทำงานด้านการกำกับแสดงจริงๆ แล้ว

ทำให้ผู้ศึกษาพบว่าตนเองนั้นก็สมารถทำได้ แล้วทำให้รู้ว่าสิ่งที่จำเป็นในการเป็นผู้นำ คือ ความหนักแน่นในตนเอง เชื่อมั่น มั่นคง และมีใจในสิ่งที่ทำ รู้จักรับผิดชอบในสิ่งที่เกิดขึ้น เมื่อเกิดปัญหาก็รู้จักขอโทษและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เรียนรู้จากข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น ปรับปรุงตนเองเพื่อไม่ให้ทำผิดซ้ำเป็นครั้งที่ 2 และอีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญ คือ

การทำงานร่วมกันเป็นทีม คือ การรู้จักติดต่อประสานงาน การปรึกษาหารือ รายงานความคืบหน้าให้ทีมงานทุกคนรู้เท่ากัน รวมถึงการพูดคุยกันถามไถ่สาระทุกข์สุขดิบ เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี บรรยากาศในการทำงานที่เป็นสุข เพราะเป็นสิ่งที่ทำให้งานนั้นสามารถเดินหน้าต่อไปได้อย่างราบรื่น และเมื่อเกิดปัญหาทุกคนก็พร้อมที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ที่ผู้ศึกษาได้เรียนรู้นั้นสามารถนำไปใช้ในวิถีการทำงานอื่น ๆ จนไปถึงการใช้ชีวิตประจำวันอีกด้วย

4.1.1 ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาของการกำกับการแสดง

ทุกอย่างการทำงาน แนนอนว่าต้องมีปัญหาเกิดขึ้น
ไม่ว่าปัญหานั้นจะเล็กน้อยเพียงใดก็ตาม เมื่อเกิดปัญหา ก็ต้องรู้จักวิธีการแก้ไขปัญหา
ผู้ศึกษาจึงได้เรียบเรียงและบันทึกปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นมาระหว่างการสร้
างสรรค์ผลงาน เอาไว้ดังนี้

1) การปรับเปลี่ยนจากละครเวทีให้เป็นรูปแบบออนไลน์

เนื่องด้วยสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19 นั้นทำให้ไม่สามารถรวมตัวกันทำงาน
การซ้อม จนไปถึงการทำการแสดงในโรงละครได้

ผู้ศึกษาจึงต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการแสดงให้เป็นการทำละครเวทีรูปแบบออนไลน์
ซึ่งส่งผลตั้งแต่

1.1) การคัดเลือกบทละคร ที่ต้องเป็นบทละครสั้นไม่ยาวจนเกินไป เพราะ
ปัจจุบันคนเราไม่สามารถจดจ่อกับการดูหนังที่มีความยาวเป็นชั่วโมงๆ ได้
ยิ่งถ้าเป็นรูปแบบออนไลน์ผู้ชมอาจมีความเบื่อหน่ายและอาจไม่ดูต่อจนจบ
ผู้ศึกษาจึงต้องดัดแปลงและกำหนดให้เป็นบทละครสั้น

1.2) กระบวนการคัดเลือกนักแสดงและทีมงาน
ที่ต้องคัดเลือกผ่านทางออนไลน์ผ่านคลิปวิดีโอต่างๆ
ทำให้ผู้ศึกษาไม่สามารถเห็นนักแสดงและทีมงานสัมภาษณ์งานต่อหน้าได้
ซึ่งทำให้ไม่เห็นอารมณ์ความรู้สึก สีหน้าแววตาที่ผู้คัดเลือกนั้นชัดเจน
 อีกทั้งผู้คัดเลือกยังต้องกังวลในเครื่องมือเทคโนโลยีที่ใช้ในการสัมภาษณ์อีก
ว่าจะมีสัญญาณมั่วหรือจะหลุดการเชื่อมต่อรีเปลา
ผู้ศึกษาจึงเข้าใจหากมีปัญหากเกิดขึ้นจึงค่อยๆ พุดคุยและแก้ปัญหาไปด้วยกัน

1.3) การใช้โปรแกรมในการซ้อม การทำงาน ซึ่งเป็นที่ท้าทายเป็นอย่างมาก
เนื่องจากต้องมีสมาธิและจดจ่ออยู่กับหน้าจอเป็นเวลานาน
และการสร้างสรรค์ผลงานละครเวทีให้ออกมาเป็นผลงานละครเวทีรูปแบบออนไลน์
ทำให้ผู้ศึกษาต้องปรับตัวและประยุกต์ความสามารถในการกำกับการแสดงละครเวทีที่มีให้เข้ากับ
สถานการณ์ที่เกิดขึ้น

2) การปรับบริบทของบทละครให้เป็นรูปแบบออนไลน์

จากสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19

ที่ทำให้นักแสดงไม่สามารถเดินทางเพื่อมาเจอกันได้

ทำให้การทำงานกับบทละครนั้นจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนบริบทไปด้วย เช่น

2.1) การปรับบริบทของละครให้เป็นสื่อสารกันผ่านโทรศัพท์

ผ่านโปรแกรมต่าง ๆ

เพื่อให้บริบทที่เกิดขึ้นนั้นสมเหตุสมผลที่กับการที่นักแสดงนั้นอยู่ในสถานการณ์เดียวกันแต่ไม่ได้
อยู่ในหน้าจอเดียวกัน

2.2) การที่ต้องคิดผลิตรายการออนไลน์ขึ้นมา

เพื่อที่จะเป็นโครงเรื่องหลักที่ใช้ในการเล่าเรื่องบทละครต่าง ๆ ให้ออกมาสนุกน่าติดตาม
สมเหตุสมผลและสอดคล้องกับยุคสมัยปัจจุบัน

3) การสื่อสารในการทำงานในช่วง Work From Home (WFH)

เริ่มแรกบทละครที่ผู้ศึกษาได้เลือกมานั้นมี 2 เรื่อง คือ เรื่อง Romantic Fools และ My
First Time ผู้ศึกษาต้องทำการเลือกประเด็นที่สนใจและสรุปใจความสำคัญในแต่ละเรื่อง
แล้วนำมาต่อยอดเป็นรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย
ผู้ศึกษาต้องทำความเข้าใจให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
เพื่อที่จะสามารถถ่ายทอดให้ทีมงานในโปรดักชั่นได้รับรู้
ดังนั้นการเรียบเรียงคำพูดและการถ่ายทอดสาระสำคัญนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญ

สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ การประชุมกันในโปรดักชั่น รายงานความคืบหน้าอย่างสม่ำเสมอ
เพื่อให้ทุกคนนั้นรู้สถานการณ์โปรดักชั่นที่เป็นอยู่อย่างเท่าทันกัน
เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาที่ข้อมูลของแต่ละคนรับรู้ไม่เท่ากัน
ซึ่งผู้ศึกษาได้นัดประชุมกับทุกคนในโปรดักชั่น อาทิตย์ละ 2 ครั้ง คือวันจันทร์และวันพฤหัสบดี
เพื่อที่จะได้รับรู้สิ่งที่แต่ละคนได้ไปทำมาและกำลังจะทำต่อไป

4) การวางแผนการทำงาน

เนื่องจากระยะเวลาในการทำงานที่กำหนดไว้มีเพียง 1
เทอมการศึกษาทำให้ผู้ศึกษาต้องวางแผนงานให้รอบคอบและใช้เวลาในแต่ละวัน แต่ละอาทิตย์
และแต่ละเดือนอย่างคุ้มค่า การทำงานอย่างต่อเนื่องจึงเป็นสิ่งสำคัญ
หากมีการปล่อยเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์จะทำให้การทำงานนั้นล่าช้า
และทำให้ในบางครั้งนั้นทำงานให้เสร็จได้ไม่ทันตามกำหนดการ

ผู้ศึกษาเคยประสบกับเหตุการณ์ดังกล่าว ซึ่งวิธีการแก้ไขที่ได้ผลและมีประสิทธิภาพคือ การวางแผนในการแต่ละวันว่าต้องทำอะไรบ้าง จัดลำดับความสำคัญของงาน ว่างานใดควรทำให้เสร็จเป็นอันดับแรก แล้วงานต่อไปคืออะไรเพื่อที่จะได้รู้ว่ามียังอะไรที่ต้องทำ และสามารถเช็คได้ว่างานใดทำเสร็จแล้ว

4.1.2 ข้อเสนอแนะจากผู้สร้างสรรคผลงานด้านการกำกับกับการแสดง

ในการทำงานเป็นผู้กำกับการแสดงนั้น สิ่งที่เป็นในการทำงานคือ ความหนักแน่นในตัวเอง เข้าใจในสิ่งที่ตัวเองทำและรู้ว่าต้องการจะนำเสนออะไร สิ่งสำคัญที่ตามมาคือ การรับฟังผู้อื่น แม้ว่าเราจะเป็นผู้นำ เสาหลักในการตัดสินใจ แต่ไม่ใช่ว่าความคิดของเราจะถูกไปทุกอย่าง ต้องรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น นำความคิดเห็นมากลั่นกรองประกอบการตัดสินใจต่อไป และอย่างสุดท้ายคือการเรียนรู้จากข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น เมื่อเกิดปัญหาก็รู้จักที่จะแก้ไข เมื่อปัญหานั้นลุล่วงก็เรียนรู้ที่จะไม่ทำผิดพลาดซ้ำสอง แล้วจะทำให้เราสามารถเป็นผู้กำกับการแสดงที่ดี

4.2 สรุปผลการศึกษาด้านการแสดง

เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อ เชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ศิลปะการแสดงนิพนธ์ประจำปี 2564 จึงมีการเปลี่ยนแปลงการนำเสนอละครมาเป็นรูปแบบออนไลน์ ทำให้ผู้ศึกษาไม่สามารถมาเจอกันได้ การซ้อมและกระบวนการการทำงานต่างๆจึงเป็นรูปแบบออนไลน์ทั้งหมด ซึ่งการแสดงผ่านหน้ากล้องคอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์นั้นเป็นเรื่องที่แปลกใหม่และท้าทายสำหรับนักศึกษาที่เรียนทางด้านละครเวทีมา แต่หลังจากกระบวนการเสร็จสิ้นแล้วทำให้ผู้ศึกษาได้เรียนรู้เทคนิคต่างๆที่ไม่เคยรู้มาก่อน เช่น จังหวะการเล่นกับกล้อง มุมกล้อง การจัดวางตำแหน่งของภาพ และการแสดงความรู้สึกผ่านหน้ากล้องที่จะต้องออกมาทางสายตาของนักแสดง เพราะการเคลื่อนไหวของเราจะถูกจำกัดให้น้อยลง ทั้งนี้ทางผู้ศึกษายังได้ข้อเสนอแนะมากมายเกี่ยวกับการแสดงในครั้งนี้

กลวิธีและข้อเสนอแนะเหล่านี้มีผลทำให้นักแสดงได้พัฒนาและสามารถนำไปต่อยอดในการแสดงในอนาคตได้

4.2.1 ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาของการแสดง

1) การแสดงผ่านกล้องคอมพิวเตอร์และโทรศัพท์แทนการแสดงละครเวที

เนื่องจากผู้ศึกษาเรียนการแสดงที่อยู่บนเวทีมา

เลยทำให้ไม่ชินที่จะต้องแสดงผ่านมุมมองกล้อง จึงต้องมีการปรับตัวระยะหนึ่ง

เพื่อศึกษามุมกล้องและการแสดงทางสีหน้าที่จะออกมาให้ละเอียดมากขึ้นผ่านหน้าจอที่มีความใกล้เคียงกับใบหน้าของผู้แสดง

ซึ่งการทำงานของโปรแกรมซูมที่จะให้เห็นใบหน้าของนักแสดงจึงทำให้นักแสดงรู้สึกเหมือนกันแสดงหน้ากระจกและเผลอมองหน้าตัวเองขณะแสดง

เป็นเหตุให้เกิดการเสียสมาธิของนักแสดงได้โดยง่าย ผู้แสดงจึงต้องทำการฝึกฝนบ่อย ๆ โดย

ฝึกมองกล้องขณะซ้อมโดยบังคับตัวเองไม่ให้มองหน้าของตนในจอภาพขณะที่ตัวเองแสดงอยู่ ฝึกจดจ่ออยู่กับคู่แสดงพยายามมีสมาธิอยู่ตลอดเวลา

ให้ผู้กำกับช่วยดูภาพรวมและช่วยสังเกตสมาธิของนักแสดงตลอดการซ้อมในการแสดงผ่านกล้องคอมพิวเตอร์และโทรศัพท์เพื่อให้นักแสดงปรับตัวให้ได้

เมื่อเรามีสมาธิอยู่กับคู่แสดงส่งผลให้เราไม่ไปสนใจอย่างอื่น

นอกจากคู่แสดงและสถานการณ์นั้น ๆ

2) สัญญาณอินเทอร์เน็ตที่ไม่เสถียร

สัญญาณอินเทอร์เน็ตมีส่วนสำคัญในการแสดงละครรูปแบบออนไลน์เป็นอย่างมาก

เมื่อเกิดการไม่เสถียรของสัญญาณจึงทำให้เกิดจังหวะล่าช้าหรือการหยุดชะงักในละครไ่ม่ว่าจะตอนซ้อมหรือตอนแสดงจริง ทำให้ผู้ชมสูญเสียรรถรสในการรับชม

และผู้ศึกษาต้องทำการซ้อมใหม่ ทำให้เสียเวลา เสียจังหวะและเสียอารมณ์

ผู้ศึกษาจึงต้องตรวจสอบสัญญาณอินเทอร์เน็ตก่อนการซ้อมหรืออัดวิดีโอทุกครั้ง

โดยก่อนเวลาซ้อมประมาณ 10 นาที นักแสดงทั้ง 3 คน และผู้กำกับ

จะมาตรวจสอบสัญญาณอินเทอร์เน็ตด้วยการนับเลขเรียงกันเพื่อตรวจสอบจังหวะการพูด สังเกตว่ามีจังหวะซ้ำหรือจังหวะกระตุกหรือไม่

หากสัญญาณอินเทอร์เน็ตของใครมีปัญหา ก็จะต้องเชื่อมต่อสัญญาณอินเทอร์เน็ตใหม่อีกครั้งและตรวจสอบใหม่อีกรอบเพื่อความเสถียรของสัญญาณในการซ้อม

3) ช่วงเวลาการทำงานที่นานเกินไป

เนื่องจากผู้ศึกษาซ้อมกันผ่านระบบออนไลน์จึงทำให้มีเวลามากขึ้นในการซ้อม แต่ไม่ส่งผลดีต่อตัวนักแสดงเพราะบางครั้งก็นัดเวลาที่ตึกเกินไป

ซึ่งไม่ใช่เวลาที่จะมีสมาธิจดจ่ออยู่กับการแสดง

ทำให้การแสดงของนักแสดงไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร เนื่องจากนักแสดงเหนื่อยล้า

วิธีแก้ปัญหาคือการนัดซ้อมให้เร็วกว่าเดิม

เป็นช่วงเวลาบ่ายที่นักแสดงพอจะมีพลังในการแสดง

และการซ้อมต้องเป็นไปอย่างกระชับ จริงจัง และไม่นานจนเกินไป

โดยวางตารางซ้อมและกำหนดเวลาอย่างชัดเจนในการซ้อมแต่ละครั้ง ว่าทำอะไรบ้าง

ใช้เวลาในทำแต่ละอย่างนานเท่าไร และพยายามเป็นไปตามตารางที่วางไว้มากที่สุด

ถ้ามีแนวโน้มว่าการซ้อมเริ่มยืดและนานเกินไปก็จะช่วยกันเตือนเสมอ

4) สิ่งแวดล้อมที่รบกวนนักแสดง

เนื่องจากการซ้อมต้องเกิดขึ้นที่บ้านของนักแสดงแต่ละคน

และสิ่งแวดล้อมรอบตัวที่มีไม่เหมือนกัน เช่น ที่บ้านเสียงดัง มีคนเดินผ่านไปมา

หรือสถานที่ไม่อำนวยในการซ้อม ทำให้นักแสดงไม่มีสมาธิในการซ้อม วิธีแก้ปัญหาคือ

ตกลงกับคนที่บ้านว่าจะมีการซ้อมช่วงเวลาไหนและขอเวลาที่จะไม่รบกวนการซ้อม

หรือทำสมาธิและจดจ่อกับการซ้อม พยายามหาพื้นที่ที่มีสิ่งรบกวนน้อยที่สุด

เพื่อให้การซ้อมมีประสิทธิภาพมากขึ้น

4.2.2 ข้อเสนอแนะจากผู้สร้างสรรค์ผลงานด้านการแสดง

การเตรียมตัวเป็นเรื่องสำคัญ

การทำบ้านกับตัวละครก่อนการซ้อมคือคุณสมบัติที่ดีของนักแสดง ต้องมีวินัย

ความตั้งใจจริง และความขยันหมั่นเพียรที่จะพัฒนาตนเอง
 นักแสดงที่ขาดวินัยจะไม่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
 การขาดวินัยของนักแสดงเพียงคนเดียวอาจทำลายผลรวมของระบบการทำงานทั้งหมด
 ได้ ต้องฝึกซ้อมและเอาใจใส่ต่อบทบาทที่ได้รับด้วยความรับผิดชอบสูงสุด
 จึงจะทำให้การแสดงมีความลื่นไหล รวดเร็ว และมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

4.3 สรุปผลการศึกษาด้านการออกแบบฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก

ในกระบวนการการทำงานออกแบบฉากในเรื่อง SOS ช่วยรักษาหุ่นน้อย
 เป็นการทำงานที่ใหม่มากสำหรับผู้ออกแบบ
 เนื่องจากการเรียนการสอนของผู้ออกแบบเป็นการเรียนในรูปแบบออนไลน์ทั้งหมด
 นี่คือประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่จะต้องทำงานในรูปแบบออนไลน์
 เนื่องด้วยสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด 19
 และต้องทำตามมาตรการของรัฐบาลเพื่อลดการแพร่เชื้อ ทำให้เทศกาลศิลปะนิพนธ์ประจำปี
 2564 เป็นรูปแบบออนไลน์ทั้งหมด

การออกแบบฉากเริ่มด้วยการอ่านบทละครเพื่อตีความและวิเคราะห์บทละครอย่างละเอียด
 แล้วจึงนำมาสร้างสรรค์งานออกแบบได้ ผู้ออกแบบต้องศึกษาองค์ประกอบศิลป์ สี
 และที่สำคัญต้องดูเรื่องความเหมาะสมในงาน การออกแบบฉากในครั้งนี้เป็นประสบการณ์ใหม่
 มีข้อจำกัดมากมายในการทำ ปรับเปลี่ยนการทำงานอย่างมาก
 ทำให้ผู้ออกแบบต้องตั้งใจและละเอียดมากขึ้นถึงแม้จะเป็นงานที่ลดสเกลการทำงาน
 แต่เป็นอะไรที่ใหม่ทำให้ผู้ออกแบบต้องรอบคอบมากขึ้นด้วย
 เพื่อที่จะดึงจุดเด่นในงานของผู้ออกแบบออกมาให้ผู้ชมได้เข้าใจ
 และสำคัญที่สุดการทำละครเรื่อง SOS ช่วยรักษาหุ่นน้อย
 จำเป็นต้องพูดคุยปรึกษาแนวคิดเพื่อไปในทิศทางเดียวกัน
 ทุกฝ่ายต้องประสานงานและสื่อสารกันตลอด
 เพื่อเล่าเรื่องราวของละครให้เข้าใจและดึงจุดเด่นของแต่ละฝ่ายออกมาเพื่อความน่าสนใจและสม
 บูรณ์มากที่สุด

4.3.1

ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาของการออกแบบฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก

- 1) ผู้ออกแบบไม่สามารถเข้าพื้นที่เพื่อทำงานให้นักแสดงได้
เนื่องด้วยการแพร่ระบาดของโควิด 19 ทำให้ไปทำงานนอกสถานที่ไม่ได้
และนักแสดงอยู่ต่าง

จังหวัดทำให้ต้องจัดสถานที่ตามผู้ออกแบบบอก

ผู้ออกแบบจึงต้องทบทวนการทำงานออกแบบและไต่รตรงการพูดอย่างละเอียดเพื่อที่จะให้นักแสดงเข้าใจในสิ่งที่ผู้ออกแบบสร้างสรรค์มาตั้งแต่แรก
การดำเนินงานจะได้ไม่ล่าช้าต่อการทำงานฝ่ายอื่นอีกด้วย

- 2) งานดีไซน์กับงานจริงที่ออกมาต่างกัน

เนื่องด้วยในการออกแบบฉากนั้น

สามารถกำหนดมุมที่ผู้ออกแบบพึงพอใจได้ สามารถใช้แนวคิดหรือดีไซน์ได้เต็มที่กับการออกแบบ
แต่สุดท้ายในกระบวนการจริง มุมกล้อง มุมของนักแสดง
ทำให้ภาพงานของฉากที่ดีไซน์มาไม่ค่อยเห็นในกระบวนการจริง
ผู้ออกแบบจึงต้องยอมรับและหาวิธีปรับแก้ให้เหมาะสมตามสถานการณ์นั้นๆ

4.3.2

ข้อเสนอแนะจากผู้สร้างสรรค์ผลงานด้านการออกแบบฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก

งานสร้างสรรค์ที่ต่างจากหลักสูตร

คือประสบการณ์ใหม่ที่สามารถฝึกการทำงานของผู้ออกแบบได้เป็น

อย่างดี ทำให้ผู้ออกแบบต้องมีความตั้งใจ ความละเอียด

ความรอบคอบและความรับผิดชอบมากขึ้น จึงไต่รตรงความคิดและกล้าตัดสินใจ

รู้จักแก้ปัญหาและเดินหน้าต่ออย่างหนักแน่นในแนวคิดที่ผู้ออกแบบตั้งใจ

อีกทั้งยังได้พัฒนาและฝึกทักษะการทำงานรูปแบบใหม่

ผู้ออกแบบมองว่าเป็นโอกาสในการพัฒนาตัวผู้ออกแบบเอง

สามารถนำความรู้ที่มีอยู่มาปรับเปลี่ยนกับความรู้ใหม่ทำให้งานของผู้ออกแบบมีจุดเด่นเพิ่มมากขึ้น และที่สำคัญผู้ออกแบบที่ดีควรรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น

เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดและนำมาต่อยอดสร้างสรรค์ผลงานเพื่อเพิ่มจุดเด่นงานของผู้ออกแบบแต่ละฝ่าย

4.4 สรุปผลการศึกษาด้านการออกแบบแสง

จากกระบวนการที่ผ่านมาในการทำงานของผู้ออกแบบแสงในเรื่อง SOS ช่วยรักษาหุ่นยนต์ ผู้ศึกษาต้องศึกษาการออกแบบไฟในรูปแบบออนไลน์ เนื่องจากด้วยสถานการณ์โควิด 19 ทำให้ศิลปะการแสดงนิพนธ์ประจำปี 2564 เป็นรูปแบบออนไลน์ ซึ่งเป็นปีแรกที่กระบวนการเป็นแบบออนไลน์ 100 เปอร์เซ็นต์ ตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการ ซึ่งในกระบวนการทำงานผู้ออกแบบแสงในเรื่อง SOS ช่วยรักษาหุ่นยนต์ ผู้ศึกษาจะต้องศึกษารูปแบบและประเภทของไฟที่เหมาะสมต่อการถ่ายทำและนำเสนอในช่องทางออนไลน์ โดยการทดลองใช้ไฟ LED มาเป็นไฟหลักในการสร้างบรรยากาศให้นักแสดงทั้ง 3 คน ไปในทิศทางเดียวกันแม้ว่าจะอยู่คนละสถานที่ก็ตาม และการออกแบบไฟก็สามารถช่วยซัพพอร์ตหน้าที่ต่างๆได้อีกด้วยการได้ออกแบบแสงละครเรื่อง SOS ช่วยรักษาหุ่นยนต์ ในรูปแบบออนไลน์ถือว่าเป็นประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้นและท้าทาย เพราะเป็นผลงานชิ้นที่ใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยทำมา

4.4.1 ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาของการออกแบบแสง

1) ผู้ศึกษาไม่สามารถไปจัดไฟให้นักแสดงได้

เนื่องจากด้วยสถานการณ์โควิด 19 ทำให้รูปแบบละครเป็นแบบออนไลน์ นักแสดงทั้ง 3 คน อยู่กันคนละสถานที่ ในการถ่ายทำต้องแสดงพร้อมกัน จึงไม่สามารถไปจัดไฟให้นักแสดงทั้ง 3 คนในวันเดียวกันได้ ด้วยระยะทางของแต่ละคน และบางคนก็ไม่สะดวก จึงทำให้ผู้ออกแบบจัดไฟเองไม่ได้ โดยผู้ออกแบบได้ให้นักแสดงทั้ง 3 คน จัดไฟเองโดยที่ผู้ออกแบบได้บอกการจัดตำแหน่งไฟและการเลือกใช้สีผ่านการวิดีโอคอล

2) การใช้โทนสี

เนื่องจากเรื่อง The Stepford Guy ใช้สีโทนร้อน และ เรื่อง One Man's Secret Desire ใช้สีโทนเย็น ทำให้สีของทั้ง

2 เรื่องดูแบนเกินไปเนื่องจากใช้แค่สีโทนเดียว

แต่จะมีสีที่เป็นกลางคือสีเหลืองและสีม่วงทำให้ผู้ออกแบบได้หยิบมาใช้เพื่อแก้ปัญหา จึงทำให้ภาพดูมีมิติมากขึ้น

3) สีแสงที่ไม่เท่ากัน

เนื่องจากนักแสดงทั้ง 3 คนอยู่กันคนละที่

และลักษณะห้องที่แสดงมีลักษณะต่างกัน

แสงที่ได้ออกมาจึงแตกต่างกันเล็กน้อยแม้จะใช้สีเหมือนกัน

ผู้ออกแบบจึงได้ให้นักแสดงใช้ไฟอื่น ๆ เสริมเข้าช่วย เช่น ไฟที่บ้านของนักแสดง โคมไฟ ไฟวงแหวน และการปรับสีให้เหมือนกันมากที่สุด

4.4.2 ข้อเสนอแนะจากผู้สร้างสรรค์ผลงานด้านการออกแบบแสง

การวิเคราะห์และตีความบทละคร

การพูดคุยกับฝ่ายอื่น ๆ เป็นสิ่งสำคัญในการทำงานเป็นอย่างมาก

เพื่อที่เรื่องราวจะได้ไปแนวทางเดียวกันและเพิ่มความชัดเจนให้กับเรื่องมากขึ้น

ในการเป็นผู้ออกแบบควรมีการวางแผนในการทำงานเพื่อให้งานออกมาสมบูรณ์และรวดเร็วยิ่งขึ้น

และการรับฟังความเห็นผู้อื่นก็เป็นสิ่งสำคัญซึ่งจะช่วยให้เราพัฒนาและปรับแก้ผลงานให้ดีขึ้น

และการได้ทดลองงานในรูปแบบออนไลน์ก็เป็นการเพิ่มทักษะในการทำงานให้กับเราอีกด้วย ช่วยให้เราได้เรียนรู้รูปแบบการทำงานในรูปแบบออนไลน์

และช่วยให้เราสามารถรับมือกับสถานการณ์และแก้ปัญหาได้ไม่ว่าจะเจองานในรูปแบบใดก็ตาม

4.5 สรุปผลการศึกษาด้านการออกแบบเครื่องแต่งกาย

กระบวนการทำงานละครเรื่อง SOS ช่วยรักษุณน้อย

นับเป็นจุดเปลี่ยนที่ผู้ศึกษาทั้งสองคนได้เรียนรู้จากการทำงานหลาย ๆ อย่าง ที่ได้พบเจอตลอดระยะเวลาที่ได้ทำในละครเรื่องนี้

ยิ่งการนำเสนอของศิลปะการแสดงนิพนธ์ประจำปี 2564 นี้ ไม่ได้เป็นในรูปแบบละครเวที แต่ต้องมีการจัดแสดงผ่านรูปแบบออนไลน์

จากผลกระทบของการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

ในการทำงานที่ผ่านมาผู้ศึกษาทั้งสองคนต้องประยุกต์การทำงานเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายผ่านสายตาคนดูที่เล็กลง

ผู้ศึกษาจึงจำเป็นต้องสร้างสรรค์ผลงานให้เด่นชัดและสามารถเป็นตัวสื่อสารบอกเล่าเรื่องราวให้ชัดเจนที่สุดและออกมาให้สวยงาม

การปรับเปลี่ยนการทำงานก็ต่างจากเดิมออกไปจากที่ผู้ศึกษาเองทำงานมา

จึงต้องหาวิธีในการทำงานที่แปลกใหม่อย่างสร้างสรรค์และเป็นประโยชน์มากที่สุดในการร่วมมือกันในแต่ละฝ่ายยังผ่านกระบวนการทางความคิด การวิเคราะห์ การหาข้อมูล เพื่อสร้างสรรค์ละครเรื่องนี้ไปในทิศทางเดียวกันให้ได้มากที่สุด

การออกแบบเครื่องแต่งกายเริ่มจากการที่ผู้ศึกษาได้มาทำงานร่วมกัน

โดยได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นของกันและกัน

มีการเปิดรับมุมมองที่แตกต่างและนำมาปรับเปลี่ยนความคิด

สร้างสรรค์ผลงานของผู้ศึกษาทั้งสองเข้าด้วยกันอย่างลงตัว โดยมีการแบ่งหน้าที่

วางแผนจัดการงานอย่างเป็นระบบตามลำดับขั้นตอน ที่สำคัญที่สุดคือการพูดคุย

นัดการประชุมทำงานร่วมกัน ไม่ใช่แค่ผู้ศึกษาทั้งสองเท่านั้น

รวมไปถึงการทำงานในทุกฝ่ายทุกหน้าที่

ที่ต้องมีการสร้างสรรค์ผลงานไปในทิศทางเดียวกันทุกหน้าที่ต่างสำคัญล้วนทั้งหมด

มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันฟังฟังอาศัยกันทำให้ผู้ศึกษาเห็นความสำคัญว่าสิ่งอื่นใดคือการรับผิดชอบร่วมกันและทำงานเป็นทีม

4.5.1 ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาของการออกแบบเครื่องแต่งกาย

1) เนื่องด้วยสถานการณ์แพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

ทำให้รูปแบบละครเป็นแบบออนไลน์ นักแสดงทั้ง 3 คน อยู่กันคนละสถานที่

ทำให้ผู้ศึกษาไม่สามารถทดลองใส่เสื้อผ้าจากการจัดหาให้นักแสดงแต่ละคนได้
เอง ผู้ศึกษาจึงได้ทำการ

สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับขนาดรอบตัวของนักแสดงแต่ละท่าน

และได้จัดการหาเครื่องแต่งกายโดยมีความระมัดระวังตัวจากแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส
โคโรนา 2019 (Covid-19) ด้วยการสวมใส่แมสสองชั้น

และฉีดแอลกอฮอล์ล้างมือบ่อยครั้งมากที่สุด

เมื่อผู้ศึกษาได้เครื่องแต่งกายตามแบบที่สร้างสรรค์ในผลงานแล้ว

จึงได้ทำการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับที่อยู่ของนักแสดงแต่ละท่านและจัดส่งด้วยก
ารขนส่งแบบ Flash express

2) ในการแสดงละครในรูปแบบออนไลน์

ผู้ศึกษาได้สังเกตเห็นถึงปัญหาที่สำคัญคือการเปลี่ยนชุดของนักแสดงให้ทันในตลอด
ช่วงการแสดง นอกจากการออกแบบเครื่องแต่งกายจะผ่านการคิดวิเคราะห์

และสร้างสรรค์อย่างหลากหลายแล้ว ผู้ศึกษาต้องวิเคราะห์ถึงปัญหา

ว่ามีวิธีแก้ปัญหาในการเปลี่ยนชุดของนักแสดงให้ทันได้อย่างไร

วิธีในการแก้ปัญหาของผู้ศึกษาคือการจัดวางช่วงเวลา และ

เรียงลำดับเครื่องแต่งกายในแต่ละช่วงของการแสดง

โดยกำหนดให้แต่ละช่วงของการแสดงมีการเพิ่มเติมของเครื่องแต่งกายอย่างละ
หนึ่งชิ้นหรือมากกว่า เช่น เสื้อคลุมตัวนอก เครื่องประดับ หมวก เป็นต้น

เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างในแต่ละช่วงของการแสดงและลดปัญหาให้นักแสดง
ในเรื่องเวลาการเปลี่ยนชุดให้ทันการแสดงให้น้อยที่สุดหรือแทบไม่มีอีกด้วย

3) ลวดลายและสีสันทันเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

เนื่องจากละครจัดทำในรูปแบบออนไลน์

จึงเกิดปัญหาในเรื่องสีสันทันและลวดลายของเสื้อผ้า

ซึ่งเมื่อมองเครื่องแต่งกายในจอภาพจากสื่อออนไลน์แล้วทำให้มองไม่เห็นลวดล
ายหรือสีสันทันชัดเจนหรือแทบไม่เห็นผลงานที่น่าเสนอ

ผู้ศึกษาจึงทำการแก้ปัญหาโดยการออกแบบ และ

กำหนดเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายที่ใช้สีเฉพาะเจาะจงเป็นหลัก และ

ได้ทดลองตรวจสอบภาพที่ออกมาจริงผ่านหน้าจอแบบออนไลน์ทุกครั้งเพื่อควา

มสมบูรณ์แบบหรือหาข้อผิดพลาดให้น้อยที่สุด
 ภาพผลงานจริงอาจไม่ตรงกับเป้าหมายที่ผู้ศึกษาตั้งเป้าหมายไว้
 เป็นเพราะเรื่องเทคนิคภาพ และประสิทธิของกล้องนักแสดงที่แตกต่างกัน
 แต่ภาพรวมแล้ว ผู้ศึกษาทั้งสองคน ฟังพอใจและประทับใจ-
 ใจกับภาพรวมของผลงานชิ้นนี้ และผ่านไปได้อย่างดี

4.5.2 ข้อเสนอแนะจากผู้สร้างสรรค์ผลงานด้านการออกแบบเครื่องแต่งกาย

ประสบการณ์การทำงานออกแบบเครื่องแต่งกายโดยจัดในรูปแบบออนไลน์
 เป็นประสบการณ์ที่ทำนายผู้ศึกษาทั้งสองคนเป็นอย่างมาก
 ต้องผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ และ สร้างสรรค์ อย่างละเอียดรอบคอบเป็นอย่างดี
 นอกเหนือจากนั้นยังต้องหาแนวทางที่จะนำเสนอในรูปแบบออนไลน์ให้มีประสิทธิภาพ
 มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
 ผู้ศึกษาได้ประสบปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาใหม่ที่ไม่เคยพบเจอในตลอดการเรียนใน
 ช่วงระยะเวลาการศึกษา
 เป็นความท้าทายที่ทำให้ผู้ศึกษาทั้งสองกล้าที่จะก้าวข้ามผ่านและพบเจอศักยภาพใหม่
 ของตนเอง

4.6 สรุปผลการศึกษาด้านการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดีย

การออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียเพื่อนำเสนอละครเรื่อง SOS ช่วยรักหนูหน่อย
 เป็นสิ่งใหม่และท้าทายผู้ศึกษาเป็นอย่างมาก เนื่องจากศิลปะการแสดงนิพนธ์ประจำปี 2564
 นั้นเป็นปีแรกที่มีการนำเสนอละครผ่านช่องทางออนไลน์จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค
 ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)
 และทำให้การออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียนั้นสามารถนำเสนอเรื่องราวได้อิสระและโดดเด่นมากยิ่งขึ้น
 แต่เนื่องจากการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียไม่มีการเรียนการสอนในหลักสูตร
 ทำให้ผู้ศึกษานั้นจำเป็นต้องศึกษาหาความรู้ใหม่และนำมาประยุกต์เข้ากับความรู้เดิมจากในห
 ลักสูตรให้ได้มากที่สุด โดยเริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์และตีความบทละคร
 ไปสู่การกำหนดแนวคิดในการออกแบบร่วมกับผู้ศึกษาฝ่ายอื่นๆ
 เพื่อให้งานออกมาในทิศทางเดียวกันมากที่สุด

ดังนั้นการทำงานร่วมกันถือเป็นประเด็นสำคัญในการออกแบบองค์ประกอบต่างๆให้กับละครเรื่องนี้

เนื่องจากในกระบวนการทำงานผู้ศึกษาทุกฝ่ายจำเป็นต้องสื่อสารและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อให้ผลงานทั้งหมดสนับสนุนและช่วยเหลือเรื่องราวมากที่สุด

จากการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียในละครเรื่อง SOS ช่วยรักหนูหน่อย

ทำให้ผู้ศึกษาได้ทดลองเล่าเรื่องราวผ่านเครื่องมือใหม่และพบว่าการนำเสนอผลงานนั้นสามารถทำได้ในหลากหลายรูปแบบและวิธีการ

และการเลือกใช้สื่อดิจิทัลมีเดียมาร่วมเล่าเรื่องราวเป็นอีกหนทางที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง

นอกจากนี้ผู้ศึกษายังได้เรียนรู้การทำงานร่วมกันเพื่อให้ทุกฝ่ายสามารถนำเสนอผลงานของตนเองได้อย่างราบรื่น

ได้เรียนรู้ที่จะสร้างผลงานที่สามารถเล่าเรื่องราวและส่งเสริมผลงานของฝ่ายอื่นๆได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดอีกด้วย

4.6.1 ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาของการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดีย

1) การสร้าง Motion Graphic

เนื่องจากผู้ศึกษาไม่เคยมีประสบการณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานผ่านวิธีการทำ

Motion Graphic มาก่อน

ทำให้ผู้ศึกษาต้องศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับโปรแกรมและเว็บไซต์ที่มีฟังก์ชันการทำงานรองรับความต้องการของผู้ศึกษา

ในช่วงแรกผู้ศึกษาจึงต้องใช้เวลาในการหาและทดลองใช้งานโปรแกรมและเว็บไซต์ต่างๆ

จนเจอวิธีการที่สะดวกและรองรับความต้องการของผู้ศึกษามากที่สุด

2) อุปกรณ์การสร้างสรรค์ผลงาน

เนื่องจากละครเรื่อง SOS ช่วยรักหนูหน่อย

นั้นมีการออกแบบภายใต้แนวคิดเรื่องสี ทำให้มีการใช้สีที่หลากหลาย

ผู้ศึกษาจึงให้ความสำคัญกับการใช้อุปกรณ์ที่มีค่าสีเป็นมาตรฐานเพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างสะดวกและไม่ต้องกังวลเรื่องการเลือกสีให้ตรงกับการมองเห็นมากเกินไป

ผู้ศึกษาจึงได้จัดหาหน้าจอที่มีค่าสีเป็นมาตรฐานและมีขนาดใหญ่เพียงพอมาเป็นอุปกรณ์เสริม

3) การขอคำปรึกษาด้านการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดีย

เนื่องจากการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียนั้นไม่มีการเรียนการสอนในหลักสูตร ทำให้ส่วนใหญ่แล้วผู้ศึกษาจะได้รับข้อเสนอแนะในมุมมองของผู้ชมมากกว่าผู้สร้างสรรค์ผลงาน ผู้ศึกษาจึงได้ไปขอคำปรึกษาจากผู้สร้างสรรค์ผลงานด้านการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียโดยเฉพาะ เพื่อให้ผู้ศึกษาสามารถได้รับข้อเสนอแนะจากทั้งมุมมองของผู้ชมและผู้สร้างสรรค์ผลงานด้วยกัน

4) การสร้างสรรค์ผลงานไม่ให้ดึงดูดความสนใจจากผู้ชมมากเกินไป

เนื่องจากละครเรื่อง SOS ช่วยรักษาหุ่นน้อย

ได้มีการนำเสนอผ่านช่องทางออนไลน์ ทำให้การนำเสนอผลงานขององค์ประกอบต่างๆ

นั้นถูกกำหนดให้มีขนาดเล็กและไม่สามารถมองเห็นองค์ประกอบเหล่านั้นได้อย่างชัดเจน

ผู้ศึกษาจึงมีความตั้งใจที่จะใช้การออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียในการช่วยนำเสนอองค์ประกอบเหล่านั้น ทำให้ผู้ศึกษาจำเป็นต้องพูดคุยกับผู้ศึกษาฝ่ายอื่นๆ

เพื่อให้สามารถนำเสนอผลงานทั้งหมดไปในทิศทางเดียวกัน

และไม่มีองค์ประกอบใดดึงดูดความสนใจจากผู้ชมมากเกินไป

4.6.2 ข้อเสนอแนะจากผู้สร้างสรรค์ผลงานด้านการออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดีย

การวางแผนการทำงานให้ละเอียดจะช่วยให้สามารถดำเนินงานได้อย่างรวดเร็ว

และแม่นยำ

การยึดมั่นและศึกษาข้อมูลให้ละเอียดก่อนการเริ่มออกแบบจะช่วยลดการทำงานซ้ำซ้อนและไปในทิศทางที่ต้องการนำเสนอผลงานได้อย่างถูกต้อง

นอกจากนี้ในสถานการณ์ที่ไม่สามารถกำหนดได้

การกล้าที่จะทดลองทำสิ่งใหม่ถือเป็นอีกหนึ่งโอกาสที่ผู้ศึกษาได้หยิบยื่นให้กับตนเอง

ผู้ศึกษาได้เรียนรู้และพัฒนาความสามารถในด้านอื่นๆ

และนำมาประยุกต์เข้ากับความรู้ความสามารถที่มีอยู่แล้ว

ดังนั้นการกล้าที่จะหยิบยื่นโอกาสให้กับตัวเองอาจจะเป็นการทำทนายที่นำไปสู่การค้นพบศักยภาพใหม่อีกด้วย

บรรณานุกรม

หนังสือและบทความในหนังสือ

- โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2550).
 ปรีทัศน์ศิลปการละคร. กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
 มัทนี รัตนิน. (2555). ศิลปะการแสดงละครคอน. กรุงเทพมหานคร.
 สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
 มัทนี โมชดารา รัตนิน. (2543). ศิลปะการแสดงละครคอน(ACTING)หลักเบื้องต้น
 และการฝึกซ้อม. ไม่ปรากฏสำนักพิมพ์.
 สดใส พันธุโกมล. (2542). ศิลปะของการแสดง(ละครสมัยใหม่). กรุงเทพมหานคร.
 สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

การสัมภาษณ์

- กัณณพงศ์ เหล่าวีระกุล. นิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (15 กันยายน 2564). สัมภาษณ์.
 ณิชชา ชำรงหวัง. นิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (15 กันยายน 2564). สัมภาษณ์.
 บัณฑิตา ธงสุวรรณ. นิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (15 กันยายน 2564). สัมภาษณ์.
 ปนสร เจริญเตี้ย. นิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (15 กันยายน 2564). สัมภาษณ์.
 ปริญดา เขตสมุทร. นิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (15 กันยายน 2564). สัมภาษณ์.
 ภกวัช ประสมศิลป์. นิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (15 กันยายน 2564). สัมภาษณ์.
 ภวิตรา พรหมมะ. นักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม. (16 กันยายน 2564). สัมภาษณ์.
 อภิชุช ทิพย์มณฑะไยร. นิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (15 กันยายน 2564). สัมภาษณ์.
 อੰนา ทับอินทร์. นิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (15 กันยายน 2564). สัมภาษณ์.

เว็บไซต์

Chaiyaphum. (2565). การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์. สืบค้นเมื่อ 29 มกราคม 2565, จาก

<https://sites.google.com/site/pongnuntipisek /3-rabb-si>

Chutamas T. (9 มีนาคม 2564). “คุณเป็นคนรักแบบไหน” จาก **Attached Theory**

ทฤษฎีวิเคราะห์คู่รัก. สืบค้นจาก [https:// clubsister.com/lifestyle/what-your-type-of-the-attached-theory](https://clubsister.com/lifestyle/what-your-type-of-the-attached-theory)

Krittayakorn. (2013). หลักการจัดองค์ประกอบศิลป์. สืบค้นเมื่อ 29 มกราคม 2565, จาก

<https://krittayakorn.wordpress.com/>

Metta. (30 มิถุนายน 2559). แสงและการจัดแสงเบื้องต้น. สืบค้นเมื่อ 6 กุมภาพันธ์ 2565,

<https://celt.li.kmutt.ac.th/wp/index.php/2016/06/30/basic-light/>

Mr K. (12 สิงหาคม 2552). หลักการออกแบบกราฟฟิก. สืบค้นเมื่อ 6 กุมภาพันธ์ 2565, จาก

<http://mr-designss.blogspot.com /2009/08/principle-of-graphic-design.html?m=1>

PITCHARM J. (กรกฎาคม 2564). สามเหลี่ยมแห่งความรัก : **Triangular theory of love.**

สืบค้นจาก <http://thaiasister>

[.com/%E0%B8%AA%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B9%80%E0%B8%AB%E0%B8%A5%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%A2%E0%B8%A1%E0%B9%81%E0%B8%AB%E0%B9%88%E0%B8%87%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%A3%E0%B8%B1%E0%B8%81-triangul/](http://thaiasister.com/%E0%B8%AA%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B9%80%E0%B8%AB%E0%B8%A5%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%A2%E0%B8%A1%E0%B9%81%E0%B8%AB%E0%B9%88%E0%B8%87%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%A3%E0%B8%B1%E0%B8%81-triangul/)

Pongnuntipisek. (2565). การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์. สืบค้นเมื่อ 27 มกราคม 2565, จาก

<https://sites.google.com/site/pongnuntipisek/home>

Shanon Roberts. (15 มีนาคม 2564). **Top 10 Most Downloaded Apps of 2021 So Far.**

สืบค้นเมื่อ 12 สิงหาคม 2564, จาก <https://www.cyberclick.net/numericalblogen/top-10-most-downloaded-apps-of-2020-so-far>

Siam Print. (2565). ออกแบบภาพสำหรับพิมพ์

ทำไมสีในจอคอมกับสีที่พิมพ์ไม่เหมือนกัน. สืบค้นเมื่อ 29 มกราคม 2565, จาก

<https://siamprint.co.th/rgb-and-cmyk/>

Statista Research Department. (28 เมษายน 2564). **Most popular dating apps in the**

United States as of April 2021. สืบค้นเมื่อ 12 สิงหาคม 2564, จาก

<https://www.statista.com/statistics/1238390/most-popular-dating-apps-us-by-number-of-downloads/>

Unknown. (13 มีนาคม 2556). การออกแบบกราฟฟิก. สืบค้นเมื่อ 6 กุมภาพันธ์ 2565, จาก

<http://bowtysnoo.blogspot.com/2013/03/2-1.html?m=1> คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ, สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น. (21 มิถุนายน 2559). การผลิตรายการโทรทัศน์.

สืบค้นจาก

<https://it.tni.ac.th/km/?portfolio=%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%9C%E0%B8%A5%E0%B8%B4%E0%B8%95%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%A2%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B9%82%E0%B8%97%E0%B8%A3%E0%B8%97%E0%B8%B1%E0%B8%A8%E0%B8%99%E0%B9%8C>

Wynnsoft Solution. (2559). สื่กับความรู้สึก **Psychological Of Colours.** สืบค้นเมื่อ 6

กุมภาพันธ์ 2565, จาก

<https://www.wynnsoftstudio.com/%E0%B8%AA%E0%B8%B5%E0%B8%81%E0%B8%B1%E0%B8%9A%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%A3%E0%B8%B9%E0%B9%89%E0%B8%AA%E0%B8%B6%E0%B8%81>

กฤษณะ พันธุ์เพ็ง. (13 พฤษภาคม 2560).

นักแสดงกับการพัฒนาทักษะทางด้านจินตนาการ1. สืบค้นจาก

<https://scn.ncath.org/articles/imagination-skills-development-for-performers/>

เดอะ เอทีซี ทีม. (18 สิงหาคม 2563). **Uta Hagen's:9 Questions Every Actor Should Ask**

Themselves. สืบค้นจาก <https://www.actorstrainingcenter.org/post/uta-hagen-9-questions>

นกอ้อยในโคมไฟ. (25 พฤศจิกายน 2562). การใช้งานของหลอดไฟชนิดต่าง ๆ

จุดเด่นของหลอดไฟ. สืบค้นเมื่อ 6 กุมภาพันธ์ 2565, จาก

<https://www.wazzadu.com/article/4005?fbclid=IwAR2bJmdTAJwMe-cn1hYGbUGK2x7jz7pIhPnel0GSVUDJjsKaWHKVLMDqTfY>

นริศ สุมะมานนท์. (9 เมษายน 2562). **A bond of Love :**

เมื่อความผูกพันซื้อความรักไม่ได้. สืบค้นจาก <https://urbancreature.co/a-bond-of-love/>

โรงพยาบาลเพชรเวช. (12 กุมภาพันธ์ 2564). **Theory of love** จิตวิทยาของความรัก.

สืบค้นจาก https://www.petcharavej-hospital.com/en/Article/article_detail/Theory-of-love

โรงเรียนน้ำพองศึกษา. (2565). **3P** กับการผลิตรายการโทรทัศน์. สืบค้นจาก

<https://sites.google.com/a/nps.ac.th/kruchainan/3p-kab-kar-phlit-raykar-thorthasn>

พิสิษฐ์ราชมงคล. (2565). ทฤษฎีสีแสง พิสิษฐ์ราชมงคล. สืบค้นเมื่อ 6 กุมภาพันธ์ 2565, จาก

<http://www.rmutphysics.com/charud/naturemystery/colour/colour1.htm>

สุริยะ ฉายะเจริญ. (2565).

การออกแบบสื่อดิจิทัลมีเดียและความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชนิดและประเภทของไฟล์. สืบค้นเมื่อ 28 มกราคม 2565, จาก

http://www.olearning.siam.edu/images/stories/HANDOUT/2_2554/nitade/digital/h144209_2.pdf

สุริยะ ฉายะเจริญ. (2565). องค์ประกอบของสื่อดิจิทัลมีเดียเบื้องต้น. สืบค้นเมื่อวันที่ 29

มกราคม 2565, จาก <http://olearning.siam.edu/-4-4/2011-11-29-04-12-54>

ภาคผนวก ก

บทรายการออนไลน์ SOS ช่วยรักหนูหน่อย (Script)

สคริปต์รายการออนไลน์ SOS ช่วยรักหนูหน่อย

รายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย

ความยาว 30 นาที

ตอนที่ 1

ที่	ภาพ	เสียง
1	ภาพมีเดียสแตนด์บายรอเปิดไลฟ์	เพลงบรรเลง
2	ไตเติ้ล เปิดรายการ	ชื่อรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย
3	พิธีกรเปิดรายการ	พิธีกร : สวัสดีค่า พบพวกเรา นาเดียร์ ชิง นิวเอิร์ธ นาเดียร์ : ในรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย ที่เราจะมาแก้ปัญหาความรักที่หลายคนเจอ และร่วมแชร์มุมมองเกี่ยวกับปัญหานั้นกัน นิวเอิร์ธ : ซึ่งก่อนที่จะมาเป็นรายการนี้ เราได้ทำการรีเสิร์ช กูเกิ้ลฟอรัม หาข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาความรักของเพื่อน ๆ พี่ๆ น้อง ก็เห็นว่า มีประเด็นเกี่ยวกับความรัก เพียบเลย

		<p>ขิง :</p> <p>วันนี้เราก็จะมาแชร์มุมมองความรักไปด้วยกัน เพื่อทุกคนจะ shopping เอาความคิดเห็น แนวทางต่าง ๆ ไปปรับใช้ได้</p> <p>ทุกคนสามารถพิมพ์แชทไลฟ์ เม้าท์มอย จอยๆ ได้เลย</p> <p>นาเดีย :</p> <p>ซึ่งแต่ละประเด็นที่จะคุยกัน ก็จะมีละครสั้น ๆ ให้ดู ด้วย ซึ่งในกูเกิ้ลฟอร์มที่เราหามา ก็อปปิดขอตีตที่คนพูดถึงเข้ามาเยอะมาก เลยคือ การทะเลาะด้วยเรื่องไม่เป็นเรื่อง ส่วนตอนนี้ไปพบกับเรื่องแรกของรายการเล ย !!!</p>
4	มีเดียโลโก้รายการช่วง มีเรื่องแล้วจ้า	มีเรื่องแล้วจ้า

5	พิธีกร ชิง มานั่งอ่านจดหมายจากทางบ้าน	<p>KEYWORD : ทะเลาะ</p> <p>Headline :</p> <p>ชิง :</p> <p>สำหรับเรื่องแรกของเรามาจาก DM ที่น้อง ๆ มาให้เรา</p> <p>ถามว่าเคยทะเลาะกับแฟนด้วยเรื่องไม่เป็นเรื่องมั้ยะ</p> <p>เรื่องมีอยู่ว่า</p> <p>หนูใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันกับแฟน</p> <p>วันหนึ่งแฟนหนูใช้ให้ไปซื้อข้าว นึกไปซื้อพอหนูกลับมา เอาข้าวให้ หนูมานั่งทำงาน แล้วก็ฉีดสเปรย์เช็ดจอน้ำตบู่ไปด้วย</p> <p>แล้วเค้าก็เอาข้าวมากินข้าง ๆ ฉีดไปอีกที พัดลมเป่าไปโดนข้าวเค้า เค้าโวยวายจ้่า</p> <p>ตำหนุ จีปากไม่หยุดเลย ก็ขอโทษไปแล้ว</p> <p>เพราะหนูรู้ว่าหนูผิด</p> <p>แต่เค้าไม่ยอมกินต่อ เค้างอน</p> <p>ขับรถออกไปเลย เป็นพี่ พี่ทำไงคะ</p> <p>(พิธีกรทั้ง 3 ตอบคำถามของน้องเลย</p> <p>ว่าควรทำยังไงหรือมีคำแนะนำอะไรบ้าง)</p> <p>นาเดียร์ :</p>
---	---------------------------------------	---

		มันไม่เห็นจะแปลกเลยคะน้อง คนที่ไม่เคยทะเลาะกันเลยเนี่ยสิแปลก (ตัดเข้าละคร)
6	คลิปวิดีโอเรื่อง Stepford Guy	ละครสั้น
7	พิธีกร 3 คนมาสรุปช่วง มีเรื่องแล้วค่า	หลังจากดูจบ ช่วงที่รีแอ็คกับคอมเม้นต์ต่างๆกับไลฟ์แชท เพื่อสรุปแล้วตอบคำถามจากจดหมาย นาเดียร์ : สำหรับประเด็นแรกก็เฝ้ามองสนุกสนานกัน ไปแล้ว เรามีอีกประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจไม่แพ้กัน เดี๋ยวเราไปคุยกันดีกว่าค่าา
8	มีเดียโลโก้รายการช่วงมีเรื่องแล้วจ้า2	ชื่อช่วง มีเรื่องแล้วจ้า2

9	<p>พิธีกร นิวเอิร์ธ พูดถึงข้อความในไลฟ์แชท เรื่องความลับที่ไม่กล้าบอกแฟน</p>	<p>KEYWORD : ความลับ</p> <p>Headline :</p> <p>นิวเอิร์ธ :</p> <p>เราได้ไปรวบรวมข้อมูลกูเกิ้ลฟอรัมมาจากเพื่อนๆ</p> <p>เราเจอประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับ “ความลับ”</p> <p>ทุกคนแน่ใจได้ยังไงว่าสามารถพูดทุกเรื่องกับแฟนได้</p> <p>ยังไงก็ต้องมีซักรื่องแหละที่พวกคุณไม่กล้าบอก กูเชื่อ</p> <p>ชิง : เออใช่ ไหนลองเม้นหน่อยสิ ว่าแต่ละคนมีเรื่องอะไรบ้าง</p> <p>นาเดียร์ :</p> <p>นี่มีเรื่อง ที่ไปเจอในรีเสิชที่หามา มันเป็นเรื่อง</p> <p>คือแฟนเก่าทักมาปรึกษาเรื่องงาน ขอความช่วยเหลือ</p> <p>เลยต้องไปกินข้าวเพื่อคุยงาน</p> <p>เราไม่สบายใจเลยที่ต้องออกไป</p> <p>เพราะว่าเราไม่ได้บอกเค้าไปทำอะไร</p> <p>กลัวทำให้แฟนเราเข้าใจผิด</p>
---	--	---

		<p>ควรบอกแฟนดีมัยหรือไม่ต้องบอกแหละดีแล แล้ว</p> <p>(พิธีกรทั้ง 3 ตอบคำถามของน้องเลย ว่าควรทำยังไงหรือมีคำแนะนำอะไรบ้าง)</p> <p>(พอเล่าจบ มานั่งดูเม้นคนดูว่ามีเรื่องอะไรบ้าง ถ้ามีเรื่องบนเตียงก็ลากเข้ามาเลย ถ้าไม่มีก็บอกว่า)</p> <p>นิวเอิร์ธ :</p> <p><u>มันก็มีเรื่องหนึ่งที่ คนส่วนใหญ่ไม่กล้าบอก ก็คือเรื่องบนเตียง</u></p> <p>ชิง : ซ้ายยย ทุกคนเคยคิดมัยว่า คนเป็นแฟนกันพูดอะไรกันได้บ้าง สามารถพูดคุยทุกเรื่องกับแฟนได้มัย (ตัดเข้าละคร)</p>
10	คลิปวิดีโอเรื่อง One man secret desire	ละครสั้น
11	พิธีกร 3 คนมาสรุปช่วง มีเรื่องแล้วค่า	<p>หลังจากดูจบ</p> <p>ช่วงที่รีแอ็คกับคอมเม้นต่าง ๆ กับไลฟ์แชท (เมื่อคุยกันพอประมาณ เข้าสู่ช่วงบอกลา)</p>

12	บทส่งท้ายรายการ	<p>นาเดียร์ :</p> <p>และวันนี้ เวลาของพวกเราทั้งหมดลงแล้ว ขอขอบคุณทุกคนที่เข้ามาดูรายการของพวก เรา</p> <p>ชิง :</p> <p>หวังว่ารายการของพวกเราจะทำให้ทุกคนไ ด้เจอมุมมองความรักมากขึ้นและสุดท้ายนี้ก็ ขอให้ทุกคนได้พบเจอกับความรักที่ดีนะคะ</p> <p>นิวเอิร์ธ :</p> <p>ความรักก็เหมือนหนังสือ ต่อให้อ่านมามากแค่ไหนสุดท้ายก็ต้องเรียน รู้กันไปเรื่อยๆอยู่ดี แล้ววันนี้พวกเราก็ขอตัวลาไปก่อนกับรายก การ SOS ช่วยรักหนูหน่อย บ้ายบาย</p>
----	-----------------	---

ภาคผนวก ข

บทละครรายการออนไลน์ SOS ช่วยรักหนูหน่อย

ความคาดหวัง ซีม “เราคาดหวังอะไรจากความรักได้บ้าง”

ความรักที่คนหนึ่งคาดหวังจากอีกคนตลอด

1. เปิดรายการ (แนะนำตัวปกติ)

พิธีกร : สวัสดีค่า พบพวกเรา นาเดียร์ ชิง นิเวียร์

นาเดียร์ : ในรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย ที่เราจะมาแก้ปัญหาความรักที่หลายคนเจอ และร่วมแชร์มุมมองเกี่ยวกับปัญหานั้นกัน

นิเวียร์ : ซึ่งก่อนที่จะมาเป็นรายการนี้ เราได้ทำการรีเสิร์ช ภูเกิ้ลฟอรัม หาข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาความรักของเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ก็เห็นว่าประเด็นเกี่ยวกับความรัก เพียบเลย

ชิง : วันนี้เราก็จะมาแชร์มุมมองความรักไปด้วยกัน เพื่อทุกคนจะ shopping เอาความคิดเห็นแนวทางต่าง ๆ ไปปรับใช้ได้ ทุกคนสามารถพิมพ์แชทไลฟ์ เม้าท์มอย จอย ๆ ได้เลย

นาเดียร์ : ซึ่งแต่ละประเด็นที่จะคุยกัน ก็จะมีละครสั้น ๆ ให้ดู ด้วย ซึ่งในภูเกิ้ลฟอรัมที่เราหามา ท็อปปิคฮอตฮิตที่คนพูดถึงเข้ามาเยอะมากเลยคือ การทะเลาะด้วยเรื่องไม่เป็นเรื่อง ส่วนตอนนี้ไปพบกับเรื่องแรกของรายการเลย !!!

2. เข้าสู่ช่วง มีเรื่องแล้วจ้า

KEYWORD : ทะเลาะ

Headline :

ชิง : สำหรับเรื่องแรกของเรามาจาก DM ที่น้องๆมาให้เรา ถามว่าเคยทะเลาะกับแฟนด้วยเรื่องไม่เป็นเรื่องมั้ยะ

เรื่องมีอยู่ว่า

หนูใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันกับแฟน วันหนึ่งแฟนหนูใช้ให้ไปซื้อข้าว นี่ก็ไปซื้อ พอหนูกลับมา เอาข้าวให้ หนูนานั่งทำงาน แล้วก็ฉีดสเปรย์เช็ดจอโน้ตบุ๊กไปด้วย แล้วเค้าก็เอาข้าวมากินข้างๆ ฉีดไปอีกที พัดลมเป่าสเปรย์ไปโดนข้าวเค้า เค้าโวยวายจ้า ด่าหนู จีปากไม่หยุดเลย ก็ขอโทษไปแล้ว เพราะ หนูรู้ว่าหนูผิดแต่เค้าไม่ยอมกินต่อ เค้างอน ขับรถออกไปเลย เป็นพี พีทำไงคะ

(พิธีกรทั้ง 3 ตอบคำถามของน้องเลย ว่าควรทำยังไงหรือมีคำแนะนำอะไรบ้าง)

อ่านคอมเมนต์ ตอบमें มาเรื่อยๆ

นาเดียร์ : เอมี่ตาม แหมม พีเอิร์ธ สอนคนอื่นเก่งจัง เรื่องของตัวเองดีริยังน่า

(พีท)

นาเดียร์ : อร่าาาา แรงเนอะ หมายถึงผู้ชายเนี่ยแรงเนอะะะะ

ชิง : (อ่านमेंต่อ)

นิวเอิร์ธ : (ตอบข้อความเล็กน้อย) พีก็ได้เก่งอะไรหรอก พีแค่มาแชร์ แชร์มุมมองผ่าน ประสบการณ์ที่พีได้เคยเจอมา

ชิง : เออ เหมือนอย่างเราเนี่ยไม่เคยมีแฟน ไม่มีประสบการณ์ แต่ก็มาเพื่อแชร์มุมมองอีกมุมมอง ในแบบของเรา ก็ตามคอนเซ็ปต์รายการของเราเนอะคะมันคือการมาแชร์มุมมอง มาหม่อมย ไม่ได้ มาสอนใครนะแกกกกก

นาเดียร์ : ใช่คะ ไม่เก่งเลย พีก็เป็นคนที่ผิดหวังกับความรักมาก็เยอะเหมือนกัน เรามาแชร์และ เล่าสู่กันฟังเนอะ ถึงต้องมี3คน 3มุมมองไป

นิวเอิร์ธ : ส่วนผมก็เป็นคนที่เพิ่งไม่ประสบความสำเร็จกับความรักนะครับ เอาอย่างนี้แล้วกัน ครับ ผมก็มีคำถามให้คนดูแล้วมาแชร์กันว่า ในความรัก ความสัมพันธ์คู่ๆหนึ่งคนเราจะดีพอ สำหรับคนๆหนึ่งได้ยังไง (ไม่อยู่ในสคริป)

ชิง : ว้าววว เป็นคำถามที่ดีมากเลย คนไม่มีแฟนอย่างเราก็อยากจะรู้เหมือนกัน

นาเดียร์ :อยากรู้เหมือนกันค่ะ เพราะเวลาคบกับใครก็ไม่เคยดีพอเลย เพราะฉะนั้น พี่มีละครมาให้ดูค่ะ แต่คู่นี้แต่เค้าทะเลาะกันเพราะดีไม่พอ

เปิดเรื่อง Stepford

3. ดูจบ ก็มาตอบคำถามของน้องทางบ้าน

คำตอบให้น้อง

นาเดียร์ : ที่น้องถามมาแปลกมัย ว่าไม่ทะเลาะกันนี่สิแปลก การทะเลาะ ชัดแย้งกันเป็นเรื่องธรรมชาติของชีวิตคู่ อีนี้แปลกกว่าอีกนะคะไม่มีเรื่องทะเลาะ ยังหาเรื่องมาทะเลาะได้

ชิง : คิดว่ามันเป็นเรื่องของมายเซ็ค ถ้าเป็นเรา เราจะประคับประคองให้มันดีแบบนี้ไปเรื่อยๆ ไม่หาเรื่องมาทะเลาะ

นิวเอิร์ธ : เพราะบางคู่ บางคน เค้ามีมายเซ็คแบบนี้จริงนะมีความคาดหวังสูงมาก พอไม่ได้ตั้งใจก็จะเลยต้องทะเลาะกัน เหมือนกับน้องคนนี้ครับที่ส่งเรื่องราวเข้ามา เราเข้าสู่เรื่องต่อไปกันเลยดีกว่า

เข้าช่วง “มีเรื่องแล้วจ้าาา” (หนึ่ง)

เรื่องจากน้องนิว (เล่าเรื่องเอิร์ธ).....น้องเขาเล่าว่า ผมคบกับแฟนคนหนึ่ง ในช่วงแรกๆ เราไม่ได้มีปัญหาอะไรกัน แต่พอผ่านไปสักพัก เค้าเริ่มมีความคาดหวังอยากให้ผมเป็นแบบนี้ เป็นแบบนี้จนผมรู้เริ่มเสียความเป็นตัวเองไป ผมเลยตัดสินใจคุยกับแฟนเรื่องนี้ตอนแรกๆเค้าเหมือนจะเข้าใจแต่สุดท้าย มันก็กลับมาเป็นแบบเดิมจนทำให้เราทะเลาะกันมากขึ้นกว่าเดิมผมเลยอยากถามพวกพี่ๆว่าผมควรจะทำยังไงดีครับ

(เรื่องชีวิตถูกคาดหวังยังงี้)

ชิง : เราว่ามีอะไรก็เปิดใจไปเลย มีปัญหาตรงไหนจะได้แก้ไขปรับปรุง หาทางออกไปด้วยกัน จะได้ไม่มีอะไรค้างคา

นาเดียร์ : ถ้าพูดไปแล้วต้องทะเลาะ ก็เก็บไว้ดีกว่า

นิวเอิร์ธ : บอกว่าของตัวเองเป็น พูดไม่ได้ ถ้าพูดแล้วเขาไม่ฟัง แล้วเราไม่เป็นตัวเอง เขาไม่แฮปปี้ สุดท้ายก็อาจจะต้องยอมรับว่ามันไม่เหมือนกัน แยกกันอาจแฮปปี้กว่า

นาเดียร์ : นี่คงเป็นเหตุผลที่ผู้ชายส่วนใหญ่เลือกที่เก็บเป็นความลับ เหมือนกับละครที่เตรียมมาไว้เลย ไปดูกันดีกว่า

นิวเอิร์ธ : แต่ทุกคนอย่าลืม คำถามที่ผมได้ถามไปตอนต้นไลฟ์ ว่า ความสัมพันธ์คู่หนึ่งคนเราจะดีพอสำหรับคนๆหนึ่งได้ยังไง นะครับ

เปิดเรื่อง oneman

4. ดูจบก็ตบน้องนิวอีกรอบหนึ่ง

ชิง : นี่นายขย พอผู้ชายพูดเค้าก็ได้สิ่งที่ต้องการ เหมือนที่เราบอกไปตอนแรกเลย มีไรก็พูดไปจะได้ไม่ต้องมีอะไรค้างคา

นาเดียร์ : เออถ้าพูดไปแล้วมันเว็คเหมือนในละครก็พูดไปเลย แต่เรื่องของน้องนิว มันก็มีบางเรื่องมันพูดไม่ได้ขนาดนั้นนะอะ ถ้าพูดไปแล้วมันแยหรือทำให้เกิดปัญหาใหญ่ เป็นกฎก็เลือกที่จะไม่พูดดีกว่า

นิวเอิร์ธ : เรื่องของน้องนิวกับเรื่องของละคร มีต้นเหตุที่เกิดจากปัญหาเดียวกันเลยนะครับ คือการคาดหวัง เมื่อมีการคาดหวัง จะมีคนที่คาดหวัง และคนที่ถูกคาดหวัง ซึ่งคนที่อยู่ในสภาวะถูกคาดหวังยอมไม่แฮปปี้เป็นธรรมดาเหมือนตอนเด็กที่พ่อแม่คาดหวังอยากให้เราสอบได้ที่ 1 พอเรียนก็เกร็ง พอเกร็งก็ไม่เข้าใจ ไม่สนุก สุดท้ายที่ 1 ก็ไม่ได้ ความสุขก็ไม่มี / ไม่เหมือนกับเวลาที่เราร่วมเล่นกับเพื่อน ไม่ต้องคาดหวังอะไร เรามีความสุขเป็นที่ 1 เลย

5. กลับมาที่คำถามตอนต้นไลฟ์

นิวเอิร์ธ : และมาถึงคำถามสำคัญที่เราถามไว้ตั้งแต่ต้นรายการนะครับ “ความสัมพันธ์คู่ๆหนึ่ง คนเราจะดีพอสำหรับคนอื่นๆหนึ่งได้ยังไง ?”

ชิง : สุดท้ายแล้วไม่มีใครพอเฟคไปหมดทุกอย่าง ถ้าพยายามแล้วสุดท้ายมันไปต่อไม่ไหวจริงๆ ก็พอเถอะ

นาเดียร์ : ใช่เลยคะ เราแค่เป็นแบบในตัวเราแหละ ชักวันนึงเราจะเจอคนที่เข้ากับเราและรับในความเป็นเราได้ เพราะกุไชเคยพยายามแล้ว มันเหนื่อย5555555 #ขอคนรับได้

นิวเอิร์ธ : ความสัมพันธ์ คือเรื่องของคน 2 คนครับ ไม่ใช่เรื่องของใครคนใดคนหนึ่ง แทนที่จะดีพอสำหรับ “ใครคนใดคนหนึ่ง” เปลี่ยนเป็นเราจะทำยังไงให้พอดีสำหรับ “เราสองคน” ผมว่านั่นคือคำถามไปสู่ความสัมพันธ์ที่แท้จริงครับ

6. ปิดรายการ

นาเดียร์ : และวันนี้ เวลาของพวกเราทั้งหมดลงแล้ว ขอขอบคุณทุกคนที่เข้ามาดูรายการของเรา เราเชื่อว่าทุกคนต้องเคยเจอกับปัญหาความรักมากขึ้นทั้งนั้นแหละ แต่ไม่เป็นไรนะ ยังไงสักวัน เราจะต้องได้เจอกับความรักที่เหมาะสมกับเราแน่นอน

ชิง : หวังว่ารายการของเราจะทำให้ทุกคนได้เจอมุมมองความรักมากขึ้นและสุดท้ายนี้ก็ขอให้ทุกคนได้พบเจอกับความรักที่ดีในแบบของตัวเองนะคะ

นิวเอิร์ธ : ฝากถึงคุณผู้ชมนะครับว่า ถ้าเรารักใครสักคนแล้วเลิกไป อย่าไปหาว่าใครเป็นคนผิด เพราะความรักไม่มีคำว่าผิดหรือถูก แล้ววันนี้พวกเราขอตัวลาไปก่อนกับรายการ SOS ช่วยรักหนูหน่อย บ้ายบาย

ภาคผนวก ค

บทละคร เรื่อง Stepford guy

(Media ขึ้นบทสนทนาที่คุยกันอยู่)

ผู้หญิง : มิ่ง

ผู้หญิง : กูไม่ไหวแล้ว

เพื่อนผู้หญิง : ใจเย็นก่อนมิ่ง

ผู้หญิง : กูจะไม่ทน

(คลิป Insert ภายนอกห้องนอน ผู้ชายเดินเข้ามา)

ผู้ชาย : ที่รักครับ ผมกลับมาแล้วนะ วันนี้ะ ผมมีของขวัญให้คุณด้วยนะ วันนี้ผมทำงานสนุกมากเลยนะ หัวหน้าผมใจดีสุดๆเลย แล้วที่รักกินข้าวยังครับ ที่รัก ที่รักอยู่มั๊ย ที่รัก ที่รักอยู่ในห้องครัวรึป่าว

(ผู้ชายหยิบโทรศัพท์ที่ทักหาผู้หญิง)

(ตัดภาพเป็นผู้ชายโทรหาผู้หญิงโดยการ Video Call ผู้หญิงรับสาย)

ผู้ชาย : สวัสดีตอนเย็นนะครับที่รัก นี่ครับ ดอกไม้แสนสวยสำหรับคุณ ผมวางไว้บนโต๊ะนะ

ผู้หญิง : เนื้อในโอกาสอะไรดอกไม้อะ

ผู้ชาย : ไม่มีครับ

ผู้หญิง : ต้องมีสิ โอกาสอะไรตัวเอง

ผู้ชาย : ก็เป็นเพราะคุณไงผมเลยอยากให้คุณออกมาจากห้องก่อนสิ เดี๋ยวผมจะทำอาหารมีอเย็นให้คุณกินเอง โอเคนะ

ผู้หญิง : ไม่อะ วันนี้เค้าไม่ยอมออกจากห้อง

ผู้ชาย : เอ่อ...งั้นคุณอยู่ในห้องก่อนก็ได้ ผมรู้ว่าคุณเหนื่อยจากการทำงานมาทั้งวัน ใช่มั๊ย?

ผู้หญิง : ตัวเอง คือเค้าว่าเค้าเครียดนิดหน่อย

ผู้ชาย : งั้นให้ผมทำอาหารเย็นให้คุณกิน กินอะไรอร่อยๆ คุณจะได้อายใจใจใจใจ

ผู้หญิง : ไม่ มันไม่ใช่อย่างนั้น

ผู้ชาย : แหะนะ ผมรู้ว่าคุณกำลังโมโหหิว เดี่ยวผมรีบไปทำอาหารเย็นให้คุณกินเลย แล้วก็ซักผ้าซักหน่อย คุณไม่ต้องทำอะไรเลย เดี่ยวผมจัดการให้ทุกอย่าง แล้วสำหรับเรื่องบนเตียงคืนนี้ เราจะจัดที่รอบตี 4 หรือ 6

ผู้หญิง : คำว่าคืนนี้เรานอนกันเฉยๆดีกว่า

ผู้ชาย : เยี่ยม คุณนี่มีไอเดียที่แจ่มตลอดเลยนะ

ผู้หญิง : ตัวเอง

ผู้ชาย : ครับผม

ผู้หญิง : คำว่าเรามีปัญหาแล้วละ

ผู้ชาย : เอ่อ..ปัญหาเกิดจากคืนก่อนรีปาวที่ผมจัดหนักคุณเกินไป

ผู้หญิง : ไม่ ไม่ใช่ตัวเอง

ผู้ชาย : หรือว่าปัญหาที่เกิดจากที่ผมบีบบังคับคุณแรงเกินไป จนไม่ได้สัมผัสสัมผัสอย่างอ่อนโยน ไซ้มัย ?

ผู้หญิง : ไม่ตัวเอง มันไม่เกี่ยวกับเรื่องนั้น

ผู้ชาย : อ่อ ผมรู้แล้ว เรื่องเมื่อเช้าไซ้มัยที่ผมเปลี่ยนเสื้อผ้า แล้วผมเอาเสื้อใส่ในตระกร้า จนเสียงมันดังจนทำให้คุณตื่นไซ้มัย ?

ผู้หญิง : ไม่ คำว่าผมไม่ได้ยินเลยเหอะ โห ตัวเองอะไรวะ แต่ละเรื่องอะ

ผู้ชาย : อ่อ ไม่ๆๆๆ ผมว่าแล้ววันนี้ต้องมาถึงอะ ผมขอโทษนะที่คอยสร้างปัญหาให้คุณอะ ผมสัญญาว่าผมจะไม่ทำอีก ผมขอโทษนะ

ผู้หญิง : โอ้ย ตัวเอง สิ่งที่คุณจะบอกก็คือความสัมพันธ์ของเรามันเฮงชวย

ผู้ชาย : อยากให้ผมกอดมั๊ย ?

ผู้หญิง : ยิ้มบ๊ออะไร คำจริงจังอยู่นะ ตัวเองรู้ปะว่าความสัมพันธ์ของเรานั้นไม่ปกติอะ คำไปถามเพื่อนทุกคนเลยนะ เพื่อนทุกคนพูดเหมือนกันหมดว่าแฟนของเขา สามีของเขา ทุกคู่ล้วนทำสิ่งที่คู่เราไม่เคยทำเลยอะ

ผู้ชาย : คู่เราไม่เคยทำ เอ่อ..พวกเค้าทำอะไรตัวเอง ?

ผู้หญิง : ก็ทะเลาะกันไง

ผู้ชาย : ผมว่า มันเป็นความคิดที่ไม่ค่อยดีเท่าไรนะ

ผู้หญิง : เहाँ

ผู้ชาย : แต่ถ้าคุณต้องการงั้นเรามาทะเลาะกันเลยมั๊ย ? โอเคนะ มา

ผู้หญิง : อือ..งั้นตัวเองก็เริ่มก่อน

ผู้ชาย : โอเคครับ เอาละนะ ผมรักและใส่ใจคุณเสมอมา ตั้งแต่วันที่ผมได้พบคุณ ผมขอบคุณพระเจ้าที่ส่งคุณเข้ามาในชีวิตผม ได้มั๊ย ?

ผู้หญิง : บางทีเค้าน่าจะเริ่มก่อนอะ

ผู้ชาย : ผมขอโทษนะถ้าทำให้คุณไม่พอใจ

ผู้หญิง : แล้วตัวเองก็ต้องหยุดขอโทษด้วย คนมันจะทะเลาะกัน ต้องขอโทษกันด้วยรีไรง อ่อ..เค้ามีเรื่องหนึ่ง เมื่อวันพฤหัสบดีที่ผ่านมา ตัวเองกลับบ้านสายไป 7 นาทีแล้วก็ไม่ได้โทรบอกเค้าก่อน

ผู้ชาย : ใช่ ตัวเองพูดถูกเลย คือตอนที่ผมกลับบ้าน ผมเจอคุณนายนั่งกำลังตักน้ำอยู่ ผมเลยตัดสินใจไปช่วยเค้า แล้วก็ทำ CPR ซึ่งนั่นเป็นสิ่งที่แย่มากๆ ที่ผมไปจับกับคนอื่น โดยไม่ขอคุณก่อน ผมสัญญาว่าผมจะไม่ทำมันอีก ผมขอโทษนะ

ผู้หญิง : อือ..ช่างมันเถอะ เค้ามีอีกเรื่องหนึ่ง ตัวเองจำวันอาทิตย์ที่ผ่านมาได้มั๊ย ที่ตัวเองไม่ไปคอนเสิร์ต แล้วก็มาคลาสโยคะกับเค้าอะ

ผู้ชาย : วันอาทิตย์ อ่อ ใช่ๆผมจำได้แล้ว

ผู้หญิง : แค่ว่าได้นะว่าตัวเองแอบมองผู้หญิงคนอื่น

ผู้ชาย : ผู้หญิงคนอื่น

ผู้หญิง : อ้อ

ผู้ชาย : ผู้หญิงคนไหนตัวเอง

ผู้หญิง : มันไม่สำคัญหรอกนะตัวเองว่ามันจะคนไหนอะ

ผู้ชาย : สำคัญสิ ผู้หญิงคนนั้นหน้าตาเป็นยังไง ผมสั้นผมยาว ผิวขาวผิวดำ ตาสีฟ้าหรือตาสีดำ
ครับ

ผู้หญิง : ไม่ต้องมาทำเป็นจำไม่ได้เลย ก็คนที่มันหัวล้าน แล้วก็มิขาเดี่ยวะ มองทำไม? มองอยู่นั้นอะ

ผู้ชาย : อ่อใช่ คือผมมองเธอจริงๆอะ แต่ผมไม่ได้ตั้งใจที่จะนอกใจคุณเลยนะ

ผู้หญิง : แล้วตัวเองคิดอะไรอยู่ ถึงได้มองเธอขนาดนั้นอะ

ผู้ชาย : คือผมแค่คิดว่าถ้าคุณตายไปก่อนผม ผมอยากให้มีมอปลุยกถ่ายอวัยวะของคุณให้กับ
ผู้หญิงคนนั้น แค่นั้น ผมไม่ได้จะนอกใจคุณเลยนะ จริงๆ

ผู้หญิง : แค่อยมแพ้แล้ว

ผู้ชาย : ตัวเอง ปิดไฟได้มัยคือผมแสบตาอะ

ผู้หญิง : ไม่

ผู้ชาย : ตัวเอง คือ

ผู้หญิง : ตัวเองอะ ตัวเองรู้ปะ ว่าตัวเองดีเกินไป ดีเกินไปสำหรับเค้า สำหรับทุกคนบนโลกนี้เลย
ด้วย เค้าว่านะพวกเราไม่มี ไม่มีเรื่องที่จะมาทะเลาะกันหรอก และพวกเราก็จะไม่มีความสัมพันธ์
ที่ติดได้

ผู้ชาย : แล้วความสัมพันธ์ที่ดีของตัวเองมันคืออะไรละ

ผู้หญิง : ความสัมพันธ์ที่ดีก็คือความสัมพันธ์ที่คู่รักหรือคนทั้งสองคนอยู่ด้วยกัน แล้วก็เจอปัญหา ทะเลาะกันบ้าง ทะเลาะกันบ้าง ก็เข้าใจกันบ้าง แต่คู่เราไม่เคยทำเลยอะ

ผู้ชาย : โอเค ผมเข้าใจละ

ผู้หญิง : ก็ดี

ผู้ชาย : คุณรู้อะไรมั๊ย คุณเป็นผู้หญิงที่เง่าที่สุดที่ผมเคยเจอมาเลย ผมเบื่อความสัมพันธ์แบบนี้มามากพอแล้ว เบื่อที่จะต้องคอยดูแล ทำทุกอย่างให้มันดี แล้วคุณไม่ได้ใส่ใจและสนใจมันเลยอะ

ผู้หญิง : เอ่อ..

ผู้ชาย : ผมขอโทษที่ผมไม่สามารถทำความสัมพันธ์ที่ดี ที่ต้องทะเลาะ หรืออะไรอย่างนั้นได้อะ ผมว่าเราเลิกกันเถอะ แค่นี้ละ

(วางสาย)

(ตัดภาพมาที่เป็นภายในห้องนอนที่ผู้หญิงอยู่)

ผู้หญิง : บ้าจริง เมื่อกี้เราทะเลาะกันหรือ ทะเลาะกันแล้ว ตัวเองน่ารักที่สุดเลยอะ

(ผู้หญิงโทรหาผู้ชาย ผู้ชายตัดสาย)

ผู้หญิง : เฮ้ ตัดสายทำไมอะ

(ผู้หญิงโทรหาผู้ชายอีกรอบ)

ผู้หญิง : ตัวเองกลับมาได้แล้ว

(ตัดสาย)

(ผู้หญิงเดินออกไปเปิดประตู)

ผู้หญิง : ตัวเอง ไปไหน รับสิ

(ผู้หญิงโทรหาผู้ชาย แล้วผู้ชายตัดสาย)

(โทรหาอีกรอบ)

ผู้หญิง : ตัวเอง ไม่เล่นด้วยแล้วนะ ตัวเองไปไหนเนีย หรือเรารี้ง่าจริงวะ

(ผู้ชายรับสาย)

ผู้หญิง : ตัวเอง

ผู้ชาย : ครับ

ผู้หญิง : หายไปไหนมา

ผู้ชาย : เอ่อ..ผมไปเข้าห้องน้ำมาอะครับ แล้วทะเลาะแบบเมื่อก็ได้มัย

ผู้หญิง : ตัวเองน่ารักอะ แต่หายไปนานเกิน คำเรียกก็ไม่ตอบเค้าอะ

ผู้ชาย : ขอโทษนะครับ รีบลงมานะเดี๋ยวผมทำอาหารให้อร่อยๆให้คุณกินเลย

ผู้หญิง : ทำให้อร่อยนะ

ผู้ชาย : ครับ เจอกันข้างล่างครับ

ภาคผนวก ง

บทละคร เรื่อง One Man's Secret Desire

(Media ร้าน The Siren เปิดขึ้นมา)

(ถัดมาร้าน The Siren แสดงรูปภาพของสาวผู้ให้บริการ 5 คน)

(ผู้ชายกดเลือกใช้บริการกับผู้หญิงคนที่ 4)

ผู้หญิง : (กลัองเปิด) พี่เห็นหน้าหนูชัดปะ ได้ยินเสียงชัดมั๊ย?

ผู้ชาย : อ้อ โอเคแล้ว

ผู้หญิง : เค ิ่งหนูกดอัดนะจะได้มีหลักฐาน

ผู้ชาย : ตามสบายเลยน้อง

(ผู้หญิงจัดทรงผมชนิดหนึ่ง กระแอมชนิดหน้อย)

ผู้หญิง : สวัสดิ์คะ บริการส่งเสียวถึงบ้าน หนูชื่อ ก็ แล้วพี่....

ผู้ชาย : พี่ชื่อ ชันนี่

ผู้หญิง : พี่ชันนี่ แล้วพี่ชันนี่อยากแบบไหนดีหละ?

ผู้ชาย : แบบไหน น้องหมายถึงอะไร?

ผู้หญิง : ก็แบบดูเด็ดเผ็ดมัน เราช้อน หรือว่าครบรส

ผู้ชาย : พี่ไม่ก็รู้ว่าน้องทำแบบนี้ได้ด้วยนะ

ผู้หญิง : ก็ต้องทำได้ หรือว่าถ้าพี่อยากให้ก็ทำในขณะที่พี่นอนสบายก็ได้ อันนี้ก็คิดแค่ 1500 แล้วเดี๋ยวจะบิวบานให้ด้วย

ผู้ชาย : น้องมีแบบอื่นมั๊ย

ผู้หญิง : หรือ 2000 ให้ก็เอาแดงโม 2 ลูกไปเล่นกับใส่กรอกของพี่ดี

ผู้ชาย : คือยังไงอะ คือพี่ว่ามันยังน่าเบื่อเกินไปอะน้อง

ผู้หญิง : ถ้างั้น 3000 ถ้าพี่ชอบแบบโรลเพลย์ใส่เส็กุญแจมือและอันนี้พี่เสียนิ้วเท้าหนูได้ด้วยนะ ถ้าเกิดว่าพี่เป็น Foot Fetish

ผู้ชาย : คือถ้าพี่มีของพวกนั้นครบหมดแล้วอะ น้องจะลดราคาให้พี่ปะ?

ผู้หญิง : ... (นิ่งไปแปบหนึ่ง มองบน)

ผู้ชาย : ไม่ตอบ แสดงว่าลดให้พี่ใช่มั๊ย ? ถ้าอย่างนั้น

ผู้หญิง : คือพี่คงยังไม่พอใจกับข้อเสนอของก็ ถ้างั้นเดี๋ยวกี้ส่งใบเมนู 126 รายการไปให้

(ผู้หญิงส่งเมนูทางโทรศัพท์)

ผู้หญิง : อะ ดูเลย หนูส่งไปให้แล้ว

ผู้ชาย : (เลื่อนดูเมนู) คือพี่จะบอกว่าพี่ลองมาหมดแล้ว

ผู้หญิง : หะ ไต๋ไ่ หมดนี่อะนะ

ผู้ชาย : ไซ่ ฟี่ลองหมดทุกอย่าง ลองมาหมดทุกท่า ท่าหมา ท่าอ้อมแต่ง หรือแม้แต่เฮลคอปเตอร์ฟี่ก็ลองมาแล้ว

ผู้หญิง : (น้ำเสียงถามเพื่อความแน่ใจ) ฟี่แน่ะว่า ลองมาหมดแล้วทุกอย่าง?

ผู้ชาย : ก็ทุกอย่าง... ยกเว้นอย่างนึง

ผู้หญิง : นั่นไ่ .. ก็ว่าก็รู้เาะว่าจริง ๆ แล้วฟี่ต้องการอะไร

ผู้ชาย : ดี ถ้าน้องรู้แล้ว น้องก็เอาตามนั้นเลยนะ โอเค

ผู้หญิง : ถ้ามันเป็นความต้องการของฟี่ ฟี่ก็ต้องพุดมันออกมาเอง

ผู้ชาย : พุดออกมาเอง คือฟี่พุดไม่ได้อะน้อง ฟี่ไม่ยากพุดถึงมัน

ผู้หญิง : ก็ถ้าฟี่ไม่พุดออกมา เดี่ยวดีลเราก็อไม่จบนะ

ผู้ชาย : ฟี่พุดไม่ได้จริง ๆ น้อง

ผู้หญิง : ฟี่แค่พุดออกมา ไม่งั้นหนูก็ออกไปหาฟี่ไม่ได้

ผู้ชาย : พุดไม่ได้คือพุดไม่ได้ น้องต้องเข้าใจฟี่นะ ฟี่ไม่สามารถพุดได้จริง ๆ

ผู้หญิง : ฟี่แค่กล้าที่จะพุดมันออกมา ฟี่ดูเวลาเี่ยวเวลาดีลของเรามันใกล้จะหมดละนะ แล้วถ้าเกิดว่าเราดีลเสร็จฐานะของฟี่จะโดนชาร์จเป็นโพร sex phone เลยนะ ลูกค้าคนที่แล้วเค้าก็เป็นแบบนี้ เค้าซ่า แล้วพอเค้าโดนชาร์จเป็นโพร sex phone เค้าก็มาว่าหนูที่หลังอีกว่าหนู

(ผู้หญิงพยายามโน้มน้าวให้ผู้ชายพุด ฟี่ลบ่น)

ผู้ชาย : โอเค ๆ ฟี่ต้องการเซ็กส์แบบจิตซี้ด (Dull sex)

ผู้หญิง : 5000 ค่ะ

ผู้ชาย : หะ!? 5000 ฟี่ว่ามันเกินไปนะ

ผู้หญิง : เกินไปตรงไหน Demand กับ Supply มันเป็นกลไกทางเศรษฐกิจ ฟี่ไม่รู้ชะแล้วว่า การมีเซ็กส์แบบจิตซี้ดเนี่ยเป็นที่นิยมมากขนาดไหน มันเป็นเรื่องที่พวกผู้ชายต้องการมากที่สุดเลยจาก

ผู้หญิงสมัยนี้ แต่พวกเขากลัวที่จะขอหะสิ

ผู้ชาย : งั้นน้องสัญญากับฟี่ก่อนว่ามันจะจิตซี้ดจริง ๆ 100%

ผู้หญิง : แน่นอน 5000 นั้นนะ หนูจะขยับตัวนิดหน่อย ครางครั้งเดียว และก็จะทำเป็นไม่รู้เรื่อง

ผู้ชาย : แล้วถ้าฟี่อยากจะให้น้องไม่ต้องตอบสนองกับสิ่งที่เกิดขึ้นแม้แต่นิดเดียวเลยหะ

ผู้หญิง : อันนั้นก็ต้องเพิ่มอีก 500

ผู้ชาย : หะ ?! 500

ผู้หญิง : Demand กับ Supply

ผู้ชาย : งั้นพี่ขอชูดูห้องก่อนแล้วพี่จะตัดสินใจ

ผู้หญิง : ได้ ชุดนี้ โอเคปะ? (หยิบชุดให้ดู)

ผู้ชาย : ลองดูก่อน

ผู้หญิง : โอเค

(ผู้หญิงถอดวิกแล้วเช็ดหน้า)

ผู้ชาย : เออ คือ พี่จะถามว่า ผมไม่เข้าใจ ว่าทำไมการมีเซ็กซ์แบบจี๊ดซัดมันถึงเซยไปแล้ว ทั้งๆ ที่การมี

เซ็กซ์แบบนี้เป็นวิธีแรกๆ เลยนะที่พี่เคยได้ลองมา เมื่อหลายปีก่อน พี่เคยได้ทำมัน มันช่างเรียบง่ายและยังช่วยให้หลับเร็วขึ้นด้วย

ผู้หญิง : หนูว่าพี่ควรลดความเครียดของพี่กับเรื่องบนเตียงบ้างนะ

ผู้ชาย : พี่รู้ แต่พี่ก็ไม่ได้อยากจะทำให้เรื่องบนเตียงมันตื่นเต้นตลอดเวลาอยู่แล้ว เพราะการที่ต้องคิกอยู่ตลอด มันไม่ปกติน้องว่าไหม?

ผู้หญิง : (หยิบชุดแล้วลุกออกไป) อะไรคือที่ไม่ปกติ

ผู้ชาย : คือมันแค่ ผมรู้สึกกดดันอยู่ตลอดเวลาเลยในการที่จะทำให้มันออกมาดี แล้วมัน...ก็เครียดกว่าตอนเล่นฟุตบอลอีก

ผู้หญิง : (จากนอกเวที) หะ?! ยังไงนะ

ผู้ชาย : ตอนที่ผมเล่นฟุตบอลกับเพื่อนเมื่อสุดสัปดาห์ พวกเราตีมเปียร์ เล่นชิวๆ นั่งชิวๆ ไม่ต้องสนใจหรือแคร์เรื่องคะแนนแข่ง เพราะพวกเราเล่นกันเพื่อความสนุก แต่ที่นั่นมันไม่ใช่เลยกับตอนที่มีเซ็กซ์ มันกดดันกว่าตอนแข่งซะอีก

ผู้หญิง : (จากนอกเวที) อ้อ ก็คงแบบนั้นเลยแต่ต่างกันตรงที่เปลี่ยน ฟุตบอล เป็นโยนโบว์ เล่นบาส และตีกอล์ฟ (หลังจากพูดคำว่ากอล์ฟเสร็จ ผู้หญิงปิดไฟสีๆ แล้วเดินเข้ามาในเฟรม พร้อมเธอสวมชุดนอนสีจืดๆ ที่ดูเซยๆ ซึ่งมันไม่ดึงดูดอะไรเลยแถมในหัวของเธอยังมีที่ม้วนผมติดอยู่)

ผู้หญิง : เป็นไงคะ

ผู้ชาย : ห้องไปหาชุดแบบนี้มาจากไหนเนีย

ผู้หญิง : ของป้าหนูเอง คีลมัย

ผู้ชาย : โอเค คีล

ผู้หญิง : ทั้งหมด 5,500 บาท ที่สามารถสแกนจ่ายในเว็บของเราได้เลย ส่วนทิปขอรับเป็นเงินสดเท่านั้นและกรุณาไม่สั่งหรือทำอะไรเกินเหตุ เพราะหนูอยู่ที่ออฟฟิศ

ผู้ชาย : โอเคงั้นคืนนี้เจอกัน

ผู้หญิง : เจอกันค่ะ

(ภาพเวลาผ่านไป)

(ผู้ชายโทรศัพท์หาผู้หญิง)

ผู้ชาย : ฮัลโหลน้องถึงบ้านยัง?

ผู้หญิง : ก็ถึงบ้านแล้ว

ผู้ชาย : แล้วน้องว่างมั๊ย ?

ผู้หญิง : ก็ว่างอะ พี่มีอะไร หนูลืมของหรือ

ผู้ชาย : ป่าว คือพี่อยากจะบอกว่าเมื่อกี้เป็นการมีเซ็กส์แบบจัดชิดที่ดีที่สุดที่เคยทำมาเลย แล้วสำหรับน้องว่ามันดีไหม?

ผู้หญิง : ตอนนั้นหนูมัวแต่คิดถึงเรื่องจะซื้อของใช้อะไรเข้ามาบ้านดี

ผู้ชาย : พี่ว่าพี่ติดใจน้องเข้าแล้วหล่ะ

ภาคผนวก จ

เอกสารประชาสัมพันธ์และบรรยากาศการแสดง

ASK ME!!

ASK ME!!

ASK ME!!

ASK ME!!

ASK ME!!

ASK ME!!

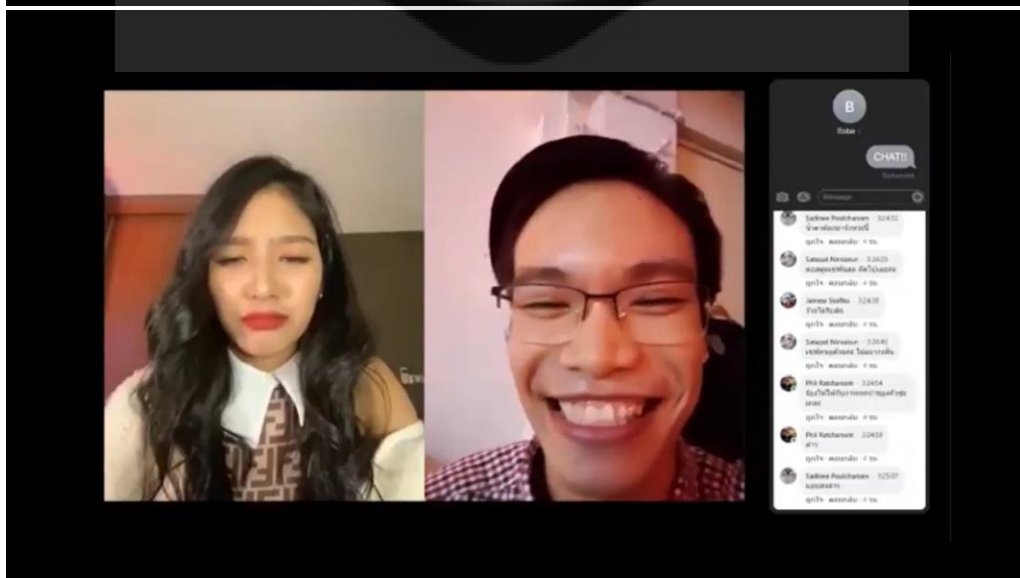
เพราะไม่มีใคร เข้าใจความรักที่สุด

รณรงค์

ช่วยรักคนหูหนวก

"18, 12, 21"

ผ่าน LIVE เทศกาลหิวแสง
คณะศิลปกรรมศาสตร์
สาขาวิชาศิลปะการแสดง

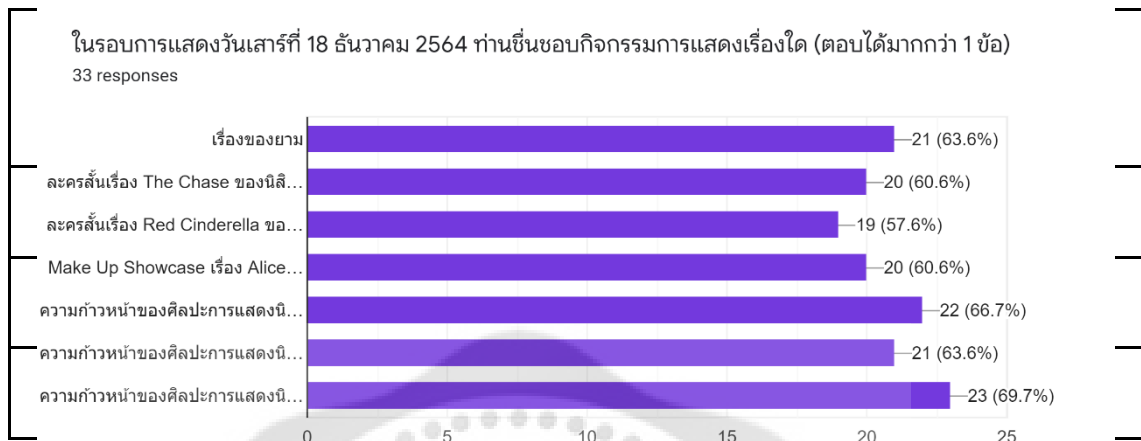

วันเสาร์ที่ 18 ธันวาคม 2564

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 33 คน

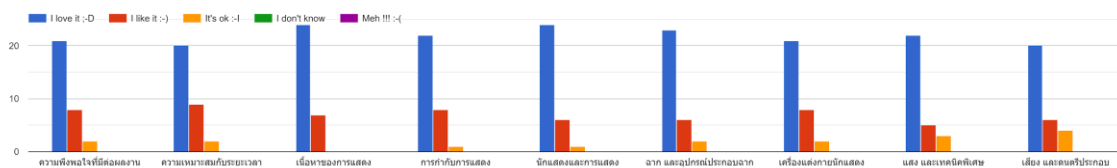
สถานภาพ
33 responses

สถานภาพ	จำนวนคน / ผู้ตอบแบบสอบถาม
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ต้องการสอบเข้าสาขาวิชาศิลปะการแสดง มศว	11 / 33
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทั่วไป)	6 / 33
นิสิตสาขาวิชาศิลปะการแสดง มศว	6 / 33
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	3 / 33

ศิลปะการแสดงนิพนธ์เรื่อง SOS ช่วยรักหนูหน่อย

ความก้าวหน้าของศิลปะการแสดงนิพนธ์เรื่อง SOS ช่วยรักหนูหน่อย

หัวข้อ	ความพึงพอใจ (จำนวนคน / ผู้ทำแบบสอบถาม 33 คน)				
	I love it	I like it	It's ok	I don't know	Meh
ความพึงพอใจที่มีต่อผลงาน	21	8	2		
ความเหมาะสมกับระยะเวลา	20	9	2		
เนื้อหาของการแสดง	24	7			
การกำกับการแสดง	22	8	1		
นักแสดงและการแสดง	24	6	1		
ฉาก / อุปกรณ์ประกอบฉาก	23	6	2		
เครื่องแต่งกายนักแสดง	21	8	2		
แสง และเทคนิคพิเศษ	22	5	3		
เสียง และดนตรีประกอบ	20	6	4		